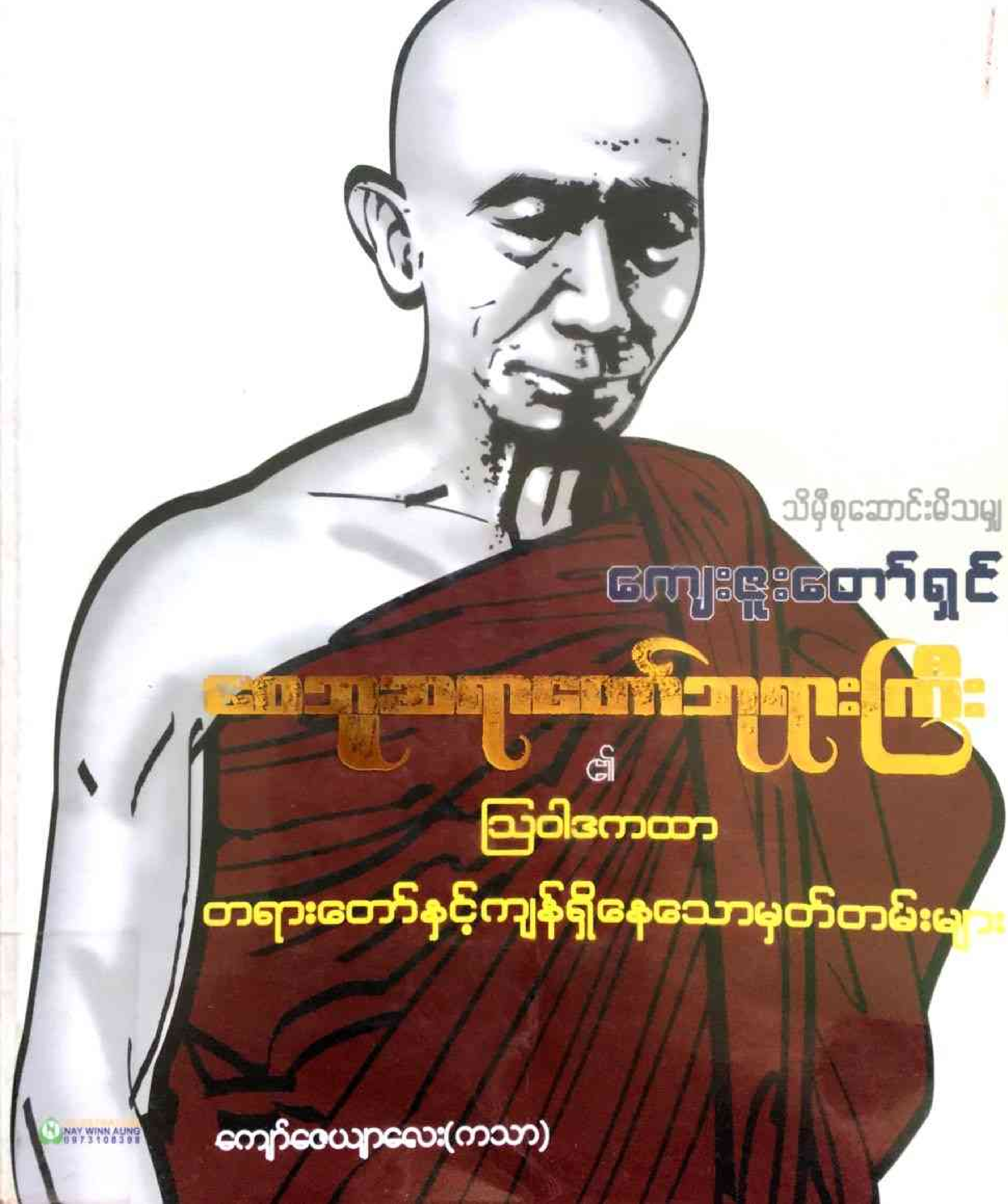

သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ

ကျေးဇူးတော်ရှင်

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး

၏

ဩဝါဒကထာ

တရားတော်နှင့်ကျန်ရှိနေသောမှတ်တမ်းများ

ကျော်ဝေယျာလေး(ကသာ)

NAY WINN AUNG
09731083998

စာပြုစုသူ
ကျော်ဇေယျာလေး(ကသာ)

စီစဉ်သူ
ကျော်ဇေယျာလေး(ကသာ)
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း
နေဝင်းအောင်
ကွန်ပျူတာစာစီ
အေးအေးမိုး

ထုတ်ဝေသူ
မဇ္ဈိမပဋိပဒါ စာပေ (ယာယီ-၂၀၃၂)
ပုံနှိပ်သူ
ဦးတင်အောင်ကျော်
(မြ ၀၇၀၅၃)
စွယ်တော်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၄၇၊ ၅၁လမ်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
၂၀၁၃၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ပထမအကြိမ်။
ဖြန့်ချိရေး
ကျော်ဇေယျာလေး(ကသာ)
၀၉ ၂၀၅၈၄၇၂
အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
တန်ဖိုး - ၆၅၀၀ ကျပ်

ကျော်ဇေယျာလေး(ကသာ)
သီမိုစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင်
ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဩဝါဒကထာ တရားတော်နှင့်
ကျန်ရှိနေသောမှတ်တမ်းများ
၂၃၈ စာ၊ ၁၉ စင်တီ × ၂၅.၄ စင်တီ

သီမိုစုဆောင်းမိသမျှ
ကျေးဇူးတော်ရှင်
ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
၏
ဩဝါဒကထာ
တရားတော်နှင့်ကျန်ရှိနေသောမှတ်တမ်းများ
ကျော်ဇေယျာလေး(ကသာ)

မာတိကာ

၁ မြတောင်တိုက် အဓိပတိမဟာနာယက သက်တော်ရှည် ရွှေဝါဝင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ချီးမြှင့်ပေးတော်မူသော အမှာစာ

၃ စာရေးသူ၏အမှာစာ

၈ ကျေးဇူးတင်လွှာ

၁၀ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မိန့်မြွက်ဆိုဆုံးမခဲ့သည့် မှတ်သားဖွယ်ရာ ဩဝါဒကထာများ

၁၁ **အခန်း-၁** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကပ္ပိယကြီးဖြစ်ဖို့ လွယ်သလားဟဲ့ သမ္မတကြီးရဲ့ဟူသော ဩဝါဒကထာ

၁၅ **အခန်း-၂** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရဟန်းများဆောင်အပ်၊ သုံးအပ်သောဆေးများနှင့်ပတ်သက်၍ ရဟန်းတော်များ နှလုံးသွင်းကြရန် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သော ဩဝါဒကထာများ

၁၈ **အခန်း-၃** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တမထေရ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သင့်၊ မသင့် ဖြေရှင်းပေးခဲ့သော ဩဝါဒကထာ

၂၄ **အခန်း-၄** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပျံလွန်တော်မူသည့်အချိန်နှင့် ကသာမြို့တို့ ဆက်စပ်မှုမှတ်တမ်း

၂၇ **အခန်း-၅** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်တွင် တရားလာရောက်အားထုတ်ခဲ့ဖူးသည့် လူမျိုးခြား ဘုန်းတော်ကြီးများ

၃၃ **အခန်း-၆** What It Means To Be A Buddhist?
Ven. Anada Mangala Nayaka Maha Thera

၃၇ **အခန်း-၇** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ၏ အရိုးဓာတ်တော်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး စာဖတ်သူများ သံသယရှင်းစေရန် သုံးသပ်ခြင်း

၄၀ **အခန်း-၈** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်တွင် တရားအားထုတ်ရန် ရောက်ရှိလာကြသောသူများနှင့် ပတ်သက်သည့်အချက်များ

၄၄ **အခန်း-၉** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းလိုသည့်အချက်များ

၄၆ **အခန်း-၁၀** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အမြဲတစေလက်ကိုင်ထားပြီး ဆိုဆုံးမလေ့ရှိသည့် ဩဝါဒကထာများ

၄၉ **အခန်း-၁၁** ၁၉၅၅ခု၊ ဧပြီလ ၂၃ရက်နေ့ည ရန်ကုန်မြို့ တက္ကသိုလ်ဓမ္မာရုံတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

၆၉ **အခန်း-၁၂** ၁၉၆၂ခု၊ ဧပြီလ ၂၃ရက်နေ့ညတွင် အင်းလေးဓမ္မာရုံ၌ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောတော်မူသည့် တရားတော်အနက်မှ ကောက်နုတ်ချက်များ

၇၉ **အခန်း-၁၃** ၁၉၅၅ခု၊ မေလ ၁၁ရက်ည၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဓမ္မာရုံတွင် ဟောကြားတော်မူသည့် တရားတော်

၁၀၃ **အခန်း-၁၄** ၁၉၅၅ခု၊ မေလ ၁၅ရက်နေ့ညတွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်

၁၁၇ **အခန်း-၁၅** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဘယ်သွားကြမလဲ တရားတော်

၁၂၃ **အခန်း-၁၆** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော ကုသိုလ်တစ်စက် စကြဝဠာအနန္တ တရားတော်

၁၃၁ **အခန်း-၁၇** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သီကုံးဆုံးမပေးခဲ့သော ယောဂီ၊ သီလရှင်များအတွက် သံပေါက်လင်္ကာများ

၁၃၄ **အခန်း-၁၈** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်မြွက်တော်မူ၍ စရဏကုသိုလ်များ ဆောင်ရွက်ကြရာတွင် ရွတ်ဆိုကြစေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက်များ

မာတိကာ

၁၄၁ **အခန်း-၁၉** အင်ကြင်းပင် တိလောကသဗ္ဗေညုစေတီတော်မြတ်ကြီးကို ပူဇော်ရန် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရွတ်ဆိုစေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက်

၁၄၅ **အခန်း-၂၀** သီလရှင်များအား ဆိုဆုံးမရန်အတွက် ကျူးရင့်စေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက်

၁၄၈ **အခန်း-၂၁** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခဲ့သော စုဆောင်းရမိသမျှ အခြားသော လင်္ကာသံပေါက်များ

၁၅၁ **အခန်း-၂၂** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရမှနေ၍ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုပြီး တည်ဆောက်ခဲ့သော ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်နှင့်ကုသိုလ်တော် အလှူမှတ်တမ်းများ

၁၅၃ **အခန်း-၂၃** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လှူဒါန်းထားကြသည့် ကျောက်ဆည်မြို့ ဝေဘူချောင်ရှိ ကျောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်းနှင့် စေတီတော်ကြီးများ အလှူတော်မှတ်တမ်း

၁၅၈ **အခန်း-၂၄** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လှူဒါန်းခဲ့ကြသော အလှူတော်များနှင့်ပတ်သက်၍ သိသင့်သိထိုက်သည့်အချက်များ

၁၆၁ **အခန်း-၂၅** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်သို့ ရောက်ရှိအပူဇော်ခံခဲ့သည့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များ

၁၆၃ **အခန်း-၂၆** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ၏ အရိုးဓာတ်တော်နှင့် အသွေးတော်ဓာတ်တော်များ

၁၆၆ **အခန်း-၂၇** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် ထည့်သွင်းရခြင်းအကြောင်းရင်း

၁၆၈ **အခန်း-၂၈** Keep Your Mind On The Spot
WEBU SAYADAW : Translated by Roger Bischoff

၁၇၅ **အခန်း-၂၉** Don't Destroy Yourselves
WEBU SAYADAW : Translated by Roger Bischoff

၁၇၈ **အခန်း-၃၀** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆက်နွယ်မှုသမိုင်းမှတ်တမ်းများ

၁၈၀ **အခန်း-၃၁** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ၏ ပယ်စွန့်လိုက်သော ဆံတော်များ၏ထူးခြားမှုများ

၁၈၂ **အခန်း-၃၂** မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများတွင်ပါဝင်သည့် ဓာတ်တော်လှည့်လည်ပူဇော်ပွဲမှ ကျောက်ဆည်ဆင်ရုပ်ကြီးသမိုင်း

၁၈၅ **အခန်း-၃၃** မီးသဂြိုဟ်ပူဇော်စဉ်တွင်လည်း သုံးဌာနစလုံးတွင် အပူဇော်ခံရသည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီး၏သမိုင်း

၁၈၈ **အခန်း-၃၄** ပြန်လည်ပင့်ဆောင်ပူဇော်ရသည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်တော်များ

၁၉၀ **အခန်း-၃၅** ကျေးဇူးတော်ရှင် စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကဝိနှင့်ပတ်သက်သည့် သမိုင်းကွင်းဆက်များ

၂၀၅ **အခန်း-၃၆** အနာဂါမ်ဆရာသက် တစ်နည်းဆိုရသော် ဆရာကြီးဦးဘခင်၏ တရားပြဆရာရင်း

၂၁၀ **အခန်း-၃၇** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝေးလျက်နှင့်နီး တရားတော်

၂၁၄ **အခန်း-၃၈** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် ကြွရောက်တော်မူသည့် ခရီးစဉ်မှတ်တမ်းများ

၂၁၆ **အခန်း-၃၉** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူသည့် ခရီးစဉ်မှတ်တမ်းများ

၂၂၀ **အခန်း-၄၀** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရောဝတီတိုင်း မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မြို့ငယ်လေးများသို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်မှတ်တမ်းများ

၂၂၁ **အခန်း-၄၁** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မြောင်းမြမြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် ဒုတိယညဉ့် ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

၂၂၃ **အခန်း-၄၂** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး လပွတ္တာမြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်မှတ်တမ်းများ

၂၂၆ **အခန်း-၄၃** ၄က်တွင်းနည်းဟူသော စကားရပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး သိမှတ်ဖွယ်ရာအချက်များနှင့် စာရေးသူ၏ ထင်မြင်သုံးသပ်ချက်

၂၂၈ **အခန်း-၄၄** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်အတူ သင်္ဂါယနာတင်ပွဲ၌ တွေ့ဆုံခဲ့ရသော မြတောင်တိုက် ဆရာတော်ဘုရားကြီး

၂၃၂ **အခန်း-၄၅** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မန္တလေးတောင်မှ သာသနာပြုရသေ့ကြီးဦးခန္တီ

၂၃၄ **အခန်း-၄၆** ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးသို့ တရားတော်ကို အသံလွှင့်ခဲ့သည့်မှတ်တမ်း

၂၃၆ **နိဂုံး**

၂၃၈ **ကျမ်းကိုးစာရင်း**

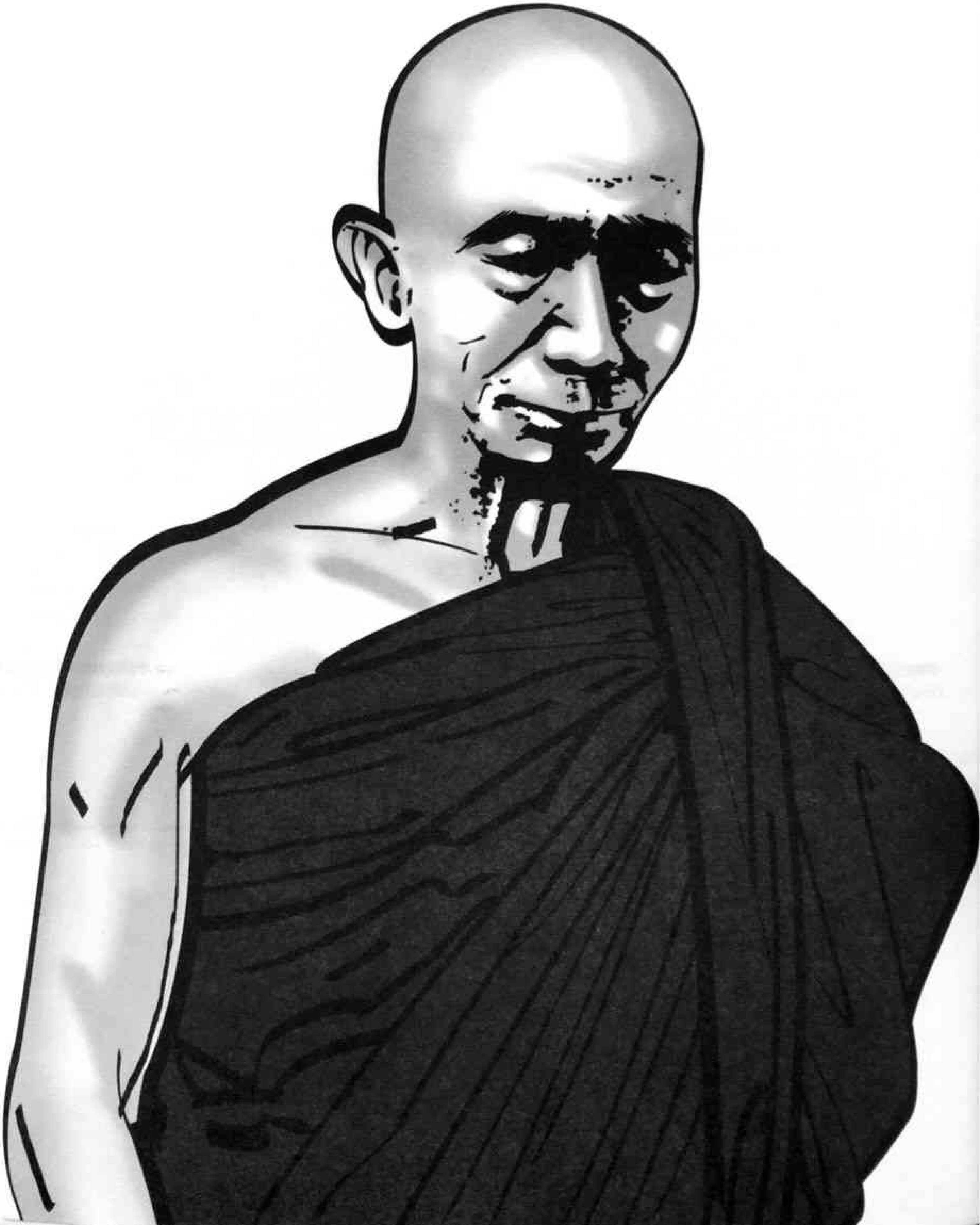

မြတောင်တိုက် အဓိပတိမဟာနာယက သက်တော်ရှည် ရွှေဝါဝင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ချီးမြှင့်ပေးတော်မူသော အမှာစာ

“သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့်မှတ်တမ်းများ”ဟု အမည်ပေးထားသော စာအုပ်ကို စာရေးသူ **ကျော်စေယျာလေး(ကသာ)** က ဒုတိယအကြိမ်ရိုက်နှိပ်၍ ပြန်လည်ထုတ်ဝေရာတွင် မေတ္တာလက်ဆောင်အနေဖြင့် ပေးပို့လာရာ ထိုစာတမ်းစာအုပ် စာမျက်နှာ (၅၆) ၌ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားလေသည်။

“ဆရာတော်ကြီးသည် ရန်ကုန်သို့ ကြွတော်မူရာတွင် ရွှေဘိုမြို့မှတစ်ဆင့် ကြွရောက်ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ယခုစာအုပ်နှင့်အတူ ပါဝင်လာသော မှတ်တမ်းရုပ်ရှင် DVD ခွေတွင် လေ့လာကြည့်ပါက သိရှိနိုင်ပေသည်။ ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ နို့ဗွာန်ဆော် ဦးတင်အောင်၊ ဦးချစ်မောင် စသည်တို့လည်း လိုက်ပါကြသည်ဟု အဆိုရှိကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ရန်ကုန်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဓမ္မာရုံတွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူပြီး တရားများကိုလည်း ရက်ဆက်ဟောကြား သွန်သင်ဆုံးမတော်မူလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာတော်ကြီးအား မြန်မာနိုင်ငံ သမ္မတကြီးစဝ်ရွှေသိုက် ကိုယ်တိုင်ပင် လာရောက်၍ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ကိုင်ပေးလေသည်။ ဆရာတော်၏ ရှေးဘုန်း ရှေးကံ၊ ကျေးဘုန်း ကျေးကံမြင့်မားလှသောကြောင့် ထိုခေတ်အခါက ရာထူးအာဏာကြီးမားသူတို့မှာ ဆရာတော်၏ ခြေရင်းတွင် သာမာန် နို့ဗွာန်ဆော်၊ ကပ္ပိယသဖွယ်သာ လာရောက်အလုပ်အကျွေးပြုကြသည်မှာ အံ့အားသင့်စဖွယ်အချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဆရာတော် ရန်ကုန်သို့ကြွရောက်ရန် အကြောင်း ပေါ်ပေါက်လာခြင်းမှာ ဆရာတော်အနေနှင့် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်၍ မဟုတ်ဘဲ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင် ပွဲနှင့်ပတ်သက်ပြီး တာဝန်ရှိသည်ဟု ယူဆရသောကြောင့် ကြွရောက်တော်မူသည်ဟုပင် စာရေးသူမှ ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရန်ကုန်တွင် သင်္ဂါယနာတင်ပွဲ ကာလအတွင်း ဆွမ်းခံကြွခြင်း အမှုကို နေ့စဉ်ဝတ်အဖြစ်မပြတ် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ရာ လမ်းသွားလမ်းလာများမှာ တိုးမပေါက် အောင်ပင် စည်ကားသိုက်မြိုက်လှပေသည်”

စသဖြင့် စာရေးသူမှ အစချီပြီးရေးသားထားပါသည်။ သို့ရာတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်လျှုပွဲတွင် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များကိုမူ ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားခြင်း မရှိသဖြင့် ထည့်သွင်းရန်မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ **ကျော်စေယျာလေး(ကသာ)** ၏ လျှောက်ထားတောင်းပန်ချက်အရ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်လျှုပွဲတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော သမိုင်းမှတ်တမ်း

ကျော်ဓမ္မေယျာလေး(ကသာ)

များနှင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ကိုယ်တော်တိုင်တွေ့ကြုံဖူးမြော်ခဲ့ရသည့် သမိုင်းမှတ်တမ်းများကို ရေးသားပြုစုပေးခဲ့ပြီး စာရေးသူ **ကျော်ဓမ္မေယျာလေး(ကသာ)** အား ချီးမြှင့်ပေးခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ **ကျော်ဓမ္မေယျာလေး(ကသာ)** မှလည်း စုဆောင်းရရှိထားသော ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်လျှပ်ပွဲနှင့်ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်သမိုင်းအထောက်အထားများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်အောင် ထည့်သွင်းပေးခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤစာအုပ်ရေးသူ၏အမှာစာ၌ ***"ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ထေရုပ္ပတ္တိကို ဓုတုံ့လုပ်ပြီး စာရေးဆရာအမည်ခံလိုခြင်း၊ အစီးအပွားအတွက် အကျိုးအမြတ်ရှာသည်ဟုလည်း ပြောဆိုကြပါသေးသည်"*** ဟု ရေးသားထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသေးသည်။

"မလုပ်မပြော၊ လုပ်မှပြော၊ သဘောစင်လှစေ၊ အပြောသာချို၊ အလုပ်မဲ့၊ ကဲ့ရဲ့မလွတ်ချေ" ဟူ၍သာ စာရေးသူအပေါ် အားပေးတိုက်တွန်းလိုပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုစာအုပ်ဖြစ်သည့်

"သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာ တရားတော်နှင့် ကျွန်ုပ်ရရှိနေသော မှတ်တမ်းများ" စာအုပ်ကို ပြုစုရေးသားသူ ကျော်ဓမ္မေယျာလေး(ကသာ) သည် လက်လှမ်းမှီရာ လိုက်လံစုံစမ်းရှာဖွေပြီး တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေသောသမိုင်းများကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သမိုင်းကွင်းဆက်များကို ပြန်လည်ဆက်စပ်ပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤစာအုပ်သည် ထေရဝါဒသာသနာတော်၌

ပရိယတ်-ပဋိပတ်အရာ ထင်ရှားကျော်ကြားကျွန်ရှိခဲ့သော ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး

၏သမိုင်းကို စုဆောင်းရှာဖွေပြီး နောင်လာမည့်လူရွယ်လူငယ်တို့အတွက် သမိုင်းကွင်းဆက်ရရှိစေရန် စေတနာထား ရေးသား ပြုစုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

"ဂုဏဝန္တေ ပသန္နံ ဓရာ"

ဟုဆိုသည့်အတိုင်း သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံထင်ရှားရှိကြကုန်သော ဆရာတော်သံဃာတော်တို့ကိုလူအများ ဖူးမြင် သိရှိခွင့်ကြည်ညိုခွင့်ရရှိအောင် တင်ပြပေးထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

[illegible]
[illegible]
အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု
အဘိဓဇ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက
[illegible]
[illegible]

စာရေးသူ၏အမှာစာ

ယခုစာဖတ်သူများထံသို့ ရောက်ရှိလာသည့် **"ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာ တရားတော်နှင့် ကျန်ရှိနေသောမှတ်တမ်းများ"** သည် ယခင် ၂၀၁၂ ခုနှစ်အတွင်းက ထွက်ရှိခဲ့သော "သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့်မှတ်တမ်းများ" စာအုပ်၏ နောက်ဆက်တွဲသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ပထမစာအုပ်တွင် စာရေးသူအဖို့ ချန်လှပ်ထားခဲ့ရသော မပြည့်စုံသည့် သမိုင်းကွင်းဆက်များကို ဆက်လက်စုဆောင်းလေ့လာပြီးမှ ပြုစုရေးသားထားသော စာအုပ်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး စာရေးသူမှစာဖတ်သူများကို အနူးအညွတ် တောင်းပန်လိုပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ပထမစာအုပ်ဖြစ်သည့် "သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့်မှတ်တမ်းများ" စာအုပ်ထွက်ရှိပြီး ဒုတိယအကြိမ် ပြန်ရိုက်နှိပ်စဉ်တွင် အမှာစာ၌ လပိုင်းအတွင်း ထွက်ရှိမည်ဟူ၍ ကြေညာခဲ့သော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် စာရေးသူမှ စိတ်တိုင်းမကျခဲ့သည့်အတွက် ထုတ်ဝေသူလက်ထဲသို့ မပေးဖြစ်ခဲ့ပါ။ လိုအပ်သည် ထင်သည့်အချက်အလက်များကို ရရှိနိုင်ရန် ထပ်မံကြိုးစားပြီးမှ ဆက်လက်ပြုစုနေခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် သမိုင်းမှတ်တမ်းများကို ပြုစုရသည်မှာ အတော်တာဝန်ကြီးပါသည်။ အမှားအယွင်း မရှိအောင် သမိုင်းကွင်းဆက်အမှန်ရရှိအောင် အတော်အတန် ကြိုးစားရပါသည်။ ပထမစာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ပေးခဲ့သည့် စွယ်တော်ပုံနှိပ်တိုက်မှ ကိုတင်အောင်ကျော်ကလည်း ဒုတိယစာအုပ်ကို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို သီးသန့်ရေးသားထုတ်ဝေရန် အကြံပေးခဲ့ပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို စုစည်းရန်အတွက် အသံဖိုင်များနှင့် အနယ်နယ်အရပ်ရှိ စုဆောင်းပုံနှိပ်ထားသော စာအုပ်စာတမ်းများမှ လိုက်လံစုဆောင်းလိုက်သောအခါတွင် တရားတော်များကြည့်ပင်လျှင် စာမျက်နှာ (၁၀၀၀)ကျော်ခန့် ရရှိလာပါသည်။

အကယ်၍သာ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားတော်များကိုသာ တစ်စုတစ်စည်းတည်းဖြစ်အောင် ဖန်တီးလိုက်မည်ဆိုပါက တရားတော်သီးသန့်ဖြစ်သည့်အတွက် ကျန်ရှိနေသေး

သော သမိုင်းကွင်းဆက်များကို ထည့်သွင်းရန် မလွယ်ကူတော့ပါ။ ထို့အပြင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သာမန်လူများအဖို့ရော သံဃာများ၊ ယောဂီများ၊ သီလရှင်များကိုပါ လိုက်နာနိုင်မည့် ဩဝါဒများကို မကြာခဏ မိန့်မြွက်တော်မူခဲ့ပါသေးသည်။

အဆိုပါဩဝါဒကထာများသည်လည်း မှတ်တမ်းမှတ်ရာအနေဖြင့် ရှိသင့်ပါသည်။ ထိုအချက်များကြောင့် စာဖတ်သူ လူငယ်လူရွယ်များ လွယ်လင့်တကူဖတ်ရှုနိုင်မည့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်မြွက်တော်မူခဲ့သော ဩဝါဒကထာများနှင့် တရားတော်များကို အတတ်နိုင်ဆုံးရွေးချယ်ပြီးမှ စာရေးသူအနေနဲ့ စုစည်းခဲ့ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်မှန်သမျှသည် ကောင်းမွန်ပြည့်စုံပြီး ပယ်ထုတ်စရာမရှိသော တရားတော်များ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူအနေနဲ့ လူငယ်လူရွယ်များ လွယ်လင့်တကူ ဖတ်ရှုစေလိုခြင်းကြောင့် ဩဝါဒကထာများနှင့် သမိုင်းကွင်းဆက်မှတ်တမ်းများကို မပျောက်ပျက်စေလိုသော စိတ်ဆန္ဒကြောင့် တရားတော်သီးသန့် ရေးသားပြုစုနိုင်ခြင်းမရှိသည်ကို စိတ်မကောင်းလည်း ဖြစ်ရပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် ဝန်ခံလိုသည်မှာ စာရေးသူသည် ကွန်ပျူတာ Programming ဘာသာရပ်များကို သာသင်ကြားပို့ချပေးနေသော သူတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပြီး စာရေးသူသက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင်လည်း Programming နည်းပညာနှင့် ပတ်သက်သော စာအုပ်စာတမ်းများကိုသာ ရေးသားပြုစုခဲ့ပါသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်သော ထေရုပ္ပတ္တိမှတ်တမ်းများကို ပြုစုသောအခါတွင် ကွန်ပျူတာစာအုပ်တစ်အုပ်ကို ရေးသားပြုစုသကဲ့သို့ လွယ်လင့်တကူဖြစ်အောင် ထေရုပ္ပတ္တိ ရေးသားနေကြပုံဟန်မှ ခွဲထွက်ပြီးရေးသားခဲ့ပါသည်။

တချို့သော လူကြီးပိုင်းနှင့် သံဃာတော်ကြီးများ နှစ်သက်သည့်ပုံသဏ္ဌာန်မှ ခွဲထွက်ပြီး ပြုစုခဲ့သောကြောင့် အပြစ်တင်ခြင်းကိုလည်း ခံခဲ့ရပါသေးသည်။ တချို့ကဆိုလျှင် စာရေးသူပြုစုခဲ့သော "သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့်မှတ်တမ်းများ" စာအုပ်ကြောင့်ပင်လျှင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီးဦးကုမာရ၏ ဂုဏ်အင်ကျဆင်းရသေးသည်ဟု ပြောဆိုအပြစ်တင်ခြင်းကိုလည်း ခံခဲ့ရပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏သားတပည့်ပီသစွာ သာသနာတော်၌ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်ခဲ့သောကြောင့် အနှိုင်းမဲ့သောဂုဏ်အင်နှင့် ကျော်ဇောထင်ရှားသောဂုဏ်အင်တို့သည် စာရေးသူ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်ဆန္ဒရှိခဲ့လျှင်သော်မှ ပျက်နိုင်အံ့မထင်ပါ။ စာရေးသူရေးသားသောကြောင့်လည်း ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ဂုဏ်သတင်း ထပ်မံ၍ပျံ့သင်းစရာလည်း မရှိခဲ့ပါ။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အနှိုင်းမဲ့ဂုဏ်အင်သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာမက ပြည်ပနိုင်ငံအရပ်ရပ်တွင်ပါ ထင်ရှားကျော်ကြားလှပါသည်။ စာရေးသူပြုစုရခြင်းမှာ နောင်လူငယ်တို့အဖို့ လေ့လာရန် သမိုင်းကွင်းဆက်တစ်ခုသဖွယ် ပြုစုပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် တချို့ကလည်း စာရေးသူမှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကို ခုတုံးလုပ်ပြီး စာရေးဆရာအမည်ခံလိုခြင်း ဖြစ်သည်ဟုလည်း ပြောကြပါသည်။ တစ်နည်းပြောလျှင် အကျိုးအမြတ် ရှာသည်ဟုလည်း ဆိုကြပါသေးသည်။

မှန်သောစကားကို ဆိုပါမည်။ လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၀ ပြည့်လွန်နှစ်များမှ စတင်ပြီး စာရေးသူသည် ကွန်ပျူတာဂျာနယ်တွင် Java Developer Guide သင်ခန်းစာကို ရေးသားပြုစုခဲ့သည်မှာ (၁၀)စုနှစ် တစ်စုကျော်ပင် ရှိခဲ့ပါသည်။ ယနေ့အချိန်အထိလည်း လစဉ်တစ်လမပျက် ရေးသားနေဆဲပင်ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာစာအုပ်မတိုင်မီတွင် Java Developer Guide သင်ခန်းစာအပါအဝင် Programming သင်ခန်းစာစာအုပ်များကို ထွက်ရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့်အတူ The Bookhouse စာအုပ်တိုက်မှပင် တစ်ပြိုင်တည်း C# Developer Guide for Java Programmer ဆိုသည့် Programming သင်ခန်းစာ စာအုပ်ကိုလည်း ထွက်ရှိခဲ့ပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့် အများပြောသလို စာရေးဆရာဖြစ်လိုသောကြောင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အကြောင်းပြလိုရင်းလည်း မဟုတ်ခဲ့ပါ။ စာရေးသူဖြစ်လိုသည်မှာ တစ်ချိန်ချိန်တွင် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ထေရုပ္ပတ္တိသမိုင်းမှတ်တမ်းနှင့် ဩဝါဒကထာများ၊

တရားတော်များကို တစ်စုတစ်စည်းတည်း၊ တစ်နေရာတည်းတွင် လွယ်လင့်တကူ ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ပြုစုပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူရရှိခဲ့သော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိပြုစုရာမှ ရရှိလာသော စာမူခများကိုလည်း စာရေးသူ ပြန်လည်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ယခင် ယခင် ကွန်ပျူတာဂျာနယ်တွင် ရေးသားသမျှ သင်ခန်းစာမှ ရရှိလာသော စာမူခတို့သည်လည်း အတော်များများမှာ ပြန်လည်လှူဒါန်းခဲ့ဖူးပါသည်။ မှတ်မှတ်ရရ ရွှေတိဂုံစေတီတော်တွင် လုံးတော်ပြည့်ရွှေသင်္ကန်းနှင့် ရွှေပြားများကပ်သည့်အချိန် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင်းကပင် အဝေးမှလှမ်းပြီး ရရှိထားသော စာမူခနှင့် လှူဒါန်းခဲ့ဖူးပါသေးသည်။ တခြားသော စာမူခများမှလည်း စာသင်တိုက်များမှ သံဃာတော်များအတွက် လိုအပ်သော ငယ်၊ လတ်၊ ကြီး၊ စာချတန်း စာအုပ်များကို လှူဒါန်းပေးခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူအပေါ်တွင် စာဖတ်သူများမှ အမြင်မစောင်းကြစေလိုပါ။ တချို့ကလည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်တွင် သူတို့အလှူ၊ သူတို့အကြောင်းမပါလို့ လှမ်းပြောသူတို့လည်း ရှိခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သမိုင်းမှတ်တမ်းကိုသာ ပြုစုနေသူဖြစ်ပါသည်။ အလှူမှတ်တမ်းစာရင်း လိုက်ကောက်နေသောသူ မဟုတ်ပါ။ ထိုအချက်ကို နားလည်ပေးစေလိုပါသည်။

တချို့ကလည်း ဆရာတော်ဦးသုမနတို့ ညီအစ်ကိုတော်များ၏အလှူတော်ကို စာရေးသူမှ ထည့်သွင်းသည်ကို အပြစ်ဆိုလိုကြပါသည်။ သမိုင်းသည် ဖျောက်ဖျက်ပစ်၍ မရစကောင်းပါ။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ခန္ဓာဝန်ချသောနေ့တွင် ချီးမြှောက်ခဲ့သော အလှူတော်သည် မှန်ကန်သော သမိုင်းမှတ်တိုင်တစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူမှ ပယ်ဖျောက်ပစ်၍လည်း မရနိုင်ကောင်းပါ။ ဆရာတော် ဦးသုမနတို့ညီအစ်ကိုမှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အထံတော်မှောက်၌ သာသနာ့ဘောင်သို့ သွတ်သွင်းချီးမြှောက်ခဲ့သော ဆရာတော်ဦးဥတ္တမ၊ ဦးကုသလ၊ ဦးပဏ္ဍိတတို့ပင် အင်ကြင်းပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်၏ နာယကဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်နေကြပေပြီ။ စာရေးသူမှ အကျယ်ချဲ့ရေးသားခဲ့ခြင်းလည်း မဟုတ်ခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူပြုစုခဲ့သော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် သမိုင်းမှတ်တမ်းသည် အပြည့်အစုံမဟုတ်ခဲ့သော်လည်း အမှန်ကန်ဆုံး အချက်အလက်များကိုသာ စုစည်းရှာဖွေတင်ပြပေးထားသည်ဆိုသည်ကိုတော့ စာရေးသူမှ အာမခံပါသည်။

ယခုစာဖတ်သူလက်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာသော ယခုလက်ရှိစာအုပ်ဖြစ်သည့် **"သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာ တရားတော်နှင့်ကျန်ရှိနေသောမှတ်တမ်းများ"** စာအုပ်ကို လေ့လာဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားများပြီး တရားအားထုတ်နိုင်ကြစေလိုပါသည်။

စာရေးသူအနေနဲ့ရေးသားခဲ့ပြီး ၂၀၁၂ခုနှစ်ထဲတွင် ပထမတွဲအဖြစ်ထွက်ရှိခဲ့သော **သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့်မှတ်တမ်းများ**စာအုပ်တွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများသာမက ဆရာတော်ဘုရားကြီးသက်တော် ထင်ရှားပြုမူဆောင်ရွက်နေသော ရုပ်ရှင်မှတ်တမ်းဖိုင်၊ တရားတော်အသံဖိုင်များကိုပါ အတတ်နိုင်ဆုံး အကောင်းဆုံးရွေးချယ်ပြီး စုဆောင်းထည့်သွင်းပေးခဲ့ပါသည်။

သို့သော် နှစ်ကာလကြာမြင့်နေသည့်အပြင် အသံသွင်းကြိုးခွေ၊ ရုပ်ရှင်ဖလင်အဟောင်း စသည်တို့မှကူးယူရသည့်အတွက် တချို့သော ရုပ်ရှင်မှတ်တမ်းအပိုင်းများတွင် ကြည်လင်ပြတ်သားမှုမရှိခြင်း၊ တရားတော်များ၏အသံတော်တွင် ကြည်လင်မှုမရှိခြင်းတို့ကို ကြုံတွေ့ရပါသည်။

ထို့အပြင် အခွေပေါ်တွင် ဆေးမှုတ်ပြီးဖန်တီးထားခြင်းကြောင့် စာအုပ်နှင့်အတူ ပူးတွဲထည့်သွင်းရာ၌ တိပ်နှင့်ကပ်ကာထည့်သွင်းရသောကြောင့် တိပ်မှကော်များကပ်ကုန်ခြင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် အခွေများပျက်ကုန်ခြင်း စသည်တို့သည်လည်း မျိုးစုံကြုံတွေ့ရပါသည်။

ယခုဒုတိယတွဲဖြစ်သော **သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာ တရားတော်နှင့် ကျန်ရှိနေသောမှတ်တမ်းများ**စာအုပ်တွင်မူ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား မှတ်တမ်းတင်ထားသော လွန်စွာကြည်လင်ပြတ်သားမှုရှိသော စာဖတ်သူများ မဖူးတွေ့ရသေးသည့် ရုပ်ရှင်မှတ်တမ်းဖိုင်ကို Movie_Clip File

အဖြစ်လည်းကောင်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှ) ပင့်ဆောင်ပူဇော်ခဲ့သော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ သရီရဓာတ်တော်များ Movie_Clip File နှင့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီးအား မီးသဂြိုဟ်တော်မူရာမှ ကြွင်းကျန်ရစ်သော အရိုးတော်ဓာတ်တော်များ Movie_Clip File နှင့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများ စသည့်တို့ကို ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာဖတ်သူများအဖို့လည်း လေ့လာဖတ်ရှုရကျိုးနပ်ပါလိမ့်မည်ဟုသာ ဆိုချင်ပါသည်။

ထို့အပြင် စာရေးသူ၏စာအုပ်မှတ်တမ်းတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားသည့် ဆရာကြီးဦးဘခင်၊ ဆရာကြီးဦးကိုလေး၊ ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာတို့နှင့်ပတ်သက်သော သမိုင်းကွင်းဆက်များနှင့်တကွ ရှာဖွေစုဆောင်း၍ ရသမျှသော Movie_Clip Files များကိုပါ ထည့်သွင်းပေးထားပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သမိုင်းကွင်းဆက်တစ်ခုကို မှတ်တမ်းအဖြစ် လေ့လာမည် ဆိုလျှင် ကျန်လှပ်ခဲ့ရသည် မရှိရလေအောင် ဆက်နွယ်နေသော အချက်အလက်များကိုပါ ပြည့်စုံအောင် စာရေးသူအနေနဲ့ လေ့လာဖြည့်သွင်းပြီး ဖော်ပြပေးရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အပြင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘုဆရာတော်ဘုရား ကြီးဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကိုပါ ထပ်မံပြီး ရနိုင်သလောက် ထည့်သွင်းပေးထားပါသည်။

အဆိုပါ DVD ခွေကို Computer နှင့်ဖြစ်စေ DVD <OR> EVD Player များနှင့်ပါ အလွယ်တကူ ဖွင့်ကြည့်နိုင်အောင် DVD - ROM ပုံစံနှင့်သာ ဖန်တီးပေးလိုက်ပါသည်။ အခွေကိုလည်း Vaerbatim အမျိုးအစားအကောင်းကိုသာ အသုံးပြုပြီး စက္ကူအိတ်ဖြင့်ထည့်သွင်းကာ အလွယ်တကူ ထုတ်ယူနိုင်ရန်ပါ ရည်ရွယ်ပြီး ဆောင်ရွက်ပေးလိုက်ပါသည်။

အကယ်၍များ အခွေသည်ပျက်စီးနေပါက စာရေးသူထံသို့ ဆက်သွယ်ပြီး လာရောက်ပြီး ကူးယူနိုင်ကြကြောင်းကိုလည်း ပြောကြားလိုပါသည်။

လေ့လာဖူးမြော်ခြင်းဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာသော အကျိုးတရားကို သိရှိခံစားရရှိမည်ဟု စာရေးသူမှ မျှော်လင့်မိပါသည်။

နောက်အချက်တစ်ခု ရှိပါသေးသည်။ စာရေးသူ၏ပထမစာအုပ်တွင်ပါရှိသော ဆုတောင်းဖြစ်ပါသည်။ တချို့လည်း စာရေးသူကို အဆိုပါဆုတောင်းကို ဘာကြောင့်ထည့်ရသလဲဟူသော အမေးကို မေးလာသူတို့လည်း ရှိပါသည်။

စာရေးသူသည် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်လည်း မဟုတ်သေးပါ။ ကိလေသာကင်းစင်ပြီးသော ရဟန္တာလည်းမဟုတ်သေး၍ ပင်ပန်းဆင်းရဲခံခဲ့ရစဉ် ဝိုင်း၍ဒုက္ခပေးလိုက်ကြသော သူတို့အပေါ်တွင်လည်း အထိုက်အလျောက်သော နာကြည်းခံပြင်းမှု ရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဦးဥတ္တံသ(ကံကြီးသာ)၏ တည်ဆောက်ပြုပြင်ပေးမှုနှင့် တရားသဘော နှင့်သွန်သင်ဆိုဆုံးမမှု၊ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားအဆုံးအမများအောက်ဝယ် ပြန်လည်ပြုပြင် တည်ဆောက်ခဲ့ရပါသည်။ အသက်အရွယ်ကြီးကာမှ တည်ဆောက်ခဲ့ရသော စုဆောင်းထားသော စည်းစိမ်၊ ဥစ္စာတို့ကို စွန့်ပစ်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းသား တစ်ယောက်ကဲ့သို့ နေထိုင်ပြီး ဘဝကိုအစမှ ပြန်လည်ရပ်တည်ခဲ့ရပါသည်။

ဘယ်သောအခါမှ ထင်မထားမိသော အခြေအနေမျိုးဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါသည်။ ထိုအခြေအနေသည် အမှန်တရား တစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအခြေအနေသည်ပင်လျှင် ဆရာတော်ဦးဥတ္တံသ၊ ဦးပဏ္ဍိစနှင့် ကသာမြို့ရှိ သက်ပန်း ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်မှ ဆရာတော် ဦးမဏ္ဍလ၊ ဦးကေသရတို့ ကျေးဇူးကြောင့်သာ နေထိုင်ခွင့် ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အသက်ငယ်ရွယ်စဉ် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ရသမျှသည် စာရေးသူ၏ ဆွေမျိုးအသိုက်အဝန်းနှင့် ကိုယ်စာသင်ကြားပေးခဲ့ရသော ကိုယ့်အထောက် အပံ့ခံမိသားစု၏ ယုတ်ညံ့မှုကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ရလျှင် စာဖတ်သူဆိုလျှင်လည်း မေတ္တာတရားထားနိုင်ပါမည်လားဟု စာရေးသူမှ မေးလိုက်ချင်ပါသည်။

စာရေးသူမှ အတိတ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်ဆိုရပါလျှင်လည်း ပြန်လည်အတုံ့အလှည့် မယူလိုတော့ပါ။ သို့သော် ထိုသူယုတ်များနှင့် သံသရာဝယ်ပြန်လည်မဆုံတွေ့လိုသော ဆုတောင်းကို ပြုဆိုခဲ့ခြင်းသည် တောင်းထိုက်သော ဆုတောင်း ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍သာ စာရေးသူမှ ထင်မိပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ထိုဆုတောင်းကိုပင် ထပ်မံဆုတောင်းလိုပါသည်။

သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဩဝါဒကထာ တရားတော်နှင့်ကျန်ရှိနေသောမှတ်တမ်းများ

ဤဘဝ ဤခန္ဓာတွင် နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်မပြုရဘဲ သံသရာ၌ ကျင်လည်ရဦးမည်ဆိုပါကလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ယောက်အဖြစ်နှင့်သာ မွေးဖွားရပြီး ယခုဘဝမှာကဲ့သို့ပင် ပညာဖြင့်သာ ရပ်တည်အသက်မွေးရသောသူ၊ ပညာဉာဏ်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောသူ ဖြစ်ရပါစေ ဟု ဆုတောင်းမိပါသည်။

အကယ်၍သာ ယခုကဲ့သို့ ဝေဘူဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာကို မှတ်တမ်းပြုစုရသောကြောင့် ကုသိုလ်တစ်စုံတစ်ရာရခဲ့သည်ဆိုငြားအံ့သော် - ထိုကုသိုလ်ကြောင့် ဆုတောင်းတစ်ခုကိုသာ စာရေးသူမှ ထပ်မံ၍ပြုလိုပါသည်။

ထိုဆုတောင်းမှာ -

“ဘဝစဉ်ဆက် သံသရာဝယ် အကြောင်းဆက်ကာ ကျင်လည်နေရသရွေ့ စာရေးသူ၏အပေါ်တွင် အကြံဉာဏ် ယုတ်ညံ့စွာ ပြုမူဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော ဆွေမျိုးသားချင်း၊ အသိုင်းအဝိုင်းများနှင့် စာရေးသူအားဒုက္ခရောက် အောင် အမျိုးမျိုးပြုမူဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော အချို့သော ယုတ်ညံ့သည့် တပည့်အသိုင်းအဝိုင်းများနှင့်သာ ပြန်လည် ဆုံဆည်းရခြင်း မရှိပါစေနှင့်”

ဟူသော ဆုတောင်းတစ်ခုကိုသာ စာရေးသူမှ ဆုတောင်းလိုပါသည်။ ထိုဆုတောင်းသည်လည်း အမှန်တကယ် သာလျှင် ပြည့်ချင်မိသောဆုတောင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျော်ဇေယျာလေး(ကသာ)
Tel : 09 - 2058472
E.mail : kyawzayarlay.java@gmail.com

ကျေးဇူးတင်လွှာ

‘‘သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာနှင့်တရားတော်မှတ်တမ်းများ’’ စာအုပ်ကို ရေးသားပြီး အချက်အလက် စုဆောင်းစဉ် ကူညီပေးခဲ့ကြသော ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူများနှင့် ကူညီခဲ့သူများ အားလုံးကို ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။

စာရေးသူအနေနဲ့ မွေးဇာတိကသာမြို့ရှိ ကွန်ပျူတာအခြေခံမှစ၍ Programming နည်းပညာများကို သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့သော ဆရာဖြစ်သူ ကိုထွန်း(ခ)ကိုထွန်းအောင်ဝင်းကိုလည်း အမြဲသတိတရ ကျေးဇူးတင်မိသလို ဆရာကိုမြင့်ဇော်၊ ဆရာဦးတင်မောင်လှ၊ စသည့်တို့နှင့်အတူ စာရေးသူငယ်စဉ်ကတည်းက ပညာသင်ကြားခဲ့ရာ အခြေခံပညာကျောင်း အ.လ.က (၂)၊ အ.ထ.က (၁) စသည်တို့မှ ဆရာ၊ ဆရာမများကိုလည်းကောင်း သတိတရ ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။ စာရေးသူတို့ခေတ်က စာသင်ဝိုင်းတွေမရှိသည်မို့ ပြင်ပကျူရှင် များတွင် သင်ကြားပေးခဲ့ကြသော ဆရာ၊ ဆရာမများကိုလည်း သတိတရကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

စာရေးသူအနေနဲ့ ကသာမြို့တွင် မှတ်မှတ်သားသား သတိရမိသော မိသားစုနှစ်စုရှိပါသည်။ မိသားစုတစ်စုမှာ ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော တော်ဝင်ဓာတ်ပုံတိုက်မှ ကိုကူးမား (ခ) Sကူးမားနှင့် အန်တီအားခွန် (ခေါ်) ဒေါ်ခွန်ဒင်းတို့မိသားစုပင် ဖြစ်ပြီး စာရေးသူအပေါ်တွင် မိသားစုသဖွယ် သဘောထားပြီး စိတ်သဘောထားပြည့်ဝလှသော မိသားစုပင်ဖြစ်ပြီး စာရေးသူရရှိသော ကုသိုလ်အဖို့ကို အမြဲအမျှပေးဝေမိပါသည်။ ကောင်းရာမွန်ရာကြောင်းရောက်ရှိစေရန်လည်း မကြာခဏ ဆုတောင်းမိပါသည်။ စာရေးသူ တက္ကသိုလ်တက်နေစဉ်ကာလက ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် Guide လုပ်ပြီး စာသင်ပေးခဲ့ရပြီး ကွန်ပျူတာသင်တန်းကို စတင်သင်ကြား ပေးခဲ့ရသည့် မိသားစုဖြစ်ပါသည်။ ကြာတော့လည်း ကြာခဲ့ပါပြီ။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်နှစ်စုကျော်ခန့်ကဆိုပေမဲ့ သတိကတော့ ရနေမိပြီး တပည့်များဆိုပေမဲ့ ကျေးဇူးရှင်များသဖွယ် သတိတရရှိနေဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။

နောက်မိသားစုတစ်စုမှာတော့ ကသာမြို့ သစ်တောဝင်းနားရှိ မြသပြေမိတ္တူဆိုင်မှ စာရေးသူဦးကျော်ဟုခေါ်သူ ကိုကျော်စိုးသန်းနှင့် စာရေးသူမှ အမဟုခေါ်သူ မဝင်းဝင်းမြိုင်တို့ မိသားစုပင်ဖြစ်ပြီး စာရေးသူအပေါ် ထမင်းစားချိန်ကအစ စောင့်ပြီးကြွေးခဲ့သူ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ဘယ်အချိန်သွားသွား ဂရုတစိုက်ခင်မင်ခဲ့သူ မိသားစုပင်ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏မိခင် ကွယ်လွန်ခဲ့ချိန်တွင်လည်း အနားမှနေပြီး လိုအပ်သမျှကူညီခဲ့သူ မိသားစုပင်ဖြစ်ပြီး အကြောင်းကြောင်းများကြောင့် မတွေ့ဖြစ်တော့သော်လည်း မကြာခဏ သတိရမိပါသည်။ ဦးကျော်နှင့်အမတို့အနေနှင့်

စာရေးသူအပေါ်တွင်ကောင်းသည်ကလည်း သားအရင်း၊ ညီအရင်းလိုဆိုလျှင်လည်း မမှားနိုင်ပါ။ စာရေးသူအပေါ်တွင် မိသားစုထက်ပင် ဂရုတစ်စိုက်နှင့်နားလည်ပေးတတ်သော မိသားစုများဖြစ်သောကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ မှတ်မှတ်ရရ ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

စာရေးသူအနေနဲ့ ထိုမိသားစုများအပေါ် ဘာမျှကျေးဇူးမတုန့်ပြန်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ယနေ့အချိန်အထိ သတိတရ ရှိနေတတ်သည့် မိသားစုများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး စာအုပ်ကို ပြုစုရာတွင် အထောက်အထား အချက်အလက်မှန်သမျှကို ပေးစွန့်ကူညီခဲ့သော ဆရာတော် သံဃာတော်ကြီးများကိုလည်းကောင်း၊ စာစီနှင့်စာပြင်ရာတွင် ကူညီခဲ့၏သူများကိုလည်းကောင်း မမေ့မလျော့ ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းပြုအပ်ပါသည်။

ကျော်ဇေယျာလေး(ကသာ)
Tel : 09 - 2058472
E.mail : kyawzayarlay.java@gmail.com

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မိန့်မြွက်ဆိုဆုံးမခဲ့သည့် မှတ်သားဖွယ်ရာဩဝါဒကထာများ

စာရေးသူ၏အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ယနေ့ခေတ် လူငယ်လူရွယ်များအဖို့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားသွန်သင်ဆုံးမခဲ့သော တရားအဆုံးမများနှင့် ဩဝါဒကထာများ၏အောက်ဝယ် လေ့လာသုံးသပ်စေလိုသော စိတ်ဆန္ဒတစ်ရပ်ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုအကြောင်းများကြောင့်ပင် စာရေးသူအနေနှင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်ကြားဆိုဆုံးမခဲ့သော သိမှီစုဆောင်းထားသမျှ အချက်အလက်များကို စုဆောင်းရှာဖွေပြီး သီးခြားစာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် ဖန်တီးတင်ပြပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေရာတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များသည်လည်း ချန်လှပ်ထားခဲ့၍ မရစကောင်းပါ။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူမှ ထည့်သွင်းဖော်ပြမည့်တရားတော်များကို သေသေချာချာ လေ့လာသုံးသပ်ပြီးမှ စုဆောင်းထည့်သွင်းပေးထားပါသည်။

လူငယ်လူရွယ်များအဖို့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆိုဆုံးမမှုအောက်ဝယ် လေ့လာမှတ်သားနာယူ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားများနိုင်ကြပါစေရန် ရည်သန်ပါသည်။

ယခုရေးသားပြုစုသော ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာများကို မှတ်သားသိမှီသမျှ ပြန်လည်မိန့်ဆိုတော်မူကြသော ဆရာတော်ဦးပညာဝံသ (အရှေ့အင်ကြင်းပင်ကျောင်း)၊ ဆရာတော်ဦးဥတ္တံသ (ကံကြီးသာ)နှင့် ဆရာတော် ဦးမဏ္ဍလ (အရှေ့အင်ကြင်းပင်ကျောင်း) တိုက်တို့၏ ပြန်လည်မိန့်မှာချက်များကို အသံသွင်းကူးယူ မှတ်တမ်းပြုပြီးမှသာလျှင် စာရေးသူအနေနှင့် ရေးသားပြုစုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

■

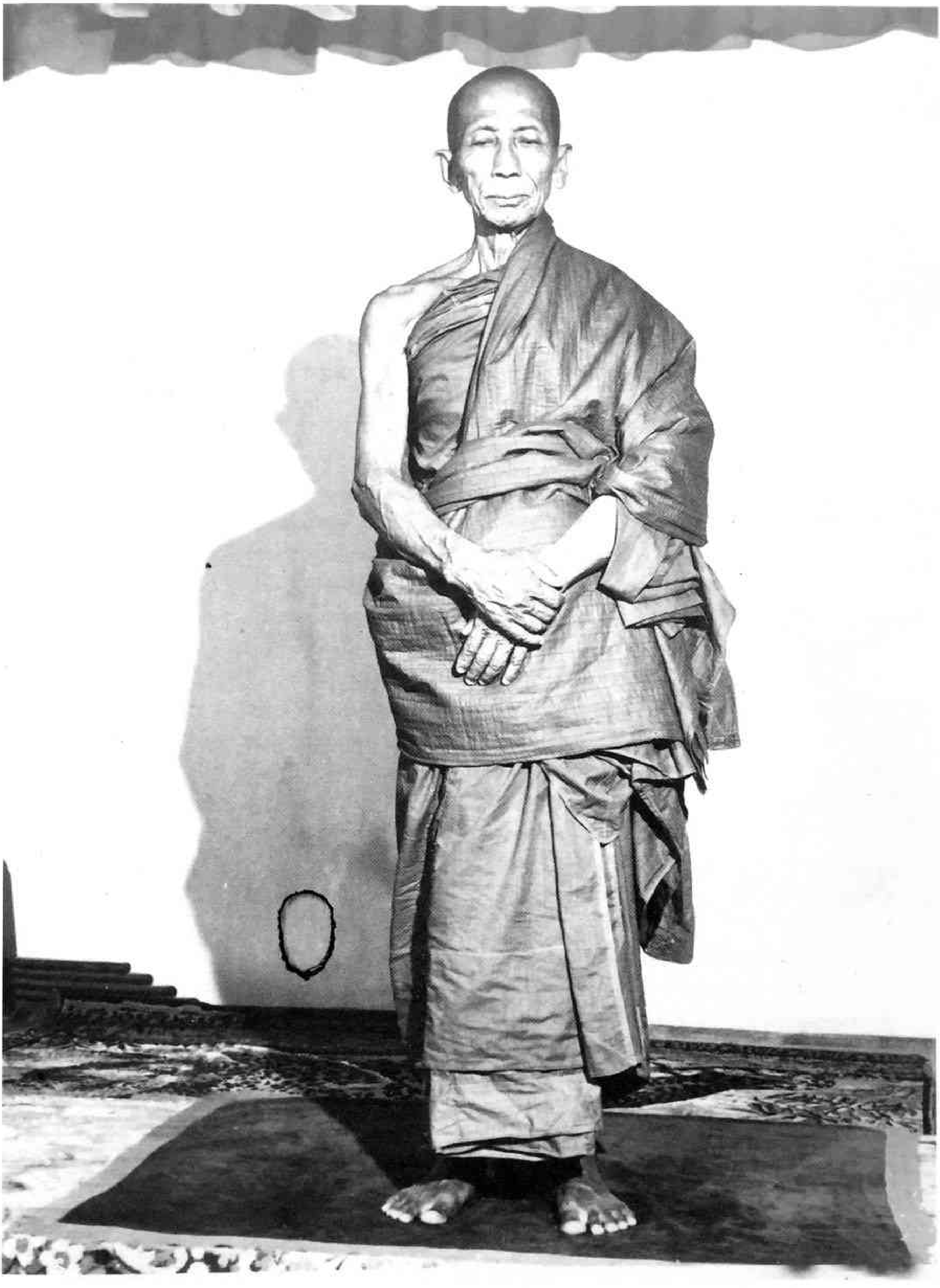

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဖူးတွေ့ရစဉ်

အခန်း-၁

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကပ္ပိယကြီးဖြစ်ဖို့ လွယ်သလားဟဲ့ သမ္မတကြီးရဲ့ဟူသော ဩဝါဒကထာ

သမ္မတကြီးစဝ်ရွှေသိုက်မှာ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအနီးတွင် ရန်ကုန်သို့ ကြွလာတော်မူစဉ်အချိန်ကာလ၌ သပိတ်ကိုင်၍ ကုသိုလ်ပြုခဲ့သူ၊ ဆရာတော်ဘုရားအား ထီးမိုးပေးခဲ့သူ စသဖြင့် ကုသိုလ်ယူခဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသမိုင်းတွင်လည်း သမ္မတကြီးစဝ်ရွှေသိုက်မှာ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်၏သမ္မတ၊ လွှတ်တော်နာယက စသည့်ဂုဏ်အင်များ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချက်များကို စာရေးသူအနေနှင့် သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများစာအုပ်တွင် ဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်းများနှင့်တကွ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြုစုရေးသားဖော်ပြပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော်လည်း သမ္မတကြီး၊ လွှတ်တော်နာယကကြီးပင် ဖြစ်နေစေကာမူ ပုထုဇဉ်လူသားဖြစ်သည်နှင့်အညီ တချို့သော လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟမကင်းနိုင်သေးသည့် အချက်အလက်များကိုလည်း တွေ့မြင်မှတ်သားရပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူရာတွင် သမ္မတကြီးစဝ်ရွှေသိုက်မှ ဆရာတော်ဘုရားကြီးနောက်တော်ပါးမှနေ၍ သပိတ်ကိုင်၊ ထီးမိုးလုပ်ပြီး ပါရမီကို ဖြည့်ဆည်းတည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ သမ္မတကြီး၏ ကျောင်းနေဖက်များ၊ ငယ်သူငယ်ချင်းများက နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်းကိုတွေ့သည့်အခါတွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး နောက်တော်ပါးမှနေ၍ ပါရမီဖြည့်ဆည်းနေသည့်အခါတွင် ပြုံးပြုံးပြုံးပြုံးဖြင့် မြင်နေရလေ့ရှိသဖြင့် စနောက်လိုကြသော သဘောကြောင့် သူ့အား ကပ္ပိယကြီးဟု စလေ့ရှိပါသည်။ သမ္မတကြီးစဝ်ရွှေသိုက် (တချို့သောသူတို့အခေါ်မှာ စောရွှေသိုက်)၏ ကျောင်းနေဖက်များမှ ကပ္ပိယကြီး ဘယ်လဲ၊ ကပ္ပိယကြီး ဘယ်သွားမလို့လဲ စသဖြင့် လှမ်း၍စကြ နောက်ပြောင်ကြသောကြောင့် သမ္မတကြီး စဝ်ရွှေသိုက်မှနေ၍ တစ်ရက်တွင်မူ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်ထားတော်မူခဲ့ပါသည်။

“ဆရာတော်ဘုရား တပည့်တော်မှာတော့ ဆရာတော်ဘုရားအနားတွင် ကုသိုလ်ပြုဝတ်ဖြည့်ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ၊ ကျောင်းနေဖက်တွေမှာတော့ တပည့်တော်ကို တွေ့တိုင်းတွေ့တိုင်း အမြဲတမ်း *ကပ္ပိယကြီး ကပ္ပိယကြီး* လို့ ခေါ်ကြသောကြောင့် သမ္မတကြီး၊

လွှတ်တော်နာယကကြီးဆိုတဲ့ နာမည်ပျောက်ပြီး ကပ္ပိယကြီးဆိုတဲ့ နာမည်သာ တွင်နေပါပြီဘုရား” ဟု ရယ်ကာမောကာဖြင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လျှောက်တင်ပါသည်။

ထိုအခါတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှနေ၍ အောက်ပါအတိုင်း မှတ်သားဖွယ်ရာ ဩဝါဒစကားကို မိန့်တော်မူပါသည်။

“ဟဲ့ သမ္မတကြီးရဲ့ နင်က ကပ္ပိယကြီးလို့ အခေါ်ခံရတာကို နာလို့လား။ ကပ္ပိယကြီးအခေါ်ခံရဖို့ဆိုတာ နင်လွယ်တယ်မှတ်လို့လားဟဲ့” ဟု မိန့်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ဆက်လက်ပြီး ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ အောက်ပါမိန့်မှာချက်ကိုလည်း ဆက်လက်၍ မိန့်တော်မူခဲ့ပါသည်။

“ကပ္ပိယကြီးဆိုတာ အခေါ်ခံရဖို့ လွယ်တယ်မှတ်သလား။ နောက်ပြီးတော့ ကပ္ပိယကြီးဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို နင်သိရဲ့လားဟဲ့” ဟု မေးပြီး ခပ်မဆိတ်နေခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ သမ္မတကြီးစဝ်ရွှေသိုက်မှနေ၍

“မသိပါဘုရား၊ အဓိပ္ပာယ်ကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ မိန့်မြွက်တော်မူပါ” ဟု ပြောသောအခါတွင်မှ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးက အောက်ပါအတိုင်း မှတ်သားဖွယ်ကောင်းသော ဩဝါဒစကားကို မိန့်တော်မူပါသည်။

“ကပ္ပိယဆိုတာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကစလို့ ရဟန်းသံဃာတွေ၊ အနားမှာနေပြီးမှ လုပ်သင့်တာ လုပ်အောင်၊ မလုပ်သင့်တာ မလုပ်အောင်၊ မအပ်တာကို အပ်အောင် လုပ်ပေးတဲ့သူကိုမှ ကပ္ပိယလို့ခေါ်တာဟဲ့။ အာနန္ဒာဆိုတာ ငါတို့ဗုဒ္ဓသမိုင်းမှာ အင်မတန်နာမည်ကြီးတဲ့ အင်မတန်ကို ကုသိုလ်ထူးတဲ့၊ ကုသိုလ်ကြီးတဲ့ ကပ္ပိယကြီးဟဲ့”

“အာနန္ဒာဆိုတာ ကပ္ပိယရာထူးရချင်လို့၊ ကပ္ပိယရာထူးရဖို့အတွက် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်လာရတာဟဲ့။ ကပ္ပိယများ လွယ်လွယ်ဖြစ်လာတာမှတ်လို့”

“ဘုရားရှင်အနားမှာနေပြီး ကပ္ပိယဖြစ်အောင်ခွင့်တောင်းဖို့ကလည်း လွယ်တာမှတ်လို့ ကပ္ပိယဆိုတာ မလွယ်ဘူးဟဲ့။ မအပ်တဲ့ဆေးကို အပ်အောင်၊ မစားသင့်တဲ့အစာကို စားအပ်အောင်၊ မလုပ်သင့်တာကို မလုပ်အောင် ဘေးက လျှောက်ထားတောင်းပန်ရတာကို ကပ္ပိယလို့ခေါ်တာဟဲ့ မှတ်ထားသမ္မတကြီးရဲ့။ နင်က ရှင်အာနန္ဒာလိုနေရာမျိုး ရတာတောင် နင်က ထွက်ချင်တဲ့လူကိုးဟဲ့” ဆိုပြီးမှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးက စဝ်ရွှေသိုက်ကို ဆုံးမမိန့်မြွက်တော်မူပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ စာရေးသူအနေနဲ့ လိုက်လံလေ့လာကြည့်တဲ့အခါမှာ ကပ္ပိယဆိုတဲ့ ရာထူးရဖို့အတွက် ရှင်အာနန္ဒာဟာ ကမ္ဘာ တစ်သိန်းတိတိ ပါရမီဖြည့်ခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့အချက်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။

ဒီအချက်တွေကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ “ဩော် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးအနားမှာ ကပ္ပိယဖြစ်ဖို့ဆိုတာ တကယ်တော့ မလွယ်ပါလား” ဆိုတဲ့ အသိတစ်ခုကို ရခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူ၏သုံးသပ်ချက်

ဒီအချက်ဟာ အရမ်းအရေးကြီးတဲ့အချက်ပါ။ စာရေးသူတို့လူငယ်တွေဟာ အခုခေတ်မှာ ဘာသာရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားလို့ ဘုန်းကြီးတွေ့ရင်တောင် လက်အုပ်ချီရမယ်၊ တွေ့တဲ့နေရာမှာ ဝတ်ဖြည့်ရမယ်၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲရောက်ရင် ဖိနပ်ချွတ်ရမယ်ဆိုတဲ့အသိကိုတောင် မရှိတော့တဲ့အထိ ရှက်စရာ တော်တော်ကောင်းနေပါတယ်။ တခြားသောဘာသာဝင်တွေ အစ္စလာမ်၊ ဟိန္ဒူ၊ ခရစ်ယာန်အစရှိတဲ့ ဘာသာတွေက ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တွေ၊ ဘာသာရေးဝန်ထမ်းသူတွေကိုတွေ့ရင် လေးစားတတ်အောင် အပြုအမူ အကျင့်အကြံတွေကို မိဘတွေက စနစ်တကျ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထားပေမယ့် စာရေးသူတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေမှာတော့ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထားခြင်း မရှိပါဘူး။ ခုခေတ် လူငယ်တွေအနေနဲ့ ပေါင်ပေါ်၊ ဒူးပေါ်စကဒ်အတိုတွေနဲ့ ကျောင်းသွားလာနေကြပြီး ရဟန်းသံဃာတော်ကြီးတွေ၊ ဆရာတော်ကြီးတွေကို တွေ့ရင်တောင် ဝတ်ဖြည့်ရကောင်းမှန်းမသိတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ တိုးပွားလာတာ အရမ်းကိုမှ ရှက်စရာကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအရာတွေဟာ ဘယ်သူမပြု မိမိမှုလို့ပဲ စာရေးသူတို့ ဆိုကြရမှာပါပဲ။

သံဃာတော်တွေနားမှာ ဆွမ်းဝတ်လုပ်ကြွေးတာ၊ ဆွမ်းလောင်းအသင်း၊ ဝတ်ရွတ်အသင်းတွေမှာ ဝင်ရောက်ပြီးတော့မှ

ဘာသာသာသနာအကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်တယ်ဆိုတာတွေဟာ တကယ်တမ်းကျတော့ ရှက်စရာ မဟုတ်ဖူးဆိုတဲ့အသိကို လူငယ်လူရွယ်တွေကို စာရေးသူတို့အနေနဲ့ လက်ဆင့်ကမ်းပြီး ဆောင်ရွက်ကြရမှာပါ။

စာရေးသူအနေနဲ့ ဒီနေ့ခေတ် ဆွမ်းကြီးလောင်းအသင်းတို့လို လပြည့်၊ လကွယ်၊ အဖိတ်၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်း လှည့်လည်ဆောင်ရွက်နေပြီး ကုသိုလ်ယူနေကြတဲ့ကလေးတွေကို တချို့သော နယ်မြို့ငယ်လေးတွေမှာပဲ တွေ့မြင်ရပါတော့တယ်။ ဒီလို ကျန်နေသေးတာလည်း ဘယ်လောက်ကြာအောင် တောင့်ခံထားနိုင်မယ်မှန်းမသိတဲ့ အတိုင်းအတာ ခဏလေးလို့ပဲ စာရေးသူအနေနဲ့ သုံးသပ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ လူငယ်လူရွယ်တွေ ပါဝင်တာ သိပ်မတွေ့ရတော့တဲ့ ဆွမ်းလောင်း၊ ဝတ်ရွတ်အသင်းတွေရဲ့ ရပ်တည်ရေး လုံးလုံးပျောက်ကွယ်သွားနိုင်တော့မယ်ဆိုတာ သိပ်မကြာခင် ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။

စာရေးသူဟာ ကွန်ပျူတာနည်းပညာ သင်ကြားပေးသူတစ်ယောက်ပါ။ စာစီစာရိုက်၊ Graphic Design ဆိုတာတွေကို သင်ကြားတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ Software တွေကို ဖန်တီးတည်ဆောက်ရတဲ့ Programming Language လို့ ခေါ်တဲ့ ဘာသာရပ်မျိုးကိုပဲ သီးသန့်သင်ကြားပို့ချပေးလာတာ ဆယ်စုနှစ်တစ်စုကျော် နှစ်စုနီးပါးခန့် ရှိနေပါပြီ။

ဒီအချိန်မှာ ဘာတွေကိုသွားတွေ့ရသလဲဆိုတော့ လူငယ်တွေဟာ ကွန်ပျူတာ၊ အင်တာနက်၊ အင်္ဂလိပ်စာ၊ တရုတ်စာနဲ့ ဂျပန်စကားပြောသင်တန်းကျောင်းတွေသွားတာရဲ့ 10 % Percent လောက်ကိုမှ ဗုဒ္ဓဘာသာသင်တန်း၊ အဘိဓမ္မာသင်တန်း ဆိုတာတွေကို လာရောက်လေ့လာသင်ယူသူ တော်တော်နည်းပါးလာပါတယ်။

ဒီအချက်တွေကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဆိုတာတွေ တိုးပွားလာရာကနေပြီးတော့မှ ဘာသာ၊ သာသနာရဲ့ဝန်ကို ထမ်းရွက်ကြမယ့် လူငယ်လူတော်လေးတွေကို အသိတစ်ခုပေးချင်တာပါ။ ဘာသာရေး ဝန်ဆောင်ရတာဟာ ရှက်စရာမဟုတ်ပါဘူးဆိုတဲ့ အသိကိုပါပဲ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ကြီး ဟောကြားဆုံးမသွန်သင်တော်မူခဲ့တဲ့ ဩဝါဒကထာကြောင့် ကပ္ပိယအလုပ်ဆိုတာ ရှက်စရာမဟုတ်ပါလား။ ကပ္ပိယဖြစ်ဖို့အတွက်က ပါရမီရှိမှရမှာပါလားဆိုတဲ့ အသိတစ်ခုကို ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပေးသွားခဲ့ပါတယ်။

ဒီအချက်တွေကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့တဲ့ ဩဝါဒကထာတွေကို စုဆောင်းတင်ပြပေးရာမှာ အရင်ဦးဆုံး မှတ်မှတ်သားသား တင်ပြပေးတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စာဖတ်သူရဲ့ သားသမီးတွေကို ဆိုဆုံးမရာမှာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ဆိုဆုံးမမှုဟာ အထောက်အပံ့အဖြစ် ဖြစ်နိုင်ကောင်းပါစေလို့ပဲ စာရေးသူ ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

ကပ္ပိယဟူသော စကားရပ်အတွက် အသျှင်သူရိယ (ထန်းတပင်-မြို့မ) မှ မှတ်တမ်းတင်ထားသည့် ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှနေ၍ သမ္မတကြီးစဝ်ရွှေသိုက်အား ဆိုဆုံးမတော်မူသော ဆုံးမဩဝါဒအား အချို့သော စာအုပ်မှတ်တမ်းများ၌လည်း စာရေးသူအနေနှင့် တွေ့ရှိမှတ်သားရသောကြောင့် မှတ်တမ်းများအရ ရှာဖွေပြီး ဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

ထိုမှတ်တမ်းကို ပြုစုထားသူ အသျှင်သူရိယ(ထန်းတပင်-မြို့မ)မှာ ထိုခေတ်ထိုကာလက ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ကြွတော်မူစဉ် ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် လိုက်ပါခဲ့ရဟန်တူသဖြင့် ကိုယ်တွေ့ မှတ်တမ်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအရေးအသားတိုင်းပင် စာဖတ်သူများ လေ့လာနိုင်ကြစေရန် ဖော်ပြပေးလိုပါသည်။

သမ္မတဟောင်း ဒကာကြီး စောရွှေသိုက်က ဆရာတော်ဘုရားအား လျှောက်ကြားသည်မှာ တပည့်တော်တို့အား ဆရာတော်ဘုရား၏နောက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ကြတဲ့အခါ တချို့က ''ကပ္ပိယကြီးများ ကျွန်မလင်ပန်းကလေးများကို သည်ကို ပေးပါ စသဖြင့် ဤသို့ ကပ္ပိယဟု အခေါ်ခံရပါသည်ဘုရား'' ဟု ဆရာတော်အား လျှောက်ကြား၏။

ထိုသို့လျှောက်ထားသည်ကို ဆရာတော်ဘုရားက ဤသို့မိန့်ကြားတယ်။

“ဒကာကြီးများတို့အား ကပ္ပိယလို့ခေါ်ကြတာက နာမည်ကောင်း ဂုဏ်ထူးရှိအောင် ခေါ်ကြသည်ကို သူတို့အပြစ်မတင်ကြနှင့် ကပ္ပိယဆိုတဲ့ အမည်က သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တို့အား သည်ပစ္စည်းများက ဤအချိန်တွင် အပ်တယ်၊ သည်ဝတ္ထုပစ္စည်းများမှာ သတ္တာဟ ကာလိက ခုနစ်ရက်မျှသာအပ်၏။ ထိုထိုဝတ္ထု ပစ္စည်းမှာ ယာဝဇီဝက အသက်ထက်ဆုံး အပ်၏”

“ဤကဲ့သို့ ပစ္စည်းများကို ဝေဖန်ပြီး သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အား အပ်အောင် ပြုစုလုပ်ကျွေးတတ်ကြလို့ ကပ္ပိယလို့ ခေါ်ကြတာဗျာ။ သူတို့အပြစ်မတင်ကြနဲ့”

“ဘုရားရှင်၏ ညီတော်ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကြီးသည် ဘုရားရှင်ကို အမြဲမပြတ် လုပ်ကျွေး လိုလှသဖြင့် ကမ္ဘာတသိန်းက ကပ္ပိယ ရာထူးရအောင် ဆုတောင်းခဲ့ရ၏”

“ညီတော်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်သိပြီး လုပ်ကျွေးတော်မူတတ်သည်ဖြစ်၍ ကပ္ပိယအစစ်ဖြစ်တော်မူတယ်ဟု ဆရာတော်က ဟောကြားတော်မူတဲ့အခါမှာ သမ္မတကြီး စိတ်ရွှေသိုက်သဘောကျလျက် ရယ်မောပြီး ဝမ်းမြောက်ရလေသည်” ဟု သိရှိရပါသည်။

(အဆိုပါ မှတ်တမ်းမှာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆိုဆုံးမဩဝါဒပေးနေစဉ် အနားမှာ ရှိနေဟန်တူသည့် ဆရာတော်အသျှင် သူရိယ(ထန်းတပင်-မြို့မ) မှ မှတ်တမ်းပြုထားသည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် စာဖတ်သူများ လေ့လာနိုင်ကြစေရန်အတွက် ရှာဖွေထည့်သွင်း ပေးလိုက်ရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ ရှာဖွေမှတ်သားပြီးမှ ပြုစုထားသော သမိုင်းမှတ်တမ်းနှင့် အနှစ်သာရခြင်းတူသည့် သံတူကြောင်းကွဲ စကားရပ်သာလျှင် ဖြစ်သဖြင့် စာဖတ်သူများနှစ်သက်သလို မှတ်သားနိုင်ကြပါသည်)

■

အခန်း-၂

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရဟန်းများ ဆောင်အပ်၊ သုံးအပ်သောဆေးများနှင့်ပတ်သက်၍ ရဟန်းတော်များ နလုံးသွင်းကြရန် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သော ဩဝါဒကထာများ

စာရေးသူတို့ မြန်မာ့သမိုင်းမှာ သရေစည်သူဘွဲ့ဆိုတာကိုတော့ ဒီနေ့ခေတ်ကလေးတွေ ပြန်လည်ကြားဖူးလာကြပါပြီ။ တစ်ချိန်တစ်ခေတ်ကတော့ နိုင်ငံတော်တာဝန်ကို ရှုပ်ရှုပ်ချွံချွံ ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ သူတွေကို သရေစည်သူဘွဲ့နှင့် ချီးမြှောက်ပါတယ်။ ဥပမာပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ နာမည်ကြီးတဲ့ သရေစည်သူ ဦးဘခင်၊ သရေစည်သူ မန်းဝင်းမောင်၊ သရေစည်သူ စဝ်ရွှေသိုက် စသဖြင့် သမ္မတတွေ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ဆောင်တွေကို ချီးမြှောက်ဂုဏ်ပြုတဲ့ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့ပါပဲ။

အဲသည်လိုပဲ နိုင်ငံတော်တာဝန်ကို စွမ်းစွမ်းတမံ ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြတဲ့ (တစ်နည်းပြောရရင် ဝန်းထမ်းကောင်းတွေ) နိုင်ငံတော်အကြိုပေးကောင်းစီဝင်တွေကိုလည်း သရေစည်သူဘွဲ့နှင့် ချီးမြှောက်လေ့ရှိပါတယ်ဆိုတာကို စာရေးသူအနေနဲ့ ပြောချင်တာပါ။

အခုပြောချင်တာက သရေစည်သူ ဦးတင်ဆိုတာ တစ်ခေတ်တစ်ခါက မြန်မာ့သမိုင်းမှာ နိုင်ငံတော်တာဝန်ကို တာဝန်ယူထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့သူတစ်ယောက်ဆိုတာကို သိရပါတယ်။

စာရေးသူလေ့လာကြည့်မိတဲ့ အချက်အလက်တွေနဲ့ အများသူငါ ပြောစကားအရ သရေစည်သူ ဦးတင်ဆိုပြီး ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြပေမယ့် အဲဒီ ဦးတင်ကို အချို့ကလည်း မြန်အောင် ဦးတင်လို့ ခေါ်ဝေါ်ကြတာကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဒီတော့ စာဖတ်သူကို သေသေချာချာ ရှင်းပြရမယ်ဆိုရင်တော့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ရန်ကုန်မြို့သို့ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ကြရန် ပင့်ဆောင်ပူဇော်ကြရန် ပင့်ဆောင်ရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းကြသည့်အခါမှာ သမ္မတဟောင်း စဝ်ရွှေသိုက်၊ မီးရထားမင်းကြီး ဦးကြည်ဝင်း၊ ဦးသိန်းညွှန့် (မီးရထားငွေစာရင်းမင်းကြီးဟောင်း)၊ ဦးဘိုလေး နှင့် မြန်အောင် ဦးတင်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း-ဝန်ကြီးဟောင်း) စသည်သူတို့ ပါဝင်တယ်လို့ သိရှိရပါတယ်။ ဤအချက်ကို လေ့လာကြည့်မယ်ဆိုရင်တော့ မြန်အောင် ဦးတင်ဆိုတာနဲ့ သရေစည်သူဦးတင်ဆိုတာ တစ်ယောက်တည်းပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ စာရေးသူအနေနဲ့ ထင်မြင်ယူဆမိပါယ်။

အဲဒီသရေစည်သူ ဦးတင်ရဲ့သမီး ဒေါ်စုစုဆိုတာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကနေ M.A ဘွဲ့ ရရှိထားသူလို့လည်း သိရပါတယ်။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဆီကို ဒေါ်စုစု လာရောက်ဖူးမြော်တဲ့အခါမှာ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဒေါက်တာဥမ္မာတင်ဆိုသူလည်း ပါခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ဒေါက်တာ ဥမ္မာတင်ဆိုတာ အမေရိကန်နိုင်ငံက ရက္ခဗေဒ ပါရဂူဒေါက်တာဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့တယ်လို့လည်း ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလရဲ့ မိန့်မြွက်စကားမှ စာရေးသူ သိရှိရပါတယ်။ အဲဒီ

ဒေါက်တာ ဥမ္မာတင်ဟာ ဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်ဇနကာဘိဝံသကို တော်တော်လေးကိုမှ လေးလေးမြတ်မြတ် ကြည်ညိုပါတယ်။

ဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်ဇနကာဘိဝံသဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာထေရဝါဒ သမိုင်း မှတ်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ ဝိနည်းနှင့်အညီ နေတော်မူတယ်။ ဝိနည်းနှင့်ညီအောင် နေထိုင်ဖို့ကိုလည်း သံဃာတွေကို ဆုံးမသွန်သင်တော်မူခဲ့တဲ့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း ကြည်ညိုလေးစားရတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဇနကာဘိဝံသဟာဆိုရင် နေထိုင်မကောင်းလို့ ဆေးသုံးဆောင်တာတောင်မှ ဝိနည်းနှင့်မအပ်ရင်၊ မညီရင် မသုံးဆောင်ဘူးလို့ နာမည်ကျော်ကြားပါတယ်။ ပြည်ပနိုင်ငံတွေကအစ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အလွန်အင်မတန် လေးလေးမြတ်မြတ် ကြည်ညိုကြပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကို ကျွန်တော့်အနေနဲ့ တော်တော်ကြီးကိုမှပဲ လေးစားဂုဏ်ယူမိပါတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေစဉ်ကာလမှာ ရဟန်းတွေ စားအပ်၊ သုံးဆောင် အပ်သောဆေး၊ အစားအစာတွေနဲ့ပတ်သက်လို့ မိန့်တော်မူခဲ့တဲ့ဩဝါဒတွေ ရှိပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ မိန့်မှာချက်တချို့ကို ထင်ထင်ရှားရှား လေ့လာတွေ့မြင်ရပါတယ်။

အဲဒီအချက်က ဘာလည်းဆိုတော့ ဒေါက်တာဥမ္မာတင်က ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို လာရောက်ဖူးမြော် ကြည်ညိုပါတယ်။ ဒေါက်တာဥမ္မာတင် လာရောက်ဖူးမြော်တဲ့အခါမှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဆေးတချို့ကို သုံးဆောင်နေတာကို ဒေါက်တာဥမ္မာတင်က တွေ့ရှိသွားပါတယ်။

အဲဒီတော့ ဒေါက်တာဥမ္မာတင်က သူ့အိတ်ထဲက စာအုပ်ကိုထုတ်ပြီး ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သုံးဆောင်နေတဲ့ ဆေးအမျိုးအစားနဲ့ ဆေးထဲမှာပါဝင်နေတဲ့ အာနိသင်တွေကို တိုက်ပြပြီးတော့မှ “အရှင်ဘုရား သုံးဆောင်နေတဲ့အထဲမှာ Alcohol Percentage အနည်းငယ် ပါဝင်နေပါတယ်ဘုရား”

“ဘယ်ဆေးမှာတော့ မူးယစ်ဆေးဝါးဂုဏ်သတ္တိနဲ့ အစားအသောက်တွေ ပါနေပါတယ် အရှင်ဘုရား” ဆိုပြီး လျှောက်ထားပါတယ်။ ပြီးတော့မှ အောက်ပါအတိုင်း ဆက်လက်လျှောက်ထားပါသေးတယ်။

“အရှင်ဘုရားတို့လို ရဟန်းတွေနဲ့ မသင့်မြတ်ပါဘူး။ တပည့်တော်မ ကိုးကွယ်တဲ့ မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်ဇနကာဘိဝံသ ကိုယ်တော်တိုင်တောင်မှ ဒီလိုတွေ မသုံးဆောင်ပါဘူးဘုရား” ဆိုပြီး ရဲရဲဝံ့ဝံ့ လျှောက်ထားပါတယ်။ ဒေါက်တာဥမ္မာတင်က အနားမှာရှိတဲ့ သံဃာတွေ၊ လူပရိသတ်တွေ အားလုံးရဲ့ရှေ့မှာပဲ လျှောက်တင်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးက အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကိုပေးပြီး ဒေါက်တာဥမ္မာတင်ရဲ့ လျှောက်ထားချက်ကို လွယ်လွယ်ကူကူပဲ ဖြေရှင်းပေးသွားပါတယ်။

“ဟဲ့ ဒကာမကြီးရဲ့ ငါက ဆေးသောက်တာဟဲ့ ဆေး ဆေး။ ဆေးအနေနဲ့ သုံးဆောင်တာဟဲ့” ဆိုပြီး မိန့်ကြားတော်မူပြီးတော့မှ သုံးဆောင်လက်စ ဆပ်ကပ်ထားတဲ့ဆေးကို ဆက်လက်သုံးဆောင်တော်မူပါတယ်။

ယခုစာရေးသူတင်ပြပေးထားတဲ့အချက်ကိုလည်း အင်ကြင်းပင်ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိစဉ်မှာ အရှေ့အင်ကြင်းပင်ကျောင်းက ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလမှပြန်လည်ပြီး မှတ်မှတ်သားသား မိန့်မြွက်တော်မူခဲ့တဲ့စကားကို မှတ်သားပြီးတော့မှ ပြန်လည်ဖော်ပြပေးရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အမှန်တကယ် သိမြင်မှတ်သားထိုက်တဲ့ ဩဝါဒကထာဖြစ်လို့ပါပဲ။

စာရေးသူ၏သုံးသပ်ချက်

ဒီအချက်ကို စာဖတ်သူအနေနဲ့ လေ့လာကြည့်မယ်ဆိုရင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် လက်ထက်တော်ကတည်းက မွန်းလွဲချိန်မှာ ထောပတ်သုံးဆောင်ကောင်းခြင်း၊ မသုံးဆောင်ကောင်းခြင်းအချက်ကို ဖြေရှင်းခဲ့တဲ့ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်လိုပါပဲ။

နေ့လွဲညစာ ထောပတ်သုံးဆောင်ကောင်းခြင်း၊ မကောင်းခြင်း။ စတုမဓုတွင် ထောပတ်ပါဝင်နေတဲ့အတွက် သုံး

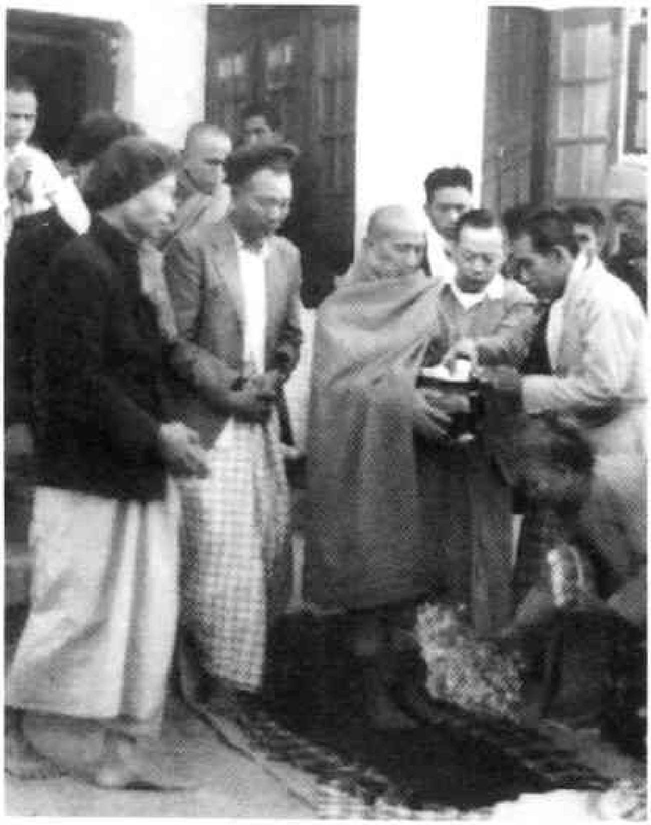

တောင်ငူမြို့၌ ဆွမ်းခံကြွစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်
တောင်ငူမြို့၌ ဆွမ်းခံကြွနေစဉ်

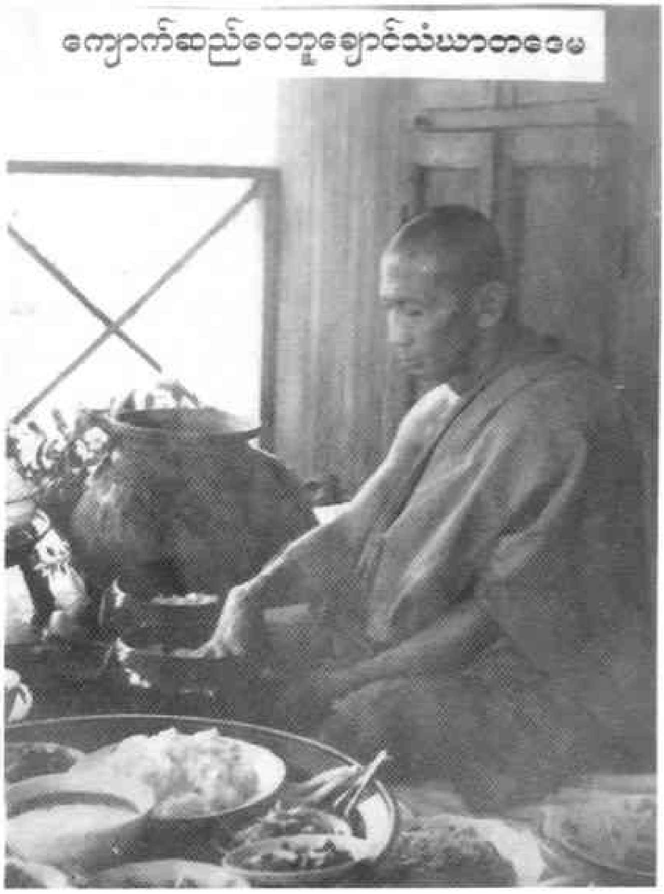
ကျောက်ဆည်ဝေဘုချောင်သံဃာတဒေမ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်
ကျောက်ဆည်ဝေဘုချောင် သံဃာတဒေမ၌ ဆွမ်းဘုန်းပေးနေစဉ်

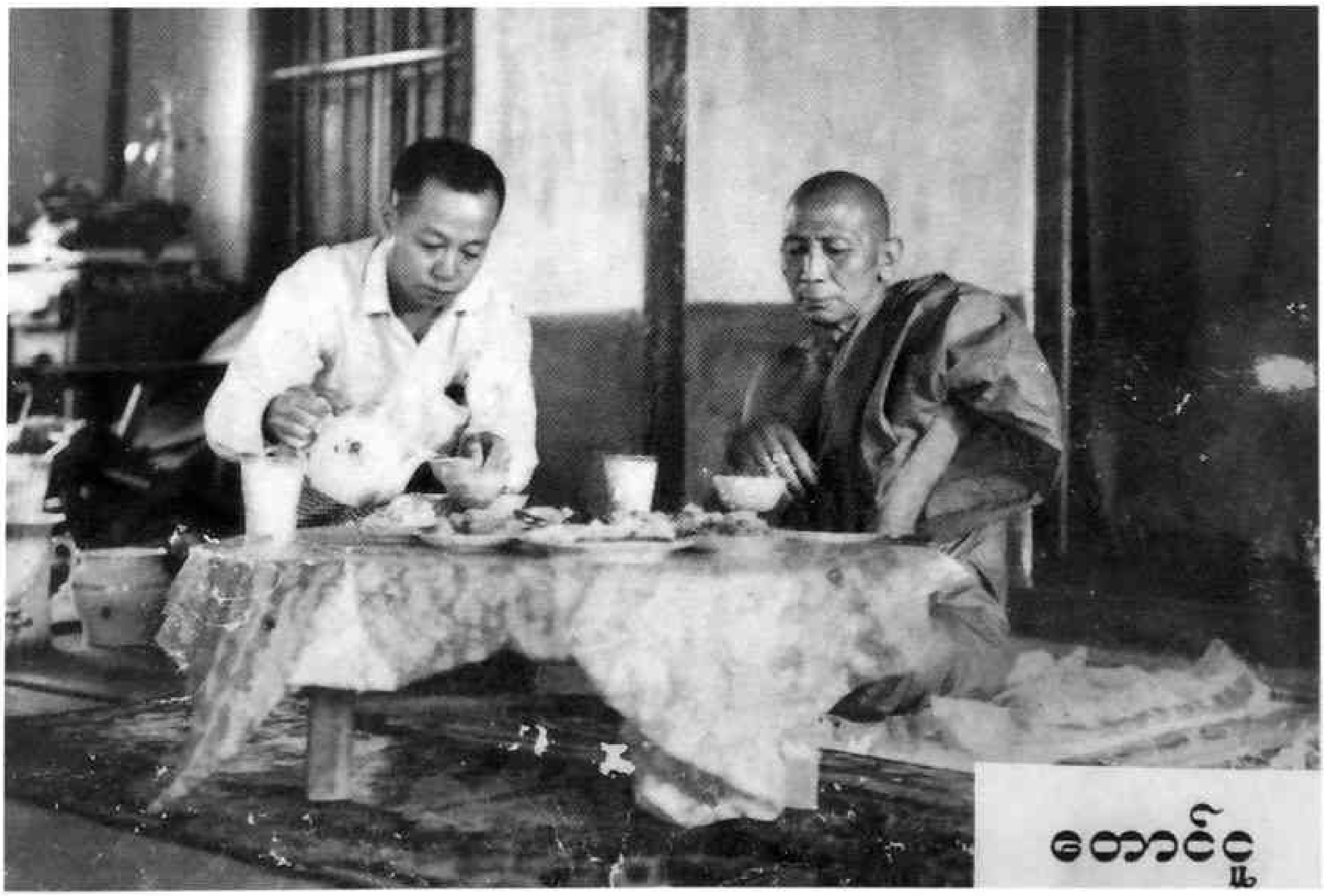

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီး တောင်ငူမြို့၌ ဆွမ်းဘုန်းပေးနေစဉ်

ဆောင်အပ်သလား။ မသုံးဆောင်အပ်ဘူးလားစတဲ့ ရဟန်းများအငြင်းပွားခဲ့ကြတဲ့ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းသွားခဲ့သလိုပါပဲ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအနေနဲ့ လွယ်လွယ်ကူကူ ဖြေရှင်းသွားခဲ့တယ်လို့ စာရေးသူအနေနဲ့ ထင်မြင် သုံးသပ်ပါတယ်။

ဒီအချက်အနေနဲ့ ကြည့်မယ်ဆိုရင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ဩဝါဒဟာ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ရဟန်းသံဃာ ပရိသတ်တွေအားလုံးကို သံသယရှင်းသွားစေနိုင်တဲ့အချက်ကို အလွန်အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့အချက်အဖြစ် စာရေးသူအနေနဲ့ သွားတွေ့ပါတယ်။

နောက်အရေးကြီးတဲ့ အချက်တစ်ချက်ကိုလည်း စာရေးသူ ရှင်းပြချင်ပါတယ်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်ဇနကာဘိဝံသနဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့ရဲ့ဩဝါဒကို စာရေးသူအနေနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့နေစဉ်အချိန်မျိုးမှာ မတတ်သာလို့ ဝိနည်းနှင့်မအပ်သော ဆေးဝါးများကို သုံးဆောင်တော့မည်ဆိုလျှင် ရဟန်းသံဃာများအနေနှင့် ဆေးအမှတ်နှင့်သာ သုံးဆောင်ကြစေရန် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှနေ၍ ဆိုဆုံးမဩဝါဒပေးခဲ့တယ်လို့ပဲ စာရေးသူ သုံးသပ်ဆင်ခြင်မိပါတယ်။

ယခုကဲ့သို့ ရေးသားသည်ကို စာရေးသူအပေါ် အထင်အမြင်လွဲမှားခြင်းများရှိကြပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ ဂုဏ်အင်ကို နှိုင်းယှဉ်သုံးသပ်ခြင်းရှိသည်ဟု ထင်မြင်မိကြမှာကို စာရေးသူအနေနဲ့ လွန်စွာစိုးရိမ်မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူ၏ရိုးရှင်းသော အတွေးအမြင်ကြောင့် စာရေးသူအပေါ် အထင်အမြင်လွဲခြင်းမှ လွတ်ကင်းရပါစေလို့ပဲ စာရေးသူမှ ဆုတောင်းလိုပါတယ်။

■

အခန်း-၃

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တမထေရ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သင့်၊ မသင့် ဖြေရှင်းပေးခဲ့သော ဩဝါဒကထာ

စာရေးသူတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ထေရဝါဒမှာ ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တဆိုတာ တော်တော်အရေးကြီးတဲ့ ထေရဝါဒ ထိုက်သလား။ မထိုက်သလားဆိုတဲ့ ပြဿနာနဲ့အတူ ထိပ်ဆုံးမှာ ရှိနေပါတယ်။

ဒီဘက်ခေတ်နာမည်ကြီး ဓမ္မကထိက တရားဟောဘုန်းကြီးတော်တော်များကိုလည်း လေ့လာကြည့်မယ်ဆိုရင် တချို့သော တရားဟောဓမ္မကထိက ဘုန်းကြီးတွေက ဒေါမနဿဖြစ်စရာ တရားတွေကို ဟောကြလေ့ရှိကြပါတယ်။

ဥပမာဆိုကြပါစို့ နာမည်ကြီး ထေရဝါဒမဆန်လို့ အဓမ္မဝါဒသွတ်သွင်းတယ်ဆိုပြီး သံဃာ့နာယက အစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ဖယ်ရှားခြင်းခံလိုက်ရတဲ့ နာမည်ကြီး ဆရာတော် တစ်ပါး။ နောက်ပြီးတော့ ဒီဘက်ခေတ်မှာ ဒေါသပုံစံနဲ့ အပြန်အလှန် မေးခွန်းထုတ်ပြီး တရားဟောတဲ့ဆရာတော်တစ်ပါး အစရှိတဲ့ ဓမ္မကထိက တရားဟောဆရာတော်တွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ နောက် နောင်ကိုလည်း ရှိနေဦးမှာပါပဲ။ နောက်ပြီး ဓမ္မကထိကဘွဲ့ရတဲ့ တချို့သောနာမည်ကြီး စာရေးဆရာတွေ၊ တချို့ကလည်း ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တကို ထေရဝါဒမဆန်လို့ဆိုပြီး တော်တော်တိုက်ခိုက်ကြပါတယ်။ ဒါကတော့ သူတို့ရဲ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာပါ။

ဒီနေရာမှာ စာရေးသူတို့ ငြင်းခုံကြတဲ့အခါမှာ ထေရဝါဒစစ်ခြင်း၊ မစစ်ခြင်းဆိုတဲ့ကိစ္စမှာ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ မဟာယာန သွတ်သွင်းတာပဲပြောပြော၊ ဗြဟ္မဏအယူဝါဒ ဖြစ်တယ်ပဲ ပြောပြော၊ ဟိန္ဒူအယူဝါဒ သွတ်သွင်းတယ်ပဲ ပြောပြော၊ ဘယ်လိုပဲ သွတ်သွင်း သွတ်သွင်း ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အခုအချိန်မှာ ပြေလည်လောက်တဲ့ အဖြေမရှိပါဘူး။

ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တ တကယ်ရှိခဲ့သလား။ မရှိခဲ့ဘူးလား။ ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တသည် တချို့သော သူများ ဆိုကြသလို တောင်သမုဒ္ဒရာမှာ ကြေးပြာသာဒ်နဲ့ ယခုအချိန်ထိစံနေတုန်းပဲလား။

အကယ်၍ မရှိတော့ဘဲနဲ့ လူမျိုးခြားတွေ သွတ်သွင်းလာတဲ့ ဗြဟ္မဏအယူဝါဒတွေ၊ မဟာယာနအယူဝါဒတွေ စတဲ့အယူဝါဒတွေ သွတ်သွင်းလာသလား စသဖြင့် ဒီအချက်တွေကို စာရေးသူတို့အနေနဲ့ ယခုအချိန်အထိ ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းလို့ မရနိုင်သေးပါဘူး။

စာရေးသူ၏အမြင်နှင့်လေ့လာသုံးသပ်သည့်အချက်များ

ကျွန်တော် ဒီနေရာမှာ ဆွေးနွေးလိုပါတယ်။ ဒီဘက်ခေတ်လူငယ်များက ခေတ်စကားနဲ့

ပြောပြီး တရားဟောရင် တော်တော်ကြိုက်ကြပါတယ်။ တချို့သော တခြားဘာသာဝင်တွေကို ထိခိုက်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ် နတ်တို့ ထေရဝါဒမဆန်တဲ့ ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တတို့ကို တိုက်ခိုက်တော့မယ်ဆိုရင် လူငယ်တွေအနေနဲ့က တော်တော်လေးကို သဘောကျကြပါတယ်။

ဆိုကြပါစို့ သာသနာ့သမိုင်းမှာ မကြာသေးမီက ၂၀၀၀ပြည့်လွန်နှစ်တွေက စပြီးတော့မှ ၂၀၀၉-၂၀၁၀ ဝန်းကျင်၊ ၂၀၁၁ ဝန်းကျင်လောက်မှာပဲလို့ ထင်ပါတယ်။ နိုင်ငံတော်သံဃာ့နာယကအဖွဲ့က အဓမ္မဝါဒတွေ သွတ်သွင်းဟောပြော လာတာကြောင့် ဟောပြောဖို့ မသင့်တော်ဘူးဆိုပြီးမှ အပိတ်ခံလိုက်ရတဲ့ ဓမ္မကထိကရဟန်းတစ်ပါးဆိုရင် တော်တော်ကြီးကိုဒေါသနဲ့ တိုက်ခိုက်ဟောပြော လေ့ပါတယ်။

ထေရဝါဒနဲ့ပတ်သက်လျှင် Welcome ဆိုတာတွေ။ အင်္ဂလိပ်စကားနဲ့ ကြားညှပ်ဟောပြောတာတွေ။ ထေရဝါဒနဲ့ ပတ်သက်လျှင် ဘယ်သူ့မှမရှောင်ဘူး။ မိဘလည်း မရှောင်ဘူး။ ဆရာသမားလည်း မရှောင်ဘူး။ ထေရဝါဒလမ်းကြောင်းပေါ် တက်လာလျှင် ကြိတ်ပစ်ရမှာပဲ။ တိုက်ပစ်ရမှာပဲလို့ မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေ။ သူ တရားဟောတဲ့စကားမှာ သာမန်ဖန်းစကားဆန်တဲ့စကားလုံးမျိုးတွေ ထည့်သုံးတာကို စာရေးသူ ခဏခဏ တွေ့ရပါတယ်။ တော်တော်လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်။

အဲသည်အခါမှာ ဘာကိုတွေ့ရသလဲဆိုတော့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးက မိန့်ကြားဆုံးမတော်မူတဲ့စကားတွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်တဲ့အခါမှာ တော်တော်ကို ကွာခြားပါတယ်။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ တရားတစ်ပွဲပင့်တဲ့အခါမှာ လမ်းဘေး မှာပဲ ပင့်ပင့်၊ ဆွမ်းတစ်ပွဲ နဲ့ပဲ ကပ်ကပ်၊ နောက်ဆုံး ပံ့လွန်တော်မူခါနီးသည့်အချိန်မှာပင် ကျောက်ဆည်မြို့မှ မြို့သူမြို့သားတွေက တရားတောင်း နိုးမြှောက်နိုင်းတယ်၊ ပင့်တယ်ဆိုတဲ့အချိန်မှာ ဆရာတော်ဦးအာစရ၊ ဦးသုမနတို့တားသည့်ကြားက အတင်းကြွပြီးမှ တရားဟောတဲ့ သာဓကတွေရှိပါတယ်။

ငါ့တော့ ဘယ်လောက်ကပ်မှဟုတ်၊ ငါ့တော့ ကျောင်းကြီးဆောက်မှဟုတ် ဆိုပြီးမရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဆရာ တော်တွေကတော့ ခေတ်လူငယ်အကြိုက် ဖန်းစကားတွေပြော၊ နတ်တွေတိုက်ခိုက်လိုက် အစရှိသဖြင့် ဘယ်အချက်ကတော့ဖြင့် ထေရဝါဒမညီဘူးပြောလိုက် စိန်ခေါ်လိုက်နဲ့ စင်ပေါ်မှာ လူပြိန်းကြိုက်ဟောတဲ့ သာဓကတချို့ကို စာရေးသူအနေနဲ့ရော၊ စာဖတ်သူများအနေနဲ့ပါ တွေ့မြင်ဖူးပြီးသားဖြစ်မှာ ဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် အကျယ်ချဲ့ပြီး မရေးပြလိုတော့ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ စာရေးသူပြောပါမယ်။ ဒီနေရာမှာ စာရေးသူတို့ ဘာကိုရင်ဆိုင်ရလဲဆိုတော့ ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တလို့ခေါ်တဲ့ ရှင်ဥပဂုတ်မထေရ်သည် အမှန်တကယ် ရှိလား၊ မရှိဘူးလားဆိုတာကိုပဲ စာရေးသူတို့ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရမှာပါ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး လေးလတာမျှသီတင်းသုံးရာ ရွှေဘိုအောင်မြေကျောင်းတိုက်မှာ ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တ(ခေါ်) ရှင်ဥပဂုတ်မထေရ်ကို ကျောင်းဆောင်နှင့် ရေကန်အလယ်မှာ ကျကျနန ပူဇော်ထားပါတယ်။ အခုအချိန်မှာ တော့ သိပ်ပြီးကောင်းကောင်းမွန်မွန် မရှိတော့ဘူးလို့ ဆရာတော်ဦးမင်္ဂလ(အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်း)က စကားစပ် ရင်းပြောပါတယ်။

အရှင်မင်္ဂလ (အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်း)တို့ ငယ်စဉ်စာသင်သားဘဝက မန္တလေးကို စာပြန်ကြွတဲ့အခါမှာ ရွှေဘိုမြို့ ကိုဝင်ပြီးမှ ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တကျောင်းဆောင်ကို ကန်တော့တယ်၊ ဝတ်ဖြည့်တယ်၊ ဆုတောင်းကြတယ်ပေါ့။ အဲဒီတော့ ဝေဘူ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပြုံးပြုံးပြုံးပြုံးနဲ့ တံမြက်စည်းလှည်းရင်းဖြစ်စေ၊ စာချရင်းနဲ့ဖြစ်စေ “အေး… အေး… ကန်တော့ ကြဟဲ့၊ ဝတ်ဖြည့်ကြဟဲ့ ဆုတောင်းသွားကြဟဲ့” အစရှိသဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားက လှမ်းပြီးမိန့်တော်မူပါတယ်။

မိန့်တော်မူတဲ့အချိန်မှာ အရှင်မင်္ဂလတို့လို စာသင်သားတွေ၊ အရှင်ဦးပညာဝံသတို့လို အတူနေတပည့်ရင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးတွေ ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့အဖြစ်ပါပဲ။ အဲဒီအခါမှာ တချို့တချို့သော တပည့်ရင်း၊ သံဃာ ရင်းတွေကနေပြီးတော့မှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို လျှောက်ထားကြပါတယ်။ တချို့သော သူတွေက ထေရဝါဒနှင့်မညီဘူး၊ ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တရှိရဲ့လား၊ ကန်တော့ကောင်းရဲ့လား။ စသဖြင့်ပေါ့။ တချို့ကဆိုရင် အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်တင်ကြပါတယ်။

“ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဘုရား ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တဆိုတာ တကယ်မရှိဘဲနဲ့ အရှင်ဘုရားပါ လုပ်ကုန်ရင် နောက်

လူတွေ လုပ်ကုန်ကြလိမ့်မယ်ဘုရား” အစရှိသဖြင့် တားဆီးဟန့်ဖြင့် လျှောက်တင်ကြပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးက စကားတစ်ခွန်း ပြန်ပြီးမိန့်လိုက်ပါတယ်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ရင်ထဲကနေပြီးတော့မှ နှစ်နှစ်ကာကာနဲ့ကိုမှပဲ လက်ခံကျေနပ်သွားမိပါတယ်။

စာရေးသူကို ပြန်မိန့်ခဲ့တဲ့ ဆရာတော်အရှင်ဦးပညာဝံသ၊ အရှင်ဦးမင်္ဂလာစတဲ့ ဆရာတော် ဘုရားကြီးတွေကိုလည်း အခုချိန်ထိ ကျေးဇူးတင်မိပါတယ်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ မိန့်တဲ့စကားက အင်မတန် အံ့သြစရာကောင်းပါတယ်။

“ဟဲ့ ငါက သံဃာအမှတ်နဲ့ ကန်တော့တာပါဟဲ့ သင်္ကန်းရုံထားတဲ့ သံဃာတစ်ပါးအနေနဲ့ ကန်တော့တာ ငါ့တော့ အပြစ်မဖြစ်လောက်ပါဘူး နေမှာပါဟယ်” ဆိုတဲ့ စကားစု ဩဝါဒလေးပါပဲ။ ဒီစကားလေးကို မိန့်လိုက်တဲ့ ဆရာတော်ကြီးကို စာရေးသူလေ ကြားရင်းကြားရင်းနဲ့ရော အခုလက်ရှိ ဒီစာစုကို ပြုစုနေတဲ့အချိန်မှာရော တစ်စိမ့်စိမ့်နဲ့ ကြည်ညိုလိုက်တာ။ ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်လိုက်တာ။

ဒီစကားလေးကို သုံးသပ်ကြည့်ရင် သံဃာဟာ သံဃာပါပဲလို့ ဆရာတော်ကြီးက မိန့်မြွက်သတိပေးလိုက်တဲ့သဘော ပါပဲ။ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း၊ မဖြစ်ခြင်း၊ ထေရဝါဒဆန်ခြင်း၊ မဆန်ခြင်းဆိုတဲ့အချက်ကို ဖယ်ပြီးတော့မှ ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးက

“ငါကတော့ သံဃာအမှတ်နဲ့ ကန်တော့တာပါဟဲ့။ သင်္ကန်းရုံထားတဲ့ သံဃာတစ်ပါးအနေနဲ့ ကန်တော့တာ ငါ့တော့အပြစ် မဖြစ်လောက်ပါဘူးနေမှာပါဟယ်” ဆိုတဲ့စကားစု အင်မတန်ကိုမှ လေးလေးမြတ်မြတ် ကြည်ညိုစရာ ကောင်းတဲ့အချက်ပါ။

ဒီအချက်ဟာ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အလွန်အံ့သြစရာကောင်းတဲ့အချက်ပါပဲ။ စာရေးသူအနေနဲ့ ဒီစာစုကို ရေးသားပြုစုနေရင်းနဲ့စာရေးသူ တစ်စိမ့်စိမ့်ကြည်ညိုမိတယ်ဆိုတာကို စာဖတ်သူအနေနဲ့ နားလည်လက်ခံ သဘောပေါက်လိမ့်မယ်လို့ ထင်မိပါတယ်။

စာရေးသူ၏ ထင်မြင်သုံးသပ်ချက်

ဒီဘက်ခေတ် တရားဟောတဲ့အခါမှာ ရှင်ဥပဂုတ်သည် ထေရဝါဒမဆန်ဘူး။ ဗြာဟ္မဏအယူကို သွတ်သွင်းလာခဲ့တာပဲ။ အစရှိသဖြင့် ပြောပြောပြီးတိုက်ခိုက်နေတဲ့ ဓမ္မကထိက ကိုယ်တော်တွေရဲ့စကားကို စာရေးသူတို့လည်း နားယောင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ သဘောလည်း အလွန်ကျခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စဉ်းစားကြည့်ရအောင်ပါ။ စာရေးသူတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ သောနုတ္တရမုဆိုးနှင့် ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းဇာတ်တော်မှာ သောနုတ္တရမုဆိုးကို ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းက အစွယ်နှင့်ထိုးသတ်ခါနီး ဒေါသမာန်ထတဲ့အချိန်မှာ အသင့်ယူဆောင်လာတဲ့ ဖန်ရည်ဆိုးသင်္ကန်းကို စွယ်တော်ပေါ်တင်လိုက်တာနဲ့ မသတ်တော့ဘဲနဲ့ ရဟန်းပါလားဆိုတဲ့ အသိ ဝင်လာပြီး ဒေါသမာန်ပြေပျောက်ပြီးမှ အစွယ်နှစ်ခုကို စွန့်လှူလိုက်တဲ့အထိ ကြည်ညိုလေးမြတ်ခဲ့တာ။

တစ်နည်းပြောရမယ်ဆိုရင် သောနုတ္တရမုဆိုးသည် သာမန်လူပေါက်ပန်း၊ လူရမ်းကားဖြစ်ကြောင်း ဘုရားအလောင်း ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသိသော်လည်း သင်္ကန်းကိုအားနာပြီးမှ အလှူအတန်းအနေနဲ့ ကြီးစွာသောအလှူကို လှူဒါန်းခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချက်ဟာ ဦးပုညရေးသားတဲ့ ဇာတ်နိပါတ်တော်လာ အရေးအသားဖြစ်တာကြောင့် ဟုတ်လိမ့်နိုးနိုးနဲ့ ဝေခွဲမရနိုင်တာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာတော့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်ဆိုတဲ့အချက်ကိုကြည့်ရင် သင်္ကန်းကိုတောင် ကြည်ညိုစရာ ကောင်းပါလားဆိုတဲ့အချက်ကို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးက မသိမသာထည့်ပြီး ရဟန်းသံဃာတွေကို မပြစ်မှားဖို့ မိန့်မြွက်ခဲ့တဲ့ ဩဝါဒကထာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကတော့ စာရေးသူရဲ့အမြင်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မှားကောင်းလည်း မှားနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ စာရေးသူအနေနဲ့ကတော့ ဒီနေရာမှာ တော်တော်လေးကိုမှ ဒီစကားစုလေးကို သဘောကျပါတယ်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်မြွက်သွားတဲ့အချက်က အင်မတန်လေးလေးမြတ်မြတ် ကြည်ညိုစရာ ကောင်းပါလားဆိုတဲ့အချက်ပါ။

နောက် ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလ မိန့်တာရှိပါသေးတယ်။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် ဒီနေ့တရားဟော နေတဲ့ တချို့သော ထေရဝါဒတိုက်ပွဲဝင်နေတယ်ဆိုသော တရားဟောဓမ္မကထိကဆရာတော်တချို့ရဲ့ စကားကို နှိုင်းယှဉ် ကြည့်မယ်ဆိုရင် ဂုဏ်သိက္ခာချင်းလည်း မယှဉ်နိုင်ပါဘူး။ ကုသိုလ်ချင်းလည်း မယှဉ်နိုင်ပါဘူးတဲ့။ သူ့အနေနဲ့ကတော့ ဝေဘူ ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ ဩဝါဒကိုပဲ အလေးထားပါတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့မှ ရှိပါသေးတယ်။ စာရေးသူကို ဓမ္မမိတ်ဆွေလို့ ပြောရမယ့် ဒေါ်အေးသီတာပါ။ စာရေးသူအနေနဲ့ ဒေါ်အေးသီတာကို မမြင်ဖူးပါဘူး။ စာရေးသူရဲ့ "သိမ္မိစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ထေရုပ္ပတ္တိ ကထာနှင့် မှတ်တမ်းများ" စာအုပ်ထွက်လာပြီးနောက်ပိုင်းမှာမှ ဖုန်းဆက်ပြီးမိတ်ဆက်မှ သိလာရတဲ့ ပုသိမ်မြို့က မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လို့ ပြောရမှာပါပဲ။ လူချင်းမတွေ့ဆုံဖူးခဲ့ပါဘူး။

စာရေးသူအနေနဲ့ ဒေါ်အေးသီတာနှင့် အဆက်အသွယ်ရပြီးနောက်ပိုင်းမှာမှ ပိုင်းလော့ဆရာတော် အရှင်ဓေယျပဏ္ဍိတ ကိုလည်း ဆက်သွယ်ပေးခဲ့လို့ ဖူးမျှော်ခွင့်လည်း ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးကို မင်းကွန်းတောင်ရိုးမှာ သွားရောက် ဖူးမြင်ခဲ့ရတဲ့အချိန်မှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်မြွက်ဟန်၊ ဆိုဆုံးမဟန်လေးကို နားထောင်ပြီး တော်တော် ကြည်နူးမိပါတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး တရားဟောမိန့်မြွက်တဲ့အခါမှာလည်း နာခံလို့ဖွယ်ကြည်ညို သဒ္ဓါပွားများအောင် သေသေချာချာ ဆိုဆုံးမတော်မူလေ့ရှိတာပါ။ အခုခေတ် တရားဟော ဓမ္မကထိဆရာတော်တွေအနေနဲ့ ဒေါမနဿအခြေခံတဲ့ တရားဟောဆုံးမလမ်းညွှန်မှုတွေကို မရှိစေချင်တော့ပါဘူး။

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကြတော့ရော ဟောကောဟောခဲ့ရဲ့လား။ ဟောခဲ့ပါတယ်။ လမ်းကြွသွားတဲ့ အချိန်မှာ တောင် တရားတောင်းရင် တရားပေးပါတယ်။ လမ်းဘေးဖြစ်ရင်တောင် မတ်တပ်ရပ်ပြီးမှ ဝတ်ပြည့်ခံပါတယ်။ ပြီးတော့မှ လိုရာဆက်ကြွတာပါ။ ဆရာတော် သံဃာတော်ကြီးတွေရော သိမိလိုက်တဲ့ ဘိုးဘွားတွေ အားလုံးက ပြောတဲ့စကားပါ။ စာရေးသူ ပူဇော်ထားတဲ့အခွေထဲမှာပါတဲ့ အချက်တွေကို တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ ဘယ်လောက်ကြည်ညိုစရာ ဝမ်းသာညွတ်နူးစရာ ကောင်းတယ်ဆိုတာ သိလာရပါလိမ့်မယ်။

ဒီနေ့ခေတ်တရားဟော ဓမ္မကထိကဘုန်းကြီးတွေနဲ့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနဲ့ ဘယ်လိုကွာခြားသလဲဆိုတာ စာဖတ်သူအနေနဲ့ တည့်တည့်မတ်မတ် တွေ့နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ တချို့ဆရာတော်ဘုရားကြီးတွေက နာမည်ကြီးပါတယ်၊ ဂုဏ်သိက္ခာ ကြီးပါတယ်၊ မှန်လည်းမှန်ပါတယ်။ သို့သော် တချို့နေရာမှာ လစ်လပ်မှုတွေ ရှိနေတဲ့အတွက် စာရေးသူအနေနဲ့ ထောက်ပြပြီး ရေးသားထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ စာရေးသူအပေါ်ကို အမြင်မစောင်းစေချင်ပါဘူး။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ တရား ဟောတဲ့အချိန်မှာ ဆွမ်းတစ်နပ်နှင့်ပဲ တရားတောင်းတောင်း တရားမတောင်းဘဲ လာပြီးဝတ်ပြည့်ရင်တောင်မှ တရားဟောလေ့ရှိ လွန်းလို့ အရှင်သုမန၊ အရှင်အာစရ၊ အရှင်ခေမိန္ဒ၊ အရှင်ပညာဝံသ၊ အရှင်ဝံသပါလ စတဲ့တပည့်ရင်းများက နားတော်မူပါဘုရားလို့ ထပ်ကြိမ်တလဲလဲ လျှောက်ရပါတယ်။ ဒီတော့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ စကားတစ်ခွန်းရှိပါတယ်။

'ဟဲ့ ငါတို့က တရားသိတဲ့သူတွေဟဲ့ ငါတို့ပဲ ချီးမြှောက်ရမှာဟဲ့၊ တရားလာတောင်းလို့ ငါတို့က တရားမချီးမြှင့်ရင် တာဝန်ဘယ်ကျေမှာလဲ။ ချီးမြှောက်ကြ၊ ချီးမြှောက်ကြဟဲ့ ' စသဖြင့် မိန့်တော်မူပါတယ်။

ဒီအချက်တွေ လေ့လာကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ အင်မတန်ကြည်ညိုစရာကောင်းတဲ့ ရဟန်း ထူး ရဟန်းမြတ်တစ်ပါးဖြစ်တယ်လို့ စာရေးသူမှ သုံးသပ်ပြီး ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူအနေနဲ့ သုံးသပ်ချက်သာဖြစ်သော်လည်း စာဖတ်သူများအနေနှင့် လက်ခံနိုင်လိမ့်မည်ဟုသာ ထင်မြင်ယူဆမိ ပါတယ်။

■

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို သိမှီလိုက်ပြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိနေသေးသော သီလရှင်ဘွားစိတ္တ၏စကား

စာရေးသူသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ဩဝါဒကထာနှင့် တရားမှတ်တမ်းများကို ဆက်လက်ပြီး ရေးသားပြုစုနေသည့်အခါတွင် သတ်မှတ်ထားသည့် အချိန်ကာလထက် ပြီးဆုံးရန်မှာ တစ်နှစ်ခန့်မျှ နောက်ကျနေခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူအနေနဲ့လည်း ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စရပ်များထက် ဦးစားပေးခဲ့ပါသော်လည်း ရေးပြီးသားအချက်များကို စိတ်တိုင်းကျမဖြစ်ခဲ့သည့်အတွက် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရေးသားခြင်း လိုအပ်သည်များကို ပြန်လည်စုဆောင်းထည့်သွင်းခြင်း စသဖြင့် ကြိုးစားပြီး ပြန်လည်ရေးသား နေခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာတော်ဦးမင်္ဂလ (အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်း) မှနေ၍ အောက်ပါ အတိုင်း မှတ်မှတ်သားသား ပြန်လည်မိန့်ဆိုတော်မူပါသည်။ သီလရှင် ဘွားစိတ္တသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်၌ သီလရှင်ဝတ်ဖြင့် နေထိုင်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်ပြီး အင်ကြင်းပင် အရှေ့ကျောင်းတွင် ယနေ့အချိန်ထိတိုင်အောင် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ရွှေဘိုအောင်မြေတွင် ရှင်ဥပ္ပဝဏ္ဏ(ခေါ်) ရှင်ဦးပဂုတ်မထေရ်ရဲ့ပုံကို ပူဇော်ထားတာနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့မှ အောက်ပါအတိုင်း မေးလျှောက်လေ့ရှိပါသတဲ့။

"ဆရာတော်ဘုရား သူများတွေပြောကြတာ ရှင်ဦးပဂုတ်မထေရ်က ဂိုဏ်းဆရာကြီးတဲ့"

"မကိုးကွယ်ကောင်းဘူးတဲ့။ ဘုန်းကြီးမဟုတ်ဘူးတဲ့"

စသဖြင့် မေးလျှောက်ပါသတဲ့။ သီလရှင်ဘွားစိတ္တဆိုတာကလည်း ဝေဘူဆရာတော်ကြီးရဲ့ မေတ္တာရိပ်အောက်မှာ ကြီးပြင်းလာရတာဆိုတော့ မကြောက်မရွံ့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ မေးလျှောက်ဝံ့တဲ့သူ တစ်ယောက်ဆိုတော့ အဲဒီလို မေးလျှောက်ပါတယ်။

ဒီအခါမှာ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးက အောက်ပါစကားကို ပြန်မိန့်တော်မူပါသတဲ့။

"ဟဲ့ သက်န်းကြီးရုံထားတာ နင်မတွေ့ဘူးလား"

"သံဃာဟဲ့ တခြားဟာထက်တော့၊ နင်တို့ထက်တော့ သာသေးတယ် လုံသေးတယ်ဟဲ့"

ဆိုတာပါပဲ။ ကဲ ဒီနေရာမှာ စာဖတ်သူအနေနဲ့ စဉ်းစားသုံးသပ်ကြည့်ပါ။ ထေရဝါဒ စစ်တယ်၊ မစစ်ဘူးဆိုပြီး တိုက်ခိုက်နေတဲ့သူတွေကရော သာရဲ့လား၊ လုံရဲ့လားဆိုတဲ့အချက်ကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်မိစေချင်ပါတယ်။

သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဩဝါဒကထာ တရားတော်နှင့်ကျန်ရှိနေသောမှတ်တမ်းများ

ဒီစကားကို စာရေးသူ စာအုပ်ရေးနေတဲ့အချိန်မှာလာပြီး မှတ်မှတ်သားသား မိန့်ဆိုတော်မူသွားတဲ့ ဆရာတော်ကြီးကိုလည်း စာရေးသူ တော်တော်လေးကိုမှ ကျေးဇူးတင်မိပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း အသံသွင်းမှတ်တမ်းယူပြီးတော့မှ ထည့်သွင်း ပြုစုပေးလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တွေးခေါ်သုံးသပ် ဆင်ခြင်ပြီးတော့မှ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားများနိုင်ကြပါစေ။

◆

အခန်း-၄

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပျံလွန်တော်မူသည့်အချိန်နှင့် ကသာမြို့တို့ ဆက်စပ်မှုမှတ်တမ်း

စာရေးသူဟာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ကို ကြွရောက်ပြီး တရားချီးမြှောက်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုခဲ့ဆိုတဲ့ မှတ်တမ်းတွေကို ရှာဖွေစုဆောင်းတဲ့အခါမှာ စာရေးသူမွေးဖွားခဲ့ရာ ကသာမြို့ကိုများ ကြွရောက်ချီးမြှင့်ခဲ့သေးသလားဆိုပြီးတော့မှ အထောက်အထား ရှာဖွေခဲ့သေးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခိုင်လုံတဲ့ အထောက်အထားကို တွေ့မြင်ရခြင်း မရှိတဲ့အတွက် စာရေးသူအနေနဲ့လည်း ချန်လှပ်ထားခဲ့ရပါတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ကသာမြို့သို့ ကြွရောက်ခဲ့ဖူးတယ် ဆိုတာကလွဲပြီး ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း အထောက်အထားတွေဟာလည်း ဘယ်မှာမှရှာဖွေလို့ မရနိုင်ခဲ့ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ စာရေးသူနဲ့ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလ (အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်း)တို့ စကားစပ်ပြီး ပြောတဲ့အခါမှ မှတ်မှတ်သားသား စကားတစ်ခွန်းကို မိန့်တော်မူပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ကသာမြို့ကို ကြွရောက်တော်မူတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းချင်းရာကို တိတိကျကျ သိရှိခဲ့ရပါတယ်။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အင်ကြင်းပင်မှာ ခန္ဓာဝန်ချပြီးတဲ့အချိန်မှာ ဈာပနကော်မတီကိုဖွဲ့ပြီး ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ဈာပနကို အကြီးအကျယ် ကျင်းပနိုင်ကြဖို့ ကြိုးစားအားထုတ်နေစဉ်မှာ ဈာပနကော်မတီအဖွဲ့ဆီကို ကသာမြို့မှ မှတ်ပုံတင် (Register) ရောက်လာပါတယ်။ ဒါ့အပြင် Money Order လို့ခေါ်တဲ့ ငွေလွှဲလက်မှတ်ကလေးနဲ့ ငွေ(၂၅)ကျပ် တိတိကိုလည်း ကသာမြို့မှ ပေးပို့လှူဒါန်းထားတာလေး ရောက်ရှိလာပါတယ်။

အရင့်အရင်ကတော့ ဒီစာရွက်လေးနဲ့ ဝန်ချတောင်းပန်ထားတာလေးဟာ ထူးလွန်းလို့ဆိုပြီး ဈာပနကော်မတီက ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စာရေးသူရှာဖွေတဲ့ အချိန်မှာတော့ မရှိတော့ပါဘူး။ သိမှီလိုက်တဲ့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မိန့်မှာတဲ့စကားရပ်ပဲ ရှိပါတော့တယ်။ စာရွက်စာတမ်းတွေကတော့ ပျောက်ပျက်ကုန်ပါပြီ။

ဒီတော့ စာရေးသူအနေနဲ့ စာမှာ ပါဝင်တဲ့အကြောင်းအရာတွေကို စေ့ငုကြည့်တဲ့အခါမှာ အောက်ပါအချက်တွေကို ပြန်ကြားသိရပါတယ်။ နှစ်ကာလကြာမြင့်ခဲ့လို့ တချို့နေရာလေးတွေမှာ ကွဲလွဲကောင်းကွဲလွဲနိုင်ပေမဲ့ အတတ်နိုင်ဆုံး မှန်ကန်တဲ့မှတ်တမ်းလေးရအောင် စာရေးသူအနေနဲ့ ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီစာထဲမှာ ပါတဲ့အကြောင်းအရာကတော့ သူဟာ ကသာမြို့နေ ဦးညွန့်တင်ဆိုသူ

ဖြစ်ပါတယ်လို့ အစချီ ရေးလိုက်တဲ့စာဖြစ်ပြီး သူဟာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖန်းမော်မြို့ကအပြန် ကသာမြို့မှာ ကြွရောက်အပူဇော်ခံစဉ်က ဝေယျာဝစ္စ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။

သူဟာ သူတော်ကောင်းတို့မှ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလိုက်သော အလှူတော်ငွေများထဲမှ ငွေငါးကျပ်ပါဝင်တဲ့ စာအိတ်တစ်အိတ်ကို ယူငင်ပြီး သုံးစွဲခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခုအခါမှာ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီဆိုတဲ့အကြောင်းကို ကြားလိုက်ရတဲ့အချိန်မှာ သူ့အနေနဲ့ ဒီအကြွေးကို အခုအချိန်ထိတိုင်အောင် ပြန်မဆပ်ရသေးပါလားဆိုပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဈာပနကိစ္စအဝဝတွင် သုံးစွဲရန်အတွက် ငွေ(၂၅)ကျပ်ကို ထည့်ဝင်လှူဒါန်း လိုက်ပါတယ်။ ဒီလိုထည့်ဝင်လှူဒါန်းလိုက်တာဟာ ယူငင်သုံးစွဲခဲ့မိတဲ့အပြစ်ကို ကျေလိမ့်မယ်လို့ မမျှော်လင့်ပေမယ့် ကျေနိုင်ရင်လည်း ကျေပျောက်ပါစေရန် ရည်ရွယ်ပြီးတော့မှ အခုလို လှူဒါန်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ဆိုပြီးတော့မှ ရေးသားထားတာကို ကြားသိခဲ့ရပါတယ်။ ဒီတော့ ဒီအချက်အလက်တွေပါတဲ့ အဲဒီကသာမြို့က ဦးညွန့်တင်ဆိုတဲ့သူ ရေးလိုက်တဲ့စာကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်ထားတာကို ကြိုးစားရှာဖွေပေမယ့် ရှာမတွေ့နိုင်တော့တဲ့အတွက် ကြားသိမှတ်သားမိသမျှကိုသာ စာရေးသူအနေနဲ့ ပြန်လည်ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စာအရေးအသား အနည်းငယ်ကွဲလွဲကောင်း ကွဲလွဲနိုင်ပေမယ့် စာမှာပါဝင်တဲ့ အကြောင်းအရာကတော့ အတူတူပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစာအကြောင်းကို ကြားသိရတဲ့အချိန်မှာမှ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းအနေနဲ့ ရှာဖွေလို့မရခဲ့တဲ့ ကသာမြို့၊ ဖန်းမော်မြို့၊ အင်းတော်ကြီး စတာတွေကို ကြွရောက်တော်မူတဲ့ သမိုင်းအထောက်အထားကို ခိုင်ခိုင်မာမာ သိရှိရတာပါပဲ။

ဒီတော့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကသာမြို့ကို ကြွရောက်တော်မူတဲ့ သမိုင်းအထောက်အထားအရ လမ်းကြောင်းကို မှတ်သားလေ့လာတဲ့အခါမှာ မြစ်ကြီးနားကို ရထားနဲ့ကြွရောက်တော်မူပြီးတော့မှ အပြန်မှာ နဘားဘူတာက တစ်ဆင့် ကသာမြို့၊ ထိုမှ ဖန်းမော်မြို့ပြီးမှ ကသာ - နဘား စသဖြင့် ကြွရောက်တော်မူခဲ့တယ်လို့ သိရှိရပါတယ်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ အင်းတော်ကြီး ရွှေမဥ္ဇူဘုရားကိုလည်း ကြွရောက်ခဲ့သေးတယ်လို့လည်း သိရှိရပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ ကြွရောက်တော်မူတဲ့ ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် မှာ ကျန်တဲ့ဒေသတွေရဲ့ အပူဇော်ခံရပုံမှတ်တမ်းတွေကို တိတိကျကျ၊ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတွေကို တွေ့ရှိဖူးမြင် ရပေမဲ့ ကသာမြို့ရောက်ရှိတဲ့ မှတ်တမ်းမှာတော့ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းကို ရှာဖွေမတွေ့ရှိခဲ့ပါဘူး။

နောက်ပြီးတော့ ကသာမြို့ကို ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူစဉ်မှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေမှာ သီတင်းသုံးခဲ့ခြင်းမရှိဘဲနဲ့ ဓမ္မာရုံတွေမှာပဲ သီတင်းသုံးခဲ့ဟန်တူပါတယ်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ကို ကြွရောက်တော်မူရာမှာ ကျောင်းတွေမှာ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ရင် ဆရာတော်ကြီးအတွက် နယ်ခံသံဃာတော်တွေ တာဝန်ပိုမှာစိုးတဲ့အတွက်ကြောင့် ဓမ္မာရုံ၊ ဇရပ်စသည်တို့မှာပဲ သီတင်းသုံးတော်မူတယ်လို့ပဲ သိရှိရပါတယ်။

ဒါကတော့ စာရေးသူသိမှီလေ့လာမိသလောက်သော ကသာမြို့ကို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူတဲ့ သမိုင်းမှတ်တမ်းငယ်လေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ပိုင်း သိမှီလိုက်သူ ဆရာတော်ကြီးတွေထံကို မေးလျှောက်တဲ့အခါမှာတော့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးက ကသာမြို့ကို ကြွရောက်အပူဇော်ခံစဉ်မှာ သီတင်းသုံးခဲ့ရာနေရာသည် ကသာမြို့ အ.ထ.က (၁) (ယခင် ခေတ်အခေါ်ကတော့ တန်းမြင့်ကျောင်း) မှာ သီတင်းသုံးခဲ့တော်မူတယ်လို့ သမိုင်းမှတ်တမ်း အထောက်အထားများအရ တိတိကျကျ သိရှိမှတ်သားရပါတယ်။

စာရေးသူအနေနဲ့ ကသာမြို့ဇာတိဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ကသာမြို့နဲ့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့ ဆက်နွှယ်ပတ်သက်ပုံတွေကို ရှာဖွေစုဆောင်းပေးရာမှာ သိရှိရတဲ့အချက်အလက်တွေထဲက မှတ်သားသိသင့်တာလေးကို ဖော်ပြပေးရတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ စာဖတ်သူတွေအဖို့လည်း စာရေးသူအပေါ်ကို အသိအမြင် မစောင်းစေလိုပါဘူး။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ။ ဒါဟာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကသာမြို့ကနေ ဖန်းမော်၊ မြစ်ကြီးနား စတာတွေကို ကြွရောက်တော်မူတဲ့ အထောက်အထားကို တိတိကျကျ ရရှိလိုက်တဲ့အချက်လေးပဲဖြစ်တာကြောင့် အမိုးမဖြတ်

နိုင်တဲ့ သမိုင်းမှတ်တမ်းငယ်လေးတစ်ခုပါဆိုရင်လည်း မမှားနိုင်လောက်ပါဘူးလို့ပဲ စာရေးသူအနေနဲ့ သုံးသပ်ပါတယ်။

ကသာမြို့က ဆက်နွယ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဦးညွန့်တင်ရဲ့ဆွေနီးမျိုးစပ်တွေ ရှိခဲ့ရင်လည်း (စာရေးသူစုံစမ်းတာကတော့ နှစ်ကာလအနေနဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော်ကာလကမို့ ဘယ်လိုမှ ဆက်စပ်လို့ မရနိုင်တော့ပါဘူး) စာရေးသူအပေါ်ကို အထင်အမြင် မလွဲချော်ကြစေလိုပါဘူးလို့သာ စာရေးသူအနေနဲ့ ဆိုချင်မိပါတယ်။

■

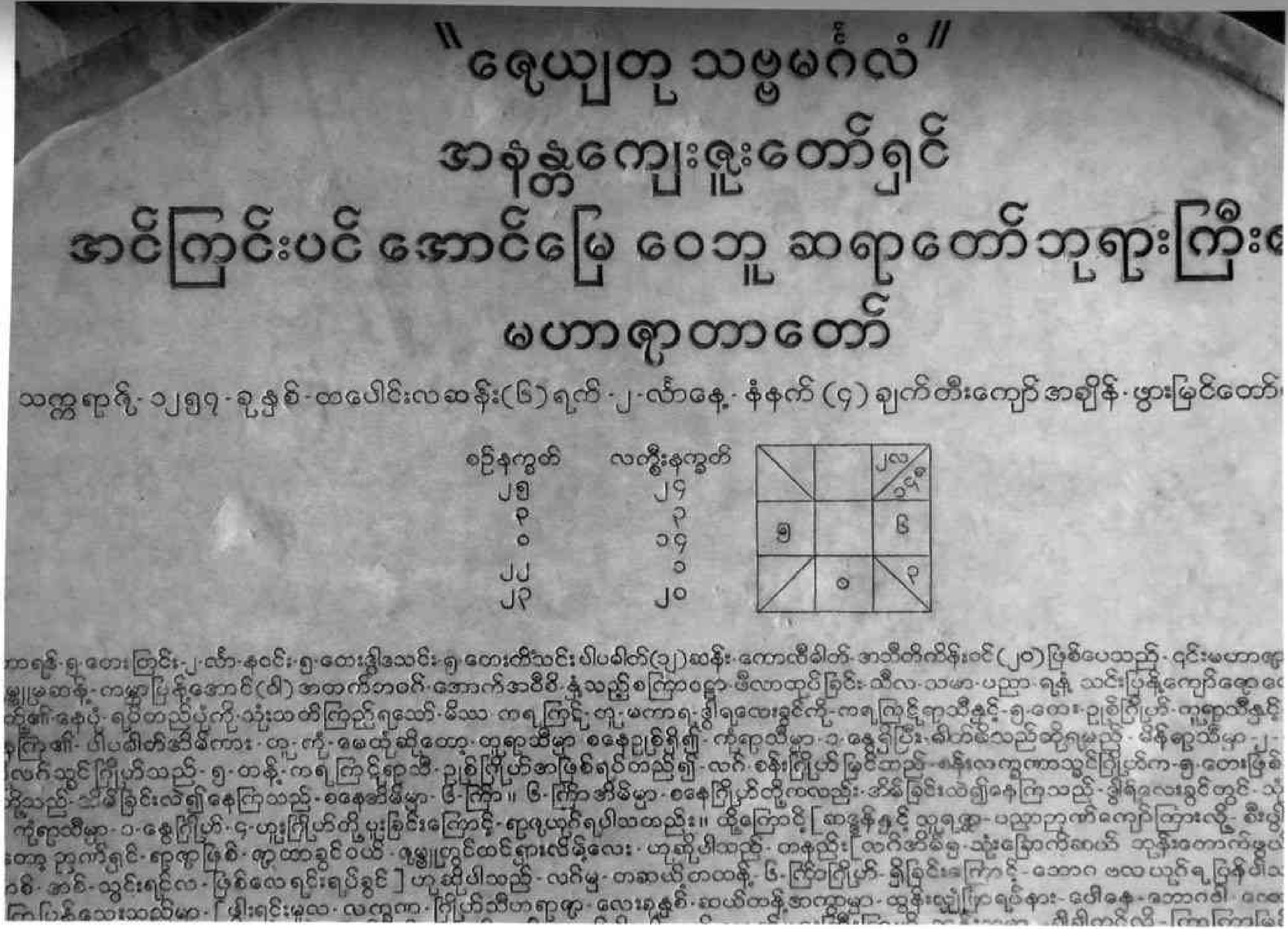

"ဇေယျတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ"

အနန္တကျေးဇူးတော်ရှင်

အင်ကြင်းပင် အောင်မြေ ဝေဘူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး

မဟာဇာတာတော်

သက္ကရာဇ်-၁၂၅၇-ခုနှစ်-တပေါင်းလဆန်း(၆)ရက်-၂-လ်ာနေ့-နံနက်(၄)ချက်တီးကျော်အချိန်-ဖွားမြင်တော်

စဉ်နက္ခတ်	လတ္တီးနက္ခတ်
၂၅	၂၄
၇	၇
၀	၁၄
၂၂	၁
၂၇	၂၀

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖွားရာဇာတာတော်ကို အင်ကြင်းပင်အောင်မြေတွင် ကျောက်စာရေးထိုး မှတ်တမ်းပြုထားပုံ

အခန်း-၅

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်တွင် တရားလာရောက်အားထုတ်ခဲ့ဖူးသည့် လူမျိုးခြား ဘုန်းတော်ကြီးများ

စာရေးသူအနေနှင့် ရေးသားထုတ်ဝေပြီးခဲ့သော သိမှိစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများစာအုပ်တွင် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီးထံတော်၌ လာရောက်တရားအား ထုတ်ဖူးသော လူမျိုးခြား ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့် လူမျိုးခြားသီလရှင်ယောဂီများအကြောင်းကို သိမှိစုဆောင်းမိသမျှ ဖြည့်သွင်းမှတ်တမ်းပြုစုပေးခဲ့ ပါသည်။

တချို့သော အချက်အလက်များမှာမူ မပြည့်စုံသေးဟု ယူဆရသောကြောင့် ဖော်ပြပေး ခြင်းဖြစ်ပြီး ထပ်မံစုဆောင်းပြီး ရှာဖွေခဲ့ရာတွင် အောက်ပါအချက်အလက်များကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုအချက်များမှာ Singapore နိုင်ငံတွင် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ထားသော Singapore Buddha - Yana Organisation (SBYO) အကြောင်းကိုပါ ဆက်စပ်ဖော်ထုတ်၍ ရလာပါသည်။

Singapore Buddha - Yana Organisation (SBYO) မှနေ၍ထုတ်ဝေသော The Young Buddhist, The Young Buddhist Supplement အစရှိသော နှစ်စဉ်ထုတ်စာစောင် များကိုလည်း စာရေးသူမှ လက်ဝယ်လက်ခံရရှိပြီး ဖတ်ရှုလေ့လာ ခဲ့ပါသည်။ ထပ်မံတွေ့ရှိရသော အချက်များအရမူ အဆိုပါ Sigapore Buddha - Yana Organisation (SBYO) ကို စတင် တည်ထောင်သူ ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်၌ လာရောက်ပြီး တရားအားထုတ်ခဲ့ဖူးသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်သည်ဆိုသည့်အချက်ကို တွေမြင်ခဲ့ရပါသည်။

မှတ်သားလေ့လာရန်အချက်များ

စာရေးသူအနေနှင့် ဘာသာပြန်ဆိုရာတွင် အတတ်နိုင်ဆုံး အနီးစပ်ဆုံး ပြန်ဆိုလိုက်ခြင်း သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလအား မူရင်းအခေါ်အဝေါ်အတိုင်းရေးသားရလျှင် Ven. Ananda Mangala Nayaka Maha Thera ဟူသော ဘွဲ့တော်အဖြစ် ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။ စာဖတ်သူအနေနှင့် မိမိနှစ်သက်သလို ခေါ်ဝေါ်နိုင်ပါသည်။ စာရေးသူအနေနဲ့ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များ သုံးနှုန်းသော ရဟန်းဘွဲ့တော်များ အမည်သညာ အခေါ်အဝေါ်နှင့် အနီးစပ်ဆုံး ဘာသာပြန်ဆို ပြပေးထားခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလမထေရ်သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်း၌ အချိန်တော်တော်ကြာအောင်

နေထိုင်သွားပြီး မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝိပဿနာရိပ်သာများ၌လည်း တရားအားထုတ်သွားသည်ဟူသောအချက်ကို အဆိုပါ Sigapore Buddha - Yana Organisation မှ ထုတ်ဝေသော The Young Buddhist, The Young Buddhist Supplement စာစောင်ငယ်များ၌ တွေ့မြင်ရပါသည်။ ထိုအချက်များကြောင့်ပင် စာရေးသူအနေနဲ့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်နေသော လူမျိုးခြားဘုန်းတော်ကြီးများအကြောင်းကို ဆက်လက် လေ့လာရေးသားရခြင်း ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ၏ဘဝဖြစ်စဉ်များ

ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် Sigapore Buddha - Yana Organisation (SBYO) ကို စတင် တည်ထောင်သည့် Founder ဖြစ်သည်ဆိုလျှင်လည်း မမှားပါ။ တစ်နည်းပြောရလျှင် စင်္ကာပူ၊ သီရိလင်္ကာ အစရှိသော နိုင်ငံများတွင် ဝေဘူနည်းနာကမ္မဋ္ဌာန်းတရားရှုပုံကို သယ်ဆောင်၍သာသနာပြုခဲ့သော၊ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာကို ကြိုးစားဖန်တီးခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် SBYO ၏ Founder - Spirtual Director အဖြစ်တာဝန်ယူပြီး လုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ထေရဝါဒကို ပြန့်ပွားမှုဆောင်ရွက်ခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် SBYO သည် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ မရှိတော့သည့်နောက်ပိုင်း ယနေ့ခေတ်တွင် စင်္ကာပူနိုင်ငံတွင် လုပ်ဆောင်မှုသိပ်မရှိတော့သည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်အနေနှင့်မူ ရှိကောင်းရှိနေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ထိုခေတ်ထိုကာလက SBYO ၏လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကိုလေ့လာကြည့်သောအခါတွင် ဝေဘူဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ကြီး၏တရားတော်များနှင့် မဟာစည်ရိပ်သာ နည်းနိဿယများကို အသုံးချပြီး ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာကို ပြန့်ပွားအောင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဆိုသည့်အချက်များကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

စာရေးသူ ယခုအခန်းကဏ္ဍတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားသော ဓာတ်ပုံများမှာ ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ၏ဓာတ်ပုံဖြစ်ပြီး ဆရာတော်၏ဘဝဖြစ်စဉ်အကျဉ်းကိုပါ တစ်ဖက်တွင် လေ့လာနိုင်ရန် စာရေးသူမှ မူရင်းအတိုင်း ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပါသည်။

အာနန္ဒမင်္ဂလမထေရ်၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

(ယခုဖော်ပြပေးမည့် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလမထေရ်၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်းကိုမူ စင်္ကာပူနိုင်ငံ SBYO မှထုတ်ဝေသော The Young Buddhist စာစောင်ငယ်များရှိ အချက်အလက်များမှသော်လည်းကောင်း အင်ကြင်းပင် အရှေ့ကျောင်းရှိ ဆရာတော်ဦးမင်္ဂလ(စာချဆရာတော်)၏ မှတ်စုမှတ်တမ်းများမှလည်း အချက်အလက်စုဆောင်းကာ ဖြည့်ဆည်းဖော်ပြပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်)

ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် သီရိလင်္ကာ (သီဟိုဠ်)ရှိ မဝတ္တရွာတွင် ၁၉၁၇ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး ငယ်စဉ်ကတည်းက မိခင်ဖြစ်သူမှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ တချို့သော မှတ်တမ်းများ၌မူ မိခင်မှာ မွေးဖွားပြီး (၁၂) ရက်အကြာတွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်ဟု မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့သည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ၏ မိသားစုဝင်များမှာ မိရိုးဖလာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ မဟုတ်ကြပါ။ မိသားစုဝင် အားလုံးမှာ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြပြီး ဆရာတော်လောင်းလျာသည်လည်း ငယ်စဉ်ကာလက ကက်သလစ်ဘာသာကို ယုံကြည်ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် ကိုလံဘိုမြို့ရှိ စိန့်ဂျိုးဇက်ကောလိပ်တွင် ပညာသင်ယူခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် သီရိလင်္ကာမြောက်ပိုင်းရှိ ထရက်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၌ ဘာသာရေးလိုက်စားသူများနှင့် ပေါင်းစပ်ကာ ဘာသာပေါင်းစုံကို လေ့လာခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ဘာသာရေးအဖွဲ့အစည်း အမျိုးမျိုးတွင်လည်း လေ့လာခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို လေ့လာကြည့်ပြီး သည့်နောက်ပိုင်းကာလတွင်တော့ ကက်သလစ်ဘာသာကို စွန့်ခွာပြီး

ဗုဒ္ဓဘာသာကို ဦးတည်ယုံကြည်ခဲ့သည်။ ထိုအချက်သည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းပါသည်။

ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ပြောင်းလဲပြီး မကိုးကွယ်ခင်ကာလက အခြားအခြားသော ကိုးကွယ်ယုံကြည်ဆည်းကပ်ကြသော ဘာသာတရားများကို လေ့လာသင်ယူကြည့်ပြီးမှ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းယုံကြည်သက်ဝင်လာသူတစ်ယောက်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ကိုးကွယ်ယုံကြည်ကြသော ဘာသာတရားပေါင်းစုံကို လေ့လာကြည့်ပြီးမှ အနှစ်သာရကို အမှန်တကယ် ရှာဖွေကြည့်ခဲ့သူတစ်ယောက်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

“ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ကျွန်တော့်စိတ်ကို ပိုမိုတိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့ပါတယ်” လို့ ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလက မကြာခဏ ထုတ်ဖော်မိန့်ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။ အဆိုပါစကားစုလေးကို ဆရာတော်ဦးစီးကာထုတ်ဝေသော The Young Buddhist စာစောင်ငယ်များရှိ ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်များတွင် မကြာခဏ ထည့်သွင်းမိန့်ကြားတော်မူသည်ဆိုသောအချက်ကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

(စင်္ကာပူနိုင်ငံရှိ SBYO အဖွဲ့ကြီးနှင့် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလတို့၏အကြောင်းအရာများနှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ်ဝင်စားသူများအဖို့ စာရေးသူထံသို့ဆက်သွယ်ပြီး The Young Buddhist စာစောင်များကို မိတ္တူကူးယူနိုင်ပါသည်)

ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် SBYO မှ 1986 ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သော The Young Buddhist 1986 စာစောင်တွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို ဘာသာပြန်ပြီး ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုဟောကြားတော်မူခဲ့သည့်တရားတော်များမှာ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအနီး၌ ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ နေထိုင်စဉ် သိရှိမှတ်သားခဲ့ရသောတရားတော်များဖြစ်ပြီး SBYO မှ ထုတ်ဝေခဲ့သမျှသောစာစဉ်၊ စာစောင်များ အားလုံးလိုလို၌ ဝေဘူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားတော်နှင့်ဩဝါဒကထာများကို ထည့်သွင်းပြီးပုံနှိပ်ထားသည်ကိုလည်း စာရေးသူ တွေ့မြင်ရပါသည်။

စာရေးသူအနေနဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူသော တရားတော်များကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ လွယ်ကူရှင်းလင်းသော အရေးအသားနှင့် ဘာသာပြန်ဆိုထားချက်များကို လေ့လာကြည့်စေလိုသော သဘောဖြင့် The Young Buddhist 1986 စာစောင်ပါ What It Means To Be A Buddhist? ဟူသော တရားတော်စာပိုဒ်ကို မူရင်းစာအုပ်ပါ အရေးအသားအတိုင်း စာရေးသူအနေနဲ့ ထည့်သွင်းပေးထားပါသည်။

What It Means To Be A Buddhist? ဟူသော တရားတော်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုကြည့်လျှင် “ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အနှစ်သာရသည် ဘာလဲ?” ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုမေးမြန်းထားပြီး ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလမှ “ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အနှစ်သာရသဘောတရားကို” ဖွင့်ဆိုရှင်းလင်းထားသည်ကို တွေ့မြင်ဖတ်ရှုရပါမည်။

စာဖတ်သူများအနေနဲ့ သေသေချာချာ လေ့လာဖတ်ရှုကြစေလိုပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်များသည် ပြည်ပနိုင်ငံများသို့ ပျံ့နှံ့နေသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားခဲ့သော တရားတော်များ၏ တစ်ဆင့်ခံအသံတော်ပင် ဖြစ်နေနိုင်သောကြောင့် လေ့လာကြည့်သင့်သော တရားတော်များဖြစ်နေသည့်အချက်ကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရပေမည်။

လေ့လာမှတ်သားရန်အချက်များ

ယခု စာရေးသူဖော်ပြခဲ့သော The Young Buddhist 1986 တွင်ပါဝင်သော What It Means To Be A Buddhist? တရားတော်သည် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားခဲ့သော တရားတော်မဟုတ်သော်လည်း ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်ဖြစ်သူ ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလမှ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်ဖြစ်ပြီး စာရေးသူယခုရှင်းပြပေးနေသော SBYO မှ ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ ဦးစီးထုတ်ဝေသော စာစောင်တွင် ပါဝင်ပါသည်။ အဆိုပါ SBYO မှ ထုတ်ဝေသောစာအုပ်များတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားတော်များကိုပါ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုပြီး ထည့်သွင်းပေးထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ သို့ရာတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော

တရားကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ မည်သူဘာသာပြန်သည်ဟူသောအချက်ကို ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားခြင်း မရှိပါ။

သို့သော် ယနေ့ခေတ်တွင် တော်တော်များများသော ပြည်ပနိုင်ငံများ၌ ပြန့်နှံ့နေသော Roger Bischcoff အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုသည့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားတော်များဖြစ်သည့် The Way to Ultimate Clam, Selected Discourses of WeBu SayaDaw ဟူသော တရားတော်စာအုပ်ငယ်တွင်လည်း ထိုတရားတော်များကိုပင် ဘာသာပြန်ပေးထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အဆိုပါစာအုပ်သည် နိုင်ငံတကာတွင် ပျံ့နှံ့နေသော တရားစာအုပ်ငယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါအချက်များအရသော်လည်းကောင်း လေ့လာကြည့်မည်ဆိုလျှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားတော်များကို ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလတို့၏ SBYO မှ ရေးသားပြုစုထုတ်ဝေသော The Young Buddhist စာစောင်ငယ်တွင်လည်း Roger Bischcoff ကသာလျှင် ဘာသာပြန်ပေးခဲ့သည်ဟုသာ ယူဆရပါမည်။

ပိုမိုသေချာသွားစေသောအချက်မှာ စာရေးသူပြုစုခဲ့သော သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများစာအုပ်တွင်ပါဝင်သည့် ဆရာကြီးဦးဘခင် တည်ထောင်ထားသည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဝိပဿနာရိပ်သာသည် နိုင်ငံတကာတွင် ပြန့်ပွားနေသည့်အချိန်တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင်ပါ ဌာနခွဲရှိနေပြီး အဆိုပါဌာနခွဲမှ လွှင့်တင်ထားသော Website တွင်လည်း The Words of Wisdom တရားတော်ကိုပင် Translated by Roger Bischcoff ဟုရေးသားထားသဖြင့် အဆိုပါတရားတော်ကို ဘာသာပြန်ခဲ့သူမှာ Roger Bischcoff သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ထိုအချက်များသည် စာရေးသူအနေနဲ့ တရားစာပိုဒ် တစ်ပိုဒ်၊ တစ်ပါဒမျှကိုပင် သေသေချာချာ စီစစ်သုံးသပ်ပြီးမှ ပြုစုရေးသားခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိစေလိုသောကြောင့် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှင်းပြပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုစာရေးသူဖော်ပြပေးထားသော Roger Bischcoff မြန်မာဘာသာမှ English ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထားသည့် တရားတော်များထဲမှ Keep Your Mind On The Stop ဟူသော တရားတော်နှင့် Don't Destory Your Selves ဟူသော တရားတော်နှစ်ပုဒ်ကို လေ့လာကြည့်နိုင်အောင် ယခုစာအုပ်၏ နောက်ပိုင်းအခန်းကဏ္ဍများတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြ ပေးထားပါသည်။ အချိန်ပေးပြီးမှ သေသေချာချာ လေ့လာကြည့်ကြစေလိုပါသည်။

သိရှိမှတ်သားရန်အချက်များ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော မူရင်းတရားတော်များကိုလည်း စာဖတ်သူတို့ အလွယ်တကူ ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်စေရန် တရားတော်များအခန်းကဏ္ဍတွင် အတတ်နိုင်ဆုံး ရွေးချယ်စီစစ်ပြီးမှ ထည့်သွင်း ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဝေဘူဆရာတော်ထံတော်ပါး၌ သုံးနှစ်ခန့် သီတင်းသုံးနေထိုင်ရင်း ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို လေ့လာမှတ်သားခဲ့သည့်အပြင် ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်ပါး၌လည်း သီတင်းသုံးနေထိုင်ကာ တရားမွေများကို လေ့လာသင်ယူသွားခဲ့သူ တရားရှာဖွေနေသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်သည်ဆိုသည့်အချက်ကိုမူ စာရေးသူ လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် ပြည်ပနိုင်ငံများဖြစ်သည့် စင်္ကာပူ၊ သီရိလင်္ကာ၊ မလေးရှားနှင့် ဩစတေးလျ အစရှိသည့်နိုင်ငံများသို့ ရောက်ရှိတော်မူသည့်အခါတိုင်း ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏နည်းနာနှင့် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့၏နည်းနာများအတိုင်း တရားတော်များကို ဟောကြားပြသပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်နည်းပြောရလျှင် ပြည်ပနိုင်ငံများတွင် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလဟောကြားခဲ့သော တရားတော်များသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တစ်ဆင့်ခံအသံတော်များပင် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေနိုင်သည်ဟုသာ စာရေးသူမှ ဆိုချင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် ပြည်ပနိုင်ငံများဖြစ်သည့် စင်္ကာပူ၊ သီရိလင်္ကာ၊ မလေးရှားနှင့် ဩစတြေးလျ အစရှိသည့်နိုင်ငံများသို့ ရောက်ရှိတော်မူသည့်အခါတိုင်း ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏နည်းနာနှင့် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့၏ နည်းနာများအတိုင်း ဟောကြားပြသပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်နည်းပြောရလျှင် ပြည်ပနိုင်ငံများတွင် ဆရာတော် အာနန္ဒမင်္ဂလဟောကြားခဲ့သော တရားတော်များသည် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အသံတော်ပင် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေနိုင်သည်ဟုသာ စာရေးသူမှ ဆိုချင်ပါသည်။

စာရေးသူ ယခုဖော်ပြပေးထားသော ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများသည် ၁၉၈၁ ဝန်းကျင်ခန့်က Signapore နိုင်ငံရှိ SBYO အသင်းကြီးမှ ပြုစုထုတ်ဝေသော The Young Buddhist စာအုပ်တွင်ပါဝင်သော ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်းတွင် ဖော်ပြပေးထားသော ဓာတ်ပုံများဖြစ်ပြီး အဆိုပါဓာတ်ပုံတွင် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်မှောက်တွင် တရားနိသျှည်း လာရောက် အားထုတ်ကာ လေ့လာသင်ယူသွားသည်ဆိုသောအချက်ကို ဖော်ပြထားသဖြင့် မှတ်တမ်းတစ်ရပ်သဖွယ်ဖြစ်အောင် စာရေးသူမှ နေ၍ ရေးသားပေးရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အပြင် တစ်ဖက်စာမျက်နှာတွင် ဖော်ပြပေးထားသော Meditation ဆိုပြီး ဖော်ပြပေးထားသော ပုံစံပြစာရွက် ငယ်လေးသည် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလအနေဖြင့် တရားပြရာတွင် အသုံးပြုသော ဝိပဿနာစက်ဝန်း ပုံစံပြစာရွက်လေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ မြန်မာနိုင်ငံမှ မိုးကုတ်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားပြစက်ဝန်းပုံစံနှင့် ဆင်တူပါသည်။ ယခုဖော်ပြပေးထား သော ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ၏ Meditation စက်ဝန်းသည်လည်း အဆိုပါအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ စာဖတ်သူများအနေနှင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ လေ့လာနိုင်စေရန်အတွက် စာရေးသူမှ ကူးယူဖော်ပြပေးထားခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အထံတော်မှောက်တို့၌ လာရောက်ပြီး ဝိပဿနာတရားတော်ကို လာရောက်နည်းနာယူသွားသော ဆရာတော်ကြီးဖြစ်သောကြောင့် ဆရာတော်ဖန်တီးတည်ဆောက်ကာ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ကို သုံးသပ်သော စက်ဝန်းသည်လည်း မြန်မာနိုင်ငံရှိ ယောဂီတို့အဖို့ပါ လွယ်လွယ်ကူကူ လေ့လာနိုင်လိမ့်မည်ဟု စာရေးသူမှ လေ့လာသုံးသပ်ပါသည်။

လေ့လာမှတ်သားသင့်သည့်အချက်များ

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားတော်များကို နိုင်ငံရပ်ခြားမှ နေထိုင်သူများ စိတ်ဝင်တစားလေ့လာသူ များပြား လာရခြင်းအကြောင်းရင်းကို သုံးသပ်ကြည့်သောအခါတွင် စာရေးသူအနေနဲ့ အောက်ပါအချက်များကို တွေ့ရှိရပါသည်။

(၁) လွယ်ကူစွာ ဟောကြားထားပြီး သာမန်လူတန်းစားမျိုးစုံတို့ တရားအားထုတ်ချင်စိတ် ပေါ်ပေါက်လာစေရန်၊ မိမိပြုလုပ်သော ကံသည် မိမိကို အကျိုးပေးစေမည့် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်အကြောင်းတရားတို့ ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းကို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ လွယ်ကူရှင်းလင်းစွာ ဟောပြသွန်သင်ဆုံးမတော်မူခဲ့ခြင်း။

(၂) ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ထံတော်တွင် လာရောက်တရားအားထုတ်တော်မူပြီး နည်းနာ ခံယူသွားသော ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ (SBYO)၊ အမေရိကန်သူ သီလရှင်မေဓာဝီ၊ ယနေ့ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဝိပဿနာရိပ်သာကို စတင်ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့သူ ဆရာကြီးဦးဘခင် အစရှိသော တပည့်သံဃာများနှင့် ယောဂီများ အပြင် ဝေဘူဆရာတော်ခြေရင်း၌ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ခန္ဓာဝန်ချသည့်အချိန်အထိ ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့သူ မီးရထား ငွေစာရင်းမင်းကြီးဟောင်း ဦးသိန်းညွန့်သည်လည်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပတ်သက်နေပါလိမ့်မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပြည်ပခရီးစဉ်များသို့ ကြွတော်မူရာတွင် တရားဓမ္မများကို ဟောကြားတော်မူရာ၌ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်များကို ဘာသာပြန်ကာ တစ်ဆင့်ခံ ရှင်းပြပေးခဲ့သည်မှာ မီးရထားငွေစာရင်းမင်းကြီး ဦးသိန်းညွန့်သာလျှင်ဖြစ်ပြီး အဆိုပါ ဆရာတော် တရားဟောပုံကို

ဦးသိန်းညွန့်မှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်ပြန်ကာ ပြန်လည်ရှင်းပြပုံတို့သည် ပြည်ပနိုင်ငံ တော်တော်များများ၌ပါ ပြန့်ပွားနေသော ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါအကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကို လေ့လာနာယူမိကြသော ပြည်ပနိုင်ငံသားများအဖို့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဩဝါဒနှင့်တရားတော်များကို လေ့လာလိုစိတ်များ ပိုမိုပြင်းပြလာကြခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုသာ စာရေးသူမှနေ၍ သုံးသပ်ဆင်ခြင်မိပါသည်။ ထိုအမြင်သည် စာရေးသူ ကျော်ဓေယျာလေး(ကသာ)၏ အမြင်သာလျှင်ဖြစ်ပြီး မှားယွင်းကောင်းလည်း မှားယွင်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။

သို့သော် စာရေးသူ ထောက်ပြဆွေးနွေးလိုသော အချက်တစ်ခုလည်း ရှိနေပါသေးသည်။ ထိုအချက်မှာ စာရေးသူကို ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို စုဆောင်းဖြစ်စေခဲ့သော တွန်းအားတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုတွန်းအားသည် မည်သည့်အချက်ဖြစ်သည်ဆိုသည်ကို ပြောပြချင်ပါသည်။ ပြည်ပနိုင်ငံများမှ ထုတ်ဝေသော တရားစာအုပ်များ၊ ဝိပဿနာတရားတော်များဆိုင်ရာစာအုပ်များတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားတော်များကို နေရာတိုင်းလိုလိုတွင် တွေ့မြင်ရပါသည်။

ထို့အပြင် စာရေးသူနှင့်ရင်းနှီးသော ပြည်ပနိုင်ငံသားများကလည်း ဝေဘူဆရာတော် အရှင်သူမြတ်ကြီး၏ တရားတော်များကို စုဆောင်းထားကြောင်း။ အကယ်၍များ ရနိုင်ပါသေးလျှင် ကျန်ရှိနေသေးသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဩဝါဒကထာနှင့်တရားတော်များကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရချင်ကြကြောင်း စာရေးသူကို အကူအညီတောင်းသောအခါတွင် သူတို့ထံရှိ တရားတော်များကိုကြည့်ပြီး စာရေးသူအနေနဲ့ မိမိကိုယ်မိမိ ရှက်စိတ်ဝင်မိပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားခဲ့သော တရားတော်များမှာ ပြည်ပနိုင်ငံသားများမှ English ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုကြခြင်း၊ စုဆောင်းထားသည်တို့ကို CD-ROM, E-Book and Website များအဖြစ် ဖန်တီးပြီးဖြန့်ဝေကြခြင်း စသည်တို့ကို စဉ်ဆက်မပျက် လုပ်ဆောင်နေကြသော်လည်း ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အကြောင်း တရားနှင့်နီးစပ်သော စာရေးသူတို့အဖို့မှာမူ လက်ထဲတွင် ဘာမှမရှိ၊ ဘာမှလည်းမသိ ဖြစ်နေပါသည်။

ပိုဆိုးသည်မှာ စာရေးတော့မည်ဟု အချက်အလက်များကို စုဆောင်းသောအခါတွင် ဘာဆိုဘာမျှဆက်စပ်မရနိုင်တော့ဘဲ ကွင်းဆက်များ အကုန်ပြတ်နေသည့်အချက်များ ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ထို့ပြင် ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင်၊ ရွှေဘိုအောင်မြေနှင့် အင်ကြင်းပင်စံရာဌာနတို့တွင်လည်း အတော်များများ ကွင်းဆက်ပြတ်နေပြီး အင်ကြင်းပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းနှင့် အင်ကြင်းပင်မူလကျောင်းဟုခေါ်ဆိုသော အင်ကြင်းပင်(အရှေ့ကျောင်း) တို့မှသာလျှင် အချက်အလက် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများကို စုဆောင်းရယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။

အမှန်အတိုင်းဆိုရပါလျှင် တော်တော်များများသော အချက်အလက်များနှင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ရှင်မှတ်တမ်းများသည် ပြည်ပမှတစ်ဆင့်ခံကာ စာရေးသူလက်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တချို့သောတရားတော်များကို ဟောကြားထားသည့် အသံဖိုင်မှတ်တမ်းများသည်လည်း ပြည်ပနိုင်ငံများမှတစ်ဆင့် ပြန်လည်ရရှိလာခြင်းလည်း ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုအချက်ကို အလွယ်တကူ စာရေးသူပြောခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများကို ရေးသားပြုစုရန် ကြိုးစားအားထုတ်စဉ် ကာလတစ်လျှောက်လုံးတွင် စာရေးသူ တွေ့ရှိလာရသော အချက်များပင် ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုအချက်များကို သိရှိရခြင်းအားဖြင့် စာရေးသူအနေနဲ့ တချို့သော သူများပြောကြသလို စာအုပ်များကို အရှေ့တွင် ချပြီး ထိုင်ကူးပြီးဖန်တီးရေးသားခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါဆိုသည့်အချက်ကို သက်သေပြခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ အပြည့်စုံဆုံး ဖြစ်အောင်လည်း ပြန်လည်ပြုစုပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုအချက် မှန်မမှန်ကိုမူ စာဖတ်သူများမှသာ လေ့လာသုံးသပ်ပြီး ဝေဖန် ကြည့်ကြစေလိုပါသည်။

■

Meditation

Samatha Bhāwanā (Calming of the Mind) is achieved through
Ānāpāna Sati (Mindfulness of Breathing in and Breathing out)

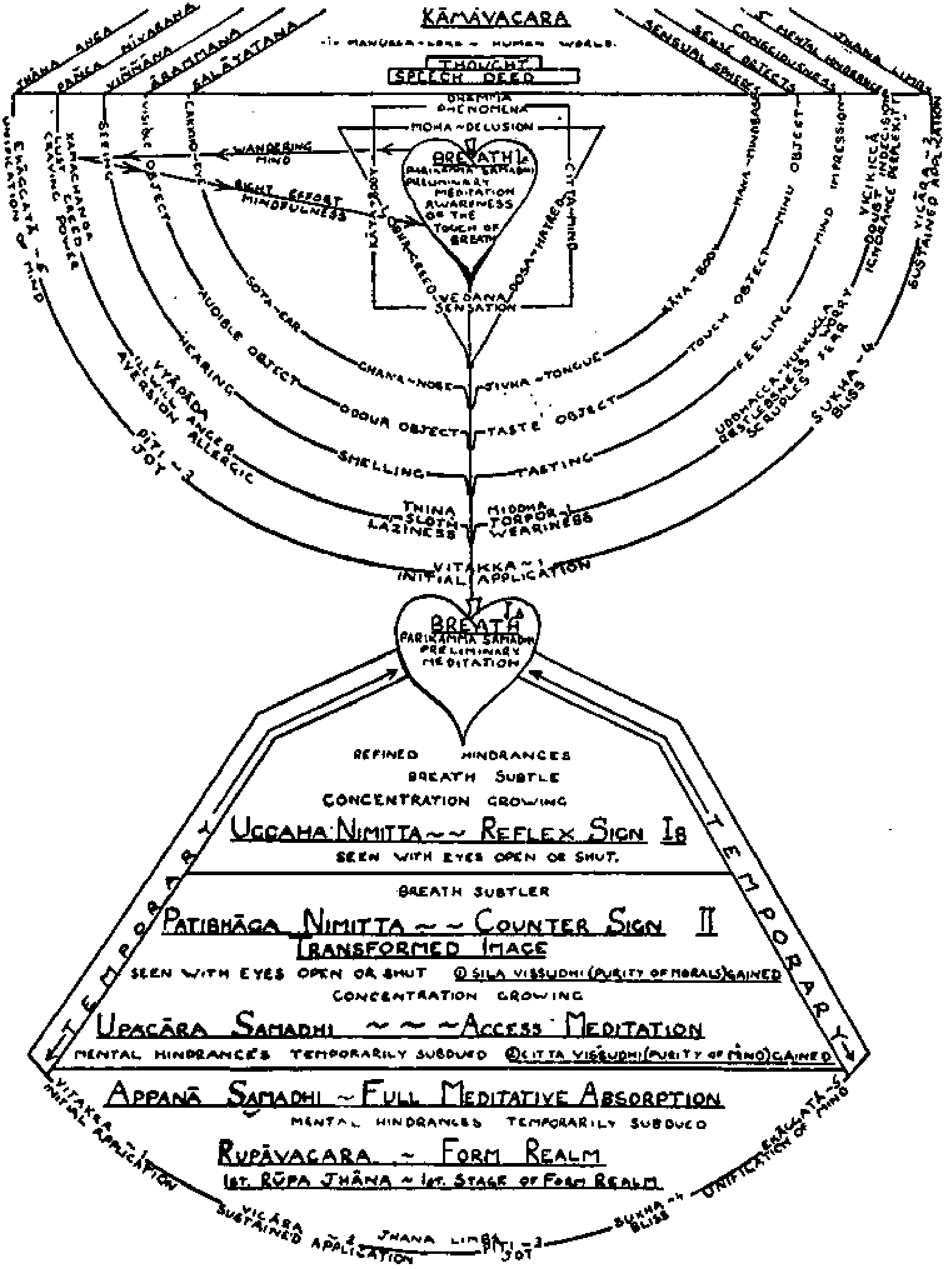
KĀMĀVACARA
IN MANUSSA-LOKA ~ HUMAN WORLD
THOUGHT
SPEECH DEED
JHĀNA ANGA
PAÑCA NĪVARAṆA
VIÑÑĀṆA
ĀRAMMAṆA
SAḶĀYATANA
SENSUAL SPHERES
SENSE OBJECTS
CONSCIOUSNESS
5 MENTAL HINDRANCES
JHĀNA LIMBS
DHAMMA PHENOMENA
MOHA ~ DELUSION
BREATH Ia
PARIKAMMA SAMADHI
PRELIMINARY MEDITATION
AWARENESS OF THE TOUCH OF BREATH
WANDERING MIND
RIGHT EFFORT MINDFULNESS
KĀYA ~ BODY
LOBHA ~ GREED
DOSA ~ HATRED
CITTA ~ MIND
VEDANĀ SENSATION
EKAGGATĀ ~ 5 UNIFICATION OF MIND
KĀMACHANDA LUST GREED CRAVING POWER
SEEING
VISIBLE OBJECT
CAKKHU ~ EYE
SOTA ~ EAR
AUDIBLE OBJECT
HEARING
VYĀPĀDA ILL WILL AVERSION ANGER ALLERGIC
PĪTI JOY ~ 3
GHĀNA ~ NOSE
ODOUR OBJECT
SMELLING
THINA SLOTH LAZINESS
VITAKKA ~ 1 INITIAL APPLICATION
JIVHA ~ TONGUE
TASTE OBJECT
TASTING
MIDDHA TORPOR ~ 1 WEARINESS
KĀYA ~ BODY
TOUCH OBJECT
FEELING
MANA ~ MIND
MIND OBJECT
MIND IMPRESSION
UDDHACCA-KUKKUCCA RESTLESSNESS WORRY SCRUPLES FEAR
VICIKICCĀ DOUBT INDECISION IGNORANCE PERPLEXITY
SUKHA ~ 4 BLISS
VICĀRA ~ 2 SUSTAINED APPLICATION
BREATH Ia
PARIKAMMA SAMADHI
PRELIMINARY MEDITATION
REFINED HINDRANCES
BREATH SUBTLE
CONCENTRATION GROWING
UGGAHA NIMITTA ~ ~ REFLEX SIGN Ib
SEEN WITH EYES OPEN OR SHUT.
BREATH SUBTLER
PATIBHĀGA NIMITTA ~ ~ COUNTER SIGN II
TRANSFORMED IMAGE
SEEN WITH EYES OPEN OR SHUT ① SILA VISSUDHI (PURITY OF MORALS) GAINED
CONCENTRATION GROWING
UPACĀRA SAMADHI ~ ~ ~ ACCESS MEDITATION
MENTAL HINDRANCES TEMPORARILY SUBDUED ② CITTA VISSUDHI (PURITY OF MIND) GAINED
APPANĀ SAMADHI ~ FULL MEDITATIVE ABSORPTION
MENTAL HINDRANCES TEMPORARILY SUBDUED
RUPĀVACARA ~ FORM REALM
1st. RŪPA JHĀNA ~ 1st. STAGE OF FORM REALM
TEMPORARY
TEMPORARY
VITAKKA ~ 1 INITIAL APPLICATION
VICĀRA ~ 2 SUSTAINED APPLICATION
JHANA LIMBS
PĪTI ~ 3 JOY
SUKHA ~ 4 BLISS
EKAGGATĀ ~ 5 UNIFICATION OF MIND

N.B. Meditation Chart designed by Ven. Ananda Mangala Maha Thera

SBYO မှ ထုတ်ဝေသော The Young Buddhist Supplement စာစောင်ပါ
ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလာ၏ ဝိပဿနာတရားပြသည့် Meditation စက်ဝန်းပုံ

အခန်း-၆

What It Means To Be A Buddhist?

Ven. Anada Mangala Nayaka Maha Thera

Buddhism in the Comity of Religions

Most of the people in the world sense that there is something transcending all materialistic tendencies and reason itself. This Universe is certainly conditioned and originated by the elements of **apo** (water), **tejo** (kinetic energy), **vayo** (air) and **pathavi** (earth) within the unconditioned element of **akasa** (space).

In this world of causation, there is a constant threat of peril. In this ever changing state of flux, there is seen a continous state of becoming without the subtance of 'A' being. Mystical experiences by a variety of religious systems project so many forms of conceptualization.

Attempts are made by religionists to attune humanity towards some code of ethics interrelated to the sociological structure of groups of people within their distinctive group instincts. Religions have tried to bring a harmony and a co-operative effort on the part of each individual.

Judaism has played its dynamic role without paying any heed to many persecutions, they had been subjected to. They are truly awaiting the arrival of the Messiah.

Christian, who are followers of Jesus Christ in their own style of adaptations claim that Jesus, the Son of God, came down to redeem man. The Christians bear witness to Messiah havig come according to the Old Testament. They even go to maintain that Jesus said: "I come not to destroy the Law of Moses but to fulfill."

The Holy Prophet in His Guidance points to Allah alone. The Muslims extol the gracious Mercy of Allah.

These three great religions have common denominator, even though there have been unending conflicts amongst them.

The Hindu traditionalists within their Upanisads and the Vedas also attempt to groom humanity to grasp the Divinity within. Buddhism is no offshoot of Hinduism, because the Buddha exercises a counter experiment to transcend the Divine itself.

Buddhism in the comity of Religions has historically proven the essence of humanism, compassion, friendliness and peacefulness. Buddhism takes a distinct stand to reach the Norm without any vestiges of 'pious speculation' regarding the Universe.

The Taking of the Ti-Sarana symbolizes the commitment of Buddhists to verify the truth about one's self and the conditioned circumstances of birth, life and death. Buddhism poses the skill to transcend all concepts of 'I','Me','Mine', and 'We'. This Refuge, unlike in other religious concepts, leads to the transcendence of causation, origination and conditionality.

Taking of the Three Refuges is a voluntary exercise without compulsion or threat, because it always promotes reason and freedom till such time it transcends reason itself and leads to the Ultimate.

The methods of training are channelled through qualities of love and tolearance. Taking of the Ti-Sarana is nothing but patient striving without fears and inhibitions. In Buddhism emphasis is laid on the consequential result of right and wrong.

The Sarana of the Buddha

"Buddham saranam gacchami" is a great affirmation of Faith. This is to feelingly grasp the full meaning of the word "Buddha" and knowingly understand the "Buddha" and a commitment of assertion that there is no other refuge but the "Refuge of the Buddha".

Gotama Buddha is a part of Asian history and civilization. It is the story of 'A' Man, who lived and experienced with unusual awareness the skill to transcend the tri-dimensional aspects of sansaric experiences within the animal, hunam and the divine realms.

Buddha is the personification of the ability of all human beings to attain Buddhahood of supreme wisdom. The Buddha is agreat humanist, who possessed the skill to progressively advance on the path of purity and wisdom.

The Buddha is the Holy One and the Wise One. He is the Supreme Knower of all things conditioned, created and originated. The Buddha is the Incomparable Guide to both Gods and all beings.

Buddha is that dynamic personality, who grew as a Bodhisattva, and broke asunder all defilements. Buddha is the symbol of success in eliminating all vestiges of greed, hatred and delusion.

Taking the Sarana of the Buddha means Gotama Buddha. This is the Buddha who had progressively fulfilled the Ten Virtuous skills known as Paramita, at their 'summa cum laude' levels, and attained Samma Sambuddhahood. He is the Shower of the Way. He was never deluded by caste, creed or race.

Buddha is that well-groomed athlete of excellence in swordmanship, archery and horsemanip. The Buddha abandoned accustomed theories of '**eternalism** and **nihilism**'. He is undoubtedly the Supreme Teacher, who had cultivated the skill to transcend the exuberance of Rupa Dhyena and Arupa Dhyana.

Buddha totally transcended all such techniques that had prevailed in India in the art of grooming towards the attainment of the spiritual. Buddha was free from all pious attachments.

Buddha was free from the bondage of the sensual, the non-sensual and that which transcends the non-sensual. Buddha was endowed with a serene calm and further enhanced by the excellence in the style of communication.

Sarana in the Buddha means the acceptance of the Four Noble Tuths and the Noble Eightfold Way. It is the accptance of the Buddha as the Wisest, the Noblest and the Most Pure.

The Sarana of the Dhamma

"Dhammam saranam gacchami" is the second of the Three Refuges.The Dhamma has only one flavour,the taste of cessation from suffering. The Dhamma proclaims in the here-and-now all sufferings can end. The Dhamma gives equal opportunity to all in cultivating the excellence through the practice of bodhisattva qualities that leads to the cessation of subjugation to all avenues of conditionality, causation and creation, where-in lies the hidden virus of endless births and deaths.

The Dhamma is an exercise where the head and the heart is integerated into a state of harmony at its potential levels of productivity.The Dhamma is an educator to remove the defilements that inherently remain as liabilities, unporoductive and destructive.

The Dhamma bridles emotion through pious devotional exercises.The Dhamma disciplines the sensual tendencies in order to create harmony rather than conflict.

The Dhamma provides several exercises through meditation to transcend all pious conceptualization and allow reason to paly its role till intuitive insight transcends reason itself.

The Dhamma affords opportunities for a psychological analysis of all situations.The Dhamma possesses the kill to process and scan through various techniques within the terms of Vipassana Reflections.

The Dhamma brings about that important exertion to discard the pious exuberance in favour of the of the dyanmic facts of realities. The Dhamma is the promoter of the happy blending of the psycho-physical composition of all beings.

The Dhamma prescribes the preventives and the curatives.The Dhamma installs a discipline within the reach of all human beings.The Dhamma beckons us to evaluate our existence within the realities of the conditioned, rather than speculate on some vague or a pious supposition. Dhamma expounds the Law of Cause and Effect. Every devotional exercise, chanting of Sutras and other tradtonal religious ceremonies are purely means to an end.The end is 'letting go'.

The symbols utilised in such devotional exercise assist in creating a tangible awareness on the Three Characteristics of the Buddha Dhamma, that is,Anicca, Dukkha and Anatta.

The Dhamma is brilliantly proclaimed in the **Dhammacakka-pavattana Sutta** and further analysed in the **'Paticcasamuppada'.**

The Dhamma defines with utmost clarity the importance of inter-action through a tangible involvement in human relationships. Spiritual interiority is made to arise with a constant effort in reflecting on the realities of all that is conditioned.

The Sarana of the Sangha

"Sangham saranam gacchami " is the Third Refuge undertaken by a devout Buddhist.The Sangha is the living symbol of the succes of Gotama Buddha's Message accepted and lived by the community of Buddhists.

The Sangha carries the strength of the historical evidence there is from the times of the Buddha up to the present day.The Sangha bears witness to existence of the Holy Tripitaka. Sangha is the community of Buddhists, who learn,teach and practise the Dhamma.

The Maha Sangha consists of Bhikkhus and Bhikkhunis duly ordained within the Patimokkha Sila of either Theravada, Mahayana or Tantrayana traditions.The Maha Sangha is not panel of sheer Academicians, Philosophers, Sociologists, Theologians or Intellectuals. **The Maha Sangha** is a seriously committed group of religious men and women,earnestly putting into practice what they know so that they could reap the harvest of the Dhamma in realization of the Ultimate.

The Maha Sangha under no circumstances consist of a group of astrologers, palmists and pious stage-performers.

The Maha Sangha can consist of those who have entered the Path of Stream-wineer **(Sotapanna)**, Once-Returner **(Sakadagami)**, Never-Returner **(Anagami)** and the Total Released One **(Arahant).**

The Community of Upasakas and Upasikas can consist of those accummulating the Bodhisattva Parami or those striving within the Five Precepts, Eight Precepts and Ten Precepts.

What is Non-Sectarianism?

The term **'Non-Sectarianism'** is oftem used among Buddhist Circles.What actually do we mean by 'non-sectarianism'? This word seems to admit the fact there exists forms of 'sectarianism'.

There are some members of the Sangha who nowadays prefer to be engaged in swopping the style of robes of Theravadin, Mahayana or Tantrayana traditions.

The Robe is traditionally given by the Ouorum of Monks present within the disciplines to the 'monk' who has undertaken to seek Ordination.

These traditional robes give identity to the style of disciplines accepted by the 'monk' at the time of Ordination **(Upasampada).**

The Robes monks wear are not a costume tailored for a fancy-dress parade.The Robes are sacred and cannot be worn as an attire in any easy and a carefree manner.

The Robe is a religious grab handed over by the Elders of the respective Sangha Disciplines whether Theravada,Mahayana or Tantrayana.

We can be non-sectarian in areas of studying the various techniques used by Buddhists.We can be non-sectarian in respecting the followers of Theravada,Mahayana and Tantrayana traditions.We can build up a spirit of ecumenism among them.

We can talk of non-sectarianism in performing benevolence, charity, building of temples, schools,hospitals, homes of the aged and the orphans.

We can participate in ceremonies where ***there in unity of purpose. We can bear witness*** to religious practices and not participate,if they are in conflict with our own rituals and ceremonies. We can be non-sectarian in chanting of genuine sutras supposed to have been uttered by Gotama Buddha.

However, in the case of Monks, who have to practise their disciplines as voluntarily accepted at the time of their Upasampada, leave them no room for a non-sectarian style of disciplines.The Theravadin monks must work within their methods, the Mahayanist or Tantrayanist use their respective disciplines.

Any monk who desires to change over and follow anyone of the other techniques must first absolve himself of his obligations from the Elders who gave him Upasampada Ordination.

In case where the Presiding Monk is already dead, the said monk must still seek the Community of the Sangha of the particular Chapter and get clearance before taking over the training techniques of the group he has decided to change into.

Once we get down to the practice of the Buddha Dhamma,it is very important we freely choose one **of the systems known as Theravada, Mahayana and Tantrayana.**

There is also a necessity to choose whether one is inclined to choose the **here-and-now technique of attaining the Path** or take to the **circuitous techniques known as** *Bodhisattva Way.*

Growing in Awareness

The vital issue that has got to be exercised in the Buddha Dhamma,is the importance of becoming alive at any given situation rather than mechanistically exit.

"Do Good and Avoid Evil" is the first part of the exercise in growing in awareness of being a Buddhist.There must arise a growing awareness in the manner in which one channels karmically inherited resources within the area of sensual appetites.

The skill to channnel all our humanity to fulfill the law of protecting life, the state of contentment in possessions, a sense of fidelity in the sexual urges, the ability to be truthful and honest . And also to keep away from bouts of intoxication and drugs.

The performance of Good through the Paramita, and the cultivation of the Brahma Viharas fall within this category of doing good.

"Purification of Mind" is the second phase of the total development of a Buddhist.

This is the cultivation of the skill of Meditation within the three dimensional areas of the sensual **(kama)**, the non-sensual **(rupa)** and that which transcends the non-sensual **(arupa)**. And finally the climax in the analysis of all that which consists of the **Five Aggregates** - mind and matter within the terms of the reality all things as conditioned.

The capacity to continue in a high degree of awareness to scan them through the characteristics of **anicca,dukkha** and **anatta.**

Friedrich Nietzche:-

"Buddhism is hundred times more realistic than other religions. It has entered upon the inheritance of objectively and cooly putting up with problems.

It came to life after several hundred years of philosophical development. The notion of God is done away with as soon as it appears.Prayer is out of the question. So is asceticism.No categorical imperative. No coercion at all, not even within the monastic community.

Hence it also does not challenge to fight against those of different faiths.Its teaching turns against nothing so impressively as against the feeling of revengefulness, animosity and resentment."

■

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်
အာနန္ဒမင်္ဂလမထေရ်တို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူစဉ် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း

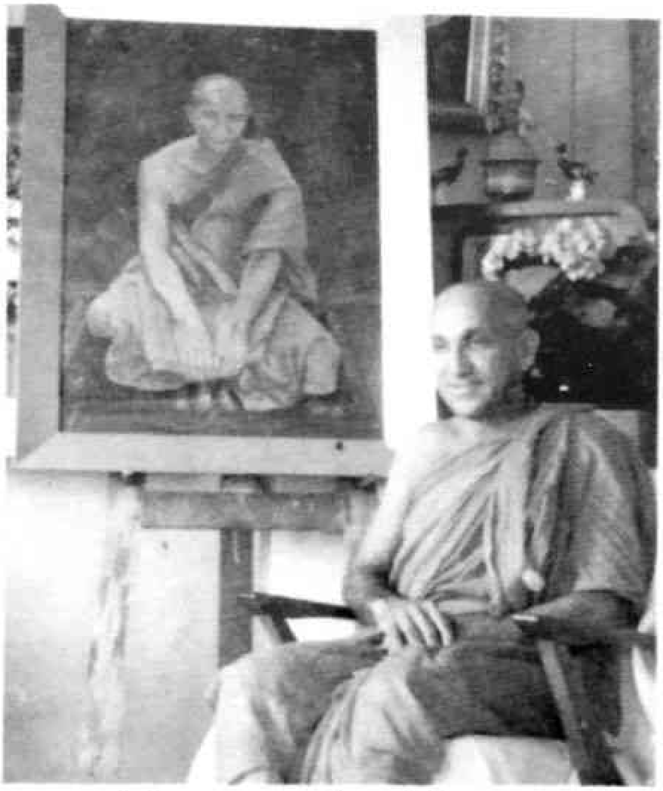

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်အဖြစ် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလမှ
ပူဇော်ထားပုံ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်သို့
လာရောက်ဆည်းကပ်နေသည့် ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလအား
တွေ့မြင်ရပုံ

အခန်း-၇

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ၏ အရိုးဓာတ်တော်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး စာဖတ်သူများ သံသယ ရှင်းစေရန် သုံးသပ်ခြင်း

ထိုအချက်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး တချို့သောသူများက စာရေးသူအား ဝေဘူဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန္တာမဟုတ်နိုင်ပါ။ ဆုကြီးပန်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။ တချို့ကလည်း အရိမေတ္တယျဘုရားရှင်လက်ထက်တော်ရောက်မှ နိဗ္ဗာန်ကူးမည့်သူ စသဖြင့် ပြောသူများလည်း ရှိကြပါသေးသည်။ ထိုအချက်ကို ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏အနီးနား ဂေါစရဂါမ်ရွာများမှ အချို့ချို့သော သံဃာတော်ကြီးများကပင် ပြောဆိုကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို မီးသင်္ဂြိုဟ်သောအခါတွင် ဓာတ်တော်မကျဘဲ အရိုးတော်သာကြွင်းသောကြောင့် ဆိုကြခြင်းဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

ထိုအချက်များကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ သေသေချာချာပင် နေငုခဲ့ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စာရေးသူအနေနဲ့မူ ဝေဘူဆရာတော် အရှင်သူမြတ်ကြီးအား ရဟန်းတရားပြီးမြောက်သွားသော ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်ကြီးဟူ၍ သံသယမရှိ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် မိမိရေးသားသောစာကိုဖတ်သော စာဖတ်သူအတွက် သံသယရှင်းစွာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားများနိုင်စေရန်ရည်သန်ပြီး တိကျသေချာသော အချက်အလက်များကို ရရှိစေရန် စူးစမ်းမှုပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါတွင် ဝေဘူဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ကြီးကဲ့သို့ပင် ဗုဒ္ဓရှင်တော်လက်ထက်တော်ကပင် ရဟန်းတရားပြီးမြောက်သော ရဟန္တာများသည် ဓာတ်တော်များသာ ကျခြင်းမဟုတ်ဘဲ အရိုးတော်ဓာတ်တော်များလည်း ကျတော်မူသည်ဆိုသောအချက်ကို တိကျသေချာသော အချက်များအရ တွေ့ရှိရပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်၏ လက်ဝဲနှင့်လက်ယာတော်ရံ သာဝကကြီးများ ဖြစ်တော်မူကုန်သော ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်နှင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကြီးများသည်လည်း မုန့်သင်းစေ့၊ ပဲနောက်စေ့တို့ကဲ့သို့သော အလုံးဓာတ်တော်များကျခြင်းမဟုတ်ဘဲ အရိုးဓာတ်တော်များသာလျှင် ကျခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ စာရေးသူ ပြုစုထုတ်ဝေခဲ့ပြီးသော သိမ့်စုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့်မှတ်တမ်းများ စာအုပ်(ပထမတွဲ)တွင် ဆန်ချီဆိုသော ကျေးရွာ (တစ်နည်းဆိုရသော်) ဗုဒ္ဓပွင့်တော်မူသည့် သံဝေဇနီယဌာနများသို့ ဝေဘူဆရာတော်ကြွတော်မူရာတွင် သွားရောက်လေ့လာဖူးမြော်တော်မူသည့် နေရာအကြောင်းကို စာရေးသူအနေနဲ့ သေသေချာချာ ရှာဖွေပြုစုပေးခဲ့သည်မှာ အကြောင်းရှိပါသည်။ ထိုအချက်များကိုလည်း

ထပ်ကြိမ်တလဲလဲ ရေးသားပြုစုပေးခဲ့ပါသည်။

အထက်ပါဆန်ချီရွာသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းရှိ ဗိုပါးစီရင်စု၊ ဗိုးပါးမြို့၏အရှေ့ဘက် ၂၃ မိုင်အကွာတွင်ရှိသော ရွာလေးတစ်ရွာသာလျှင်ဖြစ်သော် မြတ်စွာဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူပြီးနောက်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များကို ထုကြီးထည်ကြီးများနှင့် အခိုင်အခန့်တည်ဆောက်ခဲ့ကြသော စေတီတော်ကြီးများသာ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုစေတီတော်ကြီးများကို အမြောက်အများ တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်မှာ ၁၀ဆူခန့်မျှရှိသည်ဟုလည်း သိရှိမှတ်သားရပါသည်။ ယခုအချိန်အထိလည်း နေရာ၊ ဌာန အမှတ်အသားများ ရှိနေပါသေးသည်။

ထိုထူပါရုံစေတီတော်ကြီးများထဲမှ ထူပါရုံအမှတ်-၃ ဟု အမှတ်အသားပြုထားသော ထူပါရုံတစ်ခု၏ ဌာပနာတိုက်အတွင်းမှ ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏ အရိုးဓာတ်တော်များကို တူးဖော်ရရှိသဖြင့် အင်္ဂလိပ်တို့က အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်မြို့သို့ ပင့်ဆောင်သွားပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီးခေတ်တွင်မှ ပြန်လည်ပေးပို့လာသဖြင့် ၁၉၅၂၊ နိုဝင်ဘာလ ၃၀ရက်နေ့တွင် မူလထူပါရုံအနီးတွင် ဝိဟာရအသစ်တည်ဆောက်ပြီး အဆိုပါ အရိုးဓာတ်တော်တို့ကို တည်ဆောက်ဌာပနာထားသည်ဆိုသောအချက်ကို စာရေးသူအနေနဲ့ လေ့လာမှတ်သား တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုအချက်များကိုလည်း အထောက်အထား ခိုင်ခိုင်လုံလုံ တင်ပြပေးထားပါသည်။ အဆိုပါ ဆန်ချီအရပ်ရှိ ထူပါရုံစေတီတော်ကြီးများကို လေ့လာနိုင်ကြစေရန်အတွက် စာရေးသူမှ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းကိုပါ ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပါသည်

ထိုအချက်ကို လေ့လာမိသောကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ ထူပါရုံစေတီတော်ကြီးများနှင့်ပတ်သက်ပြီး စာဖတ်သူများ သေသေချာချာ လေ့လာနိုင်စေရန် တိကျသေချာသော အချက်အလက်များကို ရှာဖွေတင်ပြပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချက်များကို ထောက်ရှုရလျှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှ လက်ဝဲလက်ယာတော်ရံ ဧတဒဂ်ရသော ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်ကြီးများသည်ပင်လျှင် မုန့်ညင်းစေ့၊ ပဲနောက်စေ့ခန့်မျှသော အလုံးအလုံးသော ဓာတ်တော်များအဖြစ် ကျရောက်ခြင်းမရှိဘဲ အရိုးဓာတ်တော်သာလျှင် ကျတော်မူသည်ဆိုသောအချက်ကို တိကျသေချာသော အထောက်အထားအရ စာရေးသူမှ တွေ့မြင်ရပါသည်။

နောက်ဆက်ပါဦးမည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာလာ ဝင်္ဂီသဇာတ်တော်တွင် ဝင်္ဂီသသည် သေလွန်ပြီးသူတို့၏ ဦးခေါင်းခွံအရိုးတို့ကို မန္တန်ရွတ်ကာမျှဖြင့် ငရဲပြည်၊ နတ်ပြည်စသည့်လားရာတို့ကို သိနိုင်သူဖြစ်သည်။ ထိုအချက်နှင့်စည်းစိမ်ဥစ္စာရှာဖွေပြီး ဆရာအမည်ခံနေသူသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားက ချေချွတ်လိုသောကြောင့် ထိုသို့သိနိုင်သည့် ဝင်္ဂီသကို မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ ငရဲပြည်လားရသူ၊ နတ်ပြည်လားရသူနှင့် ပရိနိဗ္ဗာန်သို့ စံဝင်တော်မူပြီးသော ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တို့၏ အရိုးတော်တို့ကိုပေးပြီး လားရာကိုဖြေဆိုစေသော် ငရဲလားရသောသူနှင့် နတ်ပြည်သို့ လားရသောသူတို့၏လားရာကို ဝင်္ဂီသသည် မှန်ကန်စွာဖြေဆိုနိုင်သော်လည်း လားရာဂတိမရှိတော့သော (တစ်နည်းဆိုရသော်) ကိလေသာကုန်ခမ်း၍ ခန္ဓာဝန်ချတော်မူသော ရဟန္တာ၏ဦးခေါင်းခွံရိုးကို မန္တန်စုတ်၍ မေးပါသော်လည်း ဝင်္ဂီသသည် သိနိုင်စွမ်းမရှိ၍ အကျွတ်တရားရပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံတော်မှောက်၌ ရဟန်းပြုလေသော အဋ္ဌကထာလာ ဇာတ်နိပါတ်တော်ကို ထောက်ချင့်ခြင်းအားဖြင့် ရဟန္တာသည် အရိုးဓာတ်တော် ကျနိုင်သည်ဆိုသောအချက်ကို စာရေးသူမှ တိကျသေချာသော အထောက်အထားဖြင့် စာဖတ်သူအား တင်ပြပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် စာရေးသူသိမှီသမျှဆိုရသော် ရဟန္တာတို့ မည်သည်ဓာတ်တော်ကျစေခြင်း၌ အောက်ပါအချက်တို့နှင့်လည်း သက်ဆိုင်နေပါသည်။ ထိုအချက်တို့သည်

- ***ကိလေသာကုန်ခမ်း၍ ရဟန်းတရားကိုပြီးမြောက်သော အကြင်ရဟန်းသည် ခန္ဓာဝန်ချသော် မိမိ၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်ခန္ဓာအား မီးသင်္ဂြိုဟ်ပါက ဓာတ်တော်ကျစေရန် ဆန္ဒပြုခြင်း (ဝါ) အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ခြင်းဖြင့်လည်း ဓာတ်တော်ကျနိုင်ပါသည်။***
- ***အကြင်ရဟန္တာသည် ဓာတ်တော်ကျစေရန် ဆန္ဒပြုခြင်း (ဝါ) အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းမရှိခဲ့သော်လည်း နတ်လူ ဗြဟ္မာအပေါင်း ကိုးကွယ်ထိုက်စေလိုသောကြောင့် နတ်ဗြဟ္မာများက ဓာတ်တော်ကျစေရန် ဆုတောင်းပဋ္ဌာနာပြုကြလျှင်လည်း ဓာတ်တော်ကျသည်ဟူ၍ စာရေးသူ လေ့လာမိသော ဗုဒ္ဓကျမ်းဂန်များတွင် လေ့လာတွေ့ရှိမှတ်သားရပါသည်။***

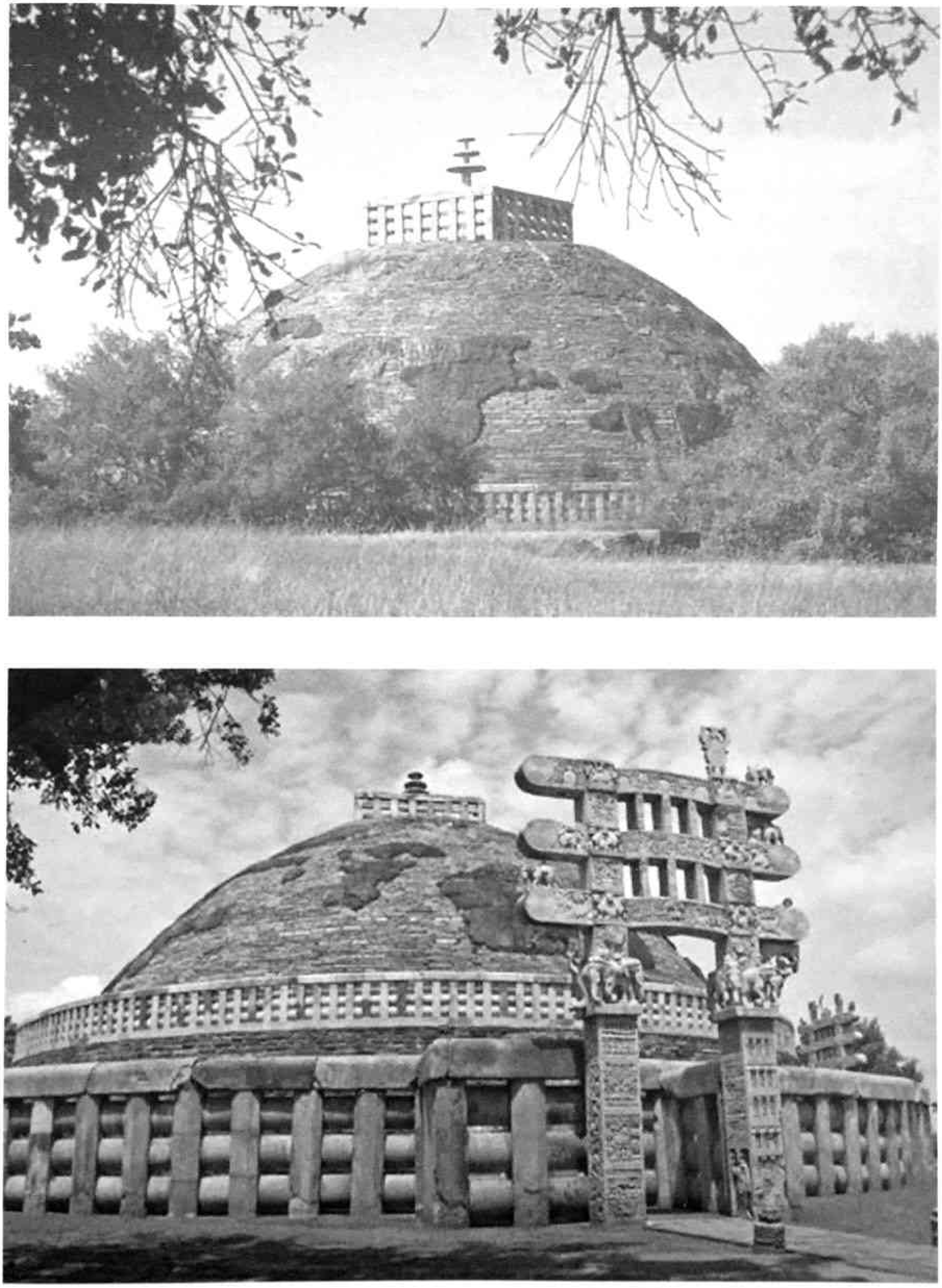

အိန္ဒိယနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းရှိ ဗိုပါးစီရင်စု၊ ဗိုးပါးမြို့၏အရှေ့ဘက် ၂၃မိုင်အကွာ ဆန်ချီရွာရှိ ထူပါရုံစေတီတော်ကြီးများ

ထိုအချက်များသည် ဓာတ်တော်ကျခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော ဗုဒ္ဓကျမ်းဂန်များတွင် ပါဝင်သောအချက်များ ဖြစ်သလို ဓာတ်တော်မကျရခြင်း အကြောင်းရင်းများကိုလည်း ဗုဒ္ဓကျမ်းဂန်များတွင် တိကျသေချာစွာ ဖော်ပြထားသော အချက်များကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုအချက်မှာ

- *အကြင်ရဟန်းသည် ကိလေသာမှလွန်မြောက်၍ နောက်ဘဝကို တစ်ဖန်မဖြစ်တော့သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီး ပျံလွန်တော်မူသော ရဟန္တာဖြစ်၍ ဓာတ်တော်ကျစေရန် ကိုယ်တော်တိုင်ဆန္ဒပြုထားခြင်း (ဝါ) အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားခြင်း ရှိသော်လည်းဖြစ်စေ၊ နတ်လူပြဟ္မာတို့မှ ကိုးကွယ်ထိုက်သည်မှန်သောကြောင့် ဓာတ်တော်ကျစေရန် နတ်ပြဟ္မာများမှ ဆုတောင်းပဌာနာ ပြုကြသည်မှန်သော်လည်း ဖြစ်စေကာမူ*
- *အကြင်ရဟန္တာ၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်ခန္ဓာကို မီးသဂြိုဟ်စဉ် မီးအားပြင်းလွန်းပါက မည်သို့သော အကြောင်းနှင့်မျှ ဓာတ်တော်မကြွင်းနိုင်ပေဟူသော အချက်ကိုပါ ဗုဒ္ဓကျမ်းဂန်များတွင် တိကျသေချာစွာ ဖွင့်ဆိုထားသော အချက်ကိုပါ စာရေးသူအနေနှင့် လေ့လာတွေ့ရှိ မှတ်သားရပါသည်။*
- *အဆိုပါအချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ စာရေးသူအနေနဲ့ ယနေ့ခေတ်လူငယ်များအဖို့ ဗုဒ္ဓနှင့်သက်ဆိုင်သော အကြောင်းအချင်းရာတို့ကို သိရှိနားလည်သဘောပေါက်နိုင်စေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးသော အချက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။*

တချို့သောသူများကလည်း ရဟန္တာမှန်လျှင် ဓာတ်တော်ကြွင်းရမည်ဆိုသော အသိသာလျှင် ရှိကြသောကြောင့် စာဖတ်သူအနေနဲ့ ထိုအချက်ကို ထဲထဲဝင်ဝင် နားလည်သဘောပေါက်နိုင်စေရန်ရည်ရွယ်ပြီး ဖော်ပြပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်များသည်လည်း စာရေးသူလေ့လာမိသော အချက်များသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

■

အခန်း-၈

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်တွင် တရားအားထုတ်ရန် ရောက်ရှိလာကြသောသူများနှင့် ပတ်သက်သည့်အချက်များ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်သို့ လာရောက်တရားအားထုတ်ကြသည့်သူများနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြောရမည်ဆိုလျှင် ရေတွက်၍ပင် ကုန်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ ထိုအချက်များကို အဘယ်ကြောင့် စာရေးသူသည် ရှာရှာဖွေဖွေ တင်ပြပေးနေရပါသနည်းဆိုရသော် စာဖတ်သူများအဖို့ သိသင့်သိထိုက်သည့် အကြောင်းချင်းရာများကို သိစေလိုသော အချက်များကြောင့်သာလျှင် တင်ပြပေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူပြုစုခဲ့သည့် မှတ်တမ်းများတွင် လေ့လာကြည့်မည်ဆိုလျှင် ပြည်ပမှလာရောက်ပင့်ဆောင် ကိုးကွယ်သူ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသား လက်ဖက်သူဌေး ဂျက်စတင်ကိုတီးလားဝါးလားမှ အစပြု၍ အီတလီဘုန်းတော်ကြီး ဦးလောကနာထ၊ အမေရိကန်မှ သီလရှင်မေခါဝီ၊ အင်္ဂလန်မှ သူဌေးကြီးဇင် စသဖြင့် ပြည်ပမှလာရောက် ကိုးကွယ်သူများသာမက ပြည်တွင်း၌လည်း မြန်မာနိုင်ငံသမ္မတကြီး စဝ်ရွှေသိုက်၊ သရေစည်သူဦးဘခင်၊ မန်းတက္ကသိုလ် အဓိပတိဟောင်း ဆရာကြီးဦးကိုလေး(ဓေယျာမောင်)၊ မီးရထား ငွေစာရင်းမင်းကြီး ဦးသိန်းညွန့် စသဖြင့် စာရေးသူအနေနဲ့ နီးစပ်သလောက်ကိုသာ ဖော်ပြပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အမှန်တကယ်မှာမူ စာရေးသူသိမှိသလောက်ပင် ထိုမျှမကသေးပါ။ ကမ္ဘာကျော် ခရမ်းရောင်လွင်ပြင်ဇာတ်ကားကို အမေရိကန်မင်းသား ဂရေဂရီပတ်နှင့်တွဲဖက်ရိုက်ကူးသူ မြန်မာနိုင်ငံမှ ကမ္ဘာကျော်ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဝင်းမင်းသန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝန်ကြီးဟောင်း ဦးကျော်မင်းသည်လည်းကောင်း စသဖြင့် ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲများ အစုအဖွဲ့လိုက် လာရောက်ကိုးကွယ်ကြခြင်းသည်လည်း ရှိကြပါသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မည်သူမည်သူ့ကိုမှ အထူးတလည်နေရာပေးခြင်း၊ သီးခြားချီးမြှောက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ ထိုအချက်များသည် စာရေးသူက အဘယ်သို့သော အကြောင်းများကြောင့် ပြောနေရပါသနည်းဟုဆိုရသော် စာရေးသူမှ ရှင်းလင်းပါဦးမည်။ ယခုရေးသားနေသော အကြောင်းအရာများသည် စာဖတ်သူအဖို့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံသို့ လာရောက်ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသော ရာထူးရာခံနှင့် ကြွယ်ဝိုးကြွယ်ဝရှိကုန်သော လူတန်းစားမျိုးစုံပင်ရှိစေကာမူ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအဖို့ သာမန်မျှသာ လက်ခံချီးမြှောက်စေသော အကြောင်းချင်းရာတို့ကို သိစေနိုင်သော အချက်များကြောင့် စာရေးသူမှ ရေးသားနေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်များနှင့်ပတ်သက်၍လည်း စာရေးသူမှနေ၍ သီးခြားသိရှိမှတ်သားသင့်သည့် အချက်တစ်ခုအဖြစ် ရှင်းလင်းတင်ပြပေးပါဦးမည်။

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် တော်လှန်ရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသမိုင်းတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းဆိုလျှင်တော့ တော်တော်များများ သိရှိကြမည်ဖြစ်သော်လည်း ဒီဘက်ခေတ်လူငယ်များအဖို့တော့ ထိုအကြောင်းတရားများကို ထဲထဲဝင်ဝင် သိနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းသည် ၁၉၆၂ တော်လှန်ကောင်စီအနေနှင့် အာဏာသိမ်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ၁၉၈၈ အထိ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီကို ထူထောင်ကာအုပ်ချုပ်ခဲ့သော တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်ဟောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုကာလမတိုင်ခင်လည်း အိမ်စောင့်အစိုးရအနေနှင့် တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် အချိန်ကာလ လည်း ရှိခဲ့ပါသေးသည်။

ထိုနေရာတွင် စာရေးသူမှ စာဖတ်သူဖက်သို့ ပြောလိုသောအကြောင်း အရာတစ်ချက်တော့ ရှိပါသည်။ ထိုအချက်သည် တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်ခဲ့သော ခေါင်းဆောင်ဟောင်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဖန်သမှုလည်း မပြုလိုပါ။ ကောင်းသည်ဆိုးသည်လည်း ပြောမည်မဟုတ်ပါ။ သမိုင်းကွင်းဆက်ကို လိုက်ခြင်း၊ ဖော်ထုတ်ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူတို့ မှားခဲ့မှန်ခဲ့သည်ကိုမူ သမိုင်းကသာ အဖြေပေးပါလိမ့်မည်။ စာရေးသူအမြင်နှင့် သုံးသပ်ဝေဖန်ခြင်း မပြုလိုတော့ပါ။

ယနေ့ခေတ် စာပေစိစစ်ရေးအဖွဲ့ ဖျက်သိမ်းပြီးနောက်ပိုင်းထွက်လာသော စာအုပ်၊ စာစောင်များ၊ နိုင်ငံရေး စာစောင် များတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စစ်အာဏာရှင်အဖြစ် အမျိုးမျိုးပုံဖော်ရေးဖွဲ့ထားသော စာအုပ်စာစောင်များလည်း ထွက်ရှိလာပါသည်။ ထိုအချက်များသည် မှားသည်လည်း ရှိသည်၊ မှန်သည်လည်း ရှိခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ သုံးသပ်ချက်တစ်ခုတော့ ရှိပါသည်။ ထိုအချက်သည် စင်ပေါ်တွင် အောင်မြင်နေစဉ်တော့ အကောင်းပြော၊ အကောင်းရေးခံရမည်ဖြစ်ပြီး စင်အောက်ရောက်သွားချိန်၊ အာဏာမဲ့သွားချိန်တွင်တော့ မကောင်းပြော၊ မကောင်းရေးခံရမည်မှာ ဓမ္မတာသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်များကို နိုင်ငံရေးသမားမှန်သမျှ ကြုံကြုံခံနိုင် ရပါမည်။

စာရေးသူ တက္ကသိုလ်နယ်ပယ်တွင် ရှိစဉ်အခါကလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းခေတ်နောက်ပိုင်း လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်၏ တစ်ခေတ်တစ်ကာလကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ အောင်မြင်နေချိန် တွင် ကြောက်စရာကောင်းသလောက် ကျဆုံးချိန်တွင်လည်း သံဝေဂရစရာကောင်းလှပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း ကောင်းခဲ့သည်လည်း ရှိခဲ့သလို မကောင်းသည့်အချက်များလည်း ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအချက်များကို စာရေးသူမှ ဝေဖန်လိုခြင်း သုံးသပ်လိုခြင်း မရှိပါ။ သို့သော် အဘယ်ကြောင့် ၂၆နှစ်တိုင်တိုင် တိုင်းပြည်အာဏာကို လက်ဝယ် ကိုင်ပြီး အာဏာရှင်အဖြစ် အုပ်ချုပ်နိုင်စွမ်းခဲ့ပါသနည်းဆိုသောအချက်ကို ထိုခေတ်အခါက ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်တော်မူခဲ့သောအချက်နှင့် ပြန်လည်ရှင်းပြလိုပါသည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းသည် တော်လှန်ရေးကောင်စီအဖြစ် အာဏာသိမ်းပြီးချိန်တွင် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီးထံတော်သို့ လာရောက်ဖူးမြော်ဆည်းကပ်ပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းသည် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်သို့ လာရောက်ဖူးမြော်ဆည်းကပ်သောအချိန်တွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနား၌ သူဌေးသူကြွယ်များ၊ ယခင် ဖဆပလခေတ်၊ ပထစခေတ် ဝန်ကြီးဟောင်း အရာရှိဟောင်းများ သည်လည်း ရှိနေကြပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းသည် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လာရောက်ဖူးမြော်ကြည်ညိုပြီးနောက် ပြန်သွားသောအခါ တွင် အဆိုပါ ဝန်ကြီးဟောင်း၊ အရာရှိဟောင်းများနှင့် သူဌေးသူကြွယ်များက ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီးအား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်း မကောင်းသည့်အကြောင်းများကို ကျေးဇူးတော်ရှင်ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားအား လျှောက်ထားကြသည်ဟု သိရပါသည်။

ထိုခေတ်ထိုအခါကလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းသည် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကို မြန်မာ့နည်း မြန်မာ့ဟန်ဖြင့် အကောင် အထည်ဖော်မည်ဆိုပြီး ပြည်သူ ပိုင်သိမ်းသည်ဆိုကာ ပုဂ္ဂလိကပိုင်ပစ္စည်းမှန်သမျှကို သိမ်းယူလိုက်သဖြင့် နေချင်းညချင်း ဆင်းရဲကုန်ကြသော သူဌေး သူကြွယ်များလည်း ရှိကြပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းဦးဆောင်ပြီး တည်ဆောက်ခဲ့သော မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ကြောင့် နေချင်းညချင်း ချမ်းသာကုန်ကြသော စစ်ဗိုလ်စစ်သားများရှိသလို နေချင်းညချင်း

မွဲတေကုန်သော အရာရှိအရာခံနှင့် သူဌေးသူကြွယ်ဟောင်းများလည်း အများအပြားပင် ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုအချက်ကို ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လျှောက်ထားကြခြင်းဖြစ်ရာ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ အောက်ပါအချက်ကို လေးလေးနက်နက် မိန့်တော်မူပါသည်။

“ဟဲ့ သူ့ကို အထင်မသေးကြနဲ့ဟဲ့။ သူက ရှေးဘုရားရှင်တစ်ဆူရဲ့အထံတော်မှာ ***သဏ္ဌာန်*** နဲ့ အောင်မြင်ထားတဲ့ ကုသိုလ်ရှိတယ်”

“ဒါကြောင့် နင်တို့ သူ့ကို ဘာမှလုပ်လို့မရတာ”

“သူက ဟိုဟာလေး(ဝိဇ္ဇာ) မပါလို့သာရယ်။ အဲဒါများသာပါမယ်ဆိုရင် တစ်ခါထဲတောင် အလုပ်ပြီးသွားမှာ” ဟူ၍ မိန့်တော်မူပါသည်။

ထိုအချိန် ထိုကာလက ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်တော်မူသည့်အချက်မှာ အလွန်မှန်လှပါသည်။ မည်သည့်နိုင်ငံမှ မကျေနပ်သည်ဖြစ်စေ၊ မည်သူမည်ဝါက ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်သည်ဖြစ်စေ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းသည် ၁၉၆၂ မှ ၁၉၈၈ခုနှစ်ထိတိုင်အောင် နိုင်ငံတော်အာဏာကို တစ်ပါတီအာဏာရှင်စနစ်ဖြင့် နှစ်ပေါင်း ၂၆ နှစ်တိတိ တစ်ဦးတည်း ပြိုင်ဘက်မရှိ ချုပ်ကိုင်အုပ်ချုပ်သွားနိုင်သည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

အတိတ်ဘဝမှ ကုသိုလ်ကံအဟုန် ကုန်သောကာလ ၁၉၈၈ ခုနှစ်ရောက်မှသာလျှင် အာဏာစွန့်သွားခါ နိုင်ငံရေးစင်မြင့်မှ ဆင်းခဲ့ရလေသည်။ သို့ရာတွင် အမှန်တကယ် တပ်မတော်မှ အာဏာသိမ်းပြီးသည့် ၁၉၉၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအထိ အစွမ်းအစရှိနေဆဲ ကွယ်လွန်ခါနီး ၂၀၀၀ ပြည့်လွန်နှစ်ပိုင်းရောက်မှသာ အာဏာမဲ့ဘဝ အမှန်ရောက်ရသည်ဆိုသောအချက်ကို မြန်မာနိုင်ငံသားတိုင်း သိရှိခဲ့ကြပါသည်။

ထိုအချက်သည် စာရေးသူ စဉ်းစားဆင်ခြင် သုံးသပ်မိသည်မှာ ထိုမျှလောက် အာဏာလက်ဝါးစောင်း ထက်ခဲ့သည်ဆိုသည်မှာ ဝေဘူဆရာတော်အရှင်သုမြတ်ကြီး ဟောပြောခဲ့သလို အတိတ်ဘဝ ရှေးဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ***သဏ္ဌာန်*** ကြောင့်ဟူ၍သာ စဉ်းစားသုံးသပ်ရပါသည်။

သဏ္ဌာန် ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း

သဏ္ဌာန် ဆိုသည့်စကားရပ်ကို ယခုမှကြားဖူးနားဝရှိကြသော စာဖတ်သူ ယနေ့ခေတ် လူငယ်များအဖို့လည်း အနည်းငယ် စိမ်းကောင်းစိမ်းနေနိုင်သဖြင့် စာရေးသူမှ အကျယ်ချဲ့ပြီး ရှင်းပြပေးလိုပါသည်။

သဏ္ဌာန် ဆိုသည်မှာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရလျှင် ရိုသေမှုဟူသော စကားရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေရာ၌ ပြောရလျှင် ယနေ့ခေတ် လူငယ်လူရွယ်တို့သာမက အသီးသီးအသကဖြစ်ကုန်သော ရာထူးရာခံရှိသူလူကြီးများတို့သည်ပင် လှူဒါန်းမှုပြုကြရာတွင် ***သဏ္ဌာန်*** ဟု ဆိုရမည့် ရိုသေမှုကို မတွေ့မြင်ကြရတော့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အလုပ်တစ်ခုလုပ်လျှင် (***သဏ္ဌာန်***)ကို အလွန်အလေးထားတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုကြ၍ ရေစက်ချသောအခါတွင်ပင် ရေစက်ခွက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ရိုရိုသေသေ ကိုင်နိုင်းသည်။

ထိုအကြောင်းကို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နှုတ်တော်မှလည်း “***သဏ္ဌာန်*** ဖြစ်အောင် ရေစက်ခွက်ကို နှစ်ဖက်ကိုင်ရတယ်။ ***သဏ္ဌာန်***နဲ့ပြုပြီး အောင်မြင်တဲ့ကုသိုလ်ရှိရင် နင်တို့ အခြွေအရံ သားသမီးတွေက နင်တို့ပြောတာ နားထောင်တယ်။ နင်တို့စကား အောင်မြင်တယ်။ ***သဏ္ဌာန်*** မပါရင် မအောင်မြင်ဘူး” စသဖြင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှုတ်တော်မှ တဖွဖွ မိန့်တော်မူရှာပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏တပည့်ရင်းဖြစ်သူ ဆရာတော်ကြီးအရှင်ပညာဝံသ (အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်း) မှ ဆရာတော်ကြီးကလည်း မှတ်မှတ်သားသား မိန့်တော်မူပါသည်။ အလှူအတန်းပြုရာတွင်ပင် ရိုသေသမှုနှင့် ပြုရသော ***သဏ္ဌာန်*** ဟူသော စကားရပ်အကြောင်းကို စာရေးသူမှ ယနေ့ခေတ် လူငယ်တို့ သိမြင်သဘောပေါက် လွယ်နိုင်စေရန်အတွက် ရှင်းပြပေးခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယနေ့ခေတ် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ အလှူအတန်းပြုလုပ်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဘာသာရေးနှင့်ယှဉ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို ပြုလုပ်ကြရာတွင်လည်းကောင်း ရိုရိုသေသေ လေးလေးမြတ်မြတ်နှင့် ပြုလုပ်ကြစေရန်အတွက် စာရေးသူမှ တိုက်တွန်းလိုခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ယခု စာရေးသူရေးသားခဲ့သော အချက်များသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဩဝါဒများထဲမှနေ၍ ကောက်နုတ်ဖော်ပြပေးသော အချက်အလက် အနည်းငယ်မျှသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အင်ကြင်းပင်၊ ရွှေဘိုအောင်မြေ၊ ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင် စသည့်သုံးဌာနစလုံးတွင် အရုဏ်ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာတွင်ဖြစ်စေ၊ ဆွမ်းစားချိန်တွင်ဖြစ်စေ၊ ဆေးကပ်ပွဲဖြစ်စေ တရားတော်များကို တတ်အားသမျှ ဟောကြား မိန့်မြွက်ပေးလေ့ ရှိပါသည်။ ထို့အပြင် ယခုစာရေးသူရေးသားခဲ့သလိုမျိုး သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဩဝါဒကထာများကိုလည်း မကြာခဏ မိန့်တော်မူခဲ့ပါသေးသည်။

စာရေးသူအနေနဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို စုဆောင်းပြုစုရာတွင် သုံးဌာနစလုံးတွင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များအပြင် ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် ဟောကြားတော်မူခဲ့သောတရားများ၊ ထို့အပြင် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)သို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကိုပါ စုဆောင်းပြုစုပါက စာမျက်နှာပေါင်းထောင်ကျော် ရှိပါသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များထဲမှ စာဖတ်သူများ လွယ်လင့်တကူ ဖတ်ရှုနာယူ နိုင်စေမည့်တရားတော်များကို စုဆောင်းရှာဖွေပြီး ပြုစုပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ဆိုရာတွင် စာရေးသူကို အပြစ်မမြင်စေလိုပါ။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်နှင့်လင်္ကာသံပေါက်များ၊ ဩဝါဒကထာများသည်လည်း လွယ်ကူရှင်းလင်းစွာဖြင့် တရားသဘောကို သိမြင်သုံးသပ်စေနိုင်ပြီး မိမိကိုယ်တိုင် ကြိုးကုတ်မှုသာလျှင် သံသရာတစ်ဖက်ကမ်းကို လွန်မြောက်စေနိုင်မည်ဆိုသည့် အသိတရားတစ်ခုကို ပေးနိုင်စေသော တရားများသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူကဲ့သို့ပင် တရားနှင့်မရင်းနှီးသော တရားမသိသော သူတစ်ယောက်ကိုပင် လွယ်လွယ်ကူကူ သိမြင်စေနိုင်သည့် အမှန်အတိုင်းဆိုရသော် စာရေးသူကဲ့သို့ လူသာမန်တစ်ယောက်ကိုပင် သိမြင်နားလည်သဘောပေါက်စေနိုင်သည့် တရားများကိုသာ ယနေ့ခေတ် လူငယ်လူရွယ်များ ဖတ်ရှုနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်ပြီး စာရေးသူမှ ပြုစုထားခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ကောင်းနိုးရာရာ ရွေးထုတ်သည်ဆိုသော စကားရပ်ကို အကျကောက်ပြီး ဝေဖန်ပြစ်တင်မှုကို မပြုကြစေလိုပါ။

ယခုတစ်ခေါက် စာရေးသူပြုစုသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာနှင့် တရားတော်များစာအုပ်သည် ယနေ့ခေတ်ရေစီးကြောင်းထဲသို့ မျောပါနေကြသော လူငယ်လူရွယ်လေးများ အသိတရားတစ်ခု ရရှိကြစေရန်ရည်ရွယ်ပြီး ရေးသားပြုစုထားသော စာအုပ်ဖြစ်သောကြောင့် အလွယ်ကူဆုံးအချက်များနှင့် ဆုံးမဩဝါဒများကို အခြေခံပြီး ပြုစုပေးထားပါသည်။ လိုက်နာကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်နိုင်ကြစေလိုပါသည်။

■

အခန်း-၉

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းလိုသည့်အချက်များ

စာရေးသူသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို စာရေးသူအနေနဲ့ စုဆောင်းရှာဖွေပြီးပြုစုနေသောအချိန်တွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား သိမှီလိုက်ကြသော ဆရာတော်ကြီးများအား တွေ့မြင်ဖူးမြော်ပြီး လိုအပ်သည်များကို မှတ်သားခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါတွင် တရားတော်များကို စာရေးသူပြုစုနေသောအချိန်တွင် မှတ်သားသိထိုက်သည်ဆိုသော အချက်တစ်ချက်ကို ဆရာတော်ဦးဥက္ကံသ (ကံကြီးသာ) မှ မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုအချက်မှာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သီဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာ)သို့ ကြွရောက်တော်မူသည့် ခရီးစဉ်တွင် တရားများကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို ဦးသိန်းညွန့် (မီးရထားငွေစာရင်းမင်းကြီး)မှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုပေးပြီး တခြားတစ်ယောက်မှ သီဟိုဠ်ဘာသာစကားသို့ ပြန်ဆိုပေးတော်မူခဲ့သည်လည်း ရှိခဲ့သည်။

သို့သော် အများအားဖြင့် သီဟိုဠ် - မြန်မာစကားပြန်အဖြစ် မန္တလေးမြို့တွင် ရဟန်းဝတ်ဖြင့် ပထမကြီးအောင်သည်အထိ နေထိုင်ဖူးသည့် သီဟိုဠ်လူမျိုး ဦးအရိယဆိုသူက စကားပြန်လုပ်ပေးခဲ့ရသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ ထိုသို့ တရားတော်ကို သီဟိုဠ်ဘာသာစကားသို့ ပြန်ဆိုပေးတော်မူရာတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဦးသိန်းညွန့်မှတစ်ဆင့် အောက်ပါအတိုင်း မှာကြားမိန့်ဆိုတော်မူပါသည်။

“တရားဟောတဲ့အထဲမှာ ငါက ရေ လို့ပြောရင် ရေ ပဲပြော။ ခွက် မပါစေနဲ့”

“ငါက ရေခွက်လို့ပြောမှ ရေခွက်လို့ ဘာသာပြန်ပစေဟဲ့”

ဟူသော စကားရပ်ဖြင့် ပြန်ဆိုရာတွင် တိတိကျကျ ပြန်ဆိုစေရန်စေခိုင်းခဲ့သည်ဟူသော အချက်ကိုလည်း သိမှီလိုက်သော ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှနေ၍ မှတ်မှတ်သားသား မိန့်ဆိုတော်မူပါသည်။ ထိုအချက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး စာရေးသူမှနေ၍ ယခုကဲ့သို့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို ပြန်လည်ပြီးစုစည်းတင်ပြပေးရာတွင် တစ်ခါတစ်ရံတွင် လိုအပ်ချက်များလည်း ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူအား ခွင့်လွှတ်စေလိုပါသည်။ စာရေးသူအနေနဲ့လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး အမှန်ကန်ဆုံးသော အချက်အလက်များကို ရရှိအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ပြီး ပြုစုပေးခဲ့ပါသည်။

ထို့အပြင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားများကိုစုစည်း ရေးသားပေးရာတွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအထံတော်တွင် လာရောက်တရားအားထုတ်ခဲ့သော စင်္ကာပူနိုင်ငံရှိ SBYO ဟု ခေါ်တွင်သော Sigapore Buddha - Yana Organization ကို တည်ထောင်ပြီး တရားတော်များကို ပြန့်ပွားစေခဲ့သူ ဆရာတော် အာနန္ဒမင်္ဂလ၏ ဟောကြားခဲ့သော တရားတော်ကိုလည်း ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးခဲ့ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားနည်းနိဿယများကို ပြန့်ပွားစေခဲ့ပြီး ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ ဟောကြားခဲ့သော တရားပုံစံသည်လည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဟောကြားခဲ့သော ပုံသဏ္ဌာန်သာလျှင်ဖြစ်သောကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ လေ့လာနိုင်ကြစေရန် ရည်သန်ပြီး ဖော်ပြပေးရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကျေးဇူးဂုဏ်အင်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြပေးရခြင်း မဟုတ်ပါ။

ထို့အပြင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ၏ တရားတော်များသည် နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ ပြန့်ပွားရာတွင် အဓိကကျသည်မှာ ဆရာကြီးဦးဘခင်နှင့် ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာတို့၏ ကြိုးကုတ်အားထုတ်မှုကြောင့်လည်း ပါသည်ဟု ဆိုရလျှင်လည်း အပြည့်အဝမဟုတ်တောင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသတော့ မှန်ပါလိမ့်မည်။

ထို့အပြင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံရှိ ဆရာကြီးဦးဘခင်၏တရားရိပ်သာမှနေ၍ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုစေခဲ့ပြီး ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့တရားတော်များကို ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့သည်မှာ Roger Bischoff ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အပြင် စင်္ကာပူနိုင်ငံ SBYO မှထုတ်ဝေသော The Young Buddhist, The Young Buddha Supplement စသော နှစ်စဉ်ထုတ်စာစောင်ငယ်များတွင် ပါဝင်လာသော ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို ဘာသာပြန်ဆိုစေခဲ့ပြီး ထည့်သွင်းထားသည်ကို လေ့လာကြည့်လျှင်လည်း Roger Bischoff သာလျှင် ဘာသာပြန်ဆိုထားသည့်အချက်ကို တွေ့ရှိရသည်ဟု စာရေးသူအနေနဲ့ အရှေ့ပိုင်းစာမျက်နှာများတွင် ရေးသားဖော်ပြပေးခဲ့ဖူးပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏တရားတော်များကို နိုင်ငံခြားသား တော်တော်များများ သိရှိပျံ့နှံ့အောင် ဘာသာပြန်ဆိုပေးခဲ့သည်မှာ Roger Bischoff သာလျှင်ဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါ ဘာသာပြန်ဆိုထားခဲ့သော တရားတော်များကို လေ့လာနိုင်ကြစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်သာ စာရေးသူမှ ဖော်ပြပေးရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုစုစည်းဖော်ပြပေးထားသော တရားတော်များကို လေ့လာရာတွင် စာဖတ်သူများအဖို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့သာမက ပြည်ပနိုင်ငံများသို့ပါ ပျံ့နှံ့နေသော တရားတော်များကိုပါ စုစည်းဖော်ပြပေးထားခြင်းကြောင့် တရားဓမ္မကို လေ့လာလိုက်စားကြသော လူကြီးပိုင်းများသာမက လူငယ်လူရွယ်များ ပြည်ပနိုင်ငံမှ လာရောက်လေ့လာကြကုန်သော ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်ကာ လေ့လာလိုက်စားကြကုန်သော ပြည်ပနိုင်ငံသားများပါ လေ့လာနိုင်ကြစေရန်အတွက် စာရေးသူမှနေ၍ ထည့်သွင်းပြုစုပေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုစုစည်းဖော်ပြပေးထားသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို ဖတ်ရှုလေ့လာခြင်းအားဖြင့် အသိတရားတစ်ခုကို ရရှိသွားမည်ဆိုလျှင် စာရေးသူအနေနဲ့ ပြုစုရကျိုးနပ်ပြီဟုသာ ဆိုချင်ပါတော့သည်။

ရိုးရှင်းလွယ်ကူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏တရားတော်များကို လေ့လာခြင်းဖြင့် သံသရာတစ်ဖက်ကမ်း နိဗ္ဗာန်လမ်းကို ရှာတွေ့နိုင်လိမ့်မည်ဟုသာ ညွှန်းဆိုရေးဖွဲ့လိုပါသည်။ ထိုအချက်သည် စာရေးသူ ရည်ရွယ်ထားသည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများကို ပြုစုရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်သာလျှင်ပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

■

အခန်း-၁၀

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အမြဲတစေလက်ကိုင်ထားပြီး ဆိုဆုံးမလေ့ရှိသည့် ဩဝါဒကထာများ

- သီလရှိလျှင် တောင့်တလိုချင်တိုင်း ပြည့်စုံစေနိုင်၍ သီလကိုကြိုးစားဖြည့်ရန်။

- ၃၁ဘုံ ချမ်းသာကား အထူးဆုတောင်းရန်မလို၊ ရှောင်တိမ်း၍ မဖြစ်အောင်ပင် ရရှိတတ်သဖြင့် သာဝကဗောဓိစသော ဗောဓိဆုကိုသာ တောင့်တမျှော်မှန်းရန်။

- သာသနာတည်ကြောင်း ကောင်းမှုများသည် နိဗ္ဗာန်သွားရန် ခြေထောက်သဖွယ် (စရဏ) ဖြစ်၍ တတ်အားသမျှပြုလုပ်ရန်။

- အလှူပြုသောအခါ စေတနာ၊ အလှူဝတ္ထု၊ အလှူခံအပေါ်၌ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ရိုရိုသေသေ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျလှူဒါန်းရန်။

- ဘုရားစကား၊ ဆရာ့စကားကို မြေဝယ်မကျ တထစ်ချ နာယူရန် **(သောဝစဿတာ)**

- ယခုကဲ့သို့ တရားပွဲ လာရောက်နိုင်ခြင်းသည်ပင် "ပါရမီရှိသူ"မည်၍ အချိန်အခါ၊ ဘဝကောင်းသည်မှာ ဘုရားလက်ထက်တော်ကနှင့်မထူး၊ ဘုရားလက်ထက်တော်က ရဟန်းရှင်လူများ ရရှိကြသည့်အတိုင်း ဘာမဆို လိုတိုင်းမရနိုင်တာ မဖြစ်နိုင်တာဟူ၍ မရှိ၊ သိသလောက် တောင့်တမျှော်မှန်းထားခဲ့သမျှမက အပိုတွေပင် များစွာရလာတတ်သဖြင့် ရှေးပုဂ္ဂိုလ်တို့များကဲ့သို့ ဝီရိယကိုသာ အမှီလိုက်၍ စိုက်ထုတ်ကြိုးစားရန်။

- သင်ကြားမှတ်သားထားချက်တွေ ပြော၍ မကုန်နိုင်အောင်အများကြီး တတ်သိကြ၏။ ထိုသို့ များစွာရှိသော်လည်း ကြိုက်ရာတစ်ခုကိုသာ ရှုးရှုးစိုက်စိုက် ဝီရိယသန်သန်နှင့် မှန်မှန်လုပ်ရန်သာ အရေးကြီးသည်။ မွေးသည်မှ သေသည်အထိ ထင်ရှားရှိနေသော ထွက်လေ၊ ဝင်လေကား လူတိုင်းသိလွယ် ထင်လွယ်သဖြင့် ဝင်တိုင်း၊ ထွက်တိုင်း နှာဖျားဝ၌ ထိသည်ကိုသာ သိအောင်လုပ်၊ ယခုလုပ်ကြည့်၊ ယခုငြိမ်း၊ ယခုလက်ငင်း ချမ်းသာ၏။ **(အကာလိကော)**

- ယင်းသို့ ရှုမှတ်နေခြင်းဖြင့် ကိုယ်နှုတ်သောင်းကျန်းမှုမရှိ (**အဓိသီလ**)၊ စိတ်သောင်းကျန်းမှုမရှိ (**အဓိစိတ္တ**)၊ ''ရုပ်နာမ်မျှသာရှိပါကလား'' ဟု နှာဖျားဝမှ တစ်ကိုယ်လုံး တစ်လှုပ်လှုပ်တစ်ရွရွ ဖြစ်ပျက်နေသည်ကို မြင်ရမည် (**အဓိပညာ**) သို့ဖြစ်၍ သိက္ခာသုံးပါး အကျုံးဝင်သွားပြီ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလည်း ပါသွားပြီ။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးစသော ဗောဓိပက္ခိယတရား သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးလည်း လုပ်ပြီးသွားပြီ။ အာနာပါနလုပ်နေခြင်းဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံလုံးပင် အကျုံးဝင်လေပြီဖြစ်၍ ''တွေလီကာလီ'' လျှောက်လုပ်မနေနဲ့၊ တွေးသမျှ ထင်သမျှ မှားတတ်သည်။

- ရေခတ်ရင်း၊ ထမင်းချက်ရင်းလည်း ရှုမှတ်နိုင်၍ တစ်ချိန်တည်းတွင် အလုပ်ကိစ္စနှစ်ခုပြီးနိုင်သည်။ မည်သည့် ဣရိယာပုတ်နှင့်မဆို ရှုမှတ်နိုင်သည်။ "**ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရတာ ဘာမှမတွေ့ပေါင်၊ မရပေါင်**" ဟု မမှတ်ရ၊ တစ်ခဏအတွင်း ရသည့်အကျိုးကား ကုန်စင်အောင်ပင် မပြောနိုင်၊ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ တိုးတက်ပြီးတော့သာ သွားတော့သည်။

- အိမ်အမိုးမိုးသောအခါ စပ်အောင်မိုးလျှင် မိုးနေကာကွယ်နိုင်သကဲ့သို့ တစ်ရက် ၂၄နာရီ တစ်ဆက်တည်း (မအိပ်စက်ဘဲ) ရှုမှတ်နိုင်အောင်ကြိုးစား "**နိသဇ်ဓုတင်ဆောင်**" ၂၄နာရီ တစ်စပ်လောက်ရလျှင်ပင် ထူးခြားသိသာလာမည်။

- ၃၁ ဘုံချမ်းသာ ဘုရင်ဖြစ်ရတာမှအစ ဘာမျှမတောင့်တ မလိုချင်၊ ဒုက္ခချည်းဖြစ်သည်။

- မိမိအနားရှိ မြင်သမျှ၊ ကြားသမျှ ကျေးဇူးရှင်ချည်း ဖြစ်သည်။ အသံဗလံဆူနေ၍ နေရာမပြောင်းနှင့်။ "**ဝီရိယ တိုးလိုက်ပါအုံး**" ဟုပြောသော ကျေးဇူးရှင်များ ဖြစ်သည်။ မေတ္တာထား သည်းခံရှုမှတ်။

- မိဘ၊ သားမယားဝတ္တရားများကို ပြုလုပ်ခြင်း "**ကလေးငို ချော့ရထိန်းရခြင်းမှအစ သီလစရဏ ကုသိုလ်ချည်း**" ဖြစ်သည်။

- မိမိ အာနာပါနရှုမှတ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ မိမိနှင့်တကွ မိမိပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူတွေ၊ နတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေ မရေမတွက်နိုင်ပင် ကျေးဇူးများကုန်ကြတော့သည်။

ယခု စာရေးသူဖော်ပြပေးထားသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားအနှစ်ချုပ်များသည် အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်းမှ ဆရာတော်ဦးမင်္ဂလပြုစုထားသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိနှင့်တရားတော်များစာအုပ်မှ စာရေးသူအနေနဲ့ တွေ့ရှိရပြီး အလွန်မှတ်သားလေ့လာသင့်သောကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ ကူးယူဖော်ပြပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ဦးမင်္ဂလ (အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်း) မှလည်း စာရေးသူအား ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်များကို ပြန်လည်ပြုစုသောအခါတွင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြစ်နိုင်စေရန်နှင့် လိုအပ်သလို အသုံးပြုနိုင်ရန် အတွက် စာရေးသူအား ခွင့်ပြုပေးတော်မူပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ ဆရာတော်ဦးမင်္ဂလပြုစုထားသော စာအုပ်မှတ်တမ်းမှနေ၍ ကူးယူဖော်ပြပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တရားဟောကြားတော်မူရာတွင်ဖြစ်စေ၊ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူရာတွင်ဖြစ်စေ၊ ယောဂီ၊ သံဃာ၊ သီလရှင်တို့ကို အမြဲတစေ တရားအားထုတ်ရာ၌ ဖွဲဖွဲမြဲမြဲ အားထုတ်သင့်ကြောင်းနှင့် ယခုလူ့ပြည်နှင့် နတ်ဘဝတို့၌ ရရှိသမျှသော စည်းစိမ်ချမ်းသာဟူသမျှတို့သည် မတည်တန့် မတည်မြဲ။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို

ရရှိရန်သာ နှလုံးသွင်းအားထုတ်ရမည်ဆိုသော အဓိကကျသော ဆိုဆုံးမစကားကို အခြေပြုထားပါသည်။

ထို့ပြင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လှူဒါန်းမှုအစုစုကို ပြုရာတွင်ပင် စိတ်စေတနာကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရန်နှင့် ဆရာ့စကား ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူသော အဆုံးအမစကားတို့ကို နှလုံးသွင်းရန်တို့ကို အမြဲတစေ ဆုံးမပေးတော်မူပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ သာသနာတော်ကြီးနှင့် ကြုံကြိုက်တွေ့ဆုံနေသော အချိန်ကာလတွင် တတ်နိုင်သမျှသော ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုကို ပြုကြရန်လည်း ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ဆိုဆုံးမထားပါသည်။

ကျန်နေသေးသော တရားအားထုတ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် အဆုံးအမတရားများကိုမူ စာရေးသူဘက်မှ အကျယ်ချဲ့ပြီး ရှင်းပြပေးစရာမလိုတော့ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စာရေးသူမှသာ အမြင်တစ်မျိုးဖြင့် သုံးသပ်ဆင်ခြင်နေသည်မဟုတ်သော်လည်း စာဖတ်ပျှင်းကြသည့် လူငယ်လူရွယ်များအဖို့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆိုဆုံးမမှုအောက်ဝယ် သုံးသပ်ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ဟောကြားတော်မူသော မဂ္ဂလမ်းစဉ်မှန်ကို တွေ့ရှိနိုင်မည်ဟု စာရေးသူမှ ထင်မြင်မိခဲ့သောကြောင့် ဆွေးနွေးသုံးသပ်ပြပေးနေရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်သူများအဖို့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆိုဆုံးမမှုကို ရင်ထဲတွင် လက်ခံနှလုံးသွင်းခြင်းအားဖြင့် မှန်ကန်သော တရားသဘောကို သိမြင်ထင်ရှားသုံးသပ်နိုင်ကြပါစေ။

◆

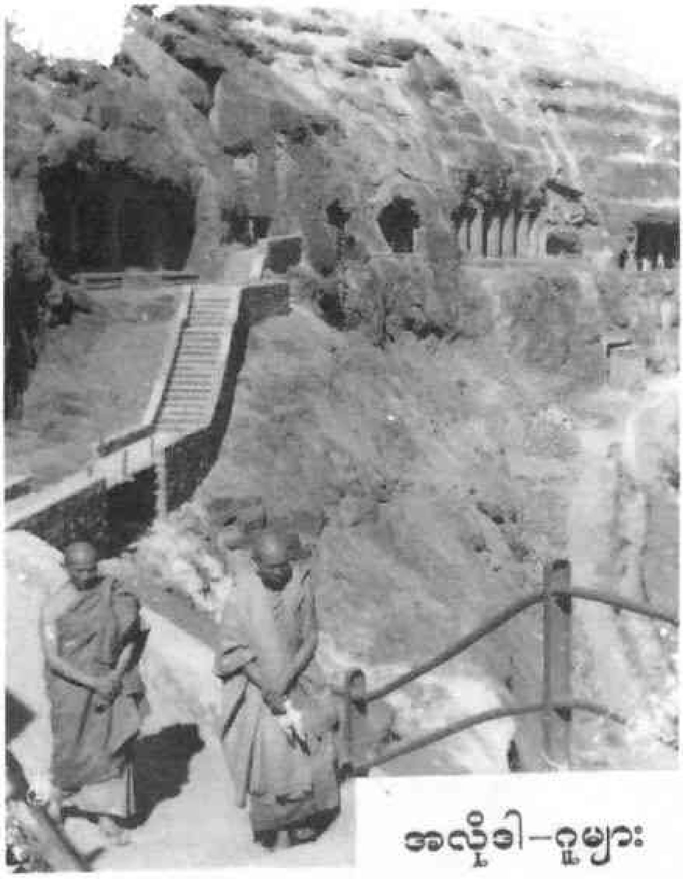

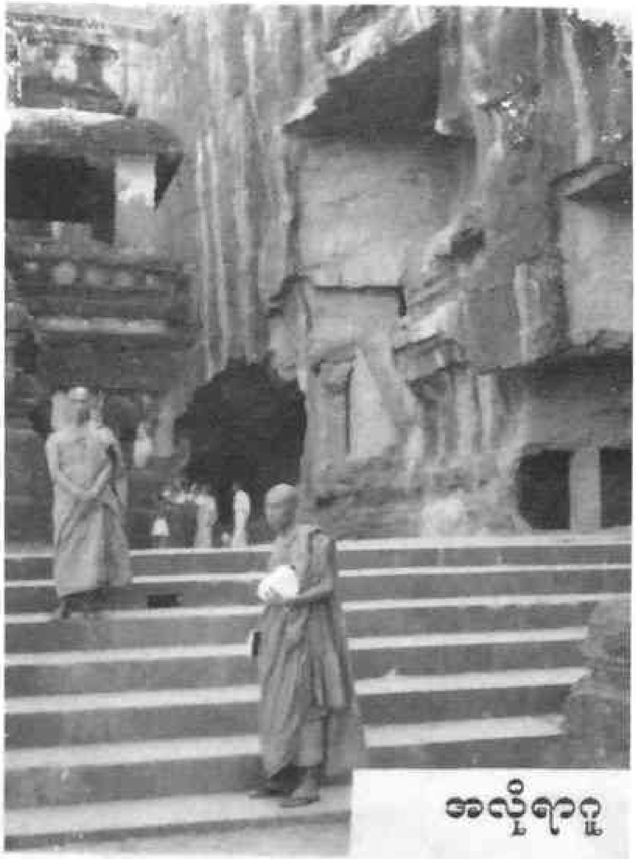

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
အလိုဒါဂူများသို့ ရောက်ရှိနေပုံ

အလိုရာဂူ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဗုဒ္ဓဂါယာရှိ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ်

ကုသိနာရုံ တေဇောဓာတ်လောင်သောနေရာ
ကုသိန္နာရုံ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မြတ်စွာဘုရားရှင်
ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူရာ ကုသိန္နာရုံရှိ တေဇောဓာတ်လောင်နေသောနေရာတွင် ဖူးမြော်ကြည်ညိုနေစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး နယူးဒေလီမြို့သို့ရောက်ရှိနေစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်အတွင်းရှိ ရှစ်တောင်ရေတွင်းကြီးအနီး ရောက်ရှိနေစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သာဝတ္ထိမြို့
(မာလိကာမိဘုရားကြီး နန်းတော်နေရာ) သို့ ရောက်ရှိစဉ် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဇုဒ္ဓဂါယာရှိ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ် မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သာဝတ္ထိမြို့သို့ ကြွရောက်စဉ်

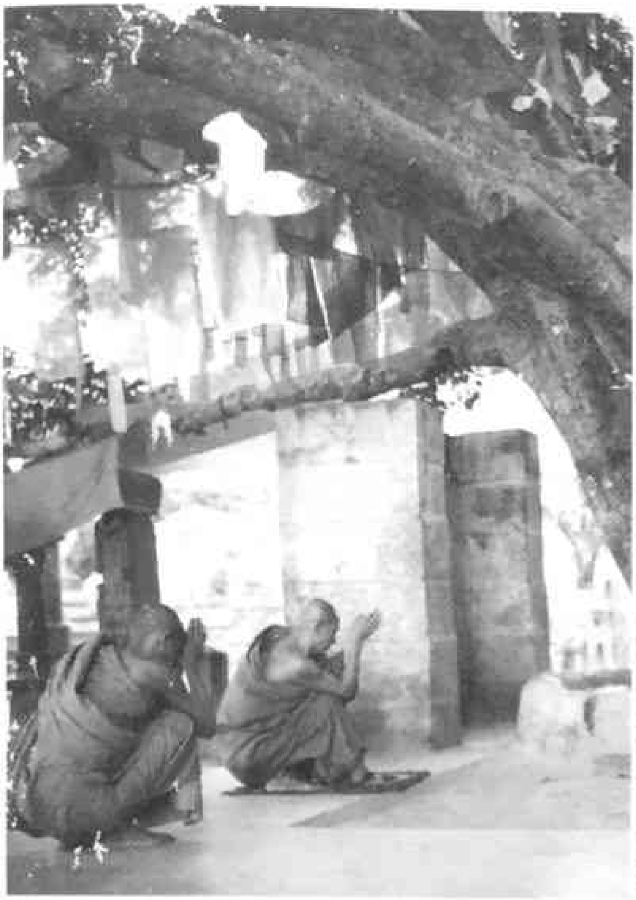

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မဟာဗောဓိ
ညောင်ပင်အောက်သို့ ရောက်ရှိပြီး ဖူးမြော်ကြည်ညိုနေစဉ်

မြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးဗျာဒိတ်ပြတော်မူရာ
သာဝတ္ထိမြို့ရှိ သရက်ဖြူပင်နေရာသို့

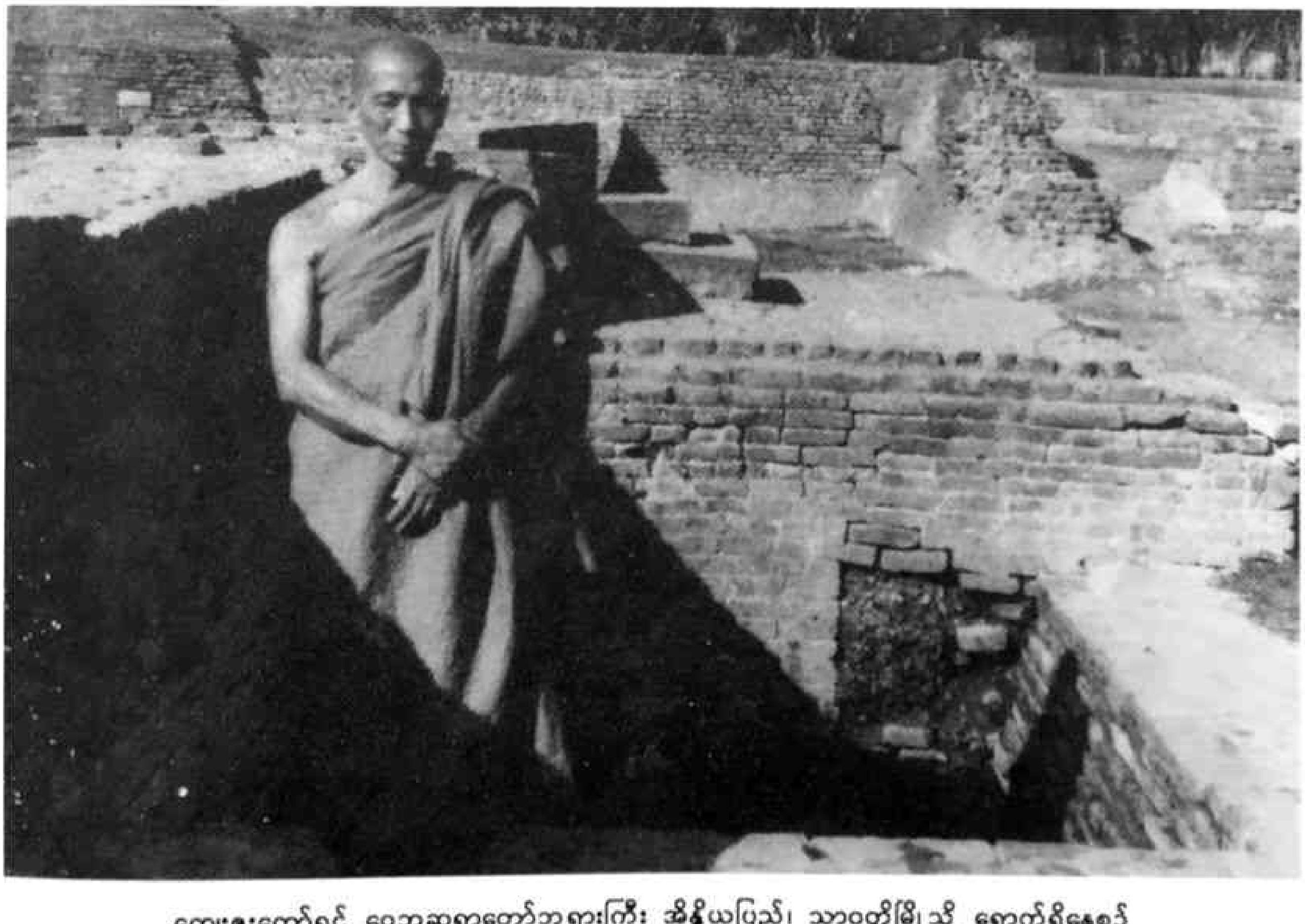

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အိန္ဒိယပြည်၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်ရှိနေစဉ်

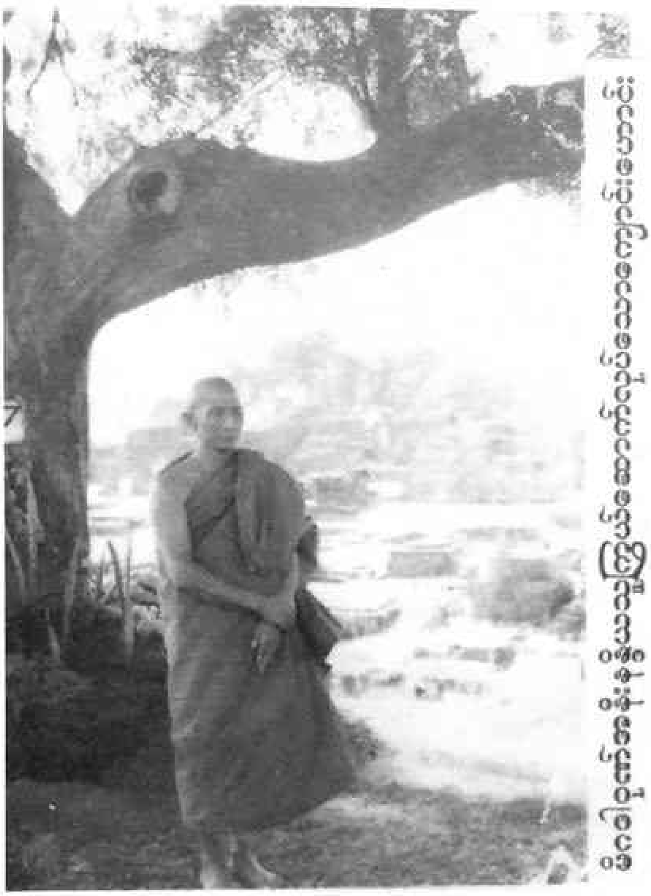
မိဂဒါဝုဏ်အနီးနန္ဒိယသူကြွယ်ဆောက်လုပ်သောကျောင်းဟောင်း

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မိဂဒါဝုဏ်အနီး နန္ဒိယသူကြွယ်
ဆောက်လုပ်ထားသော ကျောင်းဟောင်းနေရာသို့ ရောက်ရှိစဉ်

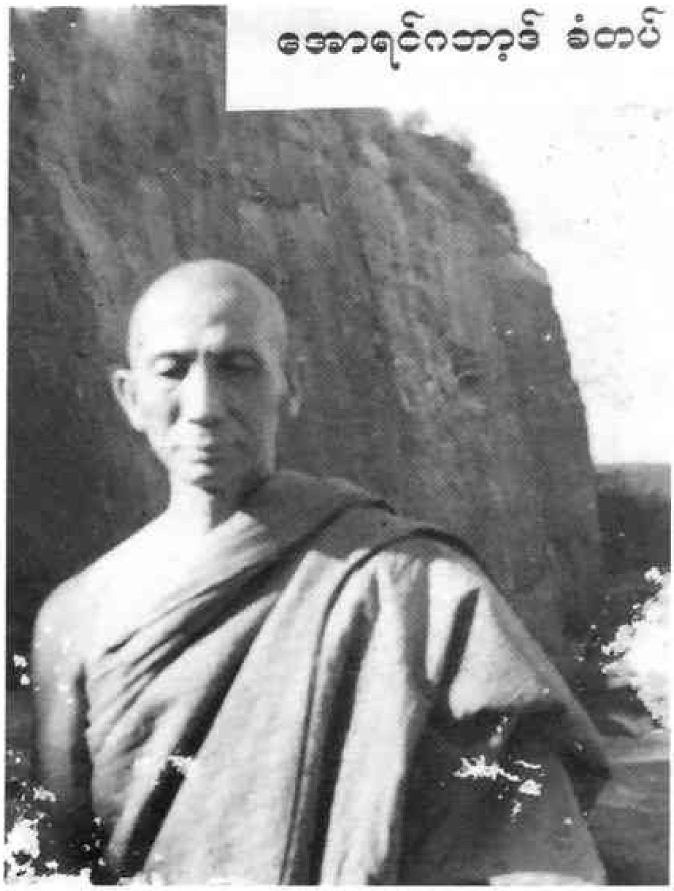

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
အောရင်ဂဘာ့ဒ်ခံတပ်သို့ ရောက်ရှိစဉ်

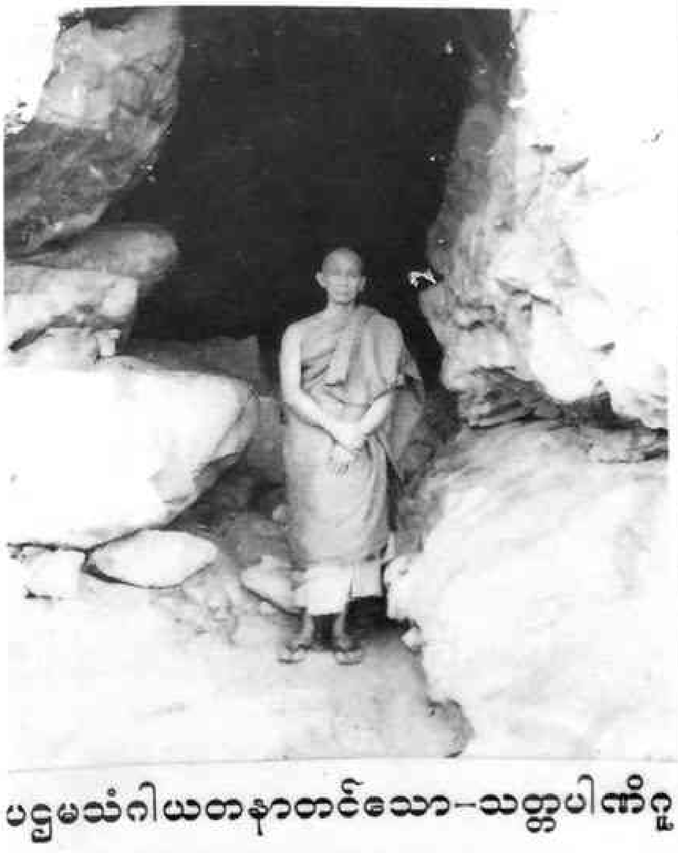
ပဉ္စမသံဂါယတနာတင်သော–သတ္တပါဏ္ဏိဂူ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်သော သတ္တပါဏ္ဏိဂူသို့ ရောက်ရှိစဉ်

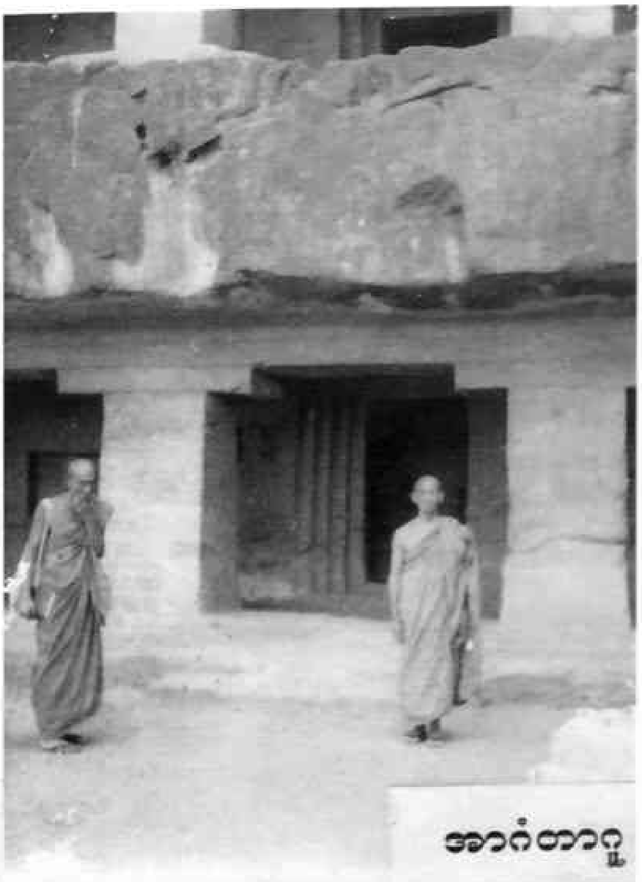

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
အာဂံတာဂူသို့ ရောက်ရှိစဉ်

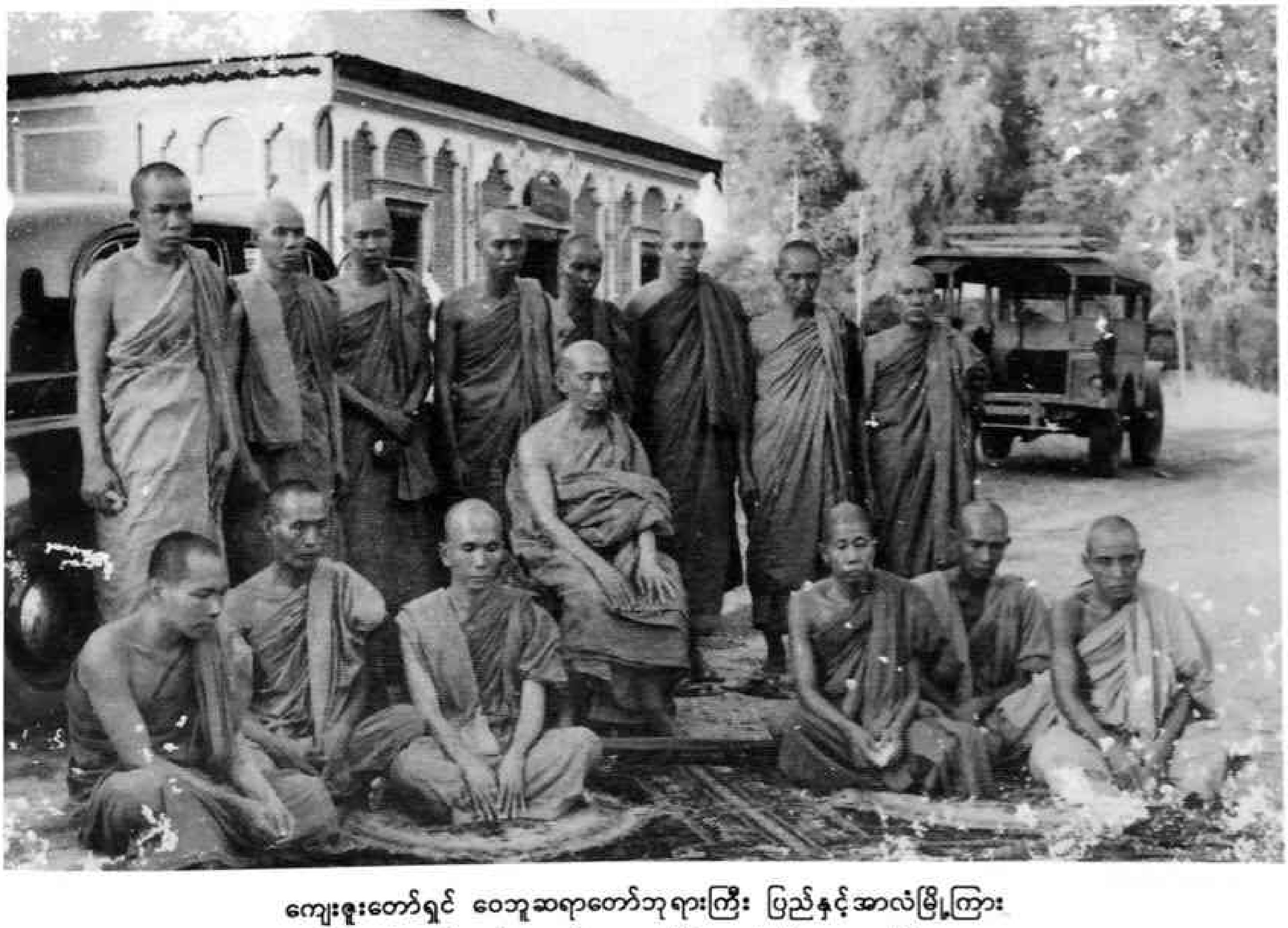

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပြည်နှင့်အာလံမြို့ကြား
ခရီးလမ်းတစ်နေရာ၌ အပူဇော်ခံနေစဉ် (၁၃၂၀ခုနှစ်)

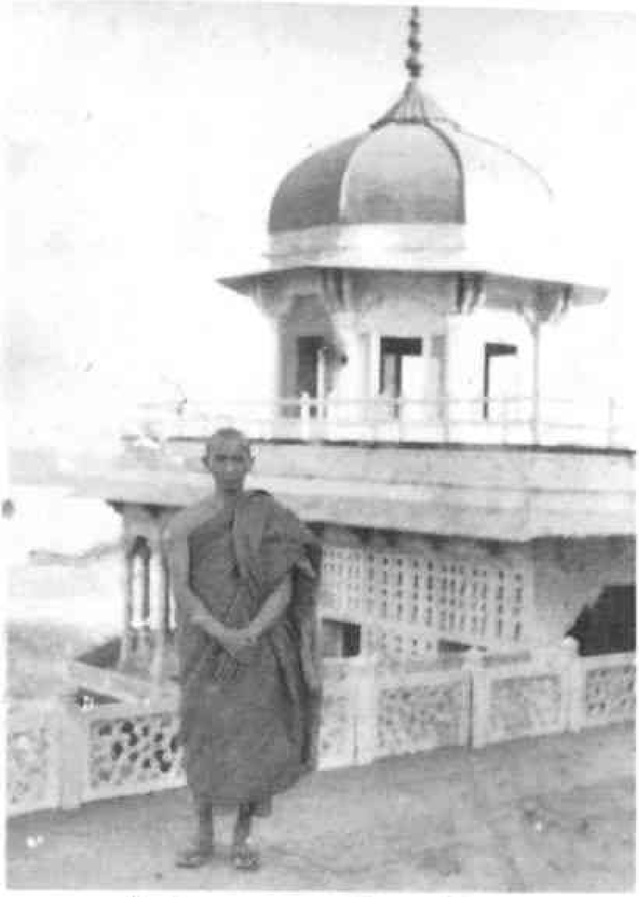

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
အိန္ဒိယနိုင်ငံ ကာလကတ္တားမြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး လုံဗနီဥယျာဉ်အတွင်းရှိ
ဗောဓိညောင်ပင်အောက်သို့ ရောက်ရှိစဉ်

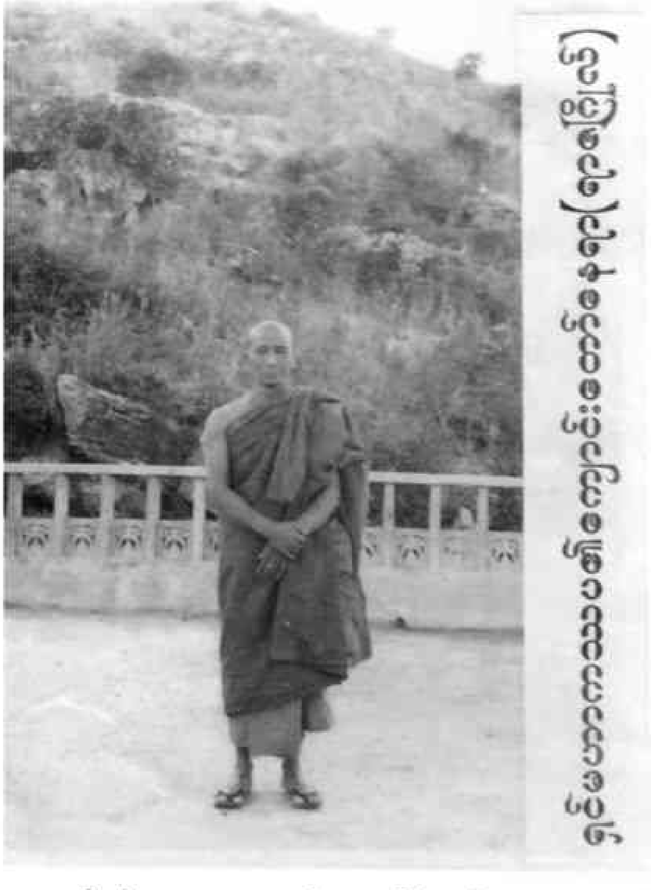

ရှင်မဟာကဿပ၏ကျောင်းတော်နေရာ(ရာဇဂြိုလ်)

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရှင်မဟာကဿပ၏
ကျောင်းတော်နေရာ (ရာဇဂြိုဟ်)သို့ ရောက်ရှိစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ်

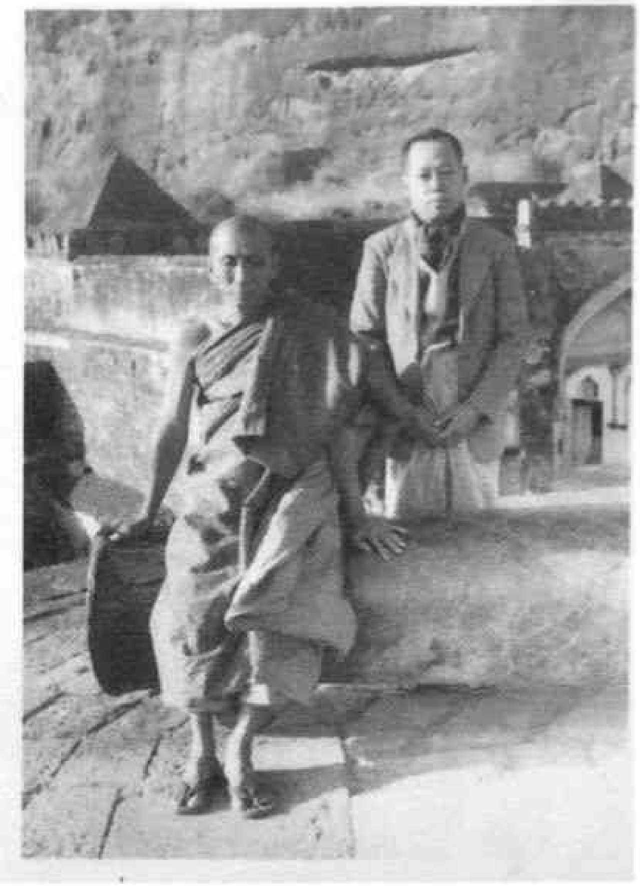

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မဒရပ်မြို့အနီး အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်၏
ခံတပ်ဟောင်းသို့ ရောက်ရှိစဉ် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း

မြန်မာပြည် မီးရထား ငွေစာရင်း အရာရှိချုပ် ဦးသိန်းညွန့်က ရွှေဘိုမှ မိုင် ၂၀-အကွာအဝေးတွင်ရှိ အင်ကြင်းတောရကျောင်းမှ ဝေဘူဆရာတော်အား ရှိခိုးဝတ်ပြုပြီးနောက်၊ အမေရိကန်ပြည်၊ စံဖရံ စစ္စကိုး မြို့မှ မစ္စကလာရစ်စာ-ဗင်စထရမ်(မ်)က လှူဒါန်းလိုက်သောကားကို ပေးအပ်လေသည်။ ၎င်း အလှူရှင် ကလေးမှာ ဝေါ်မေစာဝီ ဘွဲ့ကို ခံယူ၍၊ ဆရာတော်၏ အဆုံးမ ဩဝါဒကို ခံယူကာလပေါင်း ၂၀-မျှ နေထိုင်ခဲ့လေသည်။

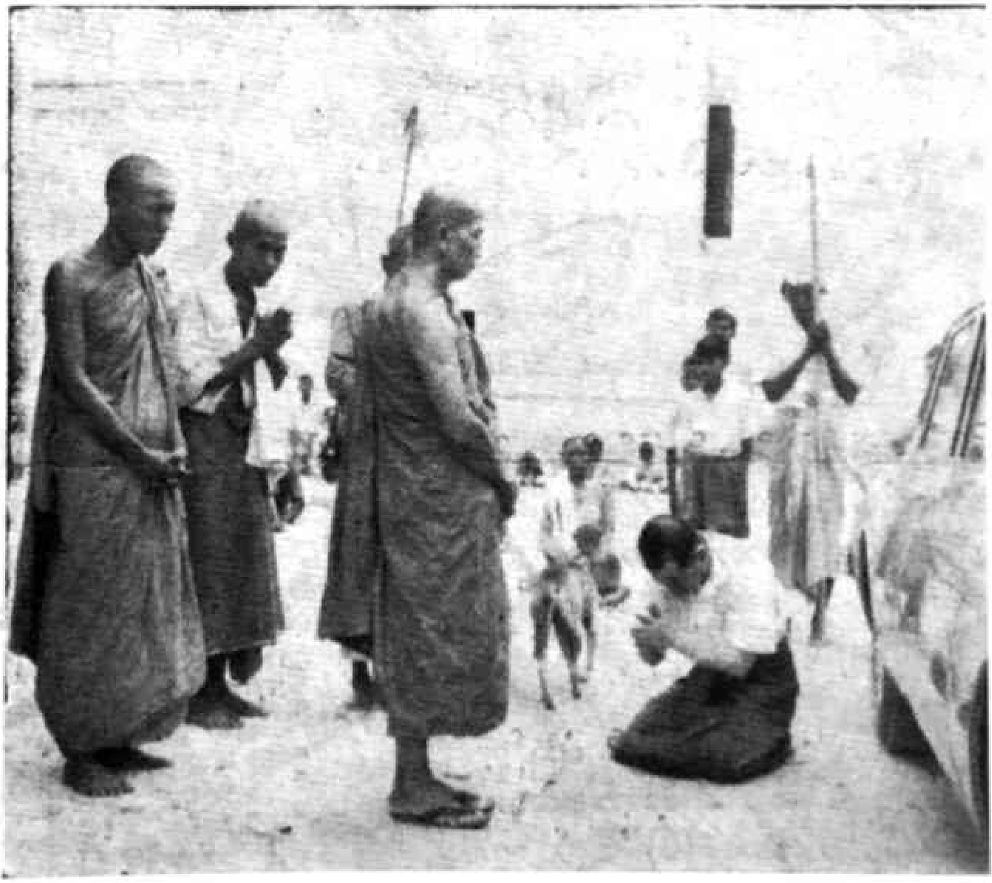

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို မြန်မာပြည် မီးရထားငွေစာရင်းအရာရှိချုပ် ဦးသိန်းညွန့်က
ရှိခိုးဝတ်ပြုပြီး၊ အမေရိကန်ပြည် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့မှ မစ္စကလာရစ်စာ-ဗင်စထရစ်(မ်)က လှူဒါန်းလိုက်သောကားအား
ပေးအပ်နေစဉ် (ရရှိထားသော အထောက်အထားမှတ်တမ်းဖြစ်ပါသည်)

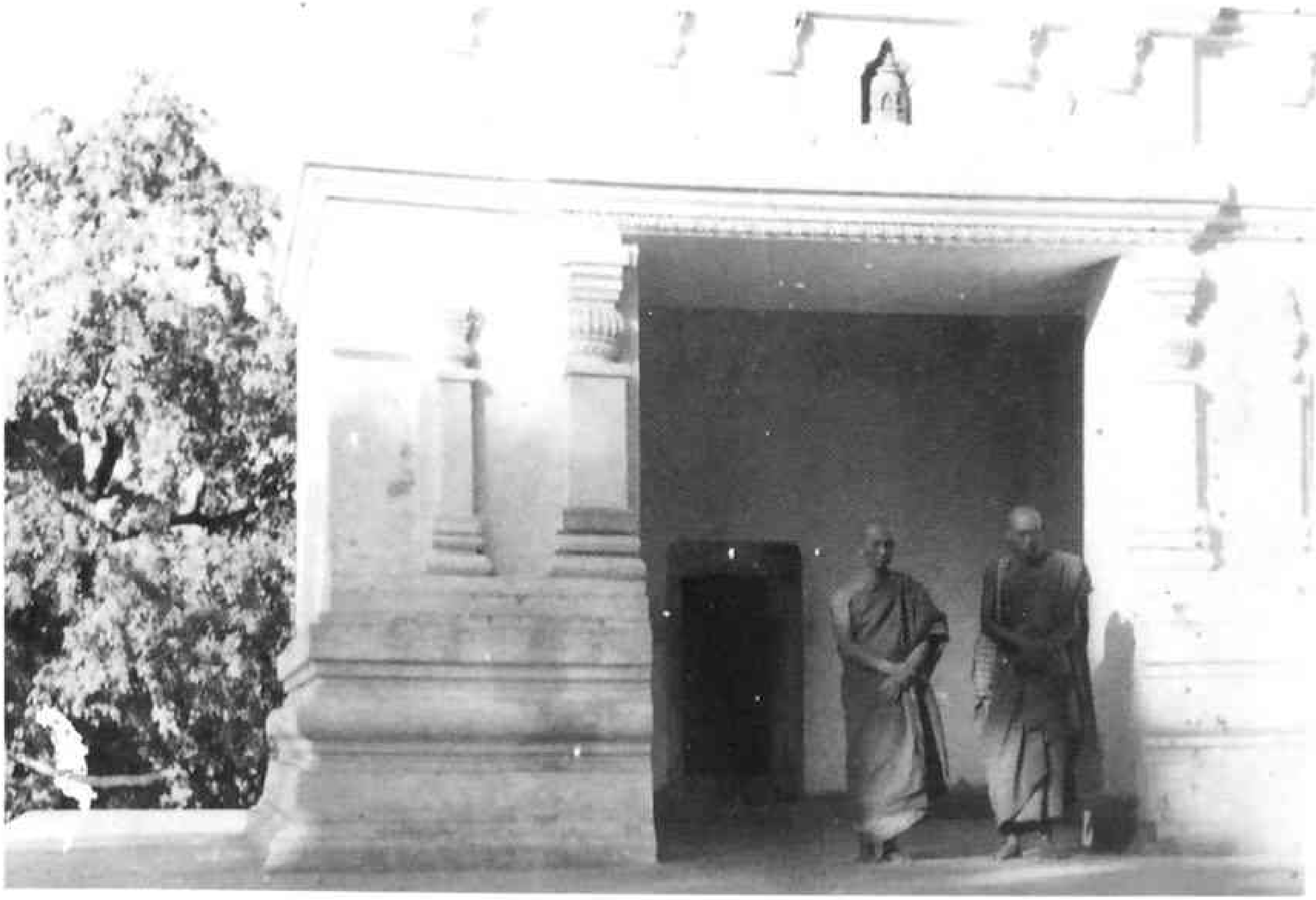

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မဟာဗောဓိ၌ရှိနေစဉ် ဦးသုမန(ကံကြီးသာ)နှင့်အတူ ကြွရောက်တော်မူစဉ်

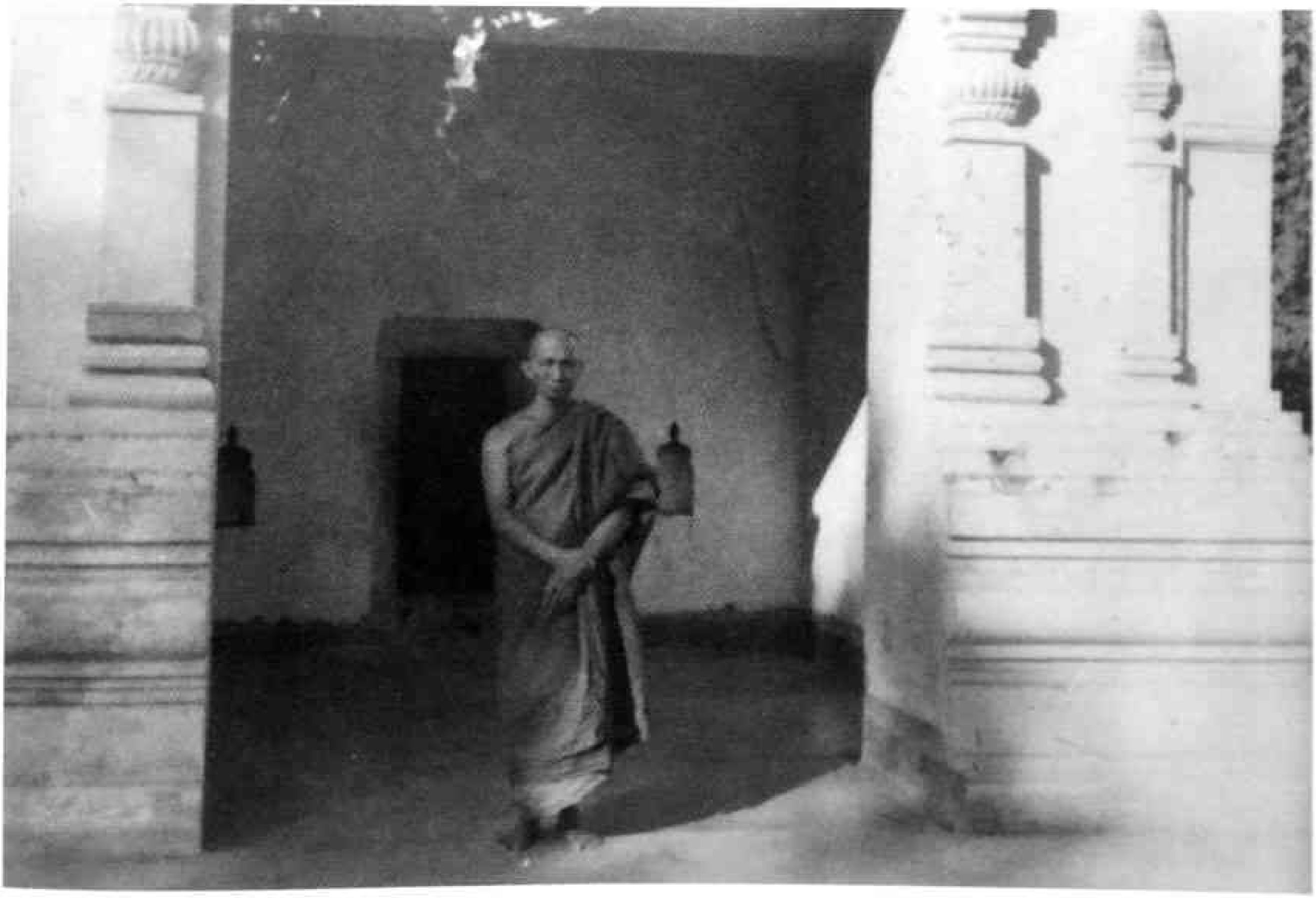

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဗုဒ္ဓဂါယာသို့ ရောက်ရှိနေစဉ် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း

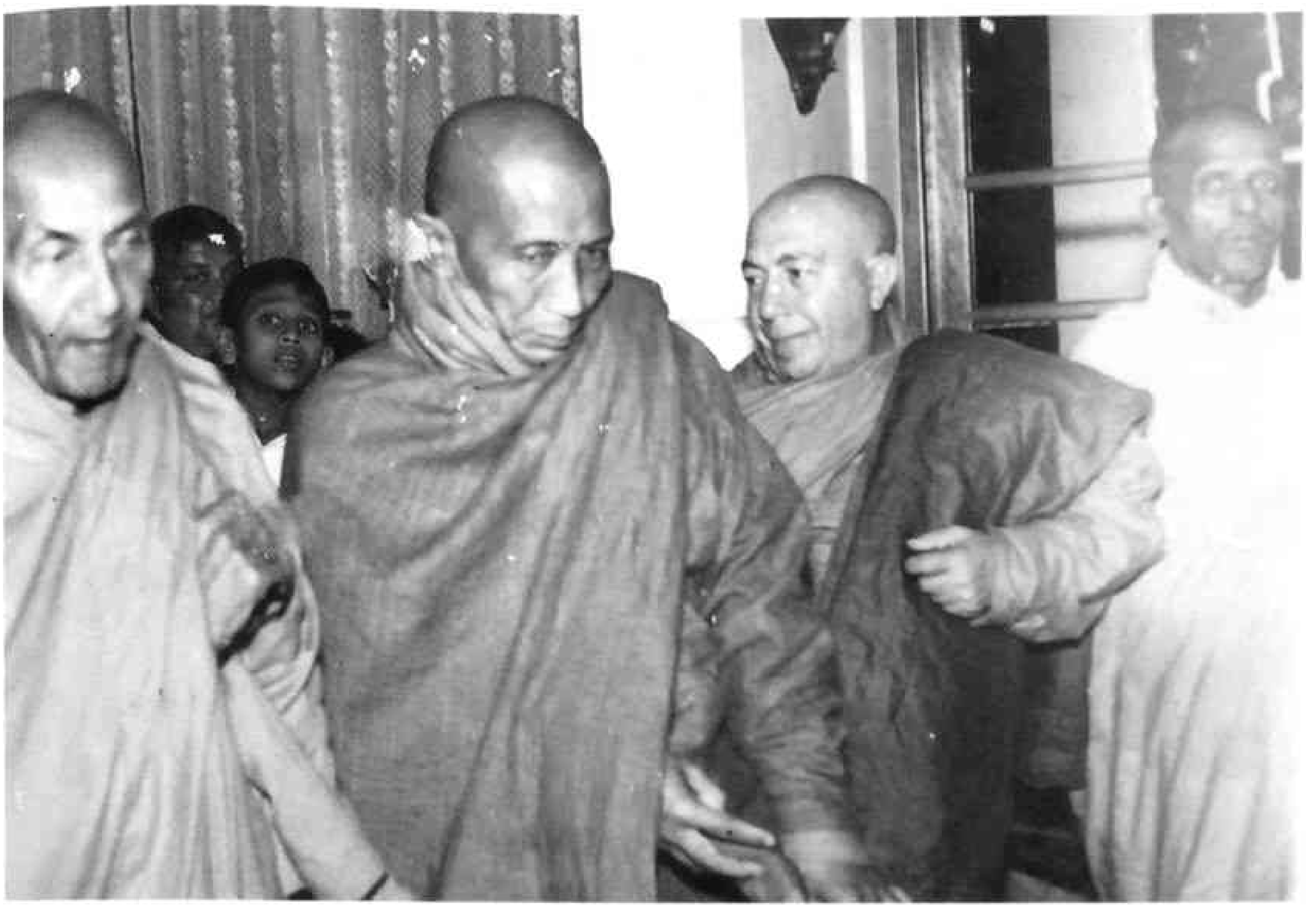

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ) တွင် ဖူးတွေ့ရစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သီဟိုဠ်ပြည် (သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ) ကန္ဒီမြို့သို့ ရောက်ရှိနေစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သီဟိုဠ်ပြည် (သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ)
ကန္ဒီမြို့သို့ကြွစဉ် ဒါယိကာမများက လှူဖွယ်ဝတ္ထုများ လှူဒါန်းနေပုံ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သီဟိုဠ်ပြည် (သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ) ကန္ဒီမြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ်

အခန်း-၁၁

၁၉၅၅ခု၊ ဧပြီလ၊ ၂၃ရက်နေ့ည ရန်ကုန်မြို့ တက္ကသိုလ် ဓမ္မာရုံတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

ကျေးဇူးရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရှေ့ဦးစွာ ရှစ်ပါးသီလကို ပေးပြီးနောက် အောက်ပါအတိုင်းတရားတော်ကို ချီးမြှင့်ပါတယ်၊ တရားနာခံအဖြစ် လယ်ဝန်(အငြိမ်းစား) ဦးလှက ဆောင်ရွက်ပါတယ်။

အေး… သီလကို ဆောက်တည်ပြီးကြပြီး ဖြည့်စုံအောင် ဖြည့်ကြ၊ ကြည့်ကြ ဖြည့်စုံပြီးဆိုမှဖြင့် စိတ်နှလုံး အလိုတော်တရည်ရွယ်ချက် အသီးသီးတို့ဟာ အကုန်လုံး အကြွင်းအကျန်မရှိ ပြီးစီးအောင်မြင်ကြပါရော။ ထို့သို့ဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာ တောင့်တရည်ရွယ်ချက်အသီးသီးတို့ကို ပြီးစီးခြင်းငှာ အလိုရှိပါတဲ့ သူတော်ကောင်းအစားစားတို့သည် သီလကိုကြိုးစားပြီး ဖြည့်ကြကျင့်ကြ သီလ၌တည်ပြီးတော့ ပြုရတဲ့ကုသိုလ်အဖြာဖြာတို့ဟာ အလိုရှိပါတဲ့ အမြင့်အမြတ်တွေကို တောင့်တတဲ့အတိုင်း အကုန်လုံး ပြီးစီးကြပါတယ်။

ဘယ်ဒင်းတွေကို ပြီးစီးနိုင်ပါသလဲဆိုလျှင် နှစ်သက်ဖွယ်ရာ အမျိုးမျိုးအဖြာဖြာတို့ကို မိမိစိတ်ထဲ၌ သဘောကြသလိုစီမံပြီး သူတစ်ပါး မစေမပါးမခိုင်းဘဲ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရိုသေလို့၊ အလှူဝတ္ထုကို ရိုသေလို့၊ စိတ်ကို ဖြောင့်မတ်စွာထားပြီး အတုအတူမရှိပါတဲ့ ဘုရားရှင်ဘုရားသာသနာကို ကိုယ်ပိုင်ကိုယ်တိုင် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီးတော့ ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ ဗောဓိနှင့်နိဗ္ဗာန်သို့ စံဝင်ရပါလို၏လို့ အဲသည်လို ဆုယူဆုတောင်းကြရတယ်။

ဗောဓိဆိုတာ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်းပြီးတော့ သိတာမြင်တာကို ဗောဓိလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဗောဓိမှာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ သာဝကဗောဓိ၊ သာဝကမှာလည်း အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ ပကတိသာဝကရယ်လို့ အသီးသီး ရှိကြတယ်။ ဤကဲ့သို့ ရှိသည်တွင် ကိုယ်အလိုရှိရာ နှစ်သက်တဲ့ ဗောဓိနှင့်မှန်းထားပြီးသားကလည်း အဆင်သင့်ရှိကြတယ်။ အဲသည်လို မှန်းထားတဲ့ ဗောဓိအသီးသီးကို ကိုယ်အလိုရှိတာနည်း နိဗ္ဗာန်စံဝင်ရပါလို၏လို့ အဲသည်လို ဆုတောင်းတဲ့အတိုင်း ပြည့်စုံသောအခါ များစွာသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ဟာ နှစ်သက်ရာဗောဓိနှင့် အသီးသီးနိဗ္ဗာန်စံဝင်သွားကြတဲ့ သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါဘူးတဲ့ဗျာ။

ဘာကြောင့်လည်းဆိုလျှင် အခါကောင်း၊ ဘဝကောင်း၊ ဝီရိယကောင်းကြလို့ပဲ၊ အခါကောင်းတာကဘုရားပွင့်တော်မူတဲ့အခါ၊ သာသနာရှိတဲ့အခါ၊ ဘဝကောင်းတာကတော့ လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ သုဂတိဘဝ ဝီရိယကောင်းတာကတော့ဘုရားဆိုဆုံးမတော်မူတဲ့အတိုင်း မှတ်သားပြီး

မချေသောဝီရိယနှင့် ထူထောင်ပြီး လေးပါးသော ဣရိယာပုတ်ထဲမှာ ယူကြဆောင်ကြ ဖြည့်ကျင့်ကြတော့ ဆုတောင်းပြည့်စုံကြပါတယ်။

အဲဒီလို ပြည့်စုံကြပြီဆိုလျှင် အခါမလင့် တောင့်တတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် အသီးသီးတို့ဟာ ဆိုက်ရောက်လာပါရော၊ အဲဒီတော့ ဝမ်းမြောက်ကြရတယ်၊ ပျော်ကြရတယ်၊ ဘယ်လိုပျော်ကြရွှင်ကြသလဲဆိုရင် တစ်ခဏ တစ်ဘဝစာအတွက်သာ မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ သံသရာတစ်လျှောက်လုံးအတွက် အကုန်လုံး လုံလောက်တာဗျာ၊ ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ အခါကောင်း ဘဝကောင်း ဝီရိယကောင်းကြသည့် များစွာသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ဟာ ခဏ တစ်မုဟုတ်ချင်း ထူထောင်ပြီး ယူကြတော့ အဆုံးတိုင်ရောက်ကြသည် ဖြစ်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ကြရတယ်။

ဘယ်အချိန် ဘယ်အခါတွေမှာ ဤကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြရပါသလဲဆိုရင် ဘုရားရှေ့လက်ထက်တော်အခါက ဘုရားပွင့်တော်မူတဲ့အချိန်ကစပြီး များစွာသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ဟာ ဘုရားရှင်ထံမှောက်သို့ အစဉ်အတိုင်း ပူဇော်ခြင်းငှာ ရောက်ကြတယ်။ ဘုရားရှင်သည် အစဉ်သနားပြီးတော့ ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်းသိပါတဲ့အတိုင်း များစွာသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ကို သိစေတော်မူပါတယ်။ အဲဒီလို သိကြတဲ့အခါမှာ ကောင်းမွန်စွာမှတ်သားပြီး မပြတ်အောင် ဆည်းကပ် ပူဇော်ကြတဲ့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတွေကို ဤကဲ့သို့ ညွှန်ကြားဆုံးမတော်မူပါတယ်။ အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်းမှာပဲ တောင့်တ ရည်ရွယ်တဲ့အတိုင်း အကုန်လုံးပြီးစီးအောင်မြင်ကြပါတယ်ဗျာ။

အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်း ဆိုတာကဘုရားပွင့်တော်မူတဲ့အချိန်ကစပြီး ဘယ်အခါမှ မပြတ်အောင် များစွာသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ဟာ ဆက်ကာဆက်ကာ ဆောင်ကြသကိုးဗျာ၊ ဆက်ကာဆက်ကာ ဆောင်တဲ့အတွက် ချမ်းသာသုခတွေ ဆိုက်လာကြလို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရတာလည်း အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်း ယခုလိုဗျာ။

ဒီတော့ ယခုကောဆိုရင် ယခုလည်းပဲ ဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမကို ကောင်းမွန်စွာ မှတ်သားပြီးတော့ လိုက်နာကြတဲ့ များစွာသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ဟာ ရှေးအရှင်တို့ကဲ့သို့ ညီမယ်တူမယ်ဆိုရင် အကုန်လုံးချမ်းသာသုခ အသီးသီး ဆိုက်လာလို့ ဝမ်းမြောက်ကြ ဝမ်းသာကြရပါလိမ့်မယ်။ ထိုဘုရားအဆုံးအမသာသနာဆိုတာ ဘယ်ဒင်း ဘယ်ဟာကို ခေါ်ပါသလဲဆိုရင် အားလုံးသော သံဃာတော်အပေါင်းတို့ဟာ အစဉ်သနားပြီးတော့ ညွှန်ကြားဆုံးမတော်မူတဲ့ သုံးဖြာသော ပိဋကတ်တို့ပါပဲဗျာ။ ဒါတွေဟာဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမတော်တွေပါပဲဗျာ။

အဲဒါကို သာသနာခေါ်သဗျာ။ ဒီဟာတွေဟာ အလွန်များပြားတဲ့ သုံးဖြာသော ပိဋကတ်တော်တွေပါပဲ။ ဘယ်အခါမှ မပြတ်အောင် ညွှန်ကြားဆုံးမတော်မူကြတယ်။ ဆုံးမတော်မူတဲ့အတိုင်း ကောင်းမွန်စွာ မှတ်သားပြီးတော့ လိုက်နာကြတယ်။ မှတ်သားထားသည့်အားလျော်စွာ အသီးသီးတို့မှာ ပါရမီရှိသည့်အတိုင်း အကုန်လုံးတို့ကိုပဲ အကြားအမြင် ဗဟုသုတတွေ မနည်းကြပါဘူးဗျာ။

ဒီတော့ ယခုအဲဒီလို အသီးသီးမှတ်ပြီးတော့ ထားကြတဲ့ဟာတွေဟာဘုရားဆိုဆုံးမတာတွေပါပဲဗျာ။ ဒါဘုရား သာသနာပါပဲဗျာ။ ဤကဲ့သို့ မှတ်ပြီးတော့ထားတာ အသီးသီးအားဖြင့် အကြားအမြင် ဗဟုသုတတွေ ဆည်းပူးထားတာတွေ များတယ်။ များပင်များသော်လည်းပဲ ဘုရားရှင်ဆိုဆုံးမပါတဲ့ သုံးဖြာသော ပိဋကတ်တော်တို့ဟာ ဆင်းရဲမှု၊ လွတ်မှုတစ်ခုပါပဲဗျာ။ သည်တော့ အဲသည်လိုများတဲ့အထဲက ကိုယ့်မှာ မှတ်သားထားတဲ့ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမမှန်မှန်ကို သန်သန်ဝီရိယနဲ့ ထူထောင်ပြီး လိုက်နာကြပါ။

လိုက်နာကြတဲ့အခါကြပြီဆိုမှဖြင့် ရှေးအရှင် သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ လုံ့လဝီရိယကို မှီလာပါလိမ့်မယ်။ မှီလာတဲ့အခါမှာ ရှေးအရှင်များတို့လို့ပဲ ချမ်းသာသုခတွေဟာ ဆိုက်ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ဝီရိယထူထောင်ပြီဆိုမှဖြင့် ဝီရိယဒ္ဓိပါဒ်ဆိုတာက တစ်ခါတည်းဆိုင်းမနေပါဘူးဗျာ။ သည်တော့ ချမ်းသာသုခဟာ ဘုရားဆုံးမတဲ့အတိုင်း လိုက်နာကြပြီ ဆိုမှဖြင့် အားလုံးသော သူတော်ကောင်းအစားစားတို့ထံမှာ ဆိုက်လာလို့ ဝမ်းမြောက်ရပါသတဲ့ဗျာ။

ဘုရားရှင် ရှေ့လက်ထက်တော်အခါကလည်း အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်း လိုချင်တဲ့ ချမ်းသာသုခကို လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ဟာ ရကြပါတယ်။ အခုလည်းပဲ အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်းဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမကို မှတ်သားပြီး ဝီရိယထူထောင်ပြီးယူကြတဲ့ များစွာသော သူတော်ကောင်းအစားစားတို့ဟာ တောင့်တတဲ့အတိုင်း အသီးသီး ပြီးကြပါလိမ့်

မယ်ဗျာ။ ဒါကြောင့် မြင့်မြတ်တဲ့ အချိန်အခါတွေကို သိပြီးတော့ ဝီရိယနှင့် ကိုယ်မှန်းထားတဲ့ ဗောဓိကို ပြီးအောင်ထူထောင်ပြီး ယူကြ။ ဘုရားရှင်ရှေ့လက်ထက်တော်အခါက ထူထောင်ပြီး ယူကြတာကတော့ ဘုရားအဆုံးအမရသည့်အချိန်မှစ၍ မချတဲ့ ဝီရိယနဲ့ မပြတ်အောင်ကို ဣရိယာပုတ်လေးပါးမှာ တစ်ဆက်တည်း သည်လိုထူထောင်ပြီး ယူကြတာပဲဗျာ။ အဲဒီလို ထူထောင်ပြီး ယူကြတာဖြစ်သောကြောင့် သူတို့ရတယ်ဆိုတဲ့ဟာမျိုးက အရကိုမှန်းပြီးယူတော့ သူတို့မှာ ရမှုတစ်ခုတည်းပဲ ရလိုတဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုနဲ့ယူကြတာဗျာ။ ဘယ်လိုများ ယူပါသလဲဆိုတော့ ယခုလို အနား အအားမထားဘဲနဲ့ သည်လိုဝီရိယတွေနဲ့ ထူထောင်ပြီးယူတာ အားချိန် နားချိန် မထားဘူးဗျာ။

သည်လိုအားချိန် နားချိန်မထားဘဲ ယူလို့ရတယ်ဆိုတာက ဘယ်လိုများရသလဲဆိုရင် လွှတ်လိုက်တဲ့မြားလိုဗျာ၊ လွှတ်လိုက်တဲ့မြားဟာ မြားပစ်တော့မယ်ဆိုရင် ကိုယ်အလိုရှိတဲ့နေရာကို ကောင်းမွန်စွာ ချိန်ရွယ်ပြီး မြားကိုလွှတ်တယ်။ လွှတ်တဲ့အခါကြတော့ လွှတ်တဲ့မြားဟာ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ နှေးလိုက် တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ မြန်လိုက်နဲ့ အဲဒီလို သွားသလားဗျာ။ တစ်ခါတစ်ခါ နားနေလိုက်နဲ့ သွားသလားဗျာ။ ဘယ်လိုသွားသလဲ။ မြန်မြန်နဲ့မှန်မှန်ကြီး သွားပါတယ်ဘုရား။

ဘယ်ကျမှ နားသလဲ။

ထိတဲ့နေရာကျမှ နားပါတယ်ဘုရား။

အေး…မှန်ထားတဲ့နေရာကို ဆိုက်တဲ့အခါကျမှ နားတယ်ဗျာ။ အဲဒီလိုပဲ ရှေးအရှင်တွေ အသီးသီးလည်း မှန်ထားချက် ရှိပြီး ဘုရားအဆုံးအမကို ရယူပြီးတော့ သည်လိုဖြည့်တာတဲ့ဗျာ၊ ဖြည့်တဲ့နေရာမှာလည်း တစ်ဆက်တည်း မပြတ်အောင် ထူထောင်ပြီး သည်လိုဆောင်ယူကြသည် ဖြစ်လေသောကြောင့် ကိုယ်အလိုရှိရာဖြစ်တဲ့ နှစ်သက်တဲ့ အသီးသီးသော ဗောဓိတို့ဟာ အလုံးစုံပြီးစီးတာဗျာ။

ဗောဓိကတော့ အစားစားပေါ့။ အဲဒီ အစားစားသော ဗောဓိဟာ အဲဒီလိုပြီးပါတယ်ဗျာ။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၏ဗောဓိက တစ်ဆက်တည်း၊ ပစ္စေကဗောဓိကလည်းမှန်းပြီးတော့ တစ်ဆက်တည်း၊ သာဝကကလည်း သာဝကဗောဓိကို မှန်းပြီးတော့ ကိုယ်မှန်းထားတဲ့ ဗောဓိမပြီးမချင်း လွှတ်လိုက်တဲ့မြားသွားသလို တစ်ဆက်တည်းဗျာ အဲသည်လို ထူထောင်ကြသည် ဖြစ်သောကြောင့် အသီးသီးအကုန်လုံး ပြီးစီးကြသကိုးဗျာ။ အဲသည်လို တစ်ဆက်တည်း သွားရတဲ့ဟာမျိုးက ပင်ပန်းမှာလား၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်း၊ နွံ့နဲ့ခြင်း ရှိမှာလားဆိုတော့ သည်လိုမဟုတ်ဘူးဗျာ။

ဘုရားအဆုံးအမကို ရပြီးတဲ့နောက် လိုက်နာကျင့်သုံးတဲ့အချိန်ကစပြီး အချိန်တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတူအောင် ချမ်းသာသုခတွေဟာ တိုးတိုးလိုက်ပါတယ်ဗျာ။ တချို့ကတော့ ဘယ်လိုအောက်မေ့သလဲဆိုရင် ဘုရားဆုံးမတာတွေ အသီးသီးရှိတယ်။ ရှိပြီးသားတွေဟာ အားလုံးသော ဒကာဒကာမတွေဟာ မေတ္တာရှင်၊ ကရုဏာရှင်ဖြစ်တဲ့ သံဃာတော်ပေါင်း အရှင်ကောင်းတွေက မေတ္တာတည်းဟူသော မိုးရွေပြီးသကာလ ဆုံးမညွှန်ကြားပြီး မပြတ်အောင်ထားကြတော့ သုံးဖြာသော ပိဋကတ်၊ သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ အဖြာဖြာတို့ကို ကိုယ်စွမ်းရှိသလောက်၊ ဉာဏ်စွမ်းရှိသလောက် မှတ်မိပြီးသား ရှိကြပါတယ်။

အဲဒါတွေ ရှိထားပြီးတော့ တစ်ခါတစ်ခါ တွေးမှာဗျာ။ ဘယ်လိုတွေးမလဲဆိုတော့ အဲသည်လို ဖြစ်အောင်က မလိုက်နာနိုင်သေးဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အမျိုးမျိုး ပြောတာပေါ့ဗျာ။

ကိုယ်ဖြစ်တာ ကိုယ်သာသိတယ်၊ ဘယ်လိုများပါလိမ့် ပြောစမ်းပါ။ တချို့ကလည်း အဲသည်လို ထိအောင်တော့ မလိုက်နာနိုင်သေးဘူးဆိုပြီးတော့ ဘယ့်နှယ်ပြောသလဲဗျာ။

ခန္ဓာကိုယ်အတွက် ဆောင်ရွက်စရာကိစ္စတွေလည်း ရှိသေးတယ်ဆိုပြီး နေ့ရွှေ့ညရွှေ့နည်း သည်လိုပဲ ရွှေ့ဆိုင်းနေပါတယ်ဘုရား။

ကြီးတော့ ဘယ့်နှယ်ပြောကြသေးသလဲ။

ကြီးတော့ ရောဂါဖြစ်မှာ စိုးလို့ပါဘုရား။

ငယ်တော့ကော။

ငယ်တော့လည်း စာကျက်ရသေးလို့၊ အပျော်အပါး သွားနေရသေးလို့ပါဘုရား။

နေကောင်းတုန်းကော။

နေကောင်းနေတုန်း ပျော်ရွှင်မှုဆိုပြီး နေကြပါတယ်ဘုရား။

ကျန်းမာမှု မရှိတဲ့အခါကြတော့ကော။

ဆေးစားရဦးမယ်၊ ဆရာဝန်ခေါ်ရဦးမယ်ဆိုပြီး မလုပ်ဖြစ်ပါဘူးဘုရား။

အဲဒီဝေဒနာတွေ ပျောက်သွားတော့ကော။

ထိုထိုအိအိနည်း ရက်တွေရွှေ့ဆိုင်းရင်း အချိန်ကုန်နေပါတော့တယ်ဘုရား။

သို့သော်လည်း သည်လိုချမ်းသာကို လိုချင်တယ်မဟုတ်လား။

လိုချင်ပါတယ်ဘုရား။

လိုချင်ရက်သားနှင့် ဘာကြောင့်သည်လို ရက်တွေရွှေ့ဆိုင်းနေရတာတုန်း။

တကယ် အဟုတ်မလိုချင်သေးလို့ ဆိုရမှာပါဘုရား။

ဒကာကြီးတစ်ယောက်တည်းလား၊ အကုန်လုံး ဒကာကြီးဒကာမကြီးတွေကလား။

သည်ထဲမှာ သေသေချာချာလိုချင်တဲ့ ဒကာကြီး ဒကာမကြီးတွေလည်း ရှိပါလိမ့်မယ်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့လို ခပ်ပေါ့ပေါ့တွေလည်း ရှိပါလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်ဘုရား။

အေး… ဒါဖြင့် လိုချင်တယ်ဆိုရင် ခုနလို ဝီရိယထုထောင်ပြီး ယူကြလို့ရှိရင် ရှေးအရှင်တွေလိုပဲ ရကြမှာပဲဗျာ။ ဘယ်လိုကြောင့်လဲဆိုရင် ဆင်းရဲမှာလား၊ ပင်ပန်းမှာလားလို့ စိတ်ကထင်နေတာဟာ အဲဒါတွေးတာဗျ။ ဘုရားဆုံးမပါတဲ့ အဆုံးအမ အသီးသီးကို ကိုယ်နဲ့တန်သလောက်ကတော့ အကြားအမြင် ဗဟုသုတရှိပြီးသား ဖြစ်နေပါတယ်။

သည်တော့ တွေးတာက နှေးပါသေးတယ်ဗျာ။ ဆုံးမတာမှတ်သားပြီးတော့ လိုက်နာ၊ လိုက်နာတဲ့အခါကြပြီးဆိုရင် ဆိုက်ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။

ဆိုက်သင့် ဆိုက်ထိုက်အောင် ဝီရိယထုထောင်ကြပြီဆိုရင် ကိုယ်တွေးတာနဲ့ တည့်ချင်မှတည့်မှာဗျာ။ ဘုရားအဆုံးအမကို လိုက်နာလို့ ဆိုက်လာပြီဆိုမှဖြင့် တို့တွေးတာနဲ့ တို့ထင်တာကတော့ မှန်တာမဟုတ်ဘူးဆိုတာကတော့ အဲသည်အချိန်ကြမှ သိမှာပါလို့ ပြောမှာထင်ရဲ့ဗျာ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်၊ ဟိုလိုကတော့ဘုရားဆုံးမတဲ့အတိုင်း လိုက်နာရင် ချမ်းသာသုခနဲ့တကွ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာမှာ ဘယ်လိုကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မြင့်မြတ်တယ်ဆိုတာကတော့ တရားနာတဲ့ ဒကာကြီးတွေ ဒကာမကြီးတွေမှာ မသိတဲ့လူ မရှိပါဘူး။ အကုန်သိပြီးသားတွေပါပဲ။ အေး… အဲဒါကြောင့် သိပြီးတာတွေက များကြပါတယ်။ အခုလို စိတ်ထဲမှာ တွေးပြီးတော့ နေသည့်ဖြစ်သောကြောင့် နှေးတာထင်ပါရဲ့ဗျာ။

ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။

အဲသည်လို တွေးတယ်ဆိုတာက တည့်ချင်မှတည့်မှာဗျာ။ မှန်ပေမယ့်လို့ တည့်ချင်မှတည့်မယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲဆိုရင် တွေးတိုင်း တွေးတိုင်း တည့်ပါ့မလား။

မတည့်ပါဘူးဘုရား။

ပြောတဲ့ဟာကို မှန်းမှန်းပြီးတော့ တစ်ခါတွေးရင် တည့်ပါ့မလား။

မတည့်ပါဘူးဘုရား။

သည့်ပြင်စဉ်စားပြီး တွေးလိုက်ဦးမယ်။

စဉ်းစားပြီးတွေးလည်း လမ်းလွဲမှာပါဘုရား။

တွေးတိုင်းတွေးတိုင်း များများကြီး တွေးနေမယ် အတည့်များပါ့မလား။

အတည့်ပါဖို့ ခဲယဉ်ပါးတယ်ဘုရား။

အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမ တည့်တည့်မှန်မှန်ဆိုတာ မဟာကရုဏာရှင်က သနားပြီး ညွှန်ကြားဆုံးမတာဖြစ်တယ်။ တွေးတာကတော့ မှန်ချင်မှမှန်မှာ၊ ဘယ်လိုများပါလဲဆိုရင် ဒါကတော့ ခက်တာမှမဟုတ်တဲ့၊ လွယ်လွယ်လေးပဲ ပြောကြစို့။ ယခု ဒကာကြီးအိမ် ပြောကြပါစို့ရဲ့။ ဒကာကြီးအရပ်က ဘယ်အရပ်လဲ။

ကြည့်မြင်တိုင်ပါဘုရား။

အိမ်မှာ ဝင်းနဲ့ ခြံနဲ့ မဟုတ်လား။

ရှိပါတယ်ဘုရား။

ဝင်းက ဘယ်နှယ့်တုံးဗျာ၊ ဝင်းပေါက်က ဘယ်ဘက်က ထားသလဲ။

တောင်ဘက် တစ်ပေါက်၊ မြောက်ဘက် တစ်ပေါက်ပါဘုရား။

အိမ်ကတော့ ဘယ်နှစ်ထပ်လဲ။

တစ်ထပ်အိမ်ပါဘုရား။

အပေါက်က ဘယ်ဘက်လှည့်ထားသလဲ။

တောင်ဘက်ကလည်း ရှိပါတယ်၊ အနောက်ဘက်လည်း ရှိပါတယ်ဘုရား။

ကဲ··· အဲဒါဖြင့် ဒကာကြီးနေတဲ့ အရပ်လည်းသိပြီ။ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ဝင်းခြံကိုလည်း သိပြီ၊ အပေါက် နှစ်ပေါက်၊ တောင်ဘက်တစ်ပေါက်၊ မြောက်ဘက်တစ်ပေါက်၊ အိမ်ကလည်း တစ်ထပ်အိမ်၊ တံခါးပေါက်ကလည်း နှစ်ပေါက်၊ တောင်ဘက်က တစ်ပေါက်၊ အနောက်ဘက်က တစ်ပေါက်၊ အဲ··· အခုဒကာကြီး ပြောလို့ တို့သိပြီးပါပြီ။ အဲသည်လိုဆိုတော့ ဒကာကြီး တစ်ခါပြောနဲ့ပဲ ဒကာကြီးရဲ့ အရပ်၊ ဝင်းခြံ၊ အိမ်ရဲ့အနေအထား အကုန်လုံး တို့သိပြီးသားဖြစ်သွားမယ် မဟုတ်လား။

အပြောသိသာ သိသွားတာပါဘုရား။

ဒကာကြီး သိတာနဲ့ တို့သိတာ အတူတူပဲ မဟုတ်လား။ မတူပါဘူးဘုရား။

ဒကာကြီးကတော့ ကိုယ့်အရပ်ကိုလည်း ကိုယ်သိတယ်၊ ကိုယ့်ဝင်းကိုယ်ခြံကိုလည်း သိတယ်၊ ကိုယ့် အိမ်ကိုလည်း သိတယ် သည်တော့ အရပ်ဘယ်လိုပြောမလဲ။ ကြည့်မြင်တိုင်လို့ ပြောမှာပဲမဟုတ်လား။ အလုံးစုံ အကုန်ပဲ မဟုတ်လား။

တင်ပ့ါဘုရား။

ဒကာကြီးရဲ့ အရပ်၊ အိမ်ဝင်းခြံ တို့သိပြီး။ ဒကာကြီး သိသလို တကယ်သိပြီ မဟုတ်လား။

တပည့်တော်သိသလို မသိသေးပါဘူးဘုရား။

ဒကာကြီးသိတာနဲ့ တို့သိတာ အတူတူပဲမဟုတ်လား။

အပြောချင်းသာ တူပါတယ်၊ အသိချင်း လွဲပါတယ်ဘုရား။

အတူတူသိတာပေါ့ ဒကာကြီးရဲ့၊ ဒကာကြီးသိသလို တို့လည်း သိတာပဲဗျာ။

တပည့်တော်သိသလို အရှင်ဘုရား မသိသေးပါဘူးဘုရား။ အပြောချင်းတော့ ထပ်တူပါပဲ၊ အသိတော့ လွဲပါသေးတယ်ဘုရား။

ဒကာကြီးကော ဘာများ ပိုသိသေးသလဲ။

တပည့်တော်က အပြောမဟုတ်ဘဲ ကိုယ်တိုင်တွေ့လို့ ကိုယ်တိုင် သိနေတာပါဘုရား။

တို့က ဒါဖြင့် စဉ်းစားနေမယ်၊ ကြည့်မြင်တိုင်ဆိုတာ ဘယ်ဆီများမှာလဲလို့ စဉ်းစားနေမယ်။

စဉ်းစားနေလည်း မှန်တာမရောက်ပါဘူးဘုရား။

များများကြီး တွေးမယ်၊ တစ်ချက်တစ်ချက်တော့ မှန်မှာပဲ မဟုတ်လား။

မမှန်နိုင်ပါဘူးဘုရား။

တယ်ခက်ပါလားဗျာ၊ ဒါဖြင့် အမျိုးမျိုးတွေးနေမယ်ဗျာ၊ တစ်ခုခုတည့်ပါမလား။

တွေးနေလို့ မတည့်ပါဘူးဘုရား၊ တပည့်တော်နှင့်အတူ တစ်ခါလောက်ကြွရင်တော့ ချက်ချင်းသိပါလိမ့်မယ်ဘုရား။

ဒါဖြင့် ကြည့်မြင်တိုင်သိဖို့ အတော်ခက်ပါလားဗျာ၊ ဒါဖြင့်ဗျာ တစ်နှစ်လောက်ကြာအောင် တွေးမယ်ဗျာ တည့်ပ့ါမလား။

တွေးရုံနဲ့တော့ မရပါဘူးဘုရား။

လေး၊ ငါး၊ ဆယ်နှစ် တွေးရင်ကော ရပ့ါမလား။

ဘယ်လောက်တွေးတွေး ကိုယ်တိုင်မရောက်ဘူးရင် မသိနိုင်ပါဘူးဘုရား။

ဒကာကြီး မပြောမီ ဒကာကြီးရဲ့ အိမ်ဝင်းခြံကို မသိဘူး။ အခုပြောထားတော့ မပြောတာထက် သိတာပေါ့လေ။

မှန်ပါတယ်ဘုရား။

ဒါပေမဲ့ အဟုတ်သိချင်ရင် ဘယ့်နှယ့်လုပ်မလဲ။

ကိုယ်တိုင်ရောက်အောင်သွားမှပဲ ကိုယ်တိုင်မြင်မှပဲ သိမှာပါဘုရား။

ကဲ… ဒကာကြီးပြောတဲ့ လမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားရင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရော့လားဗျာ။

အိမ်နံပါတ်နှင့် လမ်းသိရင် ရောက်နိုင်ပါတယ်ဘုရား။

အခု လျှောက်သွားရင် အိမ်နံပါတ် ပြောမယ့်သူမပါဘဲ ရောက်ပါ့မလား၊ အိမ်နံပါတ်ကော တွေ့ပါ့မလား။

မတွေ့နိုင်ပါဘူးဘုရား။

ဘာကြောင့်လဲ။

ရမ်းသွားလို့ပါဘုရား။

ဒကာကြီးနဲ့ သွားရင်ကော။

ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်သွားပါလိမ့်မယ်ဘုရား။

စဉ်းစားရဦးမှာလား၊ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလား ရောက်မှရောက်ပါ့မလားလို့။

တပည့်တော်က ကိုယ်တိုင်ရောက်ပြီးသားဖြစ်တဲ့အတွက် အရှင်ဘုရား တပည့်တော်နဲ့အတူသွားရင် လမ်းမလွဲနိုင်ပါဘူးဘုရား၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ကိုယ်တိုင်လည်း မှတ်ထားတယ်၊ ကိုယ်တိုင်လည်းသွားတော့ အိမ်ကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်မှာပါဘုရား။

အခုလည်း ချမ်းသာသုခကို လိုချင်တယ်ဆိုရင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်းသိပါတဲ့အတိုင်း ညွှန်ကြားဆုံးမတော်မူတယ်။ သည်ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း ကောင်းမွန်စွာမှတ်ကြ။ မှတ်ပြီးဆိုမှဖြင့် ရှေးရှင်များဟာ ဝီရိယသန်သန်နဲ့ ထူထောင်ကြတယ်။ ဤကဲ့သို့ ဝီရိယသန်သန်နဲ့ ဘုရားဆုံးမတော်မူတဲ့အတိုင်း ထူထောင်ကြမယ်ဆိုရင် ချမ်းသာသုခတွေဟာ အသီးသီး ဆိုက်လာပါလိမ့်မယ်ဗျာ။

ဒါကြောင့်မို့ မေတ္တာရှင်၊ ကရုဏာအရှင်ဖြစ်ကြပါတဲ့ သံဃာတော်ပေါင်း အရှင်ကောင်းတွေက ဘုရားရှင်ဆုံးမတော်မူသော သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ၊ ပိဋကတ်တော်များ သင်ကြားပို့ကြချကြပါတယ်။

အဲသည်မှန်မှန်တွေထဲက အကုန်လုံး မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ကိုယ်သဘောကျတဲ့ ကိုယ်စိတ်ထဲနှစ်သက်တဲ့ဟာ တစ်ခုခု မှန်မှန်ကို သန်သန်ဝီရိယနဲ့ ထူထောင်ကြ၊ အခါမလင့်ဆိုက်တယ်၊ ရောက်တယ်၊ ပေါက်တယ်ဆိုတာကတော့ ဒကာကြီးတွေ ဒကာမကြီးတွေဟာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် နားလည်ကြပါတယ်။

ဘယ်တုံးကစပြီး နားလည်ကြပါသလဲဆိုရင် စကားမပီခင်ကတည်းကကို ကောင်းကောင်းကြီး၊ လှလှကြီး နားလည်ကြပါတယ်။ အဲဒါ **အကာလိကော** ပြောတာဗျာ။ စကားမပီခင်ကတည်းက နားလည်ပါတယ်ဟုတ်လား။ အဲဒါ မေတ္တာရှင်၊ ကရုဏာရှင်တွေက ဒါကျက်ဟဲ့၊ သင်ဟဲ့၊ မှတ်ဟဲ့ဆိုတဲ့ သို့ကလို ညွှန်ကြားပြသတယ် မဟုတ်လား။ ညအိပ်တော့မယ်ဆိုရင် နင်ဘာကြောင့်ဘုရားရှိမခိုးသလဲ၊ လာဟဲ့ ရှိခိုး၊ အဲသည်လိုပြောဆိုလို့မှ မရရင် ရိုက်တာပဲမဟုတ်လား။ အဲဒါနဲ့ပဲ မရရအောင်လုပ်ရတယ်၊ မဆိုချင်ဘဲ ဆိုရတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါကြောင့်မို့ ဒါတွေဟာ ကျေနေပြီမဟုတ်လား။ သေသေချာချာ **အကာလိကော** ကျေမည်ကို ဘယ်တော့မှ သိမှလဲ။

ကိုယ်တိုင်စိတ်ဝင်စားပြီးကြည့်မှ **အကာလိကော**ကို သိမှာပါဘုရား။

ဘယ်အခါ **အကာလိကော** ဖြစ်မလဲ။

တွေ့တဲ့အခါမှ ချက်ချင်းသိပါတယ်ဘုရား။

ဘယ်အခါမှာ တွေ့မလဲဗျာ။

ကိုယ်တိုင်လုပ်တဲ့အခါမှာ တွေ့ပါတယ်ဘုရား။

အချိန်တွေဟာ များလိုက်တာ ဘယ်အချိန်မှာ လုပ်မှဖြစ်တယ်လို့များ ရှိသေးသလား။

ဘယ်အချိန်မဆို မိမိကိုယ်တိုင်သိအောင်၊ တည့်အောင်လုပ်ရင် တည့်တဲ့အခါ၊ သိတဲ့အခါ ချက်ချင်း အကာလိကော သိပါတယ်ဘုရား။

ဒါလွယ်လိုက်တာဗျာ၊ ခုနေခါမှာ ဘုရားရှင်အဆုံးအမ သာသနာရရှိထားကြတော့ ဝီရိယထူထောင်ပြီး ရှေးအရှင်များနဲ့ ညီအောင်၊ မှီအောင် ထူထောင် ပြုလုပ်ကြရင် သေသေချာချာ လွယ်တယ်မဟုတ်လားဗျာ။

လွယ်ပါတယ်ဘုရား။

အေး… ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ်လိုချင်တဲ့၊ နှစ်သက်တဲ့ ဗောဓိတွေကို သေသေချာချာကိုပဲ မှန်တဲ့အတိုင်း ရချင်ကြပါလျှင် ဘုရားရှင်ဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတွေကလည်း သိပြီးသားဖြစ်တော့ ကိုယ်နှစ်သက်ရာဖြစ်တဲ့ အဆုံးအမမှန်မှန်တခုခုကို ဝီရိယ ထူထောင်ပြီးတော့ ဆိုက်အောင်ကြိုးစားကြဗျာ မှီတဲ့ညီတဲ့အခါမှာ လိုချင်တဲ့ ချမ်းသာသုခဟာ ဆိုက်လာပါလိမ့်မယ်။ တို့ကတော့ သိလို့ပြောတာမဟုတ်ဘူး။

ဘုရားဆုံးမတော်မူတဲ့ အဆုံးအမတွေကို မှတ်ထားပြီးတော့ အခုလို ဆုံးမတာများ အခုလို ဒကာကြီး ဒကာမကြီးတို့ဟာ သွက်လက်ဖျတ်လတ်ကြတဲ့အတိုင်း အားလုံးသိပြီးသားထဲက ဟာတွေကိုပဲ ပြောနေတာဗျ။ အဲဒါတွေဟာ အကုန်လုံးပါတယ် မဟုတ်လား။ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောနိုင်ပါသလား။

မပြောနိုင်ပါဘုရား။

ဘုရားဆုံးမတော်မူတာတွေက ဘာလဲဆိုရင် ဒါတွေကို သည်အတိုင်းပဲ မှတ်ပြီးတော့ ဆိုနေပြောနေစေချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး ထင်တယ်။

ဆိုနေပြောနေဖို့ မဟုတ်ပါဘူးဘုရား။

ဘယ်အတွက်ကြောင့် ဆုံးမတော်မူသလဲ။

သိတာကို အမြဲတစေ သိနေဖို့လို့ ဆုံးမတာပါဘုရား။

ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ခရီးရောက်အောင် ထိုနေရာကို ရောက်စေချင်လို့ ညွှန်ကြားဆုံးမတာဗျ။ သွားကြပြီဆိုမှဖြင့်လည်း ဆိုက်ကြရောက်ကြပါလိမ့်မယ်ဗျ။ သို့သော်လည်း အခုအားလုံးတို့ဟာလည်း ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ခရီးကိုရောက်အောင် ဝီရိယတွေနဲ့ ထူထောင်ပြီး သွားနေရက်ပါပဲဗျ။ အခုအားလုံးတို့ဟာလည်း ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ခရီးကိုရောက်အောင် ဝီရိယတွေနှင့် ထူထောင်ပြီး တော့ သွားမယ်လို့ သူတို့ဟာ အားတော့ထုတ်နေကြတာပါပဲ။ သို့ပေမယ့် စိတ်က ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ အားထုတ်မယ်၊ အားထုတ်မယ်နဲ့ ဘယ်တော့မှလဲဆိုရင် အခုအချိန်ဟာ သွားကြ၊ လာကြ၊ လုပ်ကြ၊ ကိုင်ကြနဲ့ စိတ်မငြိမ်သေးဘူး။ စိတ်ငြိမ် တော့မှ အားထုတ်မယ်တဲ့ဗျ၊ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ အဲသည်လို မေ့နေတာက အများကြီးထင်ပါရဲ့ဗျ။

အဲဒါနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေပါတယ်ဘုရား။

စိတ်ငြိမ်တဲ့အခါ ကျတော့ကော။

စိတ်ငြိမ်တဲ့အခါကျတော့ အိပ်ချင်လာပါတယ်ဘုရား။

အိပ်ချင်တော့ ဘယ်နှယ့်လဲ။

အိပ်လိုက်တာပါပဲဘုရား။

အဲဒါ အားထုတ်တာလားဗျ။

တပည့်တော်တို့က အပြောနဲ့ပဲ ပြီးနေတာပါပဲဘုရား။

ပြီးတော့ တစ်ခါတလေ အရပ်ထဲမှာ ဆူကြပူကြလို့မို့ တရားအားထုတ်တဲ့နေရာကို သွားဦးမယ်ဆိုပြီး တစ်ခါ တစ်ခါလည်း အဲသည်လို နေရာကိုသွားကြတယ် ထင်ပါရဲ့ဗျာ။

သွားကြပါတယ်ဘုရား။

တရားအားထုတ်ဆိုပြီး အိမ်က ဘာတွေယူသွားကြသလဲ။

စားစရာ၊ သောက်စရာတွေ ယူသွားပါတယ်ဘုရား။

ရောက်သွားတော့ သီလဆောက်တည်ပြီး အပြည့်အဝ ဖိစားနေကြသလား။

ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။ ၁၂ နာရီထိုးတော့မလားဟေ့၊ စားကြစို့ ဒကာကြီးတွေကလည်း ကျွေးနေတာပဲ၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့ကလည်း စားတာပဲဘုရား။ အစောကြီးက စားလိုက်တာ ၁၂ နာရီထိအောင် စားတုန်းပါပဲဘုရား။

အဲသည်လိုစားတာ နေ့တိုင်းထက် ဘယ်နှယ့်လဲ။

နေ့တိုင်းထက် အများကြီးပိုစားနေပါတယ်ဘုရား။

၁၂ နာရီထိုးတော့ ဘယ်နှယ့်လဲ ကိစ္စပြီးရော့လား။

ဒါတောင်မှ တချို့က ပြောသေးတယ်ဘုရား၊ ၁၂ နာရီထိုးပေမဲ့ ဆက်စားရင် စားကောင်းသတဲ့ဘုရား။ ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်းသာ မစားကောင်းတာ ဆက်စားရင် စားကောင်းတယ်လို့ ကြားဖူးပါတယ်ဘုရား။

ဒကာကြီးကကော ဆက်စားသလား။

သည်လိုငြင်းခုံးရင်းနဲ့ စားနေတာပါပဲဘုရား။

အဲသည်လို စားပြီးတော့ကော။

အစားများလို့ အစားက ပိုသွားပါတယ်ဘုရား။

အဲသည်လိုစားပြီးတော့ ဘာလုပ်သေးသလဲဗျာ။

စားပြီးတော့ ဗိုက်လေးတာနဲ့ တုံးလုံးလှဲပါတယ်ဘုရား။

အဲသည်လို လှဲတော့ ဘယ့်နှည်းဖြစ်သလဲ။

အိပ်ပျော်သွားပါတယ်ဘုရား။

ဘယ်အချိန်ကျမှ နိုးသလဲ။

ညနေ ၃နာရီ၊ ၄နာရီလောက်ကျမှ နိုးပါတယ်ဘုရား။

သည်တော့ သွက်လက်ဖျတ်လတ်ပြီး တရားအားထုတ်မယ်ဆိုပြီး အားထုတ်သလား။

အဲသည်အချိန်မှာထပြီး ဖျော်ရည်ကလေး မရှိဘူးလားလို့ တောင်းပါတယ်ဘုရား။

သည်တော့ ဒကာမကြီးက ဖျော်ရည်ပေးရော့လားဗျာ။

ဖျော်ရည် ပေးပါတယ်ဘုရား။

သောက်တဲ့အခါမှာ မျှတရုံလောက်ပဲလား။

မဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊ အပြည့်အဝ သောက်လိုက်တာပဲဘုရား။

အဲသည်လို သောက်လိုက်တော့ နေလို့ကောင်းသေးသလား။

နေမကောင်းပါဘူးဘုရား။

သည်တော့ကော တရားအားထုတ်သလား။

သိပ်နေမကောင်းတာနဲ့ တုံးလုံးလှဲနေပါတယ်ဘုရား။

သည်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ။

အိပ်ပျော်သွားပြန်ပါတယ်ဘုရား။

ဘယ်တော့မှ နိုးသလဲ။

မနက်ဖြန် လင်းအားကြီးမှ နိုးပါတယ်ဘုရား။ ဒါတောင်မှ အရုဏ်တက်ပြီလားဆိုပြီး အဲသည်မှာ ထမင်းစားပြန်ပါသေးတယ်ဘုရား။ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်မရတာဘုရားမရှိလို့ ထင်ပါရဲ့ဗျာ။

စားတဲ့ဘက် အိပ်တဲ့ဘက်က များနေပါတယ်ဘုရား။

သူတို့ဟာ ဝီရိယတော့ရှိပါရဲ့ သို့သော်လည်း အခုနလိုဟာတွေက များနေလို့ပေါ့ဗျာ။ ပြီးတော့ တရားအားထုတ်နေတုန်း ဘေးနားက တိုးတိုး တိုးတိုးနဲ့ စကားပြောရင် ကြားသလား မကြားဘူးလား။

အားထုတ်တာ နေရာမကျရင် အဲဒီတိုးတိုးပဲ စိုက်ပြီးနားထောင်နေတာပဲဘုရား။

ဘယ်နှယ့်လည်း စကားတိုးတိုး တိုးတိုး ပြောတဲ့လူကို ကျေးဇူးတင်မှာလား ကြည်ညိုမှာလားဗျာ။

သူ့ကို စိတ်ဆိုးမှာပဲဘုရား။

တရားအားထုတ်တဲ့နေရာမှာ တိုးတိုး တိုးတိုးနဲ့ ဘယ်နှယ့်လာပြီး ပြောရသလဲဆိုပြီး ဒေါသဖြစ်မှာပါပဲဘုရား။ အဲဒါ သူတော်ကောင်းလားဗျ၊ အဲသည်လို တိုးတိုး တိုးတိုးနဲ့ ပြောရမည်လားဆိုပြီး သည်လူဟာ ဘယ်အရပ်က၊ သူ့အဖေက ဘယ်သူ၊ သူ့အမေက ဘယ်သူဆိုပြီး အဲသည်လိုများ ရောက်ဦးမှာလားဗျ။

ရောက်သွားမှာပါဘုရား။

သည်လိုစိတ်ဆိုးပြီး သေသွားရင် ဘယ်ရောက်မလဲ။

အပါယ်လေးဘုံရောက်သွားမှာပါဘုရား။

ဥပုသ်သယ်လားဗျ အပါယ်ရောက်မှာ။

စိတ်ဆိုးတုန်း သေသွားတော့ အပါယ်ရောက်မှာပါဘုရား။

အေးဗျ၊ တကယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုပြုမလဲဆိုရင် သည်လိုအားထုတ်နေတဲ့အခါမှာ သည်လို တိုးတိုး တိုးတိုး ပြောသံကိုကြားမယ် ကြားတဲ့အခါကြတော့ အခုငါ့သီတင်းသုံးဖော်တွေက တိုးတိုး တိုးတိုးပြောသံကို ကြားမယ်၊ ကြားတဲ့အခါကြတော့ အခု ငါ့သီတင်းသုံးဖော်တွေက တိုးတိုးပြောတယ်၊ အခုလိုကြားတာကို သူများသိမှာ စိုးရိမ်လိုက်ပါဘိတော့ဗျ၊ ရှက်လိုက်တာဗျာ ဘာကြောင့်ကြားသလဲဆိုရင် ဝီရိယရှိလို့လား မရှိလို့လား။

ဝီရိယမရှိလို့ တိုးတိုး တိုးတိုးပြောတာကို ကြားတာပါဘုရား။

သည်တော့ ဝီရိယမရှိတာကို သူများသိသွားမှာ ရှက်လိုက်ပါဘိတော့ဗျာ။ စိုးရိမ်လိုက်ပါဘိတော့ဗျာ ဆိုပြီးတော့ ဝီရိယကို တိုးပြီး ထူထောင်ရမှာပေါ့ဗျ၊ ဝီရိယနည်းမှန်းသိရင် အခုလို တိုးတိုးပြောပြီးတဲ့သူတွေကိုတောင် ကျေးဇူးတင်ရမယ်ဗျ။ ဘယ်လိုလဲ သူတို့က တိုးတိုး တိုးတိုး ပြောဖော်ရပေတယ်။ ပြောတော့ကြားတယ် ကြားတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဝီရိယမရှိဘူးဆိုပြီး သိရတယ်။ အဲသည်လို ဝီရိယမရှိတာသိရလို့ ငါရဲ့သီတင်းသုံးဖော် ငါ့ရဲ့မိတ်ဆွေများက ဤကဲ့သို့ လာပြီး တိုးတိုး တိုးတိုးပြောဖော်ရတယ်လို့ ကျေးဇူးတင်ရမယ်ဗျ။ ကျေးဇူးတင်တာကလည်း ဘာသိဘာသာ မသိမသာ ကျေးဇူးတင်ဝမ်းသာရမယ်ဗျ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ဝီရိယနည်းသေးတယ်။ တိုးလိုက်ဦး၊ သည်လိုနည်းနေလို့ မဖြစ်ဘူးဆိုပြီး အနားက သတိပေးသလိုပဲဗျ။ တိုးတိုးပြောတာကို ကြားတာက ဝီရိယနည်းလို့ ဝီရိယများရင်မကြားဘူး အဲသည်တော့ ဝီရိယနည်းသေးတယ်။ မိတ်ဆွေလိုချင်တဲ့ ချမ်းသာသုခကို ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ ဗောဓိနဲ့ပြီးအောင် ဝီရိယတိုးလိုက်ပါဦးလို့ အင်မတန် မေတ္တာနဲ့လာပြီး ကိုယ့်အကျိုးစီးပွားအတွက် ငါ့ကိုလာပြီး ချီးမြှောက်ပါပေတယ်လို့ အဲသည်လို ကျေးဇူးတင်ရမယ် မဟုတ်လားဗျ။

ကျေးဇူးတင်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား။

ပါးစပ်က မပြောရဘူး စိတ်ထဲမှာသာ ကျေးဇူးတင်ရမှာဗျ။ သည်လိုစိတ်ထဲက ကျေးဇူးတင်ပြီးသည့်ထက် တိုးပြီး ပြောစမ်းပါဦးဆိုပြီး မိမိအားထုတ်ဆဲ တရားကိုသာ သဲသဲမဲမဲ အားထုတ်ဗျ။ အဲသည်လိုဆိုရင် တိုးတိုး တိုးတိုးတွေ မလာတော့ဘူးဗျ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သိရမှာကိုသိပြီးတော့၊ မှတ်ရမှာကိုမှတ်ပြီး တစ်ဆက်တည်းနေတော့ အဲဒါတွေ မကြားရတော့ဘူးဗျ။ တချို့က ကျယ်လောင်ကျယ်လောင်အသံနဲ့ ပြောဦးမှတဲ့ဗျ။ ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ။ ဒါလည်း ကျေးဇူးတင်ရဦးမယ်။ သည်ဝီရိယနည်းတော့ မဖြစ်သေးဘူး။ တိုးလိုက်ဦးဟု သတိပေးဖော်ရတယ်ဆိုပြီး ပြောတဲ့လူကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်။ ဖွဲနပဲနဲ့ မဲပြီးတော့ အားထုတ်ဗျ။ အားထုတ်ဆိုတာက သိရမှာကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် မလွတ်ရအောင် အားထုတ်ဗျ။

သည်လို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် မလွတ်အောင် သိဖို့ဆိုတာကို ရှင်းပါဦးဘုရား။

ထားဆိုတဲ့နေရာပေါ့ဗျ၊ ထားဆိုတဲ့နေရာမှာ စူးစူးစိုက်စိုက်ကလေး သည်လိုထားရုံပေါ့ဗျ။ အလွယ်ဆုံး ပြောရမယ်ဆိုရင် အားလုံးသော ဒကာကြီးဒကာမကြီးတွေဟာ မွေးကတည်းက အသက်တော့ ရှူကြတာချည်းပဲ ထင်ပါရဲ့။

အသက်တော့ ရှူကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ချည်းပါတဲ့ဘုရား။

မရှူတဲ့လူ ရှိသေးသလား။

မရှိပါဘူးဘုရား။

ဣရိယာပုတ် လေးပါးရှိတဲ့နေရာမှာ ဘယ်နှယ့်တုန်း ထိုင်ရင်ကော။

ရှူရက်ပါဘုရား။

လမ်းသွားရင်ကော။

ရှူရက်ပါဘုရား။

စားဖို့သောက်ဖို့ အလုပ်တွေ လုပ်ရင်ကော။

ရှူရက်ပါဘုရား။

အိပ်ပျော်သွားတော့ကော။

ရှူရက်ပါဘုရား။

အဲသည်ဟာတွေကတော့ အင်မတန်ထင်ရှားပါတယ်၊ အထူးလုပ်စရာ လိုသေးသလား။

မလိုပါဘူးဘုရား။

တစ်ခါတလေ မအားလို့ အသက်မရှူနိုင်ဘူးလို့ကော ရှိသေးသလား။

မရှိပါဘူးဘုရား။

ဒါဖြင့် အကုန်လုံး တစ်ပြိုင်နက်တည်း အသက်ရှူကြတယ်။

အသက်ရှူတဲ့အခါမှာ စဉ်စားလိုက်ရင် သိဖို့ရာ ခက်သလား။

မခက်ပါဘူးဘုရား။

ဘယ်နေရာကလေးကို လေဟာ တိုက်ဝင်ပါသလဲဆိုရင် အဲဒါ ကိုယ်က လုပ်ရသေးသလား။

မလုပ်ရပါဘူးဘုရား။

စဉ်းစားလိုက်ရင် မသိဘူးလား။

သိပါတယ်ဘုရား။

ဘယ်နေရာကလေးကို တိုက်ပြီးဝင်သလဲ။ အဲသည်လို စဉ်စားလိုက်လို့ရှိရင် ထင်ရှားတဲ့နေရာကို မသိဘူးလားဗျာ။

သိပါတယ်ဘုရား။

အဲသည်လို စဉ်းစားလိုက်တော့ ဘယ်နေရာကို တိုက်ပြီးဝင်တယ်၊ ထွက်တယ်ဆိုတာ ထင်ရှားစွာ သိတယ် မဟုတ်လားဗျာ။

ညာဘက်မှ နှာသီးဖျားမှာ အထင်အရှားဆုံးပါဘုရား။

နေရာနှစ်ခု မဟုတ်ဘူးလား။

တစ်ခုတည်းပါဘုရား။

အေး…အဲသည်လို နေရာကလေးကို အေးအေး အေးအေးနဲ့ တိုက်ထွက်တယ်၊ ဝင်တော့လည်း တိုက်ဝင်တယ်။ အဲဒါ တစ်ဆက်တည်းမဟုတ်ဘဲ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း တိုက်ဝင်သလား၊ တစ်ဆက်တည်းလား။

ပြတ်ပြီးတိုက်ဝင်ပါတယ်ဘုရား။

လေကလေးက ပြတ်တာလား။ အမှတ်က ပြတ်တာလား။ အဲသည်နေရာကလေးကို သည်လိုပြောကြပါစို့ရဲ့ဗျာ။ လက်နဲ့ကိုင်ပြီးထိထားရင် ဘယ်နှယ့်လဲ။ တစ်သိတည်း သိမနေဖူးလား။

သိနေပါတယ်ဘုရား။

အဲသည်လိုသိတာဟာ တစ်ဆက်တည်း မဟုတ်ဘဲ ပြတ်ပြတ်ပြီး သိသလား။

တစ်ဆက်တည်း သိနေပါတယ်ဘုရား။

ဒါဖြင့် ခုနပြောသလို လေကလေးတိုက်ထွက်တဲ့အခါ တစ်ဆက်တည်း တိုက်ထွက်သလား၊ ပြန်ဝင်တော့ကော တစ်ဆက်တည်း ဝင်လာသလား။

တစ်ဆက်တည်း ဝင်ပါတယ်ဘုရား။

သည်တော့ တိုးပြီးတိုက်ထွက်နေတာ ပြတ်ပါ့မလား။

မပြတ်ပါဘူးဘုရား။

အေးအေး အေးအေးနဲ့ ပြန်ပြီးတော့ကော သည်လေကလေးမှာ ပြတ်ပါ့မလား။

မပြတ်ပါဘူးဘုရား။

အေး…သည်လေကလေး တိုးပြီးထိနေတာကို တစ်သိတည်း သိနေရုံပဲ၊ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။

သည်ဟာ တခြားမှာ ရှာမနေရပါဘူး ထိပြီးထွက်နေတာကလေးကို သိနေရုံပါပဲဗျာ။ အဲသည်လို ထိတာကလေးကို သိရမယ်။ သည်လိုမှ မရလို့ရှိရင် အခုနလက်နဲ့ထိတော့ သိနေသလိုသိရမယ်။ လက်နဲ့ထိတော့ သိတယ်မဟုတ်လား။

သိပါတယ်ဘုရား။

အဲသည်လို အသိမျိုးကလေးကို လက်နဲ့တော့ မထိပါနှင့် အဲသည်လိုသိနေ။ အဲသည်လို တစ်ထိတည်း ထိပြီး တစ်သိတည်းသိနေမယ်ဆိုရင် အဲဒါတစ်ဆက်တည်း မဟုတ်ဘူးလား။

တစ်ဆက်တည်းပါဘုရား။

သည်လို တစ်ဆက်တည်း သိနေတဲ့အချိန်မှာ တိုးတိုးစကားပြောရင် ကြားပါသလား။

မကြားပါဘုရား။

အဟုတ်တကယ်ထိတာကို စူးစူးစိုက်စိုက် သိနေမယ်ဆိုရင် အသံများများ ကျယ်ကျယ်နဲ့ ပြောတာကိုကော ကြားပါ့ မလား။

မကြားပါဘူးဘုရား။

အဲသည် မကြားပါဘူးဆိုတော့ ဘယ်နှယ့်တုန်း ထိပြီးဆိုတဲ့ နှာသီးဖျား၊ နှာသီးဝဆိုတာက ရုပ်လား နာမ်လား။

ရုပ်ပါဘုရား။

သိနေတာက ဘာလဲ။

နာမ်ပါဘုရား။

အခုန နှာသီးဝကလေးကို ထိပြီး အမြဲတန်း သိနေတယ်ဆိုတော့ ရုပ်နဲ့နာမ်ကို တစ်ဆက်တည်း သိနေပြီမဟုတ်လား။

ရုပ်နဲ့နာမ်ကို တစ်ဆက်တည်း သိနေပါတယ်ဘုရား။

အဲသည်လို သိနေတော့ တိုးတိုး တိုးတိုး ပြောသံတွေကြားပါဦးမလား။

မကြားတော့ပါဘူးဘုရား။

အဲသည်လို ရုပ်နှင့်နာမ်ကို သည်အတိုင်း တစ်ဆက်တည်းသိနေတယ်ဆိုတော့ တခြားသည့်ပြင်ဟာတွေ သိဦးမှာလား။

မသိပါဘူးဘုရား။

အခု ဒကာကြီး ဒကာမကြီးတွေဟာ ဘုရားဆုံးမတော်မူတာက ကိုယ်ကိုမဟုတ်ဘူး။ ဒကာမကြီး မဟုတ်ဘူး။ လူမဟုတ်ဘူး။ နတ်မဟုတ်လို့ သည်လိုပဲ ဘုရားဟောကြားတော်မူတယ် မဟုတ်လား။

အဲသည်တော့ အခုလိုသိနေတဲ့အခါမှာ လူပဲလို့ဆိုပြီး ဒါသိဦးမှာလား။

မသိပါဘူးဘုရား။

နတ်ပဲလို့ကော။

မသိပါဘူးဘုရား။

သူပဲ၊ ငါပဲလို့ကော။

မသိပါဘူးဘုရား။

ဘာသာသိနေသလဲ။

ထိသိကလေးကိုပဲ သိနေပါတယ်ဘုရား။

သိတော့ ခုနပြောတဲ့ ရုပ်နာမ်ကိုကော တစ်ဆက်တည်း သိနေတယ်မဟုတ်လား။

သိနေပါတယ်ဘုရား။

သိတော့လွယ်သလား ခက်သလား။

လွယ်ပါတယ်ဘုရား။

အဲဒါအမှန်အသိပဲ။ သည်တော့ ရုပ်တို့နာမ်တို့ဟာ တစ်ဆက်တည်း တစ်တန်းတည်းလား။

တစ်ဆက်တည်း တစ်တန်းတည်းပါဘုရား။

ရုပ်နဲ့နာမ်ဟာ ဘယ်နှယ့်လဲ မပြတ်ဘဲ တစ်ဆက်တည်းလား။

အမြဲတမ်း ပျက်ပြီးနေပါတယ်ဘုရား။

မြန်လိုက်တာက ဘယ်လောက်များ မြန်သလဲဆိုတော့ လျှပ်တစ်ပြက်ဆိုရင် ဘယ်လောက်ပျက်သလဲဗျာ။

ကုဋေတစ်သိန်းလို့ ကြားဖူးပါတယ်ဘုရား။

လျှပ်တစ်ပြက်လောက်မှာ ကုဋေတစ်သိန်းဆိုတော့ ဘယ်နှယ့်လုပ်ပြီး ရေတွက်နိုင်မလဲ။

မရေတွက်နိုင်ပါဘူးဘုရား။

ကုဋေတစ်သိန်းဆိုတဲ့ ဂဏန်းတွေကို စုံပြီးပေးရင် ကုဋေတစ်သိန်းပြည့်အောင် ရေယူစမ်းပါဆိုရင် အချိန်ဘယ်လောက် ကြာကြာ ရေရမလဲ၊ အချိန်ဘယ်လောက်ကြာမှ ရေလို့ပြီးမလဲ။

တစ်လလောက် ရေရလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်ဘုရား။ နေ့ရောညရော အလောတကြီး၊ လောဘတကြီး ရေတာတောင် သည်လောက်ကြာပါလိမ့်မယ်ဘုရား။

မလိုချင်၊ လိုချင်နဲ့ ပျင်းပျင်းဖျင်းဖျင်း ရေနေလို့လား။

မဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊ သေချင်သေပစေဆိုပြီး သူများထက် အမြန်ရေမှာပါဘုရား။

အဲသည်လို အမြန်ရေတာတောင်မှ ဘယ်လောက်ရေရမလဲ။

တစ်လလောက် ရေရပါမယ်ဘုရား။

အေး…အဲသည်လိုဖြစ်ပြီး နေလိုက်တာဟာ၊ အခုလို မြန်တယ်ဆိုတာကို အခုနလိုပဲ၊ မှတ်ထားကြ အဲဒါက မေတ္တာရှင်၊ ကရုဏာရှင်ဖြစ်ပါတဲ့ အတုအတူမရှိတဲ့ဘုရားရှင်က ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်းသိမြင်ပြီး ညွှန်ကြားဆုံးမတော်မူတာကို မှတ်ထားလို့ သိတာပဲရှိသေးတယ်။ အမှတ်သိပဲ ရှိသေးတယ်။ ကိုယ်တိုင်သိမှာကတော့ ဘယ်လိုလဲဆိုရင် အခုနလို ရုပ်နဲ့နာမ်နှစ်ခုကို သေသေချာချာ ကျကျနန တစ်ခါတည်းသိနေပြီးဆိုတော့ ဘာတွေ ဖြစ်လာသလဲ သူ့လက္ခဏာတွေအတိုင်း သိလာမယ် မဟုတ်လား၊ လုပ်ရဦးမှာလား။

မလုပ်ရပါဘူးဘုရား။

မလုပ်ရဘဲ သူ့ဟာသူသိလာလိမ့်မယ်။

အနိစ္စဆိုတာ ဘယ်သင်းဘယ်သင်းကို မှတ်ရမလဲဘုရား။

ဖြစ်ပျက်နေတာရှိတယ် မဟုတ်လား။ စိတ်ကလေးကို သူ့ဟာသူထား သည်အတိုင်းပဲနေအောင်ထား၊ ထားလို့ နေပြီးဆိုမှဖြင့် သူက ပြောလာပါလိမ့်မယ်၊ ရုပ်နာမ်က ပြောလာပါလိမ့်မယ်။

အရှုတစ်ခါပြီးတော့ အနိစ္စမှတ်ရမှာလားဘုရား။

အရှုတစ်ခါပြီးတော့ အနိစ္စမှတ်တာ မှန်ပါတယ်။ အဲသည်လို သိရုံနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရပါ့မလား။

မရနိုင်သေးပါဘူးဘုရား။

မရနိုင်သေးရင် အခုနလို စိတ်ကလေးကိုထား သူ့ဟာသူသိလာလိမ့်မယ်။

ဒါဖြင့် ဘယ်သင်းကို အနိစ္စမှတ်ရပါမလဲဘုရား။

ဒကာကြီးရဲ့ သည်လိုပြောပါ့မယ်။ သကြားတို့တာတို့တော့ ဒကာကြီးက ချိုတယ်ပြောမယ် မဟုတ်လား။ တို့ကတော့ မစားသေးဘူးလေ။ တောထဲက ရဟန်းကိုးဗျာ၊ ဒကာကြီးတို့ကို သကြားချိုသလား ပြောစမ်းပါဆိုရင် ဒကာကြီးက ချိုတယ်လို့ပြောမှာပဲ။ သည်တော့ တို့က သကြားချိုပုံကို ပြောစမ်းပါဆိုရင် ဘယ်နှယ့်ပြောမလဲ။

တပည့်တော်က စားဖူးလို့ ပြောတတ်ပါတယ်ဘုရား။ မစားဖူးရင် မပြောတတ်ပါဘူးဘုရား။

တို့က မစားဖူးလို့ သကြားချိုတာ ဘယ်လိုလဲလို့ ပြောစမ်းပါ။

ထန်းလျက်ထက် အများကြီးကောင်းပါတယ်ဘုရား။

ဒါဖြင့် တို့ကပြောမယ်၊ သကြားဟာ ချိုတယ်ဆိုတာ ထန်းလျက်ထက် ကောင်းတယ်ဆိုတော့ တို့က သိပါ့မလား။

မသိပါဘူးဘုရား။

မသိသေးရင် သကြားအချို တကယ်သိအောင် တို့ကိုပြောစမ်းပါဦး။

သကြားအချို တကယ်သိအောင် မပြောတတ်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။

ဒကာကြီး စားဖူးသားပဲ ဘာကြောင့် မပြောတတ်ရမှာလဲ။

တပည့်တော်တို့တော့ မပြောတတ်ပါဘူးဘုရား။ အရှင်ဘုရားပဲ ဘုဉ်းပေးပါလို့ ပြောရမှာပဲဘုရား။

သကြားရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန် ပြောစမ်းပါဆိုတော့ ဘယ်နှယ့်ပြောမလဲ။

ဆားနဲ့ တူပါတယ်လို့ ပြောရမှာပါပဲဘုရား။ ဒါပေမဲ့ ဆားကတော့ ပုရွက်ဆိတ် မတက်ဘူး။ သကြားကတော့ ပုရွက်ဆိတ်တက်တယ်။ အခုလို ပြောပေမယ့်လို့ အရှင်ဘုရား သိမှာမဟုတ်ပါဘူးဘုရား။

ဒါဖြင့် ဘယ်တော့မှသိမှာလဲ။

အရှင်ဘုရား ဘုဉ်းပေးကြည့်မှ သိမှာပါဘုရား။

သကြားပုံသဏ္ဌာန်က ဆားနဲ့တူတယ်ဆိုတော့ တို့က ဆားရော၊ သကြားရော ကောင်းကောင်း မမြင်ဖူးဘူးဆိုပါတော့ အဲသည်တော့ ဆားနဲ့သကြား ကွဲပြားအောင် ဘယ်လိုပြောမလဲ။

ထုံးမှုန့်နဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ပါပဲဘုရား။

ဖြူဖြူဖွေးဖွေးလား။ တို့က ဆားကိုသာမြင်ဖူးတော့ သည်ဆားကိုပဲ သကြားဆိုပြီး စားရော့ဗျ။ သည်တော့ ဘယ်နှယ့်လဲ သကြားအမှန်ကို တွေ့ပါ့မလား။

ဆားနဲ့ပဲ တွေ့မှာပါပဲဘုရား။

တွေ့တော့ ဘယ်နှယ့်လဲ။

ငံနေမှာပဲဘုရား။

သည်တော့ တို့ကမှတ်ရတော့မယ် သကြားဆိုတာ ဒါပဲထင်ပါရဲ့လို့ မှတ်ရတော့မယ်။

တပည့်တော် ဘယ်သင်းအနှစ်မှတ်ရမှန်း မသိသလို လွဲနေမှာပဲဘုရား။ အဲသည်တော့ သကြားပုံသဏ္ဌာန်ကို ရောက်ပြောရင် လွဲနေမှာပဲဘုရား။

အဲသည်တော့ သကြားပုံသဏ္ဌာန်ကို ရောက်ပြောရင် လွဲစရာတွေ အများကြီး ဖြစ်နေပြီး သေသေချာချာ ပြောမှ ဖြစ်မယ်။ သကြားကိုယူလာပြီး အရှင်ဘုရားကို ဘုဉ်းပေးပါလို့ ပြောမှပဲ ဖြစ်မှာပါဘုရား။

သကြားတော့သိပါပြီး ပြောစမ်းပါဆိုတော့ ဘယ်နှယ့်လဲ။

ပြောတော့ မပြောပါရစေနဲ့ ဘုဉ်းပေးပါလို့ ပြောရမှာပါပဲဘုရား။

စားရင် ငံမှာလား။

သကြားစားရင်တော့ ချိုနေမှာပါဘုရား။

အဲသည်တော့ ဒကာကြီး အနားကထိုင်ပြီး ချိုပြီ ချိုပြီလို့ ပြောနေရဦးမှာလား။

မပြောရပါဘူးဘုရား။

အဲသည်လို မပြောတော့ သကြားက မချိုတော့ဘူးလား။

ချိုတာပါပဲဘုရား။ ပြောလည်း နားငြီးရုံ ရှိမှာပါဘုရား။

သကြားဟာ စားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဘယ်နှယ့်လဲ။

အဟုတ်စားရင် ချိုမှာပါပဲဘုရား။

သည့်ရဟန်းက တောထဲက ရဟန်းဗျာ။ ငါ့အကုန်လုံး မရှိဘူး မြို့ထဲက ဒကာကြီးတွေမှာလောက် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မရှိဘဲ တစ်ဝက်လောက်ပဲ ရှိလိုက်မယ် လျှော့ပေါ့ရှိလိုက်မယ်ဆိုပြီး လျှော့ပေါ့ပြီး ရှိမှာလား။

မျက်နှာမလိုက်ဘဲ အတူတူရှိမှာပါပဲဘုရား။

ဒါကြောင့် ခုနရုပ်နာမ်ကိုလည်း သည်လိုမှတ်ကြပါ သကြားလိုပဲ ရှိပါလိမ့်မယ်ဗျာ။ သည်လိုမှတ်ရင်း မှတ်ရင်းနဲ့ သကြားနဲ့ဆား လွဲမှားနေဦးမှာလားဗျာ။

မမှားပါဘူးဘုရား။

ဒကာကြီးက သကြားနဲ့ဆား သေသေချာချာ ကွဲသလား။ ဒကာကြီးဟာ ဈေးထဲကို မကြာမကြာ ရောက်သလား သွားပြီးသကြားဝယ်စမ်းပါဆိုရင် သကြားဝယ်လာမှာလား။

မမှားပါဘူးဘုရား။ ကုလားကိုယ်တိုင်က သကြားဆိုရင် သကြားပဲ ပေးလိုက်မှာပါဘုရား။

အခုလည်း ကုလားကတောင် မမှားဘူးဆိုတော့ အတုအတူမရှိတဲ့ဘုရားရှင်က သေသေချာချာ ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်းပြီးသိတဲ့အတိုင်း ဆင်းရဲကလွတ်ချင်တဲ့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ကို စားဆိုပြီး သေသေချာချာ ပေးလိုက်တာပဲ စားသာစား မမှားပါဘူးဗျာ။ မှားမှာစိုးလို့ မစားဘဲနေတာလား။

သည်အခြေတောင် မရောက်သေးပါဘူးဘုရား ပြောတာနားထောင်တုန်း ရှိပါသေးတယ်ဘုရား။

ဒါဖြင့် ခုနပြောသလိုစားဗျာ။ မမှားပါဘူးတဲ့ဗျာ။ အေး…ဘာကြောင့် မမှားသလဲဆိုရင် ရုပ်နာမ်ဆိုတဲ့ တရားဟာ ဖြစ်ပြီး ပျက်နေတာတွေပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဘာကြောင့် အခုမသိသေးသလဲဆိုရင် အခုနလို ထားသလား။ စားဆိုရုံနဲ့ မစားဘဲနေရင် သိပါ့မလား။

မစားဘဲနဲ့ ချိုတာကို မသိပါဘူးဘုရား။

အေး… အခုလည်းပဲ သည်လိုကတော့ သိနေပါတယ်။ ဒါကရုပ်၊ ဒါကနာမ်၊ ဒါကသုတ်၊ ဒါကအဘိဓမ္မာ၊ ဒါကဝိနည်း သည်လိုဟာကတော့ သိနေပါပြီ။ဘုရားရှင်ဟောတာကိုတော့ မေတ္တာရှင်၊ ကရုဏာရှင်ကလည်း မအားရ မပြတ်ရအောင် ညွှန်ကြားဆုံးမတော့ ဒါက သမထ၊ ဒါက ဝိပဿနာဆိုပြီး သိနေတယ်မဟုတ်လား။

ဒါကလည်း လုံးလုံးထွေးထွေးပါပဲဘုရား။

ထွေးလည်း ထွေးပေစေ။ အခုနလိုသာ ဂရုစိုက်ဗျာ။ နောက်ကျရင် လုံးထွေးမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ သူဟာနဲ့သူ သီးသန့်ပြီး ခွဲခြားလာလိမ့်မယ်ဗျာ။ အရှေ့သွားရင် အရှေ့ရောက်မှာပဲဗျာ။ အနောက်သွားတော့ အနောက်ရောက်မယ်။

တပည့်တော်က မျက်စိလည်ပြီး အရှေ့ကို အနောက်မှတ်ပြီး လျှောက်နေမိမှာ စိုးပါတယ်ဘုရား။

သည်နေရာမှာတော့ မီးရထားစီးသလိုပေါ့ ဒကာကြီးက ဘယ်ကနေပြီး ဘယ်ကိုစီးချင်သလဲ။

မန္တလေးကို၊ ဘယ်ကိုစီးချင်ပါတယ်ဘုရား။

အေး… မန္တလေးသွား ရထားသာတက်စီး တောင်ခေါင်းထဲသွားချင်သွားပစေ၊ မဆင်းနဲ့ အဲဒါဆင်းသွားရင် လွဲသွားမှာဗျာ။ မီးရထားက ဘယ်ဒင်းနဲ့တူသလဲဆိုရင် နှာသီးဖျားနှာသီးဝကလေးကို လက်နဲ့ထိတော့ သိသလိုပဲ သည်လို စူးစူး စိုက်စိုက်ကလေးသာ သိနေ၊ အဲဒါ မီးရထားဗျာ။ ဘာတုံးဆိုရင် မဂ္ဂင်တည်းဟူသော ရထား၊ မဂ္ဂင်တည်းဟူသော လှေ၊ မဂ္ဂင်တည်းဟူသော ဖောင်တို့ကို ပြောကြတယ်မဟုတ်လား အဲဒါ သည်ပြင်ဟာကို ပြောတာမဟုတ်ဘူးဗျာ။ ဒါကိုပဲ ပြောတာဗျာ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရလား ဆိုစမ်းပါဦးဗျာ။

၁။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ

၂။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ

၃။ သမ္မာဝါစာ

၄။ သမ္မာကမ္မန္တ

၅။ သမ္မာအာဇီဝ

၆။ သမ္မာဝါယာမ

၇။ သမ္မာသတိ

၈။ သမ္မာသမာဓိပါဘုရား။

ခုနေရာလေးကို စူးစူးစိုက်စိုက်ထားလို့ရှိရင် **သမ္မာဒိဋ္ဌိဝိဇ္ဇာမဂ္ဂင်ဉာဏ်**၊ အဲသည်အချိန်မှာ သူများကို မတော်မတရား မကြံစည်ဘဲနေသည့်အတွက် **သမ္မာသင်္ကပ္ပ** ဖြစ်နေတယ်။

မုသားမပြောလို့ **သမ္မာဝါစာ** ဖြစ်နေပါတယ်။

ကောင်းသောအမှုကို ပြုနေတဲ့အတွက် **သမ္မာကမ္မန္တ** ဖြစ်နေတယ်။

ခန္ဓာဝန်အတွက် လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ ပစ္စည်းမရှာလို့ **သမ္မာအာဇီဝ** ဖြစ်နေပါတယ်။

ထိသိကိုပဲ လုံ့လဝီရိယစိုက်နေလို့ **သမ္မာဝါယာမ** ဖြစ်နေပါတယ်။

သိတာကလေးကို မလွတ်ရအောင် သတိရှေ့ဆောင်နေရသောကြောင့် **သမ္မာသတိ** ဖြစ်ပါတယ်။

ဖောင်ဆိုတာ၊ သင်္ဘောဆိုတာ၊ မီးရထားဆိုတာ ဟုတ်ပါရဲ့လား။

ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား လိုရာခရီးကို ရောက်စေနိုင်တဲ့ဖောင်၊ သင်္ဘော၊ မီးရထားတို့ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

အဲသည်ဟာကသာ မဆင်းကြနဲ့၊ ကြားကြရဲ့လား သည်နေရာမှာ စူးစူးစိုက်စိုက်ထား ကိုယ်ကသာ မဆင်းနဲ့ ရောက်ပါလိမ့်မယ်ဗျာ တစ်ခါတစ်ရံ မီးရထားစီးရင်၊ သင်္ဘောစီးရင်မှာပင် နေရာမကျတဲ့အခါ ဘယ့်နှယ်တုန်း မီးရထားကြီးက ငါက မန္တလေးသွားချင်တာ ဘယ်နှယ့်ကြောင့် ရန်ကုန်သွားနေပါလိမ့် သည်လိုဖြစ်တတ်တယ် မဟုတ်လား။ အဲသည်လိုဖြစ်တော့ ဒကာကြီး ဆင်းသလား မဆင်းနဲ့ တစ်ဆက်တည်းသာ စီးသွား၊ ကိုယ်ရောက်ချင်တဲ့ မန္တလေးကိုပဲ ရောက်မှာမဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ဖျင်းလည်း မဆင်းနဲ့၊ ပျော်လည်း မဆင်းနဲ့၊ နေမကောင်းတဲ့အခါရော၊ နေကောင်းတဲ့အခါပါ မဆင်းနဲ့၊ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်ဖြစ်၊ အများနဲ့ဖြစ်ဖြစ် မဆင်းနဲ့ သူများတကာက မတည့်အောင် ပြောသည်ဖြစ်စေ၊ တည့်အောင် ပြောသည်ဖြစ်စေ၊ မြွတ်မြွတ်နိုးနိုး ပြုစုသည်ဖြစ်စေ၊ မဆင်းနဲ့ သူများက မတည့်လို့ ရိုက်လိုက်ရင်ကော။

ဒမြနဲ့တွေ့ရင်တော့ ပြေးမှာပဲဘုရား။

သည်နေရာမှာ ကိုယ်ဟာကိုယ် ဒမြ။ ဒမြတွေက ရိုက်တာက ဟိုဟာတွေကို မရိုက်ချနိုင်ဘူး။

ရိုက်ရင်တော့ ထိသိပျက်လိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်ဘုရား။

မပျက်ပါဘူးဗျာ။ တို့ဘုရားလောင်းတော်ဟာ အဖြစ်တော်တစ်ခုမှာ မျောက်မင်းဖြစ်တယ် မဟုတ်လား။ သည်အခါမှာ လမ်းမှားပြီး ချောက်ထဲကျလို့ သေသေချာချာ သေဖို့ရာကြံနေတဲ့ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို တွေ့တယ် မဟုတ်လား။ သည်တော့ ပုဏ္ဏားက ငိုယိုနေတယ်။ အမယ်မင်း တောကြီးမြက်မဲထဲမှာ အသူတရာနက်တဲ့ ချောက်လည်း ဖြစ်တယ်။ ငါတော့ ကေန္တ သေရတော့မယ်။ ငါရဲ့ဆွေမျိုး၊ မိတ်သင်္ဂဟ၊ သားမယား အစရှိသည်တို့ဟာ မသိရှာကြဘူး။ အချည်းနှီး ပျက်စီးရတော့မယ်။ ဘယ်သူမှ ကယ်မဲ့သူမရှိဘူးဆိုပြီး တစ်ခါတည်း ငိုနေတယ်။

သည်တော့ မြင့်မြတ်ပါတဲ့ အရှင်သခင်ဆိုတာကတော့ သက်သက်မဲ့ သတ္တဝါအများကို ချမ်းသာအောင် ဆောင်နိုင်၊ ပို့နိုင်အောင် အမြဲတမ်းစိတ်ရှိတာကိုး။ အဲသည်လိုဖြစ်ပြီးနေတော့ သနားလိုက်တာတဲ့ဗျာ။ အခုန သားနှင့်သမီးမျှမက သနားတယ် သနားတော့မှ ဆင်းလာပြီး သင်မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ မကြောင့်ကြနဲ့ သင်စိတ်အားမငယ်နဲ့၊ သင်စိတ်မဆင်းရဲနဲ့ မပင်ပမ်းရဘူး။ သင်အလိုရှိတဲ့နေရာကို ငါရောက်အောင်ဆောင်မယ်၊ ငါပို့မယ်လို့ ချမ်းသာခွင့်ရအောင် ပြောရှာသတဲ့ဗျာ။

ပြောတာကလည်း အဟုတ်ကို ဆောင်မယ်လို့ ပြောတာဗျာ။ အဲသည်တော့ သနားပြီးကယ်မယ်ဆိုပြီး အားအစွမ်းနဲ့ သူရဲ့ကိုယ်အလေးချိန်နဲ့ ထပ်တူလေးပါတဲ့ ကျောက်တုံးတစ်ခုယူပြီး ခုန်ချခုန်တက် လုပ်ကြည့်ရတယ်တဲ့ဗျာ။ အဲသည်လို လုပ်ကြည့်လို့ အားအစွမ်းသိပြီဆိုမှ ချောက်ထဲခုန်ချပြီး ပုဏ္ဏားကို ယုယုယယနဲ့ ချမ်းချမ်းသာသာ ပွေ့ပြီး အပေါ်ကို ခုန်တက်ပါသတဲ့ဗျာ။ သည်တော့ သူမှာ မောမောပမ်းပမ်း ဖြစ်သတဲ့ဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အစမ်းပြုလုပ်ရတာက တစ်မျိုး၊ ပြီးတော့ ကယ်တင်မယ်ဆိုလို့ စိတ်ချမ်းသာပေမဲ့ အပေါ်ရောက်မှ များများကြီး ပိုပြီးချမ်းသာမှာကိုး။ သည်တော့ သူ့ကို သေသေချာချာ ယူဆောင်ပြီး ခုန်တက်ရတာနဲ့ဆိုတော့ အတော်မောပမ်းသွားတယ်။

အဲဒီတော့ သူ့ကိုချမ်းသာအောင် ကိုယ်ကပြုပေးထားလို့ သူ့ကိုယုံကြည်သကိုးဗျာ။ သူ့ကိုယူဆောင်ရတဲ့အတွက်

အပင်အပန်းပြေအောင် ခေတ္တမျှအမောပြေဆိုပြီး သူ့ရင်ခွင်ပေါ်မှာ ခေါင်းထားပြီး သူ့ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ တောထဲမှာ ဆိုတော့ ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျား အစရှိတဲ့ ရန်သူတွေကလည်း များပြားတယ်။ သည်တော့ ငါ့ဘေးအန္တရာယ်ကို သတိပြုနေပါလို့ ပြောပြီး စိတ်ချလက်ချ အိပ်လိုက်ပါတယ်။

ပုဏ္ဏားက အကြံဖြစ်သတဲ့။ တစ်ခါတော့ဖြင့် ငါအိမ်ပြန်ရတော့ အိမ်ကပုဏ္ဏေးမနဲ့ သားတွေသမီးတွေအတွက် လက်ဆောင်လည်း ဘာမှမရှိဘူး။ သည်တော့ သည်မျောက်ကြီးကိုပဲသတ်ပြီး လက်ဆောင်ပြုတော့မှပဲဆိုပြီး အခုန ကျောက်တုံးကြီးနဲ့ တစ်ဆက်တည်း မျောက်မင်းရဲ့ဦးခေါင်းကို ထုသတဲ့ဗျာ။ အဲသည်လို ထုတာကလည်း သနားပြီးထုတာ မဟုတ်ဘူးဗျာ။ တစ်ချက်တည်းနဲ့ သေအောင်ထုတာဗျာ။ သည်တော့ ထုတဲ့ဒဏ်ရာက သေးပါ့မလား ဘယ်လောက်များသလဲ။

ဦးခေါင်းကွဲသွားပါလိမ့်မယ်ဘုရား။

အေး… မနည်းဘူးဗျာ။ အဲသည်တော့ နာကျင်သည်ဖြစ်သောကြောင့် သာသာကလေး အထက်ကို လျှင်မြန်စွာ တက်ပြီး ဘယ်ကဘေးအန္တရာယ်များ ရှိသလဲလို့ကြည့်တော့ ဘယ်ကမှ မမြင်ဘူးတဲ့ဗျာ။ သည်တော့ သူပြုတာကိုးလို့ သိတော့မှ လောကမှာ သည်လိုလူမျိုးများလည်း ရှိသကိုးလို့ အောက်မေ့ရှာသတဲ့ဗျာ။ သည်လိုအောက်မေ့ပြီးနေတုန်း အခုန ပုဏ္ဏားက ငိုသတဲ့ဗျာ။ သူက သွားတတ်သေးတာ မဟုတ်ဘူး။ မျက်စိလည်ပြီး သူတော့ အချည်းအနှီး ပျက်စီးရတော့မှာပဲဆိုပြီး ငိုပြန်သတဲ့ဗျာ။ သည်တော့ မျောက်မင်းက သစ်ပင်ထက်ကနေပြီး သင်မစိုးရိမ်နဲ့၊ မကြောက်နဲ့၊ မပူပန်နဲ့၊ သင်ရဲ့နေရာဌာနကို ရောက်အောင်ဆောင်မယ် ငါပို့မယ်လို့ ပြောတယ်။

ပြောတဲ့အတိုင်းလည်း တကယ်ပို့တယ်ဗျာ။ သို့သော်လည်း အရင်လို ပွေ့ချီလို့တော့ဖြင့် မဆောင်နိုင်တော့ဘူး။ သင်ထုထားတဲ့ ဦးခေါင်းကထွက်တဲ့ သွေးနဲ့သာလျှင် ခရီးပြုပြီး နင်းပြီးလိုက်ခဲ့ပေတော့။ သူကတော့ သစ်ပင်တွေပေါ်က တစ်ပင်မှတစ်ပင် ကူးယှဉ်၍ သွားမယ်တဲ့ဗျာ၊ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ၊ ဒါဆောင်တာဗျာ၊ အဲဒါက သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်ကို မှန်းပြီးတော့ အကုန်လုံးယူတာဗျာ။ ပါရမီဆယ်ပါး အကုန်လုံးပါတယ် မဟုတ်လား။

ပါပါတယ်ဘုရား။

အဲဒါဆောင်တာယူတာဗျာ၊ ဘယ့်နှယ် ငါသတ်ပါသော်ကော ဆိုပြီးတော့ သူ့ကို ငါသတ်ရမလား။ ဒီလို မသတ်ဘဲ လိုရာခရီးဆုံးအောင်ပင် ဆောင်ပေးလိုက်တော့ ခုနမှန်းထားတဲ့ စခန်းဟာပျက်သွားသလားဗျာ။

မပျက်ပါဘူးဘုရား။

ခရီးသွားကော ပျက်သလား။

မပျက်ပါဘူးဘုရား။

မလွဲသာ မရှောင်သာလို့ လုပ်တာလား၊ ပါရမီပြည့်ရအောင်လို့ အင်မတန် စိတ်ထားကောင်းကောင်းနဲ့ လုပ်တာလား။

မလွဲသာ မတတ်သာလို့ မဟုတ်ပါဘူးဘုရား။ ပါရမီပြည့်ရအောင် မေတ္တာနဲ့ အိမ်အရောက်ပို့တာပါဘုရား။ ဟုတ်တယ်ဗျာ။ သူလိုချင်တဲ့ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရမှာက သည်လိုဆယ်ပါးစလုံးပြည့်နိုင်မှ အအားအနား မထားဘဲ တစ်ဆက်တည်း ပြည့်နိုင်ရမှာ ဒါကြောင့် တစ်ဆက်တည်းပြည့်တာ ကြားကြရဲ့လား။ ခုနဒကာကြီးက ရိုက်လိုက်ရင် မရဘူးဆို။

အခုလူတွေနဲ့တော့ မရဘူးလို့ ထင်ပါတယ်ဘုရား။

လိုတော့လိုချင်တာ မဟုတ်လား။

လိုချင်ပါတယ်ဘုရား။

လိုချင်ရင် ဖြစ်တာပေါ့ဗျာ။ သည်အတိုင်း ရိုက်လို့၊ ထုလို့ရသွားတာ အများကြီးရှိတယ် မဟုတ်လားဗျာ။ တိဿမထေရ်တို့ဟာ သူများကတောင် မရိုက်ရဘူးဗျာ။ သည်ဟာကို ကြားဘူးတယ်မဟုတ်လား။

မကြားဘူးပါဘုရား။

ဘာကြောင့် မကြားဘူးရသလဲ။ တိဿမထေရ်ဟာ ဘုရားဆုံးမတာကို ရပြီးသည်အတိုင်း နေလို့တော့မရဘူး။ သည်တော့ဘုရားဆုံးမတဲ့အဆုံးအမကို လုံ့လဝီရိယနဲ့ ထူထောင်မှဖြစ်မယ်ဆိုတာကိုသိပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှိသမျှတွေကို ညီငယ်အား အကုန်လုံးပေးတယ် မဟုတ်လား။ အဲသည်လိုပေးပြီးတော့မှ ရဟန်းပြုပြီး သပိတ်တစ်လုံးနဲ့ ဝီရိယ ထူထောင်တယ်မဟုတ်လား။

သည်တော့ အိမ်မှာကျန်ရှိတဲ့ ညီငယ်ရဲ့ ဒကာမကြီးက အကြံဖြစ်တယ်။ ဘယ်လိုအကြံဖြစ်သလဲဆိုတော့ ပစ္စည်းဥစ္စာရတော့ ဝမ်းသာတယ်ဗျာ့။ ဟိုကအကုန်ပေးတာကို ရပင်ရငြားသော်လည်းဘုရားသာသနာမှာ ရဟန်းပြုပြီး ကြာကြာနေသွားရင်တော့ တို့တစ်သက်လုံးရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ပုထုဇဉ်ဆိုတော့ တစ်သက်လုံးရဟန်းဝတ်နဲ့ နေချင်မှနေမှာ သည်တော့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ အကုန်လုံး တို့တစ်သက်လုံး စိတ်ချလက်ချရအောင်ဟာ သူ့ကိုသတ်မှ တော်မယ်လို့ ကြံတယ်တဲ့ဗျာ။

အဲသည်လိုကြံပြီး ခိုးသားတွေကို များများပိုက်ဆံပေးပြီး တိဿကို သွားသတ်ကြ သင်တို့သတ်ပြီးရင် သည်လောက်မကဘူး သည်ထက်တိုးပြီး ပေးဦးမယ်လို့ ပြောလွှတ်လိုက်သတဲ့ဗျာ့။ သည်တော့ တိဿမထေရ်ကို အကုန်လုံးဝိုင်းပြီး ဖမ်းကြသတဲ့ဗျာ့။ သည်တော့ တိဿမထေရ်က ငါ့မှာပစ္စည်းဥစ္စာဆိုလို့ ဘာမှမရှိဘူး။ သင်တို့လိုချင်ရင် သပိတ်နဲ့သင်္ကန်းပဲ ယူသွားကြလို့ ပြောသတဲ့ဗျာ့။ သို့ပေမယ့် သင်ရဟန်းကို သတ်ရမယ်။ အသင်ရဟန်းကိုသတ်မှ ပစ္စည်းဥစ္စာရမှာ အသင်ရဟန်းရဲ့ညီငယ် ဒကာမကြီးက သည်လိုလုပ်ဖို့ တို့ကိုငွေကြေးတချို့တစ်ဝက် ပေးလိုက်ပြီး အသင်ရဟန်းသေလို့ တို့အိမ်ပြန်ရင် သည်ထက်ရဦးမှာ ဒါကြောင့်မို့ အသင်ရဟန်းကို သတ်ရမှာလို့ ပြောတယ်။

သည်တော့ တိဿမထေရ်က အော် သည်လိုလားဆိုပြီး သူက ဘာအမှတ်ရသလဲလို့ဆိုတော့ ငါဟာ ဆင်းရဲတွေက အခုထိ မလွတ်မြောက်သေးပါကလားလို့ တွေးပြီး သူတစ်ယောက်တည်း ရှက်သွားသတဲ့ဗျာ့။ သည်တော့မှ သူက တောင်းပန်တယ်။ ငါ့ကိုတော့သတ်ပါ သို့သော်လည်း ခဏကလေး ခွင့်ပေးကြပါဦး အရဟတ်တက်အထိတော့ ခွင့်ပေးကြပါလို့ တောင်းပန်သတဲ့ဗျာ့။ သေဘေးဆိုတာ ဘယ်သူမဆိုကြောက်ကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့လို့ ခိုးသားတွေက သင်ရဟန်းထွက်ပြေးရင် ကျုပ်တို့ ရစရာရှိတာတွေ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ သည်တော့ မထားနိုင်ဘူး။ ခုပဲ သတ်ရမှာပဲတဲ့ ပြောတယ်။ သည်တော့ သင်တို့ယုံလောက်အောင် သက်သေပြမယ်ဆိုပြီး ဘေးနားမှာရှိတဲ့ကျောက်တုံးကြီးကိုယူပြီး ခြေသလုံးတို့ ပေါင်တို့ကို ရိုက်ချိုးလိုက်သတဲ့ဗျာ့။ ရိုက်ချိုးရုံမကဘူး ချေပစ်လိုက်သတဲ့ဗျာ့။ အဲသည်လိုရိုက်ချိုးလိုက်တော့ အကုန်လုံးပဲကြေကုန်ရော။ သည်တော့မှ သူရဲ့ မေတ္တာအဖြာဖြာတို့ကြောင့် ဒမြတွေ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်တဲ့ လူတွေဟာ နည်းနည်းတော့ သနားလာကြသတဲ့။

အေး··· ဒါဖြင့် အသင်ရဟန်း နေတော့လို့ဆိုတယ်။ အခုနပြောတဲ့ ခြေတို့ပေါင်တို့ဟာ ရိုက်ချိုးလို့ ကြေနေတဲ့အတွက် သန့်သန့်ပြန့်ပြန့် သားသားနားနား ဖြစ်မလား။

သန့်သန့်ပြန့်ပြန့် မဖြစ်ပါဘူးဘုရား။

သည်နေရာမှာ သူ့ကိုယ်သူ ဆုံးမတယ်ဗျာ။ အရှင်တိဿအချိန်ကမကြာတော့ဘူး အရဟတ်တက်တော့မှာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝီရိယကို ထူထောင်ဆိုပြီး ဆုံးမတယ်ဗျာ့။ ဘုရားရဲ့အဆုံးအမကိုလည်း ရပြီးသားဖြစ်တော့ ဝီရိယနဲ့ထူထောင်တယ် မဟုတ်လား။ အဲသည်လို ဝီရိယနဲ့ ထူထောင်လိုက်လို့ အရဟတ်လည်းတက်ရော သူလိုချင်တာတွေကိုလည်း ဆိုက်ရောက်လာလို့ ဝမ်းသာရတဲ့ဗျာ့။ တစ်ခါတော့ဖြင့် သံသရာတစ်လျှောက်လုံးအတွက် ငြိမ်းအေးရပေပြီလို့ ရွှင်ရပျော်ရပါသတဲ့ဗျာ့။ သည်တော့မှ တိဿ မထေရ်က ခိုးသားတွေကို ခေါ်သတဲ့ဗျာ။ ထကြ အရဟတ်တက်ပြီး လာကြလို့ခေါ်သတဲ့ဗျာ့။ အဲသည်အခါမှာ သူကတော့ ပျော်နေပြီး အဲဒါဘာတုန်းဗျ့ ပကတိသာဝက မဟုတ်လား။

ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။

သည်လို ရိုက်ချိုးထားလို့ ကြေနေရင်း အားထုတ်ရတာနဲ့ သည်အတိုင်းတိုင်း မကျိုးမကြေ အားထုတ်ရတာ ဘယ်သင်းက မြန်မလဲဗျာ။

မကျိုးမကြေ အားထုတ်ရတာကို တပည့်တော်ကြိုက်ပါတယ်ဘုရား။

အေး··သည်မှာကတော့ အရဟတ်တက်လောက်မှာ ရတယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒကာကြီးက မကျိုးမကြေဘဲနဲ့ဆိုရင် အရဟတ်တက် မရောက်ခင် ဖြစ်ပါ့မလား။

ဖြစ်နိုင်မယ်မထင်ပါဘူးဘုရား။ အချိန်ကြာသွားမှာပဲဘုရား တပည့်တော်က သက်သောင့်သက်သာ မကျိုးမကြေဘဲနဲ့ ဆိုတော့ ဝီရိယခပ်လျော့လျော့ဖြစ်နေလို့ နှေးနေမှာပါဘုရား။

ဒါဖြင့် မြန်မြန် မလိုချင်ဘူးလား။

နှေးနှေးပဲ လိုချင်ပါတယ်ဘုရား။

သည်လိုရိုးပြီးလုပ်တာ ဘယ့်နဲ့လဲ။

မလုပ်ဝံ့သေးပါဘူးဘုရား။

လိုတော့လိုချင်တယ် မဟုတ်လား။

သည်နေရာမှာ ပေါင်ကျိုးမှာနဲ့ အသတ်ခံရမှာ ကြောက်လို့ ပါးစပ်ကတော့ လိုချင်ပါတယ်ဘုရား။ စိတ်ကတော့ ကြောက်နေပါသေးတယ်ဘုရား။

ဒါဖြင့် သည်အတိုင်းတိုင်းပဲလုပ်ဗျာ။

သည်အတိုင်းတိုင်း ကြိုးစားပါမယ်ဘုရား။ တပည့်တော်က အနာထပိဏ်တို့ ဝိသာခါတို့ကို အားကျနေပါတယ်ဘုရား။ စာထဲမှာဆိုတာက သူတို့ဟာ နတ်ပြည်မှာ အင်မတန် ပျော်နေကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်ဘုရား တပည့်တော်က အဲဒါကို သဘောကျနေပါတယ်ဘုရား။

သူတို့ကတော့ နေရာကျပြီးလို့ ပျော်နေတာဗျာ။ ဒကာကြီးကတော့ နေရာမကျသေးဘူးမဟုတ်လား သူတို့ လုပ်သလို လုပ်ပါလားဗျာ။ အနာထပိဏ်တို့ လုပ်တာက ဘယ်လို လုပ်သလဲ။ သူက သူဌေးအလုပ်နဲ့ သွားတာမဟုတ်လား။ ဘုရားဖူး သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ အားထုတ်ဖို့ သွားတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ရာဇဂြိုဟ်ရောက်မှ ဘုရားပွင့်တော်မူတာကို သိတာဗျာ။ သိတော့ ဘယ်နှယ့်လဲ သူလာတာက ဘုရားဖူးလာတာမဟုတ်ဘူး။ တရားနာလာတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ သူဌေးအလုပ်နဲ့ လာတာဆိုပြီး သူ့အလုပ်ကို သူလုပ်သလား။ မလုပ်ဘဲ ညကြီးမင်းကြီးမှာ ဘုရားရှင်တော်ရှိရာ မြို့ပြင်ကို သွားသတဲ့ဗျာ။ ရောက်တော့ ဘယ်နှယ့်လဲ သူ့လိုချင်တာမရဘူးလား။

ရပါတယ်ဘုရား။

ဒါဝီရိယနည်းသလား မနည်းဘူးလား။ သူသည်လို လျှောက်သွားတာဟာ ဘုရားကို အာရုံပြုတာ ပြတ်သလား မပြတ်ဘူးလား။

မပြတ်ပါဘုရား။

ဒကာကြီးကကော။

တပည့်တော်ကတော့ ပြတ်တိုပြတ်တောင်း သွားရင်းမေ့ရင်း နေမှာပါဘုရား။

ဒါနည်း အခုနတော့ အနာထပိဏ်ဖြစ်ချင်တယ်ဆို အနာထပိဏ်ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုရင် သူ့လိုလုပ်ဗျာ။

အနာထပိဏ်ကတော့ ဘုရားကျောင်းရှိရာသို့ သချိုင်းကို ဖြတ်သွားရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်ဘုရား။ သည်လောက်တော့ တပည့်တော်လည်း လုပ်နိုင်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်ဘုရား။

ညဉ့်ဦးက လုပ်လိုက်တာ မနက်လင်းတော့ နေရာကျတယ်လို့ ဆိုတယ်မဟုတ်လား။

အခု ဒကာကြီးကတော့ဖြင့် အရဟတ်တက် မဖြစ်ချင်နေပါစေ၊ လင်းလို့ဖြစ်ရင် တော်ပါပြီ၊ ဘယ်နှယ့်လဲ လင်းဖြစ်အောင် လုပ်မှာလား။

တပည့်တော်က မြို့ထဲကနေပြီး ဘုရားကျောင်းတော်ရှိရာရောက်အောင် သချိုင်းကိုဖြတ်ပြီး အနာထပိဏ်နဲ့ လမ်းလျှောက်တာခြင်း ပြိုင်ကြည့်တာပါဘုရား။

သူက ဘုရားအာရုံပြတ်တာလား။

မပြတ်ပါဘုရား။ တပည့်တော်က လမ်းလျှောက်တာခြင်းသာ ပြိုင်တာပါဘုရား။

အနာထပိဏ်လုပ်ချင်ရင် ဘုရားအာရုံကို မပြတ်အောင် လုပ်ထားဗျာ။ အခု ဒကာကြီးတွေ ဒကာမကြီးတွေ မိမိတို့ တွေ့ထားတဲ့ ထိသိကို မပြတ်စေနဲ့ဗျာ။

အနာထပိဏ်တို့ကတော့ လင်းပြီဆိုတာနဲ့ နေရာကြတာပဲဗျာ။ နေရာကျပြီးတော့ ဘယ်ထိအောင်လုပ်သလဲ သည့်ပြင်ဟာကိုတော့ အမှတ်မရဘူး။ ငါတို့ရဲ့နိုင်ငံ မင်းနှင့်တကွ ငါတို့ရဲ့ဆွေမျိုးဉာတကာ အကုန်လုံး သာသမီး အခြွေအရံ၊ မြို့သူမြို့သား၊ နယ်သူနယ်သားတွေဟာ ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူတဲ့ သတင်းမကြားရသေးဘူး။ သူကဲ့သို့ ထပ်တူညီမျှ ချမ်းသာသုခ တွေကို ရစေချင်တယ်။ ရအောင်လုပ်မယ်။ ဘုရားရှင်ကိုပင့် ဘုရားရှင်ထံမှောက်သို့ အားလုံးရောက်ကြမယ် ဘုရားရှင်က

အစဉ်သနားပြီး ညွှန်ကြားဆုံးမမယ်။ အားလုံးတို့ဟာ ထပ်တူညီမျှ လူရော နတ်ပါ ချမ်းသာသုခတွေ ရကြမယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ သိတယ်။ ရလည်းရစေချင်တယ် သည်လိုရရာ ရကြောင်းကိုလည်းသိပြီး ရအောင်ယူမယ်ဆိုပြီး အဟုတ်လုပ်တာဗျာ။

ဘုရားရှင်ကိုပင့်ရင် ဘုရားရှင်လည်း အစဉ်သနားပြီး ကြွရောက်၍ တရားဟောတော်မူမှာကိုသိလို့ အဲသည်ကစပြီး တစ်ယူဇနာမှာ အရံကြီး တစ်ခုတစ်ခုလုပ်လိုက်တာ သူတို့မြို့ရောက်ရောတဲ့ဗျာ။ သူတို့မြို့ ဘယ်ကျောင်း ဘယ်အရပ်မှာလဲ။

သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာပါဘုရား။

အဲသည်လို လုပ်တာဟာ သူတစ်ဦးတည်း မဟုတ်လားဗျာ။ အဲသည်မှာ သူလုပ်ထားတာက အကုန်လုံးပဲ ရှင်ဘုရင် လာရင်ကော နေရာမရှိပေဘူးလားဗျာ။

ရှိပါတယ်ဘုရား။

အခုဒကာကြီးများလည်း လုပ်တယ်မဟုတ်လား။ ဘယ်လိုလုပ်သလဲဆိုရင် ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ နေဖို့ထိုင်ဖို့ နေရာတွေ မလုပ်ဘူးလား။

လုပ်ပါတယ်ဘုရား။

အဲသည်လိုပဲ အကုန်လုံးပါအောင် လုပ်တာဗျာ။ ဘာမှမကျန်တော့ဘူး။ ဖုန်းတောင်းယာစကာကအစ ရှင်ဘုရင်အထိ အကုန်အတွက်ပေါ့ဗျာ။ ဘုရားရှင်ကို ပင့်ဆောင်တော်မူတော့ကော အစဉ်တစိုက်လာလိုက်ကြတာ ဘယ်နှယ့်လဲ။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးရှိ ပရိသတ်များကလည်းပဲ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကို မှီပြီးတော့ ဆောင်ကြတာပဲ မဟုတ်လားဗျာ။

လမ်းခရီးကို ဘုရားရှင်ကြွမြန်းလာတော်မူတဲ့အခါ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအများ ချမ်းသာသုခ ရကြတာဟာ မရေတွက်နိုင်ဘူးတဲ့ဗျာ။ အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်း အဲသည်လို တစ်ဆက်တည်း ဆောင်တာဗျာ။ အနာထပိဏ်ကိုမှီပြီး အားလုံးနိဗ္ဗာန်ကို ရကြသတဲ့ဗျာ။ အဲဒါကို သဘောကျပြီး အနာထပိဏ်လို ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုရင် နတ်ဖြစ်တာဖြစ်စေဗျာ။ လုပ်မှာလား။

လုပ်ချင်တာပဲဘုရား။

လုပ်ရင် သေသေချာချာ ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ။

သိပ်ပြီးတော့လည်း အထင်မကြီးပါနဲ့ဘုရား တပည့်တော်က သည်လိုမဖြစ်သေးဘူးဆိုတာ ယုံကြည်နေပါတယ်ဘုရား။

အခုနတော့ အနာထပိဏ်လို လုပ်ချင်တယ်ဆိုပြီး ပြောနေတယ်။

ဒါကတော့ အားကျရုံကျတာပါဘုရား။

သည်လိုဖြစ်ချင်တာလောက် အားကျရုံကျတာပါဘုရား။

ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုတာ ဒကာကြီး ထမင်းစားချင်ရင် ဒကာမကြီးက ထမင်းပြင်ကျွေးရော ဒကာကြီးက စားချင်ရက်နဲ့ မစားဘဲနေသလား။

ထမင်းကျတော့ အတင်းဝင်စားတာပဲဘုရား။

ထမင်းကျတော့ စားတဲ့နေရာမှာ မစားချင်ဘဲနဲ့ စားသလား စားချင်ရက်နဲ့ စားတာလား။

စားချင်လို့ပါဘုရား။

တစ်ခါစားရင် ဘယ်လောက်ဝသလဲ။

နေ့တစ်ဝက်စာ ဝပါတယ်ဘုရား။

အနာထပိဏ်တို့ စားရင် ဘယ်လောက်ဝမှာလဲ။

သံသရာတစ်လျှောက်လုံး ဝပါတယ်ဘုရား။

ဒကာကြီးအိမ်က ဒကာမကြီးနဲ့ဘုရားရှင် ဘယ်သူက တည့်မှာလဲ။

ဘုရားရှင်ကို အတည့်ဆုံးလို့ ပြောရမှာပဲဘုရား။

ဒါဖြင့် ဒကာမကြီးက ကျွေးတာတော့ဖြင့် အဟုတ်စားတယ်။ ဘုရားရှင်က ကျွေးတာတော ဘယ်နှယ့်လဲ။

ဆုတ်ဆိုင်းဆုတ်ဆိုင်း ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။

ဒါကြောင့်မို့ တပည့်တော်ကိုယ်ကို တပည့်တော် အမြင်ကပ်နေပါတယ်ဘုရား။

အေး…အေး ကောင်းပြီ ကြိုးစားကြ ကြိုးစားကြ၊ အားလုံးဟာ ဝီရိယထူထောင်ပြီး ပြုကြတယ်ဆိုတာဟာ သည်ရုပ်နဲ့ နာမ်ကို မတွဲလို့ လုပ်တာဗျ။

ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။

အဲသည်တော့ ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုကြတယ်။ အားထုတ်မယ်ဆိုပြီး အားထုတ်ကြတယ်။ ညောင်းလာပြန်ပြီလို့ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ သည်တော့ တော်တော့လို့ ပြောမှာလား။ မပြောနဲ့ ငါဘာဖြစ်လို့ ညောင်းရမှာလဲဆိုပြီး သည်လိုနိုင်း။ ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ် ဖြစ်မှာကြောက်ရင် ဥပါဒ်အန္တရာယ် ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပစေ။ သေသွားလိမ့်မယ်လို့ ဆိုပြန်ရင်လည်း သေရင်သေပစေ အဲသည်လိုနိုင်းဗျာ။ ကယ်ပါယူပါတစာစာနဲ့ သနားအောင်ပြောမယ် သူနဲ့မှ တည့်မှမတည့်ဘဲကိုး။ သည်တော့ ဘယ်နှယ့်လုပ်မလဲဆိုရင် သေသွားလိမ့်မယ်ဆိုတော့ သေသွားတာ ဘာဖြစ်သလဲ။ နောက်တုန်းကလည်း သေခဲ့ကြပြီးပြီ။ ဒကာကြီးလည်း ဘယ်နှယ့်လောက် သေသေးခဲ့သလဲ။

မရေမတွက်နိုင်ပါဘူးဘုရား။

အဲသည်လိုသေတာဟာ အားထုတ်ရင်းသေတာလား။

အားထုတ်ရင်း သေတာမဟုတ်ပါဘူး။ အကုသိုလ်လုပ်ရင်းသေလို့ အခုထက်ထိ လှုပ်လှုပ်ရှရှ ဖြစ်နေတာပဲဘုရား။ သူသေသွားလိမ့်မယ်ဆိုရင် ကိုယ်က ဘယ်လိုအောက်မေ့ရမလဲ။ သည်လိုအားထုတ်လို့များ နောက်တုန်းက တစ်ခါမှ မသေခဲ့သေးဘူး။ အားထုတ်ရင်း သေပါစေတော့။ အားထုတ်ရင်း ငါသေချင်နေတာပဲ လင်းအောင်တောင် မနေလိုက်ပါနဲ့ အခုချက်ချင်းပဲ သေပါစေတော့။ အဲသည်လိုပြော ဒကာကြီး အခုလို တရားအားထုတ်နေရင်း သေရင် ဘယ်နှယ့်လဲ။ ဆင်းရဲမှာလား။

ချမ်းသာမှာပါဘုရား။

သည်အတိုင်းတိုင်း နောက်တုန်းကလို သေမယ်ဆိုရင် ဘယ်နှယ့်လဲ။

ဆင်းရဲမှာပါဘုရား။

ဖျင်းဖျင်းဖျင်းဖျင်းနေရင်း သေရင် ဘယ်နှယ့်လဲ။

အရင်တုန်းကလို သံသရာတစ်လျှောက်လုံး လည်ရဦးမှာပါပဲဘုရား။ သည်သံသရာကို မလည်ချင်ရင် အခုနလို အားထုတ်ပေါ့ဗျ။ နေမကောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုရင် ဘာကြောင့်နေမကောင်းရတာလဲ တရားအားထုတ်လို့ နေမကောင်းရတာလားဗျာ။

မဟုတ်ပါဘူးဘုရား။

တရားအားထုတ်ရင်း နေမကောင်းချင်လိုက်တာလို့ အဲသည်လိုပြောဗျာ။ ညောင်းနေရင်လည်း နားလိုက်ဦးမယ်လို့ လုပ်မှာလား။ အဲသည်လိုမလုပ်နဲ့ တရားအားထုတ်လို့များ သံသရာတစ်လျှောက်လုံးမှာ ညောင်းကို မညောင်းသေးဘူး။ အခုလို ညောင်းတာများ ကောင်းလိုက်တာလို့ အဲသည်လိုပြောဗျာ။ ညောင်းတယ်ဆိုပြီး အလုပ်ကိုမရပ်ဘဲနဲ့ ရှေးက သူတော်ကောင်းများဟာ အဲလိုသွားတယ်ဆိုတာကို သိပြီးရင် အခုလည်းပဲ တို့တော့ သည်လို လုပ်မယ်။ သည်လိုထိုင်မယ်ဆိုပြီး အဲသည်လိုသာ လုပ်ကြဗျာ။ ရှေ့ဆက်ပြောနေရင် တို့တော့ဖြင့် လုပ်ချင်လှပြီ။ သည်ရဟန်းကြီးဟာ တယ်အပြောရှည်တယ်လို့ သည်လိုများ ပြောနေပြီထင်ပါရဲ့။ လုပ်ရမှာက ပြောနေလို့ ပြီးတာမဟုတ်ဘူး။ အားထုတ်မှပြီးမှာ တို့တော့ အားထုတ်ချင်လှပြီး သည် ရဟန်းကြီးက အပြောရှည်လိုက်တာလို့ ဖြစ်နေပြီ မဟုတ်လား။

ဖြစ်နေပါပြီဘုရား။

ဖြစ်ရင် အခုနဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူတဲ့အတိုင်းထားပြီး လုံ့လဝီရိယတွေနဲ့ သည်လို ထူထောင်ကြဗျာ။ ကြိုးစားကြ၊ အားထုတ်ကြဗျာ။

■

အခန်း-၁၂

၁၉၆၂ခု၊ ဧပြီလ ၂၃ရက်နေ့ညတွင် အင်းလေးမွှောရုံ၌ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောတော်မူသည့် တရားတော်အနက်မှ ကောက်နုတ်ချက်များ

သိရမှာ သိပြီးဆိုတာ ရုပ်နဲ့နာမ်ကို သိနေတာကို ဆိုလိုပါတယ်။ ဒီတော့ အဝိဇ္ဇာ မဝင်သာပါဘူး။ အဝိဇ္ဇာ မဝင်သာတော့ အလုံးစုံသောရန်သူ မဝင်သာပါတော့တယ်။ ဒီလိုသိလိုက်တော့ အကုန်လုံး မြင့်မြတ်တာတွေဟာ အနှစ်သာရတွေဟာ တိုးတက်တော့တာပဲဗျာ။ အချိန်တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတူဘူးဗျ။ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာ မှန်းထားတဲ့ ဥစ္စာချမ်းသာအဖြာဖြာတွေဟာ အကုန်တိုးတက်တော့တာပဲဗျာ။ ဒါကြောင့်မို့ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သား၊ တပည့်သမီး အသီးသီး ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာ အသီးသီးများ ဘုရားရှင်အစဉ်သနားလို့ ညွှန်ကြားဆုံးမတော်မူပါတဲ့ အဆုံးအမရကြတော့ ဤကဲ့သို့ ဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ လက်နက်ကို သာသာလေးပဲ ဆောင်ထားကြဗျာ မလွှတ်ကြနဲ့ဗျာ။

မလွှတ်ဘူးဆိုမှဖြင့်ရင် ကိုယ်မှန်းပြီးတော့ ထားတဲ့အတိုင်းကို သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တပြီးတော့ လာတာတွေဟာ အလုံးစုံပြီးကြပါလိမ့်မယ်ဗျာ။ ပြီးတော့ ချမ်းသာသုခ အဖြာဖြာပြီးတာ ပြည့်စုံတာတွေကိုတော့ လျှောက်ပြီးတော့ ပြောလို့ကုန်နိုင်ကြမယ် မဟုတ်ဘူးဗျာ။ ဘယ်တော့မှ သိမယ်ဆိုတော့ အခုလို ဆောင်ထားလို့မို့ အလုံးစုံ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာ၊ သံသရာ ချမ်းသာတွေဟာ တိုးတက်လို့ ဆိုက်လာတဲ့အခါမှာ အားလုံးသူတော်ကောင်းအစားစားတို့ဟာ သိကြရမယ်ဗျာ။ လျှောက်ပြောလို့တော့ မကုန်နိုင်ပါဘူးဗျာ။

ဤကဲ့သို့ ချမ်းသာသုခ အဖြာဖြာတွေဟာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ လုံလုံ လောက်လောက် ပြောလို့ပင် မကုန်နိုင်အောင် ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတွေဟာ ရနိုင်တယ်။ ပြီးနိုင်တယ်ဗျာ။ ဒီလောက် ပြီးပြည့်ထားတဲ့ ကုသိုလ်တွေ ပါရမီတွေဟာ ဖြည့်ကြတယ်ဗျာ။

ဒီတော့ တို့ရတဲ့ ဒီအချိန်မှာ ဒီဘဝမှာ ရသင့်ရထိုက်တာတွေ အလိုပြည့်တယ်။ အလို ပြည့်အောင်သာ ဘုရားရှင် တပည့်သားသမီး အသီးသီးဟာ အရယူမယ်လို့ မြင့်မြတ်တဲ့ချမ်းသာ ရပြီးပြီဆိုတော့ အချိန်တိုင်း ဣရိယာပုတ်တိုင်းဗျ။ နေရာတိုင်းဗျာ တစ်ယောက်တည်းနေရင်း အများနဲ့နေရင်း အမှုကိစ္စတွေဟာ များများဆောင်ရင်းပင် ရှေးအရှင်တွေဟာ ဒီလိုမှန်းတဲ့အတိုင်း အရယူကြတယ်ဗျာ။ အခုလည်းပဲ ရှေးအရှင်တွေလိုပဲ အချိန်တိုင်း၊ ဣရိယာပုတ်တိုင်း နေရာတိုင်း ယူကြဗျာ။ ဒီတော့ မှန်းတဲ့အတိုင်းတွေဟာ ပြီးပါလိမ့်မယ်ဗျာ။ မည်သူ့မှ မမေးရပါဘူးဗျာ။ ပျော်ကြ ရွှင်ကြရပါလိမ့်မယ်ဗျာ။ ဒီလောက် မြင့်မြတ်တယ်ဗျာ ပြုပြီးတော့ထားတဲ့ ကုသိုလ် အဟုန်တွေဟာ ဒီလောက်ပင်ပဲ အားတွေရှိပါတယ်ဗျာ။

ဒီတော့ တစ်ချိန်တည်း တပြိုးတည်းပြိုးကြရပါမယ်။ တစ်ဆက်တည်းဗျာ။ အခု စိတ်နှလုံးပူပန်ပြီးနေတယ်။ ဘာကိုပူပန်ပြီးနေတယ်။ ဘာကိုပူပန်လို့နေနေ ဘုရားဆုံးမတာကိုပဲ လိုက်နာမယ်မဟုတ်လား ဟုတ်လားလို့ ပြောတာမယုံ စမ်းကြည့်ဦးဗျာ ကြားလားဗျာ။ ဟုတ်မှာပါပဲဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။ သူပြောတာ ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာပါဗျာ။ ဒီရဟန်းပြောတာကို တို့တော့မယုံနိုင်ပေါင်ဗျာ။ ဆုံးမတဲ့အတိုင်း လိုက်နာရင် ဒီလိုစိတ်ဖြစ်ခဲ့ပြီဆိုတော့ ဒီအချိန်ကစပြီး ဝီရိယများများ သန့်သန့်နဲ့ မဟုတ်လားဟုတ်လားလို့ လိုက်နာပြီးတော့ ဘုရားဆုံးမတာ ကြည့်လိုက်ရဦးမယ်ဗျာလို့ အဲဒီလို ပြုကြစမ်းပါဗျာ။ ဟုတ်မှာပါပဲဗျာ ဆိုပြီးတော့ မယူဘဲနေရင်တော့ ဘယ်နဲ့တုံးဗျာ။

ဟုတ်မှာပါပဲဗျာလို့ဆိုပြီး မယူဘဲနေရင်တော့ မရဘဲရှိနေမှာပါပဲဘုရား။

အေး…တကတဲဗျာ အခုလိုပြောနေတာ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပါဗျာ။ ဒါကြောင့်မို့ မမှုပေါင် ကဲ တို့ကတော့ တကတဲပဲ ဟုတ်လားမဟုတ်လား ဝီရိယများများနဲ့ ဘုရားဆုံးမတာနဲ့ လိုက်ပါလို့ ဆိုလာတယ်ဆိုတာ မဟုတ်လား ဟုတ်လား ဒီအချိန်ကစပြီးတော့ စမ်းလိုက်ရဦးမယ်ဗျာ။ မယုံသေးပေါင်ဗျာ ဆိုပြီးတော့ စမ်းလိုက်ကြဗျာ။ ဒီအချိန်ကစပြီး များများမစမ်းနဲ့ ကြားလား။ ဘယ်လိုတုံးဆိုတော့ တစ်ညလောက်တော့ စမ်းလိုက်ရဦးမယ်ဗျာ။ တစ်ရက်လောက်တော့ အဟုတ်ကို စမ်းလိုက်ရဦးမယ်ဗျာ။ စမ်းလို့ တကတဲ အဟုတ်ကိုပဲ ရှေးအရှင်တွေရဲ့ သဒ္ဓါနဲ့ဝီရိယကို မီလို့၊ ညီလို့ အခါကျတော့ မပေါ်လာတော့ ငိုင်းပြီးတော့ တို့က ဆိုမယ်ဗျာ။ တကတဲ ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

ဒီလိုထားပြီးတော့ ဒီလိုလုပ်စမ်းပါဗျာ။ ကြားကြရဲ့လားဗျာ။ ဟုတ်လည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ဗျာ။ တို့က အဟုတ်လားလို့ လုပ်လိုက်ရတာ ဘယ်ဟုတ်မတုံးဗျာ။ ဒီလိုပြောချင်တယ်ဆိုပြီးတော့ ကြိုးစားပါဗျာ။ ကြားကြရဲ့လား။ ဟုတ်မှာပါပဲဗျာ ဆိုပြီးတော့ ယုံပြီးတော့ လုပ်ရင်လည်း ဟုတ်တယ်ဗျာ။ ကြားလား ယုံပြီးတော့ တို့တော့ မလုပ်ဘူးဗျာ။ ဟုတ်မှာပါပဲဆိုပြီး မလုပ်ဘဲနေရင်ကော။ ဘယ့်နှယ်တုံးဗျာ။

ယုံပြီးဟုတ်မှာပါပဲဆိုပြီး မလုပ်ဘဲနေရင်တော့ ဘယ့်နှယ်မှ မဖြစ်ပါဘူးဘုရား။ မည်ကဲ့သို့ တစ်ဆက်တည်းဆိုတာ ပိုမိုနားလည်အောင် ဥပမာနဲ့တကွ ဘယ်လိုတစ်ဆက်တည်း လုပ်ရမယ်ဆိုတာ သနားပါဘုရား။

ဪ… အခုလိုဗျာ ဒါကတော့ဖြင့် ထင်ရှားတာပေါ့ဗျာ။ ထွက်လေဝင်လေ နှစ်ရပ်တို့ဟာ အကယ်၍များ ထွက်တဲ့ ဝင်တဲ့အခါကျတော့ ထိနိုက်ပြီးပြီဆိုတာတော့ကို ထွက်တယ်ဝင်တယ် မဟုတ်လားဗျာ။

မှန်ပါဘုရား။

ထိနိုက်ပြီဆိုတော့ ဘယ်နားလေးမှာလဲဗျာ။

နှာသီးဝပါဘုရား။ တပည့်တော်အတွက်တော့ဖြင့် ဘယ်ဘက်နှာသီးထိပ်များလောက်မှာ ဝင်လေသည်အထိနိုက်ဆုံးသောနေရာ၊ ထွက်လေသည် အထိနိုက်ဆုံးသောနေရာဟူ၍ မှတ်သားထားပါတယ်ဘုရား။

အေး… ဒီတော့ အဲသည်နေရာလေးမှာပေါ့လေ။ ထွက်လေဝင်လေနှစ်ရပ်တို့ဟာ အဲသည်နေရာမှာပဲ ထိပြီးတော့ဗျာ ထွက်တယ်ဝင်တယ်။ အဲသည်နှာသီးဝဆိုတဲ့ နိမိတ်မှာ တစ်ရှူတည်း ရှူပြီးတော့ဗျာ တစ်ထိတည်း ထိပြီးတော့ကို ထွက်တာကိုးဗျာ။ မပြတ်သိကြ။ အဲဒါကို သတိကလေးနဲ့ မပြတ်အောင်ထားဗျာ။

ထွက်လေဝင်လေကို အာရုံစိုက်ရမှာလား ထိတဲ့နေရာလေးကို အာရုံစိုက်ရမှာလားဘုရား။

ထွက်လေဝင်လေကို အာရုံမစိုက်ရပါဘူးဗျာ။ တစ်ထိတည်း ထိပြီးတော့နေတာကို သတိကလေးနဲ့ ဒီလိုထားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

တစ်ထိတည်းထိနေတာကို သတိကလေးနဲ့ ဒီလိုသိထားဗျာ။ ထွက်လေဝင်လေတို့ဟာ သူ့ဟာက ထွက်လေက လာလိုက်၊ ဝင်လေက သွားလိုက်နဲ့ ဒီတော့ လူများကတော့ ရှူနေတာပဲ။ အဲဒီဟာကိုတော့ ထွက်တယ်၊ ဝင်တယ်။ အဲဒါကို သဘောမထားဘဲနဲ့ ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ ဒီထိနေတာကလေးကို သတိနဲ့စောင့်ပြီးတော့ မပြတ်အောင်ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

အဲဒီလိုထားတဲ့အခါကျတော့ကို ထွက်လေဝင်လေကို သတိမထားဘူး ဆိုပေမယ့်လို့လည်းပဲ မည်ကဲ့သို့ ထိတာကို

သတိက သည်လိုထားတော့ ထွက်လေ၊ ဝင်လေကိုလည်း သိမည်။ ထိတဲ့နေရာလေးလည်းပဲ သိမယ့်ဗျာ။ ဥပမာ ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ ဒကာကြီး ဒါကတော့ ထင်ရှားပါတယ်ဗျာ။ အခုထား အခုသည့်ပြင် ဥပမာ မပြောရပါဘူး။ တို့ဒကာကြီးတွေ အဟုတ်သာထား အဟုတ်ကို သိနိုင်ပါတယ်ဗျာ။ သို့သော်လည်းပဲ ဒါတော့ ထင်တော့ ထင်ရှားပါတယ်။ ထင်ရှားပေမယ့်လို့လည်း ဥပမာဖြင့် သတိဖြစ်အောင်သာ ပြောရမယ်ဆိုရင် သစ်သားများကို လွှများဖြင့် ဖြတ်တာကို ဒါကတော့ တွေ့ဖူးကြပါလိမ့်မယ်ဗျာ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။ ကိုယ်တိုင်လည်းပဲ ဤကဲ့သို့ သစ်သားကို လွှဖြင့် ဖြတ်ဖူးပါလိမ့်မယ်။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

ကိုယ်တိုင် ဖြတ်ဖူးပါတယ်ဘုရား။

ဖြတ်ဖူးတော့ကို ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ နှစ်ဖက်ဆွဲလွှကြီးနဲ့ပေါ့ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

မှန်ပါ့ဘုရား။

အဲဒီတော့ကို ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ ပြတ်ချင်လို့ ဒီသစ်သား ပြတ်ချင်လို့ဗျာ။ ဒီဘက်က ဆွဲလိုက် ဟိုဘက်က ဆွဲလိုက် ဒီလိုမဟုတ်လားဗျာ။

ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား။

ပြတ်ချင်လို့ ဆိုတာက ဘာကိုထားရမယ်ဆိုတော့ ဟိုမယ် လွှသွားနဲ့ သစ်သားနဲ့ ထိတယ်မဟုတ်လားဗျာ။

လွှအသွားနဲ့ သစ်သားနဲ့ ထိပါတယ် ဘုရား။

အေး··· ဒီတော့ ဘာတုံးဆိုတော့ အဲဒီလို လွှအသွားနဲ့ သစ်သားနဲ့ ထိတာတစ်ခုတည်းကို စိတ်ကထားတာဗျာ၊ လွှကတော့ ဆွဲတာပေါ့ဗျာ။ ဟိုဘက်ဆွဲလိုက် ဒီဘက်ဆွဲလိုက်နဲ့ သို့ပေမယ့်လို့ ဟိုဘက်ဆွဲ ဒီဘက်ဆွဲဆိုတာ စိတ်က ထားသလားဗျာ။

ဟိုဘက်ဆွဲ ဒီဘက်ဆွဲကို လွှသမားသည် စိတ်မထားသည်မို့ လွှသွားနဲ့ သစ်သားနဲ့ ထိတာကိုသာလျှင် လွှသမားက စိတ်စိုက်ထားပါတယ် ဘုရား။

အေး··· ဒီတော့များ သို့သော်လည်းပဲ လွှဟာ ဟိုဘက်ကိုဆွဲလိုက် ဒီဘက်ကိုဆွဲလိုက်နဲ့ ဒါလည်း မသိဘူးလားဗျာ။

ဒါလည်းပဲ ထိနေတဲ့နေရာကို အာရုံစိုက်လင့်ကစား ထွက်သွားသောလွှ၊ ဝင်သွားသောလွှကိုလည်းပဲ သိလျက်နှစ်ခုသိလျက်ပါဘုရား။

သို့သော်လည်းပဲ ဘယ်လိုတုံးဆိုတော့ တစ်ဆက်တည်းကတော့ လွှအသွားနဲ့ သစ်သားထိတာကိုဗျာ။ မြဲမြဲကြီး သိတယ်မဟုတ်လားဗျာ။

တစ်ဆက်တည်း လွှအသွားနဲ့ သစ်သားထိနေတာကို တစ်ဆက်တည်း အာရုံပြုနေဘိသကဲ့သို့ တပည့်တော်၏ ဝင်လေထွက်လေတို့သည် နှာသီးဝတိုက်သွားတဲ့ နေရာကလေးကို အာရုံစိုက်နေရမယ်လို့ တပည့်တော် နားလည်တာ ဟုတ်ပါရဲ့လားဘုရား။

ဟုတ်ပါ့ဗျာ။ အဲဒီလို တစ်ဆက်တည်း သတိလေးထားရတယ်ဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

အေး··· အဲဒီလို သတိထားရတယ်ဗျာ၊ ဒီလိုကော မှတ်သားကြရဲ့လားဗျာ။

မှတ်သားလို့ လွယ်ကြပါလိမ့်မယ်ဘုရား။

အေး··· အဲဒီလို အခုလိုထားမယ်ဆိုတော့ ထွက်လေဝင်လေ နှစ်ရပ်တို့ဟာ လာတယ်၊ သွားတယ် ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

အခုလိုထားတော့ ပိုပြီး ပြည့်စုံတယ်။ ဤကဲ့သို့ သိပြီး ထွက်လေဝင်လေတို့ဟာ ထိပြီးတော့ဗျာ။ နှာဝကလေးမှာ နှာဖျားကလေးမှာ သိနေတာကိုပေါ့ဗျာ။ ဒါကလေးကို သတိဟာ ဒီလိုထားရတယ်ဗျာ။ ဒီလိုထားလို့ ဒါသိတယ်ဆို ဟိုဟာတော့ မသိဘူးလားဆိုတော့ ဟိုဟာလည်း သိတာပဲ ကြားကြရဲ့လားဗျာ။ အဲဒီလို အခုလိုသိနေရင် ဘာတုန်းဆိုတော့ အလုပ်အဖြစ် ဖြစ်တယ်ဗျာ၊ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

မှန်ပါ့ဘုရား။ ယခု အရှင်ဘုရား အမိန့်ရှိသည့်အတိုင်း ထွက်လေဝင်လေကို အာရုံမစိုက်လည်းဘဲ သိတော့ သိမှာပဲ။

သိပေမယ့် ၎င်းတို့ကို အာရုံမစိုက်ဘဲ မိမိနှာသီးဝနေတဲ့နေရာသည်သာလျှင် တစ်နေရာတည်း တစ်ဆက်တည်း စူးစိုက်နေရမယ် ဆိုတာ တပည့်တော် နားလည်ပြီ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ မှန်ပါသလားဘုရား။

အေးဗျာ။ အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာက တစ်ခုတစ်ခုမှာ သမထ၊ ဝိပဿနာတို့ ရှိတယ်။ ဒကာကြီး ဒကာမကြီးများ ကြားကြရဲ့လား။

တင်ပါ့ဘုရား။

ပြီးတော့ အလုပ်တစ်ခုတော့ တစ်ခုတည်းပဲ။ ပြီးတော့ လုပ်တဲ့အချိန်မှာ လုပ်ကြတာတော့ ဗီရိယအရှင်သခင်တွေဟာ ဘုရားဆုံးမတော်မူတာ ရှိတယ်။ သမထတဲ့။ ဝိပဿနာတဲ့။ ဒီတော့ အလုပ်လုပ်တဲ့အခါကျတော့ သမထကို လုပ်မယ်ဆိုလို့ရှိရင် သမထကို လုပ်ရတယ်ဗျာ။ တစ်ခုတည်းပဲ ကြားကြရဲ့လား။

ဝိပဿနာအလုပ် လုပ်မယ်ဆိုတော့ ဝိပဿနာအလုပ်ကို အစီအစဉ်ကို ဘုရားဆုံးမတာ သိပြီးတော့ ဝိပဿနာ အလုပ်ကို လုပ်ရမှာဗျာ။

သို့သော် အလုပ်လုပ်တဲ့အခါမှာ ဝိပဿနာအလုပ်ကို လုပ်မယ်လို့ လုပ်ပင်လုပ်ငြားသော်လည်း ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ သမထဘက်ကို ရောက်ချင်ရောက်သွားတတ်တယ်။ ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ။ သမထကို ငါလုပ်မယ်လို့ ဒီလိုလုပ်ပေမယ့်လည်း ဝိပဿနာဘက်ကို ရောက်ချင်ရောက်သွားတတ်တယ်။ ဒါက သဘောဟုတ်ရဲ့လားဗျာ။ ပြီးတော့ သိပြီးတော့ကို ဤကဲ့သို့ မှန်းပြီးတော့ အလုပ်လုပ်ကြရတယ်။

ဝိပဿနာ လုပ်ချင်တယ်ဆိုပြီး ဝိပဿနာ အလုပ်ကိုလုပ်။ ဝိပဿနာအလုပ်ကို မှန်မှန်လုပ်၊ သမထအလုပ်ကို လုပ်မယ်ဆိုရင် မှန်မှန်လုပ် သမထအလုပ်ကိုလုပ် နှစ်ခုရှိတယ် ကြားလား။

တင်ပါ့ဘုရား။

ပြီးတော့ ဒါကြောင့်မို့ ဒီဘက်ကိုသွားကြတဲ့အခါ သမထယာနိက ရှိတယ်။ အခုတင်က ဒကာကြီးများ တို့က မြန်မြန်ကြီး ငြိမ်းချင်အေးချင်တယ်လို့ဆိုလို့မို့ ဒီအာနာပါန၊ ဒီအပြောပြော၊ ဘာအပြော ပြောတာလဲဆိုတော့ မိမိတို့၏ ဝိပဿနာယာနိက အဖြစ်မျိုး ပြောတာကိုးဗျာ။ ကြားကြရဲ့လား။

မှန်ပါ့ဘုရား။

ဒီကပင်လျှင် သမထယာနိပိုင်းက သွားမယ်ဆိုရင် အဲဒါက တစ်မျိုးပြောရမယ်။ ဒါတော့ ဒါပဲဗျာ။ ကြားကြရဲ့လား။

တင်ပါ့ဘုရား။

အဲဒီလို ရှိပါတယ်။ သို့သော် အားလုံးတို့ပြောတဲ့ အဝိဇ္ဇာတို့ ဝိဇ္ဇာတို့ ရှိတယ်လို့ ဝိဇ္ဇာအလုပ်ကိုဆိုရင် လူတိုင်းကပင်လျှင် ထားပြီးပြီဆိုတော့ ဤကဲ့သို့ သွားရမယ်ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

မှန်ပါ့ဘုရား။

အလိုလိုနေရင်းနဲ့ သမထယာနိကဘက်က သွားပြီဆိုတော့ ဒီဟာကိုလျှင်လည်း အဲဒီလို သမထယာနိက ပိုင်းသို့ သွားပါဘုရား ဆုံးမတာ သိတာပဲ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

အဲဒီလိုပြောရမယ် ပြီးပြီဆိုတော့မှဖြင့် သမထယာနိကဆိုတာ ဘယ်လိုသမထပိုင်းက ဈာန်အဘိညာဏ် တန်ခိုးအထိ ရှိတယ်ဗျာ။ အဲဒါပြီးတော့မှ ဤကဲ့သို့ သွားရင် ဒါဘာတုန်းဆိုတော့ သမထယာနိကပိုင်းလို့ ခေါ်ရတယ်ဗျာ။ သို့သော်လည်းပဲ အခုနကဟာကတော့ အခုချက်ချင်းပေါ့ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ ဝိဇ္ဇာဖြစ်တယ် ပြောရမယ်ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။ မြန်မြန်ကြီး ဝိဇ္ဇာဖြစ်တာ ကြားရဲ့လားဗျာ။

မှန်ပါ့ဘုရား။

ဝိဇ္ဇာဖြစ်နေတော့ကို အခုဒါနဲ့နေတော့ အခုမကြောက်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။ ဒါနဲ့နေရင် ကိုယ် အခု ဒါနဲ့နေ ရောဗျ။ ရုပ်နဲ့နာမ်ကို ဒီလိုသိပြီးတော့နေ။ တကယ်လို့ ဒီအချိန်ကလေးမှာ သက်တမ်းစေ့ရင် ကြောက်ရဦးမလားဗျာ။

ဝိဇ္ဇာသိ၊ ဝိပဿနာနည်းလမ်းဖြင့် ရုပ်နာမ်ကို သိနေလျှင် မုချမကြောက်ရတော့ပါဘုရား။

အေး… ဒါကြောင့် အခုကောဗျာ၊ အခုပစ္စုပ္ပန်ရောဗျာ။

အခုပစ္စုပ္ပန်လည်းပဲ အင်မတန် ချမ်းသာနေပါတယ်ဘုရား။

အေးဗျာ ကိုယ့်ကိုလည်းပဲ အာရုံမပြတ် သိကြတာ ညံ့တယ်၊ ဖျင်းတယ်၊ ဖျင်းတယ်၊ နေရာမကျပေါင်၊ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

အေး… အဲဒါ အတ္တနုဝါဒကိုလည်းပဲ အေးပါတယ်ဗျာ။ သူ့တကာတို့က ဥပမာအားဖြင့် ငါ့ကို ဒီအကောင်ဟာ နေရာမကျတဲ့အကောင်လို့ အခုလည်းပဲ၊ နောက်လည်းပဲ၊ နေရာကျမှာ၊ မဟုတ်ပေါင်လို့ ဒီလိုများ ငါ့အားလည်း သူတစ်ပါးတို့က စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ကြမှာဗျာနဲ့၊ စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့မှု ခံရမှာလားဗျာနဲ့ ဒီလိုကောဗျာ ဖြစ်ဦးမလားဗျာ။

ဒီလိုလည်း ဆိုစရာမရှိတော့ပါဘုရား။ အာနာပါန ထွက်လေဝင်လေတို့ သမထနည်းနဲ့ လုပ်လို့ရပြီ၊ ဝိပဿနာနည်းနဲ့ လုပ်လို့ရပြီးဆိုပြီး အရှင်ဘုရားဟောသွားသည်မှာ သမထနည်းကိုတော့ အတော်လောက် သဘောပေါက်ရုံလောက် ဟောပြီးလို့ ဝိပဿနာနည်းလည်းပဲ အကျယ်တစ်ဝန်းလောက်တော့ ဟောဖို့အချိန်ရှိပါသေးတယ်ဘုရား။

အခု ဒါပါပြီး မဟုတ်လား ဒကာကြီးရဲ့။

သမထနည်းလမ်းဟာ ဘယ်လိုဟာကို သမထနည်းလမ်းရယ်လို့ တပည့်တော် မသိလိုက်ပါဘူးဘုရား။

ဩော်… သမာဓိကို ထားတော့ ဒီလိုငြိမ်းတယ်ဗျာ။ ငြိမ်းတဲ့အခါကျပြီဆိုတော့ ဒီဟာမှာနေရင် ပရိကမ္မသမာဓိ ခေါ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ နေတဲ့အခါကျတော့ အလွယ်တကူ ဥဂ္ဂဟပေါ်လာတယ်။ ဥဂ္ဂဟတဲ့ အဲဒီဥဂ္ဂဟ ပေါ်လာတဲ့အခါကျတော့ ဤကဲ့သို့ နိမိတ်ပေါ်မှာ ကြောင့်ကြမှုဆိုတာဟာ ထားပြီးတော့ဟာ ဒီလိုသွားရတယ်ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လား။

မှန်ပါ့ဘုရား။

အဲဒီလို သွားမှုမှာ ဒါက သမာပတ်ရှစ်ဖြာအထိ ဒီလိုဝီရိယနဲ့ သွားရတယ်။ သွားတာ အဲဒါဘာခေါ်သတုန်းဆိုတော့ သမထယာနိက ခေါ်တယ်။

တင်ပါ့ဘုရား။

ဒီဟာတွေပြီးတော့မှ ဒီဟာပဲဆိုပြီးတော့ တို့လိုရင်းဘက် တို့မှန်းထားတဲ့ဘက်ကိုသာ အရယူမယ်လို့ အဲဒါကမှ ဒါတွေကို ရထားပြီးတော့ ယူတော့ကို ဒါသမထယာနိကတဲ့ဗျာ။ ဝိပဿနာယာနိကဆိုတာက အဲသည်ဘက်တွေ မသွားဘဲနဲ့ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

ရုပ်နဲ့နာမ် နှစ်ခုကိုသာလျှင် အခုလို သိစေပြီးတော့ဗျာ၊ ကြားလား။ အပြောဆိုမျိုးက ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ တို့ စာပို့၊ စာချတာနဲ့ အခုလိုပြောတာနဲ့ မတူဘူး။ ဘာတုန်းဆိုတော့ စာပို့၊ စာချတယ်ဆိုတာက ဥပမာအားဖြင့် သုတ်ကိုချပြီး ပို့ချကြပြီဆိုပါတော့ သုတ်ဘယ်နကျမ်းရှိတယ်။ သိတယ် မဟုတ်လား။

တင်ပါ့ဘုရား။

အေး… ဒီတော့ သူ့ကျမ်းနဲ့သူ ဒါကတော့ ဒီကျမ်းပြီးဆုံးပြီ ဒီကပြီးဆုံးပြီလို့ ဒီလိုပြီးတယ်ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

မှန်ပါ့ဘုရား။

အဘိဓမ္မာကျမ်းကျပြန်တော့လည်း ဒါဘယ်အဘိဓမ္မာ အဲဒါ ဘာပြီးဆုံးပြီးဆိုသလိုပဲဗျာ။ ဝိနည်းကျပြန်တော့လည်း ဒါက ဘာ။ဘာလို့ ဒီလိုပြီးဆုံးတယ်ဗျာ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။ အဲဒါကြီးကျတော့ ဒီလိုဖြစ်တယ်ဗျာ။ တို့အားထုတ်တဲ့နေရာမှာ မြင်မှုကြားမှုဆိုတာက ဘယ့်နှယ်တုန်း ဆိုတော့ကိုးဗျာ။ ကျယ်ဝန်းတယ်ဗျာ။ ကြားကြရဲ့လား။ ဒီစခန်းကို ဘာခေါ်သတုန်းဆိုတော့ အနုသာသနီစခန်းခေါ်တယ်ဗျာ။ ဟိုဟာထက် ကျယ်ဝန်းတယ်ဗျာ။ ပြောရမှာတော့ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာပဲ ပြောပြီဆိုတော့ ပြောစရာတွေက ကျယ်ဝန်းတယ်ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

မှန်ပါ့ဘုရား။

ဟုတ်ပါ့ရဲ့လား။ ဘယ်ကျမှ အနုသာသနီစခန်း ပြီးမှာတုန်းဆိုတော့ ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်တွေဟာ ပြီးဆုံးတဲ့အခါ ကျတော့မှ ပြီးသတဲ့ဗျာ။ ဒါကတော့ ကိုယ်ဘယ်လိုဆောင်ရမယ်ဆိုတာကို ဘာခေါ်သတုန်းဆိုတော့ ဘုရားဆုံးမတဲ့

အသုံးအမတွေကို အားထုတ်မှုပြုမှုတွေနဲ့ ဒီလိုစဉ်ပြီးတော့ ပြောတယ်ဆိုတာ ပြောရပြောမှုဆိုမှုတွေနဲ့ ဒီလိုစီစဉ်ပြီးတော့ ပြောတယ်ဆိုတာ ပြောရပြောမှုဆိုမှုတွေ ရှိသဗျာ။ ထင်ရှားမှုတွေ ရှိသဗျာ။ ဒါတွေ အနုသာသနီ စခန်းခေါ်တယ်။ လျှောက်ပြောတာတွေ လျှောက်ပြောလို့ ဖြစ်တာကတစ်မျိုးဗျာ။ သူနေရာနဲ့သူမှ ပြောလို့ဖြစ်တာက တစ်မျိုးဗျာ ကြားကြရဲ့လား။

တင်ပါ့ဘုရား။

ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။ သူ့နေရာနဲ့သူမှ ပြောလို့ဖြစ်တယ်ဆိုတာ နားလည်ကြရဲ့လားဗျာ။

နားမလည်ပါဘူး ဘုရား။

သြော်… သူနေရာနဲ့သူဆိုတာမျိုးက ဟိုဒင်းပေါ့ဗျာ။ သူ့နေရာနဲ့ သူနဲ့ဆိုတာမျိုးက မမြင်ခင်ပြောတာကတော့ ဘယ်နှယ့်တုံးဗျာ၊ မမြင်ခင် ပြောသလို ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

မှန်ပါ့ဘုရား။

မြင်တော့မှ ပြောရတာကောဗျာ။

မြင်ပြီးမှ ပြောတာက တစ်မျိုးဘုရား၊ မမြင်ခင် မှန်းပြောတာက တစ်မျိုးပါဘုရား။

တည့်တည့်တော့ တည့်တည့်ကြီးပဲဗျာ။ သိမှုမှာတော့ အတူတူတော့ ပြောတာပဲဗျာ။ ပြောပေမဲ့လို့လည်းပဲ သူ့ဟာက တစ်မျိုးစီတော့ ပြောတာပဲဗျာ၊ တစ်မျိုးတည်းတော့ ပြောနေတာပဲဗျာ၊ ကြားရဲ့လားဗျာ။

ဥပမာနဲ့ရှုပြီး ပြောပါဦးဘုရား။

အောင်မယ် မင်းနဲ့လေ တကတဲ အဲဒါ ဒကာကြီးရဲ့ ဟိုဟာ ဘာတုန်းဗျာ။

ပန်းလို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။

ဘာပန်းတုန်း ဒကာကြီးရေ။

စံပယ်ပန်းပါဘုရား။

စံပယ်ပန်း အနံ့ကဘာတုန်း ကောင်းသလား မကောင်းဘူးလား။

အနံ့ကောင်းပါတယ်ဘုရား၊ အင်မတန်မွှေးပါတယ်ဘုရား။

အေး… အဲဒါမွှေးတာ သိပြီဗျာ။ ပြောတော့ပြောနေပြီ။ တို့က ဒီအနံ့ကို မရှူမနမ်းသေးဘူးဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။ မရှူမနမ်းဘဲနဲ့ စံပယ်ပန်းရဲ့ အနံ့ဆိုတာက ကြိုင်တယ်၊ လှိုင်တယ်နဲ့ ဒီလိုပြောတော့ကို တို့က မှတ်ပြီးတော့ထားမယ်ဗျာ ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

မှတ်ပြီးတော့ ထားပြီးပြီဆိုတော့ တို့ကရဟန်းလူတတ်ကြီးလုပ်ပြီး ပြောမှာပေါ့။ ဒကာကြီးများ၊ ဒကာမကြီးများရယ် ဘယ်လိုပြောမလဲဆိုတော့ ရဟန်းကိုးဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။ ပြီးတော့ကောဗျာ အဆင်းက ဘယ်လို ပြောမယ်။

ဖြူဖြူစင်စင်ပါဘုရား။

သဏ္ဌာန်ကကောဗျာ။

သဏ္ဌာန်ကလည်း အင်မတန်လှပါတယ်ဘုရား။

ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ အထပ်ကလေးတွေနဲ့ မွှေးမွှေးကြီးနဲ့ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

ဘယ်နှထပ်လို့ ပြောရမှာလဲ။

လေးထပ်ငါးထပ်လောက်ဟု ပြောရမှာပါဘုရား။

ဟုတ်ကဲ့လား ဒကာကြီးရယ်၊ ဒကာကြီးက မှန်းပြောနေတာလား ဒကာကြီး ကြည့်ပြောနေတာလား တကတဲကိုမှ။

ကြည့်ပြောလို့တော့ နှစ်ထပ်လောက်ရှိမှာပါဘုရား။

အင်း… ရိုးတီးရားတားကြီးပါဗျာ။ ယောဒါကိုင်ထားရက်နဲ့ သူ့ဟာက တကတဲမှ မကြည့်ဘဲပြောတော့၊ မှန်းပြောတော့၊ တည့်ချင်မှတည့်မှာဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လား၊ တကယ်လို့ လက်ကလည်း ကိုင်ထားမယ်၊ ကြည့်လည်း ကြည့်မယ်။ ဒီဟာလေးတွေလည်း

သိအောင် ရေတွက်ပြီးတော့ ပြောမယ်ဆိုလို့ရှိရင်တော့ ဘယ်တုန်းဗျာ။

ရေတွက်ပြောတော့ နှစ်ထပ်သုံးထပ်အပြင် ပိုမရှိပါဘူးဘုရား။

ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ အင်း အဲဒီလိုပြောတာ ပြောရုံပြောတာကြားလားဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။ ဒီတော့ ဒကာကြီး ပြောတာ တို့ကသာသာကလေးလိုက်ပြီးတော့ ပြောနေမယ်ဆိုရင် ဒကာကြီးက ကြည့်ပြောတာ တို့က မကြည့်ဘဲနဲ့ ဒကာကြီး ပြောတဲ့အသံကြားတာ မှတ်ပြီးတော့ပြောတယ်ဆိုရင် ဘာတုန်းဗျာ၊ ဒကာကြီးသိသလို တို့သိပါ့မလားဗျာ။

တပည့်တော်သိသလို တပည့်တော်အပြောနဲ့ အရှင်ဘုရားပြောနေရင်းတော့ တပည့်တော်သိသလို မသိပါဘူးဘုရား။

မှားမှာလား ဒကာကြီးရယ်။

တပည့်တော်က လေးငါးထပ်ဆိုရင် အရှင်ဘုရားမှတ်ပြီးပြောရင် မှားမှာပါဘုရား။

ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ၊ အေး… ဒါမကြည့်ဘဲလုပ်လို့ ဒကာကြီးရဲ့ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။ အနံ့ကြိုင်တယ်၊ လှိုင်တယ်လို့ ပြောနေပြီဗျာ။ တို့ဒကာကြီးရယ် ဒီဟာကို မနမ်းမရှူဘဲနဲ့ ဒကာကြီးပြောတာ မှတ်ပြီးတော့ ပြောနေ။ ဒကာကြီးကတော့ နမ်းရှူပြီးတော့ စံပယ်ရဲ့ရနံ့ကြိုင်တာ၊ လှိုင်တာကိုသိပြီးတော့ ပြောလိုက်တာပေါ့လေ ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

ဒီတော့ ဒကာကြီးပြောတာကို မှတ်ပြီးတော့ တို့လည်းသိပြီ၊ ဒကာကြီးရေလို့ ပြောလို့ရှိရင် ဒကာကြီးသိတဲ့အတိုင်း ပြောသလို ပြောကတည်းကိုက ဒကာကြီးပြောတာနဲ့ တူပါ့မလားဗျာ။

တပည့်တော် ပြောတာနဲ့ကို မတူနိုင်ပါဘူးဘုရား။

ဘာလို့တုန်းဗျာ ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးက ရနံ့ကိုကြိုင်တယ်၊ လှိုင်တယ် ရနံ့ကို တို့က ဒီလိုပြောတာ မတူသေးဘူးလား။

မတူသေးပါဘူးဘုရား။ တပည့်တော်က စံပယ်ပန်းမွှေးပုံကို တပည့်တော်လည်း မပြောတတ်ပါဘူး။ ပန်းမွှေးပုံကို ဘယ်လိုမွှေးတယ်လို့ ပြောလို့မရနိုင်တဲ့ကိစ္စပါဘုရား။

ဒါဖြင့် ရနံ့ကို နမ်းလို့ရှူလို့ သိပြီးတော့ကို ကြိုင်တယ်၊ လှိုင်တယ်ဆိုလို့ရှိရင် ပြောတဲ့လူကတော့ စံပယ်ပန်း ကြိုင်တယ်၊ လှိုင်တယ်မွှေးပုံကို သိပြီးတော့ ပြောတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ တိုးပြောမှာလားဗျာ။ အေးဗျာ ကိုယ်ကြိုင်တာ၊ လှိုင်တာ စံပယ်ရနံ့ကိုပဲ ကြိုင်တယ်၊ လှိုင်တယ်ကို သိပြီးတော့ ကြိုင်တယ်၊ လှိုင်တယ်ဆိုတဲ့အတိုင်းကို ပြောမှာဗျာ၊ မပို မလိုဗျာ၊ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

မှန်လည်း မမှန်ပေဘူးလားဗျာ။

မှန်ပါတယ်ဘုရား။

မှန်တာပေါ့ဗျာ။ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲနဲ့ တို့က ဒကာကြီး နမ်းရှူပြီးတော့ ကြိုင်တယ်၊ လှိုင်တယ်ပြောတော့ တို့က ဒကာကြီးပြောတဲ့အတိုင်း စံပယ်ပန်း ကြိုင်တယ်၊ လှိုင်တယ်နဲ့ ဒီလိုပြောနေရင် တို့စိတ်ထဲက တကယ်သိရဲ့လားဗျာ။

အရှင်ဘုရားက တပည့်တော်ပြောတဲ့အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်းပြောသော်လည်း အရှင်ဘုရားရဲ့စိတ်ထဲမှာ သိတာကလေး တပည့်တော်သိတာနဲ့ သိပ်ကွာခြားနေပါတယ်ဘုရား။

အေး… အခုနကလို သေသေချာချာ ကိုယ်တိုင်ပြောတာပြောတော့ ပြောတာပဲဗျာ။ ကိုယ်တိုင်သိပြီးတော့ ပြောတာနဲ့ သူများပြောတာကို မှတ်ပြီးတော့ ပြောတာဟာ အချင်းချင်းဟာ ဘယ်လိုကွာတယ် အပြောချင်းမှာလည်း အခုလိုကွာတယ်ဗျာ။

ကြားကြရဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

အေး… ဘုရားဆုံးမတော်မူတဲ့နေရာတွေမှာလည်းပဲ ဘုရားဆုံးမတော်မူတာတွေကို တည့်တည့်မှန်မှန်တွေကို ရထားပြီးတော့ မမှားအောင် ပြောလို့လည်းပဲ ဒါကတော့ဗျ မှန်ပြီဗျာ။ သို့သော်လည်းပဲ မလိုက်နာလိုသေးသည်မို့ မဆိုက်လာသေးတယ်။ မလိုက်နာလို့ မဆိုက်လာတဲ့ အပြောတော့ ရိုးတိုးရားတား နေမှာပါဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

ဟုတ်ပါရဲ့လားဗျာ။ အဲဒီလိုနေမှာဗျာ။ အဲ သူတို့ စံပယ်ရနံ့ ကြိုင်တယ်၊ လှိုင်တယ်ဆိုတော့ စံပယ်ရနံ့ကို သိထားတာကတော့ ဘယ့်နှယ်တုန်းဗျာ။ အကုန်လုံး သိမနေဘူးလားဗျာ။

စံပယ်ပန်းရနံ့ကို ခံဖူးသောသူက တကယ်သိပါတယ်ဘုရား။

သည့်ပြင် ပန်းရနံ့ကို ကဲ ဒီဟာ စံပယ်ရနံ့ပါပဲဗျာလို့ ဒီလိုပြောရင် ဘယ့်နှယ်တုန်းဗျာ။ သူက ဟုတ်တယ်လို့ ပြောမလားဗျာ။

မပြောပါဘူးဘုရား။ တပည့်တော်က နှင်းဆီပန်းရနံ့ကို စံပယ်ပန်းရနံ့ပဲလို့ဆိုရင် စံပယ်ပန်းကို နမ်းဖူးသော သူက စံပယ်မဟုတ်ဘူးလို့ ချက်ချင်းသိပါတယ် ဘုရား။

အေး…အေး… အဲဒီလိုဗျာ။ ရနံ့ချင်းပေမယ့်လို့ နှင်းဆီရဲ့အနံ့ကို တစ်ခါတည်းပဲ သင်းပျံ့တာတွေကို ပေါ့လေ။ အဆီကလေးထုတ်ပြီးတော့ ယူထား၊ စံပယ်ကလည်း စံပယ်ရဲ့ရနံ့တွေကို တစ်ခါတည်းပဲ ထုတ်ပြီးယူရင် ဖြစ်တယ် မဟုတ်လားဗျာ။

ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။

အဲဒါ ဘာဆီခေါ်တယ်။

စံပယ်ကယူတော့ စံပယ်ဆီခေါ်တယ်။

နှင်းဆီပန်းက ယူတော့ကော။

နှင်းဆီပန်းဆီလို့ ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။

ဒီတော့ စံပယ်ပန်းရနံ့အဆီကို သိထားတဲ့သူကကော အဲဒါ စံပယ်ဆီပါဗျာ ဆိုလို့ရှိရင် စံပယ်ဆီဟုတ်ရင်တော့ ဘယ်နှယ်တုန်းဗျာ။

စံပယ်ဆီဟုတ်ရင် စံပယ်ဆီလို့ ပြောမှာပါဘုရား။

နှင်းဆီပန်းဆီကို ယူထားပြီးတော့ ဒါကတော့ စံပယ်ရဲ့ အဆီအနှစ်ပါဗျာလို့ ပြောရင် ဘယ့်နှယ်တုန်းဗျာ။ စံပယ်ရနံ့ကို သိထားတဲ့သူက ဒါစံပယ်ဆီ စံပယ်ရနံ့ပဲ ဟုတ်တယ်လို့ ပြောမလားဗျာ။

ဟုတ်တယ်လို့ မပြောပါဘူးဘုရား။ သူကတော့ စံပယ်ပန်းရဲ့အနံ့ကို သိပြီးသားမို့ ဟုတ်တယ်လို့ မဆိုနိုင်တော့ပါဘူးဘုရား။

ဘယ်လို ဆိုမတုန်းဗျာ။

ဒါ နှင်းဆီပန်းအဆီပဲလို့ တိုက်ရိုက်ပြောတော့မှာပဲဘုရား။ သိတဲ့သူဗျာ မွှေးတော့မွှေးတာချည်းပဲ၊ ကြားကြရဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

လုပ်တာသာ ပဓာနပါဘုရား။

အေး… အဲဒီလိုပြီးတော့ အခုနင်က လုပ်ဆောင်တဲ့အခါလည်းပဲ အခုတင်ကလို လုပ်ဆောင်ကြရမယ် ကြားလား။ ပြီးတော့ ဆောင်တဲ့အခါကျပြန်ပြီဆိုတော့ ဒီအတိုင်းလည်း မဖြစ်သေးဘူး။ သူ့မှာ ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ ဆောင်တဲ့အခါမှာ ပြောစရာရှိသေးတယ် ကြားကြရဲ့လားဗျာ။ သမထပိုင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဝိပဿနာပိုင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်အလုပ် ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ဗျာ။ ဟုတ်ပါရဲ့လားဗျာ။ အဲဒီ ပြောစရာက ဒါဘာတုန်းဆိုတော့ ပြောပေးတော့ သိရတာ။ အဲဒီအခါမှ သူဟာ နေရာကျတာဗျ ကြားကြရဲ့လားဗျာ။ ပြောမပေးရင် နေရာမကျဘူးဗျာ။ သို့ ဘယ်သို့ဆိုတော့ ဒကာကြီးရဲ့ ဟိုဒင်းကို ပြောမယ်ပေါ့လေ။ ဒကာကြီးအရပ်က ဘယ်တုန်း။

တပည့်တော်အရပ်က ကြည့်မြင်တိုင်ပါဘုရား။

အေး… ကြည့်မြင်တိုင်၊ ကြည့်မြင်တိုင် ဒကာကြီးအိမ် သွားချင်တာဗျာ။ ဘယ်နားသွားရမှာတုန်း ပြောရင် ဘယ့်နှယ် ပြောမတုန်းဗျာ။

ကြည့်မြင်တိုင်ဆို ဒီက တောင်ဘက်ကို လျှောက်သွားရင် ရောက်ပါရောဘုရား။

အေးဗျာ သိပြီဗျာဆိုပြီး တောင်ဘက်ကို လျှောက်သွားလိုက်ရင် သေသေချာချာ ရောက်ရောလားဗျား။

တောင်ဘက်လျှောက်သွားရင် မသိရင်တော့ မရောက်ပါဘူးဘုရား။

အေး… ဘယ်များ ရောက်သွားမှာလဲ။

ဟိုမြစ်ကမ်းနား ရောက်သွားမှာပါဘုရား။

ဟုတ်လား ဒကာကြီးရဲ့။ အဲဒါဗျာ သိပြီဆိုတော့ ဒကာကြီးက ဘယ်ခင်းကောင်းပါဗျာ ဆိုပြီးတော့ ဒကာကြီးနဲ့ သွားရင်ကောဗျာ။

တပည့်တော်နဲ့ သွားလိုက်ရင်တော့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်မှာပါဘုရား။

အေး… ဟုတ်တယ်ဗျာ။ ဒီလိုဗျာ ကြားလား။ ဒကာကြီး ရှေ့ကသွား၊ နောက်ကလိုက်ရင် နေရာကျမှာပဲ။ တို့ကို ရှေ့ကသွားနိုင်းလည်းပဲတို့က တခြားသွားရင်၊ ဒကာကြီးက ကြည့်နေမှာလားဗျာ။

ကြည့်မနေပါဘုရား။

ဘယ့်နှယ်လုပ်မှာတုန်း။

ဘယ်ဘက်ရပ်လိုက်၊ ဘယ်ဘက်ကွေ့လိုက်၊ ရောက်ပြီ ဒီလိုပြောမှာပါဘုရား။

အေး… အဲဒီ တကတဲ ဘာလဲ ဒကာကြီးအရပ်က။

ကြည့်မြင်တိုင်ပါဘုရား။

ကြည့်မြင်တိုင်တောင်မှ ဒီလိုပြောပေးမှ ရောက်တာ ဒကာကြီးရဲ့ ကြားလား။

တင်ပါ့ဘုရား။

ဟုတ်ပါရဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

အဲဒီလိုဆို ဒကာကြီးများ၊ ဒကာမကြီးများရေ ကြားလားဗျာ။ သို့ပေမယ့်လို့ ဒီအနားကနေပြီး ဟိုအနား ကွေ့လိုက်၊ ဘယ်ဘက် ရပ်လိုက်ဆိုလို့ ဘယ့်နှယ်တုန်းဗျာ၊ မသွားဘဲနဲ့။ မသွားဘဲနဲ့ ပါးစပ်နဲ့လေလုပ်ပြီး ပြောနေလို့ ကြည့်မြင်တိုင်ကို မရောက်ပါဘူးဘုရား။

အခု ဒကာကြီးတို့ ကြည့်မြင်တိုင်ရောက်ချင်တာ တို့က ပြောနေရုံနဲ့ မရောက်ဘူး ဆိုချင်လားဗျာ။

ပြောနေရုံနဲ့တော့ မရောက်ပါဘူးဘုရား။

တို့ကတော့ သွားတဲ့အခါကျတော့ တို့က တိုတိုပြောချင်တာ ဒကာကြီးဗျာ။

အင်း… ဘယ်ဘက်ကွေ့ရင် ဘာတုန်း၊ ညာဘက်ကွေ့လို့ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

မှန်းပြီး တန်းတန်းသွားလိုက် ဒီလိုပြောချင်တာ ဒကာကြီးရဲ့။

တင်ပါ့ဘုရား။

အခုတော့ သူတို့ဥစ္စာက သွားတာ၊ မသွားတာ မပြောတတ်ဘူး။ တို့ကတော့ ပြောနေရတာဗျာ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

တင်ပါ့ဘုရား။

သွားကြရဲ့လားဗျာ။

မသွားသေးဘဲ တပည့်တော်တို့ကတော့ ပြောပြောနေကြတာပါဘုရား။

သြော်… ကနေ့တော့လည်းပဲ ဘယ့်နှယ်တုန်း ဒကာကြီးရဲ့။

ပြောတုန်းရှိပါသေးတယ် ဘုရား။

သြော်… မဖြစ်ဘူး။ ဒီလိုပျင်းနေလို့တော့ တကတဲကိုမှပဲ။ အေး… သို့သော်လည်း အားလုံး တို့ဥစ္စာများ ဝီရိယသန်သန်တွေနဲ့ အားချိန်နားချိန် မထားဘဲနဲ့ ပျော်ပြီးတော့ကို ရွက်ဆောင်ပြီးတော့နေကြတာ တို့က မမေးဘဲနဲ့ကို

ရှက်ဆောင်ပြီးတော့ နေကြတာ တို့က မမေးရပေါင်ဗျာ မြင့်မြတ်ပါတယ်ဗျာ။ သို့သော်လည်းပဲ ပြုံးပြုံးပြုံးပြုံးနဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ အစီးအပွားတွေ ဘုရားရှေ့လက်ထက်တော်က ဘုရားရှင်၏ တပည့်သား၊ တပည့်သမီးတွေ ဆောင်သလိုပဲ ဆောင်ပြီးတော့ နေကြတာတွေ အဲဒါလည်းပဲ တို့အရပ်ထဲ သွားတော့လည်းပဲ ဒီလိုဆောင် နေကြတာတွေ မြင်ခဲ့ရတာပဲ။ အရပ်ထဲနေလည်း ဒီအထားမှာလာပြီးတော့ ပြုံးပြုံးပြုံးပြုံးနဲ့ အခုနေကြတာတွေဟာ ဘယ်က ဟာတွေတုန်းဗျာ တို့အရပ်ထဲ မြင်ခဲ့တာတွေ မဟုတ်လား။

တင်ပ့ါဘုရား။ အရပ်ထဲတွေ့ခဲ့တဲ့ ပရိသတ်တွေပါပဲဘုရား။

အေးဗျာ။ တို့အရပ်ထဲသွားတော့ တွေ့တာကကောဗျာ။ ဘယ်နားက ပရိသတ်တွေတုန်းဗျာ။ အဲဒီအနားက နေတာတွေပဲ မဟုတ်လား။ အခု ဒီအနားကဟာတွေပဲ မဟုတ်လားဗျာ။

ဒီအနားဟာ တချို့လည်း ခပ်ဝေးဝေးက ပါပါတယ်ဘုရား။

ဪ… မဟုတ်ဘူးလေ။ ဪ… အကုန်လုံးပေါ့ဗျာ။ တို့က လျှောက်သွားတာ တော်တော်များတယ်လေ။

တင်ပ့ါဘုရား။

အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။ ဒါကြောင့်မို့ အကုန်စလုံးတို့ဟာ ကိုယ်ကောင်း၊ နှုတ်ကောင်း၊ စိတ်ကောင်းတွေနဲ့ အားရှိန်နားရှိန် မထားဘဲနဲ့သာ ဆောင်ရွက်ပြီးတော့ နေကြတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေပါပဲဗျာ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ အခုလို လျှောက်ပြီးတော့ သတိပေးရတာပဲဗျာ။ သို့သော်လည်းပဲ ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ အခုတင်ကဆောင်တဲ့ အခါလေးမှာ ဝိဇ္ဇာနဲ့အလုပ်ကို ခုတင်ကလို သတိထားကြရမယ်ဗျာ၊ ကြားကြရဲ့လားဗျာ။ ဒီတော့ အဲဒီဟာတွေလုပ်ရင်းနဲ့ပဲ စရဏတွေလည်းပဲ သူတို့ အားရှိန်၊ နားရှိန် မထားကြပါဘူးဗျာ။ ဒါတွေလည်း ရှက်ဆောင်နေတာပဲ။ ဒီလိုဆိုတော့ ရှေးအရှင်တွေဟာ စရဏနဲ့ ဝိဇ္ဇာနှစ်ဖြာကို မှန်းတဲ့ ဗောဓိနဲ့ပြီးအောင်သာ အခုလို ဆောင်ကြတာဗျာ။

အခုလည်းပဲ အချိန်တိုင်း နေရာတိုင်းမှာပင်လျှင်ပဲ တို့ဒကာကြီးတွေ ဒကာမကြီးတွေဟာ ကိုယ်ကောင်း၊ နှုတ်ကောင်း၊ စိတ်ကောင်းတွေနဲ့ ပျော်ပျော်ကြီးသာ အားရှိန်နားရှိန် မထားဘဲနဲ့ ဆောင်ကြတယ်။ ဒီတော့ ရှေးအရှင် သူတော်ကောင်းတွေလိုပဲ စရဏ၊ ဝိဇ္ဇာနှစ်ဖြာကို အားရှိန်နားရှိန် မထားဘဲနဲ့ ဝီရိယတွေနဲ့ ထူထောင်ပြီးတော့ ယူကြတဲ့ ရှေးအရှင်တွေဟာ စိတ်နှလုံးအလို တောင့်တတဲ့အတိုင်းဟာ အသီးသီး ပြီးသလို အားလုံးတို့ ပြီးကြမယ်။ ကြိုးစားကြ၊ အားထုတ်ကြဗျာ။

မှတ်သားရန်အချက်များ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူအပ်ခဲ့သော တရားတော်များကို လေ့လာရာတွင် စာရေးသူရဲ့စာအုပ်နဲ့အတူပါလာသော DVD မှတ်တမ်းခွေတွင်လည်း လွယ်လင့်တကူ နာယူနိုင်စေမည့် တရားတော်များကို စုဆောင်းထားသည့်အတွက် စာဖတ်သူများအနေဖြင့် ဖူးမြော်နာယူ ကြည်ညိုနိုင်ကြပါသည်။

ထိုသို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ဟောကြားတော်မူရာတွင် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လေးဖြင့် ဟောကြားတော်မူသည်မှာ လွန်စွာကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် စာဖတ်နေရင်းပင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စကားပြောဟန်မှာလည်း လွန်စွာကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

ထို့ပြင် ရှင်းပြစရာအချက်တစ်ချက်လည်း ရှိပါသေးသည်။ ထိုစကားစုမှာ **နှင်က** ဟူသော စကားစုဖြစ်ပြီး **နှင်** ဟူသည့် ရည်ညွှန်းသည့် **နာမ်**သဘောကို မရည်ရွယ်ခဲ့ပါ။ ***ထေရနေတုံးက*** ဟူသော ပြီးဆုံးခဲ့သည့် အချိန်ကာလတစ်ခုကို ရည်ရွယ်ဖွဲ့ဆိုသည့်ဟန်ဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တရားတော်ကို နာယူရာတွင် ကြားနာရာ၌ အခက်အခဲမရှိသော်လည်း စာဖြင့်ပြန်လည်ရေးသားရာတွင် စာစီရသည့် ပုံသဏ္ဌာန်ကြောင့် **နှင်** ဟူသည့် **နာမ်**သဘောကို ထင်မြင်မိမည်စိုးသောကြောင့်သာ စာရေးသူမှ ရှင်းပြပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်ကို နားလည်သဘောပေါက်ကြစေလိုပါသည်။

■

အခန်း-၁၃

၁၉၅၅ခု၊ မေလ ၁၁ရက်ည၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဓမ္မာရုံတွင် ဟောကြားတော်မူသည့် တရားတော်

ထားတတ်ရင် အပါယ်မကျ

(ထားဆိုတဲ့နေရာကလေးမှာ ထားကြ၊ အဲသည်လို စူးစူးစိုက်စိုက်ကလေးနေပြီးတော့ အပါယ်တော့ ကေန္တမကျတော့ဘူးလို့ မှတ်ရမယ်)

(ဤတရားမှာ ၁၉၅၅ခု၊ မေလ ၁၁ ရက်ည၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဓမ္မာရုံတွင် ဟောကြားတော်မူသည်။ ရှေးဦးစွာ ရှစ်ပါးသီလပေးတော်မူပြီးနောက် ဘုရားအလိုတော်အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ရန် မိန့်တော်မူသည်။ ထို့နောက် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များ ဆောင်ရမည်များကိုလည်းကောင်း အလှူပစ္စည်းများ သင့်လျော်စွာ အသုံးချရန်ကိုလည်းကောင်း ဟောကြားပါသည်။ ထို့ပြင် ဒါန၊ သီလနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကောသမ္ဗီပြည်မှ ကျွန်မကြီး ခုဇ္ဇုတ္တရာအကြောင်း၊ ဇီဝက ဆေးကုသပေးသော သူဌေးမကြီးအကြောင်း၊ သာမာဝတီနှင့် မာဂဏ္ဍီတို့အကြောင်းများ ဥပမာဆောင်၍ ဟောကြားတော်မူပါ၏)

ဝေဘူဆရာတော် အရှင်မြတ်သည် ပထမဦးစွာ ရှစ်ပါးသီလတော်ကို ပေးပြီးနောက် အောက်ပါတိုင်း တရားတော်ကို ချီးမြှင့်တော်မူပါတယ်။

(တရားနာခံအဖြစ် ဦးလှ(လယ်ဝန်-အငြိမ်းစား)က ဆောင်ရွက်သည်)

သီလကို ဆောက်တည်၍ပြီးကြပြီး ဆောက်တည်ပြီးကြရင် ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ကြ၊ ကျင့်ကြ၊ ပြည့်စုံပြီဆိုမှဖြင့် စိတ်နှလုံးအလို တောင့်တရည်ရွယ်ချက် အသီးသီးတို့ဟာ အကုန်လုံး ပြီးစီးအောင်မြင်ကြရော။ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာ တောင့်တရည်ရွယ်ချက် အသီးသီးတို့ပြီးစီးခြင်းငှာ အလိုရှိကြပါတဲ့ သူတော်ကောင်းအစားစားတို့သည် သီလကိုကြိုးစားပြီး ဖြည့်ကြ၊ ကျင့်ကြတယ်။ သီလ၌တည်ပြီးတော့ ပြုရတဲ့ကုသိုလ် အဖြာဖြာတို့သည် တောင့်တတဲ့ အတိုင်း အပြီးအဆုံးတိုင်မြောက်အောင်ဆောင်တယ်။ ပို့တယ်။ သီလ၌တည်ပြီးတော့ နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်တဲ့ ပူဇော်မှုတို့ကို စိတ်ထဲ၌ သဘောကျသလို ကောင်းမွန်စွာစီမံပြီး သူတကာတို့ကို မစေမယန် မခိုင်းဘဲနှင့် အလှူဝတ္ထုကို ရှိသေလို့၊ အလှူခံကို ရှိသေလို့၊ စိတ်ကို ဖြောင့်မတ်စွာထားပြီးတော့ အတုအတူ မရှိပါတဲ့ဘုရားရှင်၊ ဘုရားသာသနာတော်ကို ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်တဲ့ပစ္စည်းကို ကိုယ်တိုင်

ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး ကိုယ်အလို ရှိရာနှစ်သက်တဲ့ ဗောဓိနှင့်နိဗ္ဗာန်သို့ စံဝင်ရပါလို၏လို့ အဲဒီလို ဆုယူ ဆုတောင်းကြ။

အခါကောင်း ဘဝကောင်း

ဗောဓိဆိုတာ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းပြီးတော့ သိတာမြင်တာကို ဗောဓိလို့ခေါ်တယ်။ ဗောဓိသည် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ သာဝကဗောဓိရယ်လို့ အသီးသီးရှိတယ်။ ဒီတော့ သာဝကတွင်မှာလည်း အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ ပကတိသာဝကရယ်လို့ အသီးသီးရှိတယ်။ တေဒဂ်ရာထူးဌာနန္တရတို့မှာလည်း ကိုယ်အလိုရှိတဲ့ တေဒဂ်ရာထူးဌာနန္တရဖို့နှင့် နိဗ္ဗာန်ကိုစံဝင်ရပါလို၏လို့ အဲဒီလို ဆုယူဆုတောင်းကြ။ တောင့်တတဲ့အတိုင်းဟာ အသီးသီးပြီးစီးအောင်မြင်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စံဝင်ကြသွားတော်မူကြတဲ့ သူတော်ကောင်းအစားစားတို့ဟာ ရေတွက်ခြင်းဟာ မစွမ်းနိုင်အောင် များပြားကြပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ စိတ်နှလုံးအလိုတောင့်တတဲ့အတိုင်း ပြီးစီးအောင်မြင်ကြတာဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အခါကောင်း၊ ဘဝကောင်း၊ ဝီရိယ ကောင်းကြလို့ပဲ။ ဘုရားပွင့်တော်မူတဲ့အခါ ဘုရားသာသနာရှိတဲ့အခါက အခါကောင်းမည်တယ်။ လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ သုဂတိဘဝ ကိုရကြတဲ့ သူတော်ကောင်း အစားစားတို့ဟာ ဘဝကောင်းမည်တယ်။ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ နှစ်သက်ဖွယ်ဗောဓိကို ပြီးမြောက်အောင် ဝီရိယထူထောင်ပြီး အအားအနား မထားဘဲနဲ့ သွက်လက်ဖျတ်လတ်ပြီးတော့ ဆည်းပူးအားထုတ်တာက ဝီရိယကောင်းမည်တဲ့။

အခါဘဝကောင်းတာကို သိပြီးတော့ လိုအပ်တဲ့မှန်းထားချက် အသီးသီးပြီးအောင် ဝီရိယထူထောင်ပြီး ယူကြတော့ အကုန်လုံးအသီးသီးဟာ စိတ်နှလုံးအလိုအတိုင်း ပြီးစီးကြတယ်။ ဘုရားရှေ့လက်ထက်တော်က ဘုရားထံမှောက်သို့ များစွာသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ ရောက်ကြတယ်။ အဲဒီလိုရောက်တဲ့အခါမှာ ဘုရားရှင်ရဲ့ အသရေတော်ကို မျက်မှောက်အားဖြင့် ကြည်ညို ကြတဲ့အခါမှာ ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်ဗြဟ္မာမှ အားမရနိုင်။ မရောင့်ရဲ နိုင်ကြပါဘူးဗျာ။ စိတ်အားဖြင့်ကြည်ညိုပြီးတော့ နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်တဲ့ အမျိုးမျိုးအဖြာဖြာသော ပစ္စည်းတို့ကို လှူဒါန်း ဆက်ကပ်ပူဇော်ကြတဲ့အခါကတော့ အတုအစူမရှိပါတဲ့ ဘုရားရှင်သည် အစဉ်သနားပြီးတော့ ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်းပြီးသိပါတဲ့အတိုင်း သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် သိစေတော်မူတယ်။

မချွတ်ဝီရိယဖြင့်

ဤကဲ့သို့ ဘုရားအဆုံးအမကို ရကြပြီဆိုမှဖြင့် မချွတ်ဝီရိယဖြင့် လေးဖြာသော ဣရိယာပုတ်တို့မှာ တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်အောင်ယူကြတယ်။ အဲသည်လိုယူကြသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဆိုက်သင့်ဆိုက်ထိုက်တဲ့အချိန် မှာ အခါမလင့် ဆိုက်လာပါတယ်။ ဆိုက်လာပြီးတော့ ဝမ်းမြောက်ရကြပါသတဲ့ဗျာ။ ဝမ်းမြောက်ရမှုမှာလည်း တစ်ခဏစာ၊ တစ်ဘဝစာ မဟုတ်ဘူးဗျာ။ သံသရာ တစ်လျှောက်လုံးအတွက် လုံလောက်သည်ဖြစ်သောကြောင့် သံသရာတစ်လျှောက်လုံး လုံလောက်ပြီး လူ့ဘဝ တစ်ဘဝရယ်လို့ ပြောစလောက်ပြီးလို့ ဤကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြရပါတယ်။ ဒီတော့ ဤကဲ့သို့ ဘာကြောင့် ဝမ်းမြောက်နေကြရပါသလဲဆိုရင် အခါဘဝကောင်းတာကို သိပြီးတော့ ဝီရိယကိုထူထောင်ပြီးတော့ ယူကြတဲ့သူတော်ကောင်းအစားစားတို့ဟာ ဤကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြရပါတယ်။ ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်အခါတွေမှာလဲဆိုရင် ဘုရားပွင့်တော်မူတဲ့ အချိန်ကစပြီး ကာလများစွာသော လူနတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ဟာ ရောက်ကြတယ်။ ရောက်ကြသည့်အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်းမှာတွင်ပဲ တောင့်တရည်ရွယ်ချက် အသီးသီးတို့ဟာ မှန်းထားတဲ့အတိုင်းဟာလည်းပဲ အကုန်လုံးသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ဟာ စိတ်နှလုံးအလိုပြီးကြပါတယ်ဗျာ။ အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်းပါပဲဗျာ။ ဘုရားပွင့်တော်မူတဲ့အချိန်ကစပြီး များစွာသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ဟာ ဘုရားထံမှောက်မှာ ဘယ်အခါများ ပူဇော်ခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်းတို့ကို မပြုတဲ့ အချိန်အခါများ ရှိပါသေးသလဲ။ (မရှိပါဘူးဘုရား)

အေး… ဘုရားထံမှောက်မှာ အမြဲပဲ များစွာသော လူနတ်ဗြဟ္မာတို့ဟာ များပါ့ဗျာ။ အဲဒီလို များပြားတော့ကို အကုန်လုံးသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ဟာ တောင့်တရည်ရွယ်ချက် အသီးသီးတို့ဟာ အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်းမှာတွင်ပဲ ပြီးကြ ပါတယ်ဗျာ။ ဒီတော့ အရာမ်တစ်ခုရယ်၊ ဘာရယ်ဆိုတာကတော့ ရေတွက်တဲ့အခါမှာ တောက်လျှောက်အချိန်ကြီးမဟုတ်ပါ။ ခဏတစ်မှုဟုတ်ချင်းကလေးတွင်ပဲ ဘုရားအဆုံးအမကို ရကြတယ်။ သူတော်ကောင်း အစားစားတို့မှာ ကုဋေပေါင်း တစ်ရာ၊

တစ်ထောင်၊ တစ်သောင်းမက တစ်ခါတစ်ခါ ကုဋေပေါင်း အသင်္ချေ၊ ဤကဲ့သို့ များပြားတယ်ဗျာ။ အရာမ်တစ်ခုတစ်ခုမှာ၊ နေရာတစ်ခုခုမှာဆိုတာ သူတို့နေဖို့ မဆံ့ပါဘူးတဲ့ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ တန်ခိုးကြီးလို့သာ နေထိုင်ကြတာ။ တစ်နေရာစာလောက်လေးမှာပဲ နေစရာမရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့် တန်ခိုးကြီး နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာတွေဟာ အဲဒီလိုနေရာလေးမှာပဲ နေလောက်အောင် ဖန်တီးဆင်းပြီးဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတွေကို ယူကြတာတဲ့ဗျာ။ အဲဒီလို နေရာမရလောက်အောင် လူတွေ၊ နတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေဟာ များပြားပါသတဲ့ဗျာ။

ဟိုကတစ်မျိုး သည်ကတစ်ဖြာ

အဲဒီလို နေရာကလေးတွေကနေပြီး ဘုရားအဆုံးအမကို ရကြတယ်။ ရကြသည်နဲ့တစ်ပြိုင်နက်တည်း မချတဲ့ဝီရိယနဲ့ ဣရိယာပုတ် လေးဖြာမှာပဲ ဒီလိုဆောင်ပြီးတော့ ထားကြတော့ ယခုနလို ပြီးကြတာဗျာ။ ယခုလို ခဏ တစ်မဟုတ်ကလေးတွင်မှာပဲ ရာပေါင်း၊ ထောင်ပေါင်း၊ သိန်းပေါင်း တစ်ခါတလေ ကုဋေပေါင်း အသင်္ချေပေါင်း ကမှာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ သည့်ပြင် သိကြားနတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေဟာ ဆက်ကာဆက်ကာ ဘယ်တော့မှ မပြတ်ပါဘူးဗျာ။ အဲဒါအချိန်အခါ ဘဝကောင်းကြတော့ ဝီရိယ ထူထောင်ယူကြလို့ အကုန်လုံး ဒီလို ပြီးကြတာဗျာ။ အခုလည်း အားလုံးသော သံဃာတော်အရှင်ကောင်းတို့ဟာ မေတ္တာတည်းဟူသော မိုးရွေပြီး အမြဲတမ်းအားဖြင့် သွန်သင်ဆုံးမ ပြီးနေကြတယ်။

အဲဒါတွေဟာ သုံးဖြာသော ပိဋကတ်တွေပါပဲ။ သည်သုံးဖြာသော ပိဋကတ်တွေဟာလည်း ဘုရားရှင်ဆုံးမတော်မူတာတွေပဲ။ သာသနာတော် ထားတော်မူခဲ့တယ်ဆိုတာ ဒါကိုခေါ်တာဗျာ့။ အဲဒါကို အခု မပျက်ပြားရအောင်ဆိုပြီး ဆက်ကာဆက်ကာနဲ့ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူတာတွေကို မပျောက်ပျက်အောင် တပည့်သား၊ တပည့်သမီးများစွာတို့ဟာ တစ်ခါတစ်ခါ ကျပြီဆိုတော့ ဟိုကတစ်မျိုး သည်ကတစ်ဖြာ ဖြစ်မှာစိုးသည့်အတွက် သံဃာတော် အရှင်ကောင်းတို့က မေတ္တာကရုဏာ မိုးရွေပြီး စုပြီးတော့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ထပ်တူညီမျှ ရွက်ကြတယ်ဗျာ။ အဲဒါကို သင်္ဂါယနာတင်လို့ခေါ်တယ်ဗျာ။ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူတာတွေ ချွတ်ယွင်းမှာစိုးလို့ သူကတစ်ဖုံ ကိုယ်ကတစ်မျိုး မဖြစ်ရအောင် လုပ်တာပဲ။

ဘုရားဟောတော်မူတာ တစ်ခုတည်းကိုပဲ တစ်မျိုးစီဖြစ်နေရင် ဘယ်တော့မှ တည့်မှာမဟုတ်ဘူး။ မတည့်လို့ရှိရင် လိုချင်တဲ့ ခရီးကိုလည်း ရောက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ခရီးမမှားရအောင် အမှန်တစ်ခုတည်းကိုပဲ အမျိုးမျိုးတွေဖြစ်ပြီး နေမှာစိုးလို့ အဲသည်လို ပြုကြရတာဗျာ့။ ဘုရားဆုံးမတော်မူတာတွေဟာ ဆက်ဆက်ကာကာ မပျက်ဘဲ တည့်အောင်ထားကြတာကိုး။ အဲဒီလို ဆောင်ထားပြီးပြီဆိုတော့၊ မှတ်ပြီးပြီဆိုတော့ မမှားအောင် ရှေးအရှင်တွေ သွားတဲ့ခရီးကို မှတ်ပြီးပြီဆိုတော့ အဲသည်လို သွားကြရမှာဗျာ့။ မသွားဘဲနဲ့ မရောက်ဘူးဗျာ့။

မေး - ကိုယ့်မှာ ကားရထားရှိတယ် မဟုတ်လား။ အဲသည်အပေါ်မှာ စီးသွားလို့ရှိရင် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ခရီးကို မရောက်ဘူးလား။

ဖြေ - ရောက်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - ကားရထားရှိတော့ရှိပါရဲ့ သည်အတိုင်း စီးပြီးမသွားဘဲနဲ့ ကိုယ်လိုချင်တာကို ရောက်ပါ့မလား။

ဖြေ - မရောက်ပါဘူးဘုရား။

မေး - ပါးစပ်က ဆိုနေရုံနဲ့ ရောက်သလား။

ဖြေ - မရောက်ပါဘူးဘုရား။

မေး - လမ်းတော့သိပါရဲ့ဗျာ။ ဘယ်စေတီဆိုရင် ဘယ်လမ်းက သွားရတာဗျာဆိုပြီး သိနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ မသွားဘဲနဲ့ ရောက်မလား။

ဖြေ - မသွားဘဲနဲ့ မရောက်ပါဘူးဘုရား။

မေး - အေး… သိတော့ရောက်ပါဗျာ့။ ပြီးတော့ ကိုယ်မသွားချင်နေပေစေ။ ကားရထား အရှင်တွေက သိပြီးနေတော့ ဒါလည်း သွားပို့ရမှာပဲဆိုပြီး ပို့တာကို တက်သာစီး။ တို့မသွားပေမယ့် ပို့တဲ့လူက သိနေတော့ ရောက်တာပဲ မဟုတ်လား။

မြ - ရောက်ပါတယ်ဘုရား။

သူများမပြောနဲ့ တို့ဟာ ဘယ်မှမသိဘူးဗျာ။ သူတို့က မနက်ဆွမ်းခံသွားမယ်လို့ပြောရင် သွားရတာပဲ။ ဆွမ်းခံသွားမယ်ဆိုရင် လာလာ ကားပေါ်တက်ပါလို့ဆိုတော့ တက်လိုက်သွားတာပဲ။ ပြီးတော့ ဆွမ်းခံဖို့ရာအရပ် ရောက်သွားတာပဲ မဟုတ်လားဗျာ။ (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)

အေး… တို့တော့ ဘယ်မှ မသိဘူးဗျာ။ အရပ်ကို မသိဘူးဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ရောက်တာပဲဗျ။ အဲဒါ တစ်ရက်မဟုတ်ဘူး။ နေ့တိုင်းပဲဗျာ။ အဲဒါကြောင့်မို့ တို့ဆွမ်းစားနေရတာဗျာ။ တို့လာတုန်းကဆိုရင် သပိတ်ကလေးသာ ပါလာတာဗျာ။ ဒါတောင်မှ အဲသည်သပိတ်က မကောင်းဘူးဆိုပြီး သူတို့မြို့ကလှူတဲ့ သပိတ်နှင့်ဆွမ်းခံရတာဗျာ။ ဆွမ်းခံဖို့သွားရာလမ်းလည်း တို့ကတော့ မသိပေါင်ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ကားစီးပါဆို တက်စီးလိုက်တာပဲ။ ဆွမ်းခံတဲ့ နေရာရောက်ပြီဆိုတော့ ဆင်းပြီး ဆွမ်းခံလိုက်တာပဲ အဲဒါဆွမ်းရတာပဲဗျာ။

ရှေးအရင်တွေလို ချမ်းသာသုခအသီးသီးတွေဟာ ပြီးစီးအောင်မြင်ကြလိမ့်မယ့်ဗျာ။ ဆိုက်ကြရောက်ကြပါလိမ့်မယ်ဗျာ။ အခု ကားပေါ်တက်စီးလို့ တစ်ပါတည်း ကားသွားကတည်းက ဟိုနေရာကို ရောက်တော့မှာပဲဗျာ။ အခုလည်းပဲ ဘုရားဆုံးမတာတွေရှိတယ်။ အဲသည်လိုရှိတာကို သိတယ်။ ပိဋကတ်သုံးပုံဆိုတာလည်း သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ အဲဒါတွေကိုလည်း သိက္ခာတော် အရှင်ကောင်းတွေက မေတ္တာတည်းဟူသော မိုးရွာပြီး ပို့ချ၊ ချကြနှင့် အခါအခွင့်ရတိုင်း ထပ်ပြန်တလဲလဲ အမျိုးမျိုးအပြားပြားတွေကိုသိအောင် အဲသည်လို သွန်သင်ဆုံးမထားကြတော့ အားလုံးတို့ဟာလည်း အသီးသီးမှတ်သားပြီးသား ရှိကြပါတယ်။ ဘုရားရှင်ရွှေလက်ထက်တော်က စပြီးတော့ တစ်ခါတစ်ခါမှာ ယခုတွင်ကလို တစ်ခုတည်းဥစ္စာကိုပဲ ဆင်းရဲမှ လွတ်မှု တစ်ခုတည်းကိုပဲ တစ်မျိုးစီဖြစ်ပြီးတော့၊ ကွဲပြီးတော့ နေကြမှာစိုးလို့ သင်္ဂါယနာတင်ကြရတာဗျာ။

လျှောက် - တပည့်တော်တို့ကတော့ တစ်ခုတည်းသောနေရာကို သိချင်လှပါပြီဘုရား။

မေး - အံ့မယ် သူတို့မှာ ကားတွေပေါလိုက်တာ ဘယ်ကားစီးစီး ရတာဗျာ။ ကားတစ်ခုတွင် ကမှကပ့်မလား။ ဘယ်နှစ်ခုလောက်ရှိသလဲ။

မြ - သုံးလေးစီးလောက်ရှိပါတယ်ဘုရား။

မေး - တချို့က သည်ထက်ကပ့်မလား။

မြ - တချို့ကတော့လည်း လေးငါးခြောက်စီးရှိပါတယ်ဘုရား။

မေး - အဲသည်ကားတွေ တက်သာစီးဗျာ။ ဘယ်ကားစီးစီး လိုချင်တဲ့နေရာမှာကို သွားနိုင်မဟုတ်လား။

မြ - တင်ပါ့ဘုရား။

မေး - အခုလည်း ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတွေဟာ သူတို့မှာ သုံးဖြာပိဋကတ်ဆိုတာကို မေတ္တာရှင်၊ ကရုဏာရှင်တွေက သွန်သင်ဆုံးမထားတာရှိတော့ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းဆိုတာ အသီးသီး မှတ်ထားတာရှိတယ်။ မဟုတ်လား။

မြ - ဒါကလည်း ပါးစပ်မှာ ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော် - အဲသလိုမှတ်ထားတဲ့ ကိုယ်က သာသာကလေး တက်စီးရုံပါပဲဗျာ။

လျှောက် - ဘယ်ကားတက်စီးရမလဲ မသိပါဘူးဘုရား။ ကားတွေ ထွက်သွားတော့ကာ မော့ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော် - ကိုယ်ပိုင်ကားဆိုတော့ ကိုယ်စီးချင်တဲ့ကားတက်စီး။ သည်ကားတော့ လိုချင်တဲ့နေရာကိုသိတဲ့ အခုလည်းပဲ ဘုရားရှင်ဆိုဆုံးမပါတဲ့ အဆုံးအမတွေဟာ ဘာလဲဆိုတော့ ကိုယ်တောင့်တတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တိုင်းဟာ ရောက်နိုင်တဲ့ဟာတွေပါပဲ။ အဲတာတွေကို မှတ်သားပြီးပြီဆိုတော့ သည်အတိုင်း လိုက်နာနေပြီဆိုတော့ ကားတွေပါပဲဗျာ။

လျှောက် - တပည့်တော်တို့က လိုချင်တဲ့နေရာ မသိတတ်လို့ သိတတ်တဲ့ကားကို စီးချင်လှပြီဘုရား။

ဆရာတော် - အံ့မယ်မင်း သူတို့ကားတွေရှိသားနှင့်ဗျာ။ တက်သာစီး ဘယ်ဟာဖြစ်ဖြစ် ရောက်မှာချည်းပဲရယ်။ မှတ်ထားလိုက်တဲ့ဟာတွေ အဲသည်အထဲက တစ်ခုမှန်မှန် ကိုယ်သဘောကျ နှစ်သက်တဲ့ဟာတစ်ခုခုကို ဝီရိယသန်သန်နဲ့ ထိုထိုအာရုံမသွားရအောင် အဲ့သည်လိုထားဗျာ။ ထားပြီးဆိုတော့ အဲဒါကား တက်စီးတာပါပဲဗျ။

လျှောက် - တပည့်တော်တို့ တရားနာပုဂ္ဂိုလ်တွေ အားလုံးက ဟိုကားသည်ကားမစီးဘဲနဲ့ တစ်မျိုးတည်းသော ကားတစ်စီးတည်းကိုပဲ စုသွားချင်ပါတယ်ဘုရား။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်မလွဲဘဲနဲ့ တစ်ကားတည်းကိုပဲ စီးချင်ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော် - သူတို့ဟာ အကုန်လုံး ဆင်းရဲမှလွတ်မှုကြီးပဲဆိုတာ နားလည်ထားပါတယ်ဗျာ။

လျှောက် - တစ်မျိုးစီဖြစ်ကုန်မှာ စိုးလို့ပါဘုရား။

ဆရာတော် - တစ်မျိုးစီးမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ဘာဖြစ်ဖြစ် အတူတူတစ်ခုတည်းပဲ ကိုယ်ကသာတက်စီး စီးရင် ကိုယ်ရောက်ချင်တဲ့နေရာကို သေသေချာချာ ဆိုက်မှာချည်းပဲပေါ့။ အဲသည်ကို သွားတဲ့ ကားချည်းပဲဗျာ။ အခုလည်း ဘုရားရှင်ဆိုဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတွေ ရထားကြတယ်။ ပြောတတ်တယ်။ အဲသည်မှတ်ထားတဲ့ တစ်ခုခုကိုသာလျှင် ထိုထိုတစ်ပါးအာရုံမသွားရအောင် ဘုရားအလိုတော်ကျ ဝီရိယသန်သန်နဲ့သာ သည်လိုအာရုံပြုပြီးထားကြ။

မေး - အဲသည်လိုထားတော့ မနေဘူးလား။

ဖြေ - နေပါတယ်ဘုရား။

မေး - အေးတယ်ဆိုရင် နေတဲ့အချိန်မှာ ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်တဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့ဟာ ရှိသေးသလား။

ဖြေ - မရှိပါဘူးဘုရား။

မေး - မရှိဘူးဆိုရင် အကုသိုလ် စင်ကြယ်တာပေါ့ဗျာ။

ဖြေ - တင်ပါ့ဘုရား။

မေး - စင်ကြယ်တယ်ဆိုတော့ သည်အချိန်မှာ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပူပန်ရမှု ရှိသေးသလား။

ဖြေ - မရှိပါဘူးဘုရား။

မေး - ဒါဟာ အခုအာရုံပြုရင် အခုချက်ချင်း မဟုတ်လား။

ဖြေ - အခုချက်ချင်းပါဘုရား။

မေး - အခုလို စိတ်ကလေးကို စူးစူးစိုက်စိုက်ထားလို့ နေတဲ့အချိန်ကလေးမှာ သက်တမ်းစေ့လို့ စုတိကျတယ်ဆိုရင် ဘယ့်နှယ်လဲ။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ပူပန်ရဦးမလား။

ဖြေ - မပူပန်ရပါဘူးဘုရား။

မေး - ဒါဟာ ခဏလေးရှိသေးတယ်ဗျာ။ သည့်ထက် အချိန်များများကြီးကြီးထားမယ်ဆိုရင် ဤမျှ ကပ့်မလား။

ဖြေ - မကပါဘူးဘုရား။

မကြောက်ရဘူး

ရှေးအရှင်တွေဟာ အဲသည်လိုသွားတာဗျာ။ ဒါကြောင့် သူတို့မှန်းထားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း အသီးသီး အကုန်ပြီးတာပါဗျာ။ ဘုရားရှင်ဆုံးမတဲ့ သုံးပုံသောပိဋကတ် အကုန်လုံးဟာ ဆင်းရဲမှ လွတ်မှုတစ်ခုတည်းဗျာ။ ဘုရားရှင်လည်း သည်ဆင်းရဲမှ လွတ်မှုတစ်ခုတည်းကိုသာလျှင် အမြဲအားဖြင့် ညွှန်ကြားဆုံးမတာဗျာ။ ဒါကြောင့် အခုန ထားဆိုတဲ့နေရာကလေးမှာသာ နေအောင်ထားကြဗျာ။ အဲသည်လိုထားလို့ တော်တော်ကလေးနေပြီးနေတော့ ရိပ်မိလာကြလိမ့်မယ်။ အဲသည်မှာ ခုနလို အခုလည်း မကြောက်ရဘူး။ နောင်လည်း မကြောက်ရဘူး။ အခုလည်း မစိုးရိမ်ရဘူး။ နောင်လည်း မစိုးရိမ်ရဘူး။

မေး - သက်တမ်းစေ့လို့ သေရင်လည်း မင်းဘယ်သွားမလဲဆိုရင် ဘယ့်နှယ်လဲ။ သည်အတိုင်းနေရင်တော့ မပြောနိုင်ဘူးထင်တယ်။

ဖြေ - မပြောနိုင်ပါဘူးဘုရား။

မေး - ဥပုသ်စောင့်ရင်ကော ပြောနိုင်ပါ့မလား။

ဖြေ - ဥပုသ်စောင့်ရင်လည်း မပြောနိုင်ပါဘူးဘုရား။ ဥပုသ်စောင့်ရင်လည်း ထားဆိုတဲ့နေရာမှာ မထားတတ်တာနှင့်

လောဘဖြစ်လိုက်၊ ဒေါသဖြစ်လိုက်တာပဲဘုရား။

ပြောလို့ မကုန်နိုင်

မေး - မထားတတ်တာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ မထားလို့ မနေတာပါဗျာ။

ဖြေ - မထားတတ်သေးပါဘူးဘုရား။ ဘယ်လိုထားရမယ်ဆိုတာ ချီးမြှင့်တော်မူပါဦးဘုရား။ ဒါကတော့ဗျာ သူတို့အားလုံး သိပြီးသားတွေပါဗျာ။ ပြောစမ်းကြပါဆိုရင် ပြောလို့မကုန်နိုင်အောင် များပါတယ်ဗျာ။

မေး - သို့သော်လည်း သူတို့အားလုံး တစ်မျိုးစီ၊ တခြားစီ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမယ် မဟုတ်လား။

ဖြေ - တစ်မျိုးစီ တခြားစီး ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။ အေး… ဒါကြောင့် အားလုံး တစ်ပြိုက်နက်တည်း တူတဲ့ဟာဆိုရင်တော့ အဲဒါကတော့ အကုန်လုံး တူကြတန်ကြပါရဲ့။

မေး - အခု ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတွေဟာ အသက်မရှူကြဘူးလား။

ဖြေ - ရှူကြပါတယ်ဘုရား။

မေး - အသက်မရှူတဲ့ ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတွေ ပါသေးသလား။

ဖြေ - မပါပါဘူးဘုရား။

မေး - အသက်ရှူတဲ့အခါ ဘာနဲ့ရှူရသလဲ။

ဖြေ - နှာခေါင်းနဲ့ ရှူရပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဒါကတော့ တစ်ညီတစ်ညာတည်း ဖြစ်ရဲ့လား။

ဖြေ - တစ်ညီတစ်ညာတည်းပါဘုရား။

ထွက်လေဝင်လေ

မေး - အသက်ရှူတာက ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ လေနှစ်ရပ်တို့ဟာ အေးအေးနဲ့တိုက်ဝင်တယ်။ ပြီးတော့ အေးအေးနဲ့ တိုက်ပြီး ပြန်ထွက်တဲ့ဟာကို ခေါ်တယ်ထင်ပါရဲ့ ဟုတ်ကဲ့လား။

ဖြေ - ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။
ဒါကြောင့် လေနှစ်ရပ်တို့ဟာ ဘယ်နေရာကလေးမှာ အေးအေး အေးအေးနဲ့ တိုက်ထွက်တယ်၊ တိုက်ဝင်တယ်၊ ဘယ်နေရာကလေးမှာ ထင်ထင်ရှားရှား တိုက်ပြီး ဝင်တယ်၊ ထွက်တယ်ဆိုတာ အခု စဉ်းစားကြစမ်းပါဗျာ။

မေး - စဉ်းစားတော့ သိတယ်မဟုတ်လားဗျာ။

ဖြေ - သိပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဘယ်နေရာကလေးမှာ အေးအေး အေးအေးနဲ့ တိုက်ပြီးတော့ ထွက်သတုန်းဗျာ။

ဖြေ - နှာသီးဝမှာ အေးအေး အေးအေးနဲ့ တိုက်ထွက်တာ ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။ ဝင်တော့လည်းပဲ နှာသီးဝမှာ အေးအေး အေးအေးနဲ့ တိုက်ပြီးတော့ဝင်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - သည်တော့ ဘယ်နေရာကလေးမှာ ထင်ရှားသတုန်းဗျာ။

ဖြေ - နှာသီးဝမှာပဲ ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။

မေး - အဲသည်နေရာမှာ လက်တစ်ခုနဲ့ သာသာကလေးတို့ထိပြီး ထားရင်မသိပေဘူးလား။

ဖြေ - လက်နှင့်ထိတော့ သိနေပါတယ်ဘုရား။

မေး - သည်တော့ ကိုယ့်စိတ်မှာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်မှာ စိုက်စိုက်စူးစူး တည်ပြီးနေသလား။

ဖြေ - မနေပါဘူးဘုရား။

မေး - မနေတော့ တခြားတစ်ပါးကို သွားနေသလား။

ဖြေ - သွားနေပါတယ်ဘုရား။

မေး - သည်လိုသွားတော့ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် နှစ်ခုရှိတဲ့နေရာမှာ ကုသိုလ်လား၊ အကုသိုလ်လား။

ဖြေ - တခြားသွားတာက အကုသိုလ်ချည်းပါပဲဘုရား။

မေး - အကုသိုလ်ဆိုတော့ ကိုယ်အလိုရှိတဲ့နှစ်သက်တဲ့ တောင့်တချက်တွေကို ရပါမလား။

ဖြေ - မရပါဘူးဘုရား။ လွဲသွားပါတယ်ဘုရား။

မေး - အေး··· အကုသိုလ်တွေနဲ့ တခြားသွားနေရင် သက်တမ်းစေ့လို့ စုတိကျရမယ်ဆိုရင် ဘယ်ရောက်မလဲ။

ဖြေ - အပါယ်ရောက်မှာပါပဲ ဘုရား။

မေး - အပါယ်ဆိုတာ ဘယ်ဒင်းလဲ။

ဖြေ - ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်ပါဘုရား၊

မေး - ငရဲကိုကော ဘယ်သူရောက်ချင်သလဲ။

ဖြေ - ဘယ်သူမှ မရောက်ချင်ပါဘူးဘုရား။

မေး - တိရစ္ဆာန်ကိုကော ဘယ်သူရောက်ချင်သလဲ။

ဖြေ - မရောက်ချင်ပါဘူးဘုရား။

မေး - ပြိတ္တာရော။

ဖြေ - မဖြစ်ချင်ပါဘူးဘုရား။

မေး - အသူရကာယ်ရော။

ဖြေ - မဖြစ်ချင်ပါဘူးဘုရား။

မေး - အဟုတ်မဖြစ်ချင်တာလား၊ လိမ်ပြောတာလား။

ဖြေ - အဟုတ်ကို မဖြစ်ချင်တာပါဘုရား။
ကောင်းပါ့ဗျာ၊ မဖြစ်ချင်ရင်ဖြင့် လေးပါးသော အပါယ်ကို မသွားနဲ့ဗျာ၊ သွားရင်တော့ ရောက်မှာပဲ။

မေး - မရောက်ချင်ဘူးဆိုပြီးတော့ အဟုတ်ကိုမရောက်ချင်တဲ့လူဟာ အဲသည်ကို သွားပါ့မလား။

ဖြေ - မရောက်ချင်တဲ့ လူကတော့ မသွားပါဘူးဘုရား။

မေး - အခု ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတွေဟာ မရောက်ချင်ဘူးလို့ ပြောကြတယ်မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ အဲသည်ကော မသွားဘဲ နေရဲ့လား။

ဖြေ - မသွားဘဲတော့ နေလို့မဖြစ်ဘူး ထင်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သွားချင်လို့လား၊ ရောက်ချင်လို့လား။

ဖြေ - တပည့်တော်တို့က ချွတ်ယွင်းနေပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော် - မရောက်ချင်လို့ရှိရင်တော့ မသွားဖို့ရှိတာပဲ။ အေး··· ဒါပေမဲ့ အခုနလို ထိုတစ်ပါး အာရုံသွားနေတာဟာ တခြားသွားသည်မဟုတ်၊ အပါယ်လေးပါးရှိသည့်အနက် တစ်နေရာရာကို သွားသွားတာပဲဗျာ။

လျှောက် - တစ်နေရာရာကတော့ သေချာတယ်ဘုရား။

ဆရာတော် - လေးပါးလုံးတော့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း မရောက်ပါဘူး။

လျှောက် - တစ်လှည့်စီ ရောက်နေမှာ ထင်ပါရဲ့ဘုရား။

ဆရာတော် - သည်အတိုင်းနေရင်တော့ တစ်နေရာရာကတော့ သေချာတယ်ဗျာ။ (သေချာပါတယ်ဘုရား)

ဘယ်သူမှပို့တာမဟုတ်

အဲသည်လိုသွားတာက ဘယ်သူကမှ ပို့တာမဟုတ်ဘူး။ ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာကမှ ပို့တာ မဟုတ်ဘူး။

ဒါကြောင့် အဲသည်နေရာကို မရောက်ချင်ရင် မသွားနဲ့၊ ဒါကို ဘာဖြစ်လို့ ပြောရသလဲဆိုရင် အခုန လက်နဲ့ထိတော့ သိတယ်လို့ ပြောကြတယ် မဟုတ်လား။

ပြောသည့်အတိုင်း ကိုယ်စိတ်ဟာ အဲသည်လို အကုသိုလ်တွေ ငြိမ်းစေရအောင်၊ အဲသည်အပါယ်လေးပါးကို မသွားရအောင် သည်နေရာမှာ လက်နဲ့ထိတော့ သိလို့ စိတ်ကလေးကို အဲသည်လိုထားကြဗျာ။

ထားတော့ကို ဘယ်မှမသွားဘဲနေတယ် မဟုတ်လား၊ ဘယ်မှမသွားဘဲနဲ့နေတာက အဟုတ်ထားတော့ အဟုတ်နေတယ် မဟုတ်လား။ (နေပါတယ်ဘုရား)။

ထိုင်ထားရင်ကော မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) အဲသည်လို ထားတဲ့အချိန်မှာ အကုသိုလ်တွေ စင်ကြယ်ပြီးတော့၊ ကြည်ပြီးတော့ တည်ပြီးနေတယ်ဗျာ။ ဒါကြောင့် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု အဖြာဖြာတို့ဟာ ဘာမှမရှိဘဲနဲ့ ချမ်းသာသကိုးဗျာ။

မေး - သည်တော့ သည်ချမ်းသာကလေးကို မပျက်ရအောင်၊ သည်ဟာကို မလွတ်ရအောင် စိတ်ကဆောင်ပြီး ပြီဆိုတော့ ထိုင်ရာက မတ်တတ်ရပ်ချင်လည်း ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား။

ဖြေ - ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - လမ်းခရီးသွားမယ်ဆိုရင်လည်း တစ်ဆက်တည်း မပျက်ဘဲနဲ့သွားရင် မဖြစ်ပေဘူးလား။

ဖြေ - ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - ခန္ဓာဝန်အတွက် စားဖို့သောက်ဖို့ဆောင်ရွက်တဲ့နေရာမှာကော ထိထားပြီးတော့ ဆောင်ရွက်ရင် ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား။

ဖြေ - အဟုတ်ထားရင် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

အဟုတ်ထားရင် ရတာပေါ့ဗျာ၊ စိတ်ထားဖို့ဆိုတာ လွယ်တာပေါ့ဗျာ၊ မော်တော်ကားပေါ်တယ်ဆိုတာကမှ လျှောက်သွားပြီး ဟိုရောက်မှ တက်ရတာဗျာ၊ အခုဟာကတော့ လွယ်လိုက်တာဗျာ။

မေး - စိတ်ကလေးကို အခုထားဆိုရင် အခုဖြစ်တယ်မဟုတ်လား။ နေရာက ရှာရသေးသလား။

ဖြေ - မရှာရပါဘူးဘုရား။

မေး - အေး… အဲဒါလွယ်တာပေါ့ဗျာ၊ ကားပေါ်တက်ရတာလောက် ခက်ပါ့မလား။

ဖြေ - မခက်ပါဘူးဘုရား။

မေး - အဲသည်လို ထားတဲ့အခါမှာ ပင်ပန်းသလား။

ဖြေ - မပင်ပန်းပါဘူးဘုရား။

မေး - ပစ္စည်းရော ကုန်သေးသလား။

ဖြေ - မကုန်ပါဘူးဘုရား။

မေး - အလုပ်အကိုင်ရော ပျက်သလား။

ဖြေ - မပျက်ပါဘူးဘုရား။

ရှင်ဘုရင်လုပ်ရင်

မေး - အေး… ဘာမှမကုန်ဘူးဗျ။ ဒါကြောင့် ဘုရားရှေ့လက်ထက်တော်က ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတွေကို မှတ်ပြီးတော့ သည်လိုလိုက်ကြတာဗျ။ ရှင်ဘုရင်တွေက ရှင်ဘုရင်လုပ်ရင်း၊ သူဌေးတွေက သူဌေးလုပ်ရင်း၊ ရှင်ဘုရင် သူဌေးမဟုတ်တဲ့ အားလုံးတို့မှာလည်း သူတို့အလုပ်တွေနဲ့တကွ မပျက်ပေါင်ဗျာ၊ သည်လိုဆောင်ကြတာဗျာ၊ ဒါကြောင့် လိုချင်တဲ့အတိုင်းသာ ရပါသတဲ့ဗျ။ သည်တော့ နေရာတကာမှာ ဘယ်လိုနေရာဖြစ်ဖြစ် ရှင်ဘုရင်လည်း ရှင်ဘုရင်နေရာ ထီးနဲ့နန်းနဲ့သည်လိုနေပြီး သူလည်း ရတာပဲဗျာ၊ သူဌေးလည်း သူဌေးနေရာမှာ အခြံအရံတွေနဲ့ နေကြတာပဲဗျာ။

မေး - သည်လိုနေရင်း သည်အတိုင်းယူတာ မရဘူးလား။

ဖြေ - ရပါတယ်ဘုရား။

အေး… လွယ်လိုက်တာဗျာ အခုလည်း ကိုယ့်နေရာကိုယ်နေပါ။ ဘယ်မှမသွားပါနဲ့၊ ကိုယ့်အိမ်ကို နှစ်သက်သလို

စိမ်ပြီး ဝင်းနဲ့ခြံနဲ့ နေတယ်မဟုတ်လား။

မေး - အဲသည်လိုနေရာမှာ သည်လိုထားလို့ မရဘူးလား။

ဖြေ - လူကတော့ ရပါတယ်ဘုရား။ စိတ်က ထွက်ထွက်သွားပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဘာကြောင့် လူက သည်လိုနေပြီး စိတ်ကိုထားလို့ မဖြစ်ရသလဲ။ စိတ်က ကဲဟဲ့ဆို ဖြစ်တာပဲဗျာ့။

ဖြေ - အခုလည်း တပည့်တော် လူကတော့ သည်နေရာမှာပါပဲ ဘုရား။

ချမ်းသာမှန်းသိလျှင်

ဒကာကြီးက ဟိုသွားချင်နေတာကိုးဗျာ့၊ စိတ်ဆိုတာ ချမ်းသာကို ကြိုက်တယ်ဗျာ့။ ချမ်းသာမှန်းသိရင် နင် သွားဆိုလို့တောင် မသွားဘူးဗျာ့။ အခုသွားတယ်ဆိုတာဟာ ဘာလဲဆိုရင် ချမ်းသာချင်လို့ ဟိုနေရာရောက် ချမ်းသာ မလား၊ သည်နေရာရောက် ချမ်းသာမလားနဲ့ လျှောက်သွားနေတာ။ ပြီးတော့ ဒကာကြီး ဒကာမကြီးတွေက သူ့ကို မခိုင်းဘူးဗျာ့။ သည်တော့ သူက သူတို့ကမှ မခိုင်းဘဲနဲ့ဆိုပြီး လျှောက်သွားနေတာဗျာ့။

မေး - သူသွားတတ်သော ဘယ်နေရာတွေလဲဗျာ့။

ဖြေ - အပါယ်ဘက် သွားပါတယ်ဘုရား။

မေး - အေးပါ အပါယ်လေးရွာကို သွားတတ်တာဗျာ့။ ဘယ်ရွာတွေလဲဗျာ့။

ဖြေ - ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်ပါဘုရား။

အဲသည်ရွာတွေကို သွားတတ်တာဗျ။ ဒကာကြီး ဒကာမကြီးတွေက အခုဘုရားဆုံးတဲ့ အဆုံးအမတွေကိုရတော့ သည်မှာနေဟဲ့ဆိုရင် အဟုတ်သာထားနေလိမ့်မယ်ဗျ၊ အဟုတ်မထားလို့ ရှိရင်တော့ ငါ့ကို ကောင်းကောင်းလည်း မထားဘူး၊ အဖက်လည်း မလုပ်ဘူး။ သည်တော့ ငါသွားတတ်တဲ့နေရာ သွားမယ်ဆိုပြီး သွားတာဗျာ့။ သူက အအားမနေဘူးဗျာ့။ သည်တော့ ငါသွားတတ်တဲ့နေရာ သွားမယ်ဆိုပြီး သွားတာဗျာ့။

မေး - သူဟာ နားနေသလား။

ဖြေ - အနားမနေဘူးဘုရား။

ဆရာတော် - သူက အင်မတန် အလုပ်ကောင်းတာဗျာ့။ ဒကာကြီးက သူ့ကို မခိုင်းဘဲကိုး။

လျှောက် - နေဟဲ့လို့ပြောလည်း မနေဘူးဘုရား။

ဆရာတော် - ဒကာကြီး အဟုတ်ခိုင်းတာမှ မဟုတ်ဘဲကိုးဗျာ့။

လျှောက် - တပည့်တော်ကတော့ အဟုတ်ခိုင်းတာပါပဲဘုရား။

ဆရာတော် - ဒကာကြီးမှာ သားသမီးတွေ ရှိတယ်မဟုတ်လား။ အဲသည်လို သားသမီးတွေကို ခေါ်ခိုင်းတယ် မဟုတ်လား။ အဲသည်လိုခိုင်းတော့ကို သူ့တို့ကလည်း သိတယ်ဗျာ့။ ငါ့ကို အဟုတ်ခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်တယ်ဆိုတာ သိတယ်ဗျာ့ သိတော့ ငါတို့ တော်သလို နေလိုက်မယ်ဆိုပြီး မလုပ်ဘဲနေတယ် မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ အဟုတ် ခိုင်းတော့ ဘယ်နေလဲ။

လျှောက် - အဟုတ်လုပ်ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော် - ဒါက ရိုက်ခိုင်းတာဗျာ့။

လျှောက် - ဒါကတော့ လုပ်အောင်ခိုင်းရမှာပေါ့ဘုရား။ ဖြစ်အောင်ခိုင်းရင်တော့ ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ့။ မရိုက်ပေါင်ဗျာ။ သားငယ်သမီးငယ်တွေဟာ သူတို့ဘာကြိုက်သလဲ။ သူတို့ဟာ ထမင်းကြိုက်လိမ့်မယ်။ အဝတ်အစား ကြိုက်လိမ့်မယ်။ အဲဒါက ကိုယ်သားသမီးတွေ ဘာကြိုက်တယ်ဆိုတာလည်း သိတယ်ဗျာ့။

မေး - အဲသည်တော့ သူ့တို့ကြိုက်တာကို ပေးမယ်ဆိုရင် ကိုယ်ခိုင်းချင်တာခိုင်းလို့ မဖြစ်ဘူးလား။

ဖြေ - ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - အေးဗျ။ ပိုတောင်ဟုတ်ဦးမယ်။ အဲသည်တော့ ရိုက်ရသေးသလား။

ဖြေ - မရိုက်ရပါဘူးဘုရား။

မေး - ကဲ ဒါဖြင့် ကနေ့ သည်လိုဆိုရင် နက်ဖြန်ခါ ဘယ့်နှယ်လဲ။

ဖြေ - နက်ဖြန်ခါတော့ သူတို့ လိုချင်တဲ့ဟာ ပေးရင် လုပ်မှာပါပဲဘုရား။ အေး… ဖြစ်ပါတယ်ဗျ။ အခုလည်း ဒကာကြီး ဒကာမကြီးတွေက နိုင်းကိုမနိုင်းတာဗျ။ သားသမီးတွေကို သည်လိုနိုင်းလို့ဖြစ်ရင် ကိုယ့်စိတ် ကိုတော့ သည်လိုနိုင်းလို့ မဖြစ်ဘူးလား။ လူတောင် နိုင်းလို့ဖြစ်ရင် စိတ်ကိုနိုင်းလို့ မဖြစ်ဘူးလား။ ဒကာကြီးက စိတ်ကို မနိုင်းဘူးဗျာ။

မေး - မနိုင်းတော့ ငါသွားတတ်တဲ့နေရာ သွားမှပဲဆိုပြီး သွားတာပဲဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လား။

ဖြေ - ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။

မည်မည်ရရ မနိုင်းလို့ပါ

မေး - ဒါကြောင့် ကောင်းကောင်းနိုင်းထားဗျာ။ ပြီးတော့ အဲသည်လို အလုပ်နိုင်းရင် ဘယ့်နှယ်ဟာလဲ။

ဖြေ - အိပ်ချိန်တန်ပြီဆိုပြီး အိပ်တာပဲဘုရား။

ကောင်းကောင်းသာ နိုင်းထားရင် မအားဘူး၊ မအားဘူးနဲ့ ငါ့ကိုနိုင်းထားတယ်ဆိုပြီး မအိပ်ဘဲနေမှာဗျ။ ဒါကြောင့် ကိုယ်ကသာ နိုင်းဖို့လိုတာဗျာ။ စိတ်ကလေးကိုမေးရင် သူတို့က သည်လိုပြောမှာဗျာ။ မင်း ဘာကြောင့် ဟိုဟိုသည်သည် သွားရသလဲဆိုရင် ဒကာမကြီး၊ ဒကာကြီးတွေက မနိုင်းဘူးလို့ ပြောမှာဗျာ။ ဒကာကြီး ဒကာမကြီးတွေကလည်း မည်မည်ရရ မနိုင်းသေးလို့ပါဗျာ။ သူတို့က အင်မတန် ချမ်းသာ ကြိုက်တာဗျာ ကြားလား။ အဲသည်လိုချမ်းသာကို မနှစ်သက်တဲ့လူ မရှိဘူးဗျ။ နှစ်သက်ကြတာချည်းပဲဗျာ။ သို့သော်လည်း သည်စိတ်ကလေးကို ချမ်းသာကြိုက်တယ်၊ ကြိုက်တယ်။ ကြိုက်ပေတဲ့ ဟိုသွားသည်သွား သွားတယ်ဆိုတာက သူ့ခမျာ များမှာ ချမ်းသာမလာဘူး။ သွားရတာဗျာ။ သို့သော်လည်း သူမသိတဲ့ချမ်းသာတရားကို မသိတတ်ဘူး။ သူသွားနေကျနေရာကိုပဲ သွားတာပဲဗျာ။ တကယ့်ကို ထားရင်တော့ ဘယ်မှမသွားတော့ဘူးဗျာ။ ဒါကြောင့် ဘုရားရှင် ရွှေလက်ထက်တော်က ဘုရားထံမှောက်ရောက်၊ ဘုရားရှင်က သည်လိုသည်လိုဆိုတာကို မှတ်ထား၊ မှတ်ထားပြီးတော့ကာ ဆိုက်လာရောက်လာတော့ သူတို့ သွားသေးသလား။

ဖြေ - မသွားတော့ပါဘူးဘုရား။

မေး - အဲဒါ အဟုတ်လုပ်လုပ်တာဗျာ။ အဲသည်မှာ အရင်ကလို လုပ်ပါဆိုတော့ကော လုပ်သေးလား။

ဖြေ - မလုပ်ပါဘူးဘုရား။

မေး - မလုပ်နဲ့လို့ ပြောရသေးသလား။

ဖြေ - မပြောရပါဘူးဘုရား။

ခုဇ္ဇုတ္တရာ

အေး… ရှေးက အရှင်တွေက အဲသည်လိုသွားတာဗျာ။ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမကို ရတယ်။ ရတာကို လွှင့် မပစ်ဘူး။ ရတယ်ဆိုရင် သည်ဟာကို ဘယ်တော့မှ စွန့်မပစ်ရဘူး။ တောက်လျှောက်ကြီး ရထားတာဗျာ။ ရှေးကလည်း သည်လိုယူကြတာ ရှိတယ်မဟုတ်လား။ ကောသမ္ဗီပြည်မှာ အရှင်ဘုရားကြွရောက် ချီးမြှင့်တော်မူတော့ သာမာဝတီဆိုတဲ့ ရှင်ဘုရင်မကြီးရှိတယ်။ သည်ရှင်ဘုရင်မကြီးကို ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုနေတာက ဘယ်သူလဲ။ သူ့ကျွန်မဟာလေ ခုဇ္ဇုတ္တရာတဲ့ဗျာ။ သူက အကုန်လုံးဆောင်နေတာဗျာ။ သူ့နဲ့ဆိုရင် အတည့်ဆုံး၊ အချစ်ဆုံး၊ အကြည်ညိုဆုံးဗျာ၊ ဘယ်အခါမှ မခွဲဘူးဗျာ၊ ရှင်ဘုရင်မကြီးမဖြစ်ခင်ကလည်း သူ့နဲ့နေတာပဲ။ ရှင်ဘုရင်မကြီး ဖြစ်တော့လည်း သူ့နဲ့အတူလိုက်ပြီးနေတာပဲ၊ နည်းနည်း ကလေးမှ ခွဲမနေဘူးဗျာ။ ချစ်လိုက်တာ၊ လိုလားလိုက်တာ။ အဲသည်အချိန်မှာ သူက ရှင်ဘုရင်ကြီး ပန်းပန်ဖို့ဆိုပြီး သွားသွားပြီး

ပန်းဝယ်တယ်ဗျာ့။ သည်တော့ ပန်းဖိုးတွေကို အကုန်မဝယ်ဘဲ သူက တစ်ဝက်တစ်ဝက် ဖြတ်ဖြတ်ထားလိုက်တာတဲ့ဗျာ့။

အဲသည်လိုပဲ သူသွားပြီးပန်းဝယ်ရာမှာ တစ်နေ့တော့ ဘုရားရှင်ကြွရောက်ချီးမြှင့်တဲ့ အချိန်အခါနဲ့ တိုက်ဆိုင်နေပါသတဲ့ဗျာ။ သူသွားတဲ့နေရာက ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်တွေကို လှူဒါန်းပူဇော်နေတာနဲ့ ကြုံကြိုက်တော့ သူက ဝင်ပြီး ဘုရားရှင်ရဲ့ အကုန်လုံးသော ပြဖွယ်ကိစ္စတွေပြု၊ ဘုရားရှင်ဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမ တွေကိုကြားရ အဲသည်လိုကြားသည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း သူဟာ နေရာကျသွားတယ်။ အဲသည်လို နေရာကျတော့ သူ့မှာ ပျော်လို့ဗျာ့၊ ရွှင်လို့ဗျာ့၊ ဟိုတုန်းက ဆိုရင်တော့ သူဟာ ပန်းဖိုးရှစ်သပြာ ပေးသော်လည်း လေးသပြာကို ယူယူထားပြီး အဲသည်လိုပဲ တစ်သက်လုံးလုပ်နေတာ ဗျာ့။ ရှင်ဘုရင်မကြီးကတော့ သူဝယ်လာတဲ့ပန်းတွေ ပေးလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဒါအကုန်လုံးပဲလို့ မှတ်နေတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သည်တစ်နေ့တော့ သူဟာ အကောင်းဆုံး၊ အမြင့်မြတ်ဆုံး ကြားရလို့ လိုက်နာတဲ့အခါ သူ့မှာ အကောင်းဆုံး ရွှင်ရပျော်ရလို့ ဖြစ်တဲ့အခါကျတော့ အဲဒါမလုပ်တော့ဘူးတဲ့ဗျ။ ပေးလိုက်တဲ့ပန်းဖိုး ရှစ်သပြာ အကုန်လုံးဝယ်ပြီး ယူသွားတော့သတဲ့ဗျာ့။ အဲသည်တော့ ရှင်ဘုရင်မကြီးက စစ်ပါရောတဲ့ဗျာ့။ စစ်တော့ ပန်းတွေကို နေ့တိုင်းတော့ သူက တစ်ဝက်တစ်ဝက် ယူထားတာ။ ဒါပေမဲ့ သည်ကနေ့တော့ ပန်းတွေက များနေတာဗျာ့။

သည်တော့ ရှင်ဘုရင်ကြီးက ဘယ့်နှယ်လဲ မိခင်၊ ပန်းတွေက များလှပါကလား၊ ရှေးကထက်မကဘဲ ပန်းဖိုးတွေ တိုးပေးသလားလို့ မေးတော့ သူက မဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊ နေ့တိုင်းလိုပဲ ပေးတာပါပဲဘုရားလို့ဆိုတော့ ရှင်ဘုရင်မကြီးက သည်ကနေ့တော့ နေ့တိုင်းထက် များပါကလား။ ဘာဖြစ်လို့လဲလို့မေးတော့။ ဘုရားကျွန်မက နေ့တိုင်းတော့ ပေးတဲ့ပန်းဖိုးကို အကုန်မှ မဝယ်ဘဲ တစ်ဝက်သာ ဝယ်ခဲ့တာပါဘုရား။ တစ်ဝက်တော့ ဘုရားကျွန်တော်မ ယူယူထားပါတယ်ဘုရား။ ဒါပေမဲ့ သည်ကနေ့တော့ ပေးလိုက်တဲ့ပန်းဖိုး ရှစ်သပြာဖိုး အကုန်လုံးဝယ်ခဲ့ ပါတယ်ဘုရားလို့ သံတော်ဦးတင်တော့ ဘုရင်မကြီးက မိခင်က နေ့တိုင်းလို့ပဲ လေးသပြာယူပါလား။ ဘာဖြစ်လို့ မယူသလဲဆိုတော့ အခုမယူတာက တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ သည်နေ့ ကောသမ္ဗီပြည်မှာ ဘုရားရှင်ကြွရောက် ချီးမြှောက်တော်မူတယ်။ သည်တော့ ဘုရားရှင်ရဲ့ အသရေတော်ကို ဖူးမြော်ခဲ့ရတဲ့အကြောင်း၊ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူတဲ့ တရားတော်ကို နာရလို့ အဲဒါကြောင့် သူ့မှာ ချမ်းသာသုခရတဲ့အကြောင်း၊ ဒါကြောင့် အခု မယူချင်တော့ပါဘူး ဘုရားလို့ သံတော်ဦးတင်သတဲ့ဗျာ။ အဲဒါ မကောင်းမှန်းသိလို့ မလုပ်တာဗျာ့။

မေး - အရင်တုန်းက အခုလို တစ်ဝက်တစ်ဝက်ယူနေတာဟာ အကောင်းပဲလို့ဆိုပြီး လုပ်နေတာ မဟုတ်လား။

ဖြေ - ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - အဲသည်လို သူယူနေတာကိုပဲ ပျော်နေတယ် မဟုတ်လား။

ဖြေ - ပျော်နေပါတယ်ဘုရား။

အဲသည်လို သာသာကလေး ယူနေတာကလည်း သူ့ကို ဟိုက အကုန်လုံး ယုံကြည်တော်မူထားတာဗျာ့။ သည်တော့ သည်လေးအသပြာကလည်း သူ့မှာ ဘာမှလုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ သည့်ပြင်ကလည်း ဘယ်လောက်ခိုးသလဲ မသိသေးဘူး။ အခုလေးသပြာက ပန်းဖိုးတင်ဗျာ့။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ သူ့မှာအကောင်းဆုံး၊ အမြင့်မြတ်ဆုံးကိုရလို့ ပြုံးပြုံးနှင့် ပျော်နေတာဗျာ့။ ပျော်နေပြီး သည်ဟာကို မလုပ်တော့ဘူးဗျာ့။ ဘယ်သူကမှ သူ့ကိုမလုပ်နဲ့လို့ မပြောရဘူး။ တရားလို့ပါဗျာ့။ ဒါကြောင့် ယခုနပြောတဲ့ မြင့်မြတ်တာကို ရပြီးဆိုမှဖြင့် ဘယ်သူကမှ လုပ်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ဟာသူ အပါယ်ကိုလားစေတာ ဟူသရွေ့တော့ မလုပ်တော့ဘူးဗျာ့။ သေသေချာချာ မလုပ်တာဗျာ့။

မေး - ဘယ်သူက မလုပ်နဲ့လို့ ပြောရသေးသလဲ။

ဖြေ - မပြောရပါဘူးဘုရား။ အဲဒါ တရားရလို့ဗျာ့။ သေသေချာချာကြီးကို ချက်ချင်းမလုပ်တော့တာပဲဗျာ့။ ဒါ ကြောင့် ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမကို ရပြီးဆိုက်လာလို့ရှိရင် အားလုံးတို့ဟာ သည်လို မလုပ်ဘဲနေမှာပဲဗျာ့။ အခု ဒကာကြီးတွေ ဒကာမကြီးတွေ အပါယ်မရောက်ချင်ဘူးလို့ ပြောတယ်။

မေး - တစ်နေ့တစ်နေ့မှာ အပါယ်ရောက်ဖို့ ဘယ်နှစ်မျိုးလုပ်သလဲ။

ဖြေ - မရေမတွက်နိုင်ပါဘူးဘုရား။

မေး - တစ်နေ့တစ်နေ့တည်းကို ပြောတာပါဗျာ့။

ဖြေ - တစ်နေ့တည်းလည်း မရေမတွက်နိုင်ပါဘူးဘုရား။

အခုလုပ် အခုစင်ကြယ်

မေး - ရောက်တော့ မရောက်ချင်ဘူး မဟုတ်လား။

ဖြေ - မရောက်ချင်ပါဘူး ဘုရား။

အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် နေရာမကျသေးဘူးဗျ။ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးမရထားပြီးတော့ ခုနလိုချင်တဲ့အတိုင်း ရအောင် ရောက်အောင်သွားမှ၊ အဲသည်လိုမသွားလို့ အခုန ပြောတဲ့ချမ်းသာသုခ မဆိုက်တာဗျ။ မဆိုက်လို့ဘဲ အဲဒါလုပ်နေတာ။ ဆိုက်လာရင် အခုနပြောတဲ့ ဒကာကြီးလို မလုပ်ဘဲနေတော့မှာဗျ အခုနပန်းဖိုးကို အကုန်လုံး မဝယ်ဘူးဆိုတာကလည်း နိုးတာဗျ။ နိုးတာ။ အဲဒါကို ဟိုက မသိအောင်ဗျ။ စစ်လည်း မစစ်ဘူး။ သူ့အစီးအပွားကိုပဲ ဆောင်နေတယ်လို့ ထင်နေတာဗျ။ သူ့ကိုမေးလည်း မေးမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘာမှုမှလည်း မရောက်ဘူး။ ဟိုတစ်ခု တည်းတော့ မရောက်မှာဘဲ။ သည်အတိုင်းသေရင် ရှင်ဘုရင်မကြီးက မသိပေမယ့် သူလုပ်တာက တော်တော် ကြာတော့ ဆောင်သွား သွားမှာဗျ။ ဟိုက မစစ်ပေမဲ့ သူဟာနဲ့သူ သွားမှာဗျ။ သို့သော်လည်း ဘုရားဆုံးမတဲ့အဆုံးအမကို ကြားရတဲ့အခါကျတော့ သည်ဟာကိုက ဘယ်လိုလဲဆိုရင် သီလဆိုတာက အခုလုပ်လိုက်ရင် အခုစင်ကြယ်သွားတာဗျ။ အခုန တရားနာတယ်ဆိုတာ သီလဆောက်တည်ပြီးသား ဖြစ်တယ်ထင်ပါရဲ့။

မေး - ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမကို မှတ်သားလိုက်တော့ နေရာကျသွားတာမဟုတ်လား။

ဖြေ - တပည့်တော်တို့လည်း သည်လိုနေရာကျချင် လှပါပြီဘုရား။

မေး - သူကတော့ နေရာကျကတည်းက ထိုင်ရာမထ လုပ်သွားတာဗျ။ ဒကာကြီးက ယခုတည်းက အိမ် ဘယ်နှစ်ခေါက် ရောက်သလဲ။

ဖြေ - လေးငါးခြောက်ခေါက် ရောက်နေပါတယ်ဘုရား။

မေး - အိမ်က ဘယ်အိမ်လဲဗျ။

ဖြေ - တပည့်တော်နေတဲ့အိမ်ပါဘုရား။

မေး - သည်အိမ်က သည်တစ်ဘဝမှာ နေတဲ့အိမ်၊ သည်ဘဝမှာ သည်အိမ်နဲ့နေတာက ဘယ်နှစ်နှစ်ရှိပြီလဲ။

ဖြေ - ဆယ်နှစ်လောက် ရှိပါသေးတယ်ဘုရား။

မေး - သည်အိမ်က သည်လောက်မကြာသေးဘူး။ နေနေကျ အိမ်ကတော့ ဘယ်နှစ်ခေါက်ရောက်သလဲ။

ဖြေ - နေနေကျအိမ်ကတော့ သံသရာလဆန်းတစ်ရက်ကတည်းက နေလာတာပါဘုရား။

မေး - နေလာတာမဟုတ်ဘူး။ အချိန်တစ်ခုမှာပဲ ဘယ်နှစ်ခေါက်ရောက်သလဲ။

ဖြေ - အခေါက်နှစ်ဆယ်လောက် ရောက်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - အဲသည်အိမ်က ပြန်မှ ပြန်လာရဲ့လားဗျ။

ဖြေ - အဲသည်အိမ်က မပြန်ဘဲနဲ့ကို ဟိုမှာနေတာပါဘုရား။ ဒါနဲ့ အခုနတော့ လေးငါးခြောက်ခေါက် လုပ်နေသေးတယ်၊ (တင်ပါ့ဘုရား)

မေး - ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးများက ဟိုလိုတော့ သိကြတယ်။ သိပေမယ့် သည်လိုတော့ မစကြသေးဘူး၊ ဒါ တည့်ရဲ့လား။

ဖြေ - မတည့်ပါဘူးဘုရား။

မေး - ဒါနဲ့ အပါယ်လေးပါးကို မရောက်ချင်ဘူးဆို ဟုတ်ကဲ့လား။

ဖြေ - တပည့်တော်တို့က အမေ သင်သင်ထားတဲ့အတိုင်း ဘုရားရှိခိုးတဲ့ဟာ လျှောက်ဆိုတာပါဘုရား။

ဆရာတော် - ဟိုက အဟုတ်သင်ထားတာဗျ။

လျှောက် - ဆိုတဲ့လူက ပါးစပ်များတင်ဆိုလို့ပါဘုရား။

ဆရာတော် - ဒါနဲ့များ မေတ္တာရှင်၊ ကရုဏာရှင်များဟာ သည်လောက်ပဲ သင်တာလို့ ပြောချင်သေးတယ်။
လျှောက် - တပည့်တော်တို့က သင်ထားပေမယ့် သင်တဲ့အတိုင်း မလုပ်ဘူးဘုရား။
ဆရာတော် - ဒါနဲ့ အမေမိဘများကိုသွားပြီး သည်လောက် သင်တာပါလို့ ပြောနေတယ်။ သင်ထားတဲ့အတိုင်း မလုပ်တာတော့ မပြောဘူး။
လျှောက် - သင်တော့ သင်ပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့က ပါးစပ်ဖျားတင် သိနေတာပါဘုရား။

မလိမ်ချင်တော့ဘူး

အေး… အခုတွင်ကဟာကို ကြည့်ပါ။ ခဏကလေးဗျာ။ သည်အတိုင်းတိုင်း ပန်းတွေ ဝယ်လာတဲ့အခါမှာ နောက်တုန်းက ခိုးလာတဲ့ဟာတွေကို အကုန်လုံးပြောလိုက်တာပဲ။ မမေးရဘူးဗျာ။ သူကလည်း မလိမ်ချင်တော့ဘူး။ မခိုးချင်တော့ဘူး။ နင်ခိုးရမလားဆိုပြီး သတ်မှာကိုလည်း မကြောက်တော့ဘူး။ ဟိုလိုဟာသာ ကြောက်တော့တာဗျာ။ သူနေရာမကျတာကိုသာ နေ့တိုင်း တစ်ဝက်တစ်ဝက်ခိုးနေတာ တစ်သက်လုံးပါဗျာ။

မေး - အခု ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးများဟာ ကိုယ်နေရာမကျတာကို အကုန်လုံး လျှောက်ပြောမှာလား။
ဖြေ - မပြောပါဘူးဘုရား။
မေး - အဟုတ်ပြောမယ်ဆိုပေမယ့် အကုန်တော့ပြောမှာလား။
ဖြေ - မပြောပါဘူးဘုရား။
မေး - ဘယ်လောက်ချန်ထားမှာလဲ။
ဖြေ - အကုန်လုံး ချန်ထားမှာပဲဘုရား။
မေး - လုပ်တာမြင်တာတောင် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်လို့ ပြောမှာလား။
ဖြေ - လိမ်ပြောမှာပါဘုရား။ မြင်တာတောင်မှ လွဲလို့ပါ၊ ကျွန်တော် မယူပါဘူးလို့ ပြောမှာပါဘုရား။

ကြည့်ဗျာ။ သူတော်ကောင်းများကတော့ သည်လိုမဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ ကောင်းမှန်းသိပြီးဆိုတော့ အသက်ကို စွန့်ပါတယ်ဗျာ။ ဟိုဒကာမကြီး ရှင်ဘုရင်ပါဗျာ။ သူ့အယုံကြီး ယုံတော့တာဗျာ။ ဒါပေမဲ့ မမြင်သလို လုပ်ရမလားဆိုပြီး သတ်ပစ်ရင် ခံရမှာပဲ။ သို့သော်လည်း အဲဒါကို မကြောက်ဘူးဗျာ။ ဒါမပြောဘဲနေရင်လည်း ဖြစ်တာမဟုတ်ဘဲကိုး။ သည်တော့ ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး သေချင်သေပါစေဆိုပြီး ပြောလိုက်တာပဲ။ အဲသည်လို သူက အသက်ကို စွန့်တာဗျာ။

မေး - သည်လိုလိမ်နေမယ်ဆိုရင် ယခုတွင်က အရိယာဆိုတဲ့ဟာက ဘယ်နှယ့်လဲ။
ဖြေ - အရိယာ မဟုတ်တော့ပါဘုရား။
မေး - တစ်ခါတလေ အားထုတ်တဲ့အခါ ငါဘာဒင်းလို့များဆိုပြီး ထင်နေသေးသလား။
ဖြေ - ထင်နေပါတယ်ဘုရား။
မေး - သည်လိုဟာ လုပ်သလား။
ဖြေ - မလုပ်ပါဘူးဘုရား။

ကဲ ဒါဖြင့် ထင်ချင်ထင်၊ မထင်ချင်နေ တို့ကတော့ ဟုတ်တယ်ပြောနေလည်း မဖြစ်ဘူး။ မဟုတ်ဘူး ပြောလို့လည်း မဖြစ်ဘူး။ ဘယ်လိုမှ ပြောလို့မဖြစ်ဘူးဗျာ။ ကြည့်ပါ သူ့ကို ဘယ်သူက စစ်ရသလဲ၊ ဘယ်သူကမှ မစစ်ဘဲ ရှင်ဘုရင်မကြီးကို သွားပြီး သံတော်ဦးတင်လိုက်တာဗျာ။ နေ့တိုင်းတော့ ခိုးနေတာတဲ့။ သည်ပြင်ဟာတွေလည်း ပြောမှာပဲ။ ဒါကို သည်လောက် တင်ပြောတာဗျာ။ ဒါကတော့ သူ့မှာ သီလရဲ့ဂုဏ်များ ကြည့်စမ်းဗျာ။ အပြစ် ဘယ်လိုမှ မဆိုဘူးတဲ့ဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့ ခိုးတာလဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ၊ အခု ဘာဖြစ်လို့နေ့တိုင်းလို မလုပ်သလဲ။ အဲသည်လို မေးတော့တာဗျာ။

ဒီတော့ သူရခဲ့တဲ့အကြောင်း ပြောတယ်။ သည်တော့မှ ကြည့်ညိုပြီး ဒါရရင်ဆိုပြီး လက်ဝါးကလေးနဲ့ တောင်းတယ်ဗျာ။ သည်တော့မှ သည်လိုမဟုတ်ဘူး။ သူရခဲ့တဲ့ဟာက ဘယ်ဟာလဲဆိုတော့ ဘုရားရှင် ဆိုဆုံးမတော်မူတဲ့ အဆုံးအမကို နားအားဖြင့်

ကောင်းမွန်စွာပန်ဆင်ပြီး စိတ်မှာ အဲသည်လို မှတ်သားပြီး သည်လိုပွားများ အားထုတ်တော့မှ ရမှာလို့ ပြောတယ်။

ချမ်းသာသုခကလည်း သည်လိုတဲ့ဗျာ။ အဲသည်လိုပြောတော့မှ ဒါဖြင့်ရင် ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမကို ရခဲ့တယ်ဆိုရင် ဘုရားဟောတော်မူတဲ့အတိုင်း အခုပြောတတ်ပါရဲ့လားဆိုတော့ ပြောတတ်တယ်တဲ့။ ပြောတတ်တယ်ဆိုရင် ရှင်ဘုရင်မကြီးက ဟောပါဆိုပြီး သူ့ကို ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထားတယ်။ ထားပြီးတော့ လေးလေးစားစားကြီး ယခုတွင်က ကျွန်မကြီးကို ရှိခိုးပြီး ရှင်ဘုရင်မကြီးက တရားနာတယ်တဲ့ဗျာ။

သူဟောတဲ့ဟာကို နာရတော့ သေသေချာချာ သူတို့မှာ အရိယာတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်တဲ့ဗျာ။

အဲဒါလေးစားတာဗျ။

မေး - အခု ဘုရားဆိုဆုံးမတာတွေကို ရကြတဲ့အခါကျလို့ရှိရင် သည်လိုလေးစားသလားဗျ။

ဖြေ - မလေးစားပါဘူးဘုရား။

မေး - ရကောရရဲ့လား။

ဖြေ - မရပါဘူးဘုရား။

အဟုတ်လိုက်နာရင်

လေးမှမလေးစားဘဲ ရပါ့မလားဗျ။ သဒ္ဓမ္မဆိုတာဟာ သည်လိုဟာဗျ။ ဘုရားဆုံးမတဲ့ဟာကို သည်ဒကာမကြီးက ဟောတတ်ပြောတတ်တော့ သူလိုပဲ အတူတူရတာဗျ။ အခုကောဆိုရင် သည်လိုရလို့ရှိရင် စင်ကြယ်သွားတာပဲ။ လေးစားတာဆိုတာ အခု ဘုရားအဆုံးအမကိုလိုက်နာ။ အဟုတ်လိုက်နာလို့ရှိရင် အဟုတ်ကို ဆိုက်လာလိမ့်မယ်။ ဆိုက်လာတော့ အကောင်းနဲ့တွေ့တော့ ဟိုဟာတွေ ဘယ့်နှယ်လဲ အရင်ကလို လုပ်ချင်သေးသလား။ သူဟာ သာသာကလေး လေးသပြာ ယူခဲ့ရတာကို မယူဘဲနေလိုက်တာဗျ။

မေး - အရင်ကလို လုပ်ပါလားဆိုတော့ကော ဘယ့်နှယ်လဲ။

ဖြေ - မလုပ်တော့ပါဘူးဘုရား။

မေး - မလုပ်ဘူးတဲ့ဗျ၊ အခုလည်း ဒကာကြီးများ တစ်နေ့တစ်နေ့ လုပ်နေကြတာတွေ ဘယ်လောက်များသလဲ။

ဖြေ - မရေမတွက်နိုင်ဘူးဘုရား။

ခုတွင်က တစ်ယောက်နှစ်ယောက်ပြောနေတယ် အခုတော့ မရေမတွက်နိုင်ဘူးတဲ့။ အဲဒါ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာရင် ဒါမျိုးချည်းဖြစ်မှာပဲ။

မေး - ယခုတွင်ကလို လုပ်ဦးမှာလား။

ဖြေ - မလုပ်တော့ပါဘူးဘုရား။

သည်တော့ သူဟာလည်း သီလကိုတော့ မစွန့်ဘူးဗျ၊ အသက်ကိုသာ စွန့်တာဗျ။ ဤကဲ့သို့ သူတန်ခိုးကြီးသွားလိုက်တာ အစက ကျွန်မဗျ။ ဒါဆောင်လိုက်တော့ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ သူ့ကိုတင်ထားပြီးတော့ အဲသည်မှာ ပူဇော်ကြတယ်တဲ့ဗျ။ သူရဲ့တရားကို တစ်ဆင့်နာရတဲ့အခါမှာ သူ့ကို ကျွန်မအရာကနုတ်ပြီး အမိအရာ၌ ထားတယ်တဲ့ဗျ။ သူ ဘာမှမလုပ်ရတော့ဘူးတဲ့ဗျ။ သူက နေရာမကျတာတွေ အကုန်စွန့်လိုက်တာကိုဗျ။ နေရာမကျတာတွေ စွန့်လိုက်တော့ နေရာမကျတာတွေ ကုန်သွားရာ သူဟာ နေရာကျ ဖြစ်သွားလိုက်တာဗျ။ နဂိုတုန်းက သူမှာ ဉာဏ်ကောင်းတယ်။ ဉာဏ်ကောင်းလို့ ယခုတွင်က ဘုရားတစ်ကြိမ်ဟောတော်မူတာနှင့် သူရတာဗျ။ ပြီးတော့ ဘုရားဆုံးမတဲ့အတိုင်းဟာ နည်းနည်းကလေးမှ မချွတ်ယွင်းရအောင် ဘုရားဆုံးမတဲ့အတိုင်း ပြန်ဟောတတ်တယ်ဗျ။ သည်လိုလည်း အမြင့်အမြတ် ဉာဏ်တွေလည်း ကောင်းတယ်။ ဘုရားဆုံးမတဲ့အတိုင်း ဟောတတ်တယ်။ နို့ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်ဖြစ်တာလည်းဆိုတော့ အစတုန်းကတော့ အကောင်းတွေချည်းပဲ။ သည်အကောင်းတွေမှာ သတိမထားမိဘဲ အပြစ်တစ်ခုမှာ ပြုမိလို့ သည်လိုဖြစ်သွားတာဗျ။ သည်လိုပြုမိလို့ သည်လိုဖြစ်တာ။ ဒါကြောင့် သူ့မှာ အခုလာပြီး ထ ကျွန်ဖြစ်ရတာဗျ။

ဘာအတွက်ကြောင့်လဲဆိုရင် ရှေးကတော့ သူဟာ အမြင့်မြတ်တွေချည်းပဲဖြစ်တာ။ တစ်ခါတည်း နေရာမကျတာဗျ။ သူဌေးသမီးကိုးဗျ။ သူဌေးသမီးဆိုတော့ သဒ္ဓါတရားနှင့်လည်း ပြည့်စုံတယ်။ သည်တော့ မထေရ်ကြီးများက သူ့ဆီ၌ ယခုတွင်ကလို အချိန်မျိုးမှာ ဆွမ်းခံလျှောက်တာနဲ့ တူပါရဲ့။ သည်လိုပြောကြပါစို့ဗျာ။ သူက အလှူပြင်နေတဲ့ အချိန်နဲ့တွေ့တာကိုး။ သည်လိုအချိန်အခါမျိုးမှာပဲ သည်လိုပူဇော်နေကျ ထင်ပါရဲ့ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ သူ့မှာက အလှူပြင်လို့ မပြီးသေးဘူးနဲ့တူပါရဲ့။ အနားရောက်လာတော့ အဲသည်အရှင်မြတ်ကို သည်လို ဆိုတာတဲ့ဗျ။ သူပြင်ဖို့ ထည့်ထားတဲ့ ဟာကလေးကို ပေးစမ်းပါလို့ ဆိုတာဗျ။ သည်အခါမှာ အရှင်မြတ်က မပေးဘဲနေရင် သူ့သဘောကျမှာ မဟုတ်ဘူး။ သည်တော့ သူ့စိတ်ဆိုးမှာ။ စိတ်ဆိုးရင် သူ့အပါယ်ကျမှာဗျ။ သည်တော့ သူအပါယ်ကျမှာစိုးလို့ သူခိုင်းတာကို လုပ်ရင်တော့ဖြင့် အပါယ်တော့ကျမှာမဟုတ်ဆိုပြီး လုပ်ပေးလိုက်တာဗျ။ သည်လို ခိုင်းတဲ့အတွက် သူ့အပါယ်တော့မကျဘူး။ နောက် ဘယ်လိုပဲဖြစ်သလဲဆိုရင် အဲသည်ကစပြီး အောက်တန်းကျတဲ့ အမျိုးအနွယ်ချည်းပဲ ဖြစ်တာပဲဗျ။ အခု သည်မှာလည်း ကျွန်လာဖြစ်တယ်။ အဲဒါ ခိုင်းမိတာဗျ။ ကြားလား။ လုပ်တာကတော့ အင်မတန်အကျိုးများခဲ့တယ်။ ခိုင်းတယ်ဆိုတာ ရှိသေလို့လား၊ မရှိမသေလို့လား။

မရှိသေလို့ပါဘုရား။

ဟိုလိုကတော့ ရှိသေနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ တောက်လျှောက်ကြီး မရှိသေဘူး။ တောက်လျှောက်သာ ရှိသေနေမယ်ဆိုရင် မခိုင်းဘူး။ ကိုယ်တိုင်လုပ်မှာပါဗျ။ သည်အရှင်မြတ်ကိုလည်း နှုတ်နဲ့စိတ်နဲ့ ရှိသေနေမယ်ဆိုရင် သည်လို မခိုင်းဘူး။ သူကသာလျှင် ယုယုယယ အကုန်လုပ်မှာဗျ။ ဒါပေမဲ့လည်း လုပ်သလောက်တော့ လုပ်တယ်ထင်ပါရဲ့။ ဒီအချိန်မှာက သူအလှူပြင်နေတဲ့ အချိန်နဲ့တွေ့တာကို သည်လိုအချိန်မှာပဲ သည်လိုပူဇော်နေကျထင်ပါရဲ့ဗျား။ ဒါပေမဲ့ သူ့မှာက အလှူပြင်လို့ မပြီးသေးဘူးနဲ့တူပါရဲ့။ အနားရောက်လာတော့ အဲသည်အရှင်မြတ်ကို ဟိုသည်လိုဆိုတာတဲ့ဗျ။ အလှူပြင်နေတဲ့ အချိန်မှာဆိုတော့ အလှူပျက်မှာစိုးလို့ သူက အဲဒါကလေး ပေးစမ်းပါဆိုပြီး လုပ်လိုက်တာထင်ပါရဲ့။

မေး - ဒကာကြီးဆိုရင်လည်း လုပ်မှာထင်ပါရဲ့။

ဖြေ - လုပ်မှာထင်ပါရဲ့ဘုရား။

မေး - သူက ပြင်တုန်းဆင်တုန်းဆိုတော့ ပြီးချင်လှပြီ ထင်ပါရဲ့။ ဒါယူနေရင် အလှူပျက်သွားမှာ စိုးလို့နဲ့တူပါရဲ့ဗျာ။ ဒကာကြီးတွေကော သည်လိုလုပ်သလား။

ဖြေ - လုပ်ပါတယ်ဘုရား။

အခုလည်း အဲသည်လို ခိုင်းမိလို့ဗျ။ အဲသည်လို သူ့မှာ တစ်ခါခိုင်းပြီးတာနဲ့ပဲ ပြီးပါရောဗျာ။ ဒါပေမဲ့ အပါယ်တော့ မကျဘူးတဲ့။ အဲဒါဟာ ဘာလဲဆိုရင် **သက္ကစ္စနိဝါတ**လိုလို့ဗျား။ သူက သူဌေးသမီးဆိုပြီး ခိုင်းတာဗျာ။ ဒါတကယ်လို့ဆိုရင် သူဟာ သည်လိုသက္ကစ္စနိဝါတရှိရင် ယခုတွင်က မထေရ်ကြီးကို မခိုင်းဘူးဗျာ။ အဲဒါမရှိလို့ ခိုင်းတာဗျာ။ အဲဒါ သက္ကစ္စနိဝါတလိုတာဗျ။ သို့သော်လည်းပဲ နည်းနေတာနဲ့ တူပါရဲ့။ နည်းနေလို့ သည်လို ဖြစ်တာနဲ့တူပါရဲ့။

လျှောက် - မထေရ်ကြီးကို မတော်တဆ ခိုင်းမိလို့လားဘုရား။

သည်လိုခိုင်းမိလို့ မဟုတ်ဘူး။ ဝတ်ဖို့ဆင်ဖို့ကလေးကို ခိုင်းတာဗျ။ သည့်အတွက်ပါပဲ။ သည့်အပြင် ကုသိုလ်တွေ နည်းနေတာနဲ့တူပါရဲ့။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်ဖြစ်တာဗျ။ သက္ကစ္စနိဝါတရှိတဲ့လူဆိုရင် မြင့်မြတ်တဲ့ အမျိုးအနွယ်မှာ ဖြစ်မယ်။ သူဌေးမျိုး၊ ရှင်ဘုရင်မျိုး၊ စကြာဝတေးမျိုးဖြစ်တယ်။ နတ်ဖြစ်တယ် ဆိုရင်လည်း။ နတ်ပြည် အစားစားမှာ အောက်တန်းစား မဟုတ်ဘူး။ အထက်တန်းကျ တန်ခိုးကြီးတဲ့ အနွယ်ဇာတ်မှာဖြစ်တယ်။ နတ်ပြည်သွားဖြစ်တယ်ဆိုပေမယ့် နတ်ချင်း မတူဘူးဗျ။ လူ့ပြည်လည်း လူဆိုပေမယ့် လူချင်းမတူဘူးဗျ။ သက္ကစ္စနိဝါတတွေနဲ့ များတဲ့ဟာက များတဲ့နေရာမှာ ဖြစ်တယ်။ သက္ကစ္စနိဝါတ ချုတ်ယွင်းပြီးနေတယ်ဆိုရင် ယခုတွင်ကလို အောက်တန်းကျတာဖြစ်တာဗျ။ အဲဒါ ဘုရားဆို ဆုံးမတာဗျ။ အခု နတ်ပြည်မှာ သွားဖြစ်တယ် ဆိုပေမယ့် သက္ကစ္စနိဝါတ ချုတ်ယွင်းနေရင် နတ်ပေမယ့် ဝေါထမ်း ယာဉ်ထမ်းနတ်သားဖြစ်တာဗျ။

မေး - နတ်ပြည်မှာ တိရစ္ဆာန်မရှိဘူးလားဘုရား။

ဖြေ - နတ်ပြည်မှာ တိရစ္ဆာန်မရှိဘူးဗျ။

မေး - နတ်ပြည်မှာ မြင်းတွေရောဘုရား။

ဖြေ - မြင်းတွေဆိုတာက နတ်ပြည်မှာ နတ်သားသွားဖြစ်တော့ တန်ခိုးဘုန်းကံကြီးတဲ့ နတ်သားနတ်သမီးတွေ သွားမယ် လာမယ်ဆိုရင် တချို့က မြင်းဆင်လုပ်တတ်တဲ့နတ်က အဲသည်လိုလုပ်တာဗျ။ ဝေါထမ်း၊ ယာဉ်ထမ်းက ဝေါထမ်း၊ ယာဉ်ထမ်းလုပ်ရတာဗျ။

ဥယျာဉ်သွားမယ်ဆိုရင် ကတာက က၊ တီးတာက တီး၊ တူရိယာအဖြာဖြာနဲ့ လုပ်ရတာဗျ။ သီကြား မင်းစီးတဲ့ ဆင်ရထားတွေလည်း နတ်သားတွေပဲလာပြီးအသွင်မှာ ထင်ထင်ရှားရှားနဲ့ သူတို့စိတ်နှင့်မွေ့လျော်သလို သည်နတ်သားတွေက လုပ်ရတာဗျ။ ဥယျာဉ်ဝင်မယ်ဆိုရင်လည်း သူတို့စိတ်နဲ့ မငြီးငွေ့ရအောင်ဆိုပြီး သည်နတ်သားနတ်သမီးတွေက တချို့ကလည်း ဇင်ယော်ယောင်၊ ကရဝိတ်ယောင်၊ ပိတုန်းယောင် ဖန်ဆင်းပြီး ဝဲပြရတယ်။ ပိတုန်းဆိုရင်လည်း ပျားဝတ်ရည် ဝတ်လွှာအကြားမှာ ပိတုန်းကြီးမျိုးဖန်ဆင်းပြီး ရစ်ပြရ၊ ဝဲပြရနဲ့ အဲသည်လို လုပ်ရတာဗျ။ သန္တုဋ္ဌိချွတ်ယွင်းတယ်ဆိုရင် အောက်တန်းစားမှာ အားလုံးတို့ရဲ့ အစေအပါးအဖြစ် လုပ်ရတာဗျ။ သို့ပေမယ့် သည့်အပြင်နေရာဖြစ်တာထက်တော့ တော်သေးတာပေါ့လေ။

မေး - အခုဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးများဟာ အခုလို တစ်ဆက်တည်းပါအောင် အချိန်တိုင်းအချိန်တိုင်း လုပ်ကြရဲ့လား။

ဖြေ - အချိန်တိုင်းအချိန်တိုင်းပါအောင် လုပ်ကြပါပြီဘုရား။

မေး - ဘယ်နေရာမှ မလပ်ဘူးလား။

ဖြေ - လပ်တဲ့နေရာလည်း ရှိပါလိမ့်မယ်ဘုရား။

မေး - ဘယ်လောက်များလိုနေပါလိမ့်မလဲ။

ဖြေ - လိုနေတာကတော့ဖြင့် အများကြီးထင်ပါရဲ့ဘုရား။

မေး - အခုနတော့ လုပ်ကြပြီဆိုပြီးတော့ လိုနေတာက အများကြီးဆိုပြန်ပြီ။ ကဲဗျာ တစ်ပိဿာမှာ ဘယ်လောက် လိုနေသလဲ။

ဖြေ - တစ်ပိဿာမှာ တစ်ပိဿာပဲလိုပါတော့လား။

မေး - ဒါဖြင့် နည်းနည်းပဲလိုပါတော့လား။

ဖြေ - တပည့်တော်တို့က ပါးစပ်ကသာ လုပ်တာပါဘုရား။

လုပ်ကြဗျာ။ ဘယ်က စလုပ်ရမလဲဆိုရင် ကိုယ့်အိမ်က စပြီးလုပ်ကြ။ အိမ်နီးနားချင်း မပါချင်နေပစေ။ ကိုယ့်အိမ်က စပြီး လုပ်ကြ။ ဟုတ်ကဲ့လား။

ဖြေ - လုပ်ပါတော့မယ်ဘုရား။

ပစ္စည်းဖြုန်းတာမျိုး

ဟုတ်ကဲ့လားနော် တော်တော်ကျပြီဆိုမှဖြင့် အကုန်လုံး အမိဖြင့်လည်း အမိ၊ အဖဖြင့်လည်း အဖ၊ သားဖြင့်လည်း သား၊ သမီးဖြင့်လည်း သမီး၊ ဒါတွေဟာ လုပ်တော့ဖြစ်တာကြီးပဲ။ သန္တုဋ္ဌိနိဝါတဟာ သား၊ သမီး၊ မြေး၊ မြစ်တွေရှိလည်း ရနိုင်တယ်မဟုတ်လား။ သူတို့တစ်တွေနဲ့ ပြုသင့်ပြုထိုက်တာ၊ ဆောင်သင့် ဆောင်ထိုက်တာတွေ သိပြီး အဲသည်လို ဆောင်ကြတာဗျ။ မထီမဲ့မြင်ဆိုတာက တစ်မျိုးကြီးပဲ ဘယ်ဟာ ငါ့သား၊ ငါ့သမီးပဲ၊ ငါ့မြေးပဲရယ်လို့ အဲသည်လိုမဟုတ်ဘူး။ သန္တုဋ္ဌိနိဝါတဆိုတာ ခုနပြောတဲ့ အမိ၊ အဖ ပြုရသလို ပြုရတာမဟုတ်ပါဘူး။ ရတနာသုံးပါးပြုသလို ပြုရတာမဟုတ်ဘူး။ သူ့နဲ့သူ့နဲ့တန်သလို ရှိတယ်မဟုတ်လား။ သားသမီးဆိုရင်လည်း သားသမီးနဲ့တန်သလို၊ အဲသလို ဌာနာဌာနကောသလ္လဉာဏ်က အင်မတန်လိုတာ။ ဥပမာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဖယောင်းတိုင်တို့ ဘာတို့ လှူလိုက်တယ်ဗျာ။ အဲသည်လို လှူလိုက်တာက အလင်းရောင်ရဖို့အတွက် လှူလိုက်တာပဲဗျာ။ ဒါပေမဲ့ နေ့ခင်းကြီးမှာ ထွန်းထားတယ်ဆိုရင် အားလုံးမြင်ရင် ဘယ်လိုတုန်း ဆိုတော့ ဒါဟာ ကိုယ့်အရှက်ကွဲတာ ဘာမှမသိတဲ့ ရဟန်းဗျာ၊ ဒါဟာ သက်သက်မဲ့ ကုန်တာ ဟုတ်ကဲ့လား။ ဒကာကြီး ဒကာမကြီးများ မှတ်ကြနော်။ အဲသည်လိုဟာတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ငါ့ပစ္စည်း ငါလုပ်ချင်လို လုပ်မယ်ဆိုရင်လည်း ဖြစ်တော့ ဖြစ်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သက်သက်မဲ့ ပစ္စည်းဖြုန်းတာဗျာ။

လျှောက် - ရွှေတိဂုံဘုရားမှာတော့ နေ့ခင်းလည်း မီးထွန်းတာပဲဘုရား။

ဆရာတော် - အဲဒါကတော့ သူ့ခမျာမှာ ခရီးသည်ဗျာ့။ ဘုရားကိုလည်း လှူချင်တယ်။ လှူချင်ပေမယ့် ညကို လာပြီး မီးမထွန်းနိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ သူများကို တစ်ဆင့်လှူလိုက်ပါဆိုရင်လည်း စိတ်မချရဘူး။ ဒကာကြီးလည်း ကိုယ်လုပ်နေကျဆိုတော့ သူများအပ်ရင် ငါ့လိုလုပ်မှာပဲဆိုပြီး ထင်မှာပဲ။ ဒါကြောင့် မအပ်တာဗျာ့။

လျှောက် - တပည့်တော်လည်း သည်လိုပဲ လုပ်နေကျတာကို ဘုရား။

ဟုတ်တယ်ဗျာ့။ အခုလို လုပ်တတ်တဲ့လူကို သွားအပ်ထားလိုက်ရင်လည်း ကုသိုလ်ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကလေးက ဘာမှမဖြစ်လောက်ဘူး။ မဖြစ်လောက်ပေမယ့် ဝါသနာပါတာက ယူတတ်တဲ့ ဝါသနာပါတယ်။ တစ်ခါယူမိရင်လည်း ဘယ်တော့မှ ရပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ အဲသည်တော့ သူ မအပ်ချင်တာက အကယ်၍ အပ်လိုက်ရင် သူ့ကို အပါယ်ချလိုက်တာနဲ့ အတူတူပဲ။ နင်အပါယ်က မတတ်နဲ့တော့လို အဲသည်လို ခိုင်းတာနဲ့အတူတူပဲ။ ဒါကြောင့် သူတို့ကို မအပ်ဘဲ လုပ်တာနဲ့တူတယ်။ တချို့လည်း ရမ်းလုပ်တာနဲ့ တူတယ်။

မေး - ရမ်းလုပ်တာနှင့် အခုလိုလုပ်တာ ဘယ်သင်းကများသလဲ။

ဖြေ - ရမ်းလုပ်တာက များပါတယ်ဘုရား။

ဒါ အဝိုပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ပစ္စည်းကို သုံးတာပေါ့လို့ သုံးပေမယ့် ဒါဟာ မသုံးသင့်ဘူး။ သည်လို သုံးတာကိုမြင်တော့ သုံးတာမြင်တဲ့ လူတကာက ဘာဖြစ်လို့သုံးတယ်ဆိုတာ မြင်မှာပဲ။ သက်သက်မဲ့ ကိုယ်ပစ္စည်းလည်း ကုန်သေးရဲ့ မြင်တဲ့လူက ဘယ်လိုမှတ်သွားမလဲ။ ဘာမှ နားလည်တဲ့အကောင်မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ သူဟာ တစ်ခုမြင်တာနဲ့ သည်နေရာမှ သာလျှင် မဟုတ်ဘူး။ သည့်ပြင်နေရာမှာလည်း ဒါမျိုးကြီးပဲလုပ်မှာပဲဆိုပြီး တစ်ခါတည်း မှတ်လိုက်မှာပဲ။ ဟုတ်လည်း ဟုတ်တယ်။ ဟုတ်တဲ့အတိုင်းပဲ ဒါမျိုးကြီးသုံးမှာပဲ။ သည်နေရာတွင် လွဲမှာမဟုတ်ဘူး။ သည့်ပြင်နေရာ လွဲစရာရှိတဲ့နေရာ အကုန်လွဲမှာဗျာ့။ တစ်ခုကို သေသေချာချာ တက်သွားရင် သည်နေရာသာ မဟုတ်ဘူး။ နေရာတိုင်းမှာ တတ်သွားတယ်။ သို့သော်လည်း ဒါကို လေ့ကျင့်ကြနော်။ ကြားကြလား၊ အဲဒါ ဘုရားဟောတော်မူတာတွေကို ပြောတာဗျာ့။

သုံးရမည့်နေရာမှာသုံး

ဒါကြောင့် သဒ္ဓါတရားနဲ့ လှူလိုက်တဲ့ပစ္စည်းကို ဘုရားရှင်ဟောတော်မူတာက နည်းနည်းကလေးမှ မပျက်စီးစေရဘူးတဲ့။ တစ်လုံးတစ်ခြမ်းမှ မကျန်ဘဲ ဒါတွေ အကုန်တတ်ရတယ်။ သုံးတဲ့နေရာမှာ ခရီးရောက်သွားအောင် သုံးရမယ်။ သည်လိုသုံးတော့မှလည်း သာသနာထွန်းတောက်သင့်သလောက် ထွန်းတောက်မယ်။ အသုံးလိုတဲ့နေရာ မနည်းဘူးရှိတယ်။ အဲသည်နေရာမှာ သုံးရမယ်။ အလကားကုန်သွားမယ့်နေရာမှာ မသုံးရဘူး။

အလှူရှင်က ငါလှူလိုက်တာက သည်လိုလုပ်ရအောင် လှူတာ။ သင်းတို့တစ်တွေက ခုလိုနေရာမကျတာကြီး လုပ်ထားတော့ အလကားပစ္စည်းကုန်တာပဲဗျာ့။ တကယ်လို့ အခုလိုသုံးရမယ့်နေရာမှာသုံးရင် များများကြီး နေရာကျမယ်။ အခုတော့ သက်သက်မဲ့ အချည်းအနှီးဖြုန်းတာပဲ။

သည်လို ဌာနာဌာနကောသလ္လဉာဏ်က အင်မတန်နည်းတယ်ဗျာ့။ အခုပြောတာက နည်းနည်းကလေး ပြောတာ အများကြီး ရှိသေးတယ်။ သည်တစ်ခုတည်းပဲ အများကြီးရှိတယ်။

ဒကာ၊ ဒကာမကြီးများက သဒ္ဓါတရားနဲ့လှူလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို အခုလိုမဖြစ်ရအောင် လုပ်ရမယ်။ ဘုရားဟောတာလည်း အားလုံးသိပြီးသား ဖြစ်တယ်။ သည်အဆုံးအမကိုလည်း မှတ်သားပြီးသားရှိတယ်။ မှတ်ပြီးတော့ထားတာထဲက သည်အလုပ်ကို ကောင်းမွန်စွာ ကျေပွန်အောင် လုပ်တတ်ရမယ်။ အကုန်မှတ်ရမယ်၊ ကြားလား။

ကိုယ့်ပစ္စည်းကို ကိုယ်သုံးတယ်ဆိုပေမယ့် အခုလိုပိုင်းခြားပြီး မှတ်ရမယ်။ နည်းနည်းကလေးမှ မပျက်စီးရဘူး။ တစ်လုံး၊ တစ်စေ့၊ တစ်ခြမ်းမှ မပျက်စီးရဘူး။ အဲဒါကို အသုံးကျအောင် အသုံးချရမယ်။ ဒါတွေကို အသုံးချစရာကလည်း အများကြီးရှိတယ်။ အကျိုးမရှိတာ နည်းနည်းကလေးမှ မလုပ်ရဘူး။ ဘုရားဆုံးမတော်မူတာတွေဟာ အင်မတန်ကောင်းတယ်။

သူတို့လည်း ပြောတတ်ပါတယ်ဗျာ။

ရှေးက သူဌေးမကြီးလုပ်တာကို ကြည့်စမ်းပါ။ ဇီဝက ဆေးကုတဲ့နေရာမှာ ကြည့်စမ်း။ သည်ဒကာမကြီးက သူဌေးမကြီးပါဗျာ။ သူ့မှာ ဝေဒနာတစ်ခုဖြစ်တော့ ဇီဝကနဲ့ကုမယ်ဆိုပြီး ဆေးကုတယ်။ ကုတော့ သူ့ရဲ့ ဝေဒနာအတွက် ထောပတ်ကလေး တစ်လက်ဆွမ်းတဲ့ဗျာ။

မေး - တစ်လက်ဆွမ်းဆိုတာ ဘာလောက်များမလဲ။
ဖြေ - တစ်ဇွန်းလောက် ရှိပါလိမ့်မယ်ဘုရား။
မေး - ဘယ်ဇွန်းနဲ့တစ်ဇွန်းလဲ။
ဖြေ - လက်ဖက်ရည်ဇွန်းတစ်ဇွန်းလောက် ရှိပါလိမ့်မယ်ဘုရား။

အဲသည်လောက်ရှိတဲ့ ထောပတ်ကလေးနဲ့ သူ့ဆေးနဲ့ရောနှောစီမံပြီး နှာနှပ်တာဗျာ။ အဲသည်လို နှာနှပ်တော့ သူဌေးမကြီးက ချေလိုက်တဲ့အခါမှာ သည်ထောပတ်ကလေးများက ပြန်ထွက်လာတယ်ဗျာ။ အဲသည်လို ပြန်ထွက်လာတော့ ထောပတ်ကလေးကို သူဌေးမကြီးက သူ့ကျွန်မတွေ ခေါ်ပြောသတဲ့ဗျာ။

ဟဲ့ သမီးတို့၊ သမီးတို့၊ ဂွမ်းနဲ့ တို့ယူထားကြဆိုပြီး ထောပတ်ကို ဂွမ်းနဲ့တို့ပြီး ယူခိုင်းတယ်ဗျာ။ ထောပတ်ကလည်း အခုလို လက်ကလေးနဲ့ယူပြီး ဆရာရဲ့ဆေးနဲ့ကလည်း ရောနှောထားသေးတယ်။

မေး - သည်တော့ နှာနှပ်လို့ ချေလိုက်တဲ့အခါ ပြန်ထွက်လာတဲ့ထောပတ်ဆိုတော့ ဘယ်လောက်များရှိမှာလဲ။
ဖြေ - တစ်ဝက်တစ်စိတ်လောက်ပဲ ရှိပါတော့တယ်ဘုရား။

အေး… အဲသည်လို ချေလိုက်လို့ ကျလာတဲ့ ထောပတ်ကလေးကို ဟဲ့သမီးတို့ ဂွမ်းနဲ့တို့ပြီး ယူထားကြဟဲ့လို့ ခိုင်းသတဲ့ဗျာ။

ဟိုလိုတော့ ယူလို့မှ မရဘဲ၊ ဂွမ်းကလေးနဲ့တို့ပြီး ယူမှရလို့ အဲဒါကို ဂွမ်းကလေးနဲ့တို့ပြီးယူထားလို့ ပြောသတဲ့ဗျာ။ အဲဒါ သူဌေးမကြီးက ခိုင်းတာဗျာ။

မေး - တို့ အခု သည်နေရာမှာ သူဌေးတွေ၊ သူဌေးမကြီး ပါကြရဲ့လား။
ဖြေ - ပါကြပါတယ်ဘုရား။
မေး - အဟုတ်ကို သူဌေးကြီးလို့ခေါ်နေတာ ပါသလားဗျာ၊ ဒကာကြီးက သူဌေးကြီးလား။
ဖြေ - တပည့်တော်တော့ သူဌေးကြီးမဟုတ်ပါဘူးဘုရား။ သည့်ပြင် ဒကာသူဌေးကြီးတွေ၊ ဒကာမသူဌေးမကြီးတွေ ပါပါတယ် ဘုရား။
မေး - အေး… အဲသည်သူဌေးကြီးကတော့ သည်လို လုပ်ကြမှာလားဗျာ။
ဖြေ - မလုပ်ပါဘူးဘုရား။
မေး - ဟိုလိုသူဌေးမို့ မလုပ်တာထားပါဦး။ အခု ဒကာကြီးရော လုပ်သလား။
ဖြေ - မလုပ်ပါဘူးဘုရား။
မေး - သည်လိုထောပတ်ကလေး ထွက်လာတဲ့ဟာကိုမြင်တော့ ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ဟဲ့ သမီးတို့ ဂွမ်းကလေးနဲ့ တို့ယူထား ဟဲ့လို့ ခိုင်းမှာလား။
ဖြေ - မခိုင်းပါဘူးဘုရား။ လွှင့်ပစ်လိုက်မှာပါပဲဘုရား။

ဇီဝက အထင်လွဲ

အေး… အခုနသူဌေးမကြီးကတော့ သည်လိုမဟုတ်ဘူးဗျာ။ ဂွမ်းကလေးနဲ့ တို့ယူထားလိုက်လို့ ခိုင်းသတဲ့ဗျာ။ အဲသည်လို လုပ်တာကို ဆေးကုတဲ့ဆရာဇီဝကက တွေ့သတဲ့ဗျာ။ တွေ့တော့ အင်း… ငါမှာတော့ ပညာက အဖိုးထိုက်ပါတယ်။ သို့ပေမယ့်လို့ အခုဆေးကုရတာဖြင့် ငါပညာနဲ့ထိုက်သလောက်၊ တန်သလောက်ရမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး စိတ်ထဲက သည်လို

ပြောတာတဲ့ဗျာ။

သည်လိုဇီဝက ဖြစ်တာကို သူက သိတယ်ဗျာ။ သည်တော့ ပြောလိုက်တာတဲ့ဗျာ။ ဘယ်လိုပြောသလဲဆိုရင် ဆရာရယ် ကုပါတဲ့၊ ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို သိပါတယ်တဲ့။ အရာရာ မှာ သူနားလည်ပါသတဲ့။ သူ့ကို ကုသာကုပါ။ သည်ဟာကလေးတော့ အချည်းအနှီးမဖြစ်စေရအောင် ပစ္စည်းဆိုတာမျိုးဟာ အလကား မကုန်ရဘူးတဲ့။ ဒါကလေးကို သည်လိုတို့ယူထားတော့ အသုံးကျတယ်။

ဘယ်လိုအသုံး ကျသလဲဆိုတော့ ကြောင်တို့၊ ခွေးတို့ အနာဖြစ်တဲ့အခါမှာ ဒါကလေးနဲ့သုတ်လိုက်လို့ ခိုင်းရတယ်တဲ့။ နောက်ပြီး မီးတို့၊ ဘာတို့ ညှိချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ဒါနဲ့ညှိလိုက်လို့ ခိုင်းရတယ်တဲ့။ ဒါကြောင့်မို့ ဆရာရယ် ပစ္စည်းဆိုတာ အလကား အချည်းအနှီးမဖြစ်စေရဘူးတဲ့။ ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို သိပါတယ်လို့ ပြောသတဲ့ဗျာ။ သည်တော့ ဇီဝက စိတ်အေးသတဲ့ဗျာ။

ဆေးကုလို့ ပျောက်တဲ့အခါကျတော့ ဘယ်လောက်များပေးသလဲဆိုရင် ပေးလိုက်တာ အတော်များများကြီးကို ပေးလိုက်ပါသတဲ့ဗျာ။ ကျေးပေါင်း၊ ကျွန်ပေါင်း၊ သတို့သမီးကညာ၊ ရထား၊ ကျေးနှင့်ကျွန်နဲ့ ဘာမှမလိုတူးဗျာ။ သည်တစ်ခါတည်း ဆေးကုလိုက်တာ ဒါတွေအကုန်ရသတဲ့ဗျာ။ အဲသည်ကျတော့ သည်လိုမဟုတ်ဘူးဗျာ။ သူနေရာနဲ့ သူကိုးဗျာ။

ဒါကြောင့်မို့ အကုန်လုံးတို့ဟာ သည်လိုတတ်ရမယ်၊ သည်လိုမှတ်ရမယ် ကြားလား။ အခုပြောတာ ရတနာ သုံးပါးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောတာ။ အထွက်အထိပ်တွေကို များများတတ်ရမယ်၊ များများကြီးတတ်ပြီဆိုတော့ အစီးအပွားတွေက သည်လိုမကဘူး။ ဆက်ကာဆက်ကာ အကုန်လုံးတို့ဟာ အသုံးချသလို အသုံးဝင်သွားပြီဆိုတော့ မြင်တဲ့လူများ မပြောရဘူး။ သူများမြင်တာ မမြင်တာနေပေ့စေ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်သိတယ်။

ဒကာကြီးက အခုန ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးကို ပြောတယ်။ အဲဒါကလည်း မြင်တဲ့လူတွေရှိတယ်။ သူ့ခမျာများမှာ ခရီးသည်တွေဖြစ်လေတော့ ပူဇော်ချင်တာကလည်း သည်လိုမှဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သည်လိုလုပ်လိုက်တာ။

သည်လိုမလုပ်ဘဲ အခုတွင်က ပြောသလို ခိုင်းရင်လည်း သူများကိုသွားပြီး အပါယ်ချတာနဲ့ မတူဘူးလား။ ကိုယ့်အတွက်နဲ့ သည်လိုမဖြစ်ရအောင်ဆိုပြီး သည်လိုလုပ်တာနဲ့ တူတယ်။ (နားလည်ပါပြီဘုရား)။ အပါယ်ကျမည့်ဟာကို မခိုင်းရဘူး ဟုတ်ကြလား။ (ဟုတ်ပါပြီဘုရား)။

အခု ဒကာကြီးများမှာ သား၊ သမီး၊ မြေး၊ မြစ်တွေရှိတယ်။ စိန်တွေ၊ ရွှေတွေလည်း ပေါများတယ်။ သား၊ သမီးတွေကလည်း စိန်ရွှေတွေ ဆွဲချင်ဝတ်ချင်လိမ့်မယ်။

မေး - ကိုယ်က ချီးမြှောက်တာကို သားတို့သမီးတို့ ခံနိုင်မယ်၊ မခံနိုင်ဘူးဆိုတာကို ပြန်မကြည့်ဘူးလား။

ဖြေ - ကြည့်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - အေး… ကိုယ်က ဆင်ခြင်ပေမယ့် မခံနိုင်ဘူးဆိုရင် ဘယ့်နှယ်လဲ။

ဖြေ - ဆင်ခြင်ပေမယ့် မဆင်ပါဘူးဘုရား။

မေး - မခံနိုင်သေးရင် သည်အတိုင်းပဲ ထားရတယ်မဟုတ်လား။ ပစ္စည်းတွေရော မဆင်ခြင်ဘူးလား။ ဘာဖြစ်လို့ မအပ်သလဲ။

ဖြေ - မတော်သေးလို့ပါဘုရား။

မေး - အဲဒါဟာ မြင်ပြီးသားမို့ ဒါအပ်လိုက်ရင် သူတို့မှာ အစီးအပွားများတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ဟုတ်ကဲ့လား။

ဖြေ - သူတို့မှာ အန္တရာယ်ဖြစ်သွားမှာပါ ဘုရား။

မေး - ပြီးတော့ အန္တရာယ်ဖြစ်တော့ သူတို့ဖြစ်ချင်ဖြစ်ဆိုပြီး လွှတ်ထားမလား။

ဖြေ - မလွှတ်ပါဘူးဘုရား။

အလဟဿ မဖြစ်စေနဲ့

အေး… အဲဒါဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အခုန ဌာနာဌာနကောသလ္လဉာဏ်မရှိလို့ နောက်တော့ အရေးအခွင့် မသိရာရောက်တယ်။ သည်လိုလုပ်လိုက်ရင် ဒင်းကလေး ဆင်းရဲပြီး ဒင်းကလေး အမှုရောက်ရတယ်လို့ ပိုင်းပြီး ဆိုကြမှာပဲဗျာ။

ခုနလို စိတ်နှစ်မျိုးရှိနေရင် နောက်ကျတော့ သူတို့ဘာသာ သူတို့သိလိမ့်မယ်။ အခုတော့ သူတို့ကို မအပ်လိုလို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ အခုလို အပ်လိုက်ရင် သူတို့လည်း အမှုရောက်မယ်။ ကိုယ်လည်း အမှုရောက်မယ်။ ဘယ်တော့မှမဆုံးနိုင်အောင် သံသရာ တစ်ခွင်မှာ နေရာကျမယ် မဟုတ်ဘူး။

ဘုရားဆုံးမတော်မူတာတွေက အင်မတန် ကျယ်ဝန်းတယ်။ အခုလည်း ဘုရားဆုံးမတော်မူတာတွေကို ရှောက်ပြော ရတာဗျာ။ ဒါဟာ သီလပိုင်းက ပြောတာ။ ပြောတာက နည်းနည်းကလေးရယ် အစီးအပွား ပြောရတာ နေရာမကျတာတွေ နေရာကျအောင် လုပ်ပေးရမယ်။ အဲ့ဒါမှ ဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတည်တံ့အောင် ရှင်လူရဟန်းများဟာ သိနေအောင် နားလည်ရမယ်။ အပါယ်ကျမယ့်ဟာ မကျအောင် သည်လိုလုပ်ရမယ်ဗျာ။

ဆွမ်းတစ်ဇွေ တစ်လုံးကအစ အလကားမဖြစ်ရဘူး။ ဥပမာ ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးများ ဆွမ်းကပ်ရော ဆွမ်းကပ်တော့ တို့က စားရော။ စားတဲ့နေရာမှာ အခုလိုချွတ်ယွင်းနေတာကိုမြင်ရင် ဒကာကြီးက သဘောကျပါ့မလား၊ သဘောမကျရင် ပစ္စည်းလည်း ကုန်သေးတယ်။

မေး - သည်လို သဘောမကျဘဲ သေသွားရင် ဘယ်ရောက်မလဲ။

ဖြေ - အပါယ်ရောက်မှာပါဘုရား။

သာမာဝတီနှင့် မာဂဏ္ဍီ

အဲသည်လိုမဖြစ်ရအောင် တို့ကဆောင်ရမယ်ဗျာ။ အေး··· ရှေးကအရှင်တွေက သည်လိုဆောင်တာဗျာ။ သည်လို ဆောင်သွားပြီးဆိုတော့ များများကြီး အစီးအပွား ရှိတော့တာပဲဗျာ။ အခုန သာမာဝတီတို့ကိုပဲ ပြောကြပါစို့ရဲ့။သာမာဝတီဟာ ဘုရားနဲ့ကင်း၍ မနေနိုင်ဘူးတဲ့ဗျာ။ ဘုရားရှင်ကို အမြဲဆည်းကပ် ပူဇော်နေသတဲ့ဗျာ။ အဲသည်လို နေတဲ့အခါမှာ သူတို့နဲ့ မတည့်တဲ့မာဂဏ္ဍီဆိုတာက ရှိသေးတယ်။ သူကလည်း ရှင်ဘုရင်မကြီးဘဲ။ သူက ဘာကြောင့် မတည့်သလဲဆိုရင် သူ့ဟာသူ မတည့်တာ။ အဲဒါကလည်း ဘုရားရှင်က မတည့်အောင်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ သူနောက်တုန်းက ဆည်းပူးခဲ့တဲ့ ပရိစယက လွန်လွန်းလို့ ခုနဟာ မတတ်လို့ဖြစ်သွားတာဗျာ။ သူက သူများထက် ပိုလှသတဲ့ဗျာ။ သည်တော့ သူ့မိဘများက မှန်းထားတာက သူဌေးသမီးဆိုတော့ မိဘတွေက အကုန်ကြည့်ရတာ ထင်ပါရဲ့ဗျာ။ သားနဲ့ သမီးနဲ့ တန်ရုံလောက်တော့ သူတို့က မှန်းထားတာဗျာ။ သမီးမာဂဏ္ဍီနဲ့ သင့်တော်မည့် ယောက်ျားကို ကြည့်နေတာဗျာ။ မတွေ့ဘူးတဲ့ဗျာ။

နောက်ကျတော့မှ ဘုရားရှင်ကြွလာတာကို တွေ့ရတော့မှ အဖပုဏ္ဏားကြီးက ငါ့သမီးမာဂဏ္ဍီဟာ ဘယ်သူနဲ့မှ မထိုက်တန်ဘူး။ သည်ယောက်ျားမြတ်နှင့်မှပဲ ထိုက်တန်တယ်ဆိုပြီးတော့ တစ်ခါတည်း အိမ်ပြန်ပြီးပြေးတယ် မဟုတ်လား။ အိမ်ရောက်တဲ့အခါကျတော့တဲ့ တစ်ခါဖြင့် နေရာကျပြီ။ မြန်မြန်လုပ်ကြတဲ့။ ဟဲ့ သမီးကို တင့်တောင့်တင့်တယ် ဖြစ်အောင်လုပ်။ အပ်ဖို့နှံဖို့ မြန်မြန်လုပ်ကြဟဲ့လို့ ပြောတယ်။ သူက အလုပ်ကျွေး မှန်းထားတာကိုးဗျာ။

သူက ပျာယီးပျာယာနဲ့ ဘုရားရှင်ရှိရာကို ပြန်လာတဲ့အခါကျတော့ သည်ကျတော့ ဘုရားရှင်ကို မတွေ့တော့ဘူး။ မမြင်ရတော့မှ သူက ဆူတာပူတာပေါ့ဗျာ။ နင်တို့နှေးလို့ အခုမရှိတော့ဘူးဆိုပြီး ဆူတာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သင်းတွေ ရှိသလဲဆိုတော့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ စက်တော်ရာချထားခဲ့တာကို တွေ့သတဲ့ဗျာ။ တွေ့တော့မှ ဟဲ့ သည်မှာကြည့်ဟဲ့။ ယောက်ျားမြတ်ရဲ့ ခြေရာကြည့်ကြဆိုတော့မှ ကြည့်ဗျာ။ သည်အခါမှာ ပုဏ္ဏေးမ ဒကာမကြီးက အမယ်မင်း မောင်နားမလည်လို့ သည်လိုပြောတာ။ ဒကာမကြီးက မြင့်မြတ်တာသိသတဲ့ဗျာ။ ဤကဲ့သို့ အရှင်သခင်ကို သည်လို မဟုတ်ဘူး။ မောင့်သမီး မောင်မှန်းသလို မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အဲသည်လို ဆိုတော့မှ နင်ဘာပြောပြော မဟုတ်ဘူးတဲ့။

မာဂဏ္ဍီ ရန်ငြိုးဖွဲ့

တော်တော်ကြာ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံသွားလို့ ပြန်လာတော့မှ ခုနဟာ သူမှန်းတဲ့အတိုင်း ရောက်တော့တာပဲဗျာ။

သည်အခါကျတော့မှ ဘုရားရှင်က ဆုံးမတော်မူသတဲ့ဗျာ။ သည်အခါကျတော့မှ သူတို့အားလုံး နေရာကျသွားရောဗျာ။ ဒါပေမဲ့ မာဂဏ္ဍီကတော့ ဘယ်လိုမှတ်သလဲဆိုတော့ ဘုရားရှင်က မနှစ်သက်မမြတ်နိုးဘဲနေတော့ သူကနေပေ့စေ။ အခုလို ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချမှုဟာ နောင်ကို သိစေမယ်ဆိုပြီး ရန်ငြိုးဖွဲ့တာဗျာ။ သူ့မိဘတွေကတော့ နေရာကျသွားကြတယ်။ သူ့မှာသာ နေရာမကျတာနဲ့ အခုသည်မှာလာပြီး ရှင်ဘုရင်မကြီးဖြစ်တော့ ဘုရားရှင်ကြွလာတဲ့အခါ သာမာဝတီတို့ကတော့ ကြည်ညို ပူဇော်လို့။ သူကတော့ အခုလို ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုရမလားဆိုပြီး ရန်ငြိုးဖွဲ့တာဗျာ။ ဒါပေမဲ့ သူလုပ်လို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ နောက်ဖြစ်သွားတာက သူလုပ်ထားလိုတဲ့အတိုင်း ဖြစ်သွားတာပဲဗျာ။ သူက အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံတွေ ချွတ်ချော်အောင် ရှင်ဘုရင်ကို ပြောတယ်။

တစ်နေ့သ၌ကျတော့ ရှင်ဘုရင်ကလည်း ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်ပြီး သေသေချာချာကို သာမာဝတီကို ခေါ်ပြီး မြားနဲ့ပစ်သတ်တာပဲ မဟုတ်လား။ အဲသည်လိုမြားနဲ့ပစ်တဲ့အခါကျတော့ သာမာဝတီကို မြားမရောက် ဘူးတဲ့ဗျာ။ သူ့မှာတော့ မောလို့တဲ့ဗျာ။ သည်ကျတော့မှ ရှင်ဘုရင်က ငါကတော့ အသက်ရှိတဲ့မင်း။ ငါဟာ အသက်မရှိတဲ့မြားလောက်မှ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို မသိဘူးဆိုပြီး သာမာဝတီကို တောင်းပန်ရတာဗျာ။ သည်တော့မှ သာမာဝတီက ကျေးဇူးဂုဏ်ကို မသိဖို့ရာ ဘာမျှမလိုဘူး။ အရှင်မင်းကြီးဟာ ဘုရားရှင်ကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ၊ ကိုးကွယ်တော်မူပါလို့။ အဲသည်လို သံတော်ဦး တင်သတဲ့ဗျာ။ သည်တော့မှ ရှင်ဘုရင်ကလည်း ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုလေးစားပြီး ဘုရားရှင်ကို ပင့်ပြီးတော့ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူတဲ့ အဆုံးအမတွေကို ခံယူပြီး ကြည်ညိုတာဗျာ။ အရင်လိုတော့ မဟုတ်တော့ဘူး။ ပြီးတော့ ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမတွေကို ဆုံးမတတ် ညွှန်ကြားတတ်တဲ့ရဟန်းများကိုလည်း နေ့စဉ်နဲ့အမျှ နန်းတော်သို့ ကြွရောက်ချီးမြှောက်ဖို့ရာ ရဟန်းသံဃာတော်ပေးပါဆိုတော့မှ သူ့အလိုလိုက်ပြီး ရဟန်းတော်တစ်ပါးပေးရတယ်။ ပြီးတော့ သံဃာတော်နဲ့တကွ အခြွေအရံငါးရာကို အဝတ်အထည်တွေ တစ်စုံစီပေးသတဲ့ဗျာ။

ညီတော်အာနန္ဒာ

သည်လိုပေးလိုက်တဲ့ အဝတ်အထည်တွေကို သံဃာတော်တွေကို သူတို့က အကုန်လှူလိုက်ကြတာဗျာ။ သည်လို လှူလိုက်တော့ ရှင်ဘုရင်က သူဆီဝတ်ပြီးလာတာ မမြင်တော့ နင်တို့ တစ်နေ့တုန်းက ဝတ်ဖို့ဆင်ဖို့ပေးလိုက်တာ ဘယ်မှာလဲ မေးတော့ ဘုရားကျွန်မများ ညီတော်အာနန္ဒာကို လှူလိုက်ပါတယ်ဆိုတော့မှ ရှင်ဘုရင်စိတ်မှာ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ပြောတော့ မပြောဘူး။

ညီတော်အာနန္ဒာတစ်ပါးရယ် သည်မောင်းမငါးရာဝတ်ဖို့ ပုဆိုးအစုံ ငါးရာဆိုတော့ များလွန်းတယ်။ ဒါတွေကို သူဘယ်နှယ့်လုပ်မလို့ပါလဲ။ သူအလှူခံတာ များလွန်းတယ်လို့ သဘောမကျဘူး။ သဘောမကျပေမယ့် ဘာသာပဲနေတယ်။

နောက်တော့မှ ညီတော်အာနန္ဒာ ကြွလာတဲ့အခါကျတော့မှ ဆည်းကပ်ပူဇော်ပြီးတော့ လျှောက်သတဲ့ဗျာ။ အရှင်ဘုရား သာမာဝတီတို့က ပြောတယ်။ ပုဆိုးအစုံငါးရာလှူတယ် ဆိုပါတယ်။ အရှင်ဘုရားတော့ တစ်ပါးတည်းပါလားဆိုတော့မှ ညီတော်အာနန္ဒာ ငါကတော့ တစ်ပါးတည်းပဲ။ သို့သော် အခုငါ့မှာတော့ မရှိဘူး။ ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ အဝတ်သင်္ကန်း ဆွေးမြေ့နေတဲ့ တခြားသံဃာတော်တွေ အများကြီးရှိတယ်။

အဲသည်လို သင်္ကန်းဆွေးမြေ့နေတဲ့ သံဃာတွေကို လှူလိုက်ရတယ်လို့ ပြောတယ်။ အဲသည်လိုဆိုတော့မှ ဒါဖြင့် အရင်တုန်းက အိပ်ရာခင်းက ဘယ်ရောက်သွားသလဲ။ အဲဒါက ဆွေးမြည့်နေပြီ။ အဲဒါက ဆွေးမြေ့နေပေမယ့် အချည်းအနှီးမဖြစ်ရအောင် ဒါကို ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းလုပ်ရတယ်။ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းဆိုတာ ရှေးကတော့ ရှိတယ်။ ဒကာကြီးများ မသိဘူးလား။

(မသိပါဘူးဘုရား)

မသိဘူးဆိုတာ မဟုတ်ဘူး။ သင်္ကန်းစုတ်နေတဲ့ဟာတွေကို ဆုတ်ပြီးတော့ ကြိုးလုပ်ရတယ်။ ကြိုးလုပ်ပြီး အဝိုင်းကြီးလုပ်ရတယ်။ အဲသည် သင်္ကန်းတွေ စုတ်နေတာ ဝတ်လို့လည်းမဖြစ်ဘူး။ ခင်းလို့လည်းမဖြစ်ဘူး။ သည်တော့

ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းလုပ်ရတယ်။

မေး - ဒါကတော့ သင်္ကန်းစုတ်နေတာကို နောက်ဆုံးပိတ် အသုံးပြုတာပေါ့ဘုရား။

အဲ့ဒါ နောက်ဆုံးမပိတ်သေးဘူး။ အဲဒီသင်္ကန်းစုတ် အခွေကြီးခွေပြီး ကျောင်းအတက်ဆင်းမှာ ထားရတယ်။ အဲသည်လို ထားတာက ကျောင်းပေါ်တက်လာတဲ့အခါ အဲဒီနေရာမှာ ခြေသုတ်ရတယ်။ ခြေသုတ်တာကလည်း သန့်ပြန့် စင်ကြယ်စေချင်လို့ မဟုတ်ဘူး။

ကျောင်းတွေ ဘာတွေ မပျက်စီးရအောင်လို့၊ မြူတွေဘာတွေတက်လာရင် ကျောင်းတွေ ကြမ်းတွေပေါ်မှာ စိုးလို့ မပျက်စီးရအောင် ဒါကိုလုပ်ရတာ။ ဒါဖြင့် အရင်က ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းက ကောဘုရားလို့မေးတော့ အရင်က ခြေသုတ် ကြိုးဝန်တွေလည်း ဆွေးမြည့်ကုန်တော့ သုတ်လို့မဖြစ်တော့ဘူး။

ခြေသုတ် ကြိုးဝန်းဆိုတာကို ဒကာကြီးတို့ သတိထားမိရင် မြင်ပါလိမ့်မယ်။ အရင်က သင်္ကန်းတွေဝတ် မဖြစ်၊ ရုံမဖြစ်တဲ့ဟာကို ခြေသုတ်ကြိုးဝန်း လုပ်တာပဲဗျာ။ အရင်က ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းက ဆွေးမြေ့ကုန်တော့ သည်ဟာကို ဘယ့်နယ် လုပ်ရသလဲဆိုရင် သဒ္ဓါတရားနှင့် လှူတဲ့ပစ္စည်းကို အချည်းအနှီးမဖြစ်စေရအောင်ဆိုပြီး ပဲကွပ်နဲ့ တောက်တောက်စင်းပြီးတော့ မြေကြီးနှင့်နယ်ပြီး ထရံကို လိမ်းကျံရသတဲ့ဗျာ။

ရှေးက အခုလိုလုပ်ရတယ်။ အင်္ဂတေမရှိတော့ အခုလိုပဲ ရွှံ့နှင့်မံရတယ်။ သည်အတိုင်းထားတော့ ကြာကြာမခံဘဲ ကွဲတယ်၊ အက်တယ်။ အခုလို သင်္ကန်းစုတ်နဲ့တွဲတော့ မအက်ဘူး။ မြဲမြဲနိုင်ခံ့အောင် သည်လို လုပ်ရတယ်လို့ ပြောတော့မှ အသုံးအင်မတန် စေ့စပ်လှပါကလားဆိုပြီး သူက ထပ်ပြီးတော့ လှူသတဲ့ဗျာ။ ဟိုတုန်းကတော့ သူက အလှူခံတာ များလွန်း တယ်လို့ဆိုပြီးတော့ စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်သတဲ့ဗျာ။

သို့သော်လည်း ဘယ့်နယ်တုန်းဆိုတော့ နောက်တစ်ခါကျတော့မှ ဘုရားသာသနာမှာ အင်မတန်မြင့်မြတ်တဲ့ဟာတွေနဲ့ ဆင်းရဲမှု လွတ်ဖို့ရာအကြောင်းတွေ၊ ပြီးတော့ သဒ္ဓါတရားနဲ့ လှူလိုက်တဲ့ပစ္စည်းကို အချည်းနှီး မဖြစ်ရအောင် ဆောင်ပုံတွေ၊ အဲဒါတွေကို သိရသတဲ့ဗျာ၊ အဲသည်လိုသိရတော့မှ အရင်တုန်းကဟာတွေ ဘယ်မှာလဲလို့ မေးစရာ ရှိသေးသလား။ (မရှိတော့ပါဘူးဘုရား)

မင်္ဂလာတစ်ပါး

အေး··· အဲ့သည်တော့မှ သူကြည်ညိုပြီးတော့ လှူတာဗျာ။ ဒါကြောင့် ဘုရားဆုံးမတော်မူတာတွေက မကြည်ညို သေးတဲ့လူကို ကြည်ညိုဖို့၊ ကြည်ညိုနေတဲ့ သူတော်ကောင်းအစားစားတို့မှာဆိုရင် အတိုင်းထက်အလွန်တဲ့ဗျာ။ အခုလည်း ရှင်ဘုရင်က အလှူခံတာများတယ်ဆိုပြီး တယ်မတည့်ဘူးဗျာ။ အခုန ရှင်ဘုရင်မကြီးက သံတော်ဦးတင်လိုက်တော့ သည်ရှင်ဘုရင်မကြီးက လှူတာကဟုတ်ပြီ။ ဒါပေမဲ့ အလှူခံတဲ့အရှင်က တစ်ပါးတည်းဆိုတော့ များလွန်းတယ်ဆိုပြီး တယ်သဘောမကျဘူးဗျာ။ သဘောမကျပေမဲ့ သူက သာသာကလေးနေတယ်ဗျာ။ နောက်တော့မှ အရှင်မြတ်ကြွတော်မူတော့မှ အနားနားကပ်ပြီး လျှောက်သတဲ့ဗျာ။ သည်လိုသာ အနားနားကိုလည်း မလာဘဲ သဘောမကျတဲ့အတိုင်းနေမယ်ဆိုရင် သူနေရာ မကျတော့ဘူးဗျာ။ အေး··· ဒါကလည်း မင်္ဂလသုတ်ထဲမှာ ပါပါတယ်ဗျာ။ ရဟန်းသံဃာတော်များကို ဆည်းကပ်ရတယ်၊ ပူဇော်ရတယ်ဆိုတာ မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲဗျာ။ ဒါတွေလည်း သူတို့အားလုံး သိပြီးသားတွေပါဗျာ။ အခု သူဟာ နဂိုတုန်းက ကြည်ညိုလို့ မဟုတ်ဘူး။ ဟိုဟာကြောင့် မေးတာ။ မတည့်လို့လို့ပြောမှတော်မယ်။ သဘောမကျလို့ဗျာ။ သို့သော်လည်း ဘုရားဆုံးမတော်မူတာ မှတ်ပြီးတော့သည်အတိုင်း လိုက်နာပြီး ပြုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ မကြည်ညိုတဲ့ဟာ ကြည်ညိုလာတယ်။ သူကတောင် ထပ်လှူလိုက်သေးတယ်ဗျာ။

အဲသည်လိုဗျာ။ အခုနပြောတဲ့ ဘုရားဆုံးမတာရယ်။ ပြီးတော့ အခုန သုံးသွားလိုက်ပုံကလည်း အချည်းအနှီးမ ဖြစ်အောင် သာသနာအတွက် နေရာတိုင်းမှာ သည်လိုလုပ်ရတယ်။ သည်လို အသုံးတတ်ရတယ်။ အဲဒါဟာ ဘုရားဆုံးမ တာတွေပဲဗျာ။ သီလဘက်ကရော သာသနာဘက်ကရော တစ်ပြိုင်နက်ထဲပါတယ်။

မေး - သည်အတိုင်းသွားကြတဲ့ အရှင်တွေဟာ အခုရှိသေးရဲ့လား။ ဆင်းရဲတဲ့နယ်တစ်ခွင်မှာ ရှိသေးရဲ့လား။

ဖြေ - မရှိတော့ပါဘူးဘုရား။

မေး - ထင်မိထင်ရာ လုပ်တဲ့လူတွေက ဘယ့်နှယ်လဲ။

ဖြေ - အပါယ်က မတက်ပါဘူးဘုရား။

မေး - အခုလို နေရာမကျဘူးဆိုရင် နောက် ဘယ်ထိအောင် မျှော်ရဦးမလဲ မပြောတတ်ဘူး။ နောက်သတင်း ကြားထားတဲ့ ဘုရားတစ်ဆူက ဘယ်လောက်ပွင့်မှာလဲ။

ဖြေ - အင်မတန်ကြာမှ ပွင့်မှာပါဘုရား။

အေး··· သည်ကြားမှာတော့ ပွင့်မှာပဲဗျာ။ ဘယ်လောက်လဲဆိုရင် သူ့အချိန်ကျရင် ပွင့်မှာပဲ။ ဘုရားသာသနာ ကုန်ဆုံးသွားပြီဆိုရင် နောက်ကို မြေကြီးတစ်ယူဇနာကျော်ကျော် တက်လာတဲ့အခါကျမှ ပွင့်မှာဗျ။ ဒါကတော့ ဧကန္တပွင့်မှာပဲဗျာ။

မေး - အခု ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတွေ သည်ကပြီး ဘယ်သွားမလဲဆိုတာ သိပါ့မလား။

ဖြေ - မသိပါဘူးဘုရား။

မေး - ဘုရားပွင့်တော်မူမှလို့ မှန်းထားတယ်မဟုတ်လား။ ဘုရားပွင့်တော်မူတော့ ဘယ်သွားပြီး ဘယ်ကစောင့်မှာလဲ။

ဖြေ - တပည့်တော်တို့ နေရာတော့ ရနေပါပြီဘုရား။

မေး - ဘယ်မှာလဲ။

ဖြေ - အပါယ်က စောင့်နေမှာပါဘုရား။

မေး - အဲသည်အခါကျတော့ ဘယ်နှယ့်လဲ၊ ဘုရားရှင်ကို တွေ့ပါမလား။

ဖြေ - မတွေ့နိုင်ပါဘူး ဘုရား။

အေး··· ဒါကြောင့် အခုနထားဆိုတဲ့ နေရာကလေးမှာထားကြ။ အဲသည်လိုထားလို့ စူးစူးစိုက်စိုက် ကလေး နေပြီဆိုရင်တော့ အပါယ်တော့ ဧကန္တမကျတော့ဘူးလို့ မှတ်ရမယ်။ သို့ပေမယ့် အခု ဒကာကြီး ဆေးလိပ်သောက်တဲ့အခါမှာ အခုန ထားဆိုတဲ့နေရာလေးမှာ ရှိသေးရဲ့လား။

ဖြေ - မရှိပါဘူးဘုရား။

မေး - အဲ့သည်လို ဆေးလိပ်သောက်ရင်း သေသွားရင် ဘယ်ရောက်မလဲ။

ဖြေ - အပါယ်ရောက်မှာပါဘုရား။

မေး - ကောင်းလိုက်လေရဲ့ဆိုပြီး လောဘစိတ်နှင့် သေသွားရင်ကော။

ဖြေ - အပါယ်ရောက်သွားမှာပါဘုရား။

မေး - အဲသည်လို ရောက်သွားတာဟာ ဆေးလိပ်ကချတာ မဟုတ်ဘူးဗျ။ သည်ဟာ သည်ရဟန်းက အလကားပြောတာ၊ ဘယ်ပိဋကတ်သုံးပုံးမှာမှ သည်ဆေးလိပ်မပါဘူးလို့ ပြောချင်ပြောမှာ၊ အခုပြောနေတာက သည်ဆေးလိပ်မှာ စွဲနေတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကိုပြောတာ။

ဖြေ - သိပါပြီဘုရား။ သည်ဆေးလိပ်သောက်ရင်လည်း အပါယ်ကျတယ်ဆိုတာ နားလည်ပါပြီ ဘုရား။

မေး - ဒကာကြီး ဆေးလိပ်မသောက်ဘူး မဟုတ်လား။

ဖြေ - သောက်ပါတယ်ဘုရား။ ဒါပေမဲ့ သည်တစ်ခါတော့ ဆေးလိပ်သောက်ရင်း နှာသီးဝမှာ ထိသိမလွတ်အောင် သောက်ပါတော့မယ်ဘုရား။

မေး - ဒါဖြင့် အဲသည်နေရာကလေးမှာ ထားတုန်းရော ဆေးလိပ်သောက်ပါဦးလားလို့ဆိုတော့ ခုနဟာကလေးကို သိပါဦးမလား။

ဖြေ - နှာသီးဝမှာ အဟုတ်ထားရင် ဆေးလိပ်သောက်ချင်တဲ့စိတ် မရှိတော့ပါဘူးဘုရား။

မေး - ပြီးတော့ အခုလို ဆေးလိပ်သောက်ရင် ထားရတာက နှစ်ခု ဒုက္ခရောက်နေတယ်။ သည်တော့ မသောက်ဘဲနဲ့ထားရင် မဖြစ်ဘူးလား။

ဖြေ - ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

အေး… ဒါကြောင့် အခုန ထားဆိုတဲ့နေရာမှာ စူးစူးစိုက်စိုက် ထားကြဗျာ။ ဆင်းရဲကလွတ်အောင် ဘယ်လိုများ ဘုရားဆုံးမတော်မူသလဲဆိုရင်၊ အပ္ပမာဒေနသမ္ပာဒေထလို့ ဘုရားဆုံးမတော်မူတယ် မဟုတ်လား။ ဒါဟာ ဘုရား အလိုတော်ကျ အကောင်းဆုံး ဆုံးမတော်မူတာပဲ။

မေး - အခုနတုန်းက အပ္ပမာဒေနသမ္ပာဒေထဆိုတော့ ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတွေက ဘယ်လိုဆိုလဲ။

ဖြေ - အာမဘန္တေလို့ ဆိုပါတယ်ဘုရား။

အဲဒါဆို တို့သိတာကတော့ ဘုရားဆုံးမတော်မူတဲ့အတိုင်း ထားရမည့်နေရာကလေးမှာ စူးစူးစိုက်စိုက် ကလေး မလွတ်အောင် တစ်ဆက်တည်းပါအောင် ထားပါမယ်ဘုရားလို့ အဲသည်လို သိတာပဲ။

မေး - ဒကာကြီးတွေ အပ္ပမာဒေနသမ္ပာဒေထက ဘယ်လိုလဲ။

ဖြေ - ပါးစပ်ကဆိုနေကျမို့ ဆိုလိုက်တာပဲဘုရား။

မေး - ဒါဖြင့် အခုနလိုတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။

ဖြေ - မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား။

ရှေးအရှင်တွေကတော့ သည်လိုမဟုတ်ဘူးဗျာ။ အဟုတ်ကို အာမဘန္တေလိုက်တာဗျာ။ ဒါကြောင့် သူတို့မှာ အလိုရှိရာ နှစ်သက်တဲ့ ဗောဓိတွေ အသီးသီးဟာ ပြီးစီးအောင်မြင်ပြီး နိဗ္ဗာန်ကို စံဝင်သွားကြတာဗျာ။ ဒါကြောင့် အခုလည်း သည်လို ရှေးအရှင်တွေလို မှန်းထားတဲ့အတိုင်း ပြည့်အောင်ဟာ ရှေးအရှင်တွေဆောင်တာကို သိနေတော့ သည်အတိုင်းပြည့်အောင် ဝီရိယထူထောင်ပြီး ကြိုးစားကြ၊ အားထုတ်ကြဗျာ။

“ဘုရားဆုံးမခဲ့တာကတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ်လုပ်၊ ဝီရိယရှိပြီးတော့ကို အလုပ်လုပ်၊ ဘယ့်နဲ့လုပ်ရမလဲဆိုရင် မနား မနေလုပ်ရမှာတဲ့ဗျ”

■

အခန်း-၁၄

၁၉၅၅ခု၊ မေလ ၁၅ရက်နေ့ညတွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်

သူများအားကိုးမလုပ်နှင့် ဖြစ်တဲ့နည်းနှင့်လုပ်

(ဝိသာခါ ကျောင်းအမကြီးသည် မြေးရှစ်ရာ၊ မြစ်ရှစ်ထောင်နဲ့ ကျေးကျွန်များကြားမှာပင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဘုရင်နဲ့သူဌေးများ ကုသိုလ်ပြုမည်ဆိုရင် အနာထပိဏ်နဲ့ ဝိသာခါ မပါလျှင် အထမမြောက်သလို ဖြစ်နေကြောင်း၊ လူ့ဘဝသို့ အတူတူရောက်လာကြသည်ချည်းဖြစ်၍ တန်းတူရည်တူရှိအောင် ဝီရိယသန်သန်ဖြင့် ကြိုးစားရှာဖွေကာ သူများနည်းတူ နေနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် လောကီ၊ လောကုတ်နှစ်ဝကီစွများကို ဆိုဆုံးမတော်မူခဲ့သော တရားတော်ဖြစ်၏။)

ဝေဘူဆရာတော် အရှင်သူမြတ်သည် ပထမရှေးဦးစွာ ရှစ်ပါးသီလပေးပြီးနောက် အောက်ပါအတိုင်း တရားတော်ကို ချီးမြှင့်ပါသည်။

တရားနာခံအဖြစ် ဦးလှက ဆောင်ရွက်ပါသည်

ဒါကြောင့် ရှင်ဘုရင်လုပ်ရင်လည်း ကိုယ်တောင့်တရည်ရွယ်ချက် ပြီးတာဗျ။ သူဌေးလုပ်ရင်လည်းပဲ ကိုယ်တောင့်တရည်ရွယ်ချက်တွေ ပြီးပါတယ်ဗျ။ တချို့ရှင်ဘုရင် သူဌေးမဟုတ်ကြဘဲ ခန္ဓာဝန်အတွက် စားဖို့သောက်ဖို့တွေကို မပြုဘဲနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဒါတွေကို ပြုရင်လည်းပဲ သည့်လိုဆောင်ကြရတာပဲဗျ။ ဆောင်ကြတော့ တောင့်တတဲ့အတိုင်း ပြီးလိုက်ကြတာဗျ။ ဘယ်လိုများပြီးပါသလဲဆိုလျှင် ရှင်ဘုရင်ကလည်း ရှင်ဘုရင်လုပ်ရင်း၊ သူဌေးကလည်း သူဌေးလုပ်ရင်း ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းရယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ တော်တော်ကြာကြာတော့ အကုန်လုံး အခြံအရံများနဲ့တကွ တစ်ပြိုင်နက်တည်း အစီးအပွားတွေဟာ များပါတယ်ဗျ။ ရှင်ဘုရင်လည်း သူ့မှူးမတ်ဗိုလ်ပါ မောင်းမမိဿံ အခြွေအရံ အသင်းအပင်းတွေနဲ့ အကုန်လုံး ချမ်းသာသုခတွေဟာ တစ်ညီတည်းရကြပါတယ်ဗျ။ သူဌေးတွေလည်း သည့်လိုပဲဗျ။ အထက်က သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်တွေလည်း သည့်လိုပဲဗျ။ ရှေ့က ဝီရိယ သွက်လက်ဖျတ်လတ်ပြီး ရွက်ဆောင်တဲ့လူတွေက သွားပါတယ်ဆိုရင် နီးရာနီးရာဖြစ်တဲ့ အခြွေအရံတွေကလည်း ပျော်ရွှင်ပြီး လိုက်ကြတော့တာပဲဗျ။

ဒါကြောင့် အချိန်တစ်ခုတည်း၊ တစ်ပြိုင်တည်း တောင့်တရည်ရွယ်ချက်တွေဟာ

ပြီးပြီးသွားကြတာဗျ။ တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘူး၊ သည်တော့ တစ်ယောက်တည်း ပြုလည်း ဖြစ်တာပဲ။ များစွာသော ပရိသတ်တွေထဲမှာ အာရုံပြုရင်ကော မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)

သားတွေ သမီးတွေ မြေးတွေနဲ့ကော။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)

အေး··· ရှေးက အရှင်တွေကတော့ သည်လို ဆောင်ကြတာပဲဗျ။ သို့ပေမယ့် ရှေးအရှင်တွေ ဆောင်တာ လည်း သူတို့ပြောတတ်တယ်။ မှတ်ထားတာတွေလည်းရှိတယ်။ မှတ်ထားပေမယ့် စိတ်က ဘယ်လိုလဲဆိုရင် ရှေးကသာဖြစ်တာ အခုတော့ မဖြစ်ဘူးလိုလို့နဲ့ သူတို့ပြောလို့သာပြောတာ သူတို့ အကုန်နားလည်ပြီး သိထားတာ ချည်းပါပဲ။ သူတို့မှာ အလုပ်ရှုပ်လို့ သားတွေ၊ သမီးတွေ၊ မြေးတွေ၊ မြစ်တွေနဲ့ သည့်အပြင်အလုပ်တွေ ဆောင်စရာရှိ သေးလို့ ဒါကြောင့် မဖြစ်သေးဘူး။ အားလပ်တဲ့အချိန်ရောက်မှပဲ ပြုမယ်လို့ စိတ်ကဖြစ်တယ်။ စိတ်က ဖြစ်ရုံမကဘူး၊ ပြောစရာရှိလည်း မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတွေကိုပဲ ပြောလိုက်တာပဲ ထင်ပါရဲ့ဗျာ။

ဖြေ – တပည့်တော်တို့ လုပ်နေတာကတော့ ဟိုကိစ္စရှိသေးတယ်၊ မနက်ကိစ္စရှိသေးတယ်၊ ဆွမ်းလောင်းစရာ ကိစ္စ ရှိသေးတယ်။ နေ့ခင်းလည်းပဲ သည်လိုပဲ ကိစ္စတွေ ရှိသေးတယ်နဲ့။ ဘယ်နှစ်နာရီက ဘယ်နှစ်နာရီကျ တော့မှပဲ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အလုပ်ကိုလုပ်မယ်ဆိုပြီး တစ်နေ့ကို နာရီနဲ့ လုပ်ပါတယ်ဘုရား။

ဝိသာခါကျောင်းအစ်မ

ရှေးအရှင်တွေကတော့ တစ်ဆက်တည်းမပြတ်အောင် သည်လိုထူထောင်တာဗျ။ ဒါကြောင့် သူတို့မှာ အစီအမွှားတွေဟာ ပြီးကြတာဗျ။ ဝိသာခါဒကာမကြီးဆိုရင် သူ့ရဲ့ အခြွေအရံ အသင်းအပင်းတွေဟာ အကုန်လုံး မရေမတွက်နိုင်ဘူးတဲ့ဗျ။ သူ့မှာ အစစ်ကို မြေးတွေ၊ မြစ်တွေရှိတယ်ဗျ။ ဘယ်လောက်များ များသလဲဆိုရင် မြေးက ရှစ်ရာတဲ့ဗျ။ အဲဒါဟာ မြေးအရင်းချည်းပဲဗျ။ မြစ်က ရှစ်ထောင်တဲ့ဗျ။ အဲဒါလည်း အရင်းချည်းပဲတဲ့ဗျ။ အခုတော့ သူတို့မှာ မြေးဆိုပေမယ့် မြေးတော့ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဟိုလိုမြေး သည်လိုမြေးတွေက အတော်များသေးတာဗျ၊ ဟိုကတော့ အဲသည်လိုဟာတွေ မပါဘူးဗျ၊ အရင်းချည်းပဲတဲ့ဗျ။ အဲဒါတွေနဲ့ ရှက်ဆောင်တာဗျ။ ကျေးတွေ၊ ကျွန်တွေအတွက်လည်း အကုန်လုံး ပြုရသေးတယ်။ ကျေးကျွန်တွေ နေထိုင်စား သောက်ဖို့ အလုံးအစုံတွေကို လုံလောက်အောင်လည်း ပြုရတယ်ဗျ၊ အဲဒါတွေနဲ့ သည်လို ဆောင်တာဗျ။

သူ့ သာဝတ္ထိရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ သည့်ပြင် ရှင်ဘုရင်၊ သူဌေးတွေက ကုသိုလ်ပြုတယ်ဆိုရင် အနာထပိဏ် တို့ ဝိသာခါတို့ဟာတော့ သူတို့က အလုံးစုံ အကုန်နားလည်ပြီးကြတယ်ဆိုတော့ သူတို့အကြောင်းချည်းပဲကိုဗျ။ အဲဒါကို သူတို့က သိကြတယ်။ သိကြတော့ သူတို့က သဒ္ဓါတရားနဲ့ ကုသိုလ်ပြုမယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ အနာထပိဏ်တို့ ဝိသာခါတို့ ပြုသလို အလုံးစုံနေရာတကာ ဖြစ်ချင်ကြတယ်ဗျ။ ဖြစ်ချင်တော့ သူတို့ကို ဖိတ်ကြတာပါပဲဗျ။ အဲသည်လိုဖိတ်လို့ မအားမလပ်တဲ့အခါ ဖြစ်နေရင် သူတို့အားလပ်တဲ့ အချိန်အခါကျတော့မှ သည်အမှုတို့ ဘာတို့ကို လုပ်ကြတော့တာပဲတဲ့ဗျ။ သည်လိုလုပ်တာ ဘယ်လောက်များသလဲဆိုရင် သာဝတ္ထိမှာ ခုနစ်ကုဋေကျော်ဆိုတော့ တစ်ရက်တစ်ရက်မှာ ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ပြုလိုက်ကြတာတွေ၊ ဘုရားရှင်ရှိစဉ် အခါက ဘယ်အချိန်များ အားလပ်တဲ့အချိန်ရှိဦးမလဲ။

ဖြေ - အားလပ်တဲ့အချိန် မရှိပါဘူးဘုရား။

အဲဒါတွေ အကုန်လုံးမှာ ပါဝင်ပြီး ဆောင်တာတဲ့ဗျ။ သည်တော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပြုတဲ့ဟာမှာ ဘယ့်နှယ်ကြောင့် သည်လိုဖြစ်ပါလိမ့်မလဲဆိုတော့ အခု ဒကာ၊ ဒကာမကြီးတွေဟာ ကုသိုလ်တစ်ခုပြုမယ်ဆိုရင် ဆွမ်း၊ ခဲဖွယ်၊ ဘောဇဉ်တွေကို အရသာ မြင့်မြင့်မြတ်မြတ်ကြီး ပြုချင်တယ်။ ကိုယ်က အားလုံးထက် အသာဆုံးဖြစ်ချင်တယ်၊ ဒီတော့ ဘယ်သူက အချက်အပြုတ်ကောင်းတယ်ဆိုတာကို သူတို့ ကြည့် ထားတယ်ဗျ။

မေး - သိကော သိမထားဘူးလား။

ဖြေ - သိပါတယ်ဘုရား။

မေး - အဟုတ်ကို ပြုချင်တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ့်ဟာကို ချက်မလား။ သူတို့က ငါ့ထက်သာတယ်၊ ငါက သူတို့လို

မဖြစ်ဘူး။ ပြုချင်တာက သူတို့လိုပြုချင်တာ။ သည်တော့ ကိုယ်ထက်သာတဲ့လူကို လာပါ၊ ကူပါနဲ့ခေါ်တယ် မဟုတ်လား။

ဖြေ - သည်လိုပဲ တတ်သိလိမ္မာတဲ့ လူကို ခေါ်ရပါတယ်ဘုရား။

မေး - သူတို့က အခု မအားဘူးဆိုရင် ဘယ့်နှယ်ပြုမလဲ။

ဖြေ - စောင့်တန်စောင့်ပြီး ပြုရမှာပါပဲဘုရား။

အေး… ကိုယ်က သူတို့လိုဖြစ်ချင်တာကိုး ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူတို့လို မလုပ်တတ်ဘဲကိုးဗျ။ အဲသည်တော့ ကိုယ်ဟာကိုယ်သိတယ်။ ဘယ်ဒကာကြီးက ဘာလုပ်တတ်တယ်ဆိုတာ သိတယ်ဗျ။ သို့ပေမယ့် ငါလည်း သည်လောက်တော့ လုပ်တတ်တယ်ဆိုပေမယ့် သူ့လိုတော့ မဖြစ်ဘူး။ ပြုချင်တာက သူ့လိုပြုချင်တာဆိုရင် ဘယ့်နှယ့်လည်း သူနဲ့မှ ဖြစ်မယ်။ အခုလည်းပဲ အဲသည်လိုဗျ။

သူတို့က အသာဆုံးဖြစ်နေတော့ သူတို့မှာ ဘယ်နေရာမှ မလပ်ဘူးဗျ။ မလပ်တော့ သူတို့ မပါလို့ရှိရင် ဘယ်ဟာမှ နေရာမကျဘူးတဲ့ဗျ။ ဒါကြောင့် ကုသိုလ် ပြုတဲ့အခါမှာ အဲသည်နေရာမှာ ဘယ်လိုလဲဆိုရင် အနာ ထပိဏ်တို့ ဝိသာခါတို့ပါသလား။ မပါဘူးဆိုရင် အလကားပါကွာလို့ ပြောကြသတဲ့ဗျ။ စိတ်ထဲမှာ မနှစ်သက်ဘူးတဲ့ဗျ။ သူတို့က အဲသည်လို တတ်တယ်ဗျ။ သူတို့အိမ်မှာလည်း ဘုရားအမျှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်တွေကို နိစ္စပါတ်တွေနဲ့ ထားတာ ရှိတယ်။ ဒါတွေကိုတော့ ကိုယ်နဲ့ထပ်တူညီမျှ ဆောင်တတ်တဲ့ သားများ၊ သမီးများတွေနဲ့ ထားလိုက်ရတာတဲ့ဗျ။ သူတို့မှာ အားချိန်မရှိဘူးတဲ့ဗျ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့မှာ အဲသည်လိုဟာတွေကို လုပ်ရင်းပဲ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတွေကိုလည်း လိုက်နာတာပဲ။

ပြီးတော့ ဘုရားသာသနာ တည်ရာတည်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ဆေး အမျိုးမျိုးအဖြာဖြာ နှစ်သက်ဖွယ်ရာတွေကိုလည်း ပြုတယ်။ အဲသည်လို ပြုတာက စရဏ၊ အဲသည်လို နေရာတိုင်းမှာ ပြုရင်းပင်အမှန် ယထာဘူတသိဖို့ရာ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမကို မလွတ်ရအောင်လည်း ဆောင်နေတာဗျ။ ရှေးက အရှင်တွေဟာလည်း သည်လိုဆောင်တာဗျ။

သည်လို ဆောင်သည်ဖြစ်သောကြောင့် အစဉ်အတိုင်းဟာ သူတို့မှာ မြင့်မြတ်ကြ၊ တိုးတက်ကြတာဗျ။ အားလုံးတို့ဟာ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူအရာကို မြင်တယ်ဆိုလျှင် ဘယ်တော့မှ အားမရ မရောင့်ရဲနိုင်ပေါင်တဲ့ဗျား။ ပြီးတော့ သူတို့စီမံပြုပြီးတာတွေကို မြင်ရရင်လည်း ဝမ်မြောက်ကြ၊ ဝမ်းသာလိုက်ကြတာတဲ့ဗျား။ အဲဒါ ဘာလဲဆိုရင် အခုန ပြောတဲ့ အချိန်တစ်ခုမှာ သည်လောက်များနေတဲ့ အလုပ်တွေနဲ့ အားချိန်၊ နားချိန်မထားဘဲ လုပ်နေရပေမယ့် အခုနလို တစ်ဆက်တည်းပါအောင် ထူထောင်ပြီးတော့ ယူတာဗျ။

တသိတည်းသိဖို့လို

အခုနလို ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိသမျှ သာသနာတည်ရာတည်ကြောင်းတွေကို အအားအနားမထားဘဲ ပျော်ရွှင်ပြီးတော့ ပြုရတာ စရဏ၊ စိတ်ကို တစ်ပါးမသွားရအောင် စိုက်စိုက်စူးစူးနဲ့ တည်ထောင်ထားလို့နေတာက ဝိဇ္ဇာ၊ ဘယ်မှာနေတာလဲဆိုရင် ရုပ်နဲ့နာမ်တို့က တစ်သိတည်းသိနေတာပေါ့ဗျာ။ အဲသည်လို ရုပ်နှင့်နာမ်ဆိုတော့ ဟိုလို ရုပ်က ဘယ်ဒင်း၊ နာမ်က ဘယ်ဒင်းလို့ ဘုရားဟောတော်မူတာ မှတ်ထားတယ်။ အဲသည်လို ဟိုဟာသည်ဟာ အစားစားဖြစ်နေတာကို သိတယ်ဆိုပေမယ့် ဟိုလို တင်လျှောက်သိနေတာ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမသိဘူး။ တစ်ပြိုင်နက်တည်း သိအောင်ကတော့ ထားဆိုတဲ့ နေရာမှာထား၊ ထားလို့တည်နေပြီဆိုတော့ ရုပ်နဲ့နာမ်နှစ်ခုကို အဲဒီနေရာမှာ သေသေချာချာ သိတာတဲ့ဗျ။

ဒါကတော့ နည်းနည်းကလေးမျှသာလျှင် မှတ်သားပါစေတော့လို့ နားလည်အောင်လျှောက်ပြောတာ ဘုရားဟောတော်မူတာကတော့ အားလုံးသိပြီးတွေဗျ။ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအတွေကတော့ အားလုံးတို့ဟာ မှတ်သားပြီးသား မှတ်ရုံမကဘူး လိုက်နာနေကြတယ် ဝီရိယရှိတော့ ဝီရိယဣဒ္ဓိပါဒ်ဟာ ကိုယ် ဝီရိယရှိသလောက်တော့ ပေါ်ပေါက်လာလို့ သိသင့်သလောက်ဆိုရင် အဲဒါကို လွှင့်မပစ်ချင်လောက်အောင် ဖြစ်တော့တာပဲ။ လွှင့်မပစ်ချင်လောက်အောင် ဖြစ်တာက ဝီရိယရှိ

ဆိုရင် အဲသည်လိုဖြစ်တာဗျ။ ဖြစ်တဲ့အခါမှာ ဘယ်နှယ့်များ ထင်နေသလဲဆိုရင် ငါအားမထုတ်ပဲနဲ့ ဖြစ်နေတယ်လို့ ဆောင်တတ်သတဲ့ဗျာ။

ဘယ်နှယ့်ကြောင့် ထင်ပါသလဲဆိုရင် မသိချင်လို့သာ သည်အတိုင်းတိုင်း မသိဘဲနေတာကိုး၊ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတွေကတော့ အရှိတွေ ဖြစ်နေတာကိုးဗျာ။ အရှိတွေဆိုတော့ ရှာရတာမှမဟုတ်တော့ သိရမှာကို တစ်သိတည်း သိနေပြီး၊ မြင်ရမှာကို တမြင်တည်းမြင်နေတာကိုး။ သူက ရှာရတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ အခု အားလုံးတို့ ပြောဆိုနေတာတွေက ရှိလည်း မရှိဘဲနဲ့ဟာတွေဗျား။ ဟုတ်ကဲ့လား ရှိလည်းမရှိဘဲနဲ့ဟာတွေကို ပြောနေကြတာဗျ။ (တင်ပါ့ဘုရား)

ဟိုစာကတော့ အရှိဗျ။ သည်တော့ သေသေချာချာ အရှိကိုလုပ်တဲ့အခါကျတော့ သည်ဟာက ရှာရတာ မဟုတ်တော့ သိနေတာပေါ့။

ဖြေ - အရှိကို နည်းနည်းလင်းပါဦးဘုရား။

မေး - အရှိဆိုတာက ရုပ်နဲ့နာမ် အမှန်ရှိတာမဟုတ်လား။

ဖြေ - ရှိမှန်းတော့ သိပါပြီဘုရား။ ဘယ်နေရာမှာ ရုပ်၊ ဘယ်နေရာမှာ နာမ်ဆိုတာ ခွဲခြား၍ စိုက်စိုက်စူးစူးနဲ့ ဣရိယာပုထ်လေးဖြာမှာ တရားနာပရိသတ်တို့ တစ်မျိုးတည်းဖြစ်အောင် သနားတော်မူပါဦးဘုရား။

အဲဒါက ဘုရားဟောတော်မူတဲ့ ပိဋကတ်သုံးပုံဆိုတာ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းဆိုတာတော့ နားလည်တယ်။ နားလည်တာကို ကျယ်ဝန်းတယ်ဆိုတာမှာလည်း ပြောလို့မကုန်နိုင်အောင် များတယ်ဆိုတာလည်း သိတယ်။ သိပြီးဆိုတော့ ဒီပိဋကတ်သုံးပုံဆိုတာဟာ ဆင်းရဲမှလွတ်မြောက်အောင် ဆုံးမတော်မူတဲ့ အဆုံးအမတွေဆိုတာကို သံဃာတော်ကောင်းတွေက ထပ်ခါတလဲလဲ အမျိုးမျိုးအဖြာဖြာ ယုံမှားသံသယ ဘယ်နေရာမှမရှိအောင် ခွဲခြမ်းစိတ် ဖြာပြီး မပြတ်အောင် ပြောဟောနေတော့ သည်လိုကလည်း သူတို့က တတ်ပြီးသားဗျာ။ (တင်ပါ့ဘုရား)

သည်တော့ ဆင်းရဲက လွတ်မှုတစ်ခုဆိုတာဟာ ဘယ်ကဟာကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘုရားဆုံးမဖြစ်တဲ့ အဆုံးအမ မှန်မှန်ကို သန့်သန့်ဝီရိယနဲ့ ထူထောင်ပြီဆိုရင် အခုနလို ပြုရမယ့်ဟာကို ပြုတယ်။ သန့်ပြန့်စင်ကြယ်ရမယ်ဆိုတာကလည်း အဟုတ်မြင်ရင် အဟုတ်စင်ကြယ်တယ်တဲ့။ သည်တော့ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုလဲဆိုရင် ဘုရားဆုံးမတော်မူတဲ့ အဆုံးအမတွေဟာ များပေမယ့် ဆင်းရဲမှလွတ်မှုတစ်ခုဆိုတာ မှန်တယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ အဲသည်တော့မှ နားလည်မယ်။ (တင်ပါ့ဘုရား)။

သို့သော်လည်း ဘယ်ဟာပဲလို့ အမည်တတ်ပေမယ့် ဒါလည်း ဖြစ်တာပဲ။ တို့ဟာကတော့ သည်ဟာ မဟုတ်လို့ တစ်မျိုးလို့ ထင်ချင်ထင်မယ်။ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်ကပဲ မှတ်ထားထား၊ အဲသည်မှတ်ထားတာက ဝီရိယထူထောင်လိုက်လို့ရှိရင် သန့်ပြန့်စင်ကြယ်တာချည်းပဲ။

ဖြေ - မှတ်ထားတာက တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။

မေး - တစ်မျိုးစီဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် အားလုံးတို့ဟာ အသက်တော့ မရှူဘူးလားဗျာ။

ဖြေ - အသက်တော့ရှူပါတယ်ဘုရား။

မေး - အသက်မရှူတဲ့လူ ရှိသေးသလား။

ဖြေ - မရှိပါဘူးဘုရား။

မေး - အသက်ရှူတော့ ဘာနဲ့ရှူသလဲ။

ဖြေ - နှာခေါင်းနဲ့ရှူပါတယ်ဘုရား။

မေး - အသက်ရှူတယ်ဆိုတာ လေနှစ်ရပ်တို့ ဝင်တာထွက်တာကို ခေါ်တာပဲမဟုတ်လား။

ဖြေ - ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - လေဟာ ဘယ်နေရာကလေးကိုတိုက်ပြီး ဝင်တယ်ဆိုတာ အားလုံးတို့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း စဉ်းစားလိုက်ရင် မသိဘူးလား။

ဖြေ - တစ်ပြိုင်တည်း သိပါတယ်ဘုရား။

မေး - သည်တော့ ဘယ်နေရာကလေးကိုတိုက်ပြီး ထွက်သလဲ၊ ဝင်တော့လည်း ဘယ်နေရာကို တိုက်ပြီးဝင်သလဲ။

ဖြေ - တပည့်တော်မှာ တစ်ခါတလေ နှုတ်ခမ်းဖျားမှာ၊ တစ်ခါတလေ နှာသီးဝမှာ၊ တစ်ခါတလေ နှာခေါင်းထဲမှာ၊ အေးအေး အေးအေးနဲ့။ တစ်ခါနဲ့တစ်ခါ မတူအောင်ဖြစ်နေတယ်ဘုရား။

သို့သော်လည်း ဘယ်မှာဖြစ်ဖြစ် တစ်နေရာမှာသာထားဗျာ။ တစ်နေရာမှာထားရင် မမှားဘူး။ စဉ်းစားကြပါဆိုတာက အဲဒါကို သေသေချာချာ သိစေချင်လို့ သည်လိုမေးရတာဗျာ။ ဒကာကြီးက ဘယ်နေရာမှာ ထိသလဲ။ အဲသည်ထိတဲ့နေရာမှာ လက်နဲ့ထိတော့သလို သိနေဗျာ။

ဖြေ - တပည့်တော်က နှာခေါင်းနှစ်ဘက်မှာ၊ ဟိုနေရာထိလိုက်၊ သည်နေရာထိလိုက်နဲ့ နှစ်ခွဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။

နှစ်ခွဖြစ်မနေနဲ့။ တစ်ခုတည်းထား။ ဒကာကြီးဟာက စိတ်ထင်နေတာဗျ။ စိတ်ဟာ နှစ်ခုလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ စိတ္တက္ခဏတစ်ချက်မှာ နှစ်ခုလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ မဖြစ်တော့ အခုနပြောတဲ့ဟာက ဘယ်လိုကြောင့်လဲဆိုရင် သူထင်သလို ထင်နေလို့ စိတ်က မြန်လွန်းလို့သာ ထင်နေတာ။ သည်တော့ စိုက်စိုက်စူးစူးနဲ့ ထားရမယ့် အတိုင်းသာထား။ ထားလို့ တည်နေပြီးဆိုတော့ အကုသိုလ်တွေ စင်ကြတယ်။ သည်တော့ ထားရမယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ထိုင်ပြီးတော့ စိုက်စိုက်စူးစူးထားရင် မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။)

မေး - မတ်တတ်ရပ်ရင်း၊ လမ်းသွားရင်းကော။

ဖြေ - ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - စားဖို့သောက်ဖို့၊ အလုပ်တွေ လုပ်ရင်းကော။

ဖြေ - ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - တစ်ယောက်တည်းသွားရင်ကော။

ဖြေ - ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - ပရိသတ်အများကြီးနဲ့ကော။

ဖြေ - ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - သူတကာ စကားပြောနေရင်းကော။

ဖြေ - ဝင်မပြောရင် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ ဝင်ပြောရင် လွတ်လွတ်သွားပါတယ်ဘုရား။

မေး - လွတ်သွားတယ်ဆိုတာ ဘာကြောင့်လဲ။ ရှေ့က အရှင်ကောင်းများ ဝီရိယကိုမီလို့လား။

ဖြေ - နည်းနည်းကလေးမှ မမီလို့ပါဘုရား။

မမီလို့ လွတ်တာဟာ မဖြစ်သင့်မဖြစ်ထိုက်လို့ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိသွားရော။ သိသွားတော့ ကိုယ်ကလည်း ရှေးက အရှင်ကောင်းများတို့ကဲ့သို့ ချမ်းသာသုခ ရချင်တာဖြစ်တော့ ရှေးအရှင်ကောင်းတို့ကဲ့သို့ ဝီရိယကိုမီအောင် ထူထောင်မယ်ဆိုတော့ သည်နေရာမှာ ဝီရိယကို တိုးလိုက်ရုံပေါ့ဗျာ။ လိုမှန်းသိရင် တိုးလိုက်ရုံပါပဲဗျ။ သည်လိုတိုးလိုက်ရင် ရှေးအရှင်များရဲ့ ဝီရိယကို မီမယ်၊ ညီမယ်။ မမီဘူးလို့ သိနေရင် မီအောင်တိုး။ ကိုယ့်မှာ ဝီရိယတွေကတော့ ရှိပြီးသားချည်းပဲ မဟုတ်လား။

ဖြေ - ရှိပြီးသားတွေချည်းပါပဲ ဘုရား။

မေး - သည်ဝီရိယတွေကို အခုလို အသုံးမချဘူးလားဗျာ။

ဖြေ - မချပါဘုရား။

နို့ သည်ဝီရိယတွေကို အသုံးချမယ်ဆိုရင် အခုလိုအချိန်ဘဝကောင်းတဲ့အခါမှာ သည်ဝီရိယတွေကို အသုံးချလိုက်မယ်ဆိုရင် သံသရာတစ်လျှောက်လုံးအတွက် သေသေချာချာ ပြီးစီးအောင်မြင်သွားမယ် မဟုတ်လား။

ဖြေ - ပြီးစီးအောင်မြင်မှာပါပဲဘုရား။

ရှေးအရှင်တွေကတော့ သည်လို ဝီရိယကို သည်လို အသုံးချပြီး ကိုယ်လိုချင်တဲ့ဟာကို အပြီးဆုံးတိုင်မြောက်အောင် ယူကြတာဗျာ။ သည်တော့ ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတွေ ဝီရိယတော့ ရှိပါတယ်။ သည်ဝီရိယတွေကို အသုံးမချဘဲနဲ့ ဘာလုပ်ဖို့ ထားတာလဲဗျာ။ (အသုံးမချတတ်လို့ပါဘုရား။)

သည်တစ်ခါတော့ အခုနလို ဂရုစိုက်ပြီး အဟုတ်သာထား။ နေလိမ့်မယ်၊ မနေဘူးဆိုတော့ ဝီရိယ နည်းသေးလို့ပါဗျာ

ဆိုပြီး ဝီရိယ တိုးလိုက်ရုံပဲဗျာ။ ကိုယ့်မှာ ဝီရိယတွေကတော့ အဆင့်သင့်ရှိတယ် မဟုတ်လား။ (ရှိပါတယ်ဘုရား)

မေး - အသာတိုးလိုက်ရုံပါပဲဗျာ။ နောက်တစ်ခါ ဟိုမှာ မနေသေးဘူးဆိုရင်ကော။

ဖြေ - မနေသေးဘူးဆိုရင် ဝီရိယ ထပ်တိုးရဦးမှာပဲဘုရား။

မေး - သည်လို ဝီရိယ တိုးရတာ ခက်သလားဗျာ။ ကဲ ဟဲ့ဆိုလိုက်ရင် ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား။

ဖြေ - သည်လို အားခဲရင် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

သို့သော်လည်း သူများအားထုတ်နေတုန်းမှာ ကဲ ဟဲ့လို့ မလုပ်နဲ့ကြားလား။ အလုပ်လုပ်တာကို ပြောတာဗျ။ ကဲ ဟဲ့လို့ လုပ်နေရင် သူများက သာသာအားထုတ်နေတာ ပျက်သွားမှာဗျာ။ သည်တော့ သူများ စိတ်မတိုဘူးလား။ သူများ စိတ်တိုတာ မတိုတာ ဖယ်ထား။ ကိုယ့်မှာ အပြစ်မရောက်ဘူးလား။ (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)

အဲသည်လို အပြစ်မရောက်အောင် ဘုရားရှင်က အားလုံးတို့ကို ဘယ်ကိစ္စပြုပြု ကိုယ်ပြုချင်သလိုမပြုရဘူး။ ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့ ဥပမာ ဟိုနေရာက ရေအိုးကို သည်နေရာကလေးကို ရွှေ့ထားချင်တယ်ဆို သွားမလုပ်နဲ့။ သူတို့က သည်အတိုင်းတိုင်းထားတာ ကြိုက်ချင် ကြိုက်နေမယ်။ သဘောကျရင် ကျနေမယ်။ သည်နေရာကို ပြောင်းလိုက်တော့ သဘောကျချင်မှကျမယ်။ ကိုယ်ကတော့ ဘယ်လိုလဲဆိုရင် ဟိုနေရာမှာထားတာ မကောင်းပါဘူး။ သည်နေရာကမှ ကောင်းမှာ ပါလို့ဆိုပြီး တစ်ခါတစ်ခါ မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒါကို သွားပြောင်းလိုက်ရင် သည့်ပြင်အရှင်တွေက ဟိုမှာကောင်းလျက်သားနဲ့ ဒကာကြီးက အလကား သွားပြောင်းတယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာ။ အဲသည်လိုပြောင်းချင်တာက ဘာကြောင့်လဲဆိုလို့ရှိရင် အများချမ်းသာချင်လွန်းလို့။ အများသဘောကျ စေချင်လွန်းလို့။ အများကိစ္စဆောင်တာကိုးဗျာ။ ကိုယ့်မှာဆင်းရဲတာ၊ ပင်ပန်းတာကို အရေးမစိုက်ဘူး။ သူတော်ကောင်းများတို့ဟာက အဲသည်လိုပဲ။ အားလုံးရဲ့စိတ်သဘော အကြိုက်ကိုသာရင် ဆောင်ကြတာဗျ။ ကိုယ်နဲ့နှုတ်နဲ့ ဘုရားဆုံးမတည်အောင် အဲ့သည်လို လျှောက်လုပ်တာဗျာ။ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတွေက ရှိသေးတယ်။ သည်တော့ ရမ်းလုပ်လို့မဖြစ်ဘူး။ ကိုယ်လုပ်ချင်သလို မဖြစ်ဘူး။ မဖြစ်ပုံကို ပြောမယ် ကိုယ်က အင်မတန်မှုင်းတယ်။ သည်တော့ သားသမီးတွေရဲ့ဝတ်၊ မြေးမြစ်တွေရဲ့ ဝတ္တရားတွေကို အကုန်လုံး လုံလောက်အောင်လုပ်ချင်ရဲ့လား။

ဖြေ - လုပ်ချင်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - အကုန်လုံးစုံအောင် လုပ်သလား။

ဖြေ - အကုန်လုံးစုံအောင် လုပ်ချင်ပေမယ့် မပြည့်စုံပါဘူးဘုရား။

မေး - မပြည့်စုံတာဟာ စုံအောင်မလုပ်တာဗျာ။ ဘယ်လိုလဲဆိုရင် သားတွေ၊ သမီးတွေ၊ မြေးတွေ၊ မြစ်တွေက ဘာတွေ ဝတ်ချင်၊ စားချင်သလဲ။

ဖြေ - အခုကာလပေါ် အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ချင်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - သည့်ပြင်ကော ဘာတွေလဲဗျ။ သည့်ပြင်လူတွေနှင့် မီအောင်ညီအောင် မဝတ်ချင်ဘူးလား။

ဖြေ - ဝတ်ချင်ပါတယ် ဘုရား။

မေး - ဒကာကြီးက အဲသည်လိုမီအောင်၊ ညီအောင် သားသမီး၊ မြေးမြစ်တွေ သဘောကျအောင် ပေးနိုင်ရဲ့လား။

ဖြေ - မပေးနိုင်ပါဘူးဘုရား။

မေး - မပေးနိုင်တာက ဘာကြောင့် မပေးနိုင်တာလဲ။

ဖြေ - သူတို့လိုချင်တဲ့ အဝတ်အစားတွေက အင်မတန်အဖိုးတန်တယ်ဘုရား။

မေး - အဖိုးတန်ပေမယ့် သူများတွေတောင် သူတို့သားသမီးတွေကို ဆင်နိုင်သေးရင် ဒကာကြီးက ဘာကြောင့် မဆင်နိုင်သလဲဗျာ။

ဖြေ - ဥစ္စာပစ္စည်းက သူတို့အဆင့်အတန်းမီအောင် မပေးနိုင်ပါဘူးဘုရား။

မေး - မပေးနိုင်တာက ဘာကြောင့် မပေးနိုင်တာလဲ။

ဖြေ - ရှေးဘဝကုသိုလ်ကံ နည်းလို့ပါဘုရား။

မေး - ရှေးကုသိုလ်ကံ လှည့်ချနေပြန်ပြီ။ ရှေးကုသိုလ်ကံက နည်းလို့လား။ ဒကာကြီး ပျင်းလို့လား။

ဖြေ - ပျင်းလို့တော့ မဟုတ်ပါဘူးဘုရား။ လုပ်လည်း မလုပ်တတ်၊ လုပ်ဖို့အချိန်ကလည်းကုန်တော့ သည်အတိုင်းပဲ နေရပါတယ်ဘုရား။

မေး - အခု သူတို့သားသမီးတွေကို လုံလုံလောက်လောက် ပေးနိုင်တာဟာ ဘယ်မြို့သားတွေလဲ။။

ဖြေ - ရန်ကုန်မြို့သားတွေပါဘုရား။

မေး - ဒကာကြီးက ဘယ်မြို့သားလဲဗျာ။

ဖြေ - ရန်ကုန်မြို့သားပါပဲဘုရား။

မေး - ဟုတ်ပါရဲ့၊ ရန်ကုန်မြို့သားပါပဲ။ အခုသုဂတိခွင်ရောက်အောင် မြှောက်တင်လိုက်တာက ဘယ်သူက မြှောက်တင်လိုက်တာလဲ။

ဖြေ - ရှေးက ကုသိုလ်ကံက မြှောက်တင်လိုက်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - လူ့ပြည်ကို အတူတူရောက်လာတာဗျာ။ လူ့ခွင်မှာလည်း ဘယ်နေရာလဲဆိုလျှင် ရန်ကုန်မြို့ချည်းပဲ တစ်ပြိုင်နက်တည်းဗျာ။ အဲဒါကုသိုလ် မတူသေးဘူးလား။

ဖြေ - မတူသေးပါဘူးဘုရား။

မေး - ဘာကြောင့် မတူသလဲ။ ရန်ကုန်မှာချည်းပဲ လာဖြစ်တာပဲ။ ပြီးတော့ ဒကာကြီးကလည်း လူ၊ သူတို့ကလည်း လူပဲ မဟုတ်လား။

ဖြေ - ဒါပေမဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ အဆင့်အတန်း၊ အပုံကြီး ကွာနေတယ်ဘုရား။

မေး - အခု ဒကာကြီးထက်သာတယ်ဆိုတဲ့ လူတွေဟာ လူ့ဘဝရောက်လာတုန်းက စိန်တွေ၊ ရွှေတွေ ဝတ်လျက် အကုန်ပါသလား။

ဖြေ - သူတို့ အမေမိဘတွေမှာ ရှိပြီးသားပါ့ဘုရား။

မေး - သူတို့ အမေမိဘတွေကကော မွေးကတည်းက ပါလာတာလား။

ဖြေ - မွေးတုန်းက မရှိပါဘူးဘုရား။ အခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝကျတော့မှ လုံ့လဝီရိယအစွမ်းကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာ တိုးတက်လာပါတယ်ဘုရား။

မေး - သည်တော့ ဝီရိယချင်းအတူတူ များများရထားတယ်ဆိုတာက ဘာကြောင့်လဲ။

ဖြေ - ဝီရိယကောင်းလို့ပါဘုရား။

မေး - များများ မရတာကကော။

ဖြေ - ဝီရိယ နည်းလို့ပါဘုရား။

မေး - သည်တော့ သူတို့က ဝီရိယများကြတော့ သူတို့သားသမီးတွေကို သူတို့လိုချင်တာတွေ အကုန်လုံး ဆင်နိုင်၊ ပြင်နိုင်၊ ပေးနိုင်ကြတယ် မဟုတ်လား။ အခု ဒကာကြီးက ဘာကြောင့် မပေးနိုင်ရတာလဲ။

ဖြေ - တပည့်တော်က ဝီရိယနည်းလို့ပါဘုရား။

မေး - အခုတော့ သည်လို မပြောဘဲ ကတ်သီးကတ်သတ် လျှောက်ပြောနေတယ်။

ဖြေ - တပည့်တော်မှာက အသက်ကြီးနေတော့ ဝီရိယရှိပေမယ့် မလုပ်နိုင်ပါဘူးဘုရား။ ဒါကြောင့် လခတွေ ဘာတွေ ပေးပြီးတော့ ဘယ်သူကမှ မငှားတော့ပါဘူးဘုရား။

မေး - မငှားရင် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်ပါလားဗျ။

ဖြေ - ကိုယ်ပိုင်လုပ်တဲ့ ပညာကလည်း မတတ်ပါဘူးဘုရား။

ဘာကြောင့် မတတ်ရတာလဲ။ ဘုရားဆုံးမတဲ့ဟာတွေ ရှိတယ်မဟုတ်လား။ ဘယ်လိုဟာ လုပ်မလဲဆိုရင် ဘာဖြစ်ဖြစ် လုပ် ဝီရိယ ရှိပြီးတော့ကို အလုပ်လုပ်ရမယ်။ ဘယ့်နှယ်လုပ်ရမလဲဆိုရင် မနားမနေ လုပ်ရမှာတဲ့ဗျာ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။

မေး - အခု ဒကာကြီးက သည်လိုလုပ်ရဲ့လား။
ဖြေ - မနားမနေဆိုတော့ အခုအသက်အရွယ်ကျမှတော့ လောကီဘက်က မလုပ်နိုင်ဘူးဘုရား။ အခုန အရှင်ဘုရား အမိန့်ရှိတဲ့ နှာသီးဝထိသိတော့ဖြင့် မနေမနားလုပ်ဖို့ ကြံရွယ်ပါပြီဘုရား။
မေး - အေး အခုနဟာလည်းလုပ်၊ ဒါလည်းလုပ်မှာဗျ။ ရှေးက လုပ်ပုံက ဘယ်လိုလဲဆိုရင် **ဝီရိယထူထောင်ကြပုံက ညမှာ အနိုးလွှတ်ရတယ်ဗျာ။ နေ့မှာတော့ အလျှံ့တဲ့ဗျ။** အားချိန်၊ နားချိန် မရှိဘူး။ ဘယ်လိုများ လုပ်မလဲဆိုလျှင် အနိုးလွှတ်တယ်ဆိုတာက ဘယ့်လောက် ဘယ်လောက်ရအောင် ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာကို စီစဉ်လိုက်တာဗျ။ ဟုတ်ကဲ့လား။ နောက် လင်းသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ညက စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း တောက်လျှောက်ကြီး လုပ်တာပဲတဲ့ဗျာ။ အဲဒါ အလျှံ့လွှတ်တာတဲ့ဗျာ။
မေး - အခု ဒကာကြီးများ သည်လိုလုပ်ရဲ့လား။
ဖြေ - သည်လို မလုပ်ပါဘူးဘုရား။
မေး - ညမှာဘာလုပ်သလဲ။
ဖြေ - အိပ်တာပါပဲဘုရား။
မေး - နေ့တော့ကော။
ဖြေ - နေ့ခင်းလည်း တစ်ခါအိပ်တာပဲဘုရား။
မေး - ဒါတောင် ပစ္စည်းမရှိသေးဘူးလား။ ဒါကုသိုလ်ကံလားဗျာ။
ဖြေ - တပည့်တော်က တပည့်တော်အပြစ်လွှတ်အောင် ကုသိုလ်ကံချတာပါဘုရား။
မေး - ဟိုက ပြုထားတဲ့ ကုသိုလ်ကံက ဘယ့်နှယ်ပြောမလဲ။
ဖြေ - ဒကာကြီးက ကျုပ်ချည်း အပြစ်ချနေတယ်။ သူတော့ ဘာမှမလုပ်ဘူးလို့ ပြန်ပြီးရန်တွေ့မှာပါဘုရား။
အေး… ဒါကြောင့် ဝီရိယဆိုတာ အခုနလို ပြုရတာတဲ့ဗျ။ သူတို့ အခုအလုပ်လုပ်တယ်ဆိုပေမယ့် ညကျတော့ ဝိအိပ်ကြတော့လည်း ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ စိတ်ကူးတာနဲ့ အချိန်ကုန်တာပဲဗျာ။
ဖြေ - မနက်လည်း ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ စိတ်ကူး၊ နေ့ခင်းကျတော့လည်း ခဏတစ်ရေးအိပ်ပါသေးတယ်ဘုရား။
မေး - ဒါဖြင့် အခုနလို ဖြစ်ပါ့မလား။
ဖြေ - မဖြစ်ပါဘူးဘုရား။

ရှေးကအရှင်တွေကတော့ သည်လိုလုပ်တာဗျာ။ ညကျတော့ အနိုးလွှတ်တယ်တဲ့ဗျ။ ညမှာ မနက်ကို ငါ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုပြီး တစ်သိန်းလောက်လိုချင်ရင် တစ်သိန်းပေါ့ဗျ။ အဲသည်လိုအချိန်တစ်ခုမှာ ဘယ်လောက်ရအောင်ဆိုပြီး ကြံစည်စိတ်ကူး စီစဉ်တာဟာ အဲဒါ အနိုးလွှတ်တာဗျ။ အဲသည်လို စီစဉ်လို့ စီစဉ်ပြီးသား ရှိနေတော့ မနက်လင်းသည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက် တစ်ခါတည်း လျှောက်လုပ်တာတဲ့ဗျ။ သည်တော့ အကုန်ရတာဗျ။ ပြီးတော့ ရလာတဲ့အခါကျတော့လည်း သူဟာနဲ့သူ တန်သလို သုံးစွဲတာတဲ့ဗျ။ ဥပမာ ကနေ့ ကိုယ်အလုပ်လုပ်လို့ရတာကို ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုရင် အကုန်လုံး မသုံးရဘူး။ ဘယ်လိုလဲဆိုရင် ရတဲ့ဟာကို လေးပုံပုံ၊ အဲသည်လေးပုံမှာ တစ်ပုံကိုစားတဲ့ဗျ။ နှစ်ပုံကတော့ အရင်းအနှီးထားတဲ့ဗျ။ ဟိုတစ်ပုံကတော့ အသုံးရှိရင် သုံးရအောင် သေသေချာချာ သိမ်းထားတဲ့ဗျ။ သုံးစရာရှိလျှင် သုံးရအောင်ဆိုတာက အခုနပြောတဲ့ အဝတ်အစားဆင်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။ စားဖို့ သောက်ဖို့လည်း မဟုတ်ဘူး။ အိုတဲ့နာတဲ့အခါမှာလည်း သုံးဖို့မဟုတ်ဘူး။ လှူဖို့တန်းဖို့ဟာက စားတဲ့အထဲက လှူရတယ်။ အသုံးရှိရင် သုံးဖို့ဆိုတာဟာက တစ်ခါတလေ ရှောင်မရတိမ်းမရတဲ့ သုံးစရာအခွင့်ဟာ ပေါ်လာတတ်တယ် မဟုတ်လား။

ပေါ်လာတတ်ပါတယ်ဘုရား။

အေး… အဲသည်လိုအလာမှာ သုံးဖို့အတွက်ထားတာဗျ။ သုံးစရာဆိုတာက ဟိုဟာသုံး၊ သည်ဟာသုံး၊ ဟိုဟာဝယ်ချင်၊ သည်ဟာဝယ်ချင်တာဟာ အသုံးမဟုတ်ဘူး။ အသုံးပေါ်လာတယ်ဆိုတာက အခုနလို မရှောင်သာ၊ မတိမ်းသာ မရှော်လင့်ဘဲနဲ့ သုံးစရာပေါ်လာတဲ့အခါမှာ အဲသည်လိုအခါမျိုးဟာ အားလုံးတို့မှာ မရှိတတ်ဘူးလား။ (ရှိပါတယ်ဘုရား)

အေး···· အဲသည်လိုအခါမှာ သုံးဖို့ဗျ။ သည့်အပြင်ဟာအတွက် ဘယ်တော့မှမသုံးရဘူး။ အဲဒါအတွက်က တစ်ပုံ၊ စားဖို့သောက်ဖို့အတွက်က တစ်ပုံ၊ အရင်းအနှီးအတွက်က နှစ်ပုံ၊ အဲသည်လို အမြဲထားပြီး လုပ်ရတယ်။ တစ်နေ့လုပ်လို့ရရင် အဲသည်လို ထားလိုက်ဗျ။

ဖြေ - အဲသည်လိုထားလိုက်ရင် စားဖို့မလောက်ပါဘူးဘုရား။

မေး - ဒကာကြီး အခု ဘယ်လောက်ရသလဲ။

ဖြေ - လေးရာရပါတယ်ဘုရား။ လေးရာ လေးပုံပုံတစ်ပုံ စားမယ်ဆိုတော့ တစ်ရာဆိုတာ အခုအခါမှာ ထင်းဖိုး၊ ရေဖိုးလောက်ပဲ ရှိပါတယ်ဘုရား။ ဆန်ဖိုး မပါသေးပါဘုရား။

မေး - ဒါပေမဲ့ အဲဒါနဲ့ပဲ ဖြစ်အောင်စား။

ဖြေ - ဆန်နဲ့ဆားလောက်တော့ စားလောက်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဆားမပါဘဲနဲ့ကော စားလို့မဖြစ်ဘူးလား။

ဖြေ - ဆားမပါဘဲနဲ့စားရင် ဒူးခေါင်းကြီးတယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဆန်ချည်းပဲစား၊ ဆားမပါရင် နေပေစေ။ အဲဒါ ထမင်းဖြစ်အောင် မချက်လောက်ဘူးလား။

ဖြေ - ထမင်းဖြစ်အောင် ထင်းကတော့ အတော်ရှားပါတယ်ဘုရား။

မေး - ရှားချင် ရှားပေစေ။ သည်တစ်ရာနဲ့ ထမင်းမဖြစ်ရင် နေပေစေ။ ထမင်းမဖြစ်ရင် ဘာလုပ်ရမလဲဆိုရင် များများ ရတဲ့အလုပ်မျိုး၊ ဆန်ပြုတ်ဆိုရင် ရပါတယ်ဗျ။

မေး - ဒကာကြီးအိမ်မှာ လူဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ။

ဖြေ - ဆယ်ယောက်ရှိပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဆယ်ယောက်ရှိရင် ရေဆယ်မှုတ် ထည့်လိုက်ရင် လောက်ပါတယ်ဗျ။ ဧည့်သည်နှစ်ယောက်လာရင်ကော။

ဖြေ - နောက်နှစ်မှုတ် ထပ်ထည့်လိုက်ရုံပါပဲဘုရား။

မေး - ဧည့်သည်ကို ဖိတ်ကျွေးချင်ရင်ပဲ ကျုပ်ဆီမှာ ဒါပဲရှိတယ်။ အဲသည်တော့ ဒါပဲတိုက်၊ ကိုယ့်သားသမီးတွေလည်း ဒါပဲတိုက်။ အဲဒါဟာ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမကို ပြောတာဗျ။ သည်လိုလုပ်ရင် မဖြစ်ဘူးလား။

ဖြေ - သိပ်ပြီးတော့ မဖြစ်ဘူးဘုရား။ သားသမီးတွေက ဆန်ပြုတ်မို့လို့ ငိုတယ်ဘုရား။

မေး - အဲဒါ သူတို့က ရလိမ့်မလားလို့ ငိုတာဗျ။ သူကလည်း ဒါစား၊ ကိုယ်ကလည်း ဒါစားဆိုရင် စားမှာပဲဗျ။ မဖြစ်ဘူးလား။

ဖြေ - ဖြစ်အောင်လုပ်ရင်တော့ ဖြစ်မှာပဲဘုရား။

မေး - ဒါဟာ ဖြစ်အောင်လုပ်ရမှာဗျ၊ အလှူအတွက်လည်း လှူဆိုရင် မဖြစ်ဘူးလား။

ဖြေ - တပည့်တော်က ဆန်ပြုတ်လှူခံပုဂ္ဂိုလ် တော်တော်ရှားပါတယ်ဘုရား။

မေး - လှူပဲလှူစမ်းပါဦးဗျာ။ လာပြီး အလှူခံတယ်ဆိုရင် ကိုယ့်မှာ ဒါပဲရှိတော့ ဒါပဲလှူ၊ တိုးပြီးတော့ မကုန်ဘူး။ အခုနလို ရေထိုးလိုက်လျှင် ပြီးတာပဲဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့လား။

ဖြေ - ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - အေး··· သည်လိုလုပ်ရတယ်ဗျ။ ဒါဖြစ်တဲ့ဟာ လျှောက်ပြောရတာကိုးဗျ။ အဲသည်တော့ သည်လိုဆိုရင် လောက်သွားတာပဲဗျ။ တစ်နေ့လုပ်လိုက်တာ ဘယ်လောက်ရသလဲ။ လေးရာရတယ်ဆိုရင်

ဖြေ - တပည့်တော်ရတဲ့ လေးရာက တစ်လကို ပြောတာပါဘုရား။

မေး - အေး··· ဒါဖြင့်လည်း အခုန ပြောသလိုသာလုပ်ဗျ။ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား။

ဖြေ - လုပ်ရင် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - သည်လိုဆိုရင် နက်ဖြန်ခါရတာက သည်လောက်ပဲ ရတယ်ထားပါဦး။ နောက် အရင်းအနှီးက ဘယ်လောက်တုန်း။

ဖြေ - နှစ်ရာပါဘုရား။

မေး - အဲဒီ အရင်းအနှီးနှစ်ရာ မြတ်ဦးမှာ ရှိသေးတယ်။

ဖြေ - ရှုံးမှာလည်း ရှိသေးတယ်ဘုရား။

မေး - မရှုံးဘဲ မြတ်အောင်လုပ်ဗျ။ အဲသည်တော့ သည်အရင်းအနှီး နှစ်ရာမှာ ဘယ်လောက်မြတ်မလဲ။

ဖြေ - နှစ်ရာဆိုတော့ နှစ်ကျပ်ထားပါတော့ဘုရား။

မေး - မနေ့ကတော့ ဘာမှမရှိသေးဘူး။ ကနေ့တော့ တိုးလာပြီး ကနေ့ထက် နက်ဖြန်ခါ တိုးပြီမဟုတ်လား။

ဖြေ - တိုးပါတယ်ဘုရား။

မေး - အခုနအမြတ်က နှစ်ကျပ်ဆိုတော့ လေးပုံပုံ ဘယ်လောက်လဲ။

ဖြေ - ငါးမူးစီပါဘုရား။

မေး - ငါးမူးစီဆိုတော့ စားဖို့ရာ ဘယ်လောက်ဖြစ်လာသလဲ။

ဖြေ - ပထမ သုံးကျပ်ဆိုတော့ အခုဆိုရင် သုံးကျပ်ခွဲလောက် ဖြစ်လာပါပြီဘုရား။

မေး - သုံးကျပ်ခွဲလောက်တော့ ဘယ့်နှယ့်လဲ။ ထမင်းဖြစ်မလား။

ဖြေ - ဆားတော့ ထည့်နိုင်ပါပြီဘုရား။

မေး - ထမင်းတော့ မဖြစ်သေးဘူးထင်တယ်။ ပြီးတော့ တစ်နေ့ထည့်လိုက်တော့ အရင်းအနှီးကရော တိုးမသွားဘူးလား။

ဖြေ - နောက်တစ်ရက်ကျတော့ ငွေချေးတဲ့လူက မချေးတော့ဘူးဘုရား။

မေး - သူများအားကိုးနဲ့ မလုပ်နဲ့။ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့လုပ်။

ဖြေ - ဖြစ်တဲ့နည်းကလည်း အင်မတန် သေချာတဲ့နည်းတော့ ရှိပါတယ်ဘုရား။ အစိုးရဘဏ်မှာ အပ်ထားရင် အတိုးက ငွေတစ်ရာ တစ်နှစ်ကို နှစ်ကျပ်နဲ့နှစ်ဆယ့်ငါးပြား ပေးပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဒါကတော့ ဒကာကြီးတွေ လုပ်တတ်ပါတယ်။ ဘယ့်နှယ်ပဲလုပ်လုပ်၊ တိုးသွားမှာကတော့ အမှန်ပဲဗျ။ အဲသည်လို အရင်းအနှီး တိုးတိုးသွားရင် စားဖို့သောက်ဖို့ကလည်း တိုးတိုးလာမယ်မဟုတ်လား။ တော်တော်ကြာတော့ တစ်ရက် ရတဲ့ဥစ္စာဟာ တစ်ရက်စားလို့ မကုန်အောင် မဖြစ်ဘူးလား (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

မေး - အဲသည်လို မှန်မှန်လုပ်သွားရင် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း တိုးသွားမှာပါဗျ။ အခု ဒကာကြီး သည်လိုလုပ်ရဲ့လား။

ဖြေ - သည်လိုလုပ်မှာပဲ စနစ်ကျမှာပါဘုရား။

အဲဒါ ဘုရားဆုံးမတာ မဟုတ်လား၊ လုပ်ရမှာက အခုလိုလုပ်၊ ပစ္စည်းရှာရမှာက အခုလိုရှာ၊ ရလာတဲ့ ဟာတွေ သုံးစွဲရမှာက သည်လိုသုံးစွဲ၊ သည်တော့ ဘယ်လောက်ကြာအောင် လုပ်ရမလဲ။ မကြာပါဘူးဗျ။ သည်လိုသာ လုပ်သွားရင် ပိုလျှံလာပြီး အများကြီးဖြစ်ပါတယ်ဗျ။ သည်လိုပိုလျှံလာရင် ဘုရားရှင်သာသနာ တည်ရာတည် ကြောင်းတွေနဲ့ သားတွေ၊ သမီးတွေ၊ မြေးတွေ၊ မြစ်တွေအတွက် မပေးနိုင်ဘူးလား။ မလှူနိုင်ဘူးလား။ (ပေးနိုင်လှူနိုင်ပါပြီဘုရား)

ဘုရားသာသနာ တည်အောင်ကလည်း အဟုတ်လုပ်မယ်ဆိုရင် မလုပ်နိုင်ဘူးလား။ အဲသည်လို သာသနာတည် လာတဲ့အခါကျတော့ အားလုံးသော သတ္တဝါတွေ အစီးအပွား များရာများကြောင်းအတွက် ကိုယ်က အခုနလို မလွတ်အောင် ထားသွားမယ်ဆိုရင် နေရာတိုင်း နေရာတိုင်းမှာ ဘယ့်နှယ်ဖြစ်ကုန်မလဲ။

ဖြေ - နေရာတိုင်းမှာ အထမြောက်ပါလိမ့်မယ်ဘုရား။

မေး - ဘုရားရှင်ကပဲ သည်လိုဆုံးမတာဗျ။ ရှေးအရှင်တွေက သည်လိုလုပ်တာဗျ။ အခုဒကာကြီးတွေ သည်လိုလုပ်သလား။

ဖြေ - လုပ်ဆဲ လုပ်လတ္တံ့ပါပဲဘုရား။

အေး… တချို့တွေဟာ အပိုတွေ အင်မတန်သုံးတယ်ဗျ။ တို့ဒကာကြီးတစ်ယောက် ပြောဖူးတယ်။ သူက ဘာတုန်း ဆိုတော့ ငါတော့ အပိုတွေမလုပ်ဘဲနေမယ်ဆိုပြီး သူများဆေးလိပ်သောက်တာ တစ်နေ့ဘယ်လောက်ကုန်သလဲ။ ငါမသောက်ဘူး ဆိုပြီး နေတာပဲဗျ။ တော်တော်ကြာတော့ များများကြီး စုမိပြီဆိုတော့မှ ဧရာမကျောင်းကြီး ဆောက်တာတဲ့ဗျ။ သူများဖြုန်း တာကို မဖြုန်းဘူးဆိုပြီး လုပ်လိုက်တာဗျ။ ဆေးလိပ်သောက်တာက ဘာအကျိုးရှိသလဲဗျ။

ဖြေ - ဆေးလိပ်သောက်နေရင် ဘာမှအကျိုးမရှိပါဘူးဘုရား။ သောက်သည့်အတွက် အကျိုးတောင်ယုတ်ပါသေးတယ် ဘုရား။

မေး - ဒကာကြီး ဆေးလိပ်မသောက်ဘူးလား။

ဖြေ - သောက်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဆေးလိပ်သောက်ချင်တာက ကုသိုလ်ရသလား။

ဖြေ - ဆေးလိပ်သောက်ချင်တာက လောဘတဏှာပါဘုရား။

မေး - ဆေးလိပ်သောက်ချင်တာ။ သောက်ချင်လျက်နှင့် သေသွားရင် ဘယ်ရောက်မလဲ။

ဖြေ - အပါယ်ရောက်မှာပဲဘုရား။ ဒါကြောင့် တပည့်တော်က အပါယ်မကျအောင် ဆေးလိပ်သောက်ချင်ရင် မြန်မြန် သောက်လိုက်တာပဲဘုရား။

မေး - သောက်ရင်းနဲ့သေရင် လောဘတဏှာ သမုဒယနဲ့ သေတာပဲဗျ။ ဘယ်ရောက်မလဲ။

ဖြေ - အပါယ်ကျမှာပဲဘုရား။

မေး - ဆေးလိပ်သောက်တာ ကောင်းလိုက်တာဆိုပြီး သေရင်ကော။

ဖြေ - လောဘစိတ်ဖြစ်ပြီး အပါယ်ကျမှာပဲဘုရား။

မေး - မကောင်းလိုက်တာဆိုပြီး သေရင်ကော။

ဖြေ - အပါယ်ကျမှာပဲဘုရား။

မေး - ဒကာကြီးဟာက ဘာမှအသုံးမကျဘဲ အပါယ်ကျကြီးပါပဲလားဗျ။

ဖြေ - ချမ်းသာလိမ့်မလားလို့ လုပ်တာပဲဘုရား။ ဆင်းရဲနဲ့ချည်း တွေ့နေရပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဥပုသ်စောင့်ရင်း၊ ဆေးလိပ်သောက်ချင်လျက်နဲ့ သေသွားရင် ဘယ့်နှယ်လဲ။

ဖြေ - အပါယ်ကျမှာပါပဲဘုရား။

မေး - ဆေးလိပ်သောက်ရင်း ကောင်းလိုက်လေဗျနဲ့ သေရင်ကော။

ဖြေ - အပါယ်ကျမှာပါပဲဘုရား။

မေး - မကောင်းလိုက်လေဗျနဲ့ သေရင်ကော။

ဖြေ - ဒေါသစိတ်ဖြစ်ပြီး အပါယ်ကျပြန်မှာပဲဘုရား။

မေး - ဆေးလိပ်သောက်ရင်း စိတ်က ဟိုရောက်သည်ရောက်နဲ့ သေရင်ကော။

ဖြေ - မောဟဖြစ်ပြီး အပါယ်ကျမှာပဲဘုရား။

မေး - ဒကာကြီးဟာ ကောင်းတာတစ်ချက်မှ မရှိပါလား။ ဒါဖြင့် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ။

ဖြေ - ထိသိကို အာရုံမပြတ်ထားမှပါဘုရား။

မေး - သည်လိုဆိုရင် ဆေးလိပ်သောက်ချင်လိုက်တာနဲ့များ လာဦးမှာလား။

ဖြေ - ထိသိကို ဝီရိယကောင်းနဲ့ထားရင် ဆေးလိပ်သောက်ချင်တဲ့စိတ် ပျောက်သွားမှာပဲဘုရား။

မေး - ဆေးလိပ်ကကော ကုန်ဦးမလား။

ဖြေ - မကုန်ပါဘူးဘုရား။

မေး - ဒီတော့ ဆေးလိပ်သောက်ချင်တဲ့အချိန်မှာ ဘာရမလဲ။

ဖြေ - အပါယ်ရပါတယ်ဘုရား။

မေး - မသောက်ဘဲနေတော့ ဘာရမလဲ။ ထိသိမပါဘဲနေရင်လေ။

ဖြေ - ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမနှင့်နေရင်တော့ ကုသိုလ်ဖြစ်ပြီး ကိုယ်လိုချင်တဲ့ဗောဓိကို ချက်ချင်းရပါတယ် ဘုရား။

မေး - အချိန်တိုင်းအချိန်တိုင်း ဘာတွေတိုးသလဲ။

ဖြေ - အချိန်တိုင်းအချိန်တိုင်းရှုက်ဆောင်နေရင် ကုသိုလ်တွေနဲ့ချည်း တိုးနေပါတယ်ဘုရား။

မေး - အေး… သီလ၊ သမာဓိပညာတွေလည်း တိုးတက်နေတော့တာပဲ။ မတိုးချင်ပါဘူးဆိုလို့ ဖြစ်သလား။

ဖြေ - မဖြစ်ပါဘူးဘုရား။ တိုးနေမှာပဲဘုရား။

မေး - အချိန်ရလာတဲ့အခါကျတော့ လျှော့ချင်ပါတယ်ဆိုတောင် မလျှော့ပါဘူးဗျ။ ပါးစပ်က လျှော့ချင်ပါတယ်လို့ပြော၊ အလုပ်က လုပ်နေမယ်ဆိုရင် လျှော့ပါ့မလား။

ဖြေ - မလျှော့ပါဘူးဘုရား။

မေး - ရှေးက အရှင်တွေက အဲသည်လို သွားတာပဲဗျ။ ရှေးက သူတို့ ဥပုသ်စောင့်သွားမယ်ဆိုရင် အခုနဟာတွေ ပါတယ်လို့ ကြားဖူးလား။

ဖြေ - မကြားဖူးပါဘူးဘုရား။

မေး - ဝတ်ပြုရာမှာ ဆေးလိပ်သောက်မပါရင် ချွတ်ယွင်းတယ်လို့ ပါသလား။

ဖြေ - မပါပါဘူးဘုရား။

မေး - ဘာသာပါသလဲ။

ဖြေ - ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမကို သမာဓိတည်အောင် လုပ်ရမယ်လို့သာ ပါပါတယ်ဘုရား။

ဟုတ်တယ်ဗျ။ သီလဘက်က အဘိသမာစာရိကဝတ် ပြုသင့်ပြုထိုက်တာကိုပြုရင်း ကိုယ့်မလွတ်အောင် ထားဖို့ ဒီလိုသာဆုံးမတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါတွေတော့ ရတယ်မဟုတ်လား။ သီလအားဖြင့် သမာဓိတည် အောင်လုပ်ရမယ်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကိုကွာအောင် လုပ်ရမယ်လို့ဆိုပြီး၊ သီလ ဆောက်တည်ခိုင်းတာဗျ။ ဝီရိယထူထောင်ရမှာကလည်း မရသေးတာကို ဘယ်နှယ်လုပ်ရမလဲ။

ဖြေ - မရသေးတဲ့ ကုသိုလ်ကိုရအောင်၊ ရပြီးသားကုသိုလ်ကို ပွားများရမယ်လို့ဆိုပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဒါဖြင့် တစ်မျိုးလုပ်ရသေးသလား။

ဖြေ - ထိသိမှာ အကုန်လုံးပါပြီဘုရား။

မေး - အဲသည်လိုလုပ်ရင်း အခုနပြောတဲ့ဟာကိုပါလုပ်ရင် ပစ္စည်းပိုင်းကကော မတိုးဘူးလား။

ဖြေ - ပစ္စည်းပိုင်းကလည်း တိုးနေပါတယ်ဘုရား။

မေး - နောက် ဒီဟာကို စိတ်ကထားရင် စားလို့ရှိရင်လည်း များများစားမလား၊ နည်းနည်းစားမလား။

ဖြေ - သည်ဟာကို မလွတ်အောင် စားနိုင်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - နည်းနည်းစားမှာလား။

ဖြေ - နည်းနည်းစားမှာပါဘုရား။ ထိသိကို အာရုံရောက်နေတော့ အစားလျှော့သွားပါတယ်ဘုရား။

မေး - အစားလျှော့သွားတော့ အနေခက်သလား။

ဖြေ - အနေသက်သာ သွားပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဗိုက်မလေးတော့ ညကော အိပ်ချင်ဦးမလား။

ဖြေ - မအိပ်ချင်ပါဘူးဘုရား။

မေး - သည်တော့ ထိန မိဒ္ဓလာသေးသလား။

ဖြေ - လာတော့လာပါတယ်ဘုရား။

မေး - ဒါပေမဲ့ ဗိုက်ထဲမှာဟာနေတော့ အနားတောင်ကပ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတွေကို အကုန်လုံးဟာ သည်ကစပြီး မလုပ်ကြတာဗျ။ ပြီးပြီဆိုတော့ သူတို့ဟာ ဘယ်အပေါ်မှာချည်း ပစ်ချတာလည်းဆိုရင် ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်တဲ့ရှေးက ကုသိုလ်ကံပေါ်မှာချည်း အပြစ်ဖို့နေတာဗျ။ (တင်ပါ့ဘုရား)

အေး… ဒါကြောင့် အခုနလို အစက စပြီးထား ပြုဖို့ရာတွေကို ဝီရိယထူထောင်ပြီး ပြုမယ်၊ လုပ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ တောင့်တချက်တွေ ပြီးပါတယ်ဗျ။ ရှေးအရှင်တွေကတော့ သည်လိုဝီရိယတွေနဲ့ထူထောင်ပြီး ယူကြတာဗျ။ စည်းကမ်းနဲ့ဘာနဲ့ သုံးမယ်ဆိုရင် သူတို့ ဒါတွေတော့ မှတ်ထားပါတယ်ဗျ။ ခတ္တိယသာလ၊ ဗြဟ္မဏသာလဆိုတာတွေ ရှိတယ် မဟုတ်လား။ အလုပ်လုပ်လို့ ဝင်လာရတာရယ်၊ သုံးတာရယ်ဟာ အမျိုးကျအောင် အခုနအတိုင်း လုပ်တယ်ဗျ။ အခု ဒကာကြီးများ သည်လို စည်းကမ်းထားသလား။

ဖြေ - စည်းကမ်းလွတ်တာ များပါတယ်ဘုရား။
မေး - အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာမှာလည်း အခုန ဘုရားဆုံးမတဲ့အတိုင်း ဖြစ်သလားဗျ။
ဖြေ - မေ့လျော့နေပါတယ်ဘုရား။

ရှေးအရှင်များလမ်းအတိုင်း

အေး··· အဲဒါကြောင့်မို့ဗျ။ ဘုရားဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတွေဆိုတာက သေသေချာချာမှတ်ထား။ မှတ်ထားပြီး သည်အတိုင်းတိုင်း ဖြည့်ကျင့်ပြီဆိုတော့ အကုန်လုံးတို့ဟာ ဝီရိယတွေနဲ့ ထူထောင်ပြီဆိုတော့ ဘယ်အခါမှ မချွတ်ယွင်းတော့ပါဘူးဗျ။ ရှေးအရှင်တွေက သည်လိုသွားကြတာဗျ။ ကိုယ့်အတွက်တင် မကဘူး။ အားလုံးတို့အတွက်တွေတောင် ဆောင်သွားသတဲ့ဗျ။ အဲသည်လို ဝီရိယတွေနဲ့ ထူထောင်ကြပြီဆိုရင် မလိုချင်ဘဲနဲ့ ရတာတွေလည်း အများကြီးရှိတယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုရင် နိဗ္ဗာန်မရသေးမီ စပ်ကြားမှာ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်အောင်၊ စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်အောင်၊ သူဌေးဖြစ်အောင်၊ အထက်က သိကြား၊ ဗြဟ္မာတွေဖြစ်အောင် ဖြစ်တဲ့အခါမှာလည်း ဘယ်သူမှ မတုနိုင် မပြိုင်နိုင်အောင်ဟာ နဂိုက မှန်သလား။ မမှန်ပေမယ့် လောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာ တုနိုင်၊ ပြိုင်နိုင်တဲ့လူ ရှိသလား။
ဖြေ - တုနိုင်၊ ပြိုင်နိုင်တဲ့လူ မရှိပါဘူးဘုရား။

အဲဒါတွေဟာ မလိုချင်ဘဲနဲ့ရတာဗျ။ မလိုချင်ပေမယ့် သည်ဘဝတွေဟာ ရမှာပဲဗျ။ မလိုချင် မတောင့်တဘဲနဲ့ နိဗ္ဗာန်မရမီစပ်ကြားမှာ သည်ဘဝတွေကတော့ ရမှာဗျ။ ဒါကြောင့် ကုသိုလ်များပြုလုပ်တဲ့အခါမှာ မပျင်းနဲ့။ အပျင်းကို လက်သင့်မခံရင် အကုန်လုံး အဆင့်အတန်း တက်တော့တာပဲ။ ကုသိုလ်ပြုတဲ့အခါမှာ ပျင်းပျင်းနဲ့ပဲ လုပ်လုပ်၊ ပျော်ပျော်နဲ့ပဲ လုပ်လုပ်၊ လုပ်ရင် မလုပ်ဘဲနဲ့နေတာထက် ကောင်းတယ်။ သာသနာအတွင်းမှာ အဟုတ်ကို မလုပ်ချင်ဘဲနဲ့ လုပ်လိုက်ဦးဗျာ။ လုပ်တဲ့ အကျိုးကတော့ ပေးတော့တာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အခုလို မြင့်မြင့်မြတ်မြတ်ဟာတွေကို ပြုတာမဟုတ်ပါဘူး။

ကြံတောကို အစိုးရသောနတ်၏ ဒုက္ခ

ရှေးအခါတုန်းက ရှင်သာရိပုတ္တရာအရှင်မြတ် ခရီးစဉ်ကြွတဲ့အခါက ဟိုမှာ ကြံတောကြီးကို အစိုးရတဲ့ နတ်ဟာ အရှင်မြတ်ကို လျှောက်သတဲ့ဗျ။ ဘယ်လိုကြောင့် လျှောက်သလဲဆိုရင် သူဟာ ကြံတောကြီးကို အစိုးရတဲ့ နတ်ဖြစ်ပါတယ်။ သည်ကြံတောကြီးကို အစိုးရပေမယ့် ငါ့ကြံတော၊ ငါပိုင်တာပဲဆိုပြီးတော့ သုံးဖို့၊ စွဲဖို့၊ ယူဖို့ ဝင်လာတဲ့အခါမှာ မဝင်နိုင်ဘူးတဲ့ဗျ။ သူဝင်လာလိုက်တယ်ဆိုရင် ကြံရွက်ကြံလက်တွေဟာ ဆီးပြီးတော့ အတင်းထိုးကြ၊ ခုတ်ကြသတဲ့ဗျ။ အဲသည်တော့ သည်နတ်ဟာ အထဲကို မဝင်နိုင်ဘူးတဲ့ဗျ။ သူ့ကြံတောတော့ သူ့ကြံတောပဲ။ သူ့ရဲ့ရှေးကုသိုလ်ကြောင့် ယူလို့တော့ မရဘူးတဲ့ဗျ။ ဘာလို့ယူလို့ မရသလဲဆိုရင် သူက သည်အတိုင်းတိုင်း ယူတာကိုး။ သည်အတိုင်းတိုင်းယူတော့ ကြံရွက်ကြံလက်တွေက ထိုးကြ၊ ခုတ်ကြသတဲ့ဗျ။

အရှင်မြတ် ကြွလာတဲ့အခါကျတော့မှ ရှိခိုးပူဇော်ပြီး။ မှန်လှပါဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်သည် သည်ကြံတောကို အစိုးရတဲ့အကြောင်း၊ ဒါပေမဲ့ အသုံးမပြုနိုင်တဲ့အကြောင်း၊ ဘုရားတပည့်တော်ဝင်တဲ့အခါ ကြံရွက်တွေဟာ အတင်းထိုးကြ၊ ခုတ်ကြတဲ့အတွက် တပည့်တော် မဝင်နိုင်ကြောင်း လျှောက်တဲ့အခါမှာ အရှင်မြတ်က နင်အခုလိုဖြစ်ရတာ ဟာ ရှေးဘဝက ဘယ်လိုကုသိုလ်ပြုလိုက်လည်းဆိုရင် သေသေချာချာ သဒ္ဓါတရားနဲ့ ပြုတာမဟုတ်ဘူးတဲ့။

ဘယ်လိုလဲဆိုရင် သူက ကြံစည်းကြီးကို ထမ်းလာတာပဲဗျ။ အဲသည်လို ထမ်းလာတာကို သူငယ်တွေကမြင်တော့ ဝိုင်းပြီးတောင်းကြတာတဲ့ဗျ။ သည်တော့ သူကလည်း မပေးချင်ဘူးတဲ့ဗျ။ မပေးချင်တော့ ဘယ့်နှယ်လုပ်သလဲဆိုရင် သူက ကြံစည်းကြီးကို မပေးရအောင် အတင်းပြေးတာတဲ့ဗျ။ အဲသည်လို ပြေးတော့ ကလေးတွေလည်း နောက်က အတင်းလိုက်တာတဲ့ဗျ။ ကြံ တစ်ပိုင်းပေးပါခင်ဗျာ၊ ကြံတစ်ပိုင်းပေးပါခင်ဗျာနဲ့ အတင်းလိုက်တောင်းတာတဲ့ဗျ။ ကလေးတွေက လိုက်တောင်းလေ၊

သူလည်း ပြေးလေပဲဗျ။ သူက မပေးချင်တော့ သည်ကလေးတွေ တောင်းကတည်းက သည်ကလေးတွေနဲ့ တည့်ပါမလား။ (မတည့်ပါဘူးဘုရား)

နောက်ကျတော့ သူပြေးရင်းပြေးရင်းနဲ့ လွတ်အောင် မပြေးနိုင်ဘူးတဲ့ဗျ။ အဲသည်လို လွတ်အောင် မပြေးနိုင်တော့မှ ကလေးတွေနဲ့လည်း မတည့်ပြီး တစ်ခါတည်း နောက်ပြန်ထိုးပစ်ပြီး ပေးခဲ့တာတဲ့ဗျ။ တစ်သက်လုံး သည့်ပြင် ဘာကုသိုလ်မှ မလုပ်ဘူး။ အခုနလို ကလေးတွေက ဝိုင်းတောင်းတဲ့အခါကျတော့မှ သူက မပေးချင်ဘဲနဲ့ ပေးလိုက်တာ နောက်ဆုံး ရှောင်မရ၊ ထိန်းမရဖြစ်တော့မှ ကြံစည်းကြီးကို မပေးရအောင် ကြံစည်းကြီးကို စိတ်တိုတိုနဲ့ နောက်ပြန်ပစ်ပေးခဲ့တာတဲ့ဗျ။ ဒါကြောင့် အခုလိုလာဖြစ်တာတဲ့ဗျ။ သူက အခုလိုလျှောက်တော့မှ အရှင်မြတ်က ဘယ်လိုမိန့်တော်မူသလဲဆိုရင် အသင့်အား သည်ကြံရွက်တွေက မထိုးမခုတ်စေချင်ရင် နောက်ပြန်ဝင်လို့ မိန့်တော်မူသတဲ့ဗျ။ အဲသည်လိုနောက်ပြန်ဝင်တော့ ကြံရွက်တွေက ဘယ့်နှယ်မှ မလုပ်တော့ဘူးတဲ့ဗျ။ သည်တော့မှ သူလိုချင်တာ ယူလို့ရသတဲ့ဗျ။ အဲသည်လိုယူလို့ရတဲ့ ကြံတွေကို အရှင်မြတ်အား သေသေချာချာ ဆက်ကပ်လှူဒါန်း လိုက်တော့မှ အခုနလို နောက်ပြန်မဟုတ်တော့ဘဲ ရှေ့နဲ့ပဲ ဝင်လို့ရသွားသတဲ့ဗျ။ အခုလည်းပဲ နေရာမကျတာ ရှိရင်၊ ပြင်လိုက်ရင် ဖြစ်ပါတယ်ဗျ။ အခု ဒကာကြီးတို့ဟာ ဘယ်လိုလုပ်နေလို့မှ ရသလဲ။

ဖြေ - တပည့်တော် ရှေ့နဲ့ချည်း ဝင်နေလို့ပါဘုရား။

မေး - ဝီရိယနည်းတာကို ဝီရိယမနည်းအောင် ပြောတာဗျ။ ဝီရိယနည်းမှန်းသိရင် မနည်းအောင် ထူထောင်ကြဗျ။ ဝီရိယဆိုတာဟာ နေရာတိုင်း ပိုတယ်လို့ ရှိသလား။

ဖြေ - ပိုတယ်လို့ မရှိပါဘူးဘုရား။ တပည့်တော်တို့ဟာ ပစ္စုပ္ပန်ရော၊ သံသရာရော၊ အခုဘဝလောက် တစ်ခါမှ ဝီရိယ မထူထောင်သေးဘူးတဲ့ ဘဝတွေချည်းပါပဲဘုရား။

မေး - အခုတော့ ဒကာကြီးလုပ်ပုံကို အားရရဲ့လား။

ဖြေ - အခုလည်း တပည့်တော်ကိုယ် တပည့်တော် အားမရသေးပါဘူးဘုရား။ သည်ထက် တိုးပါဦးမယ်ဘုရား။

မေး - အလုပ်ကတော့ မလုပ်တာ တယ်မရှိပါဘူး။ အလှူလည်း လှူတာပဲ မဟုတ်လား။ အဲသည်လို လှူတဲ့အခါမှာ အကုန်လုံး နေရာကျအောင်လှူရဲ့လား။

ဖြေ - အကုန်လုံး နေရာမကျတာကျတွေပါပဲဘုရား။

မေး - အလှူလှူတဲ့နေရာမှာလည်း အကုန်လုံး သဘောကျချည်းပဲဖြစ်အောင် လုပ်ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဟုတ်ကဲ့လား။

ဖြေ - မဟုတ်သေးပါဘူးဘုရား။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ လုပ်တတ်ပါပြီဘုရား။

မေး - အခုလိုပြောနေပေမယ့် သူတို့က လျှောက်ပြီးတော့တာ မှတ်ထားတာ၊ ဟိုလိုကတော့ လုပ်ကို မလုပ်သေးဘူး ထင်တယ်။ နေ့တိုင်းကတော့ လှူနေတာပဲ မဟုတ်လား။

ဖြေ - နက်ဖြန်ခါကစပြီး လုပ်ပါ့မယ်ဘုရား။

မေး - သူတို့ လုပ်လိုက်တာတွေကတော့ အကောင်းချည်းပဲ။ အကောင်းချည်းပေမယ့် အခုနလိုတော့ မဖြစ်ဘူး။ ပြီးတော့ သားတွေ၊ သမီးတွေ၊ မြေးတွေ၊ မြစ်တွေနဲ့လည်း အခုနပြောသလို ဖြစ်သလား။ (ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါ့မယ်ဘုရား)

မေး - သက္ကစ္စနိဝါတကော ဖြစ်သလား။

ဖြေ - မဖြစ်သေးဘူးဘုရား။

အေး… အဲဒါတွေကို သိပြီးပြီဆိုတော့ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ဟာကလည်းရှိတော့ ရှေးအရှင်တွေရဲ့ ဝီရိယကို မီအောင် ညီအောင်ပြုကြ ပြုဖို့ရာကလည်း မခက်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဝီရိယတွေနဲ့ထူထောင်ပြီး ကြိုးစားကြ အားထုတ်ကြဗျား။

■

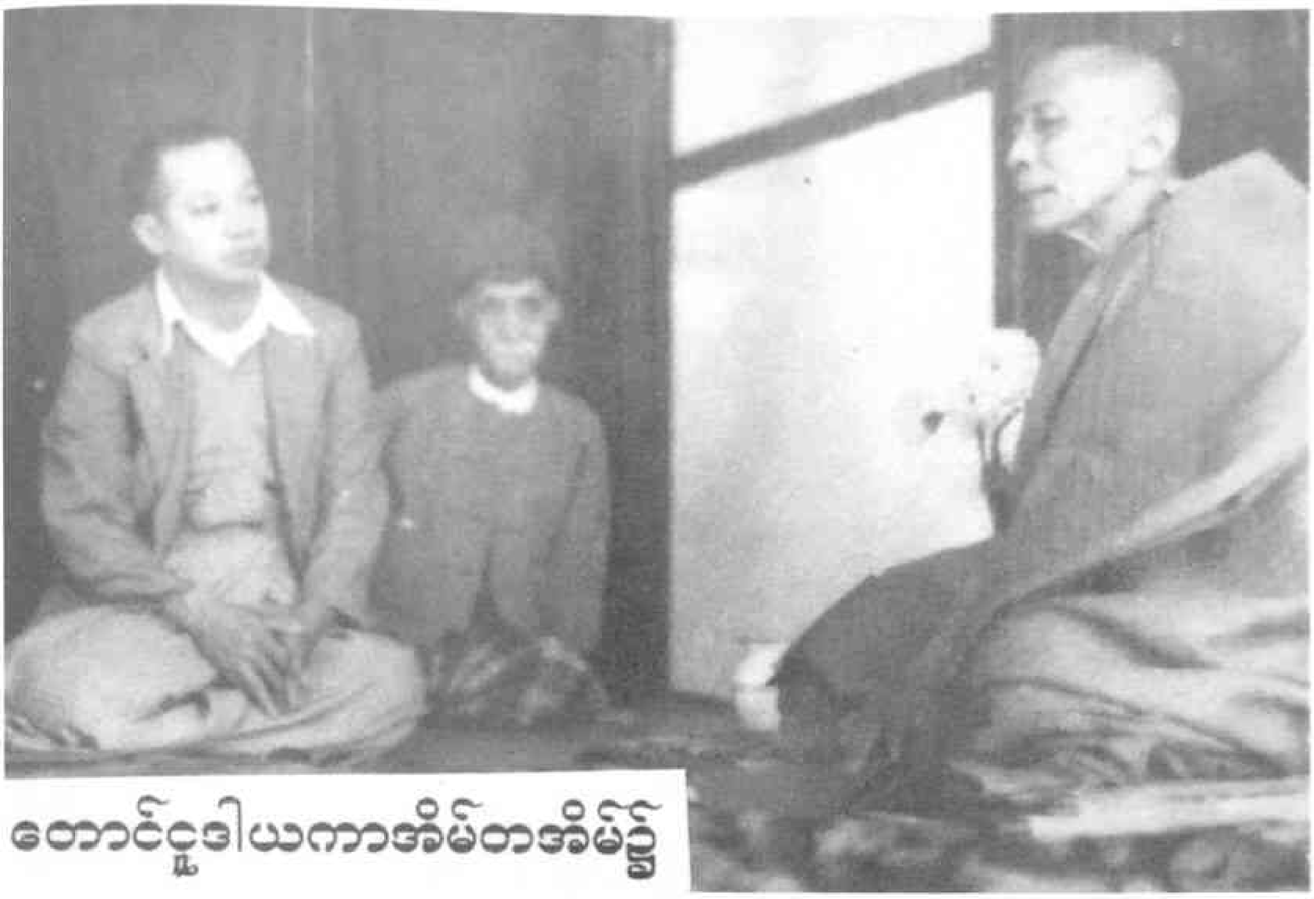
တောင်ငူဒါယကာအိမ်တအိမ်၌

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး တောင်ငူမြို့ရှိ ဒါယကာအိမ်တအိမ်၌ ကြွရောက်စဉ်

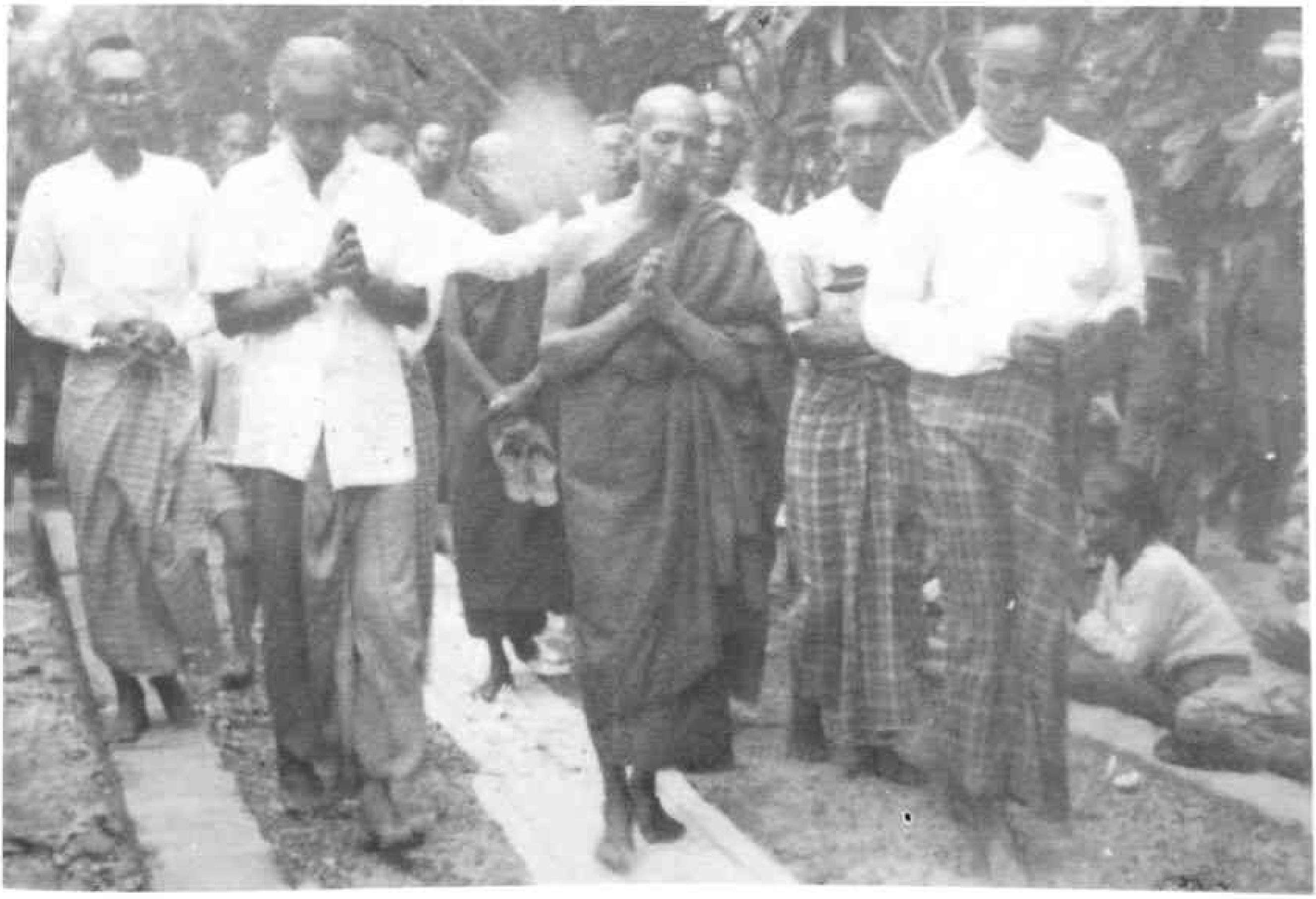

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပုသိမ်မြို့သို့ ကြွရောက်စဉ်

အင်ကြင်းပင်ပိဋကတိုက်တော်

အင်းကြင်းပင်ပိဋကတိုက်တော်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ခနုဖြူမြို့သို့ ရောက်ရှိနေစဉ်

အခန်း-၁၅

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဘယ်သွားကြမလဲ တရားတော်

သီလဆောက်တည်လို့ ပြီးကြပြီ။ သီလဆောက်တည်ပြီးရင် ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ကြ။ ဖြည့်လို့ ပြည့်စုံပြီဆိုမှဖြင့် မိမိစိတ်နှလုံးအလို တောင့်တတဲ့အတိုင်း ပြီးမယ်။ ယခုလည်း ချမ်းသာမယ်။ နောင်လည်း ချမ်းသာမယ်။

ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာ သံသရာချမ်းသာနှစ်ဖြာကို ပေးစွမ်းနိုင်တာဟာ ဘုရားရှင်အဆုံးအမတော်ကလွဲလို့ တခြားမရှိဘူး။ ဘုရားရှင် အဆုံးအမဆိုတာ ပိဋကတ်သုံးပုံပဲ။

“ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ လိုရင်းအချုပ်”

ပိဋကတ်သုံးပုံဆိုတာ အလွန်ကျယ်ဝန်းတယ်။

ပိဋကတ်သုံးပုံကို အဆီထုတ်ပါဆိုရင် “ဗောဓိပက္ခိယ”တရား သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါး ရတယ်။

ဗောဓိပက္ခိယတရား သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးကို အဆီထုတ်ရင် “မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး” ရတယ်။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို အဆီထုတ်ရင် “သိက္ခာသုံးပါး” ရတယ်။ သိက္ခာသုံးပါးဆိုတာ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာပါပဲ။

သိက္ခာသုံးပါးကို အဆီထုတ်ရင် “ဧကော ဓမ္မော = တရားတစ်ခု” ရတယ်။

ရုပ်ပေါ်၊ နာမ်ပေါ်မှာနေပြီး ယခုလိုဆောင်ထားတော့ (ရှုမှတ်နေတော့) ကာယကံ သောင်းကျန်းမှု၊ ဝစီကံသောင်းကျန်းမှု မရှိဘူး။ အဲဒါ “အဓိသီလ” လို့ ခေါ်တယ်။

အဓိသီလအားကောင်းရင် စိတ်တွေ သောင်းကျန်းမှုမရှိဘဲ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားပြီး တည်နေတော့တယ်။

အဲဒါ “အဓိစိတ္တ” ခေါ်တယ်။

အဓိစိတ္တ(သမာဓိ) အားကောင်းလို့ အချိန်ကြာရင် ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာမှ ဖန်တီးလို့ မဖြစ်ဘူး။ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ကုဋေတစ်သိန်းဖြစ်ပြီး ပျက်နေတယ်။ ရုပ်ကို နာမ်က သိနေရင် ဖြစ်ပျက်ကို သိတော့တာပဲ။ ဖြစ်ပျက်ကိုသိတာ “အဓိပညာ” ခေါ်တယ်။

အများနားလည်အောင် ပြောရမယ်ဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထင်ရှားတဲ့ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုဖြစ်တဲ့ နှာဖျား နှာဝမှာ ထွက်လေ၊ ဝင်လေ နှစ်ရပ်ဟာ အမြဲ တိုက်ဝင်၊ တိုက်ထွက်နေတယ်။

နှာဖျားနှာဝမှာ ကာယပသာဒ အကြည်က အထိခံ၊ ထွက်လေ၊ ဝင်လေဖြစ်တဲ့ လေနှစ်ရပ်

ဝါယော ဖောဋ္ဌဗ္ဗက ထိတယ်။ "ထိတာက ရုပ်၊ သိတာက နာမ်ဆိုတော့ ဒကာကြီး ဒကာမကြီးတို့ သူများ မေးမနေနဲ့။ ကိုယ့်နှာဝကို ဉာဏ်နဲ့ စောင့်ကြည့်။ ဝင်တော့ ထိဝင်မယ် " ထွက်တော့လည်း ထိထွက်မယ်။ ထိတာကို သိရင်၊ သိနေရင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဖြစ်ခွင့်မရလို့ လောဘမီး၊ ဒေါသမီး၊ မောဟမီး ငြိမ်းတယ်။ ငြိမ်းတော့ အေးတယ်။

မထိခင်ကလည်း သိလို့ မဖြစ်ဘူး။ ထိပြီးပြန်တော့လည်း သိလို့ မဖြစ်ဘူး။ ထိတုန်းကိုသာ သိလို့ဖြစ်တယ်။ အဲဒါကို "ပစ္စုပ္ပန်တည်တည့်"လို့ ဆိုတယ်။ ထိတာကို သိနေရင် "ရုပ်နှင့်နာမ်သာ ရှိပါကလား" လို့ သိလိမ့်မယ်။ ရုပ်နာမ်မှတစ်ပါး ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ မရှိဘူးဆိုတာ "ဘုရားရှင်၏ တရားတော် အမှန်ပါကလား" လို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သိလိမ့်မယ်။ သူများကို မေးနေဖို့ မလိုပါဘူး။ နှာဖျားနှာဝမှာ လေထိတာကို သိနေရင် ထိုအချိန်မှာ "အတ္တ" ဆိုတဲ့ ကိုယ်မရှိဘူး။

ထိုသိနေတဲ့အချိန်မှာ ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်တယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တယ်။ ထိတာကို သိနေတဲ့အချိန်မှာ "ရုပ်၊ နာမ်မှတစ်ပါး ဘာမျှမရှိပါကလား" လို့ သိတာကို နာမ်ရုပ်ကို ပိုင်းခြားပြီးသိတာမို့လို့ "နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်" လို့ ခေါ်တယ်။

တစ်ထိတည်းထိ၊ တစ်သိတည်း သိနေရင် အတ္တစင်၍ ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်တဲ့ အကျိုးရတယ်။ ဒါဟာ တဒင်္ဂ ပဟာန် ခဏအချိန်ကလေးမှာ ရတဲ့အကျိုး၊ နည်းတယ်လို့များ မမှတ်လိုက်ကြနဲ့။

"ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရတာများ ဘာမှလဲ မတွေ့ပေါင်၊ ဘာမှလဲ မရပေါင်" လို့များ မမှတ်လိုက်ကြနဲ့။ မြင့်မြတ်တဲ့ဘဝ ဘုရားသာသနာနဲ့ ကြုံကြိုက်တဲ့အခါမှာ ဒီလို အကျိုးထူးများ ရနိုင်တယ်။ စားဖို့၊ သောက်ဖို့ အသာထားပြီး အထူးကြိုးစားကြ။

အချိန်တွေ ကုန်ခဲ့ပြီ

မေး - အချိန်အခါကတော့ မမြင့်မြတ်ဘူးလားဗျာ။
ဖြေ - မြင့်မြတ်ပါတယ်ဘုရား။
မေး - အေးဗျ။ မြတ်စွာဘုရားရှင် ရှေးလက်ထက်တော်က အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်များလို "သောဝစဿတာ" ဂုဏ်နဲ့ လိုက်ပါပြီး ဆောင်ကြပြီလားဆိုမှဖြင့် သူတော်ကောင်း အစားစားတို့ဟာ မိမိတို့ အလိုရှိရာ, မှန်းရာ ဖောမိနဲ့ အခုလည်း မပြည့်စုံနိုင်ကြပေဘူးလားဗျာ။
ဖြေ - ပြည့်စုံနိုင်ပါတယ်ဘုရား။
မေး - ဒါနဲ့ ဘုရားရှင်သာသနာ ဘယ်လောက်ရှိသလဲ။
ဖြေ - ငါးထောင်ပါဘုရား။
မေး - အေး… အခု ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ။ ပြောကြစမ်းပါဦး။
ဖြေ - သာသနာ တစ်ဝက်ကျော်လာပါပြီဘုရား။
မေး - အေး… ဒါဖြင့် ဘယ်လောက်ကျန်တော့သလဲ။
ဖြေ - နှစ်ထောင့်လေးရာကျော် ကျန်ပါသေးတယ်ဘုရား။
မေး - အေး… အခု လူ့သက်တမ်း ဘယ်လောက်ဆုံးဖြတ်ထားသလဲဗျာ။
ဖြေ - နှစ်တစ်ရာပါဘုရား။
မေး - ဒါဖြင့် နင့်အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ။
ဖြေ - ၃၇နှစ်ပါဘုရား။
မေး - ဒါဖြင့် နောက်ထပ် ဘယ်နှနှစ်နေနိုင်သေးတုန်းဗျာ။
ဖြေ - ၆၃နှစ် နေနိုင်ပါသေးတယ်ဘုရား။
မေး - အေး… တကယ်ကော နေရမှာတဲ့လားဗျာ။

ဖြေ - အဲဒါတော့ မသိပါဘုရား။
မေး - ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဘယ်နှနှစ်အထိ နေရမယ်ဆိုတာ မသိဘူးလားဗျာ။
ဖြေ - မသိရပါဘုရား။
မေး - အေး… ဇာတိရလာမှတော့ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ ဆိုတာတွေက တစ်ခါတည်း ပါလာကြတာပဲ မဟုတ်လား။ (မှန်ပါ့ဘုရား)
မေး - အဲဒီ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းတွေကို ခဏနားကြပါဦးဆိုလို့ကော ရကြရဲ့လား။ (မရပါဘုရား)
မေး - အေး… ဗျာ။ သူတို့က မနားကြပါဘူးဗျာ။ တားထားလို့ကော ရရဲ့လား။ (မရပါဘုရား)
မေး - အေး… ဒါဖြင့် သေရမှာကတော့ သေချာနေတာပေါ့။ ဟုတ်လား။
ဖြေ - ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။
မေး - အေး… အေး… သေရမှာကတော့ လူတိုင်း သေချာနေပြီးပဲ နေရဖို့ကကောဗျာ။
ဖြေ - မသေချာပါဘုရား။
မေး - အေး… ဟုတ်တယ်။ ကိုယ့်အသက် ရောက်သလောက် အချိန်တွေကော ကုန်သွားကြပြီ။ ဘာမရ လိုက်သလဲ။
ဖြေ - မဂ်ချမ်းသာ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာပါဘုရား။
မေး - အေး… အဲသလို မဂ်ချမ်းသာ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာ မရလိုက်တော့ အဲဒါ ရှုံးတာပေါ့။ နှစ်တွေ ကုန်သွားတာဟာ မြတ်သွားတာလား၊ ရှုံးသွားတာလား။
ဖြေ - ရှုံးသွားတာပါဘုရား။
မေး - အေး… ဟုတ်တယ်။ ရှုံးသွားကြတာမို့ ကျန်တဲ့အချိန်တွေကို မဖြုန်းဘဲ လုံ့လ၊ ဝီရိယနဲ့ ထူထောင်ကြဖို့ပါပဲဗျာ။
မေး - အေး … တို့ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတွေ သေရမှာတော့ သေချာတယ်နော်။
ဖြေ - မှန်ပါ့ဘုရား။
မေး - နေရဖို့ကကော။
ဖြေ - မသေချာပါဘုရား။

ကျန်းမာအသက်ရှည်လိုပါလျှင်

မေး - နေကြအောင်လည်း ရှိပါ့ဗျာ။ ရှေးအရှင်သခင်တချို့များ တစ်ရာမက အသက်တစ်ရာကျော် နေကြပါတယ်ဗျာ။ အရှင်မဟာကဿပ၊ အရှင်ကစ္စည်းလိုပေါ့ဗျာ။ တချို့လည်း ရှစ်ဆယ်ကျော်အထိ နေရပါတယ်။ အဲသလို နေရအောင် ဂါရဝတရား၊ နိဝါတတရားတို့နဲ့ ပြည့်ရတယ်ဗျား။ အေး… နင်တို့ အဖေနဲ့ အမေကို ကန်တော့ကြရဲ့လား။
ဖြေ - ကန်တော့ပါတယ်ဘုရား။
ကိုယ့်ထက် အသက်ကြီးသူ၊ ဂုဏ်ကြီးသူတွေ၊ ကိုယ့်ထက် တစ်ရက်၊ တစ်မနက် ကြီးသူကအစ ကန်တော့ပါတယ်ဘုရား။
မေး - ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်အခါ ကန်တော့သလဲဗျာ။ (ညအိပ်ရာဝင် ဘုရားကန်တော့တဲ့အခါ ကန်တော့ပါတယ်ဘုရား)
မေး - တခြားအချိန်တွေကောဟယ်။ (မကန်တော့ပါဘုရား)
မေး - ဟင်… နင်တို့ဟာကလည်း မဟုတ်သေးပါဘူး။ ဘုရားကန်တော့တဲ့အချိန်ကျမှ ကန်တော့တယ်လို့။ သည့်ပြင် အချိန်တော့ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဗျာ။ ကိုယ်နဲ့သက်တူရွယ်တူကော လေးစားမှုရှိရဲ့လား။ အေး… မင်းတို့ကို မေးရဦးမယ်။ လမ်းမှာ ဘယ်သူယူယူဆိုပြီး ငွေတစ်ထောင်ထုပ်တွေ တစ်နေရာစီမှာထားမယ်။ မင်းတွေ့ရင် ယူမှာလား။
ဖြေ - ယူမှာပါဘုရား။
မေး - နောက်တစ်ထုပ် တွေ့ရင်ကော။ (ယူမှာပါပဲဘုရား)

မေး - နောက်ထပ်တစ်ထုပ် တွေ့ရင်ကော။ (ယူမှာပါပဲဘုရား)

မေး - ငါတော့ ရပြီ။ တခြားလိုတဲ့လူတွေ ရပါစေလို့များ မထားဘူးလားဗျာ။

ဖြေ - မထားပါဘုရား။

မေး - မင်းနဲ့ အဖော်တစ်ယောက် ပါလာတယ်ဆိုပါတော့။ အဲဒီအဖော် ယူပါစေ၊ ငါမမြင်ချင်ယောင် ဆောင်နေမယ်။ ငါက ရပြီးပြီလို့ ရှောင်ပေးမှာလား၊ ပြေးလုမှာလား။

ဖြေ - ပြေးလုမှာပါဘုရား။

မေး - အင်း… မင်းဟာက မဟန်သေးပါဘူး။ ငွေထုပ်ကျတော့ ဘယ်သူ့မှ မပေးနိုင်၊ ကိုယ်ချည်း ပြေးလုမယ်ဆိုပြီး ဂါရဝတရား၊ နိဝါတတရားကျတော့ ညာဘုရားရှိခိုးမှ ကန်တော့တယ်တဲ့။

သူက ငါ့ထက် ဘာသာတာမှတ်လို့၊ သူက ဘယ်လောက်တတ်လို့လဲ၊ ဘာမို့လို့လဲ'' ဆိုတဲ့ စိတ်တွေဟာ မာန ခေါ်တယ်။

အဲဒီ မာနတရားမထားဘဲ ကိုယ့်မိဘ၊ ဆရာသမား၊ ကိုယ့်ထက် အသက်၊ ဂုဏ်ပညာကြီးသူများကို ဂါရဝတရားရှိရင် အသက်တစ်ရာမက နေကြရပါတယ်ဗျား။ အဲဒီလူတွေကို တစ်ခါကန်တော့ရင် ဘယ်လောက်ရမလဲ။ တစ်ထောင် ကပ့်မလား။ (တစ်ထောင်မက ရပါတယ်ဘုရား) အေး… ဒီလိုတန်ဖိုးသိရင် ခုနက ငွေတစ်ထောင်ထုပ်ကို ဘယ်သူ့မှ မပေးနိုင်ဘဲ ပြေးလုသလို အရယူကြပါဗျာ။

ပါရမီမျိုးစေ့ ရှိပေမဲ့

မေး - ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ဘုရားရှင်က အစဉ်သနားပြီး ညွှန်ကြားဆုံးမပေမဲ့ အကုန်ပါသွားကြရဲ့လားဗျာ။

ဖြေ - မပါပါဘုရား။

မေး - ဘာကြောင့်လဲဗျာ။ (ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမကို မနာယူကြလို့ပါဘုရား)

မေး - အေး… ဟုတ်တယ်။ ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမကို အရယူကြမှဖြင့် သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ ပစ္စေက၊ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ ပကတိသာဝက အစရှိတဲ့ အစားစားသော ဗောဓိဆုများကို မိမိတို့ လိုချင်ရင် ရကြပါ့ဗျာ။ ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမနဲ့ အစနေ အစချမ်းသာရ၊ အလယ်လည်း ချမ်းသာ၊ နောင်လည်း ချမ်းသာတာပေါ့ဗျာ။ ဥပမာ - ဒကာကြီးတို့ သစ်ပင်စိုက်ကြဖူးရဲ့လား။ စိုက်ကြည့်ကြစမ်းပါဗျာ။ ဘာပင်စိုက်မလဲ။

ဖြေ - စပါးပင် စိုက်ပါမယ်ဘုရား။

မေး - အေး… စပါးပင်စိုက်တော့ စပါးပင်က အချိန်ဘယ်လောက်ကြာရင် ပေါက်သလဲ။

ဖြေ - တစ်ညကြာပြီး နောက်တစ်နေ့နံနက်မှာ အညှောက်ကလေးတွေ ထွက်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - အေး… ဟုတ်ပြီ။ တစ်ရက်ကြာပြီးရင် ပေါက်တဲ့စပါးမျိုးစေ့ကောင်းကောင်းတွေ ဒကာကြီးဆီမှာ ရှိပါတယ်ဆိုတော့ မစိုက်ဘဲထားလျှင် နောက်တစ်နှစ်နေရင် ပေါက်ပါ့မလား။

ဖြေ - မပေါက်ပါဘုရား။

မေး - ဘာကြောင့်တုန်းဗျာ။

ဖြေ - မစိုက်လို့ပါဘုရား။

မေး - အေး… ဟုတ်တယ်။ မျိုးစေ့ကောင်းတွေရှိပေမယ့် မစိုက်ရင် မပေါက်သလို၊ ဘုရားအဆုံးအမကိုလည်း ယူမှ ရကြမှာပါ့ဗျာ။ မယူကြတော့ ဘာဖြစ်သလဲ။

ဖြေ - ကျွတ်တမ်းမဝင်ဘဲ ကျန်နေခဲ့ကြပါမယ်ဘုရား။

အေး… အေး … ဒါကြောင့် ယူတတ်ရင် ရတယ်။ မယူတတ်ရင် မရဘူးပေါ့ဗျာ။

ဝိဇ္ဇာနှင့်နေ သေမှာမကြောက်

မေး - ဘုရားရှင် အဆုံးအမရလို့ ခုလို ရုပ်နာမ်ပေါ်နေတာကို ဘာနဲ့နေတယ်ခေါ်သလဲ။

ဖြေ - ဝိဇ္ဇာနဲ့ နေတာပါဘုရား။

မေး - ဘုရားရှင် အဆုံးအမနဲ့ မနေရင်ကောဗျာ။ (အဝိဇ္ဇာနဲ့ နေတာပါဘုရား)

မေး - အေး… ဝိဇ္ဇာနဲ့နေလို့ သေရင် ဘယ်သွားမလဲ။

ဖြေ - ကောင်းရာသုဂတိပါဘုရား။

မေး - အဝိဇ္ဇာနဲ့နေလို့ သေရင်ကော။

ဖြေ - အပါယ်သွားရမှာပါဘုရား။

မေး - ကဲ… ဒါဖြင့် အသက်ခုနစ်ဆယ်ကျော် အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ဘုရားဝတ်တက်ပြီးနေတယ်။ သို့သော်လည်း စိတ်ကတော့ ဟိုရောက်၊ ဒီရောက် ရောက်နေတယ်။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်၊ ဂုဏ်တော်မှာ စိုက်စိုက်စူးစူး မနေပါဘူးတဲ့။ အဲဒီအချိန်မှာ သေသွားရင် ဒီအဘိုးကြီး ဘယ်ရောက်လေမလဲ။

ဖြေ - အပါယ်သွားရမှာပါဘုရား။

မေး - အေး… ဟုတ်ကဲ့လားနော်။ စဉ်းစားပြီးမှပြော။ သူက ဘုရားဝတ်တက်နေတာ။ သေရင် ဘယ်ရောက်မတုန်း အဲဒီအဘိုးကြီး။

ဖြေ - အပါယ်ရောက်မှာပါဘုရား။

မေး - အေး… ဘာဖြစ်လို့လဲ။

ဖြေ - စိတ်က ဟိုရောက်၊ ဒီရောက် ရောက်နေလို့ပါဘုရား။

မေး - သြော်… ဟုတ်လား။ အပါယ်က ဘယ်နှစ်မျိုးရှိလဲဗျာ။

ဖြေ - ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသုရကာယ် လေးမျိုးပါဘုရား။

မေး - အေး… တို့ကတော့ ဘုရားရှင်ပြောတဲ့အတိုင်း ပြောရမှာပဲဗျာ။ အဝိဇ္ဇာနဲ့နေတယ်ဆိုတာ ဘာတွေနဲ့ နေတာတုန်းဗျာ။

ဖြေ - လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေနဲ့ပါဘုရား။

မေး - လောဘဆိုတာ ဘာတုံး။

ဖြေ - လိုချင်တာပါဘုရား။

မေး - အေး… ငါကတော့ အများနားလည်အောင် ရှင်းရှင်း ဗမာလိုပဲ ပြောမယ်။ ပါဠိလိုဆိုရင် နင်တို့ နားရှုပ်ကုန်မှာစိုးလို့၊ လောဘဆိုတာ နှစ်သက်စုံမက်နေသမျှပေါ့ဟယ်။ အဲဒီ လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု လောဘစိတ်နဲ့သေရင် ပြိတ္တာဖြစ်တတ်တယ်ဆို မဟုတ်လား။

ဖြေ - မှန်ပါ့ဘုရား။

မေး - ဒေါသဆိုတာကောဟယ်။

ဖြေ - (ရန်ဖြစ်တာပါဘုရား)

မေး - အေး… နင်တို့က ရန်ဖြစ်ရင် ဒေါသပဲလို့ ပြောကြတယ်။ ဒေါသဆိုတာ ရချင်တာလဲ မရ၊ ရပြန့်တာလည်း မလို၊ နှစ်သက်မှု မဖြစ်သမျှ ဒေါသ။ အဲဒီ ဒေါသစိတ်နဲ့သေရင် ငရဲရောက်တတ်တယ်တဲ့။ (မှန်ပါ့ဘုရား)
မောဟဆိုတာ ဒါနမှု၊ သီလမှု၊ ဘာဝနာမှု မသိတဲ့စိတ်၊ အဲဒီစိတ်နဲ့သေရင် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တယ်တဲ့။ အဲဒါ သိထားကြ။

ကြိုက်ရာရွေး ဘယ်သွားကြမလဲ

မေး - ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမနဲ့နေရင် ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာမှ ပြုပြင်စီရင်ဖန်တီးမှု မပြုရဘဲ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့

အဲဒီ ရုပ်ပေါ်၊ နာမ်ပေါ် စိတ်ကလေးထားပြီး ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဖြစ်တာ၊ ပျက်တာကို သိနေတဲ့ စိတ်ကလေးနဲ့သေရင် နောက်ဆုံး နိဗ္ဗာန်မရောက်သေးတောင် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတော့ ဖြစ်မှာပဲ။ အဲဒီတော့ ဘယ်သွားကြမလဲ။

ဖြေ - နိဗ္ဗာန်သွားမှာပါဘုရား။
မေး - အေး… ကိုယ်သွားချင်တဲ့ဆီကို သွားဖို့ သူများမေးဖို့ လိုသေးသလားဗျာ။
ဖြေ - မလိုပါဘုရား။
မေး - အေး… ကိုယ့်ဟာကိုယ် 'ငါ ဝိဇ္ဇာနဲ့ နေတာပါဗျာ' လို့ကော ပြောဖို့လိုသေးသလား။
ဖြေ - မလိုပါဘုရား။
မေး - သူများကိုကောလို့ မေးရဦးမှာလား။
ဖြေ - မမေးရပါဘုရား။

အေး… ဟုတ်တယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သိတယ်ဗျ။ ဒါကြောင့် သံသရာတစ်လျှောက်လုံး ပြည့်ကျင့်လာတဲ့ ပါရမီတွေက ပြည့်စုံ လုံလောက်ကြပါတယ်ဗျာ။ ဝီရိယနဲ့သာ ထူထောင်ကြ။

ဘုရားရှင် ရှေ့လက်ထက်တော်က ရှေးအရှင်ကောင်း၊ အရှင်မြတ်များ အလိုရှိရာ ဗောဓိနဲ့ အသီးသီး နိဗ္ဗာန်စံဝင်ကြသွားကြဘိသကဲ့သို့ အချိန်အခါ ဘဝမြင့်မြတ်တာကို သိလို့ ထပ်တူညီမျှ ဆောင်ကြပါလျှင် **သမာပတ် ရှစ်ဖြာအထိ မပြီးစီးနိုင်တာ မရှိ။** ဝီရိယသန်သန်နဲ့ မှန်မှန်ကြီး အချိန်အနည်းငယ်မျှ အချည်းအနှီးမဖြစ်ရအောင် စိစစ်ကာ မိမိလည်းဆောင်၊ တစ်ပါး သူများကိုလည်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပြီး ပျော်ပျော်ကြီး ဆောင်ကြတာ အောင်ကြပြီ။ ဝမ်းမြောက်ကြ။

သာဓု… သာဓု… သာဓု…

■

အခန်း-၁၆

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော ကုသိုလ်တစ်စက် စကြဝဠာအနန္တတရားတော်

မလှုပ်မနေရ အခြေခံ "စရဏ"

သီလဆောက်တည်ပြီးရင် ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ကြ၊ ဖြည့်လို့ ပြည့်စုံပြီဆိုမှဖြင့် ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကောင်းကျိုးနှစ်ဖြာ စိတ်နှလုံးအလို တောင့်တတဲ့အတိုင်း ပြည့်ကြပါရော။ စိတ်နှလုံး အလိုတောင့်တတဲ့အတိုင်း ပြည့်လိုတဲ့ သူတော်ကောင်း အစားစားတို့ဟာ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ စိတ်နှလုံး အလို တောင့်တတဲ့အတိုင်း ပြည့်နိုင်တဲ့သီလ ကြိုးစားဖြည့်ကြ။

ဘုရားရှင် သာသနာတည်မှ စိတ်နှစ်သက်ဖွယ်ရာ သဘောကျသလို စီမံ၊ အလှူဝတ္ထု အလှူခံရှိသေး၊ စိတ်ဖြောင့်မတ်စွာထား၊ ကိုယ်ပိုင်ကိုယ်တိုင် ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပူဇော်ခြင်းပြု။

အမြင့်ဆုံး အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါတဲ့ ချမ်းသာနိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိတဲ့ ဗောဓိနဲ့ စံဝင်ရပါလို၏လို့ အခုလိုဆုတောင်း၊ လေးပါးသစ္စာ ထိုးထွင်းသိတာ "ဗောဓိ" လို့ ခေါ်တာ။

ဆုတောင်းသင့် မတောင်းသင့်

ကုသိုလ်ဆိုတာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါပြုလို့အောင်ရင် ဆွေးမြည့်ပျောက်ပျက် မသွား၊ အထွဋ် အထိပ်ချမ်းသာ မှန်းရာဗောဓိနဲ့ နိဗ္ဗာန်အထိအောင်၊ သံသရာတစ်ခွင် ပါရမီအရှင်ဖြစ်ရပြန်၊ သုဂတိ ဖြစ်တဲ့ လူစခန်း၊ နတ်စခန်း ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာမှ မယှဉ်မတုသာ၊ အရာရာမှာ လွှမ်းမိုးလို့ အသာဆုံးဖြစ်ကြရ။ ဒါက ဆုတောင်းကြရသည်မဟုတ် ရှောင်မရ၊ တိမ်းမရဖြစ်တဲ့ ချမ်းသာ၊ ဆုတောင်းရတာက သံသရာမှလွတ်မှု ကိုယ်လိုတဲ့ ဗောဓိနဲ့ နိဗ္ဗာန်စံဝင်မှု ဒီတစ်ခုသာ။

ဗောဓိအရှင်သခင်၊ ပါရမီအရှင်သခင်၊ ဝီရိယအရှင်သခင်တွေက အရဆောင်ကြတယ်။ ဘယ်လို ဆောင်ပါသတုန်းဆိုတော့ အားလုံး သူတော်ကောင်းအများတို့ ဘုရားရှင်ထားတော်မူခဲ့တဲ့ သာသနာတည်မှ အမြင်များပြီးတော့ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးလေးပါးပစ္စည်း နှစ်သက် ဖွယ်ရာအဖြာဖြာ၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ခရီးလမ်းအသွယ်သွယ် အဝဝ၊ သစ်သီး အရံ၊ ပန်းအရံ ဘယ်ဟာမှ မလိုရအောင်ဟာ ထားတော်မူခဲ့တဲ့ သာသနာတည်မှုပြု၊ အလိုရှိတဲ့ ဗောဓိနဲ့ နိဗ္ဗာန်စံဝင်မှုဆုယူ၊ သစ္စာလေးဖြာ ထိုးထွင်းသိတာ ဗောဓိခေါ်တာ။ အစဉ်သနားလို့ ညွှန်ကြားဆုံးမတာရ၊ "သောဝစဿတာဂုဏ်" နဲ့ ပြည့်စုံပြီး ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူတာရ၊ လိုက်ပါ အခါမလင့် ဆိုက်လာ၊ တောင့်တတဲ့အတိုင်း ပြည့်ပါရော။

ပိဋကတ်သုံးပုံ အချုပ်

ဒီတော့ "ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူပါတဲ့ အဆုံးအမက ဘယ်သင်းများပါလဲ" ဆိုတော့ သံဃာတော် အရှင်ကောင်းတို့ အမြဲသီတင်းသုံး၊ မေတ္တာမိုးစွေကာ ချီးမြှောက်တော်မူပြီးနေကြတဲ့ ပိဋကတ်သုံးဖြာဟာ ဘုရားရှင်ဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမတော်တွေပါပဲ။ ဘုရားရှင်ဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမ သုံးဖြာသော ပိဋကတ်ဆိုတော့ ကျယ်ပြန့်ပြီးများတယ်။

ပိဋကတ်သုံးဖြာကို အကျဉ်းချုံးပါဆိုတော့ "ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇ပါး"၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇ပါး အကျဉ်းချုံးရင် "မဂ္ဂင်တရား ၈ပါး"၊ မဂ္ဂင်တရား ၈ပါးကို အကျဉ်းချုံးရင် "သိက္ခာသုံးပါး"၊ ဒီတော့ ဆုံးမတော်မူပါတဲ့ အဆုံးအမတွေရရင် "သောဝစဿတာဂုဏ်" နဲ့လိုက်ပါရင် အခါမလင့်ဆိုက်လာ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တရည်ရွယ် မှန်းထားလာတာ ပြီးကြပါရော။

သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ အနှစ်သာရ

"ဘယ်ကဲ့သို့ လိုက်ပါပါသတုန်း" ဆိုတော့ တစ်ပါးပြေးသွားတဲ့ စိတ်တွေ မပြေးသွားစေဘဲနဲ့ ဘုရားရှင်ကျေးဇူးတော်၊ ဂုဏ်တော်၊ ဘုရားအဆုံးအမ(ဖြစ်တဲ့) ရုပ်ပေါ်နာမ်ပေါ်၌ သက်ဝင်တည်နေအောင် ဝီရိယများများနဲ့ထား။

အခုလိုထားတာက "ဝီရိယ"

ထားတဲ့အတိုင်း တည်နေတာက "ဝီရိယိဒ္ဓိပါဒ်"

နေတဲ့အချိန် ဆင်းရဲဖြစ်စေတတ်တဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မဝင်သာလို့ မဝင်လာဘူး။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတာ မီးခေါ်တာ။

အခုထား အခုနေ အခုမီးငြိမ်း အခုပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာ ဒီချမ်းသာဆိုက်လာတော့ ဝီရိယအရှင်သခင်တို့ သန္တာန်မှာ ဆိုက်လာ။ ဘယ်သူ့မှ မမေးရဘူး။ ဝီရိယအရှင်သခင်က သိတယ်။ သိတော့ ဒီချမ်းသာကို မစွန့်တော့ဘူး။

"ဣရိယာပုတ်လေးဖြာ ကြားလပ်မရှိအောင် တစ်ဆက်တည်းဆောင်မယ် မေတ္တာ" မြင့်မြတ်တဲ့ ဆန္ဒဖြစ်၊ ဆန္ဒနဲ့ အတူ ဝီရိယနဲ့ ထူထောင်··· ဆောင်၊ သီလအနှစ်၊ သမာဓိအနှစ်၊ ပညာအနှစ်တို့ ပြည့်စုံ၍ အလုံးစုံ ဒုက္ခငြိမ်းချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို မှန်းရာဗောဓိနဲ့ စံဝင်ကြွသွားတော်မူကြဘိသကဲ့သို့ ထပ်တူညီမျှပြီးမှာသိပြီးတော့ အချိန်အချည်းအနှီး မဖြစ်ရအောင်ဟာ ဘုရားရှင်ဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမ တစ်သက်နေပြီးတော့ တည်အောင်ဟာ ဘုရားရှင်ကျေးဇူးတော်၊ ဂုဏ်တော်၊ ရုပ်ပေါ်နာမ်ပေါ်မှာ သက်ဝင်ပြီး တည်အောင်ထား။

သိက္ခာသုံးပါး သဘောသွား

ဤကဲ့သို့ထားရင် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာပေါ်မှာ သက်ဝင်၍ တည်နေ၊ တည်နေတဲ့အချိန်မှာ ကာယကံကျူးလွန်မှု၊ ဝစီကံကျူးလွန်မှု မရှိ။ သီလသန့်ပြန့် စင်ကြယ်တယ်။ ဒါ "အဓိသီလ"။

စိတ်တွေ မသောင်းကျန်း မထကြွတော့ဘဲ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားပြီး တည်နေတော့တယ်။

သမာဓိတရားက အချိန်တစ်ခုခုနဲ့တစ်ခု မတူ၊ အစဉ်တိုးတက်၊ သမာပတ်ရှစ်ဖြာအထိ၊ ဒီဟာကိုတော့ "အဓိစိတ္တ" လို့ ခေါ်တယ်။

ရုပ်ပေါ်နာမ်ပေါ်မှာ သက်ဝင်လို့ တည်နေတော့ ရုပ်နာမ်တို့ သဘောလက္ခဏာက ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ် ဘယ်ဗြဟ္မာမှ ပြုလုပ်စီမံရသည်မဟုတ်၊ တစ်ဖြစ်တည်းဖြစ်၊ တစ်ပျက်တည်း ပျက်ပြီးနေတာ၊ ဤကဲ့သို့ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ဖြစ်ပျက်မှုကိုသိတာ၊ သိတဲ့အချိန်ဟာ "အဓိပညာ"။

ဆင်းရဲက လွတ်ချင်ကြပေမယ့်

ဒီတော့ ဘုရားရှင်ဆုံးမတာတွေကို ‘‘သောဝစဿတာဂုဏ်’’ နဲ့ ပြည့်စုံကာ လိုက်ပါတော့ အခါမလင့် ဆိုက်လာ။ သီလအနှစ်၊ သမာဓိအနှစ်၊ ပညာအနှစ်တို့ဟာ ပြည့်လို့မို့ အလုံးစုံ ဒုက္ခငြိမ်းချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို စံဝင်ကြွသွားဘိသကဲ့သို့ ထပ်တူညီမျှ ပြီးမှာသိပြီးတော့ ‘‘အချိန်အခါ ဘဝညီတယ်။ ရှေးအရှင်တို့လို အရယူမယ်’’ ဆန္ဒဖြစ်ကာ ဆောင်ကြ၊ ယူကြတာ။

ဒီတော့ ‘‘ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူပါတဲ့ အဆုံးအမတွေဟာ ဘယ်သင်းများတုန်း’’ ဆိုတော့ ပိဋကတ်သုံးဖြာ၊ ဒါကို လိုက်နာတော့ အခါမလင့်ဆိုက်လာ၊ တောင့်တတဲ့အတိုင်း ပြီးပါရော။

အခုလည်း ‘‘သံသရာတစ်လျှောက်လုံး ဘာကိုများတောင့်တပါသတုန်း’’ ဆိုတော့ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာ၊ သံသရာချမ်းသာနှစ်ဖြာ တောင့်တကြတယ်။ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာဆိုတာ အခုချမ်းသာမှု၊ သံသရာချမ်းသာဆိုတာ သံသရာကျင်လည်ရတာက ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ ပဋိသန္ဓေနေရ၊ အိုရ၊ နာရ၊ သေရတယ်။ ဒီတော့ သံသရာကျင်လည်ရတာကို ကြောက်ကြ၊ ရွံကြ၊ မုန်းကြသဗျာ။ ‘‘ဘယ်လောက်များ ကြောက်ပြီး ရွံမုန်းသတုန်း’’ ဆိုတော့ ပြောတဲ့အသံကိုမျှ မကြားချင်၊ မကြားလို။ သို့ပေမဲ့လို့လည်း ပဋိသန္ဓေနေမှု၊ အိုမှု၊ နာမှု၊ သေမှုတို့ကို ရှောင်လို့ တိမ်းလို့မလွတ်၊ ခဏလေးမျှပင်လျှင် ရပ်နားထားလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဤကဲ့သို့ ဆင်းရဲအနန္တနဲ့ ရှောင်မရ၊ တိမ်းမရ ဒီအတိုင်းပဲ နေကြရ။

ရတနာသုံးပါး ကျေးဇူး

ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူသည်နဲ့တစ်ပြိုင်နက် တစ်လောကလုံး လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတွေ ဘုရားရှင်ထံမှောက် ရောက် ဘုရားရှင် အသရေတော် မျက်မှောက်ကြည်ညိုကြရ။ ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာမှ အားမရ မရောင့်ရဲနိုင်။ စိတ်အားဖြင့် ကြည်ညို၊ ပူဇော်ခြင်းပြု၊ အစဉ်သနားလို့ ညွှန်ကြားဆုံးမတာရ။ ‘‘သောဝစဿ တာဂုဏ်’’ နဲ့ ပြည့်စုံကာလိုက်ပါ။ အခါမလင့်ဆိုက်လာ၊ ခဏအချိန်မှာပင်ရင် သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တရည်ရွယ် မုန်းကြတာတွေဟာ ပြီးကြတာတွေ မှတ်သားပြီးတော့ မပြောနိုင်လောက်အောင်ပင် များတယ်။ ခဏအချိန်မှာလည်းပဲ ကုဋေပေါင်း၊ ရာပေါင်း၊ ထောင်ပေါင်း၊ သောင်းပေါင်း၊ သိန်းပေါင်း၊ သန်းပေါင်း တစ်ခါတလေ အသင်္ချေ။

ဒီတော့ အချိန်အခါ ဘဝမြင့်မြတ်တာသိပြီး ဒီအချိန်ကို အနည်းငယ်မျှ အချည်းအနှီး မဖြစ်ရအောင် စိစစ်ကာ ဆက်ကာဆက်ကာနဲ့ ဆောင်လာကြတာ အားလုံးသူတော်ကောင်းအများ လက်ထက်သို့ ဆိုက်လာရော…။

အခုကော ‘‘အချိန်အခါနဲ့ ဘဝညီတယ်။ ရှေးအရှင်တို့လို အရယူမယ်’’ မြင့်မြတ်တဲ့ ဆန္ဒဖြစ်၊ ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူတဲ့ အဆုံးအမကို လိုက်ပါတယ်။ ‘‘ဘယ်ကဲ့သို့ လိုက်ပါပါသလဲ’’ ဆိုရင် တစ်ပါးပြေးသွားတဲ့စိတ်တွေ မပြေးသွားစေဘဲနဲ့ ဘုရားရှင် ကျေးဇူးတော်၊ ဂုဏ်တော်၊ ဘုရားအဆုံးအမ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ၌ သက်ဝင် ဝီရိယ၊ များများနဲ့ထား။

အခုလိုထားတာဟာ ‘‘ဝီရိယ’’၊ ထားတဲ့အတိုင်း တည်နေတာ ‘‘ဝီရိယိဒ္ဓိပါဒ်’’၊ နေတဲ့အချိန် ကာယကံ ကျူးလွန်မှု၊ ဝစီကံကျူးလွန်မှု မရှိ၊ သီလသန့်ပြန့် စင်ကြယ်တယ်။ အချိန်တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတူဘူး။ ဒီဟာကို ‘‘အဓိသီလ’’ ခေါ်တယ်။

စိတ်တွေ မထကြွ၊ မသောင်းကျန်း ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအောင် သမာဓိတရား အခုလိုထားတော့ ပြီးတဲ့အချိန်ကျရင် ဤအချိန်မျှမက အောင်မြင်တိုးတက်ပြီးတော့ သွားတယ်။ ဘယ်ထိအောင် သမာပတ်ရှစ်ဖြာအထိ တိုးတက်မယ်။ ဒါက ‘‘အဓိစိတ္တ’’ ခေါ်တာ။

လျှပ်တစ်ပြက် ကုဋေတစ်သိန်း

ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာပေါ်မှာ သက်ဝင်ယုံကြည်နေ၊ ရုပ်နာမ်သဘောလက္ခဏာက ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာမှ ပြုလုပ်စီမံရသည် မဟုတ်၊ တစ်ဖြစ်တည်း ဖြစ်၊ တစ်ပျက်တည်း ပျက်နေတာ။

မေး - ဤကဲ့သို့ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာပေါ်မှာ ဖြစ်ပျက်တာ လျှပ်တစ်ပြက်မှုအချိန်မှာ အကြိမ်ဘယ်လောက်များ ပါသတဲ့တုန်းဗျာ။

ဖြေ - ကုဋေတစ်သိန်းပါဘုရား။

ကုဋေတစ်သိန်းဆိုတော့ ကုဋေတစ်သိန်းဗျာ။ တစ်ကုဋေဆိုရင် တစ်ကုဋေကတော့ အားလုံးတို့ဟာ ရေတွက်ပြီး ပြောတတ်ပါတယ်ဗျာ။ တစ်ကုဋေဆိုတော့ ဘယ်လောက် ဘယ်လိုဟာကို ခေါ်ပါသတုန်းဗျာ။ ရေတွက် ပြီးတော့ ဒါကတော့ ပြောတတ်ပါတယ်။ တစ်ခုက စပြီးတော့ တစ်ကုဋေပြည့်အောင် ရေတွက်ကာ ပြောပြပါဆိုလျှင် အားလုံးပဲ ဒါကတော့ သွက်လက်ဖျတ်လတ်ကြပါသဗျာ။ ဘယ်လောက်တုန်းဗျာ။

တစ်ခုက စပြီးတော့ ရေတွက်မယ်ဆိုရင် ဆယ်ခုဆယ်လီ တစ်ရာ၊ တစ်ရာဆယ်လီဟာ တစ်ထောင်၊ တစ်ထောင်ဆယ်လီ တစ်သောင်း၊ တစ်သောင်းဆယ်လီ တစ်သိန်း၊ တစ်သိန်းဆယ်လီ တစ်သန်း၊ တစ်သန်းဆယ်လီ တစ်ကုဋေ။ အေး… ဒါကတော့ စာလာသလိုပြောတာ။ တစ်ခုချင်းသာ ရေတွက်ပြီးတော့ ယူမယ်ဆိုလို့ရှိရင် အချိန်ဘယ်လောက် ကြာမတုန်းဗျာ ရေတွက်ပြီးအောင်။ အေး… ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲဗျာ။ ဒီတော့ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာတို့ဟာ ဖြစ်ပျက်တာ လျှပ်တစ်ပြက်မှုအချိန်မှာ ကုဋေတစ်သိန်းဆိုတော့ လျင်မြန်လိုက်တာဗျာ။ ဟောဒီလို တစ်ဖြစ်တည်း ဖြစ်၊ တစ်ပျက်တည်း ပျက်နေတာ။

သိက္ခာသုံးဖြာ တစ်ခါတည်းပြီး

ဒီတော့ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာပေါ်မှာ ဝီရိယ များများသန်သန်နဲ့ စိုက်စိုက်စူးစူး တည်နေအောင်ဟာ ထားမယ်။ ထားရင် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာပေါ်မှာ သက်ဝင်ပြီးတော့ စိုက်စိုက်စူးစူးနဲ့ တည်မနေပေဘူးလားဗျာ။

မေး - တည်နေတော့ အခုလောက် လျင်မြန်သွက်လက်ပြီးတဲ့ ဖြစ်ပျက်မှုတွေကို "ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ဖြစ်ပျက်တာကို မသိချင်ပေါင်" လို့ စိတ်ကထားလို့ အခုလည်း ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ဖြစ်ပျက်တာကို မသိဘဲနေပါ့မလားဗျာ။

ဖြေ - သိပါတယ်ဘုရား။

သိမယ်။ သိတော့ အခုလိုထားလို့မို့ သဘောလက္ခဏာ ဖြစ်ပျက်တာကို သိတဲ့အချိန် အဲဒါ "အဓိပညာ" တဲ့။ ဒီတော့ ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူတာရ၊ သောဝစသသတာဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံကာ လိုက်ပါတော့၊ သုံးပါးသော သိက္ခာကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဖြည့်လျက်နေပါတယ်။

ဘုရားဆုံးမတာ ဘာမှလိုလေသေးမရှိ

ဒီတော့ သိက္ခာသုံးဖြာကို ဒီလိုဖြည့်လျက်နေတော့ကို အားလုံးပြည့်စုံတော့ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တရည်မှန်းထား လာတာဟာပြီးပါရော။

"သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တလာတာ ဘယ်သင်းများပါလဲ" ဆိုတော့ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာ၊ သံသရာချမ်းသာ နှစ်ဖြာ တောင့်တတဲ့အတိုင်း ပြီးနိုင်တာကတော့ ဘုရားရှင်ဆုံးမတဲ့ အဆုံးအမမှတစ်ပါး သည့်ပြင်မရှိဘူးဗျာ။

ဒါကြောင့် ဘုရားရှင်ဆုံးမတော်မူတာရ၊ "သောဝစသသတာဂုဏ်" နဲ့ပြည့်စုံကာ လိုက်ပါ။ အခါမလင့်ဆိုက်လာ သံသရာ တစ်လျှောက်လုံး တောင့်တရည်ရွယ်မှန်းထားတာ ပြီးပါရော။

မေး - ဒီတော့ ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူပါတဲ့ အဆုံးအမကို "သောဝစသသတာဂုဏ်" နဲ့ ပြည့်စုံကာလိုက်ပါရတာ တစ်ပါးပြေးသွားတဲ့စိတ်တွေ မပြေးသွားရအောင်ဟာ ဝီရိယနဲ့ထူထောင်ပြီးတော့ ထားရတာများ ပင်ပန်းသလားဗျာ။

ဖြေ - မပင်ပန်းပါဘုရား။

မေး - ပစ္စည်းများ ကုန်သလားဗျာ။ (မကုန်ပါဘုရား)

မေး - တစ်ပါးသူတွေ သိသလားဗျာ။ (မသိပါဘုရား)

မသိပေါင်ဗျာ။

တိုက်ရိုက်လှယူ ဝိတ်ပင်၍မရသော ပုဂ္ဂလိက စီးပွားချမ်းသာ

မေး - ဒီတော့ ဝီရိယအရှင်သခင်သန္တာန်မှာ အစုလိုဆိုက်လာတော့ ချမ်းသာတယ်။ ဒီချမ်းသာကို မသိအောင်ဟာ တစ်ပါးသောသူတွေက ဆောင်လို့ ယူလို့များ ဖြစ်ပါ့မလားဘျာ။ ဒီတော့ ဒီချမ်းသာဆိုက်လာတော့ ဝီရိယအရှင်သခင်ရဲ့ သန္တာန်မှာ ဆိုက်တာတွေကို "အနိုင်အထက်ပြုပြီးတော့ ယူမယ်" လို့ ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာတို့က ယူနိုင်ပါမတုန်းဘုရာ။

ဖြေ - မည်သူကမျှ မလုမယူနိုင်ပါဘုရား။

မယူနိုင်ဘူးဗျာ။ ဒီတော့ နောက်က ခုလိုဆုံးမတာကိုသိပြီးတည်အောင် ဝီရိယများများထားတော့ သီလအနှစ်၊ သမာဓိအနှစ် ပညာအနှစ်တို့ဟာ အစဉ်အားဖြင့် တိုးတက်တယ်။

မေး - သီလအနှစ်၊ သမာဓိအနှစ်၊ ပညာအနှစ်တို့ဟာ အစဉ်အတိုင်း တိုးတက်တာကို မတိုးတက်ရအောင် ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာကမှ တားဆီးကန့်ကွက်လို့ ဖြစ်ပါ့မတုန်းဘုရာ။

ဖြေ - မတိုးတက်ရအောင် မည်သူကမှ မတားဆီးနိုင်ပါဘုရား။

အေး… ဒီတော့ နောက်ကဆည်းပူးထားတဲ့ ပါရမီဂုဏ်တွေဟာ ပြည့်စုံလုံလောက်လိုက်တာဗျာ။

ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူတာရ။ "သောဝစဿတာဂုဏ်" နဲ့ ပြည့်စုံကာလိုက်ပါတော့ အခါမလင့်ဆိုက်လာ။ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တရည်ရွယ်မှန်းထားတာအားလုံး ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာ၊ သံသရာချမ်းသာနစ်ဖြာ တောင့်တကြတာဗျာ။ ပြီးတော့ တောင့်တတဲ့အတိုင်းဟာ အခါမလင့်ဆိုက်လာလို့ ပြီးပါရော။

ပါရမီတွေကတော့ အလုံအလောက်

"ဒီပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာ၊ သံသရာချမ်းသာနစ်ဖြာကို ရဖို့ရာများခက်တယ်ဗျာ" လို့ စိတ်များ ပင်ပန်းကြရဦးမှာလားဗျာ။ (မပင်ပန်းကြရပါဘုရား) မပင်ပန်းကြရပါဘူးနော်။ ဘာကြောင့်တုန်းဆိုတော့ ဆုံးမတော်မူတာအရ "သောဝစဿတာ" ဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံကာလိုက်ပါတော့ အခါမလင့်ဆိုက်လာ တောင်းတတဲ့အတိုင်း ပြီးပါရော။

မေး - ဒီတော့ နှစ်ပါးချမ်းသာရဖို့ရာ ဘုရားဆုံးမတော်မူတာ လိုက်ပါရတာ တစ်ယောက်တည်းနေရင်ကောဗျာ ဆောင်လို့ ယူလို့ ဖြစ်ပါရဲ့လားဗျာ။

ဖြေ - ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

ပရိသတ်တွေအများကြီးနဲ့ နေရင်းထိုင်ရင်းကောဗျာ။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)

ဖြစ်တာပဲဗျာ။ စေတီရင်ပြင်၊ ဇောတိရင်ပြင်မှာ နေရင်းကောဗျာ။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)

ဖြစ်တာပဲဗျာ။ မိမိတို့နေရာ အိမ်ဝင်းခြံမှာ သားသမီးတွေ၊ မြေးတွေ၊ မြစ်တွေနဲ့ နေရင်းကောဗျာ။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)

အေး… ဆောင်လို့ဖြစ်တာပဲဗျာ၊ ဒီတော့ ဤကဲ့သို့ ဆောင်ဖို့ဆိုတာကို ရွေးနေရဦးမှာလားဗျ။ (မရွေးရပါဘုရား)

ဣရိယာပုတ်ကကောဗျာ ရွေးနေရဦးမှာလားဗျာ။ (မရွေးရပါဘုရား)

မရွေးရပါဘူးဗျာ။ ဒီတော့ ဘုရားရှင်ဆုံးမတော်မူတာရလို့ "သောဝစဿတာ" ဂုဏ်နဲ့ပြည့်စုံကာ လိုက်ပါ။ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တရည်ရွယ် မှန်းထားတာတွေဟာ ပြီးပါရော။

နောက်က ဆည်းပူးထားတဲ့ ပါရမီဂုဏ်တွေဟာ ပြည့်စုံလုံလောက်လိုက်တာဗျာ…။

ဒီတော့ ဆောင်ကြယူကြလို့ ပြီးတာတွေကတော့ လျှောက်ပြောလို့ ကုန်နိုင်တာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ဧကာအချိန်မှာ ပင်လျှင် ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူသည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဘုရားရှင့်ထံတော်မှောက်ရောက် ဘုရားရှင် အသရေတော်ကို မျက်

မှောက် ကြည်ညိုကြရ၊ ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာမှ အားမရမရောင့်ရဲနိုင်၊ စိတ်အား ဖြင့်ကြည့်၊ ပူဇော်ခြင်းပြု၊ ပူဇော်ခြင်းပြုတာ ဘယ်လိုတုန်းဆိုတော့… အားလုံးသိကြတဲ့ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး၊ လေးပါးပစ္စည်းနှင့်အတူ အားရရောင့်ရဲမှုကိုပဲ မဖြစ်နိုင်ကြ၍ ဒီတော့ အစဉ်သနားလို့ ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်းသိထားတဲ့ အတိုင်းဟာ သိစေတော်မူ၍ "သောတ စသသတာ" ဂုဏ်နဲ့ပြည်စုံကာ လိုက်ပါ၊ အခါမလင့်ဆိုက်တာ၊ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တရည်ရွယ် မှန်းထားခဲ့ကြတာတွေဟာ ပြီးကြတာ ခဏအချိန်မှာပင်လျှင်ပဲ မှတ်သားပြီးတော့ ပြောလို့မကုန်နိုင်အောင် များသဗျာ။ ကုဋေရာပေါင်း၊ ထောင်ပေါင်း၊ သောင်းပေါင်း၊ သိန်းပေါင်း၊ သန်းပေါင်း…၊ တခါတလေ အသင်္ချေ…။

မှန်းသလောက်မက အဆိုတွေပါရ

ဟော… ဒီတော့ အချိန်အခါမြင့်မြတ်တာ သိပြီးတော့ ဤကဲ့သို့ အချိန်အခါကို အနည်းငယ်မျှမှ အချည်းအနှီး မဖြစ်ရအောင် စီစစ်ကာ ဝီရိယနဲ့ထူထောင်ပြီးတော့ ဆောင်လာကြတာ ဆက်ကာဆက်ကာနဲ့ အားလုံး သူတော်ကောင်းအများ လက်ထက်သို့ ဆိုက်လာပါရော။

အခုလည်းပဲ "အချိန်အခါ ဘဝညီတယ်၊ ရှေးအရှင်တို့လိုပဲ အရယူမယ်" မြင့်မြတ်တဲ့ဆန္ဒဖြင့် မိမိလည်းပဲ ဘုရားရှင်ဆုံးမတော်မူတာကို လိုက်ကာ သာသနာတည်မှု အဖြာဖြာပြုလို့၊ အစဉ်သနားလို့ ညွှန်ကြားဆုံးမတာကို လိုက်ပါ၊ တောင့်တတဲ့အတိုင်းဟာ ပြီးပါရော။ ဤကဲ့သို့ ပြီးကြပြီဆိုတော့ကို… မှန်းတဲ့အတိုင်းဟာ ပြီးရုံမျှမက အဆိုတွေပါရပါတယ်၊ ဘယ်ကဲ့သို့ ပြီးပါသတုန်းဆိုတော့ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တရည်ရွယ် မှန်းထား လာတာတွေဟာ ပြီးပါရော။

ပုထုဇဉ်အနွယ်တွေ သတ်ဖြတ်၍ အရိယာဘုံသူ ဘုံသား မိမိဖြစ်ပါရော။ ဒီတော့ကာ… ကိုယ်တွင်မျှ မကဘူး။ ဤကဲ့သို့ သာသနာတည်မှု လေးပါးပစ္စည်းဖြည့်၍ လေးပါးပစ္စည်းနဲ့လိုက်ပါ။ သာသနာတည်မှုပြုတော့ကို "တစ်လောကလုံး လူတွေ၊ နတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေဟာ အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်တဲ့ ချမ်းသာမှန်းရာ ဗောဓိနဲ့ အတားအဆီး၊ အပိတ်အပင်မရှိ ယူကြရော" လို့ အခုလို ဝေရက်၊ ငှရက်၊ ဝေနိုင်၊ ငှနိုင် ပေးနိုင်တာဗျာ။ ဘုရားရှေ့လက်ထက်တော်က ဒီလိုဆောင်ကြ၊ ယူကြတာ။

ဆောင်ကြ၊ ယူကြလို့ ပြီးကြတဲ့လူတွေ၊ နတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေကတော့ လျှောက်ပြောလို့ မကုန်နိုင်ဘူး။ အားလုံးတို့ဟာ မှတ်သားပြီးတော့ ထားရှိတယ်။ အဲဒီလို မှတ်သားပြီးတော့ကို အမှတ်ရနိုင်တာပါ့ဗျာ။

ဘယ်လိုတုန်းဆို အနာထပိဏ်တို့၊ ဝိသာခါတို့၊ ရာဇဗြိုဟ် ပြည်ကြီးအရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရတို့ဆိုတာ အခုလို ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူတော့ အားလုံးနိုင်ငံတို့သို့ ဘုရားရှင် ကြွတော်မမူခင်ကပင် "ကြွပြီးတော့ကို တပည့်တော်အား ချီးမြှောက်တော်မူတဲ့အခါမှာ အားလုံးနိုင်ငံတို့သို့ ရှေးဦးစွာ ကြွချီတော်မူတဲ့အခါအားလုံး ရှိခိုးပူဇော်ခြင်း ပြုပြီးတော့ကို အစ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ မြတ်နိုးပူဇော်ကြသလိုပါဗျာ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးလေးပါးပစ္စည်း အစုံတိုက်တာတွေနဲ့ ဒီလို ပူဇော်ပြီး -

ဆုံးမတာ လိုက်မှာ ပုထုဇဉ်အနွယ်က ပြတ်ပြီးတော့ အရိယာဘုံသားဖြစ်၍ မိမိလည်းပဲ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တတဲ့အတိုင်းပြီးရော။ ထိုတွင်မျှမက နိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားတွေနှင့်တကွ စိတ်နှလုံးအလို တောင့်တတဲ့အတိုင်း ပြီးကြတယ်ဗျာ။ အထက်ကသိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်တွေလည်း ဤစကြဝဠာမျှမက တစ်ပါးစကြဝဠာတို့မှာလည်း ရောက်ပြီးတော့ အစီးအပွားတွေ များလိုက်ကြတာ။ ဒါကြောင့် ကုသိုလ်များ ပြုပြင်ပြီးပြီဆိုတော့ မှန်းသလောက်မက အဆိုတွေပါရပါသဗျာ…။

"ရာဇဗြိုဟ်ပြည်က သာလား" ဆို သာဝတ္ထိမှာလည်းပဲ အနာထပိဏ်တို့ ဝိသာခါတို့ အနာထပိဏ်ကလည်း ဘုရားရှင်ကို ပင့်လျှောက်ပြီးတော့ ကျောင်းတိုက်အရံနှင့်တကွ အခုလို လေးပါးပစ္စည်းနဲ့ ဘာမျှမလိုရအောင် ပူဇော်တယ်။

ဒီတော့ အခုလိုပဲ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တလာခဲ့တဲ့အတိုင်း ကိုယ်တွင်မျှမက သူတို့မြို့မှာ လူဘယ်လောက်များသတုံးဆို ခုနစ်ကုဋေကျော်တဲ့။ ငါးကုဋေက အရိယာ၊ ကြွင်းကျန်တာ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာမတွေ အကုန်ဖြစ်ကြသဗျာ။ ဒါက သူတို့မြို့တွင်ပဲ ပြောတာဗျ။ တစ်ပါးနိုင်ငံ တစ်ပါးမြို့တွေကရောက်ပြီး အစီးအပွားများ ကြတာတွေကတော့ မှတ်သားပြီးပြောလို့ ကုန်နိုင်ပါ့မလားဗျာ။ (မကုန်နိုင်ပါဘုရား)

မေး - မကုန်နိုင်ဘူးဗျာ။ ဒီတော့ အထက်က သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်တွေက ဒီစကြဝဠာမှျ ကရဲ့လားဗျား။

ဖြေ - မကပါဘုရား။

အေး… ဒါတွေလည်းရောက်ပြီးတော့ မြတ်နိုးပူဇော်ခံ့မတာတွေကို လိုက်ပါကြတော့ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တရည်ရွယ် မှန်းထားလာတာတွေ ပြီးလိုက်ကြတာဗျာ။

တစ်လောကလုံး ရိုက်ချွန်းလှစ်ဖွင့်

ဒါကြောင့် ဒီလိုသာသနာတည်မှုပြု၊ ဆုံးမတာလိုက်ပါပြီးတော့ မှန်းသလောက်မကဘူး မိမိလည်းပဲပြီးတယ်။ "တစ်လောကလုံးကြီး အတားအဆီး အပိတ်အပင်မရှိ အထွင့်အထိပ်ဖြစ်ပါတဲ့ ချမ်းသာ၊ မှန်းရာ ဗောဓိနဲ့ယူကြရော့" လို့ ဝေရက်၊ ငှရက်၊ ဝေနိုင်၊ ငှနိုင်၊ ပေးနိုင်ပါသဗျာ။

နောက်က ဆည်းပူးထားတဲ့ ပါရမီဂုဏ်တွေက ပြည့်စုံလုံလောက်တာဗျာ။

ဟော… ဘုရားရှေ့လက်ထက်တော်ကသာ ဤကဲ့သို့ဆောင်လို့ မိမိလည်းပြီး၊ အားလုံး တစ်လောကလုံးတို့ဟာ ပြီးတာလား။ အခုကော သာသနာတည်မှုပြုပြီး ဆုံးမတော်မူတာလိုက်ပါလျှင် စိတ်နှလုံးအလို တောင့်တတဲ့အတိုင်းပြီး။

"တစ်လောကလုံးကြီးလည်းပဲ အတားအဆီး အပိတ်အပင်မရှိ အထွင့်အထိပ်ဖြစ်ပါတဲ့ ချမ်းသာ၊ မှန်းရာဗောဓိ အဖြာဖြာကို အလိုရှိသလိုယူကြရော့" လို့ ဝေရက်၊ ငှရက်၊ ပေးရက်ပဲ မနေဘူးလားဗျာ။

ဒီတော့ နောက်ဆည်းပူးထားတဲ့ ပါရမီဂုဏ်တွေဟာ ပြည့်စုံလုံလောက်လိုက်တာ ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးများ ဟုတ်တယ်လားဗျာ။ အေး… ယူရုံကလေးပါပဲဗျာ။

ဘုရားရှင်မှာကတော့ ပါရမီအစဉ်ဖြည့်တော်မူရတာ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းတဲ့။ ဖြည့်လို့ ဘုရားဖြစ်တော်မူလာတဲ့အခါကျတော့ အားလုံးတို့ကို အခုလို ချီးမြှောက်တော်မူနိုင်တာ ချီးမြှောက်တော်မူတော့ လိုက်ပါယူလိုက်ကြတာ အားလုံးတို့ဟာ ပြီးကြပါသဗျာ။

အခုလိုပဲ လိုက်ပါပြီးတော့ ဆောင်မယ်ဆိုလျှင် ဘုရားရှေ့လက်ထက်တော်က ရှင်ဘုရင်တွေ၊ သူဌေးတွေ ရှင်ဘုရင်၊ သူဌေး မဟုတ်ကြတာတွေ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ရောက်လာပြီးတော့ ဆောင်ကြတော့ အားလုံးတို့ဟာ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တမှန်းထား လာတာတွေဟာ ပြီးပါတယ်။

အထက်က သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်တွေလည်းပဲ စိတ်နှလုံးအလို တောင့်တတဲ့အတိုင်း ပြီးကြတယ်။

မေး - အခုကော အချိန်အခါနဲ့ ဘဝညီတယ်။ ရှေးအရှင်တို့လိုပဲ ဝီရိယနဲ့ ထူထောင်ဆောင်လျှင် မပြီးနိုင်ကြဘူးလားဗျာ။

ဖြေ - ပြီးနိုင်ကြပါတယ်ဘုရား။

ပြီးတယ်ဗျာ။

နဘာဝ နရုက်ချင်း

မေး - ဤကဲ့သို့ ချမ်းသာလိုလားကြတော့ မြန်မြန်ကြီး ယူကြမှာလားဗျာ။

ဖြေ - မြန်မြန်ကြီး ယူချင်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - မြန်မြန်ဆိုတော့ ဘယ်လောက်များ မြန်ချင်ကြတာတုန်းဗျာ။

ဖြေ - အခုချက်ချင်းပါဘုရား။

ဒါကတော့ ဘုရားရှင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်၊ ဂုဏ်တော်၊ တရားတော်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်၊ ဂုဏ်တော်၊ သံဃာတော်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်၊ ဂုဏ်တော်ကိုတော့ အားလုံးတို့ဟာ ဘုရားရှင် တပည့်သား၊ တပည့်သမီး ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာမတွေ ဖြစ်ကြတော့ ပြွမ်းတီးလို့မှာ သိရှိကြတယ်။ စကားမျှမပီ ငယ်စဉ်ကပင်လျှင်ဗျာ။ ပြီးတော့ တရားဂုဏ်တော် ခြောက်ဖြာမှာ

“အကာလိကော” လို့ မပါဘူးလားဗျာ။ (ပါပါတယ်ဘုရား)

မေး - **“အကာလိကော”** က ဘာပြောတာတုန်းဗျာ။

ဖြေ - **အခါမလင့် ချက်ချင်းအကျိုးရတာပါတဲ့ဘုရား။**

အေး… **“အခါမလင့်”** တဲ့ဗျာ။ ဒီတော့ ဆုံးမတော်မူတာ လိုက်ပါတော့ ဘုရားရှေ့လက်ထက်တော်က အခါမလင့် ဆိုက်လာလို့ လူရော၊ နတ်ရော၊ ဗြဟ္မာရော တစ်လောကလုံးကြီးဟာ ပြီးကြတာကတော့ သိထားပြီးသား ဖြစ်ကြသဗျာ။

မေး - ဘုရားဆုံးမတာရလို့ သာသနာတည်မှုပြုတာ လိုက်ပါလျှင် ဘုရားရှေ့လက်ထက်တော်က ပြီးသလို၊ စိတ်နှလုံးအလို ဆန္ဒပြည့်ကြသလို အခုကောဗျာ မပြီးပေဘူးလား။

ဖြေ - ပြီးပါတယ်ဘုရား။

ဆောင်ကြတာ ဆောင်ကြပြီ

အေး… **နောက်က** ဆည်းပူးထားတဲ့ ပါရမီဂုဏ်တွေက ပြည့်စုံလုံလောက်လိုက်ကြတာဗျာ…။

ဒါ သိပြီးပြီဆိုတော့ **“ရှေးအရှင်တို့ကဲ့သို့ ယူမယ်။ အနည်းငယ်မျှမှ** အချိန်အချည်းအနှီး မဖြစ်ရအောင်ဟာ စိစစ်**ပြီးတော့ ဆောင်မယ်”** လို့ ဘုရားဆုံးမတာရပြီးတော့ သာသနာတည်မှုကို ညီညာဖြဖြပြု၊ ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူပါတဲ့ **အဆုံးအမတို့ကို လိုက်နာကာ** သိက္ခာကို ဖြည့်ကျင့်ပြီး ယူကြတော့ အခါမလင့် ဆိုက်လာလို့ ရှေးအရှင်တွေ ပြီးဘိသကဲ့သို့ **ပြီးမှာသိပြီးတော့** -

“မိမိလည်းပဲ **ဆောင်မယ်၊ အားလုံးတို့ဟာလည်းပဲ** အချိန်အခါအားလျော်စွာ ဘဝအားလျော်စွာ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ **အထွဋ်အထိပ်တွေကို ပြီးစေမယ်”** လို့ ဘုရားရှေ့လက်ထက်တော်က ဆောင်သလို ဆောင်ကြတာဗျာ။

ဘယ်သင်းလဲဆိုတော့ မိမိလည်းပဲ လိုက်ပါဆောင်၊ အားလုံးတို့ကိုလည်းပဲ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပြီးတော့ ဘုရားရှင် **နှိုးမြှောက်တော်မူတယ်။** ဘုရားရှင် ဝမ်းမြောက်တော်မူတယ်ဗျာ။ ဘုရားရှင် ချီးမွမ်းတော်မူတယ်ဗျာ။ အခုလည်းပဲ ဘုရားရှင် **ဝမ်းမြောက်တော်မူတဲ့၊** ဘုရားရှင် **ချီးမွမ်းတော်မူ**ပါတဲ့ အဖြစ်မျိုးကိုရလို့ ဘုရားရှင် အလို တော်ပြည့်တာကို သိပြီးသကာလ **မိမိလည်းပဲဆောင်၊** တစ်ပါးသူတွေကိုလည်းပဲ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပြီးတော့ကို အချိန်မြင့်မြတ်တာသိပြီး နည်းနည်းမှ **အချိန်အချည်းအနှီး** မဖြစ်ရအောင်ဟာ **စိစစ်ကာ** တိုက်တွန်းနှိုးဆော် တိုင်ပင် ညီညွတ်ကြပြီးပြီဆိုတော့ အသီးသီး ဆောင်ကြတာ **ဆောင်ကြပြီ၊ ဝမ်းမြောက်ကြ။**

သာဓု… သာဓု… သာဓု…

■

အခန်း-၁၇

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သိကုံးဆုံးမပေးခဲ့သော ယောဂီ၊ သီလရှင်များအတွက် သံပေါက်လင်္ကာများ

စာရေးသူသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားခဲ့သော ဩဝါဒကထာများနှင့်တရားတော်များကို စုဆောင်းရှာဖွေသောအခါတွင် ထပ်မံတွေ့ရှိရသည်မှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး သိကုံးပေးသွားခဲ့သည်ဟု ကြားသိရသော သံပေါက်လင်္ကာများကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

အဆိုပါ သံပေါက်လင်္ကာများကို စာရေးသူအနေနဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရကိုယ်တော်တိုင် ရေးသားသိကုံးပေးခဲ့သည်လား သို့တည်းမဟုတ် အခြားခြားသော သံဃာနှင့်ယောဂီများမှ သိကုံးပေးခဲ့သည်လားဆိုသော အချက်များကို သေသေချာချာ လေ့လာစေ့ငုကြည့်သောအခါတွင် တချို့သော အချက်အလက် အထောက်အထားများအရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရကိုယ်တော်တိုင် သိကုံးခဲ့ပြီး ယောဂီနှင့်သီလရှင်ကြီးများကို ရွတ်ဆိုပွားများစေခဲ့သည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။

ထိုအချက်သည် စာရေးသူသိမှီသလောက်သော အချက်အလက်မှတ်တမ်းများသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ အနည်းငယ်မျှသော အချက်အလက်အနေနှင့်လည်း လွဲချော်ကောင်း လွဲချော်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် သတ်မှတ်ရွတ်ဆိုစေခဲ့သည်ဟူသော အချက်များကြောင့် ချန်လှပ်ပစ်ပယ်ထား၍ မရနိုင်ကောင်းပါ။

ထိုအချက်များကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရကိုယ်တော်တိုင် သိကုံးပြုစုခဲ့သည်ဆိုသော လင်္ကာသံပေါက်များကို စာဖတ်သူများ လေ့လာပွားများကြည်ညိုနိုင်ကြစေရန်အတွက် စုဆောင်းထည့်သွင်းပေးလိုက်ပါသည်။

သို့ရာတွင် စာရေးသူအနေနဲ့ ဝန်ခံလိုသောအချက်မှာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သုံးဌာနဟု ခေါ်ဝေါ်ရမည့် ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင်၊ ရွှေဘိုအောင်မြေ၊ အင်ကြင်းပင် စသည့် နေရာဌာနများတွင် တရားလာရောက်အားထုတ်ကြသူ ယောဂီနှင့်သီလရှင်ကြီးများ၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မေတ္တာရိပ်အောက်ဝယ် လာရောက်မှီခိုနေထိုင်ကြသူ ယောဂီနှင့် သီလရှင်ကြီးများကို ဆိုဆုံးမခဲ့သော သံပေါက်လင်္ကာများ အများအပြား ရှိခဲ့ပါလိမ့်မည်။

သို့သော် စာရေးသူအနေနဲ့ စုဆောင်းမိသမျှဆိုရသော် ယခုဖော်ပြပေးမည့် လင်္ကာသံပေါက်များကိုသာ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သောကြောင့် တွေ့ရှိရသလောက်ကိုပင် စုဆောင်းရေးသား ဖော်ပြပေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သံပေါက်လင်္ကာများကို သုံးသပ်လေ့လာကြည့်ခြင်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သီကုံးပြုစုပြီး ရွတ်ဆိုစေခဲ့သော သံပေါက်လင်္ကာများကို လေ့လာ သုံးသပ်ကြည့်လျှင်မူ အောက်ဖော်ပြပါအချက်များကို လေ့လာတွေ့ရှိရပေမည်။

အဆိုပါ သံပေါက်လင်္ကာများထဲမှ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုလုပ်သည့်အချိန်ကာလတွင် ရွတ်ဆိုခိုင်းသည့် ပိုဒ်ရေပါဒ (၈၈) ပိုဒ်ရှိသည့် သံပေါက်လင်္ကာကို လေ့လာကြည့်မည်ဆိုလျှင် အောက်ပါအချက်များကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အပိုဒ်ရေ (၁) မှ (၁၇) အထိရှိသော လင်္ကာသံပေါက်များကို သုံးဌာနစလုံးတွင်ဖြစ်သော ကျောက်ဆည် ဝေဘူချောင်၊ အင်ကြင်းပင်နှင့် ရွှေဘိုအောင်မြေ စသော ကျောင်းတိုက်ကြီးမှန်သမျှတွင် မှန်သမျှတွင် ရွတ်ဆိုစေခဲ့ပြီး ကျန်အပိုဒ်ပါဒများကိုမူ သက်ဆိုင်ရာ အလိုက်ရွတ်ဆိုစေခဲ့သည်ဟု လေ့လာသုံးသပ်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်နည်းဆိုရသော် အဆိုပါ အပိုဒ်ပါဒများသည် ခြေဆင်းပိုဒ်များဟုပင် အလွယ်ခေါ်ဆိုရပါလိမ့်မည်။

- အပိုဒ်ရေ ပါဒ(၁) မှ (၁၂) အထိရွတ်ဆိုသော (ခြေဆင်းအပိုဒ်ပါဒ)များအပြီးတွင်
- အပိုဒ်ရေ ပါဒ(၁၃) မှ (၁၇) အထိသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုသည့်အခါတွင် ရွတ်ဆိုရသောလင်္ကာသံပေါက်များ ဖြစ်ပါသည်။
- အပိုဒ်ရေ (၁၈) မှ အပိုဒ်ရေ (၃၃) အထိသည် ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင်တွင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက်များ ဖြစ်ပါသည်။
- အပိုဒ်ရေ (၃၂) မှ အပိုဒ်ရေ(၇၅) အထိသည် ဘုရားစေတီကြီးကို ထီးတော်ပူဇော်သည့်အခါတွင် လည်းကောင်း တန်ဆောင်း၊ ဇရပ်များ ဆောက်လုပ်ပူဇော်သောအခါတွင်လည်းကောင်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေသော လင်္ကာ သံပေါက်များဖြစ်သည်ဟူ၍ သိရှိရပါသည်။
- အပိုဒ်ရေ (၇၆) သည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ကြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွတော်မူရာတွင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခဲ့သည်ဟု သိရသော လင်္ကာသံပေါက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။
  (သို့သော် စာရေးသူအနေနှင့်မူ အဆိုပါလင်္ကာသံပေါက်များကို ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးစပ်ခဲ့သည်မဟုတ်ဘဲ တချို့သောယောဂီသီလရှင်များ၊ သံဃာတော်ကြီးများမှ ဖြည့်စွက်ရေးသားခဲ့သည်ဟူ၍သာ သုံးသပ်မိပါသည်။ သို့သော် အဆိုပါ သုံးသပ်ချက်သည် စာရေးသူ၏အမြင်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်)
- အပိုဒ်ရေ (၇၇) (၇၈) နှင့် (၇၉) တို့သည် အင်ကြင်းပင်ကျောင်းတိုက်ရှိ စေတီတော်နှင့် ပိဋကတ်တိုက်တော် ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်တို့တွင် ပူဇော်ရန် ရွတ်ဖတ်စေခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။
- အပိုဒ်ရေ (၈၀) မှ အပိုဒ်ရေ (၈၈) အထိသည် အင်ကြင်းပင် ရွှေချက်သိုစေတီတော်မြတ်ကြီးကို ပူဇော်စေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက်များ ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါ သံပေါက်လင်္ကာများကို လေ့လာနိုင်ကြစေရန်အတွက် စာရေးသူအနေနဲ့ အတတ်နိုင်ဆုံး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြစ်အောင် ရှာဖွေစုဆောင်း ထည့်သွင်းပေးထားပါသည်။ စာရေးသူအနေနှင့် ရှာဖွေစုဆောင်းရခြင်း အကြောင်းအရင်းကိုဆိုရအံ့သော် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး လက်ထက်တော်တွင် သာသနာတော်ကြီးအတွက် ပြုခဲ့သော အကြောင်းချင်းရာမှန်သမျှကို သိမှီသလောက် ရှာဖွေစုဆောင်း ပေးလိုရင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကုသိုလ်အရေးပြုဆောင်တွင် နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းနိုင်အောင်ရော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လွယ်လင့်တကူ ပြုဆောင်နိုင်အောင်ရော ကြိုးကုတ်အားထုတ်ခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်သောကြောင့်

ကျန်ခဲ့ရသည့်သမိုင်းမှတ်တမ်း မဖြစ်စေလိုသော စိတ်ဆန္ဒသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ သံပေါက်လက်ာများကို လေ့လာဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပြုစေလိုသောကုသိုလ်စိတ်ကို သိရှိနားလည်လာနိုင်လိမ့်မည်ဟုသာ စာရေးသူမှဆိုချင်ပါသည်။

■

အခန်း-၁၈

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်မြွက်တော်မူ၍ စရဏကုသိုလ်များ ဆောင်ရွက်ကြရာတွင် ရွတ်ဆိုကြစေခဲ့သောလင်္ကာသံပေါက်များ

၁။ နိုင်ငံမြို့များ၊ ဘုရားကြွသော်၊
ဖြာဖြာမင်းပေါင်း၊ စိတ်ကောင်းရွှင်ပျော်၊
ဓမ္မမပြောင်း၊ သောင်းသောင်းနှိုးဆော်၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ တက်လှမ်းစေဖို့နော်။
၂။ ဂင်္ဂါသဲမျှ၊ မကဗုဒ္ဓါ၊
ညီညာသနား၊ ပေါ်ကြွားဓမ္မာ၊
လိုက်နာလိုလား၊ အများတို့ပါ၊
မယိုင်လဲ၊ နိုင်မြဲတို့သစ္စာ။
၃။ သမ္မာဗုဒ္ဓ၊ ညီမျှဟောသည်၊
တသံတမိန့်၊ ချိုမြိန်စွာစည်၊
ညီညာအားလုံး၊ ကျင့်သုံးပါမည်၊
သစ္စာပြု၊ ပြီးမှုနိဗ္ဗာန်ပြည်။
၄။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ တရားရေယာဉ်၊
နိဗ္ဗာန်ရွှေမြို့၊ ဆောင်ပို့အစဉ်၊
ရေယာဉ်စီးလို့၊ ခရီးကိုနှင်၊
ဆုံးခန်းပေါက်၊ ဆိုက်ရောက်နိဗ္ဗာန်ဝင်။
၅။ တလောကလုံး၊ ရွှင်ပြုံးကြစေ၊
ကံတော်ဘုရား၊ တည်ထားပြီးလေ၊
သဒ္ဓါတူမျှ၊ ယူကြမသွေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ တက်လှမ်းမြို့ရွာပြေ။
၆။ နိုင်ငံမြို့ပေါင်း၊ ဆုတောင်းညီညာ၊
နိဗ္ဗာန်ရွှေနန်း၊ စံမြန်းဖို့ခါ၊
ပါရမီကောင်း၊ ဖြည့်လောင်းခါခါ၊
မနားပဲ၊ အားခဲသူတော်စွာ။

၇။ မကောင်းအမှု၊ မပြုလွှဲရှောင်၊
ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ မြဲပြုဆွဲဆောင်၊
ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး၊ စိတ်ထားတည်အောင်၊
ဩဝါဒ၊ ဗုဒ္ဓထွန်းဘုန်းခေါင်။

၈။ မေတ္တာအေးမြ၊ ဘေးပရန့်ကွာ၊
ဘုရားအကြိုက်၊ များလိုက်မြို့ရွာ၊
ဗောဓိဆုပေါင်း၊ ပြီးကြောင်းသေချာ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ တက်လှမ်းယူဖို့ပါ။

၉။ မေတ္တာနိုင်မြဲ၊ မလဲမပြို၊
လူလုံး နှုတ်လုံး၊ အားလုံးကြည်ညို၊
ဘေးရန်အပေါင်း၊ အေးကြောင်းတိုတို၊
မေတ္တာထား၊ တရားကျင့်စေလို။

၁၀။ ဗြဟ္မစိုရ်လေး၊ ဟိုရှေးနဂို၊
လူလုံး နှုတ်လုံး၊ အားလုံးကြည်ညို၊
ဘေးရန်အကြောင်း၊ အေးကြောင်းပိုပို၊
စိုရ်တရား၊ အများကျင့်စေလို။

၁၁။ တလောကလုံး၊ ရွှင်ပြုံးစေရန်၊
သိက္ခာသုံးပါး၊ ယောကြားအမှန်၊
ဝိဇ္ဇာရောင်လင်း၊ မှောင်ကင်းအမြန်၊
နတ်လူပေါင်း၊ အောင်ကြောင်း အောင်ပင်ကဲ။

၁၂။ ပါနိုင်ပါက၊ လာကြပျော်ပျော်၊
နိဗ္ဗာန်အောင်နန်း၊ စိတ်မှန်းရည်ရော်၊
ကုသိုလ်ဝဝ၊ ပြုကြစို့နော်၊
မေတ္တာပွား၊ ဖိတ်ကြားညီညာခေါ်။

(ယခုဖော်ပြပေးထားသော အပိုဒ်ရေ (၁)မှ (၁၂) အထိသည် ခြေဆင်းပါဒအပိုဒ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ မည်သည့်နေရာ၌ ရွတ်ဖတ်သည်ဖြစ်စေ ယခုရွတ်ဆိုသော ခြေဆင်းပိုဒ်များကို အရင်ဦးဆုံး ရွတ်ဆို ဟန်ရှိပါသည်)

ကုသိုလ်ပြုသည့်အခါတွင် အမြဲရွတ်ဆိုနိုင်သော လင်္ကာသံပေါက်များ

၁၃။ သူတော်ကောင်းခြင်း၊ ပေါင်းသင်းညီတယ်၊
ပူလားအေးလား၊ ချွေးကသွယ်သွယ်၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ တက်လှမ်းဖို့ရွယ်၊
မပင်ပန်း၊ ရွှင်လန်းစိတ်ကကြွယ်။

၁၄။ ပါရမီဆယ်၊ သုံးသွယ်ပြည့်ကြောင်း၊
ခွဲသာတွဲခါ၊ နွဲ့ခါပြည့်လောင်း၊
ဗောဓိအစုံ၊ ကြည့်ယုံဆုတောင်း၊
သဗ္ဗညု၊ ရောင်ခြည်ဖြာ၊
အောင်ပြီကြာ၊ ရောက်တဲ့ စည်မောင်း။

၁၅။ မေတ္တာလှစ်ခါ၊ မေတ္တာရေမြန်း၊
အေးအေးထွေထွေ၊ အေးလေစေမှန်း၊
မများအယူ၊ တရားတူကျင့်စမ်း၊
ခေတ်သုံးပါး၊ များဝေနေ၊ ရကြစေ၊ နိဗ္ဗာန်မြို့နန်း။

၁၆။ လူရောနတ်ပါ၊ မြတ်စေရာ၊ မှတ်ပါအများသုံး၊
အေးစေမြစေ၊ မေတ္တာရေ၊ သုံးလေမြို့ရွာလုံး၊
မွှေးကြိုင်ပြိုင်နံ့၊ မေတ္တာနံ့၊ သင်းပျံ့နယ်မဆုံး၊
စိတ်ထားမြင့်မြတ်၊ မေတ္တာခေတ်၊ လူနတ်အချစ်ဆုံး။

၁၇။ သုံးတိုက်ဟု သုန်းထိုက်သူ၊ နတ်လူကပွမ်း၊
ပျော်ရွှင်ပျော်ရွှင်၊ မျှော်မြင်တော်စမ်း၊
ထီးနှင့်စိန်ဖြာ၊ ထိန်ဝါရောင်သန်း၊
ကြိုက်ဗောဓိ အနိုင်ယူ၊ ပြိုင်မတူ၊ နိဗ္ဗာန်မြို့နန်း။

ကျောက်ဆည်မြို့ ဝေဘူချောင်တွင် ရွတ်ဆိုစေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက် (ခြေဆင်းပိုဒ်အပြီးတွင် အပိုဒ်ရေ ၁၈ မှ ၃၃ အထိ ဆက်တိုက်ရွတ်ဆိုရပါမည်)

၁၈။ ဝေဘူတောင်မင်း၊ မှောင်ကင်းတောစေ၊
နန်းဆောင်ပြသာဒ်၊ ရေပ်ထွေထွေ၊
တံခွန်စည်ထီး၊ ခတ်မီးမြိုင်ဝေ၊
တံတားလမ်း၊ ဖြောင့်တန်းဝဲယာမြေ။

၁၉။ နှစ်မည်ပေါင်းစပ်၊ ကောင်းမြတ်နေရာ၊
ရေမြူရေမြှာ၊ ဝေဘူဝေဘာ၊
ဝိဇ္ဇာမှောင်ကင်း၊ ရောင်လင်းဖြာဖြာ၊
မြိုက်တရား၊ ဆိုက်ငြားများနေရာ။

၂၀။ ဝေဘူဝေဘာ သာသနာ၊ ရောင်ဝါထွန်းတောက်၊
ကန်တော်ဖြာဖြာ လွန်သာယာ၊
ဝေးကွာ ဘေးဘယာ၊
စေတီတော်များ အစဉ်အား၊ ညွှတ်တွားအခါခါ၊
လူရှင်နတ်ရော ဗြဟ္မာရော၊ ကြည်ဖော်လွန်သဒ္ဒါ။

၂၁။ ကောင်းကင်စွန်းက၊ သွန်းချရေချို၊
ဝိုက်ခွေရစ်သန်း၊ တောင်တန်းမြိုင်စုံ၊
ချောက်အများနှင့်၊ မြောင်ကထိုထို၊
သွင်သွင်စီး၊ ကံကြီးဒေသကို။
၂၂။ သစ်ပင်ပိုးများ၊ စုံလာစေဖွယ်၊
သီးလာပွင့်လာ၊ ညွတ်တွားသွယ်သွယ်၊
ဆွတ်လှူသူရှုံး၊ ပွင့်ဦးပါ့မယ်၊
ငုံအဖူး၊ ဝတ်ထူးမွေးနံ့ကြွယ်။
၂၃။ ဥယျာဉ်ရိပ်ကြီး၊ ပွင့်သီးစုံတယ်၊
အညွန့်အဖူး၊ ကွန့်မြူးချယ်လှယ်၊
ကြည့်ရှုသူများ၊ အားမရဖွယ်၊
ကံရေတွင်း၊ လွန်မင်းရှုတင့်တယ်။
၂၄။ ဗောဓိဆုတွေ၊ ပြီးပြည့်စေ၊ ဖြည့်လေ
ပျော်ပျော်ရွှာ၊
ပျော်ရွှင်ဖြည့်လောင်း၊ ဗောဓိပေါင်း၊
ပြီးကြောင်းသောအရာ၊
မနားဘူးလေ တို့တွေ၊ မြို့ရွှေနိဗ္ဗာန်ပါ။
၂၅။ ဝဝပြည့်ပြည့် သာသာထီး၊ ငါးကြီးဒေသမှာ၊
သာသနာငါး ရှည်ကြာအား၊
တည်ငြားမြင့်မြတ်စွာ၊
တစ်လောကလုံး ရွှင်ရွှင်ပြုံး၊ ယူသုံးဆုံးမတော့။
၂၆။ ဝဝဗောဓိ ကုန်ကုန်သိ၊ သုခိနိဗ္ဗုတာ၊
ပြည့်ပြည့်ဗောဓိ ပျော်ပျော်ဖြည့်၊ သုခိနိဗ္ဗုတာ၊
သာသာမဂ္ဂင် ခရီးစဉ်၊ ပြည်ခွင်နိဗ္ဗုတာ၊
ဗောဓိပြီးအောင် ထီးတော်ဆောင်၊
ပြည်ဘောင်နိဗ္ဗုတာ။
၂၇။ ဒေသကျောင်းတိုက်၊ သိုက်မြိုက်တွေတွေ၊
မဟာဗောဓိ၊ တည်ရှိနိုင်ရွှေ၊
မိစ္ဆာမှောင်ကင်း၊ ရောင်လင်းမည်လေ၊
မှောင်အကင်း၊ လွတ်ကင်း များစေနေ။
၂၈။ ဒေသတောင်တန်း၊ ရွှင်လန်းစေဖွယ်၊
တောင်စဉ်တောင်ဝှမ်း၊ မြိုင်နန်းချယ်လှယ်၊
လှူရှင်နတ်များ၊ လွန်အားပေါ်ကြွယ်၊
ဗောဓိပန်း၊ ဆွတ်လှမ်းပျော်တဲ့နယ်။
၂၉။ ဝင်းဘော်ဘုရား၊ တည်ထားသူတွေ၊
တန်ခိုးထက်မြက်၊ တိုးတက်မှာလေ၊
သမီးသားနှင့်၊ ကြီးပွားတွေတွေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ တက်လှမ်းနိုင်ကြစေ။
၃၀။ ဘုန်းတော်ကိုဖွင့်၊ ဉာဏ်မြင့်သူတွေ၊
တန်ခိုးထက်မြက်၊ တိုးတက်မှာလေ၊
သမီးသားနှင့်၊ ကြီးပွားတွေတွေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ စံမြန်းနိုင်ကြစေ။
၃၁။ နံ့သာကြိုင်လျှမ်း၊ တိုက်ခန်းသာယာ၊
စီမံခမ်းနား၊ တည်ထားပြီးပါ၊
ဂုဏ်ထားများ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊
သီတင်းသုံး၊ ရွှင်ပြုံးနိုးမြင့်ပါ။

ဘုရားဗွာယမှာသည့်အခါတွင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခဲ့သောလင်္ကာသံပေါက်

၃၂။ နံ့သာကြိုင်လျှမ်း၊ တိုက်ခမ်းဖြာဖြာ၊
စီမံခမ်းနား၊ ပြီးအားပြီးပါ၊
ကိုးဂုဏ်တော်ပြန့်၊ အနှံ့စကြာ၊
သီတင်းသုံး၊ ရွှင်ပြုံးနိုးမြင့်ပါ။
၃၃။ အနန္တဘုန်း၊ မဆုံးနိုင်ပါ၊
ဂုဏ်ထားများ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊
ဒေသနန်းမြေ၊ မြန်းကြွတော်ပါ၊
ဘေးအပေါင်း၊ အေးကြောင်းဝေနေယျာ။
၃၄။ တထောင့်သုံးရာနှစ်ဆယ့်လေးဖြစ် သက္ကရာဇ်၊
မှတ်ချက် နှစ်ကောဇာ၊
ယင်းမာကြိုင်သင်း တော်သလင်း၊
လမင်းပြည့်ရက်မှာ၊
သူတော်ကောင်းတွေ သဒ္ဓါရွှေ၊ ပြုလေ
သာသနာ။
၃၅။ ကောင်းကင်ဝေလွှမ်း၊ ရေမြန်းဖြာဖြာ၊
လှူရှင်နတ်များ၊ ရွှင်အားသဒ္ဓါ၊
စေတီတော်မြတ်၊ ထပ်ထပ်တည်ခါ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ တက်လှမ်းယူဖို့ပါ။
၃၆။ မဟာဗောဓိ၊ တုမရှိပေါင်၊
တစ်နှစ်ရှစ်ခြောက်၊ ပင့်လျှောက်ခွင့်ဆောင်၊
လှူရှင်နတ်များ၊ ကိုးမျှားလေအောင်၊
ညီအမျှ၊ သိကြားထွင်ဖွဲ့ဘုန်းခေါင်။ **(ဗောဓိပူဇော်)**
၃၇။ တစ်ထောင့်သုံးရာ၊ နှစ်ဆယ့်ခွန်ခါ၊
ဝါခေါင်ဆန်းလေး၊ ဂဠုန်နေ့သာ၊

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား၊ ပွင့်အားချိန်မှား၊
ဤမြေကြီး၊ မြည်တီးပျော်ရွှင်စွာ။
၃၈။ လာပါစွာစွာ၊ သာသနာထမ်း၊
ထီးနှင့်စိန်မွှား၊ ထိန်ဝါရောင်သန်း၊
စိတ်အားသန်သန်၊ နိဗ္ဗာန်မြို့နန်း၊
လူနှင့်ရဟန်း သိကြားပါ၊
နတ်ဝိဇ္ဇာပါ၊ ကောင်းစေတဲ့လမ်း။
၃၉။ ဘုန်းတော်ကိုဖွင့်၊ ဉာဏ်ဖြင့်ထီးတင်၊
ခေတ်နွယ်ရုံဆန်း၊ ငုံပန်းပွင့်ဆင်၊
တစ်ထောင့်သုံးရာ၊ သုံးဆယ်သုံးတွင်၊
နယုန်လ၊ ကျော်ထသတ္တအင်။
၄၀။ တိုးသဒ္ဒါဟုံ၊ မြို့ရွာစုံပျော်လမ်း၊
ထီးမကိုင်ရှလျှ၊ နိဗ္ဗူမြို့နန်း၊ ဗောဓိလမ်း၊
မကိုင်ရှတူ၊ အကြိုက်ယူ၊ ဆိုက်တဲ့အောင်လမ်း။
၄၁။ အောင်စေအောင်စေ၊ အောင်စေရွှင်လန်း၊
ကောင်းဖို့အစဉ်၊ မပင်မပန်း၊
သုံးပါးသိက္ခာ၊ ကျင့်ရာမြတ်လမ်း၊
နတ်ရထား ထီးတော်တင်၊ ပြီးပျော်ရွှင်၊
ဘိသိတ်တော်မြန်း။
၄၂။ သာသနာအား၊ တည်ပြားလေစေ၊
ကျောက်တောင်ကျောက်ပြား၊
ဖောက်ထားမည်လေ၊
ရေလျှံထွက်ပန်း၊ တက်နန်းဝေဝေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ တက်လှမ်းယူမည်လေ။
၄၃။ စေတီတောင်မြတ်၊ ရောက်လျှက်တည်နေ၊
ရတနာမုနိ၊ တုမရှိဗုဒ္ဓ၊
ဘုန်းတော်ကိုဖွင့်၊ ဉာဏ်မြင့်သူတွေ၊
လိုအတိုင်း၊ မဆိုင်းပြည့်ဝစေ။
၄၄။ ရတနာမုနိ၊ တုမရှိဗုဒ္ဓေ၊
ကိုးဂုဏ်တော်ပြန့်၊ ရနံ့ကြိုင်လေ၊
လူလုံး နတ်လုံး၊ ရွှင်ပြုံးကြည်စေ၊
မှောင်မသန်း၊ အောင်နန်းနိဗ္ဗာန်ပြေ။
၄၅။ မဟာဗောဓိ၊ တုမရှိပါ၊
တစ်ထောင့်သုံးရာ၊ နှစ်ဆယ့်ခွန်ခါ၊
လူရှင်နတ်များ၊ ကိုးများစေရာ၊
ဗျာဒိတ်ထား၊ ရုပ်ပွားဖွင့် ဖြာဖြာ။
၄၆။ ဘုန်းတော်ကိုဖွင့်၊ ဉာဏ်မြင့်တည်အောင်၊
မိနသီရိ၊ မည်ရှိထွင့်ခေါင်၊
လူရှင်နတ်များ၊ လိုအားပြည့်အောင်၊
ဇမ္ဗူကျွန်း၊ တည်ထွန်းဘုန်းတော်ဆောင်။
၄၇။ အဋ္ဌဒီသာ၊ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊
ဘုန်းတော်ကိုဖွင့်၊ ဉာဏ်မြင့်သူတွေ၊
တန်ခိုးထက်မြက်၊ တိုးတက်မှာလေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ စံမြန်းနိုင်ကြစေ။
၄၈။ အဋ္ဌဒီသာ၊ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ
ဘုန်းတော်ကိုဖွင့်၊ ဉာဏ်မြင့်သူတွေ၊
ခြွေရံစီးပွား၊ ကြီးပွားတွေတွေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ စံမြန်းနိုင်ကြစေ။
၄၉။ ဝင်းတော်ဝင်းတော်၊ ဝင်းပေါ်အောင်နန်း၊
ရှစ်ပါးဒီသာ၊ ကြည်သဒ္ဓါလွှမ်း၊
စေတီမြတ်တန်ခိုးဖြာ၊ မိုးစကြာဖြန့်၊
နိုင်ငံပေါင်း ဘေးမသီ၊ မြို့ရွာပြည်
အေးမြရွှင်လန်း။
၅၀။ သမ္ဗုဒ္ဓေအား၊ တည်ထားသူတွေ၊
တန်ခိုးထက်မြက်၊ တိုးတက်မှာလေ၊
ခြွေရံစီးပွား၊ ကြီးပွားအရှည်၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊တက်လှမ်းနိုင်ကြစေ။
၅၁။ စေတီတောင်မင်း၊ ရောင်လင်းတော၊
သာသနာပြု၊ ကောင်းမှုသချို၊
လူရှင်နတ်များ၊ သိကြားဝိဇ္ဇေ၊
ဦးညွှတ်တွား၊ ဘုရားသမ္ဗုဒ္ဓေ။
၅၂။ စေတီတောင်မင်း၊ ရောင်လင်းတော၊
စေတီသိမ်ကျောင်း၊ တန်ဆောင်းတွေတွေ၊
လူရှင်နတ်ရော၊ မနောမြတ်ဆွေ၊
ဖူးညွှတ်သွား၊ ဘုရားသမ္ဗုဒ္ဓေ။
၅၃။ မဂ္ဂင်ဖောင်မှူး၊ ကျွန်မြူးစကြာ၊
ပူဇော်ညွှတ်တွား၊ အားမရပါ၊
လူလုံးနတ်လုံး၊ ရွှင်ပြုံးကြည်သာ၊
ဖောင်တော်ဦး၊ ဆုထူးနိဗ္ဗာန်လှာ။
၅၄။ အနန္တဘုန်း၊ အဆုံးလူလူ၊
လောကမုနိ၊ တည်ရှိတစ်ဆူ၊
လူရှင်နတ်ပေါင်း၊ ညွှတ်ပြောင်းကြည်ဖြူ၊
တရားသိုက်၊ များလိုက်နိဗ္ဗာန်ယူ။
၅၅။ ဘုန်းတော်ဂုဏ်မြင့်၊ ဆင့်ဆင့်သာသာ၊

လောကမုနိ၊ တုမရှိပါ၊
လူရှင်နတ်ပေါင်း၊ ညွှတ်ပြောင်းသဒ္ဒါ၊
ဘေးအပေါင်း၊ အေးကြောင်း မြှုပြည့်ရှာ။

၅၆။ တလောကလုံး၊ ညွှတ်ရုံးကြည်စေ၊
သကျမုနိ၊ တုမရှိဗုဒ္ဓ၊
လိုရာဗောဓိ၊ ပြီးပြည့်မည်လေ၊
ခေါင်ကမိုး၊ အောင်မျိုးအထွေထွေ။

၅၇။ ရာဇာအဓိ၊ အဘိရာဇေ၊
အတုမရှိ၊ မုနိဗုဒ္ဓေ၊
မကိုဋ်အမြတ်၊ ဆက်ကပ်ပြီးလေ၊
ဘေးရန်ရှောင်၊ အေးကြောင်းများစေနေ။

၅၈။ မကိုဋ်အမြတ်၊ ဆက်ကပ်သူတွေ၊
တန်ခိုးထက်မြက်၊ တိုးတက်မှာလေ၊
သမီးသားနှင့်၊ ကြီးပွားအရှည်၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ စံမြန်းနိုင်ကြစေ။

၅၉။ တံခွန်ဘုရား၊ တည်ထားသူတွေ၊
တန်ခိုးထက်မြက်၊ တိုးတက်မှာလေ၊
သမီးသားနှင့်၊ ကြီးပွားထွေထွေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ တက်လှမ်းနိုင်ကြစေ။

၆၀။ ကိုယ်ဖို့ကိုယ်ပါ၊ နိပါနှင့်စမ်း၊
စုရနစ်တန်၊ ကျင့်မှန်မြတ်လမ်း၊
ဝိဇ္ဇာကြီးထိုထို၊ မြကိုဆင်မြန်း၊
ထီးအမြတ်၊ တင်လှူမျှော်၊ ရွှင်ကြည်မျှော်၊
နိဗ္ဗာန်မြို့နန်း။

၆၁။ အောင်ပင်သာလမ်း၊ လှူဒါန်းသူတွေ၊
ချွေရုံစီးပွား၊ ကြီးပွားမည်လေ၊
လိုရာဗောဓိ၊ ပြီးပြည့်မသွေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ စံမြန်းနိုင်ကြစေ။

၆၂။ နိုင်ငံမြို့ပေါင်း၊ သူကောင်းမျှော်ခါ၊
ဝက်ပါလမ်း၊ ဆန်းဆန်းပြာပြာ၊
ဗောဓိနိုင်ယန်း၊ လှမ်းယူသူငါ၊
ကြိုက်ဗောဓိ၊ ဆိုက်မည့် တို့တူရွာ။

၆၃။ ဝေဿန္တရာစ်၊ မင်းစစ်မျှော်ရာ၊
ဝက်ပါလမ်း၊ ဆန်းဆန်းပြာပြာ၊
ပါရမီပေါင်း၊ ဖြည့်လောင်းစုံရွာ၊
ဆုယူတောင်း၊ ပြီးကြောင်း ဗောဓိပါ။

၆၄။ တံတိုင်းစောင်းတန်း၊ လှူတဲ့သူတွေ၊
ချွေရုံစီးပွား၊ ကြီးပွားမည်လေ၊
လိုရာဗောဓိ၊ ပြီးပြည့်မသွေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ စံမြန်းနိုင်ကြစေ။

၆၅။ မြင့်သာမြင့်သာ၊ ရှစ်ဖြာရောင်သန်း၊
စိန်စေ့စိန်စေ့၊ စိန်စေ့အောင်လမ်း၊
မဂ္ဂင်မဂ္ဂင်၊ မဂ္ဂင်ဖောင်ဆန်း၊
ဘေးရန်ငြိမ်း၊ မြို့နိုင်ငံ၊ တို့ပိုင်မှန်၊
နိဗ္ဗာန်မြို့နန်း။

၆၆။ မြင့်သာမြင့်သာ၊ ရှစ်ဖြာရောင်သန်း၊
စိန်စေ့စိန်စေ့၊ စိန်စေ့အောင်လမ်း၊
မဂ္ဂင်မဂ္ဂင်၊ မဂ္ဂင်ဖောင်ဆန်း၊
မေတ္တာမိုး၊ ရွာမည်မျှော်၊ ရွှေပြည်တော်၊
နိဗ္ဗာန်မြို့နန်း။

၆၇။ မြင့်ကြွယ်မြင့်မယ်၊ ဆင့်ရှယ်တက်ဆန်း၊
ရွှေကြာပြည်ရွာ၊ စေတနာလွှမ်း၊
ဘေးအေးရန်ကွာ၊ သူတော်မျှော်လမ်း၊
မြေနန်းမြင့်၊ မွှေးကြူကြူ၊ အေးလူလူ၊
နိဗ္ဗာန်မြို့နန်း။ (ဘုရားမြေဆင့်)

၆၈။ အရာမ်မြေများ၊ လှူထားသူတွေ၊
သမီးသားနှင့်၊ ကြီးပွားအရှည်၊
လိုရာဗောဓိ၊ ပြီးပြည့်မသွေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ စံမြန်းနိုင်ကြစေ။

၆၉။ နာဂါနာဂါ၊ နာဂါမျှော်မြန်း၊
သိကြားဗြဟ္မာ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာဖြန်း၊
သုံးပါးသိက္ခာ၊ ဖြောင့်စွာကျင့်လမ်း၊
မေတ္တာဖြန်း၊ အစေရာ၊ ပြေပြေစွာ၊
အေးမြရွှင်လန်း။

၇၀။ အောင်မြေအောင်မြေ၊ အောင်မြေပေါ်လမ်း၊
ဟင်္သာဟင်္သာ၊ ဟင်္သာရွှေနန်း၊
ဗုဒ္ဓေဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓေကြွမြန်း၊
လှနတ်ပေါင်း၊ မြူးမျှော်ရွှင်၊ ဦးတော်တင်၊
နိဗ္ဗာန်မြို့နန်း။

၇၁။ ကိုးဂုဏ်တော်မိုး၊ ဖြိုးဖြိုးစေကြာ၊
ဝေနေယျပေါင်း၊ အေးကြောင်းပြာပြာ၊
ဟင်္သာရွှေနန်း၊ ကြွလှမ်းတော်ခါ၊
တပည့်များ၊ သနားချီးမြှင့်ပါ။ (ဟင်္သာနှင့်ဂူတော်)

၇၂။ ရွှေဘုန်းတော်တိုး၊ လွှမ်းမိုးပြာပြာ၊

ဂရုဏာများ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊
ဟံသာနန်းမှ၊ မြန်းကြွတော်ခါ၊
သီတင်းသုံး၊ ရွှင်ပြုံးရိုးမြင့်ပါ။
၇၃။ ဘုရားအားကြည်ညို၊
မြတ်ဗောဓိ လိုတာရတယ်၊
ညွှန်းဆိုတော့လေး။
တရားအားကြည်ညို၊
ပညာဉာဏ် လိုတာရတယ်၊
ညွှန်းဆိုတော့လေး။
သံဃာအားကြည်ညို၊
ဘောဂ လိုတာရတယ်၊
ညွှန်းဆိုတော့လေး။
၇၄။ ဗြဟ္မာစိုးမိုးပါလို့၊ ရှေးရိုးနေပါ၊
နိဗ္ဗာန်တော်ပြည်အေးကာ၊ သာလှတယ်လေး။
၇၅။ ဝေဘူကျောင်းတိုက်၊ သိုက်မြိုက်ထေရာ၊
ရန်ကုန်မြို့ထူး၊ အဦးစွာ၊
တထောင့်သုံးရာ၊ တဆယ့်ငါးမှာ၊
ဗောဓိကျောင်း၊ ပြီးကြောင်းမေတ္တာဖြာ။

ရန်ကုန်မြို့သို့ ပထမအကြိမ် ကြွတော်မူခြင်းအတွက် စပ်ဆိုရေးသား ရွတ်ဆိုစေခဲ့သောလင်္ကာသံပေါက်

၇၆။ အဦးအစ၊ သမ္မတပါ၊
စောရွှေသိုက်မှူး၊ ရှင်မြူးမြို့ရွာ၊
တထောင့်သုံးရာ၊ တဆယ့်ခြောက်မှာ၊
ပင့်လျှောက်ထား၊ အများချမ်းသာရာ။

အင်ကြင်းပင် တိလောက သမ္မေညှုစေတီတော် မြတ်ကြီးအား ဘုန်းတော်မြှင့်သည့်အနေနှင့် ရွတ်ဆို ပူဇော်စေခဲ့သော သံပေါက်လင်္ကာပိုဒ်

၇၇။ မြေမြင့်ရေမြင့်၊ ဆင့်ဆင့်အောင်စေ၊
ဗုဒ္ဓအပေါင်း၊ ပွင့်ညောင်းမသွေ၊
ဂင်္ဂါသဲမျှ၊ မကပြီလေ၊
အောင်အမြင့်၊ ခေါင်တင့်နိဗ္ဗာန်မြေ။

အင်ကြင်းပင်ရှိ ဝိဋကတ်တိုက်တော်အား လေစွဲ ပြသဒ်တော်ကြီး ဘုံခုနစ်ဆင့်အား ပြီးကျသည့် အခါတွင် ရွတ်ဆိုပူဇော်စေခဲ့သော သံပေါက် လင်္ကာပိုဒ်

၇၈။ တထောင့်သုံးရာ၊ နှစ်ဆယ့်ခွန်ခါ၊
ကဆုန်ဆန်းတက်၊ သုံးရက်ရမှာ၊
ကျားမင်းနေ့မို့၊ စုံစေချမ်းသာ၊
မိုးလေများ၊ ညွှတ်တွားပူဇော်ရာ။

ကဆုန်ညောင်လတွင် ကျင်းပလေ့ရှိသည့် ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်အတွက် ရွတ်ဆို ပူဇော်စေခဲ့သော သံပေါက်လင်္ကာပိုဒ်

၇၉။ ကဆုန်လထူး၊ ကြမြူးသန္တါ၊
ရေပင်ရေချမ်း၊ ရေပန်းဖြာဖြာ၊
ဒါနမျိုးမျိုး၊ ဖြိုးဖြိုးစုံစွာ၊
ဂဏန်းပြ၊ မှန်းဆမကုန်ရာ။

အင်ကြင်းပင် ရွှေချက်သိုစေတီတော်မြတ်ကြီး အား ပူဇော်ရန် ရွတ်ဆိုစေခဲ့သော သံပေါက် လင်္ကာပိုဒ်များ
(အပိုဒ်ရေပါဒ (၈၀) မှ အပိုဒ်ရေပါဒ (၈၈) အထိ)

၈၀။ အရှေ့မှာ ပြောင်ပြောင်၊ ဘာရောင်တဲ့လေး၊
မေးပါနှင့်အေ၊ ဓာတ်ပေါင်းငယ်မွေတော်ရှိတဲ့၊
ရွှေချက်သိုစေတီကြီးမှာ၊ ထီးရောင်တဲ့လေး။
၈၁။ ရွှေချက်သိုစေတီကြီးမှာ၊ စိန်ထီးနှင့်၊
ဖို့တို့ထင်တယ်၊ ကောင်းကင်နှင့် လင်းဝဝတီမှာ၊
ရွှေဆံတော်ဖူးကြွသို့ နမူနာနှင့်
လူပြည်နှင့်တိုင်းတခွင်မှာ၊ နှိုင်းစံဖို့ကင်း။
*(အဆိုပါ လင်္ကာသံပေါက်ကို
လေ့လာကြည့်လျှင် တေးဆိုင်ချင်းပုံဟန်နှင့်
သဏ္ဍာန်ဆင်တူနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်)*
၈၂။ ဝေဘူဂုဏ်ပြန့်၊ အနံ့စကြာ၊
ရွှေပင်ဓာတိ၊ သိရှိသောခါ၊

လူရော နတ်ရော၊ ရွှင်စေသခါ၊
ချက်သိုက်ကိန်း၊ အေးငြိမ်းမြို့ပြည်ရွာ။
၈၃။ ချက်သိုဘုရား တည်ထားသူတွေ၊
တန်ခိုးထက်မြက်၊ တိုးတက်မှာလေ၊
သမီးသားနှင့်၊ ကြီးပွားအရှည်၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ တက်လှမ်းနိုင်ကြစေ။
၈၄။ ရွှေချက်သိုလမ်း၊ လှူဒါန်းသူတွေ
ခြွေရံစီးပွား၊ ကြီးပွားမည်လေ၊
လိုရာဇောဓိ၊ ပြီးပြည့်မသွေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ စံမြန်းနိုင်ကြစေ။
၈၅။ တစ်ထောင့်သုံးရာ၊ နှစ်ဆယ့်ခွန်ခါ၊
ဝါဆိုဆန်းဘက်၊ ခွန်နှစ်ရက်ခါ၊
ကျားမင်းနေ့မြတ်၊ ဆက်ကပ်ဖြာဖြာ၊
ဝင်းပေါ်မြင့်၊ ထီးဆင့်အောင်မြင်ရာ။
၈၆။ လူကောင်းနတ်ကောင်း၊ စုပေါင်းညီညာ၊
ချက်သိုဘုရား၊ ညွတ်တွားသခါ၊
မိစ္ဆာမှောင်ကင်း၊ ရောင်လင်းဝိဇ္ဇာ၊
ဖြိုက်တရား၊ ဆိုက်ငြား များဝေယျာ။
၈၇။ သူတော်ကောင်းခြင်း၊ ပေါင်းသင်းညီတယ်၊
ပျော်လားပါးလား၊ ရွှင်အားတကယ်၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ တက်လှမ်းဖို့ရယ်၊
သို့ဘုရား၊ တည်ထားတို့ပြီးတယ်၊
၈၈။ သာသနာအခါဆိုက်လို့၊ ညာတိုက်ကိုတော့၊
ဆဲတော်လာ၊ တိုင်းသာမဲ့ အရေး၊ သည်ခေတ်ကို၊
အသက်ကယ်၊ စေတနာပိုလို့ ရွှေချက်သို စေတီပေါက်တယ်၊
မိုးအောက်ဘက်လေး။

(အဆိုပါ တရားလင်္ကာသံပေါက်များကို ပြန်လည်စိစစ်ပြီး ထည့်သွင်းသည့်အခါတွင် စာရေးသူအနေနှင့် စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံ အကျအပေါက်နှင့် သံနေသံထား အမှန်သို့ တတ်နိုင်သမျှ စိစစ်ဖြည့်သွင်း ပြုစုပေးထားပါသည်) ဆိုလိုသည်မှာ ပြင်ဆင်ထားခြင်းမရှိဘဲ ခေတ်ကာလနှင့်သင့်လျော်သည့် စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံသို့သာ ပြင်ဆင်ထားသည်ကိုဆိုလိုပါသည်။

■

အခန်း-၁၉

အင်ကြင်းပင် တိလောကသဗ္ဗညုစေတီတော်မြတ်ကြီးကို ပူဇော်ရန် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရွတ်ဆိုစေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက်

အင်ကြင်းပင်ရှိ တိလောကသဗ္ဗညုစေတီတော်မြတ်ကြီးကို ပူဇော်ရန် လင်္ကာသံပေါက်ကိုမူ သီးခြားရေးသားသီကုံးပေးခဲ့သည် သိရှိရပါသည်။ စာရေးသူအနေနဲ့ ထိုနေရာတွင် သုံးသပ်လိုသည်မှာ အဆိုပါလင်္ကာစာစပ်များကို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရကိုယ်တော်တိုင် ရေးသားသီကုံးခဲ့သည် ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်ခဲ့ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ထိုအမြင်သည် စာရေးသူ၏အမြင်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်သာ ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ ယောဂီ၊ သီလရှင်များကို ရွတ်ဆိုပွားများစေခဲ့သည်ဆိုသော အချက်ကြောင့်သာ စာရေးသူအနေနှင့် စုဆောင်းရှာဖွေတင်ပြပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုစာရေးသူ ဖော်ပြပေးထားသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး လက်ထက်တော်တွင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက်များသည် ယောဂီသီလရှင်များကို အဓိကထားပြီး ရွတ်ဆိုကာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားများစေရန်အတွက် ရေးသားသီကုံးပေးထားခဲ့သော အချက်များကြောင့် စာဖတ်သူများအဖို့ အလွယ်တကူ လေ့လာဖတ်ရှုကြည်ညိုနိုင်ကြပါသည်။

စုစုပေါင်းအပိုဒ်ရေပါဒ (၂၀) ပိုဒ်ရှိပြီး သီးသန့်စုစည်း တင်ပြပေးထားပါသည်။ လေ့လာကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားစေလိုပါသည်။

အင်ကြင်းပင်တိလောကသဗ္ဗညုစေတီတော်မြတ်ကြီးအား ရွတ်ဆိုပူဇော်စေခဲ့သော သံပေါက်လင်္ကာပိုဒ်များ

၁။ သဗ္ဗညုဘုန်း၊ မဆုံးဂုဏ်တော်၊
လူရှင်အားလုံး၊ နှလုံးရွှင်ပျော်၊
လိုဆုကိုတောင်း၊ ရကြောင်းမြင့်သော်၊
မပင်ပန်း၊ ရွှင်လန်းစိတ်ကပျော်။
၂။ ချမ်းသာလိုလား၊ ကြိုးစားအညီ၊
ဓာတ်တော်ရုပ်ပွား၊ ကြွငြားဖြန့်ချီ၊
သဗ္ဗညုတာ၊ လောကစေတီ၊

လူရှင်ပေါင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်တော့မည်။
၃။ သဗ္ဗညုတာ၊ ပွင့်ကြလှလှ၊
နိဗ္ဗာန်ညွှန်ပြ၊ ကျွန်းမြ ဇမ္ဗူ၊
လူရှင်နတ်များ၊ စိတ်ထားကြည်ဖြူ၊
ဗောဓိပန်း၊ ဆင်မြန်းအပိုင်ယူ။
၄။ နံ့သာကြိုင်လျှမ်း၊ တိုက်နန်းသာယာ၊
စီမံခမ်းနား၊ ဆန်းပြားစုံစွာ၊
ဓာတ်တော်ရုပ်ပွား၊ ကြွငြားထိုခါ၊
သဗ္ဗညု၊ တည်မှ ဗျာဒိတ်မှာ။
၅။ ဗောဓိပင်နန်း၊ မဆန်းစကြာ၊
လူရှင်နတ်များ၊ သိကြားဝိဇ္ဇာ၊
ပန်ဆင်ပျော်ပါး၊ အားမရပါ၊
အောင်စည်ဟိန်း၊ အေးငြိမ်းမြို့ပြည်ရွာ။
၆။ အုတ်အင်္ဂတေများ၊ လုပ်ပြီးသကို၊
သဗ္ဗညုတာ၊ ဗုဒ္ဓကြည်ညို၊
နံ့သာကြိုင်အေး၊ သရက်မွှေးစို၊
သယ်လှူဒါန်း၊ ရွှင်လန်းပြုံးချိုချို။
၇။ လူရှင်ရဟန်း၊ ရွှင်လန်းသကြိန်၊
သဗ္ဗညုတာ၊ ညွှတ်ခတန်တန်၊
လိုစဉ်ကိုတောင်း၊ ရကြောင်းအမှန်၊
တရားမြဲ၊ အားခဲစိတ်ကသန်။
၈။ သာသနာတွင်း၊ မပျင်းပျော်ရွှင်၊
ကုသိုလ်ပြုငြား၊ သနားအစဉ်၊
လူပြည်နတ်ထဲ၊ ထူးကဲပေါ်လွင်၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ စံမြန်းဝင်ဖို့ပင်။
၉။ ကိုယ်တိုင်ပြုထား၊ သူများမဆိုင်၊
မတွက်ကြနှင့်၊ ထက်မြခိုင်ခိုင်၊
နိဗ္ဗာန်ထက်နန်း၊ တက်လှမ်းမြိုင်မြိုင်၊
မရှုပ်ရ၊ လုပ်ကြကိုယ်အပိုင်။
၁၀။ သာသနာတွင်၊ ထွန်းပအခြေ၊
ဘာသာဓမ္မ၊ ပြုကြဓမ္မ၊
သဗ္ဗညုတာ၊ လောကမဟာ၊
ဇမ္ဗူကျွန်း၊ တည်ထွန်းမြဲရစ်စေ။
၁၁။ ကောင်းကင်ပေါ်လမ်း၊ ငှက်သန်းပမာ၊
တွယ်တာမညို၊ မရှိခြေရာ၊
နိဗ္ဗာန်နန်းမြို့၊ လှမ်းဖို့သေချာ၊
သတိစွဲ၊ ကျင့်မြဲသာသနာ။
၁၂။ နိဗ္ဗာန်မြန်းဖို့၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းခိုဝင်၊
စားသောက်နေနား၊ မောက်ကြွားလေလျှင်၊
လုံ့လသေးလို့၊ အရေးမတွင်၊
ရွှေပြည်အေး၊ ရောက်နေးမည်လို့ထင်။
၁၃။ သာသနာအကျိုး၊ မညှိုးအောင်ပင်၊
စည်ပင်ပြန့်ပွား၊ ထွန်းကားစေချင်၊
သဒ္ဓါထက်ထက်၊ ဆောင်ရွက်လေလျှင်၊
ချမ်းသာရေး၊ ပြုပေးသူတော်စင်။
၁၄။ စကားဆိုက၊ ချိုမြအသာ၊
လိုရာသက်သက်၊ ပိုစွက်မပါ၊
စကားဆီနှစ်၊ စိစစ်မွေ့ရှာ၊
အသုံးကောင်း၊ ထုံးဟောင်းစဉ်အလာ။
၁၅။ ဦးအောင်ဇေယျ၊ နာမမည်လှိုင်၊
ရွှေဘိုပြည်ကြီး၊ စည်ထီးခရိုင်၊
ကုန်းဘောင်ဆက်မှ၊ လက်ဦးပိုင်ပိုင်၊
ရာဇဝင်ထူး၊ စဦးတည်ခဲ့နိုင်။
၁၆။ ထိုပြည်တွင်းမှ၊ တောရအမော်၊
အင်ကြင်းပင်ဟု၊ ခေါ်မှုလွန်ကျော်၊
ဆရာတော်လည်း၊ မလွဲမျှော်ခေါ်၊
တရားဆေး၊ တိုက်ကျွေးပါလို့နော်။
၁၇။ ရပ်နီးရပ်ဝေး၊ စည်းဝေးကပ်လာ၊
ချမ်းသာစေကြောင်း၊ နည်းပေါင်းများစွာ၊
စေတီကြီးလည်း၊ ထိုနည်းတဖြာ၊
တည်လာခဲ့၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်တောင်ထွာ။
၁၈။ ကျောင်းတိုက်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ရွှင်လန်းပျော်နေ၊
လူရှင်ညွှတ်တွား၊ လျှောက်ထားပန်ထွေ၊
ခုခါနောက်သား၊ ကြီးပွားအရှည်၊
စိတ်မြတ်မှန်း၊ မှတ်တမ်းတင်ရစ်စေ။
၁၉။ ရွှေဘိုမြို့မြောက်၊ သောင်းလောက်ဒီသာ၊
သဗ္ဗညုမင်း၊ ခြေရင်းထံမှာ၊
သံဃာအားလုံး၊ ရွှင်ပြုံးမှီရာ၊
အမှန်ပြု၊ ဖန်မှုဉာဏ်ကောဇော။
၂၀။ အသီးအပွင့်၊ အသင့်စုံစွာ၊
အငုံအဖူး၊ ကွန့်မြူးဝေဖြာ၊
ပင်ဖိုရိပ်မွှေး၊ စိတ်အေးပျော်ရာ၊
လူရဟန်း၊ ပျော်မြန်းဘာဝနာ။
၂၁။ ပါနိုင်ပါက၊ ပါကကြည်စွာ၊

ကျောင်းငယ်ကျောင်းကြီး၊ ကံကြီးတဖြာ၊
ပြာသာဒ်တန်ဆောင်း၊ တိုက်ကျောင်းကူပါ၊
ဝိုင်းကာသိုင်း၊ တံတိုင်းစဉ်အလာ။
၂၂။ ကိုးရာခွန်နှစ်၊ ရွှန်းလစ်ကောဇာ၊
ချိန်ခါလွန်ကောင်း၊ တပေါင်းလသာ၊
ပြည့်ကျော်နှစ်ဆယ်၊ နေ့ဖြစ် သောကြာ၊
ရောင်ဝါထွန်း၊ တည့်မွန်းမတ်ချိန်ခါ။
၂၃။ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲ၊ များပဲဝေငှာ၊
ကုသိုလ်ဆုံးပါး၊ ရငြားဖို့ပါ၊
လွန်စွာပိုရှေး၊ တည်ဝေးရှည်ကြာ၊
စကားဟောင်း၊ များပေါင်းလွန် ကြေငြာ။
(ဘုရားပျားစွဲ)
၂၄။ သုံးဆယ့်ငါးခု၊ ရောက်မှုကောဇာ၊
ကဆုန်ကျော်တက်၊ ကိုးရက် သောကြာ၊
ငါးနာရီခွဲ၊ ထူးကဲချိန်ခါ၊
လောကလုံး၊ ရွှင်ပြုံးစေဖို့ရာ။

အင်ကြင်းပင် တိလောသမွှေညျှစေတီတော်မြတ်ကြီး ပြီးသောနေ့ရက်ကို မှတ်သားရွတ်ဆို ပူဇော်စေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက်

၂၅။ နိဗ္ဗာန်ထက်နန်း၊ တက်လှမ်းညီစေ၊
လူရှင်အများ၊ သိကြားဝိနွေ၊
ရွှင်လုံးပျော်လုံး၊ မဆုံးနိုင်ပေ၊
မယိုင်လဲ၊ နိုင်မြဲသဒ္ဓါတွေ။

စာရေးသူ၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့်သုံးသပ်ချက်

အဆိုပါလင်္ကာသံပေါက်များကို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအနေနှင့် ဝေဘူအင်ကြင်းပင်နှင့် ရွှေဘိုအောင်မြေ ကျောင်းတိုက်တို့တွင် ယောဂီသီလရှင်များကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခဲ့သည်ဆိုသော်ငြားလည်း စာရေးသူအနေနှင့်မူ သမိုင်းကွင်းဆက် တစ်ခုအနေနှင့်ရော တစ်ချိန်တစ်ခါက ထိုကဲ့သို့ ကုသိုလ်ဒါနပြုကြရာတွင် ရွတ်ဆိုပူဇော်စေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက်များကို ပြန်လည်ရွတ်ဆို ကြစေလိုသည့်အတွက် စုဆောင်းရေးသားပေးရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် စာရေးသူလေ့လာသုံးသပ်ကြည့်သလောက်ဆိုရအံ့သော် ကုသိုလ်၊ ဒါန၊ သီလ ပြုဆောင်ချင်စိတ်ရှိအောင် အသီးသီးသော သုံးဌာနစလုံးသော ကျောင်းတိုက်များတွင် ရွတ်ဆိုပူဇော်သံဝေစည်ပြီး ပွားများခဲ့သည်ကလည်း ဝေဘူသာသနာတော်ကြီး ပြန့်ပွားစေသော အကြောင်းချင်းရာတစ်ချက်ဖြစ်သည်ဟုပင် စာရေးသူမှ ဆိုချင်မိပါသည်။ ထိုအမြင်သည်လည်း စာရေးသူ၏ အမြင်သာလျှင်ဖြစ်သဖြင့် မှားယွင်းကောင်းလည်း မှားယွင်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူလေ့လာတွေ့ရှိသလောက် တွေ့ရှိချက်များအရ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရှစ်လုံးကွဲဟု ခေါ်သော ရှစ်လုံးစပ်လင်္ကာသွားကို အလွန်ကျွမ်းကျင်စွာ ရေးသားသီကုံးနိုင်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် အဆိုပါ လင်္ကာသံပေါက်များကို ရေးသားရာတွင် ရေမွှေးဆပ်ပြာအခွံ၊ စက္ကူကဒ်ငယ်လေးများ ဖယောင်းတိုင်ထုတ်သော

စက္ကူအခွံလေးများ စသည်တို့ပေါ်တွင် ခဲတံနှင့် လက်တန်းစပ်ဆို ရေးဖွဲ့လေ့ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် အချို့ချို့သော လင်္ကာသံပေါက်များကို လက်တန်းရွတ်ဆိုစေကာ ဆိုဆုံးမတော်မူလေ့ရှိသည်ဟုလည်း သိရပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လက်ရေးမူနှင့်ရေးဖွဲ့ထားသော လင်္ကာစာပိုဒ်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် စာဖတ်သူများလေ့လာနိုင်ရန် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။ မှိုင်းခံစက္ကူပေါ်တွင် ခဲတံနှင့်ရေးသားထားပြီး အဆိုပါ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းမှာ မည်သည့် နေရာတွင်မှ ရှာဖွေမတွေ့ရှိနိုင်တော့သည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လက်ရေးမူဖြစ်ကြောင်းကို စာဖတ်သူများကို တွေ့မြင်စေလိုသောကြောင့် ရှာဖွေကာ ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မှိုင်းခံစက္ကူပေါ်တွင် ခဲတံဖြင့် ရေးသားထားသောကြောင့် နှစ်ကာလ ကြာမြင့်သည့်အတွက် အနည်းငယ် အရောင်မှိန်ဖျော့နေသော်ငြားလည်း စာဖတ်သူများလေ့လာရန်အတွက်မူ လုံလောက်နိုင်ပါလိမ့်မည်ဟုသာ စာရေးသူမှ ဆိုချင်ပါသည်။

■

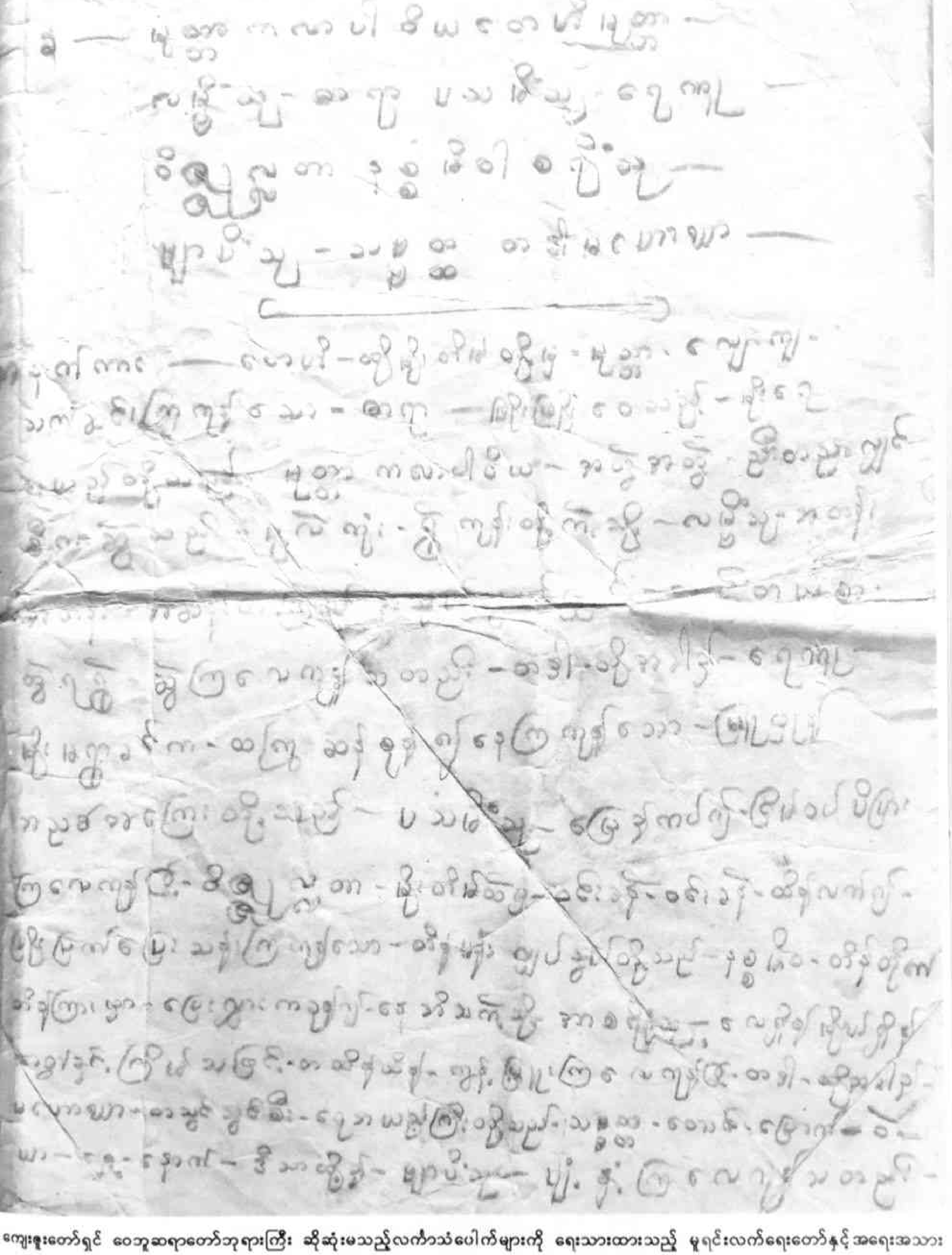

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆိုဆုံးမသည့်လက်ာသံပေါက်များကို ရေးသားထားသည့် မူရင်းလက်ရေးတော်နှင့် အရေးအသား

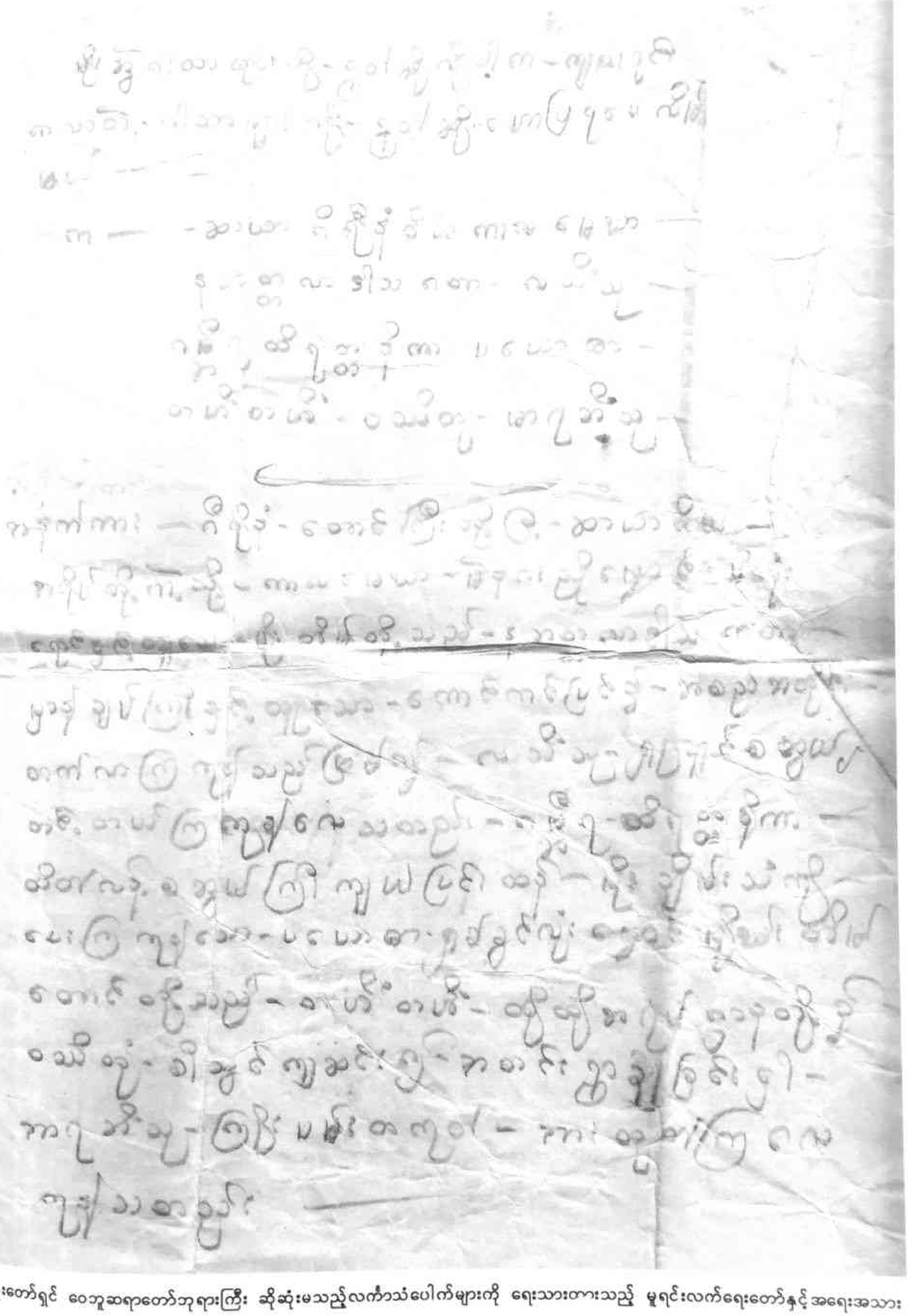

ူးဖူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆိုဆုံးမသည့်လက်ာသံပေါက်များကို ရေးသားထားသည့် မူရင်းလက်ရေးတော်နှင့် အရေးအသား

အခန်း-၂၀

သီလရှင်များအား ဆိုဆုံးမရန်အတွက် ကျူးရင့်စေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လှည့်လည်သီတင်းသုံးရာ သုံးဌာနစလုံးတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာရိပ်အောက်ဝယ် လာရောက်ခိုလှုံနေကြသော တရားလာရောက် အားထုတ်နေကြသည့် ယောဂီများ အများအပြားရှိသလို သီလရှင်များသည်လည်း လာရောက် ခိုလှုံနေကြပါသည်။

ထိုအခါတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ထိုသီလရှင် ဆရာကြီးများနှင့်ယောဂီများကို သက်သာသလိုရေသာခိုပြီး နေထိုင်ခြင်းရှိပါက အပြစ်ဖြစ်ကြောင်းကို မကြာခဏ ဆိုဆုံးမတော်မူပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဆိုဆုံးမရာတွင်လည်း အလွယ်တကူ နားဝင်နိုင်စေရန်အတွက် လင်္ကာသံပေါက်များကို ရေးသားသီကုံးခဲ့သည်ရှိသလို တခြားသူများကို ရေးသားသီကုံးရန် စေနိုင်းခဲ့သည်များသည်လည်း ရှိခဲ့ပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူအနေနဲ့ အဆိုပါအချက်အလက်များကို အမှန်ကန်ဆုံး အနီးစပ်ဆုံး ရရှိစေရန် ကြိုးစားအားထုတ်ရှာဖွေခဲ့သော်လည်း ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးလက်ထက်တော်က ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကျူးရင့်စေခဲ့သည်ဟူသော အချက်များကိုသာ အထောက်အထားအနေနှင့် ရှာဖွေတွေ့ရှိရပါသည်။

သို့သော် အဆိုပါလင်္ကာသံပေါက်များကို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခြင်း ပြုခဲ့သဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင်မှ စစ်ဆေးပြီး သင့်သလိုခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ ယောဂီများသီလရှင်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခွင့်ပြုခဲ့သော သီလရှင်များရွတ်ဆိုစေခဲ့သော သံပေါက်လင်္ကာများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်အောင် ထပ်မံရှာဖွေ၍ ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

အပိုဒ်ရေ(၂၅)ပါဒရှိသော လင်္ကာပိုဒ်ကို စာရေးသူမှ ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်အောင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။ စာဖတ်သူများ ဖတ်ရှုကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားများ နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ သီလရှင်များအား ရွတ်ဖတ်ပွားများစေခဲ့သော ဆိုဆုံးမသည့်လင်္ကာသံပေါက်

၁။ တိရတာနံ၊ ပဏာမံ၊ အဟံဝန္ဒာမိ။
၂။ ဝေဘူတိုက်နေ၊ သူတော်တွေ၊ မှတ်လေသိဖို့ရာ။
၃။ အထူးပညတ်၊ ထားခဲ့အပ်၊ သိမှတ်ယူကြပါ။
၄။ ကိုယ့်ထက်ကြီးကို မရိုသေဘဲ ဒေါသစွဲ၊ အမြဲ မနေရာ။
၅။ နှိမ့်ချမာန မဆုံးမ မုချ မနေရာ။
၆။ ဝိသဘာဂ ဝလ္လဘာ၊ ပြုကာ မနေရာ။
၇။ တရားမပြု၊ အစားထူ၊ ထိုသူ မနေရာ။
၈။ တရားအဟုတ်၊ အားမထုတ်၊ ဟန်လုပ် မနေရာ။
၉။ အိမ်စဉ်လှည့်ကြား၊ စကားများ၊ ထွက်သွား မနေရာ။
၁၀။ ဆေးလိပ်သောက်ကြား၊ စကားများ၊ ထွက်သွား မနေရာ။
၁၁။ နေရာထိုင်ခင်း၊ မသန့်ရှင်း၊ သူဖျင်း မနေရာ။
၁၂။ ယုတ်တီးယုတ်မာ၊ နှုတ်သီးစွာ၊ ထိုသူ မနေရာ။
၁၃။ ဖျင်းအားသန်သန်၊ ဖျင်းဉာဏ်ကြီ၊ ဖျင်းလှုံ့ မစိုက်ရာ။
၁၄။ ညနေ နံနက် သဒ္ဒါထက်၊ တက်ကြ စေတီမှာ။
၁၅။ စေတီ ဇောမိဝတ်ကိုဖြည့်၊ သတိမမေ့ရာ။
၁၆။ မော့ပြီးငေးမှိုင်၊ ခေါင်းချင်ယိုင်၊ ရှုးဆိုင် မတည်ရာ။
၁၇။ ထကြွလျင်မြန်၊ စိတ်အားသန်၊ မြဲမြံဝီရိယာ။
၁၈။ တြိသုံးဒွိ ကောဇာရှိ၊ ရေးဘိသံပေါက်စာ။ တစ်ထောင့်နှစ်ရာ ကိုးဆယ့်တစ် ပြုပြယ်မေတ္တာဖြာ။
၁၉။ ခုလာနောက်သား၊ အကျိုးများ၊ ကျင့်အားသူတို့မှာ။

■

၁။ သူတစ်ပါးအသက်၊ သတ်သည့်အတွက်၊ အသက်ကိုယ့်မှာတို။
၂။ မသတ်ရှောင်ရှား၊ ထိုသူအား၊ ရှည်လျားအသက်ကို။
၃။ နှိပ်စက်ကလူ၊ ညှင်းဆဲသူ၊ ပြောထူရောဂါဆိုး။
၄။ သနားစိတ်သွင်း၊ မနှိပ်နှင်း၊ ကင်းရှင်းတတ်သည်ကို။
၅။ ထန်ပြင်းဒေါသ၊ ကြီးတတ်က၊ အလှပျက်မည်ဆို။
၆။ ဒေါသကင်းစင်၊ မေတ္တာရှင်၊ ကြည်လင်လှသကို။
၇။ မနာလိုပြန်၊ ဣဿာထန်၊ ခြံရံကင်းမည်ဆို။
၈။ ဣဿာမထား၊ ဝမ်းမြောက်ကြား၊ ပေါ်များခြံရံကို။
၉။ မလှူမဒါန်း မပေးကမ်း၊ ခြောက်ခမ်းဥစ္စာဆို။
၁၀။ စွန့်ကြဲလေကုန်၊ ပြုပါကုန်၊ ကုံလုံကြွယ်ဝလို့။
၁၁။ မာန်မာနကြွယ်၊ ထိုသူဝယ်၊ မျိုးနွယ်ညံ့မည်ဆို။
၁၂။ ထိုက်သူရိုကျိုး၊ မာန်ကိုချိုး၊ အမျိုးမြတ်သည်ကို။
၁၃။ သိဖွယ်ဟူက၊ မမေးက၊ ဖျင်းအပညာကို။
၁၄။ ကြားမြင်များအောင်၊ မေးလေ့အောင်၊ ခုနောင် တတ်သိလို့။
၁၅။ ကံ ကံအကျိုး၊ ကောင်းအဆိုး၊ အမျိုးမျိုး သိစေလို့။
၁၆။ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊ ဟောညွှန်ပြ၊ မှတ်ကြ များထိုထို။

■

၁။ ဘုရား, တရား, သံဃာအား ညွှတ်တွားဝန္ဒနာ။
၂။ နိဗ္ဗာန်လိုသူ သီလဖြူ၊ မှတ်ယူ နည်းနိသျှ။
၃။ သက်သတ်၊ ခိုးမှု၊ ကာမေသု၊ သုံးခု ကာယကံ။
၄။ မုသား၊ မိတ်ခွဲ၊ ဆဲရေး၊ ပြိန်ဖျင်း၊ အပါယ်ချင်းလေးဆင့် ဝစီကံ။
၅။ သူပိုင်ထိုက်ကို၊ ကိုယ့်ဘက်ညွှတ်စေ၊ အသေတောင့်တ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အယူငြိ၊ တြိမနောကံ။
၆။ ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး၊ ဤသည်ကား၊ မှတ်သားသိရှိရန်။
၇။ ဘုရားမကြိုက်၊ ဒုစရိုက်၊ လိုက်သူဖြစ်ခဲ့မှန်။

၈။ သာသနာမတည်၊ ပါယ်လေးလီ၊ ကျမည်
ဧကံ။
၉။ ဝေဘူတိုက်တာ၊ မနေရာ၊ ကြွပါ အလျင်မြန်။
၁၀။ သာသာနာချစ်ခင်၊ သူတော်စင်၊ တိုက်တွင်
ပျော်ပျော်စံ။
၁၁။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဆိုဆုံးမ၊ လိုက်တာ သူတော်မှန်။
၁၂။ ကြမ်းသည် ယုတ်သည်၊ နှုတ်ပလီ
ဖွတ်မလုပ်ကြရန်။
၁၃။ သာသနာလက်ရှိ၊ လွန်ချောင်ချိ၊
ကြပ်ဏါမဆိုတန်။
၁၄။ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကျင့်သောသူ၊ နိဗ္ဗူရည်မည်မှန်။
၁၅။ ထို့ကြောင့်ဖန်ဖန်၊ မျိုးသိပ်ဟန်၊ အားထုတ်
သုံးသိက္ခ။
၁၆။ သိက္ခာသုံးတွေ၊ ပြည့်စုံလေ၊ အေးရွှေ
ပြည်နိဗ္ဗာန်။
၁၇။ သာသနာတည်မူ၊ တိုက်ဝေဘူ၊ ကြည်ဖြူ
ပျော်ပျော်စံ။
၁၈။ အလိုတော်သာ၊ ဝေပုလ္လာ၊ မှတ်ပါ
နည်းနိဿယျ။

■

၁။ ဘုရား, တရား, သံဃာအား ညွတ်တွားဝန္ဒနာ
၂။ နိဗ္ဗာန်ဆုတောင်း၊ သူတော်ကောင်း၊
မှတ်ကြောင်း နည်းနိဿယျ။
၃။ ညီညာကောင်းဆုံး၊ အကျင့်သုံး၊
အားလုံးကြိုးပြီးရ။
၄။ မလိုတရား၊ ကျင့်ဖောက်ပြား၊
မှောက်မှားမကျင့်ရ။
၅။ ကန့်လန့်ဖြတ်ထိုး၊ အကျင့်ဆိုး၊ တုနိုးမကျင့်ရ။
၆။ သူတော်ထုံးတမ်း၊ အကျင့်လမ်း၊
ဖြောင့်တန်းသေမကွာ။
၇။ အသက်ထက်ကို၊ သီလကို၊ ချစ်ကို ချစ်ကြပါ။
၈။ နံနက် နေ့ည၊ မေ့မရ၊ ဖြည့်ကြ အဘိသမာ။
၉။ အဘိသမာစရိက၊ ဖြည့်ဘိစရဏအမြဲပါ။
၁၀။ သီလကြောင်းသူ၊ ကျင့်မဖြူ၊ နိဗ္ဗူမရပါ။
၁၁။ ထိုကြောင်းအရေး သတိပေး၊ မနေးယူကျင့်ပါ။
၁၂။ ဝေဘူတိုက်ပျော်၊ မြတ်သူတော်၊
ကျင့်တော်စဉ်အလာ။
၁၃။ သဒ္ဓါညီမျှ၊ နီးဝေးက၊ ရောက်ကြ သူတော်စွာ။
၁၄။ ပျော်လို့မငြီး၊ ကျောင်းတိုက်ကြီး၊
ကျင့်နည်းစဉ်အလာ။
၁၅။ ပြောမှသိ၊ ထိမှနာ၊ သာမှနေ၊ သေမှခင်၊
ဤလေးအင်၊ လူတွင် မကျင့်ရာ။
၁၆။ နိဗ္ဗာန်လိုက သင်္ခါရ၊ နေ့ည မမေ့ရာ။
၁၇။ စိတ်ညစ်ပါယ်ချိုး၊ စိတ်မဆိုး၊
ရောက်ရိုးနိဗ္ဗူတာ။
၁၈။ နိဗ္ဗာန်လိုလျှင် သူ့အတင်း၊ ပြောခြင်း
ပါယ်ချိုးပါ။
ဖျင်းရိသူအား၊ မပွားပညာ။
အသားတိုးပွား၊ နွားလားပမာ။
သတိထားလို့၊ စဉ်းစားနေပါ။
နွားမဟုတ်၊ အားထုတ် ဘာဝနာ။

(ယခု စာရေးသူ စုဆောင်းတင်ပြပေးထားသော လင်္ကာသံပေါက်များသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်၌ လာရောက်ကာ တရားအားထုတ် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်နေကြသော ယောဂီသီလရှင်များအား အအားမနေဘဲ ရတတ်သမျှသော အချိန်တခဏအတွင်း တရားရှုကြစေရန် ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ရွတ်ဆိုပူဇော်စေခဲ့သော ဆိုဆုံးမသည့် လင်္ကာသံပေါက်များဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အဆိုပါသံပေါက်လင်္ကာအတော်များများကို ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ရေးသားသီကုံးခဲ့သည်လည်း ရှိပါလိမ့်မည်။ ငါးပါးသောသီလနှင့် တရားဘာဝနာအားထုတ်မှုကို ကျင့်ကြံအားထုတ်စေလိုအောင် ရည်ရွယ်ထားသော သံပေါက်လင်္ကာများသာ ဖြစ်သည်ဟု စာရေးသူမှ ညွှန်းဆိုလိုပါသည်။ လေ့လာရွတ်ဆိုခြင်းဖြင့် ညွတ်နူးသဒ္ဓါ ပွားများနိုင်ကြစေရန် ရည်သန်ပါသည်)

■

အခန်း-၂၁

ကျေးစူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခဲ့သော စုဆောင်းရမိသမျှ အခြားသော လင်္ကာသံပေါက်များ

ကျေးစူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်အရှင်သုမြတ်ကြီးသည် ပူဇော်ပင့်ဖိတ်သော နာရေးကိစ္စရပ်များတွင် ပင့်ဆောင်ပူဇော်စေမှုသည်လည်း သံယာဖြစ်စွာ ရှောင်လွှဲခြင်းမရှိနိုင် ကြုံဆုံခဲ့ရပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူ ရေးသားပြုစုခဲ့သော ကျေးစူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများစာအုပ်တွင် ပူဇော်ပင့်ဆောင်သော အပင့်အဖိတ်ပွဲများကို တတ်နိုင်သလောက် ရှောင်လွှဲခဲ့သော်ငြားလည်း ထေရဝါဒသံယာပီပီ ရှောင်လွှဲမရနိုင်သော အကြောင်းကြီးငယ်ရှိလျှင်မူ ကြွရောက်ချီးမြှင့် ပေးတော်မူပါလိမ့်မည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ထိုကဲ့သို့သော အကြောင်းကိစ္စရပ်များတွင် မရဏာသဘောတရားကို သိမြင်စေနိုင်မည့် သံဝေဂရနိုင်စေမည့် လင်္ကာသံပေါက်များကိုလည်း ရေးသားစီစစ်စေပြီးမှ ရွတ်ဆိုစေခဲ့ပါလိမ့်မည်။

ကျောက်ဆည်မြို့ပေါ်ရှိ တချို့သော ရပ်ကွက်၊ ကျေးရွာများတွင် ယခုအချိန်ထိတိုင်အောင်ပင် ရွတ်ဖတ်နေကြဆဲဖြစ်သော မရဏာနုဿတိ သံဝေဂလင်္ကာသံပေါက် ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း သိရှိရပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့်မှ ဝေဘူဆရာတော်အရှင်သုမြတ်ကြီး ရေးစပ်ပေးခဲ့သည်ဆိုသည်ထက် ဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိနေသည့် အချိန်ကာလတွင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခဲ့သည် ဆိုသည့်အနေနဲ့သာ ရှာဖွေပြုစုပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမရဏာသံဝေဂလင်္ကာသံပေါက်များမှာ စုစုပေါင်းအပိုဒ်ရေ ပါဒ(၁၇) ပိုဒ်တိတိ ရှိပြီး စာဖတ်သူများ လေ့လာမှတ်သားပြီး သတိတရားနှင့် ဆင်ခြင်နိုင်ကြစေရန်အတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခဲ့သော မရဏာဓမ္မသံဝေဂ လင်္ကာသံပေါက်များ

၁။ တုဘက်ပြိုင်ကင်း၊ ထန်ပြင်းတေဇာ။
ဒုက္ခမှချ၊ ပြုတ်ကျစေရာ။
ဟောမိန့်ဆုံးမ၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ။
လက်စုံမိုး၊ ရှိခိုးဝန္ဒနာ။

၂။ ကျောက်ဆည်မြို့ကြီး၊ ခိုမိုးပျော်ရာ၊
ဦးချိန့်ခေါ်ထ၊ နာမပညာ၊
ဓမ္မဒါန၊ ပြုကြလိုတာ၊
တောင်ပန်အား၊ စိတ်ထားကြည်ညိုရာ။

၃။ ဝေဘူချောင်ကြီး၊ ခိုမိုးပျော်ရာ၊
သူတော်တသင်း၊ သတင်းကြေညာ။
သံဝေဓမ္မ၊ ပြုကြလေပါ၊
ထိုအကျင့်၊ လိုရင်းဤသို့ပါ။

၄။ အစဉ်ရှည်လျား၊ ကြီးပွားစေရာ၊
မပေါ့မပျင်း၊ မယွင်းသဒ္ဒါ၊
ဝီရိယမကင်း ဖြည့်တင်းခါခါ၊
သတိလျှောင်း၊ ရှုကြောင်းအဖြာဖြာ။

၅။ ကုံလုံအေးမြ၊ ဒွေးလှရတနာ၊
နန်းအိမ်တိုက်မြင့်၊ ဆင့်ဆင့်ဖြာဖြာ၊
ခြွေရံများနှင့်၊စံစားပျော်ရာ၊
ရွှင်ရွှင်ပြုံးပြုံး၊ ချစ်တုန်းသေရပါ။

၆။ မရှိမှန်းလို့ရှာလမ်းရှာရာ၊
ရှာတုန်းရှာဆဲ၊ ရှာပွဲကြီးမှာ၊
ဥစ္စာနည်းတဲ့၊ လူမွဲခမျာ၊
ချာချာလဲ၊ သေပွဲဝင်ရမှာ။

၇။ ရွှေငွေပေါပြည့်၊ ဇာတိပမာ၊
ဝတ်လို့စားလို့၊ ကြွားလို့မော်ကာ၊
ပြိုင်တုန်းဆိုင်တုန်း၊ နိုင်တုန်းကြီးပါ၊
ပြိုင်လေဆဲ၊ ယိုင်လဲသေရမှာ။

၈။ ပညာနည်းပေး၊ စည်းဝေးခါခါ၊
သင်အံ့ပို့ချ၊ စာချဆရာ၊
သင်ဆဲချဆဲ၊ ပြပွဲမှာသာ၊
သင်အံမှတ်၊ မပြတ်သေရပါ။

၉။ နိုင်ငံပြည်ကြီး၊ သီးသီးမြို့ရွာ၊
တရားဓမ္မ၊ ဟောပြဆရာ၊
ဟောရင်းပြောရင်း၊ ဟောတွင်းမှာသာ
ဟောမပြတ်၊ ရပ်၍သေရပါ။

၁၀။ ကျောင်းကံတိုက်ကြီး၊ ရိပ်ကြီးဖြာဖြာ၊
ဓမ္မကျော်ကြား၊ ထင်ရှားဆရာ၊
ပညာတတ်လှ၊ အဂ္ဂတွေပါ၊
ခြေမရောက်၊ သေနောက်ပါရပါ။

၁၁။ ကောင်းကင်စိုး၍၊ တန်ခိုးဖြာဖြာ၊
ဣန္ဒာသိကြား၊ နတ်သားဗြဟ္မာ၊
ချန်မထားလို့၊ အများဒေဝါ၊
သူ့လက်တွင်း၊ မကင်းသေရပါ။

၁၂။ အတုမရှိ၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊
ကိုယ်တော်မှာပဲ၊ ရောင်လွှဲမညာ၊
နိဗ္ဗာန်နန်းမှ၊ မြန်းကြွရာသာ၊
သူငါဖျင်း၊ စာရင်းမထည့်ပါ။

၁၃။ ဇာတိအစ၊ ဖြစ်ကြသူငါ၊
အိုမို့နာမို့၊ သေမို့တွေသာ၊
သံဝေပွားလို့၊ တရားယူကာ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း၊ ဖြောင့်တန်းကျင့်သင့်ပါ။

၁၄။ သေမှာမသိ၊ မရှိပညာ၊
မြူးထူးသောက၊ ဒေါပွသူငါ၊
သူသာငါဟုတ်၊ စိတ်ယုတ်တွေလာ၊
မာနကိန်း၊ မငြိမ်းရပ်ဖြာဖြာ။

၁၅။ သေမှာကိုသိ၊ ကဝိပညာ၊
ကုသိုလ်ပြုခြား၊ အားမရပါ၊
သူသာငါပဲ၊ စိတ်ထဲရှင်ကာ၊
သဒ္ဓါကောင်း၊ ရန်ပေါင်းငြိမ်းရပါ။

၁၆။ သေမှာမသိ၊ မရှိပညာ၊
ဒေါသရန်ပွား၊ လေးပါးပါယ်ရွာ၊
လူတွေအားလုံး၊ များမုန်းလာပါ၊
သည်မာန၊ ပါယ်ကြသူတော်စွာ။

၁၇။ သေသည်ကိုသိ၊ ကဝိပညာ၊
လိုတာမရှိ၊ စုံစမ်းချမ်းသာ၊
ကုသလကြောင့်၊ သုခဖြာဖြာ၊
သဒ္ဓါမိုး၊ ဖွေဖြိုးရွာကြပါ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ခန္ဓဝန်ချတော်မူစဉ်က ရွတ်ဆိုခဲ့ကြသော လင်္ကာသံပေါက် (အခြားအခြားသောသူများ ရေးသားသီကုံးပူဇော်ခဲ့ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်နိုင်ကောင်းပါသည်)

၁။ နောင်ကြိုတေဇကနေ၊ ရောက်လေနှစ်ကောဇော၊
၂။ ပဝါဆိုဆန်း၊ ဆယ့်တစ်လွှမ်း၊ ညချမ်းချိန်အခါ၊
၃။ ခုနှစ်နာရီကျော်၊ သုံးဆယ်ပေါ်၊ ရောက်သော်မိနစ်မှာ၊
၄။ ကျေးဇူးတော်ရှင်၊ တို့သခင်၊ စံဝင်နိဗ္ဗူတာ၊
၅။ တပည့်အပေါင်း၊ ညွတ်ခေါင်း၊ ထပ်လောင်းဖန်ခါခါ။

အနန္တဂုဏ်ဆင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၉ခု၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း ၁၁ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ (၂၆-၆-၇၇) ည ၇နာရီ မိနစ် ၃၀အချိန်တွင် ဘုမ္မိနက်သံ ဖွားရာမှန်သော၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ခင်ဦးမြို့နယ် အင်ကြင်းပင်ကျေးရွာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်ကြီး၌ ဗုဒ္ဓဂူထွင့်ထား မြတ်ဘုရား၏ တည်ထားမိန့်မှာ သာသနာကို၊ နေ့ညမဟူ များစိုလ်လူတို့၊ ကြည်ဖြူသဒ္ဓါ၊ ဆောင်ဘို့ရာနှင့်၊ မာတာပီတာ၊ မိနှင့်ဖတို့၊ ဆရာဆရာ၊ ရုပ်ခန္ဓာကို၊ စွန့်ရာဌာန၊ သဘောမျှ၍၊ ခန္ဓာပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူလေသည်။

(ဝေဘူအဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေသည်)

ယခု စာရေးသူ ရေးသားဖော်ပြခဲ့သော မရဏာသံဝေဂလင်္ကာသံပေါက်များနှင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီး ခန္ဓဝန်ချတော်မူစဉ်ကာလ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခဲ့သော လင်္ကာသံပေါက်များသည် လေ့လာဖတ်ရှုရသော စာဖတ်သူတို့အဖို့ တစ်စုံတစ်ခုသော အသိတစ်ခုကို ရရှိသည်မှန်လျှင် စာရေးသူအဖို့မှာ ရှာရှာဖွေဖွေ လေ့လာပြုစုရကျိုးနပ်ပြီဟူ၍သာ ဆိုချင်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ခန္ဓဝန်ချစဉ်ကာလက ရွတ်ဆိုပူဇော်ကြသော လင်္ကာသံပေါက်၏အောက်တွင် ဖော်ပြပေးထားသော အပိုဒ်ငယ်မှာ ဝေဘူအဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေသည့် စာစောင်ငယ်မှ ပါဝင်သည့် စာပိုဒ်ငယ်ကို ကူးယူဖြည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

■

အခန်း-၂၂

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရမှနေ၍ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုပြီး တည်ဆောက်ခဲ့သော ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်နှင့်ကုသိုလ်တော် အလှူမှတ်တမ်းများ

စာရေးသူအနေနဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများစာအုပ်ကို(ပထမတွဲ)အဖြစ် ပြုစုစဉ်ကပင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကပင် ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုပြီး တည်ထားခဲ့သော ကုသိုလ်တော်မှတ်တမ်းများကို ရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့ပါသည်။

သို့သော်လည်း တချို့သော ကွဲလွဲနေသော မှတ်တမ်းမှတ်ရာများကြောင့်လည်း စာရေးသူအနေနဲ့ ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကုသိုလ်တော်များကို ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုခဲ့ရာတွင် အောက်ပါစကားကို ဆိုတော်မူလေ့ရှိပါသည်။

“ဟဲ့ ငါ့အတွက်က မလိုပါဘူးဟဲ့၊ နင်တို့အတွက် နင်တို့ရဖို့ ခိုင်းရတာပါဟဲ့”

ဟူသောစကားရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါစကားရပ်ကို လေ့လာကြည့်မည်ဆိုလျှင် အဘယ်မျှတာသွားသည်ကို စာဖတ်သူမှ လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ကြည်ညိုကြကုန်သော အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ အလှူရှင်များသည် ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင်၊ အင်ကြင်းပင်နှင့် ရွှေဘိုအောင်မြေကျောင်းတိုက်များတွင် သူ့ထက်ငါဦးအောင် ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်းများကို လှူဒါန်းကြပါသည်။

ထို့အပြင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင်လည်း လိုအပ်အံ့၊ လိုအပ်သည်ဟုထင်ရသော နေရာများတွင် ကန်၊ ကျောင်း၊ စေတီနှင့် ဇရပ်များကို တည်ထားတော်မူခဲ့သည်ကိုလည်း အထင်အရှား တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

စာရေးသူသိမှီသမျှ လိုက်လံစုဆောင်းသည့်အခါ၌ပင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး လက်ထက်တော်၌ လက်ခံရရှိခဲ့သော အလှူတော်မှတ်တမ်းများ၊ ဦးစီးဦးဆောင်ပြုခဲ့သော ကျောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်နှင့် စေတီတော်များမှတ်တမ်းမှာ အမြောက်အများရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပြီး တချို့သောနေရာများတွင် စာရေးသူ မသိမှီလိုက်သည်များသည်လည်း ကျန်ကောင်းလည်း ကျန်နေနိုင်ပါလိမ့်ဦးမည်။

သို့သော် စာရေးသူအနေနဲ့မှ စုဆောင်းရရှိသမျှ အချက်အလက်များအားလုံးကို စာဖတ်သူများအနေနဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ထိုခေတ်ထိုကာလက လှူဒါန်းမှုအစုစုကို ပြုခဲ့ကြသော အလှူရှင်များအနေနဲ့သော်လည်းကောင်း ထိုသူတို့၏ သားမြေး တပည့်များမှလည်း လေ့လာမှတ်သား

ကြပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုနိုင်ကြစေရန်အတွက် ရည်ရွယ်ပြီး စုစည်းပြုစုပေးလိုက်ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြုစုပေးရာတွင် ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင်၊ အင်ကြင်းပင်နှင့် ရွှေဘိုအောင်မြေကျောင်းတိုက်တို့ရှိ ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်နှင့်စေတီတော်များ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင် တည်ဆောက်စေခဲ့သော ဆွမ်းစားကျောင်းများနှင့် ပိဋကတ်တိုက်တော်များစာရင်းကိုသာ ရနိုင်သလောက် အတတ်နိုင်ဆုံး ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး စာရင်းပြုစုပေးထားခဲ့ပါသည်။

စာဖတ်သူများအနေနှင့်လည်း ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားများနိုင်ရန် လေ့လာကြည့်ကြစေလိုပါသည်။ ယနေ့ခေတ် ကာလတွင်ပင် ထိုကျောင်းဆောင်၊ သိမ်၊ ဇရပ်နှင့်စေတီတော်ကြီးများကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန်မပြောနှင့် ပြုပြင်ထိမ်းသိမ်းရန် ကိစ္စရပ်များတွင် ဆက်ခံတော်မူကြသည့် အဆက်ဆက်သော ကျောင်းထိုင်နှင့် နာယကဆရာတော် ကြီးများသည် ပင်ပန်းကြီးစွာ ကြိုးစား ရုန်းကန်နေကြရပါသည်။ ထိုအချက်များသည် စာရေးသူ၏မျက်မြင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍များ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးလက်ထက်တော်က အလှူရှင်များအနေနှင့် လာရောက်လှူဒါန်းခဲ့ကြသော မူလကုသိုလ်ရှင်အလှူရှင်များ၏ သားမြေးစဉ်ဆက် အဆက်ဆက်ကသာ လာရောက်ဆက်နွယ်ပြီး ပြန်လည်လှူဒါန်းကြပါလျှင်တော့ အတိုင်းထက်အလွန် ကောင်းမွန်ပါလိမ့်မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တချို့သောနေရာများတွင် ကျောင်း၊ သိမ်၊ ဇရပ်နှင့်တန်ဆောင်းများသည် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ယိုယွင်းပျက်စီးနေကြပေပြီ။ သက်ဆိုင်ရာအသီးသီးသော ဆရာတော်ကြီးများသည်လည်း တတ်နိုင်သမျှလောက် ကြိုးစား ပြုပြင်နေကြသည်ကိုသာ စာရေးသူအနေနှင့် ဝမ်းနည်းစိတ်မကောင်းစွာ ကြည့်နေခဲ့ရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ကျောင်း၊ ကန်နှင့် သိမ်၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ စေတီတော်ကြီးများသည် ယိုယွင်းရာမှ ပျက်စီးသွားခဲ့သော် ပြန်လည်တည်ဆောက်နိုင်ရန်မှာ လွယ်အံ့မထင်ပါ။ ထို့ကြောင့် တစ်ချိန်ချိန်တွင်တော့ စာရေးသူ ပြုစုခဲ့သော မှတ်တမ်းများမှတစ်ပါး လက်ညှိုးထိုးပြရန်ပင် မလွယ်သည့်အနေအထားကိုလည်း ရောက်ကောင်းလည်း ရောက်ရှိလာနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ယခုပြုစုထားသော အံ့ချီးမကုန်သည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးလက်ထက်တော်က လက်ခံရရှိခဲ့သည့် အလှူမှတ်တမ်းများကို လေ့လာကြည်ညိုနိုင်ကြစေရန်အတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

◆

အခန်း-၂၃

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လှူဒါန်းထားကြသည့် ကျောက်ဆည်မြို့ ဝေဘူချောင်ရှိ ကျောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်းနှင့် စေတီတော်ကြီးများ အလှူတော်မှတ်တမ်း

၁။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံးတော်မူသော ကျောင်းကြီး
၂။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံးတော်မူသော ကျောင်းလေး
၃။ ဆွမ်းစားကျောင်း
၄။ နံ့သာဆောင်ကျောင်း
၅။ ဓမ္မာရုံကျောင်းတော်ကြီး
၆။ သိမ်တော်
၇။ သီပေါကျောင်း
၈။ ညှို့ကျောင်း
၉။ မုံရွာကျောင်း
၁၀။ သင်္ကန်းရုံကျောင်း
၁၁။ ဆရာတော်ဘုရား ညှို့ခံကျောင်း
၁၂။ ရဟန္တာ သိမ်တော်
၁၃။ သီလပေးသော ဓမ္မာရုံကြီး
၁၄။ ကျောင်းအမကြီး ဓမ္မာရုံကြီး
၁၅။ ညှို့ဓမ္မာရုံကြီး
၁၆။ မန္တလေးကျောင်း
၁၇။ တံတားဦးကျောင်း
၁၈။ မီးတင်းကုတ်
၁၉။ ညှို့ခံကျောင်းလေး
၂၀။ စာသင်ကျောင်း
၂၁။ သစ်သီးကျောင်း
၂၂။ ၃ခန်း ညှို့ခံကျောင်း
၂၃။ ဇီးဖြူပင်တိုက်
၂၄။ ရန်ကုန်တိုက်
၂၅။ ဖြူးတိုက်

၂၆။ မိတ္ထီလာကျောင်း
၂၇။ ဆရာငယ်ကျောင်း
၂၈။ မန္တလေးမှာသာလာလျှံ
၂၉။ ဆရာတော်ဘုရား အုတ်မှာရုံလေး
၃၀။ မိတ္ထီလာမှာရုံ
၃၁။ မြောက်ဘက်တံတားဦးကျောင်း
၃၂။ ပျဉ်းမနားကျောင်း(၄-ကျောင်း)
၃၃။ ကားထားသောကျောင်း
၃၄။ ကျောက်ဆည်ကျောင်း
၃၅။ မန္တလေးမီးတင်းကုတ်
၃၆။ ငယ်တိုးကျောင်း
၃၇။ မြစ်သားတိုက်ကျောင်း
၃၈။ မန္တလေးကျောင်း
၃၉။ ပြည်တော်သာဆင်
၄၀။ ကြက်မင်းတွန်ကျောင်း
၄၁။ မြို့သာကျောင်း
၄၂။ မန္တလေးအဖွားနေသောကျောင်း
၄၃။ ကျောက်ဆည်တောင်ကကျောင်း
၄၄။ ကျောက်ဆည်ဆံပြတ်ကျောင်း
၄၅။ ဖွားကြည်ကျောင်း
၄၆။ မော်လိုက်ကျောင်း
၄၇။ မြစ်တူးကျောင်း
၄၈။ ကျောက်ဆည်အဖွားကျောင်း
၄၉။ မန္တလေးကျောင်းငှက်နီ(၃)
၅၀။ ချမ်းသာကြီးကျောင်း
၅၁။ အနောက်ချောင်ကျောင်း
၅၂။ သမြေကုန်းကျောင်း
၅၃။ ကျောက်ဆည်ဒေါ်ရှင်ကျောင်း
၅၄။ နတ်ချိုကျောင်း
၅၅။ ကျောက်ဆည်ပါရမီကျောင်း
၅၆။ ရွာမုန်းကြီးကျောင်း
၅၇။ ဖွားအုံခင်ကျောင်း
၅၈။ ဦးဥာဏအမကျောင်း
၅၉။ ကျောက်ဆည်ကျောင်း အစ်မကြီးကျောင်း
၆၀။ ပုညလေးကျောင်း
၆၁။ ဖွားသာမာကျောင်း
၆၂။ ဓိနုသိရိဘက်ကအောင်တော်မူကျောင်း(၃)
၆၃။ ဖွားသိက္ခာကြီးကျောင်း
၆၄။ ရဲကျောင်း
၆၅။ ဆွမ်းစားကျောင်းကြီး
၆၆။ အနောက်သိမ်
၆၇။ ဘိုးဆင့်ကျောင်း
၆၈။ ဦးဥာဏကျောင်း
၆၉။ စကြာကျောင်း
၇၀။ ဦးပညာသာမိကျောင်း
၇၁။ သဟာယကျောင်း
၇၂။ ဘိုးကဝိန်ကျောင်း
၇၃။ ဘိုးဆေးကျောင်း
၇၄။ ဘိုးခေမိန်ကျောင်း
၇၅။ ဘိုးပဏ္ဍိကျောင်း
၇၆။ ဘိုးဝိဇယာကျောင်း
၇၇။ ဒုလ္လဘကျောင်း
၇၈။ ရောင်စုံကျောင်း
၇၉။ အောင်မြေကျောင်း
၈၀။ ညောင်ပင်ချောက်ကျောင်း
၈၁။ အဋ္ဌဒိသကျောင်းပေါင်းအလုံး(၃၀)
၈၂။ မန္တလေးဒေါင်းတိုက်
၈၃။ သဟာယကျောင်း(၁၅)
၈၄။ မီးစက်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လှူဒါန်းထားကြသည့် ရွှေဘိုအောင်မြေကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ ကျောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်းနှင့် စေတီတော်ကြီးများ အလှူတော်မှတ်တမ်း

၁။ ဆရာတော် တောင်ဘက်တိုက်ကျောင်း
၂။ အရုဏ်ကပ်ခံသောကျောင်းကြီး
၃။ သိမ်တော်
၄။ ဆွမ်းစားကျောင်း
၅။ အဖျော်အကပ်ခံကျောင်း
၆။ နံနက်သီလပေးတော်မူသော ဓာတ်တော်ကျောင်းနှင့် ဓမ္မာရုံ
၇။ ကားတိုက်
၈။ နှစ်ထပ်ဧည့်ခံကျောင်း
၉။ ဧည့်တော်ရုံ
၁၀။ သာသနာ့ထွဋ်ခေါင်ကျောင်းတော်ကြီး
၁၁။ အနီးအဝေးမှ ဧည့်ခံရသောကျောင်းကြီး
၁၂။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်ကျောင်း
၁၃။ ရှင်ပြုဧည့်ခံကျောင်း
၁၄။ မင်းညီနောင်လှူဒါန်းသောကျောင်း
၁၅။ သံဃာတော်များ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ရန် ကျောင်း ပေါင်း (၃၃)။
၁၆။ ဂန္ဓကုဋီတိုက်(၄)
၁၇။ သီလရှင်များ တရားအားထုတ်သောကျောင်းများ
(၁) ဘုရားလမ်းတောင်ဘက်မှာ (၂၁) ကျောင်း
(၂) ဘုရားလမ်းမြောက်ဘက်မှာ (၁၅) ကျောင်း
၁၉။ တံခွန်တိုင်ပေါင်း (၁၁) တိုင်
၂၀။ အောင်မြေရေကန် (၇) ကန်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လှူဒါန်းထားကြသည့် ဖွားတော်မူရာ၊ သီတင်းသုံးစံတော်မူရာ၊ ခန္ဓာဝန်ချတော်မူရာ အင်ကြင်းပင်အောင်မြေရှိ ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ ကျောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်းနှင့် စေတီတော်ကြီးများအလှူတော်မှတ်တမ်း

၁။ ပိဋကတ်တိုက်ကြီး
၂။ ဆရာတော်ဘုရား ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူသော ကျောင်း
(မြန်မာစာပေ ပါမောက္ခဟောင်း ဦးအေးမောင်၏ ကုသိုလ်)
၃။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်တော်မူသောကျောင်း
၄။ သီလပေးတော်မူသော ဓမ္မာရုံကြီး
၅။ သရီရဓာတ်တော် အမြဲပူဇော်တော်မူသောကျောင်း
၆။ မေဓာဝီလှူထားသော ကားအတွက်ကားတိုက်
၇။ သာသနာ့ထွန်းခေါင်ကျောင်းတော်ကြီး
၈။ သံဃာတော်များဧည့်ခံရန်(၄) ကျောင်း
၉။ သံဃာတော်များ အားထုတ်ရန် (၅) ကျောင်း
၁၀။ ဒကာများ အားထုတ်ရန် (၅) ကျောင်း
၁၁။ သံဃာတော်များအားထုတ်ရန် ကျောင်းကြီး (၃) ကျောင်း
၁၂။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းလေး (၄) ကျောင်း
၁၃။ အရိုးအိုးတိုက်ကျောင်း (၃) ကျောင်း
၁၄။ အများပရိသတ်ဧည့်ခံကျောင်း (၆) ကျောင်း
၁၅။ အာရုံခံကြီး
၁၆။ သိမ်တော် (၂)
၁၇။ (၉) ခန်းကျောင်းကြီး
၁၈။ သီလရှင်များအတွက် (၁၀) ကျောင်း
၁၉။ ဒကာမယောဂီများ (၄) ကျောင်း
၂၀။ မီးစက် (၂)

ရွှေချက်သိုစေတီတော်လမ်းဘက်သို့သွားရာတစ်လျှောက်ရှိ ဇရပ်နှင့်ကျောင်းဆောင်များ

၁။ ရေအိုးစင်နှင့်ကျောက်မတ္တာပ်(၃)
၂။ ဇရပ်ကြီးနှင့်မီးဖို(၂)
၃။ ဘုရားအာရုံခံ(၅)
၄။ မီးစက်(၁)

စာရေးသူဖော်ပြပေးခဲ့တဲ့ ကျောင်း၊ စေတီ၊ သိမ်၊ ဇရပ်နဲ့ တန်ဆောင်းတွေဟာဆိုရင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိခဲ့စဉ်ကာလက လှူဒါန်းမှုကို လက်ခံရရှိခဲ့တဲ့ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကျောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်းစတာတွေကို လှူဒါန်းကြရင် ကိုယ်တော်တိုင်ဦးစီးပြီးတော့မှ ကြီးကြပ်တော်မူပါတယ်။ အလှူရှင် ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးရအောင်လည်း အလေးအမြတ်ထားတော်မူပါတယ်။

ဒီအချက်တွေကြောင့် အနယ်နယ်က အလှူရှင်တွေရဲ့ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်တွေဟာ စာရေးသူ ယခုဖော်ပြပေးခဲ့ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေအရ မိမိရဲ့ဘိုးဘွား၊ မိဘတွေ၊ ဆွေမျိုးဆက်နွယ်တွေ လှူဒါန်းခဲ့တာတွေများ ပါဝင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ပြန်လည်ပြီး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ကောင်းရဲ့လို့ဆိုပြီးတော့မှ စာရေးသူအနေနဲ့ ဒီစာရင်းမှတ်တမ်းကို ပြုစုဖော်ပြပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

■

အခန်း-၂၄

ကျေးစူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လှူဒါန်းခဲ့ကြသော အလှူတော်များနှင့်ပတ်သက်၍ သိသင့်သိထိုက်သည့်အချက်များ

ယခုစာရေးသူဖော်ပြပေးခဲ့သော မှတ်တမ်းမှတ်ရာများနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဆိုရသော် စာရေးသူဖော်ပြပေးခဲ့သော အချက်အလက်များသည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လှူဒါန်းထားကြသော ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်နှင့် တန်ဆောင်းများ၏စာရင်းပင် ဖြစ်ပါသေးသည်။

ထိုမျှမကသေးပါ တချို့သော ကျေးရွာများတွင် ကျေးစူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ကြည်ညိုသဒ္ဓါပေါက်ပြီး လယ်များယာများကိုပင် လှူဒါန်းခဲ့ကြသေးသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ ထိုအချက်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး စာရေးသူအနေနဲ့ အကျယ်ချဲ့ပြီး ရှင်းပြရပေလိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့သော ကျေးစူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဦးထိပ်ထားပြီး လှူဒါန်းထားခဲ့ကြသော **ကျောင်းစိုး** လယ်ယာများနှင့်ပတ်သက်ပြီးလည်း ရေးသားမှသာလျှင် ပြည့်စုံနိုင်ပေလိမ့်မည်။

သိရှိမှတ်သားရန်အချက်များ

စာရေးသူအနေနဲ့ ထိုကဲ့သို့သော အချက်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး ယနေ့ခေတ် လူငယ်များအား ရှင်းပြပေးလိုပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရှေးခေတ်ကတည်းကပင် စာရေးသူတို့လူမျိုးသည် မိမိ ကြည်ညိုရင်းစွဲရှိသော ဆရာတော်၊ သံဃာတော်ကြီးများကို ကျောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်းအပြင် လယ်များ၊ ယာများကိုပင် လှူဒါန်းခဲ့သော ဓလေ့သည် ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအချက်ကို ပုဂံခေတ်ကျောက်စာများ၌ပင် အထင်အရှား တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့သော သံဃာတော်ကြီးများအား ရည်စူးပြီး ကျောင်းပိုင်လှူဒါန်းခဲ့ကြသော လယ်ယာများကို ထိုခေတ်အခါ *ဖယ်* ဟူသော စကားရပ်ကိုသုံးပြီး ကျောက်စာ၊ ပေစာတို့တွင် ထွင်းထုမှတ်သား မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုနေရာတွင် *ဖယ်* ဟူသော စကားရပ်ကို ရှင်းလင်း ခေါ်ဝေါ်ရာတွင် အခြားသော အခေါ်အဝေါ် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုမှုလည်း ရှိပါသေးသည်။ တချို့ကလည်း *ဖယ်* ဟူသည်မှာ အတိုင်းအတာ/အကျင်အတွယ် ယနေ့ခေတ်အခေါ် ပြည်တောင်း၊ ခြင်တောင်း တို့မှလာသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ ထိုခေတ်ထိုအခါက လယ်ယာအကျယ်အဝန်းကို **တစ်ပါယ်သား၊ နှစ်ပါယ်သား** စသဖြင့် လယ်ယာအကျယ်အဝန်းကို သတ်မှတ်ခေါ်ဆိုသော အတိုင်းအတာ ဖြစ်သည်

ဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြပါသေးသည်။ အချို့သော သမိုင်းသုတေသီတို့ကမူ ရဟန်းသံဃာတော်များအတွက် ဖွန့်ဖယ်လှူဒါန်းလိုက်သောကြောင့် *ဖယ်* ဟူသော အခေါ်အဝေါ်ကို သုံးစွဲသည်ဟုလည်း ဆိုကြပါသည်။ စာရေးသူအနေနှင့်မူ ဖွန့်ဖယ်သည်ဟူသော အခေါ်အဝေါ်ကို ပို၍သဘောကျမိပြီး ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟုလည်း ထင်မြင်မိပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးလက်ထက်တော်တွင်မူ ထိုအခေါ်အဝေါ် မဟုတ်တော့ဘဲ ***ကျောင်းမိုးလယ်၊ ကျောင်းမိုးယာ၊ ဘုရားမိုးလယ်၊ ဘုရားမိုးယာ*** ဟူသော အသုံးအနှုန်းကို အသုံးပြုပြီး လှူဒါန်းခေါ်ဝေါ်ကြသည်ကို ကျောက်စာများတွင် အထင်အရှား တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။ (အချို့သော နယ်သူ၊ နယ်သားများကလည်း ***ကျောင်းမိုးလယ်၊ ကျောင်းမိုးယာ*** ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ် ကြပါသည်။

စာရေးသူသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖွားရာဇာတိနှင့် သီတင်းသုံး စံရာ၊ ခန္ဓာဝန်ချတော်မူရာ အင်ကြင်းပင် ပင်ကျေးရွာသို့ သွားရောက်လေ့လာသောအခါတွင် ကျောက်စာများပင်ရေးထိုးပြီး လှူဒါန်းထားကြသည်ဆိုသော အချက်များကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ကျောင်းမိုးလယ်ယာများနှင့်ပတ်သက်ပြီးလည်း စာရေးသူအနေနဲ့အကျယ်ချဲ့ပြီး ရှင်းလင်းရေးသားပေးမှသာ စာဖတ်သူများ နားလည်သဘောပေါက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့သော ကျောင်းမိုး လယ်ယာများကို သက်ဆိုင်ရာကျောင်းတိုက်ရှိ သံဃာတော်ကြီးများမှ အလှူတော်အနေနှင့် လက်ခံထားရှိကြသည်ဆိုသော်လည်း သက်ဆိုင်ရာအလှူရှင်များ၊ အလှူရှင်မျိုးဆက်များကိုဖြစ်စေ (သို့မဟုတ်) ကျောင်းဝေယျာဝစ္စ ပြုလုပ်သူမျိုးဆက်များကိုဖြစ်စေ ဆက်လက်ပြီး ပြုစုလုပ်ကိုင်စေလေ့ရှိကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့သော ပြုစုလုပ်ကိုင် ရာမှရရှိလာသော အကျိုးအမြတ်များထဲမှ တချို့တစ်ဝက်ကိုဖြစ်စေ ကျောင်း၊ တိုက်တာ၊ အာရာမ်၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ စေတီနှင့်တန်ဆောင်းများကို ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရန်အတွက် သတ်မှတ်ပြီး လှူဒါန်းလေ့ရှိကြပါသည်။

တချို့သော ရှေးမြန်မာကြီးများ၏ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်အစွန့်ရှည်တည်တံ့စေနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်လုပ်ဆောင်ခဲ့သော အမြော်အမြင်ရှိသည့်အချက်များ ဖြစ်သည်ဆိုလျှင်လည်း မမှားပါပေ။

သို့ရာတွင် ကောင်းဆိုးနှစ်လီ ဒွန်တွဲနေသည့်တချို့သော အချက်များလည်း ရှိကြပါသေးသည်။ ထိုအချက်မှာ ယနေ့ခေတ် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဦးထိပ်ထားရည်ရွယ်လှူဒါန်းခဲ့ကြသော ကျောင်းမိုးလယ်ယာများကို သားမြေးစဉ်ဆက်လုပ်ကိုင်ကြသူတို့အဖို့မှာ အနည်းငယ်မျှလောက်သော အကျိုးအမြတ်များကိုပင် ဆက်လက်ပြီး လှူဒါန်းလေ့မရှိကြတော့ပါ။ သို့အတွက်ကြောင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဦးထိပ်ထားပြီး ရေစက်သွန်းချလှူဒါန်းခဲ့ပါသည်ဆိုသော ကျောက်စာသမိုင်းအထောက်အရသာလျှင် ရှိရင်းစွဲဖြစ်နေသော်လည်း တချို့သော ကျောင်းမိုးလယ်ယာများကတော့ ပိုင်ရှင်အဆင့်ဆင့်ပင် လက်ပြောင်းလက်လွှဲ ရောင်းချကုန်ကြလေပြီ။

မလုပ်သင့်မလုပ်အပ်သော သဘောတရားပင်ဖြစ်သော်လည်း အင်ကြင်းပင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ အလှူကျောက်စာတိုင်မှတ်တမ်းရှိ တချို့သောလယ်ယာမြေ အလှူမှတ်တမ်းများကို လာရောက်ပြီး ဖျက်ဆီးထားသည်ကိုလည်း စာရေးသူအနေနဲ့ ဆရာတော်ကြီးများ၏ မိန့်ဆိုစကားအရလည်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယနေ့ခေတ်ကာလတွင် တန်ဖိုးသင့်နေသော လယ်ယာမြေများကို ပိုင်ဆိုင်လိုသော လောဘတရားကြောင့် ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်လိုသော မတော်လောဘကြောင့်ပင် ငရဲမကြောက်၊ သံသရာအကြွေးမကြောက် ပြုမိကြလေပြီဟူ၍သာ စာရေးသူအနေနဲ့ သံဝေဂတရား ရမိပါတော့သည်။

အင်ကြင်းပင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်ရှိ နာယကဆရာတော်ကြီးဖြစ်သော ဆရာတော်ဦးဥက္ကံသနှင့် အဆိုပါအကြောင်းအရာများနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြောကြသောအခါတွင်မူ စာရေးသူမှ အဆိုပါလယ်ယာများကို ပြန်လည်ပြီး ထိန်းသိမ်းရန် လျှောက်ထားသောအခါတွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ

> *"သူတို့က သံသရာကို မကြောက်တော့ လုပ်ကုန်ကြပြီကွဲ။ ငါတို့ကတော့ ဘာမှမပြောချင်တော့သလို လုပ်လည်း မလုပ်ချင်တော့ပါဘူး။ အမှန်တကယ်သာ သူတို့သိတတ်လို့ လာလှူဒါန်းရင် သူတို့လှူတဲ့ငွေက ဘယ်ကျောင်းမိုးလယ်က ထွက်တာလဲ။ ဒီရတဲ့အလှူငွေနဲ့ ဘယ်သိမ်၊ ဘယ်ဇရပ်ကို ထုံးသုတ်တယ် ပြုပြင်တယ်ဆိုတာကို ငါတို့က ဦးစီး လုပ်ကြရမှာကွဲ့"*

"အကုန်တော့လည်း မလှူတန်းကြဘူးမဆိုလိုပါဘူး။ တချို့တစ်လေကတော့ ကျောင်းမိုးလယ်က သီးနှံထွက်ရင် ငါးထောင်မျိုး၊ တစ်သောင်းမျိုး လာလှူဒါန်းကြတာတော့ ရှိကြပါတယ်"
"ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုမျိုး ဘုန်းကြီးတို့ကို လာလှူတဲ့တခြားသော အလှူကရတဲ့ ဝတ္ထုငွေကြေးထက် ကျောင်းမိုးလယ်ကထွက်တဲ့ ဝတ္ထုငွေကြေးဟာ တာဝန်ပိုကြီးတယ်။ စားမိ၊ သုံးမိရင်လည်း အပြစ်တော်တော်ကြီးတယ်"
ဟူ၍ စာရေးသူအား မှတ်မှတ်သားသား မိန့်ဆိုတော်မူပါသည်။

အခြားသောအခေါ်အဝေါ်နှင့်မှတ်သားလေ့လာရန်အချက်များ

အချို့သော နယ်ခံတို့ကလည်း ***ကျောင်းမိုးလယ်၊ ကျောင်းမိုးယာ*** ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်ကို တွေ့ရှိရပြီး ကျောက်စာထွင်းထုမှတ်တမ်းတင်ထားသော အရေးအသားများတွင်လည်း ***ကျောင်းပိုးလယ်၊ ကျောင်းပိုးယာ*** ဟု ရေးသွင်းမှတ်တမ်းတင်ထားသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။

ကျောင်းဖိုးလယ်၊ ကျောင်းဖိုးယာ	အဓိပ္ပာယ်ဆိုလိုသည်မှာ ထိုလယ်ထိုယာတို့မှထွက်ရှိသော အခွံအခ လှူဒါန်းထောက်ပံ့ငွေတို့ဖြင့် ကျောင်း၏အကျိုးစီးပွားကို ပံ့ပိုးနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ထားသောကြောင့် ***ကျောင်းဖိုးလယ်၊ ကျောင်းဖိုးယာ*** ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။

အချုပ်အနေနှင့်ဆိုရသော် နယ်မြေဒေသကွဲပြားခြားနားမှုတို့ကြောင့် ဒေသအလိုက်အခေါ်အဝေါ်များဖြစ်သည့် ***(ကျောင်းမိုးလယ်၊ ကျောင်းမိုးယာ)၊ (ကျောင်းဖိုးလယ်၊ ကျောင်းဖိုးယာ)၊ (ကျောင်းပိုးလယ်၊ ကျောင်းပိုးယာ)*** စသဖြင့် အခေါ်အဝေါ် ကွဲပြားနေနိုင်သော်လည်း ဆိုလိုချင်သည့် အဓိပ္ပာယ်အနှစ်သာရမှာ အတူတူပင် ဖြစ်သဖြင့် စာဖတ်သူအနေနှင့် နှစ်သက်သလိုသာ ပြောဆိုခေါ်ဝေါ်နိုင်ဟူ၍သာ ဆိုချင်ပါသည်။ အချို့ကလည်း ***ဘုရားမိုးလယ်၊ ဘုရားမိုးယာ*** ဟု ဆိုကြသကဲ့သို့ ***ကျောင်းနွယ်လယ်၊ ဘုရားနွယ်လယ်*** ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ်ကြပါသေးသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဘုရားကျောင်းကန်များနှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်နေသည့် လယ်ယာများဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

တစ်ချို့ကတော့ စာရေးသူမှနေ၍ အဆိုပါ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် ဝတ္တကမြေနှင့် ကျောင်းမိုးလယ်ယာများနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြန်လည်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိအောင် ကြိုးစားအားထုတ်လိုရင်းရှိခဲ့သော်လည်း စာရေးသူအနေနဲ့ လုပ်နိုင်အုံမထင်၍ မကြိုးစားလိုတော့ပါ။

တစ်ဖက်မှပြန်ကြည့်လျှင်လည်း တချို့သောသူတို့က စာရေးသူအပေါ်တွင် ဆွေမတော်မျိုးမစပ်ဘဲ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်သည်ဆိုသော အတွေးအမြင်မျိုးတို့ ရှိလာခဲ့ကြသဖြင့် ဆက်လက်ပြီး မကြိုးစားရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး လက်ထက်တော်တွင် လှူဒါန်းမှုကို လက်ခံရရှိခဲ့သော စာရင်းပြုစုရင်း တွေ့ရှိရသော အချက်များကိုသာ စာရေးသူအနေနဲ့ ထည့်သွင်းပြုစုဖော်ပြပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့သောစိတ်ဆန္ဒနှင့်မျှ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ နစ်နာစေလိုရင်းစိတ် မရှိခဲ့ပါ။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတစ်ခုအဖြစ်နှင့်သာ စာရေးသူ ပြုစုရေးသားခဲ့ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

■

အခန်း-၂၅

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်သို့ ရောက်ရှိအပူဇော်ခံခဲ့သည့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ဓာတ်တော်မွေတော်များ

စာရေးသူအဖို့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများစာအုပ်ကို ပြုစုရေးသားစဉ်အချိန်ကတည်းကပင် လိုအပ်မည်ထင်သော အချက်များကို မနားမနေရှာဖွေခဲ့ပြီး စုစည်းမရသော တချို့သော သမိုင်းကွင်းဆက်များကို အထောက်အထား မခိုင်လုံသဖြင့် ပယ်ဖျက်ပစ်ရသည်လည်း ရှိခဲ့ပါသည်။ ခေတ္တမျှ ချန်လှပ်ထားခဲ့ရသည်တို့လည်း ရှိခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာနှင့် တရားတော်များစာအုပ်ကို ဆက်လက်ပြုစုပေးသောအခါတွင် ပထမစာအုပ်တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးလိုက်နိုင်ခြင်းမရှိသည့် သမိုင်းကွင်းဆက်များကို ထည့်သွင်းလိုသော အချက်များကြောင့် အတတ်နိုင်ဆုံး ရှာဖွေခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ စာရေးသူ အဓိကရှာဖွေခဲ့သည်မှာ ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီးအား သီဟိုဠ်နိုင်ငံမှ လှူဒါန်းလိုက်သော မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သရီရဓာတ်တော်မွေတော်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး တတ်နိုင်သည့်အချက်များကို စုစည်းခဲ့ပါသည်။

ထိုသရီရဓာတ်တော်မွေတော်များသည် သမိုင်းကွင်းဆက်ပြတ်နေခဲ့ပြီး မည်သည့် ကျောင်းတိုက်တွင် အပူဇော်ခံနေသည်ကိုလည်း စာရေးသူအနေဖြင့် မသိခဲ့ရပါ။ နောက်ပိုင်းတွင် အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်း(နန်းဦးစာသင်တိုက်)မှ ဆရာတော်ကြီးဦးပညာဝံသထံတော်သို့ သွားရောက်ဖူးမျှော်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါတွင် ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလ (အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်း) စာချဆရာတော်မှနေ၍ ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် သိထားသမျှသော အချက်အလက်များကို ကူညီထောက်ပံ့ပေးခဲ့သည်သာမက စာရေးသူထံတွင် မရှိသေးသည့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများ စာရွက်စာတမ်းများကိုပါ ပြည့်ပြည့်စုံစုံအောင် ကူညီပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလမှ မှတ်မှတ်သားသားပင်

"ကိုဇေယျာ ခင်ဖျားရေးတဲ့စာအုပ်အဆုံးမှာ ဝေဘုဆရာတော်ဘုရားကြီးကို သီဟိုဠ်က လှူဒါန်းလိုက်တဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ သရီရဓာတ်တော်မွေတော်တွေကို သမိုင်းကွင်းဆက်ရှာလို့ မရဘူးဆိုတာကို ဖတ်လိုက်ရတယ်။

အဲဒီဓာတ်တော်ကြုတ်ရော၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ဓာတ်တော်တွေရော ကျောင်းမှာ ဆရာတော်ကြီးဦးပညာဝံသ ကိုယ်တော်တိုင် ထိန်းသိမ်းပြီး အပူဇော်ခံထားတယ်"

ဟုဆိုခဲ့သဖြင့် စာရေးသူမှနေ၍ ဖူးမြော်ခွင့်၊ ဓာတ်ပုံနှင့်ဗီဒီယိုမှတ်တမ်းတင်ခွင့် နောက်

ထွက်ရှိမည့်စာအုပ်တွင် ထည့်သွင်းပူဇော်ရေးသားခွင့်ကိုတောင်းခံခဲ့ရာ ဆရာတော်ကြီးမှ စိတ်ချမ်းသာသလိုလုပ်ပါရန် ခွင့်ပြုပေးတော်မူခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့်သာ ယခုစာအုပ်တွင် စာဖတ်သူများ ဖူးမြော်ကြည်ညိုခွင့်ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလ (အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်း) သည် စာရေးသူ ယခုပြုစုပေးသော စာအုပ်တွင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီပေးခဲ့ပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် စာရွက်စာတမ်းများ၊ အထောက်အထားနှင့် သိမှီထားသော အချက်အလက်များကိုပါ ကူညီရှာဖွေပေးခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလမှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးဓာတ်တော်ကိုလည်း ဖူးမြော်ခွင့်၊ ပူဇော်ခွင့်ပြုခဲ့ရုံသာမကပဲ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ Movie_File များအဖြစ်ပါ ရိုက်ကူးခွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုအချက်များကြောင့် စာရေးသူယခုပြုစုခဲ့သော စာအုပ်သည် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ထည့်သွင်းရေးသားခွင့် ရရှိခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆရာတော်ဦးပညာဝံသ၏ ခွင့်ပြုချက်နှင့်အတူ ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလ၏ ကူညီပေးခဲ့မှုတို့ကြောင့်ပင် စာရေးသူ လက်ရှိပြုစုနေခဲ့သော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာနှင့်တရားမှတ်တမ်းများစာအုပ်သည် စာရေးသူစိတ်တိုင်းကျ ရေးဖွဲ့ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခန်းကဏ္ဍတွင် ဖော်ပြပေးထားသော ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သရီရဓာတ်တော် မွေတော်များသာလျှင်ဖြစ်ပြီး စာဖတ်သူများ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားများနိုင်ကြစေရန်အတွက် စာရေးသူမှ အတတ်နိုင်ဆုံး ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်အောင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

■

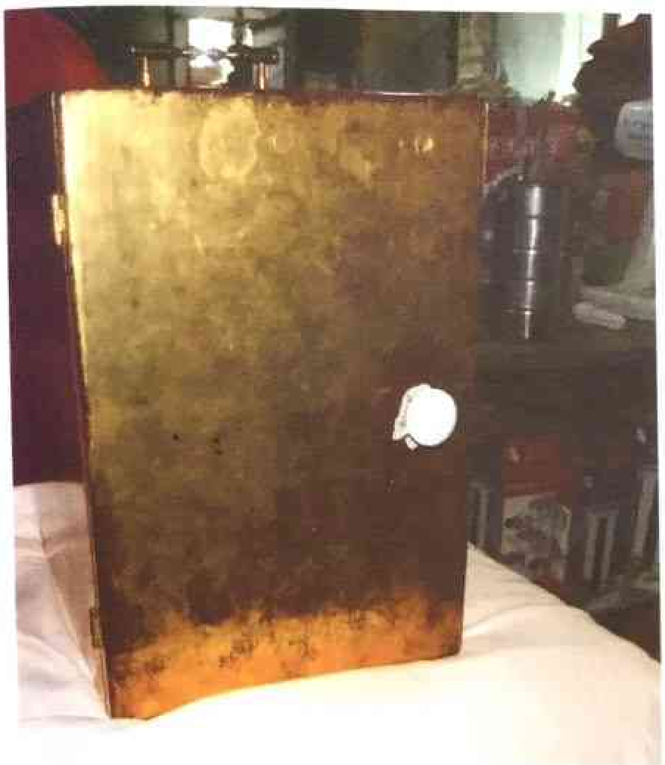

သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ) ပင့်ဆောင်လာသော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သရီရ ဓာတ်တော်မွေတော်များကို အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်း၌ သိမ်းဆည်းပူဇော်ထားပုံ (အဆိုပါ ရွှေချထားသည့် သေတ္တာထဲတွင် မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော်များကို ထည့်သွင်းပူဇော်သည့်စေတီပုံစံဖန်ကြုတ်ကို ထည့်သွင်းထားသည်)

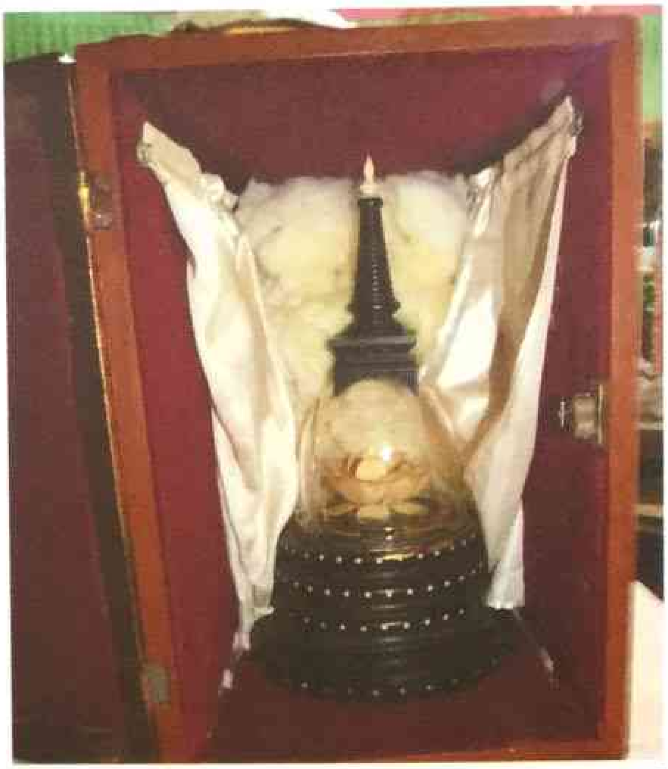

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သရီရဓာတ်တော်မွေတော်များကို ထည့်သွင်းပူဇော်ထားသည့်ကြုတ်တော်ကို ဖွင့်လှစ်စဉ် ဖူးတွေ့ရပုံ

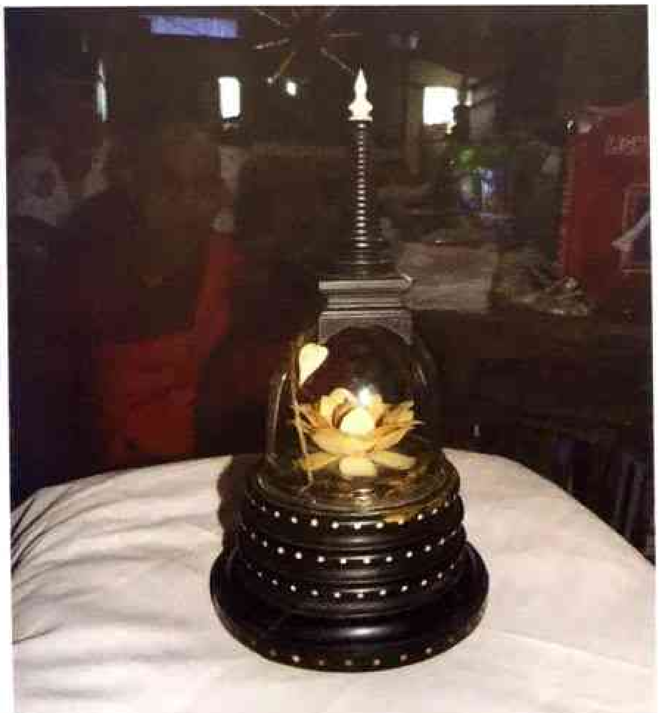

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သရီရဓာတ်တော်များကို စေတီပုံစံ သစ်ကနက် သားကြုတ်ဖြင့် ထွင်းကာ ထည့်သွင်းပူဇော်ထားပုံ (အဆိုပါ သစ်ကနက်သား စေတီပုံစံဖန်ကြုတ်မှာ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)မှ လှူဒါန်းလိုက်သည်ဟု သိရှိရပါသည်)

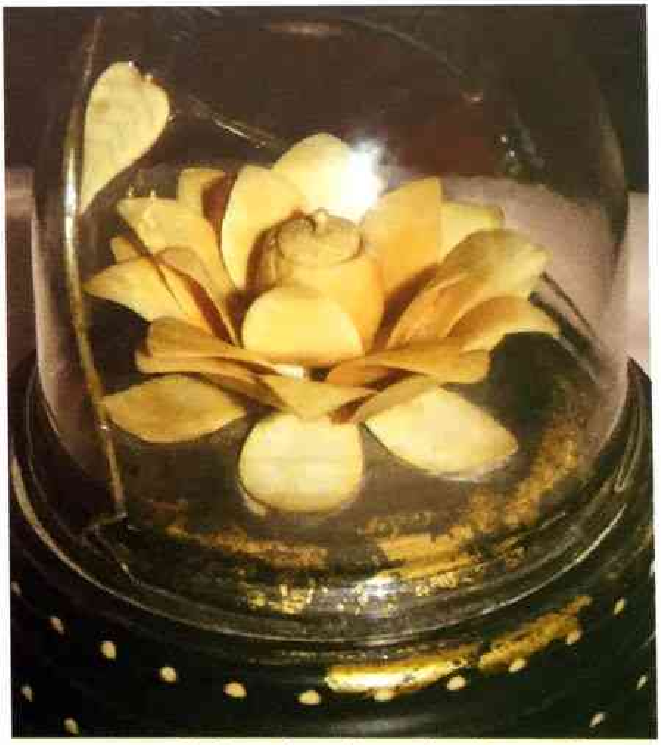

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သရီရဓာတ်တော်မွေတော်များကို အနီးကပ်ဖူးတွေ့ရပုံ (ဆင်စွယ်ပြုလုပ်ထားသော ကြာပန်းသဏ္ဍာန်ကြုတ်ငယ်အတွင်း၌ ဓာတ်တော်များကို ထည့်သွင်းပူဇော်ထားသည်)

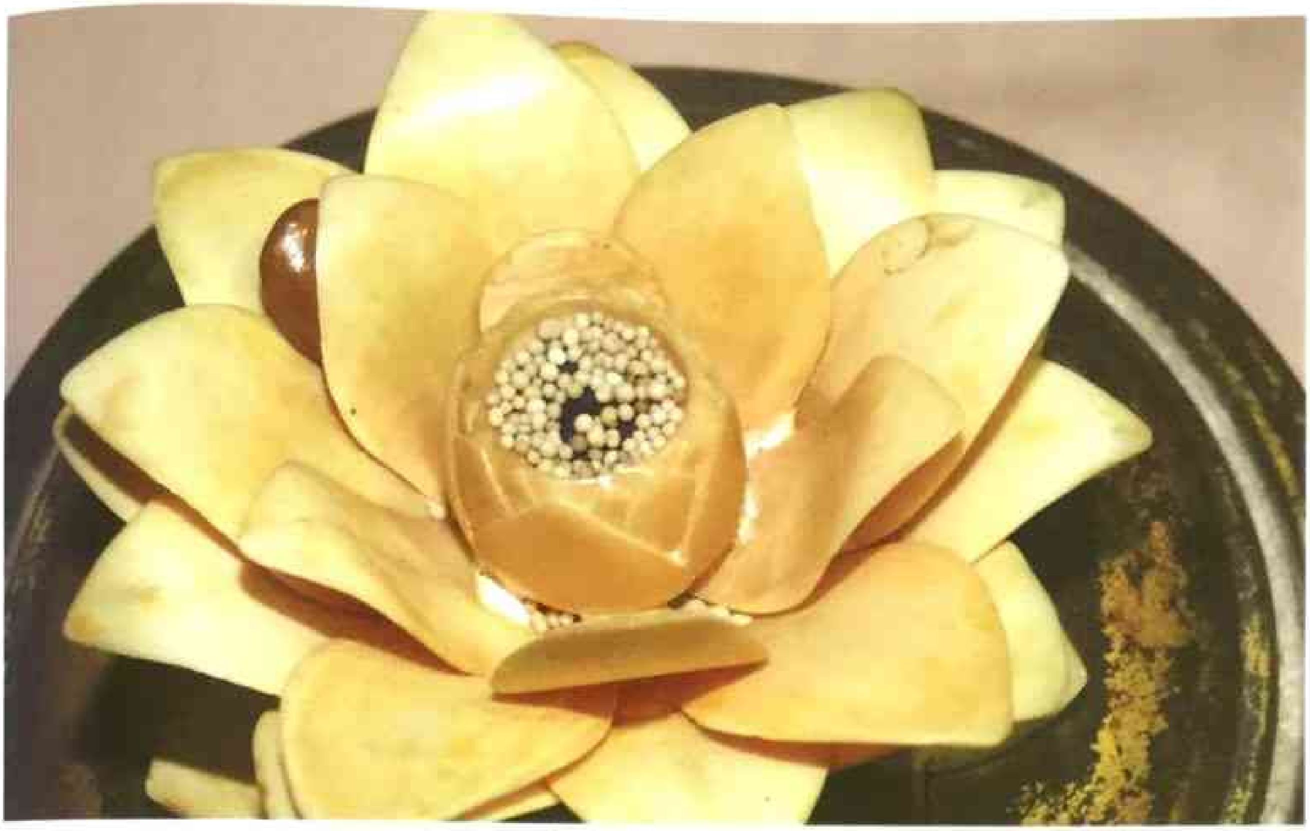

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သရီရဓာတ်တော်မွေတော်ကို ကြာပန်းပုံဆင်စွယ်ဖြင့် ထုလုပ်ပူဇော်ထားသည့် ကြုတ်ငယ်ဖြင့် ပူဇော်ထားပါသည်
(ကြာပန်းပုံ ဆင်စွယ်ပေါ်ရှိ အညိုရောင် မန်ကျည်းစေ့ခန့်ရှိသော အစေ့မှာ ဓယားစေ့(ခေါ်) ဓရေစေ့ ဖြစ်ပါသည်။
အလတ်စားဓာတ်တော်များသည် ဓယားစေ့(ခေါ်)ဓရေစေ့သဏ္ဍာန်ရှိသည်ဆိုသည့်အတွက် လက်ရှိအင်ကြင်းပင်
အရှေ့ကျောင်းမှ ဆရာတော်ကြီး ဦးပညာဝံသမှ နှိုင်းယှဉ်ပြရန် ထည့်သွင်းထားသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်)

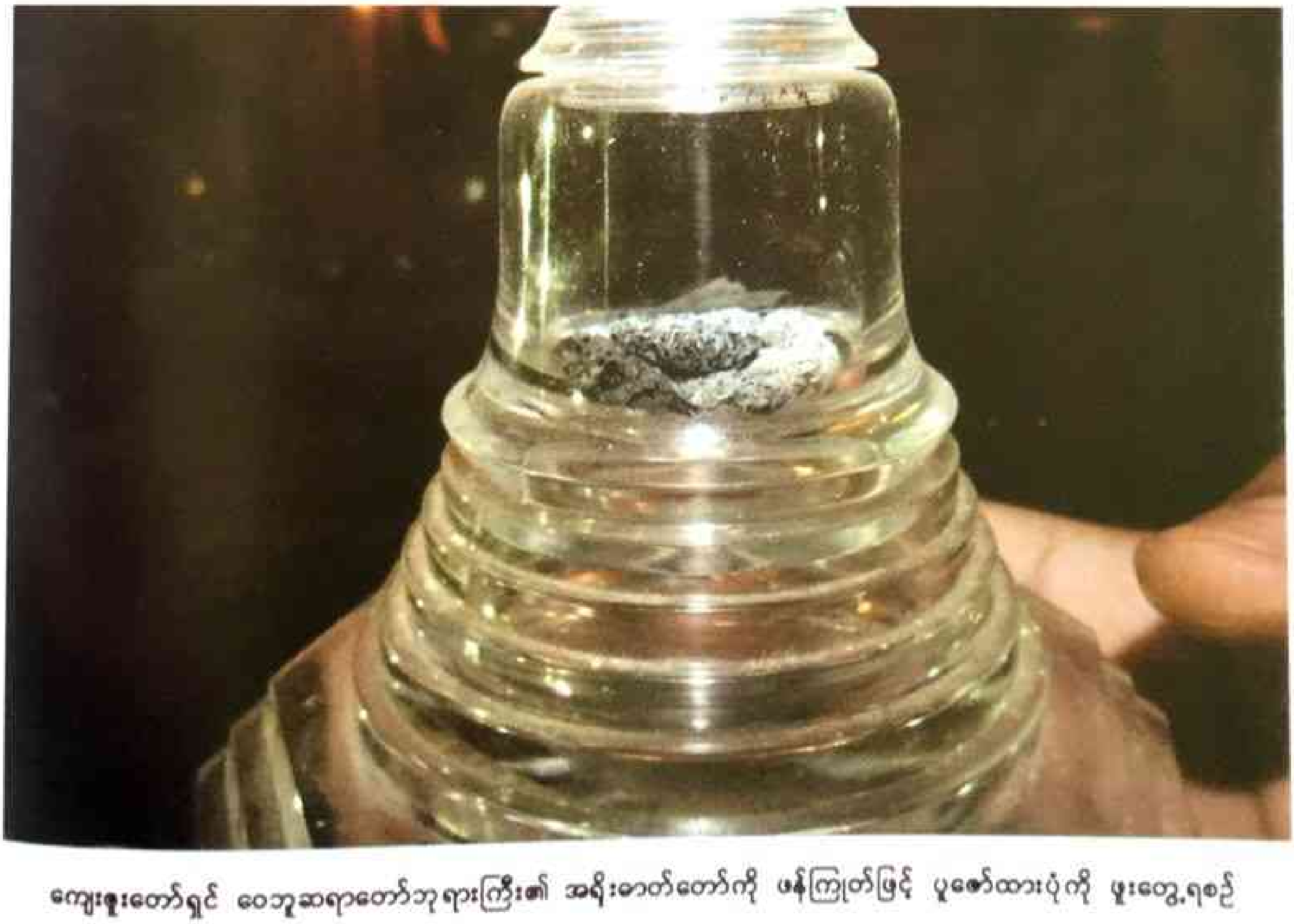

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးဓာတ်တော်ကို ဖန်ကြုတ်ဖြင့် ပူဇော်ထားပုံကို ဖူးတွေ့ရစဉ်

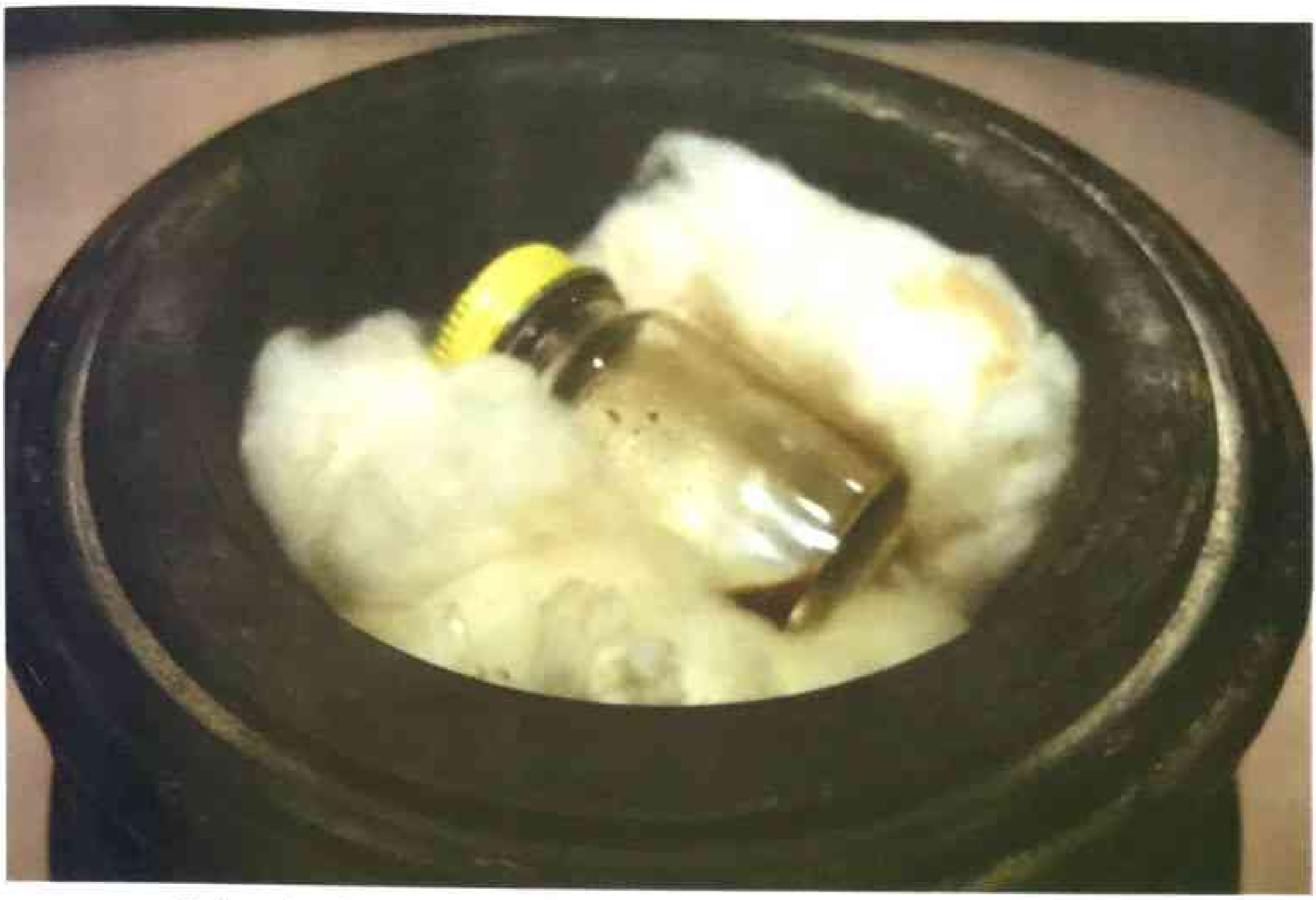

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သရီရဓာတ်တော်မွေတော်ကို နံ့သာဆီထည့်ထားသော ပုလင်းဖြင့် ပူဇော်ထားပုံ
(ကြာပန်းပုံစံကြုတ်တော်၏အောက်ခြေတွင် ပါဝင်သော ဌာပနာတိုက်ငယ်ကို ဖွင့်လှစ်ပါက တွေ့မြင်ရမည်)

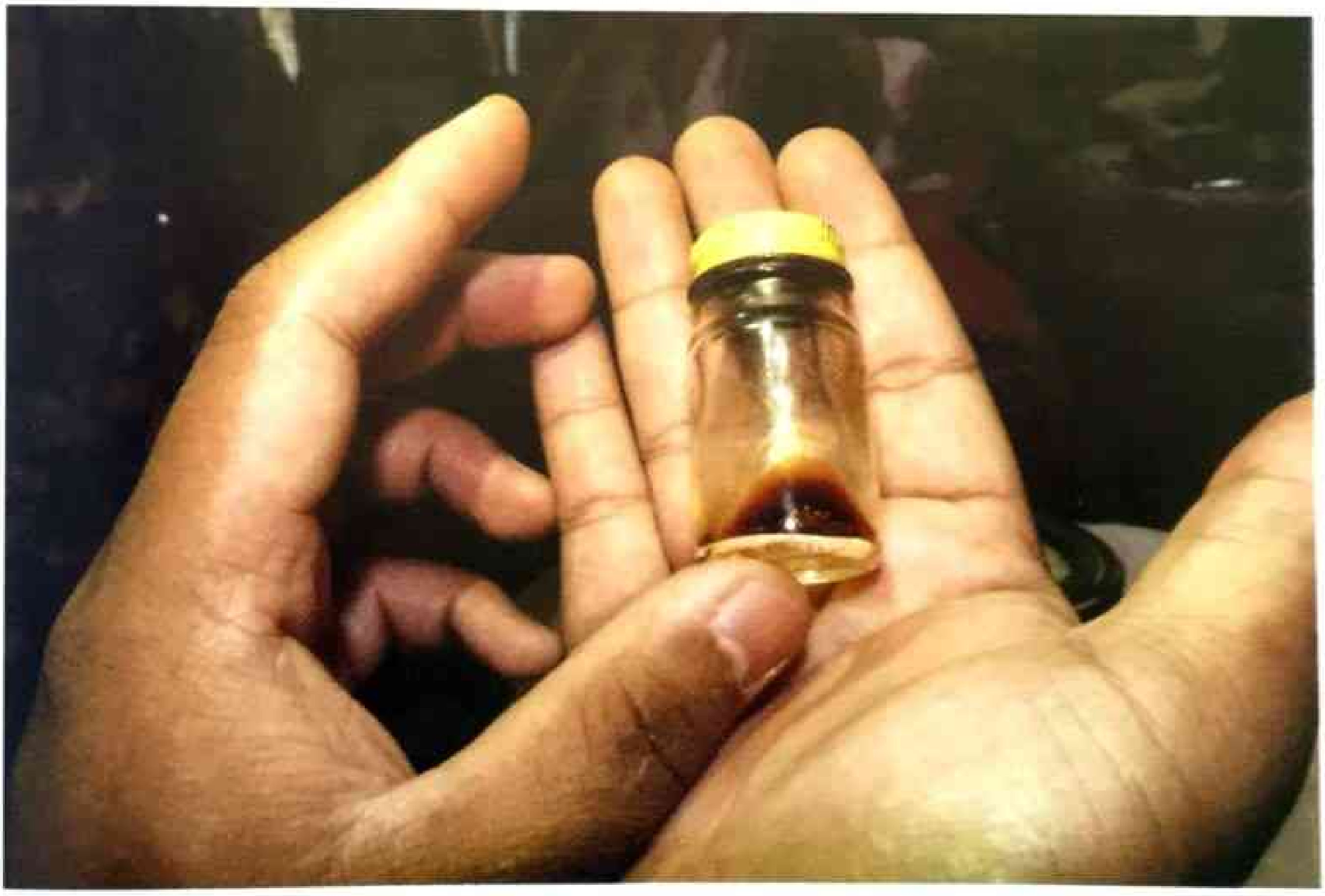

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သရီရဓာတ်တော်များကို နံ့သာဆီ ပုလင်းတွင် ထည့်သွင်းပြီး ပူဇော်ထားပုံကို အနီးကပ်ဖူးမြင်ရပုံ

အခန်း - ၂၆

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ၏ အရိုးဓာတ်တော်နှင့် အသွေးတော်ဓာတ်တော်များ

စာရေးသူ၏ ပထမစာအုပ်ဖြစ်သော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများစာအုပ်ထွက်ရှိပြီးတွင် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှသော စာဖတ်သူတို့မှ စာရေးသူ မေ့လျော့ချန်လှပ်ခဲ့သည့် အကြောင်းအရာ သိရှိခြင်းမရှိသော အကြောင်းအရာတို့ကို ဖြည့်စွက်ပြောဆိုပေးကြပါသည်။

ထို့အပြင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော် ဓာတ်တော်များကို လက်ဝယ်ပူဇော်ထားရှိသူတို့နှင့်လည်း တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသည်။ ထိုအထဲတွင်မှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်တော်ကို လက်ဝယ်ရှိသူ စာဖတ်သူတစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးရဲရွှေမှ ဆက်သွယ်ခဲ့သောကြောင့် စာရေးသူနှင့် အဆက်အသွယ် ရရှိခဲ့ပါသည်။

အဘဦးရဲရွှေမှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ရန်ကုန်မြို့သို့ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကျန်းမာရေး နောက်ဆုံး တစ်ခေါက် စစ်ဆေးရန် ရန်ကုန်သို့ကြွရောက်ပြီး စစ်ဆေးရာတွင် ဆေးဝါးကုသစဉ်ကာလများ၌ ဆရာတော် ဘုရားကြီးအနားတွင် ဝေယျာဝစ္စပြုခဲ့ ရသူဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ အဘဦးရဲရွှေ၏ ဆိုစကားအရ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် ပင့်ဆောင် ပူဇော်ရေးအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ခဲ့သည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။

အဘဦးရဲရွှေမှ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အသွေးတော်ဓာတ်တော်ကို လက်ဝယ်ရှိကြောင်းပြောသဖြင့် စာရေးသူမှ မေးမြန်းကြည့်ရာတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ရန်ကုန်မြို့သို့ ပင့်ဆောင်စဉ် စစ်ဆေးရန်၌ ကျန်းမာရေးအတွက် သွေးစစ်ရန် သွေးဖောက်ပြီး ရယူခဲ့ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် အဘဦးရဲရွှေမှ ထိုသွေးစစ်ပြီးသည့်အချိန်တွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အသွေးတော်ကို လက်ခံရယူပြီး သိမ်းဆည်းထားခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ထိုအသွေးတော်သည် ယခုအချိန်ကာလအထိအောင်ပင် အဘဦးရဲရွှေ၏လက်ထဲတွင် အပူဇော်ခံထားသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ ထို့ပြင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်တော်ကိုလည်း အဘဦးရဲရွှေထံတွင် အပူဇော်ခံထားသည်ဆိုသည်ကို သိရှိရပါသည်။ မှတ်မှတ်ရရ သင်္ကြန်နှစ်ဆန်း တစ်ရက်နေ့ကြီးတွင် အဘဦးရဲရွှေမှ သတိတရဖြင့် ထပ်မံဖုန်းဆက်လာပါသည်။ ဘုရားကျောင်းဆောင်ကို ရှင်းလင်းမိချိန်တွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်စေလေးများသည် ယခုအခါတွင် အကုန်ပေါင်းပြီး တစ်ပေါင်းတစ်စည်းတည်းဖြစ်နေကြောင်း ၁၃၇၅

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် မှတ်မှတ်ရရ ဆက်သွယ်ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

ယခုစာရေးသူ ဖော်ပြပေးထားသော ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများသည်လည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်တော်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ အင်ကြင်းပင် (အရှေ့ကျောင်း) တွင် ပူဇော်ထားသော ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်တော်များသာ ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါအသွေးတော်နှင့် အရိုးတော်ဓာတ်တော်များကို အဘဦးရဲရွှေမှ စေတီတော်တည်ထား ကိုးကွယ်သည်ဖြစ်စေ (သို့) မူလဆရာတော်သီတင်းသုံးသွားတော်မူရာ နေရာဌာနများသို့ဖြစ်စေ၊ ပြန်လည်ပင့်ဆောင် ထားလိုသဖြင့် ကူညီပေးပါရန်လည်း အဘဦးရဲရွှေမှ စာရေးသူနှင့်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဦးမြင့်အောင်မှတစ်ဆင့် မှတ်မှတ်သားသား ပြောဆိုသွားပါသေးသည်။

စာရေးသူအနေနဲ့မှ လက်ရှိအပူဇော်ခံထားသူ စိတ်ဆန္ဒအတိုင်းသာလျှင် ပင့်ဆောင်လိုသည့်နေရာဌာနသို့ ဆက်သွယ် လှူဒါန်းပေးလိုက်မည်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်သူများသည်လည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံးစံမြန်းသွားတော်မူရာ ကျောက်ဆည် ဝေဘူချောင်၊ ရွှေဘိုအောင်မြေ၊ အင်ကြင်းပင်တို့သို့ သွားရောက်ပြီး ပူဇော်နိုင်ကြပါသည်။

စာဖတ်သူများအနေနှင့်လည်း ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ခန္ဓာဝန်ချတော်မူရာ အင်ကြင်းပင်ရှိ မူလအင်ကြင်းပင် အရှေ့ကျောင်းနှင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး တည်ထောင်ပြုစုသွားရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်တို့ကို သွားရောက်ပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်ခဲ့သော တရားဓမ္မလမ်းစဉ်ကို လေ့လာအားထုတ်သင့်ပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏တရားလမ်းစဉ်ကို ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်မှ လက်ရှိနာယကဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော ဆရာတော်ဦးဥက္ကံသ(ကံကြီးသာ)၊ ဆရာတော်ဦးကုသလ၊ ဦးပဏ္ဍိစ္စတို့မှ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ပြီး တည်ဆောက် နေကြသလို အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော်ကြီးဦးပညာဝံသ၊ ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလတို့သည်လည်း မူလ အင်ကြင်းပင်ကျောင်းတိုက်ကြီးကို အခြေပြု၍ စာသင်တိုက်ကြီးဖြစ်အောင် အားထုတ်ကြိုးပမ်းနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရ ပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများကို ပြုစု ခဲ့သည့်အချိန်ကာလက အဆိုပါ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖွားမြင်တော်မူရာနှင့် ခန္ဓာဝန်ချတော်မူရာ သမိုင်းအချက်အလက် များကို ရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့သည့်အချိန်တွင် အဆိုပါ အင်ကြင်းပင်တွင် တည်ရှိသော မူလအင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်းတိုက်နှင့် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင် တည်ထောင်ခဲ့ရာ အင်ကြင်းပင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းကြီးသည် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပျံလွန်တော်မူချိန်တွင်မှ စိတ်ဝမ်းကွဲပြားကြပြီး ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို သံဃာ့ခုံရုံးခေါ်ဆိုရမည့် ဝိနိစ္ဆယအဖြစ် ဆုံးဖြတ်စီရင်ပေးခဲ့ရသည့် အကြောင်းချင်းရာများကိုလည်း ကြားရှိမှတ်သားရပါသည်။

ထိုအချက်အလက် အထောက်အထားများသည် အမှတ်တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အချက်အလက်များဖြစ်ကြသော်လည်း ယခုအချိန်တွင်မူ အင်ကြင်းပင် အရှေ့ကျောင်းမှရော ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်ကြီးမှပါ မိမိတတ်နိုင်သည့်ပြုနည်းမျိုးတို့ဖြင့် အားထုတ်ကြိုးကုတ်နေသည်ဆိုသောအချက်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးရပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့်ဆိုရသော် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး တပည့်သားမြေး သံဃာတော်ကြီးများသည် လည်း မိမိတတ်နိုင်သည့် အချိန်ကာလအတောတွင် မိမိတို့ ဆောင်ရွက်နိုင်သမျှသော အမှုကိုပြုပြီး ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ချန်ရစ်ခဲ့သော သာသနာ့အမွေကို ပြုနေကြပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် မည်သို့သောအချက်ကိုမျှ ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်း မပြုလိုတော့ပါ။ အဘယ်ကြောင့် စာရေးသူအနေနှင့် အဆိုပါစကားရပ်ကို ဆိုရပါသနည်းဆိုသော် စာရေးသူအနေဖြင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်ကို ပြုစုပြီး ထွက်ရှိသည့်အချိန်တွင် အမျိုးမျိုးသော လူပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တွေ့ဆုံရပါသည်။

စာရေးသူ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရသော် ကွန်ပျူတာသင်ခန်းစာများမှတစ်ပါး အခြားခြားသော မှတ်တမ်းစာပေနှင့် ဆောင်းပါးများကို ရေးသားလေ့မရှိခဲ့ပါ။

စာရေးသူ မကြာခဏရေးသားလေ့ရှိသလို ယခုကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့်

ဆက်နွယ်သောသမိုင်းမှတ်တမ်းများစာအုပ်ကိုမူ ဆရာတော်ဦးသုမန(ကံကြီးသာ) နှင့် စာရေးသူအား သားအရင်းပမာတစ်ယောက်သဖွယ် စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သော ဆရာတော်ဦးဥတ္တမ(ကံကြီးသာ)တို့နှင့်ဆက်စပ်ပြီးမှသာ ရေးသားလိုရင်းကြောင်းရော အနယ်နယ်အရပ်ရပ်တွင် ပျံ့နှံ့နေသော သမိုင်းမှတ်တမ်းကွင်းဆက်များကို ဖော်ထုတ်လိုသော ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုနှင့်သာ ပြုစုပေးခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုဒုတိယတွဲသဖွယ် ဆက်လက်ပြုစုရသော စာအုပ်သည်လည်း ကျန်ရှိနေသေးသော သမိုင်းမှတ်တမ်းများကို အခြေပြုပြီးမှ ခိုင်လုံသောအထောက်အထားများနှင့် ခိုင်လုံသော မှတ်တမ်းမှတ်ရာများကို စာထက်အက္ခရာတင်ရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခြေအနေတွင် တချို့သောသူများက စာရေးသူအပေါ်တွင် အမြင်မကြည်လင်မှုများကိုလည်း မကြာခဏ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပါသည်။ စာရေးသူအနေနှင့်ဆိုရအံ့သော် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ၏ သမိုင်းကွင်းဆက်မှတ်တမ်းများနှင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားဓမ္မလမ်းစဉ်များသည် ယနေ့ခေတ်လူငယ်လူရွယ်များအဖို့ လေ့လာသင့်သောသမိုင်းကွင်းဆက် တစ်ခုဖြစ်နေသည့်အတွက် ရှာဖွေလေ့လာပြီး စုဆောင်းတင်ပြပေးရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူအတွက် အကျိုးတရားတစ်စုံတစ်ရာကို မျှော်မှန်းရည်ရွယ်မထားပါ ဟူ၍သာ စာရေးသူအနေနှင့် ဆိုချင်မိပါသည်။

■

အခန်း-၂၇

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် ထည့်သွင်းရခြင်း အကြောင်းရင်း

စာရေးသူအနေနှင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို ဆရာကြီးဦးဘခင်မှ စုစည်းတည်း ဖြတ်ထုတ်ဝေထားသော Way To Ultimate Clam ဟူသည့် Roger Bischoff က အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထားသော တရားစာအုပ်ငယ်လေးသည် နိုင်ငံတကာရှိ ဖွင့်လှစ်ထားသော တရားစခန်းများတွင် သွားရောက်ခါ ဝိပဿနာကို လေ့လာလိုက်စားကြကုန်သော နိုင်ငံခြားသားတို့ လက်ကိုင်ထားသော စာအုပ် ငယ်လေး ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် အထက်ပါစာအုပ်လေးကို သေသေချာချာ လေ့လာကြည့်သော အခါတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားခဲ့သော အသံတော်ကို ပါဝင် အောင် ဘာသာပြန်ဆိုထားနိုင်သည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ယနေ့ခေတ်သည် အင်တာနက်၊ အင်္ဂလိပ်စာ စသဖြင့် ကလေးလူငယ်များမှအစ လေ့လာ နေကြသော နိုင်ငံတကာနှင့် ကူးလူးဆက်ဆံနေရသောအချိန် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူအနေနဲ့ ပြည်ပမှလာရောက်သော ဧည့်သည်များနှင့်တွေ့ဆုံရသည့်အချိန်တွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိ ကထာစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်း ရှိရဲ့လား။

ပြီးတော့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်များကို စုစည်းထားတာရှိရဲ့လားဟူသော အမေးများကို မကြာခဏ ရင်ဆိုင်ရပါသည်။

ထို့အပြင် တချို့သောပြည်ပနိုင်ငံများမှ လာရောက်ကြသော နိုင်ငံခြားသားယောဂီများအဖို့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားတော်များကို လေ့လာပြီးကြသူလည်း ရှိသည်။ မလေ့လာဖူးသူလည်း ရှိကြပေလိမ့်မည်။

ထိုသူများကို ရှင်းလင်းပြပေးသောအခါတွင်ဖြစ်စေ ယနေ့ခေတ်လူငယ်လူရွယ်များအဖို့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားခဲ့သော အသံတော်ကို ဘောင်ဝင်အောင် ဘာသာပြန်ဆိုပေးနိုင်ခဲ့သော Roger Bischoff ဘာသာပြန်ဆိုသည့် အဆိုပါတရားစာအုပ်ထဲမှ စာဖတ်သူကို ဆွဲဆောင်နိုင်မည့် ခေါင်းစဉ်ငယ်နှစ်ခုကို ဆွဲထုတ်ပြီး သီးခြားဖော်ပြပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါတရားတော်များကို လူငယ်လူရွယ်များအဖို့ ဖတ်ရှုလေ့လာကြည့်ကြစေလိုပါသည်။ စာရေးသူ မှတ်မှတ်ရရ ကြုံဖူးသည့်ကိစ္စတစ်ရပ် ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ဆရာတော် ဝါးလ်ပိုလာရာဟုလာ Walpola Rahula ရေးသော What The Buddha Taught ဆိုသည့် စာအုပ်ငယ်လေးနှင့် ပတ်သက်

၍ ဖြစ်ပါသည်။ အတော်များများလည်း ဖတ်ရှုလေ့လာဖူးကြပါလိမ့်မည်။ အဆိုပါစာအုပ်ငယ်လေးကို မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် ဖတ်ရတော့ ကောင်းလိုက်တာဆိုပြီး တော်တော်လေးကို နှစ်သက်သဘောကျမိပါသည်။

သို့သော် ထိုစာအုပ်ကို ဆရာကြီးဦးကိုလေး(ဓမ္မာမောင်) ဘာသာပြန်ဆိုသော စာအုပ်ငယ်ရှိသည်ဟူသော သိရပြီးရှာဖွေ၍ မလွယ်ကူခဲ့ပါ။ နောက်ပိုင်း ဆဋ္ဌမအကြိမ်ထုတ်ဝေသောအခါတွင်မှ လက်ဝယ်ရရှိခဲ့ပြီး ဖတ်ရသောအခါတွင် မူရင်းစာရေးသူ ဒေါက်တာဝါးလ်ပိုလာရာဟုလာ ရေးသားသည်ကို မြန်မာဘာသာသို့ ကျကျနန စာရေးသူ၏အာဘော်မပျက်အောင် ဘာသာပြန်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိရသောအခါတွင် စာရေးသူအနေနှင့် မူလစာရေးသူရေးသည်ထက် ဆရာကြီးဦးကိုလေး (ဓမ္မာမောင် မန်းတက္ကသိုလ် - ဒုအဓိပတိဟောင်း) ဘာသာပြန်ဆိုရေးသားသော စာအုပ်ကို လက်ကကို မချခြင်တော့ပါ။

မြန်မာလူမျိုးပီပီ မြန်မာလို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းရေးသားပြီး ဘာသာပြန်ထားသော စာအုပ်ကိုပိုမိုနှစ်သက်မိပါသည်။

ထိုအကြောင်းရင်းရာသည် စာရေးသူကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အခြေအနေတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုစာရေးသူ ပြောသော ဆရာကြီးဦးကိုလေးဆိုသူမှာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအထံတော်၌ ရဟန်းဝတ်ဖြင့် တရားအားထုတ်ခဲ့သည့် ဆရာကြီးဦးကိုလေးသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားတော်များကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထားသော တရားတော်များကို အကြောင်းမဲ့ ထည့်သွင်းပေးထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ လေ့လာကြည့်ကြလိုသော ပြည်ပနိုင်ငံများမှယောဂီများ အင်္ဂလိပ်ဘာသာကို စိတ်ဝင်တစား လေ့လာနေကြသော ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများနှင့် ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်အပါအဝင် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတွင် B.A (Buddhasim), M.A (Buddhism) , Ph.D စသည်တို့ကို တတ်ရောက်နေကြသော သံဃာတော်များအဖို့ အထောက်အပံ့ဖြစ်စေလိုသော အကျိုးငှာ စာရေးသူအနေဖြင့် ရည်ရွယ်ပြီး ထည့်သွင်းပေးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာဖတ်သူများအနေနဲ့ စာရေးသူ ယခုကဲ့သို့ ထည့်သွင်းပေးထားသော Roger Bischoff ဘာသာပြန်ဆိုထားသော တရားတော်များကိုကြည့်ပြီး စာရေးသူအား အပြစ်မမြင်နိုင်ကြစေရန်အတွက် စာရေးသူမှ ရှင်းလင်းပေးရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာကို ပြုစုသော အခါတွင် ချန်လှပ်ခဲ့မိသော အကြောင်းခြင်းရာတို့ ရှိနေမည့်အချက်သည် စာရေးသူအကြောက်မိဆုံးသော အကြောင်းချင်းရာ တစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လိုအပ်သလို ဖြည့်စွက်တင်ပြပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်သူများလေ့လာနိုင်ရန် ယခုနောက်ဆက်တွဲအခန်းကဏ္ဍအနေနှင့် ဖော်ပြပေးထားသော Keep Your Mind On The Spot တရားတော်နှင့် Don't Destroy Your Selves ဟူသော တရားတော်နှစ်ပုဒ်ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် လေ့လာကြည့်နိုင်စေရန်အတွက် ဖြည့်သွင်းဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အသံတော်ကို နိုင်ငံတကာသို့ပျံ့နှံ့အောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့သူတို့၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို လေ့လာကြည့်စေလိုသော စာရေးသူ၏ စိတ်ဆန္ဒတစ်ရပ်သာလျှင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပါလိမ့်မည်။

လေ့လာဖတ်ရှုကြပြီး ထိုသူတို့ကဲ့သို့ပင် ဗုဒ္ဓ၏တရားဓမ္မများကို အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ ပျံ့နှံ့အောင် ကြိုးစားအား ထုတ်ဦးဆောင်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာကြစေရန် ရည်သန်ပါသည်။

■

အခန်း-၂၈

Keep Your Mind On The Spot

WEBU SAYADAW : Translated by Roger Bischoff

You have undertaken to keep sila. Having taken up the training in sila, practise it to the utmost. Only if you really practise morality will the aspirations you treasure in your heart be fulfilled completely.

Once you are established in moral conduct, the skilful actions you undertake will result in the fulfilment of your noble aspirations. You believe in the benefits accruing to you from giving charity and you respect the receiver of your gift. So, straighten your mind and give to the Dhamma which has no peer. Prepare your donations yourselves and prepare them well, without employing others for the purpose.

Giving your gift, you ought to aspire to awakening by saying: "I desire to attain Nibbana (Idam me punnam nibbanassa paccayo hotu). The noble ones who attained Nibbana according to their aspirations are so numerous that they cannot be counted in numbers.

The reality one realizes and knows for oneself after penetrating the Four Noble Truths is called Bodhi. There are different types of Bodhi: samma-sam-bodhi (the supreme self-awakening of a teaching Buddha), pacceka-bodhi (the self-awakening of a non-teaching Buddha), and savaka-bodhi (the awakening of a disciple of a teaching Buddha). The savaka-bodhi is divided into three levels: agga-savaka-bodhi (attained by the two Chief-disciples), maha-savaka-bodhi (attained by the eighty Leading Disciples) and pakatisavaka-bodhi (attained by all other Arahats). All of us have to aspire to Nibbana, the highest blessing. Why can you bring your aspirations to Nibbana to fulfilment now?

Because the time is right, your form of existence [1] is right, and because of the fact that all virtuous people who put forth effort can fulfil their aspirations.

The right time is the time when a Buddha arises and the time during which his Teachings are available. All those who are born in the human plane or in a celestial plane are said to have the right birth. Now you have to fulfil your aspirations through your own effort.

Look to it that you bring your work to a conclusion in the way so many before you have done. Once they reached their goal they were truly happy not only for a short time, or for one lifetime, but for all the remaining lives.[2]

Now that you do have this aspiration for Nibbana, do not think that you can't attain to such happiness or, that you can't fulfil such a high aspiration. Establish energy and effort to such a degree that they are sufficiently strong for you to reach the goal. If you do so, you will beyond all doubt realize your aspiration at the right time.

What will you know once you have done the work that has to be done? At the time of the Buddha, men, Devas and Brahmas went to him to pay their respects. But no human being, Deva or Brahma was satisfied just by being in the presence of the Buddha and by paying homage to him. So, the Buddha out of compassion wanted to teach them what he had discovered and understood for himself. This communicating of his knowledge we call preaching. When the Buddha preached, in one split second many men, Devas and Brahmas attained what they had been aspiring to.

Knowing that this is the right time and the right form of existence, we should establish awareness as the wise people did before us and thus we can experience the fulfilment of our aspirations.

What are the Teachings of the Buddha? The monks and the wise people have passed on the Teachings of the Buddha to you out of great compassion. Every time you were instructed, you understood some of it, according to your capability to understand. You know that the Teachings are enshrined in the Tipitaka, the Three Baskets. You know: "This is from the Suttanta-Pitaka. This is from the Vinaya-Pitaka. This is from the Abhidhamma-Pitaka. All of you know a lot about the Teachings.

The holy scriptures are very extensive. Even though the wise read, study, and teach these scriptures without interruption, they are too extensive for one person to study and understand them completely. It is impossible for one person to master the whole of the scriptures because these contain all the Teachings of Buddha. They are complete, wanting in nothing. They represent what the Buddha has penetrated and understood for himself.

The Teachings contained in the three Pitaka are the only way of escape from suffering, and the monks, having understood this for themselves, out of compassion point this out to you again and again. But can the wise people expound all of the sacred scriptures to you, so that not a single aspect is left out?

DISCIPLE : No sir, this is impossible.

SAYADAW : How long would it take to expound all the Teachings of the noble ones? How many days would you have to sit and talk in order to cover all the Teachings of the noble ones that are remembered?

The purpose of all these Teachings is to show the path to the end of suffering. You know quite enough of the Teachings of Buddha. In all these manifold aspects of the Teachings you have to take up one and study it with perseverance. If you focus your mind on one single object as the wise of old did, does it not stay with that object?

D : It does, sir.

S : So, select one instruction for meditation out of the many different ones the Buddha gave, and work with it, being aware always. Work with as much effort and determination as the disciples of the Buddha did in the past. If you focus your mind on one object, it will give up its habit of wandering off to objects it desires. When you are thus capable of keeping your mind on one single object, can there still be greed which is the cause of unhappiness?

D : When the mind is stable, there is no greed, sir.

S : Is there aversion?

D : No, sir.

S : Can there be delusion?

D : No, sir.

S : If there is no liking, disliking, and delusion, can there be fear, worry, and agitation?

D : No, sir.

S : If there is no fear, worry, and agitation, will you be happy or unhappy?

D : There will be happiness, sir.

S : If you choose an object of meditation given by the Buddha and practise with strong effort, will the viriya-iddhipada factor [3] hesitate to arise in you?

D : It will not fail to come, sir.

S : As soon as you establish yourselves in effort, the viriya-iddhipada factor will arise. But we are good at talking about the Teachings. Let us instead put forth effort right away. The viriya-iddhipada factor will arise immediately. This is called akaliko, the immediate result that arises here and now. It doesn't arise because we think or know about it, but only because of practice. So then, focus your entire attention at the spot below the nose above the upper lip. Feel your in-breath and your out-breath and feel how it touches at the spot below the nose and above the upper lip. I think you had your mind's attention focused on the spot even before I finished giving the instructions?

D : I don't think all were able to do that, sir.

S : Well, all understood what I said.

D : Some don't know yet how they have to practise, sir.

S : Oh my dear ... you all have learned so much in the past. The monks taught you with great compassion time and time again and you have grasped their instructions intelligently. When I told you to concentrate on the spot with strong determination and not to let your mind wander, you said it did stay with the breath, didn't you?

D : Those who had focused their mind on the spot answered, "It does stay, sir," but there are young people in the audience who have never heard the Dhamma before.

S : Did I say anything you haven't heard before? All of you are great lay-disciples and have come so many times. All of you are capable of preaching the Dhamma yourselves.

D : Not all are, sir. Some don't know anything yet.

S : Can you others accept what he just told me?

D : Sir, I'm not talking about those people over there, I'm talking about some people not known to me.

S : In what I tell you there is nothing I have found out myself. I am only repeating to you what the Buddha preached. What the Buddha taught is without exception perfect, complete. What I preach is not complete. What the Buddha preached includes everything.

His Teachings are wanting in nothing, but what I am able to convey may be lacking in many aspects. Would I be able to give you all the Teachings in their completeness?

D : No sir, you can't tell us everything.

S : Well, all of you understand what the Suttas are, what the Vinaya is, and what the

Abhidhamma is. Because your teachers have instructed you out of great compassion; you also understand the short and the more extensive explanation of Samatha[4] and Vipassana. But whether you know all this or not, all of you breathe, big and small, men and women. One may know all about the Pali scriptures, but nothing about his own breath. Don't all of you breathe in and out?

D : We do breathe, sir.

S : When do you start breathing in and out?

D : When we are born, sir.

S : Do you breathe when you sit?

D : Yes, sir.

S : Do you breathe in and out when you stand upright?

D : Yes, sir.

S : When you are walking?

D : We breathe in and out then also, sir.

S : Do you breathe when you are eating, drinking, and working to make a living?

D : Yes, sir.

S : Do you breathe when you go to sleep?

D : Yes, sir.

S : Are there times when you are so busy that you have to say, "Sorry, I have no time to breathe now, I'm too busy"?

D : There isn't anybody who can live without breathing, sir.

S : In that case all of you can afford to breathe in and out. If you pay close attention, can you feel where the breath touches when you breathe? Can you feel where the air touches when it comes out of the nostrils?

D : I can feel where it touches, sir.

S : And when the the air enters, can't you feel at which point this feeble stream of air touches?

D : I can, sir.

S : Now, try to find out for yourselves at which spot the air touches gently when it goes in and when it comes out. Where does it touch?

D : It touches at a small spot at the entrance of the nostrils when it enters, sir.

S : Does the air touch there when it comes out also?

D : Yes sir, it touches at the same spot when it comes out.

S : Wise people of the past have practised this awareness of the breath as the Buddha instructed them and because they passed on the Teachings you too have understood now. If you were to put your finger on the small spot under the nose, could you then feel that spot?

D : Yes, sir, I can feel it.

S : You can actually feel it when you touch it. Do you still have to talk about it?

D : No, sir, we can feel it even without talking about it.

S : As you can feel the spot when you touch it with your finger, you can also feel it when the breath touches there when it enters and leaves the nostrils. If you can feel it for yourselves, do you still have to talk about it?

D : No sir, we don't have to.

S : If you put your finger on the spot, do you feel the touch sensation with interruptions or continuously?

D : It is a continuous touch, sir.

S : Is the stream of air entering or leaving ever interrupted?

D : No, sir.

S : As the air streams in and out we know its continuous flow and the continuous touch resulting from it. Don't follow the air to that side.

D : What do you mean by that, sir?

S : Don't let go of the sensation produced by the breath touching the skin. Remain with the awareness of touch. Don't follow the stream of air inside or outside. And why? If you do that, you won't be able to feel the touch sensation. So, let's stay with the awareness of the spot without a break.

D : Do we have to be aware of the touch of air in both nostrils or just in one?

S : Feel only one. If you try to feel two places your attention will be split. Put your undivided attention on one spot. Does your mind stay at the spot?

D : Most of the time it does, sir.

S : But not all the time?

D : Most of the time it stays, but at times the sound of coughing interrupts the continuity.

S : Is it your own coughing or is it someone else's?

D : It's someone else coughing, sir.

S : Does this disturb you because you put in too little effort or too much effort? Is the person who coughs to be blamed?

D : Well, sir, to be honest, I get a little bit angry.

S : Let's have a look at this. You have come to the Buddha to escape from suffering. Having received his Teachings you begin to practise. Then someone coughs and you are upset. But of course, if you meditate, as you are doing now, people will consider you to be a good person and they will praise you. But tell me; if this good person becomes angry just before he dies, where will he be reborn?

D : He will fall into the four lower planes.

S : Yes, you should not allow this to happen. You shouldn't be impatient and short tempered. You are practising in order to escape from suffering. Hearing this coughing you should be very happy. You should say "thank you". After all, the person who is coughing shows you that your effort isn't firm enough. If you want to escape from suffering you have to do better than this. With this type of effort, you won't make it.
We should immediately put in more effort. If we work with more determination, will we still hear

this coughing?

D : No sir, not with good effort.

S : And if there are many people, all talking loudly, will we still hear them?

D : If our effort is not of the right type, we will, sir.

S : Should we become angry at them if we hear them?

D : Most times I do get angry, sir.

S : You should not allow this to happen. You should not be short tempered. You should think of the people who disturb you as being your friends. "They are concerned with my welfare, I should thank them. I don't want everyone to know that my effort is so weak. I will meditate and improve myself and if they begin to talk still louder, I have to put in even more effort." If we improve ourselves until we are equal in effort to the wise who have practised before us, we will attain the goal to which we aspired.

If you don't hear any sounds at all you become filled with pride, thinking that your effort is perfect. That is why we should be very happy if someone disturbs us. If we go to another place, there may be disturbances again. If we change from one place to another we just lose time. But if we establish our mindfulness firmly, do we still have to change place or complain to others?

D : No sir.

S : Is it not proper to say "thank you" to those who disturb us? They help us to learn how to overcome our wishes and desires and we have to thank all who are our friends. If our effort becomes as strong as that of our teachers, we will not hear anything any more.

We will be aware of one thing only: this small spot and the touch sensation. Once we have gained good awareness of this, we will apply our attention fully to this awareness.

If we attain to the happiness to which we aspire through this practice, are the contents of the three Pitaka, the ten parami, the three-fold training, the aggregates, the sense bases, and the relative and the ultimate truths not all contained in this awareness?

D : Yes, sir, in the awareness of this touch sensation all the Buddha taught is contained.

S : You have been talking about the three Pitaka, about the Four Noble Truths, about mind and matter, and other technical terms. But do you actually know how to distinguish between mind and matter? Is the small spot under your nose mind or matter?

D : It is matter, sir.

S : And what is the awareness of the spot?

D : That is mind, sir.

S : And if you are as clearly aware of this spot under your nose as when you touch it with your finger?

D : Then we are aware of mind and matter, sir.

S : Is it good or bad to be aware of mind and matter simultaneously?

D : It is good, sir.

S : Is this called understanding or ignorance?

D : It is understanding, sir.

S : And what if we don't have this awareness?

D : Then we live in ignorance, sir.

S : Which is more powerful, knowledge or ignorance?

D : Knowledge has more power, sir.

S : Yes, it is understanding that has power. The whole of the cycle of birth and death is full of ignorance, but now that you have received the Teachings of the Buddha, be aware. Skilful people gain awareness because they are able to accept the Teachings of the Buddha and direct their attention here only. As they gain awareness, knowledge comes to them. When you are aware in this way, what happens to ignorance?

D : It is cut out and disappears, sir.

S : Where can we find it, if we look out for it?

D : It is gone, sir.

S : Though ignorance has had so much power over you in the past of //samsara//, when you receive the Teachings of the Buddha and achieve understanding, you don't even know where your ignorance has gone. So, really, understanding has much more power than ignorance, and still you complain that ignorance has such a strong hold over your minds.

D : But, sir, we have been associated with ignorance for so long, that we are reluctant to let go of it.

S : Still, if you apply the Teachings of the Buddha, ignorance will disappear. Which of the two is more agreeable to you?

D : For us, sir, ignorance is more agreeable.

S : Would you like to sustain a state of understanding?

D : Yes, sir, but we can't let go of ignorance.

S : Does ignorance force its way into your mind?

D : We call it into our minds by force, sir.

S : All of you have had an education and you know many things about the Teachings of the Buddha and you can talk about them and you practise them. You meditate and keep up your awareness all the time. But tell me, what preparations do you have to make in order to meditate?

D : We have to take a cushion and a mat to lie down, sir.

S : If you have all these things, will your meditation be good as a matter of course?

D : We have to stay away from other people too, sir.

S : What happens if you are negligent?

D : We fall asleep, sir.

S : You are disciples of the Buddha. You know that ignorance is your enemy. And though you know that, you start meditating only after preparing a bed for yourself. After meditating for some time you will become bored and sloth and torpor will creep in. What will you do then?

D : We will endure them.

S : And if sloth and sleepiness are very strong, will you still resist?

D : No, sir, we will say to them, "Now only you come!"

S : Yes, that's just like you! "Now only do you come! I have had the bed ready for a long time." That's what you are going to think, aren't you?

D : Yes sir.

S : When will you wake up again after going to sleep?

D : We will get up when it is day and time for breakfast, sir.

S : Your speaking in this way will have the effect that the dangers of ignorance will never be overcome. You don't praise understanding and wisdom, but ignorance. If you work like this, will you ever obtain the happiness to which you have aspired?

D : No, sir.

S : Will you just pretend to work then?

D : If we just pretend, we won't get anywhere, sir.

S : So, if you can't achieve your goal, what will you do?

D : I think, we will have to continue with this practice until we reach the goal, sir.

S : Good. Yes, you know the difference between understanding and ignorance. Knowing what to do to achieve understanding, focus your attention on the spot and then keep it there. If you live with this awareness, do you still have to fear and be worried about the moment of death?

D : No, sir.

S : Tell me, what happens if you die without this awareness?

D : I will be reborn in one of the four lower planes.

S : Do you want this to happen?

D : No, sir.

S : Do you really not want to go, or are you telling me a lie?

D : You are right, sir, I have fallen into telling lies. I am walking on the path that leads straight to the lower worlds. I am saying only empty words when I say that I don't want to go to hell and am still staying on the broad highway leading downwards.

S : Very good. You have understood. If you know for yourself whether you have got some understanding or not then you are on the right path. If you know when you don't understand, you have understood. But if you think you have understood, though you haven't understood a thing, then there is not the slightest hope for you to acquire any understanding.

You see, he knows that he is lazy when he is lazy; he knows that he is useless, when he is useless. If you can see yourself in the correct light, then you will achieve understanding, because you are able to correct yourselves.

"I don't want to go to the lower worlds. Well, with all the meditation I'm doing I'll be alright. After all it doesn't take that much." Do you still think in this way, assuming that you needn't work much anymore, when really you do?

D : No, sir, I don't take what is wrong to be right and what is right to be wrong.

S : If you firmly fix your attention on the spot and are aware of mind and matter you practise understanding. If you have no awareness, you are living in ignorance. If you die with your mind steeped in ignorance, you will go down, even if you are observing the Uposatha precepts. [5] Tell me, where would you be reborn if you happened to be at a pagoda [6] or under a Bodhi tree [7] when you die?

D : Wherever I am, if I can't concentrate my mind when I die, I will go down, sir.

S : What about monks? If I think, "Ha, my stock of merit is quite great, much greater than the one of those lay people," and then I wander about here and there with smiles on my face. If I were to die, where would I be reborn?

D : We don't dare to say anything about monks, sir.

S : You needn't say anything about monks, just take me as an example.

D : Sir, we would dare even less say anything about you.

S : I'm assuming that my mind wouldn't stay with any object and I had to die, what would happen, my disciple?

D : Sir, I don't think there is a time at which you are not aware of this spot.

S : But if I were to die without this awareness?

D : If it were me, I would fall into the lower planes.

S : Whoever it is, if there is no awareness at the moment of death, the result will be rebirth in hell. Therefore, establish your mindfulness so that you never forget this small spot. If I were to wish to be reborn in hell after having reached complete understanding due to this awareness, would there be a possibility of my going to hell?

D : Such a wish couldn't come true, sir.

S : If we don't understand what should be understood, and then start praying for Nibbana, will we get it?

D : No, sir. However long we pray for Nibbana, we will go down.

S : Ignorance leads to the four lower worlds. But if you take up this training of awareness of in-breath and out-breath, you will gradually develop towards the attainment of Nibbana to which you have aspired. So, place your attention at this small spot steadfastly so that it doesn't budge. Isn't it possible for you to fix your mind to this small spot while you are sitting in front of me?

D : It is, sir.

S : Can it be done while standing and walking?

D : Yes sir.

S : Can you practise while eating, drinking or working?

D : It is possible, sir.

S : Can you practise Anapana when you are alone?

D : Yes, sir.

S : Or when you are in a crowd?

D : Even then it is possible to keep up the awareness, sir.

S : Do you get tired if you keep your attention at the spot all the time?

D : No, sir, it is not tiresome.

S : Does it cost you anything?

D : No, sir, it doesn't cost anything.

S : Is your work interrupted or disturbed?

D : No, sir, it isn't.

S : Are you more efficient in your work if you let your mind wander here and there or if you keep your attention focused on the spot?

D : It takes the same amount of time, sir.

S : Who is more efficient, the one with a wandering mind or the one who keeps his mind under control?

D : The one who keeps his attention at the spot does his job and at the same time he is working for the attainment of Nibbana.

S : One may earn one hundred thousand, but the one who works and practises awareness at the same time earns twice as much. From now on you will earn two hundred thousand. But, tell me, when we make our mind firm and tranquil, will our reward be only this much?

D : No sir, when the mind is clear it becomes stable, firm, and strong.

S : The housewives here are surely all experienced in cooking. You have to cook at times though you are very tired.

D : Yes, sir, at times we just stare into the fire and nod from fatigue. Then the rice is burned sometimes, sir.

S : Why does this happen?

D : Because our mind is not on the job, sir. Just yesterday I was thinking of some scene I had seen in a show and I burned the rice, sir. If my mind didn't wander, I would be able to do my work more quickly and I wouldn't burn the food.

S : What happens if you eat rice that isn't properly cooked?

D : Some people get an upset stomach, sir.

S : If you cook in a haphazard manner you are slow, you get tired easily and the food isn't good. The fire burns down and you have to kindle it anew. The water for the rice cools down and you have to bring it to the boil again. Nothing is improved by not being attentive. When we improve our awareness so many other things improve. I am only telling you what the Buddha taught, but of course I can't tell you all he taught. There are many more advantages resulting from this practice. The Buddha's Teachings are complete and without a flaw. It is impossible to teach every aspect of the Dhamma. But if you keep your attention focused on the spot and are aware from moment to moment then you will reach your goal. The Buddha did teach this, and the wise people of old did reach their goal by this practice, and yet, there are many things the Buddha realized that are not contained in this. But you can reach your goal if you keep knowing in- and out-breath at the spot. You will become really happy.

I am talking only about this little spot. You know all the theories about meditation for tranquillity (Samatha) and insight meditation (Vipassana) and how they come about. Yes, there is Samatha and there is Vipassana, but the Buddha did say that you have to establish yourselves well in one practice:

If you practise one, you accomplish one.
If you practise one, you accomplish two.
If you practise one, you accomplish three.

But these are mere words. We have to practise with effort equal to the effort of the wise people of old.

When we teach the Dhamma we have to distinguish between Sutta, Abhidhamma, and Vinaya according to the established order, but only after having practised meditation to the same extent and with the same effort as the noble disciples of the Buddha will you really be able to explain the Teachings.

Though I have explained the technique to you in the proper way, some of you may remain closed to it and without understanding. If I ask you about the house in which you are living, you will describe it to me accurately. If I were to think and ponder about your house, would I be able to visualize how it really is?

D : No, sir.

S : If I were to think and ponder all day and all night without even sleeping, would I find out about your house?

D : No, sir.

S : Tell me then, how can I find out for myself what your house looks like?

D : If you come to my house yourself, you will immediately know all about it even if no one says a word to you.

S : So, you too should proceed in such a way that you reach your goal. When you get there you will know, "Ah, this is it." Will you continue to put off practising? No, of course not. You can attain the Dhamma here and now.

Understanding all this, practise, make effort. You told me just now that meditation doesn't tire you. You said that it didn't cost anything, it didn't disrupt your work, and that you were able to practise it while alone and while you are with your family. Can you still find excuses for not practising, or are you going to go on living in the same way as you have been, without even trying to find excuses?

D : Most of the time we just carry on as usual, sir.

S : Those who take up this practice will receive the answers to their questions. So, keep your mind focused and your cooking will be done quickly, the rice is not going to be burned, and no wood is wasted. Your whole life will improve and the time will simply fly.

There is right conduct and there is understanding. Both are important. Right conduct is the fulfillment of your manifold duties and your giving of the four requisites for the support and furthering of the Buddha's Teachings. The control over your mind gives you understanding.

There are these two elements of training and you have to train yourselves in both simultaneously. Is it not possible to be aware of the breath while you are preparing and giving the four requisites for the community of monks?

D : It is possible, sir.

S : Under which of the two disciplines does sweeping fall?

D : Sweeping is part of right conduct.

S : Can't you keep your attention at the spot while you are sweeping?

D : We can, sir.

S : Under which of the two trainings does serving your parents fall, to whom you are deeply indebted for the love, compassion and support they have given you?

D : That is right conduct, sir.

S : What do you accomplish if you keep your attention focused at the spot while you are serving and helping your parents?

D : We develop our understanding, sir.

S : So you can train yourselves both in right conduct and understanding at the same time. Sometimes you may say that you can't meditate, though you would like to, because you can't ignore your old father and mother. Does this happen to you?

D : Young people often think in this way and put meditation off, sir.

S : What about older people?

D : They often say they can't meditate because they have to look after their children, sir.

S : To fulfil our duties is part of moral conduct. If you don't fulfil your duties your conduct is not perfect. At the same time that you fulfil your duties, admonishing your children, for example, you can train yourself in the awareness of the spot. Isn't this wonderful? Now you have the time to train yourselves in both moral conduct and understanding.

Venerate and respect your benefactors-your parents, your teachers, and the community of monks-without ever resting. From now on work without ever resting, with firm effort, as the wise of old did before you. Your aspirations will be realised as were the aspirations of the wise disciples of the Buddha.

FOOTNOTES:

[1] The Dhamma, the Buddhas Teachings, can be practised only in some of the thirty-one planes of existence. In the ones below the human plane, beings in the hells suffer too intensely to be able to practise the Teachings (even morality), those in the animal world do not possess the intelligence required to understand the Teachings, while in some of the highest Brahma planes it is impossible to have contact with the lower planes and therefore it is impossible to receive the teachings. Buddhas always arise in the human plane.

[2] Ariyas, people who have experienced Nibbana, have only a limited number of lives to live until they reach the end of all suffering. (See, Introduction, Pali terms.)

[3] Iddhipada: The root or basis of attaining completion or perfection. Viriya (Effort): A person with viriya is infused with the thought that the aim can be attained by energy and effort. He is not discouraged even though it is said to him that he must undergo great hardships.
He is not discouraged even though he actually has to undergo great hardships. He is not discouraged even though it is said to him that he must put forth effort for many days, months and years. He is not discouraged even though he actually has to put forth effort for such long periods (Ledi Sayadaw, The Manuals of Buddhism, pp. 190f.).

[4] Samatha (Calm) is a synonym for Samadhi. (See, Dhammasangani, I, 54).

[5] See p. 10.

[6] Pagoda, dome-shaped religious monument. It usually contains either relics of a Buddha or a highly respected monk, or a Buddha statue, the holy scriptures or other holy objects. Most pagodas are solid structures and cannot be entered. They are symbols of the Buddha.

[7] Ficus religiosa, the tree under which the Buddha attained Awakening.

■

Don't Destroy Yourselves
WEBU SAYADAW : Translated by Roger Bischoff

If we take away even a little bit from the Buddha's Teaching rather than preserving it as it is, or, if we add just a few little things, do we further the Sasana or do we destroy it?

D : This would destroy the Sasana, sir.

S : If the Teachings are thus altered, do they perish? Or does the person who alters them perish?

D : Only the person who alters them is hurt, sir.

S : Yes, disciples, if the Buddha said, "Practise in this way," then practise only in that way. Don't destroy yourselves.

Duty and Metta

S : We have to look after ourselves. We have to look after our sons and daughters, grandsons and granddaughters. It is not possible to just stop looking after ourselves or others. Didn't the Buddha preach that we had to fulfil all our duties towards children and relatives? Where does the fulfilment of these duties belong? It is part of sila, right conduct. Is your sila complete if you don't fulfil your duties?

D : No sir.

S : Will you be happy if your sila isn't complete?

D : No sir.

S : Can you fulfil your aspiration for the highest goal if you aren't satisfied with yourselves?

D : It's not possible to make progress in that case, sir.

S : Only if the mind is serene can we attain samadhi and only if there is samadhi can we really understand. The Buddha preached samahito yathabhutam. But this you know very well-and not just one aspect of it, but all the different aspects. If we fulfil our duties, in the way we just mentioned, we fulfil sila. We will be happy if we do this. It is easy to attain samadhi if we are happy, and samadhi is yathabhutam, "as things really are."

You know all this. How do you know this? Through practice. If you know because someone else tells you, you only know words. If you practise, you don't just carry out your duties towards your children and grandchildren, you practise sila. This is caranakusala, the meritorious actions of right conduct. Is it not possible to keep your mind focused, unwavering, below the nostrils, at the spot you touched with your finger just now, while you practise right conduct? If you practise as we mentioned just now, you fulfil right conduct. What do you practise if you keep your mind focused?

D : Understanding, vijja, sir.

S : I think you will say that you have other things to do now, but that later on, when you are free, you will do it. But we have to really face it; we have to accept it just the way the Buddha explained it for us. We will understand that if we do this [fulfil our duties], it will not be in vain. If we neglect to do this, however, our minds will be unsettled. You know enough if you know this. You will be calm. If your mind is calm, you can attain samadhi. You may answer that it is easy for monks to do this since they don't have anything else to worry about, but that you-you are disturbed by your children and grandchildren. Don't you think like that sometimes?

D : We think like that every day, sir.

S : The disciples of the Buddha practised right action and right understanding simultaneously. This is work. If we don't do this, nothing will come to fruition. If you exert effort, things will fall into place. If you strive with right effort, nothing needs to oppose you.

D : Tell me, sir, if a child cries and we sing it a song and the child smiles again, is singing right conduct in that case?

S : You sing a song because you want to sing. Now, is the child crying because of happiness or because of displeasure?

D : Because of displeasure, sir.

S : His distress is due to your lack of care. If he cries, it's up to you to make him happy. That's all. Does this child cry because he is bad or because he wants to cry or because he is happy or because he hurts?

D : Because he hurts, sir.

S : Does he want his mother or father to help him?

D : Yes sir, either one of them.

S : So, all you have to do is gently satisfy the child. If you can help the little child in this way, will you be happy or unhappy?

D : If the element of loving kindness (metta) is present we perform a good action, sir.

S : If you are happy, the child's crying will subside. Not only that, it will start to smile.

This is right conduct, disciples. When the child is laughing again, will his mother or father or grandparents still be unhappy?

D : They will be very happy, sir. But sir, this is vedayita-sukha, pleasant sensations, and that is akusala.

S : No it isn't. If you act out of the desire to make the child happy, it is metta. You know much more about all these things that you do in order to make other people happy than I do. You could tell us much more about them. I don't know all that much about it, but even so, I'll tell you a story.

A long time ago, a mother cow in Sri Lanka was separated from her little calf. Do you think that this cow was happy or unhappy about the separation? I think she was very miserable. And what about the calf?

D : He must have been unhappy, too, sir.

S : This cow went in search of her calf. She looked everywhere. The calf was also looking for the mother. Eventually they found each other and immediately they felt deep affection. Before, the little calf had been crying with hunger. The cow had also been crying because of her intense longing for her calf. Do you think that they enjoyed themselves and were happy?

D : This is suffering, sir. And suffering makes us cry.

S : And when they finally found each other, did they smile?

D : Because they had been suffering, they cried, sir.

S : When they found each other, they talked to each other, and only then could the mother give her milk to her hungry calf, her mind full of love. This is metta, disciplesmetta that is one-pointed. There was no other thought in her mind aside from her love for her calf. At that moment a hunter threw a spear at her. Does it say in the story that the spear pierced her?

D : It didn't pierce her, sir.

S : It didn't pierce her. That's right. Do you hear? Do you think the cow knew about these advantages, these benefits, that come through metta?

D : She didn't know about them, sir.

S : Was she unable to develop loving kindness because she didn't know these things?

D : She was practising loving kindness, sir.

S : Because she had this metta, she couldn't be killed by this spear. If you throw a spear, you throw it to kill, and this hunter had a very sharp spear. As this cow was full of loving kindness, it seems she only felt as though a little palm leaf had pricked her. If you throw a palm leaf at a cow, does it penetrate deeply into the flesh? What happens?

D : The palm leaf will bounce off the cow, sir.

S : Yes, you see? It is said that this spear bounced off just like it was a palm leaf. You all know about the advantages and benefits of a mind full of loving kindness. You can explain all this.

D : But we can't, sir.

S : Of course you can. Why? Because the Noble Ones who are the masters of loving kindness and compassion have explained the benefits of metta to you, both in detail and in brief. You have all become proficient in this. But let's not talk about spears and things like that. Let's just take the example of a tiny mosquito that pricks you with its little stinger. Will it penetrate your skin or not?

D : As far as I'm concerned, sir, it will.

S : You'll send it metta, won't you?

D : Giving metta is something I do only with my mouth, sir.

S : So, what happens when a little mosquito stings you?

D : I don't really want to talk about this, sir. It's a little embarrassing to have to answer this in front of everyone else, sir. I usually hit the mosquito and brush it off.

S : But you do practise non-hatred, don't you?

D : My non-hatred is not very perfect, sir. I just hit it.

S : This is called sending metta, isn't it? Is it difficult to practise metta? To remember metta?

D : For us, sir, it is fairly difficult.

S : Wait. I'll ask you another question. What would you say? Which is higher, a man or a cow?

D : Human beings are much higher than cows, sir.

S : Really? What about parami? Would you say that a man has more parami than a cow?

D : We became human beings because of our parami, sir.

S : The poor cow doesn't understand anything. But you send metta, reciting sabbesatta avera hontu ("May all beings be free of enmity"). The cow just experienced metta for her little calf, and that is why the spear did not penetrate her. You understand this clearly, profoundly, and you can explain it to others.

D : We can't, sir.

S : Yes, yes, you are able to explain this. Now, among lower forms of life such as bovines, which are not endowed with parami, which is higher, the males or the females?

D : They are both the same, sir.

S : If we had to decide which of these is more powerful, which would you choose?

D : The bull is more powerful, sir.

S : So-they are not the same?

D : The bull is the leader, sir. The cow can't lead.

S : We have just been talking about a mere cow, haven't we? And yet, this [higher power of metta] was possible for her.

D : She could do this because she was a mother. We have never collected our minds to that extent in metta, sir.

S : If I should say that the cow is therefore happier than man, what would you reply?

D : In this example, the cow has a very clear mind, sir.

S : Do you accept this? Do you accept what this disciple said? "We're not as developed as this cow"? You others-you may not want to accept this.

D : I alone am responsible for what has been said, sir. I don't know. Maybe they will beat me up when I leave this assembly. These are just my personal views.

S : So, who is happier?

D : We'll have to leave it like that, sir.

S : So, if I say, "This disciple doesn't even have as much understanding as a cow," are you happy with that?

D : I don't like it, sir, but since it's the truth, I'll have to accept it.

S : What if I call you "The disciple who is equal to a cow"?

D : That's a bit better, sir, as in this case I'm on the same level with a cow at least.

S : The cow wasn't pierced by the spear because of her loving kindness. How about you? Would the lance enter your body?

D : It probably would, sir.

S : Then can we say that you are equal to the cow? It is true. You all have parami.

What are you deficient in, then? You need effort (viriya). Do you hear? What is effort? It means to determine: "Hey, I'll work!" With this attitude, nothing is difficult. Yes, what you need is effort, determination. You know that, of course. Will you find things difficult if you make the following determination: "I'll establish effort that is equal to the effort put forth by the disciples of the Buddha"? Even a cow could do it. The Buddha's Teachings are there, but the cow didn't need to know them. There was no knowledge of the Buddha's Teachings in the cow. Tell me, was she born in a good plane of existence?

D : She wasn't, sir.

S : Her mind was one-pointed, through metta. If we practise in the same way, won't we become even more tranquil than this cow? If we reach the necessary calm and are able to maintain it, won't we be able to practise right action? Once purity of action is established, we can proceed to concentrate on the touch sensation of the breath at the nostrils. Can't we attain understanding in this way and proceed to fulfil our aspiration for awakening?

■

အခန်း-၃၀

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆက်နွယ်မှုသမိုင်းမှတ်တမ်းများ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက် ဆက်နွယ်နေသော သမိုင်းကွင်းဆက်တို့မှာ များပြားလှပါသည်။ တချို့သော သက်သေအထောက်အထား နိုင်လုံသော အကြောင်းချင်းရာတို့ ရှိခဲ့ပါက စာရေးသူအနေနှင့် တိတိကျကျပင် စုဆောင်းရှာဖွေပြီး တင်ပြပေးခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူသိမှိသမျှသော အချက်အလက်များတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ကျောက်ဆည် ဝေဘူချောင်အတွင်းတွင် တောင်ပေါ်၌ တရုတ်စစ်တပ်များနှင့် တောင်ခြေတွင် ဂျပန်တပ်များ စခန်းချကြရာမှ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားကြသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့်ဘက်ကမှ အထိအခိုက်အသေပျောက်မရှိဘဲ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်နှင့် ရေတွင်းရေကန်များလည်း ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုမရှိဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ ပစ်သံခတ်သံများမှတစ်ပါး ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုနှင့် ပျက်စီးမှုများ မရှိဟု သိရှိရပါသည်။ ထိုအချက်သည် သိမှိလိုက်သူတို့ မကြာခဏ ပြောဆိုလေ့ရှိသော အကြောင်းချင်းရာပင်ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူရေးသားသည်ထက် ပိုမိုသိလိုပါက ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင် တစ်လျှောက် အနီးအနားတစ်ဝိုက်တွင် သွားရောက်လေ့လာပါလျှင် စာရေးသူရေးသားသည်ထက် ပိုမို၍ သိမြင်ကြားနာမှတ်သားရပေလိမ့်မည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင်သို့ ရောက်ရှိလာစဉ်တွင် နေ့ချင်းပြီး ကျောင်းဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ကျောင်းဒကာဦးပျောတို့မိသားစုမှာ စစ်အတွင်းက ဝေဘူချောင်တွင် စစ်ဘေးမှ လာရောက်ခိုလှုံနေထိုင်ရင်း ဦးပျော၏သမီးမှာ ဂျပန်စစ်သားများ၏ အတင်းအဓမ္မ ခေါ်ယူသွားသည်ကို ခံရပါသည်။ သို့သော် မည်သို့မျှ ဘေးအန္တရာယ်ပြုခြင်းမခံရဘဲ ပြန်လည် လွတ်မြောက်လာသည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ထိုအချက်များသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီး၏မေတ္တာနိုင်အောက်ဝယ် လာရောက်ခိုလှုံကြကုန်သော သူတို့၏ခံစားရသည့် အကျိုးတရားပင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထိုအကြောင်းချင်းရာနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြန်လည်မိန့်ဆိုတော်မူကြသော ဆရာတော်ကြီးများက လူပင်မဆိုထားနှင့် အဟိတ်တိရစ္ဆာန်များပင်လျှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး မေတ္တာနိုင်အောက်ဝယ် ရိုင်းစိုင်းသောအဖြစ်မှ ယဉ်ကျေးသော အခြေအနေကို ပြောင်းလဲသွားသည်မှာ လက်တွေ့ရှိကြကြောင်းကိုလည်း မိန့်ဆိုကြပါသည်။

ကျောက်ဆည် မောင်ရွာရှိ ဦးမောင်ကြီးဆိုသူမှာ အရက်ကလေး တမြမြနှင့် ဝေဘူဆရာ

တော်ကျောင်းရိပ်ကျောင်းကန်နားတွင် နေသော်လည်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးအကြောင်း ခေါင်းထဲ ရှိသူမဟုတ်။ အများသူငါ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်နေကြသော်လည်း ကိုးကွယ်အားထားရန်အတွက် ဦးမောင်ကြီးမှ ရည်ရွယ်ထားရင်းမရှိသေးပါ။

တစ်နေ့တွင် အရက်ဆိုင်မှ အရက်သောက်ပြီး မူးမူးနှင့်ထွက်အလာတွင် ဝေဘူကျောင်းတိုက်ရှေ့တွင် နွားနှစ်ကောင်သည် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် အသေအလဲ ခတ်နေကြပါသည်။ ခတ်နေကြသည်မှာ ချိုပဲ့၊ ခေါင်းပေါက်နှင့် သွေးသံရဲရဲရှိနေသော်လည်း တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် အလျှော့မပေးစတမ်း ခတ်နေဝှေ့နေကြပါသည်။

မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှလည်း မဖျင်ဝံ့ မမောင်းဝံ့ကြပါ။ ထိုအခြေအနေတွင် ဦးမောင်ကြီးမှ မူးမူးနှင့် တုတ်တစ်ချောင်းကိုင်ကာ ဝင်မောင်းလေသည်။ သို့သော် ဦးမောင်ကြီးမောင်းနှင် ခြောက်လှန့်နေသည့်ကြားမှပင် နွားနှစ်ကောင်မှာ ဖျင်မရဘဲ ခတ်ရင်းဝှေ့ရင်းနှင့် ဝေဘူကျောင်းတိုက်ဝင်း ထဲသို့ ရောက်သွားကြသောအခါတွင် ရုတ်တရက်ဆိုသလို မည်သူကမျှ မောင်းစရာမလိုတော့ဘဲ အလိုလိုခတ်ဝှေ့နေရာမှ ရပ်တန့်သွားကြပါသည်။

ကြည့်နေကြသူများအားလုံးရှေ့တွင်ပင် နွားနှစ်ကောင်သည် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် မျက်ရည်အဝိုင်းသားနှင့် ကြည့်ကြရင်း ဒဏ်ရာများကို လျှာနှင့်ယက်ပေးနေကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုအခြေအနေကို တွေ့မြင်လိုက်သည့် ဦးမောင်ကြီးမှာ နွားများကပင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မေတ္တာရိပ်အောက်ဝယ် ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ရှက်ကြောက်အံ့သြသွားသည်ဟု သိရပါသည်။

နောက်နေ့များတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် သံဃာတော်များ တန်းစီပြီးဆွမ်းခံကြွတော်မူရာတွင် ဦးမောင်ကြီးသည် ကြေးစည်ကိုင်ပြီး နိဗ္ဗာန်ဆော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသည်ကို ကျောက်ဆည်တစ်မြို့နယ်လုံးမှ အံ့အားသင့်ဖွယ် တွေ့မြင်ကြရပါသည်။

ထိုအခြေအနေများကို စာရေးသူအနေနှင့်တင်ပြပေးရခြင်းသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မေတ္တာရိပ်ကြောင့် လူမှုမက အဟိတ်တိရစ္ဆာန်များပါ အေးချမ်းပြီး ခိုက်ရန်အမျက်ဒေါသ မရှိကြပုံကို တင်ပြပေးလိုသည့်အတွက် ရာဇဝင်ရေးသားပြုစုပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုစာရေးသူတင်ပြရေးသားပေးသော အကြောင်းခြင်းရာနှင့်ဆက်နွယ်သည့် အခြေအနေများသည် ယနေ့ထက် ထိတိုင်အောင်ပင် ကျောက်ဆည်မြို့ရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများဘိုးဘွားမိဘများ တသသ ပြောဆိုနေကြသော အကြောင်းခြင်းရာတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

■

အခန်း-၃၁

ကျေးစူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ၏ ပယ်စွန့်လိုက်သော ဆံတော်များ၏ထူးခြားမှုများ

စာရေးသူအနေနဲ့ ကျေးစူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သမိုင်းအထောက်အထားများကို ရှာဖွေရေးသားပြီး ဖော်ထုတ်သောအခါတွင် အထူးထူးသော အကြောင်းချင်းရာတို့ကိုလည်း တွေ့ရှိမှတ်သားရပါသည်။

ထိုအထဲတွင်မှ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပယ်စွန့်တော်မူသော ဆံတော်များသည် စေတီပုံစံ အလုံးလေးများအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားသည်ကို တွေ့ရှိမှတ်သားရပါသည်။

ထိုအချက်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး စာရေးသူအနေနဲ့ အင်ကြင်းပင်ကျေးရွာရှိ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ခန္ဓဝန်ချတော်မူရာ ဒေသသို့သွားရောက်ပြီး လေ့လာရာတွင် ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလမှ နေ၍ မှတ်မှတ်သားသား အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုတော်မူပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆံတော်များသည် ယခုအချိန်ကာလ၌ စေတီပုံသဏ္ဌာန်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားသည်မဟုတ်ဘဲ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကတည်းကပင် ထိုကဲ့သို့ အလုံးလေးများ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရသော် စေတီပုံစံငယ်လေးများသဖွယ် ဖြစ်သွားလေ့ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးခေါင်းရိတ်၍ ဆံတော်များကို ပယ်စွန့်သောအခါတွင် အစီကအားဖြင့် ဦးရင်ကြီး(ကိုရင်ကြီး ဝတ်ထားသောကြောင့် ရပ်ရွာအခေါ် ဦးရင်ကြီး) ခေါ်သော ကိုရင်ကြီးမှ သိမ်းဆည်းထားလေ့ရှိသည်ဟု သိရှိရပါသည်။ (တချို့ကလည်း ဦးဝန်ကြီးဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုရင်ဝတ်စဉ်က ဘွဲ့တော်မှာ ဦးဝံသပါလဖြစ်သောကြောင့် ဦးဝန်ကြီးဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ နောက်အချက်မှာ ငယ်အမည် လူအမည်မှာလည်း ဦးဝန်ဟုခေါ်သည်ဟု သိရှိရသဖြင့် တချို့က ဦးရင်ကြီး ဦးဝန်ကြီး စသဖြင့် သတ်မှတ် ခေါ်ဝေါ်ကြသည်ဟု သိရှိရပါသည်။)

နောက်ပိုင်းတွင် ဦးရင်ကြီးသိမ်းဆည်းထားသော ဆံတော်များသည် ဖန်ပုလင်းထဲတွင် အလုံးလေးများဖြစ်နေသည်ဟုဆိုပြီး တောင်းယူပူဇော်ကြသူများ သွားရောက်ဖူးမြော်သူများ များပြားလာကြသောအခါတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ကြားသိရသဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ဦးရင်ကြီးထံမှ ပြန်လည်ကာ တောင်းယူပြီး သိမ်းဆည်းလိုက်သည်ဟု သိရပါသည်။ ထိုဆံတော်များကို စုထည့်သွင်းထားသော ဖန်ပုလင်းသည်လည်း ယနေ့ထက်တိုင် ပြန်လည်ရှာဖွေ၍ မရတော့ဟု သိရှိရပါသည်။ ထိုအချက်များကိုလည်း မှတ်မှတ်သားသား ပြန်လည်မိန့်ဆိုတော်

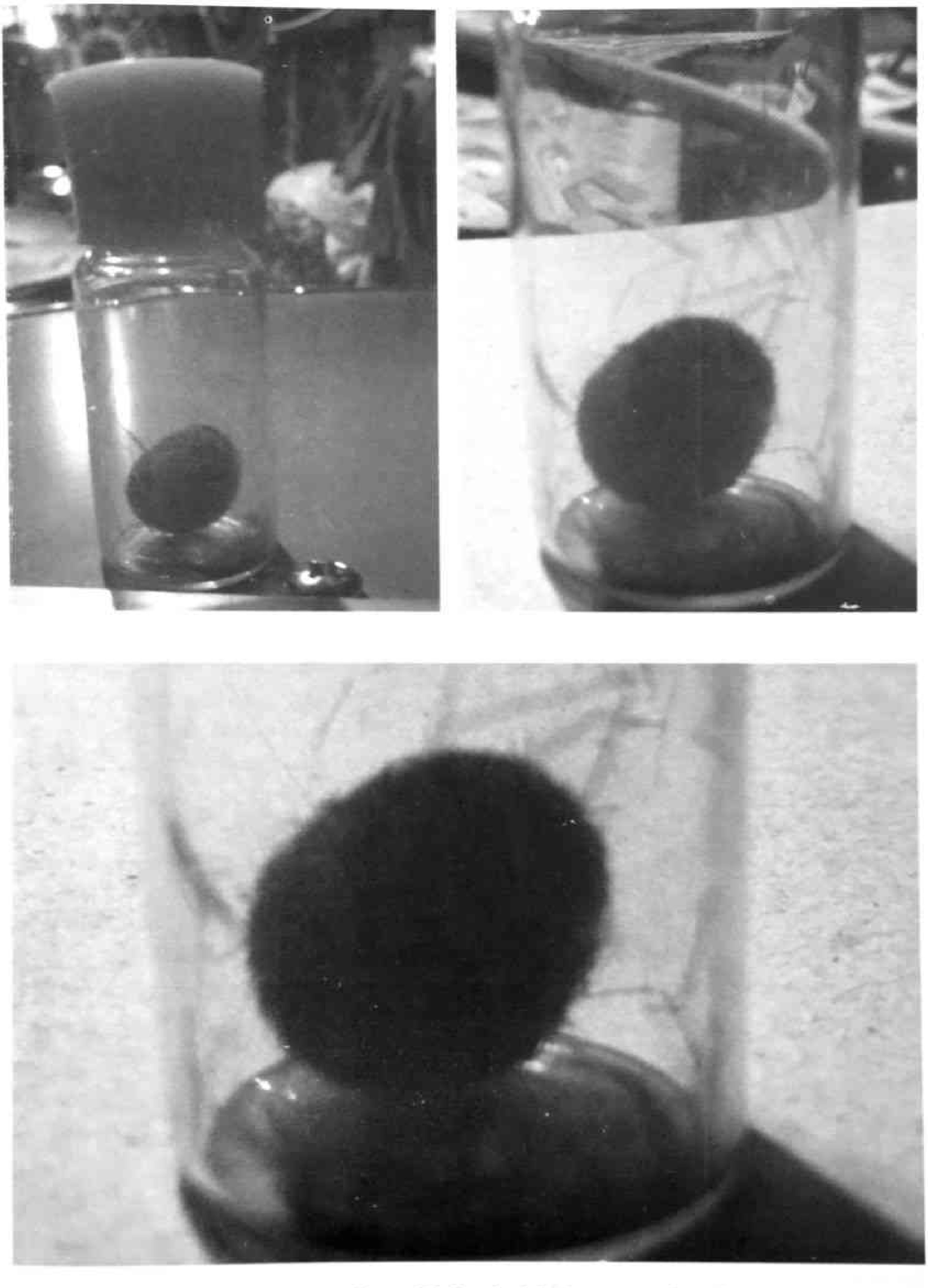

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပယ်စွန့်လိုက်သော ဆံတော်များကို ဖူးတွေ့ရစဉ်

မူကြပါသည်။ တချို့လက်ဝယ်ရှိပြီးသူတို့သာလျှင် ပူဇော်ခွင့်ရရှိကြသည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ယနေ့အချိန်တွင်လည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆံတော်များကို လက်ဝယ်ပူဇော်ထားသူတို့သည်လည်း ရှိနေကြပါသေးသည်။ ခင်ဦးမြို့ပေါ်ရှိ စာရေးသူနှင့်ရင်းနှီးခင်မင်သော အမေဒွေးတို့လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်လည်း ပူဇော်ထားသည်ကို အမေဒွေး၏သားဖြစ်သူ ကိုပိုးကုလားမှ ပြော၍ သိရှိရပါသည်။ နောက်ပိုင်း တချို့သော ဒေသများတွင်လည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ၏ အရိုး ဓာတ်တော်များ ဆံတော်များကို ကိုးကွယ်ပူဇော်ထားကြသူများရှိကြသေးသည်လည်း တချို့မှာ အမည်မဖော်စေလိုသဖြင့် စာရေး သူအနေနဲ့ ထည့်သွင်းရေးသားဖော်ပြမပေးတော့ပါ။

နောက်အချက်တစ်ချက် ရှိပါသေးသည်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ၏ အရိုးဓာတ်တော်များနှင့် ဆံတော်များ၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပင့်ဆောင်လာခဲ့သော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏သရီရဓာတ်တော်မွေတော်များသည်လည်း တချို့သောသူများထံတွင် ရောက်ရှိကိုးကွယ်နေကြရာမှ ပြန်လည်ကာအပ်နှံလိုကြသဖြင့် မူလကျောင်းတိုက်များထံသို့ ပင့်ဆောင်ကာ အပ်နှံပြီး ပူဇော်ကြသည့်အခြေအနေလည်း ရှိပါသည်။ ထိုအခြေအနေများကို စာရေးသူမှ အနည်းငယ် ရှင်းပြရေးသားကာ ဥပမာပြုလိုပါသေးသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရကို အဓိကအားဖြင့် ဆံတော်ရိပ်ပေးသူမှာ စာရေးသူ အထက်က ဆိုခဲ့သော ကိုရင်ကြီးနှင့်အတူ ဦးယောသိတခေါ် ဆရာတော်တစ်ပါးသည်လည်း ပါရှိသေးသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ဆရာတော်ဦးယောသိတသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးပုသ်နေ့တိုင်း ဆံတော်ပယ်စွန့်သည့်အခါတွင် ဆရာတော်ဦးယောသိတသာလျှင် ပယ်စွန့်ပေးသည်ဟု သိရပါသည်။ ဆရာတော်ဦးယောသိတသည် ဆံတော်ရိပ်ရန် သင်ဓုန်းဓားကို တစ်ညလုံးဆီဖြင့်သွေး၍ ထက်မြနေအောင်သွေးထားပြီးနောက် ဆရာတော်နေ့ခင်းရေသုံးရန်အချိန်တွင်မှ ခေါင်းမှ ဆံတော်များကို ပယ်စွန့်ရိပ်ပေးသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ဆရာတော်ဦးယောသိတသည် နောက်ပိုင်းတွင် လူဝတ်လဲသွားပြီး ဦးကျော်စိုးဝင်းအမည်ဖြင့် မန္တလေးမြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ အဆိုပါ ဦးကျော်စိုးဝင်းမှ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ထားသော ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ဆံတော်များ အရိုးတော်ဓာတ်တော်များနှင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ဓာတ်တော်မွေတော်များကို ပြန်လည်ပြီး အင်းကြင်းပင် အရှေ့ကျောင်းတိုက်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူလိုသည်ဟု အကြောင်းကြားသဖြင့် ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလမှနေ၍ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထဲတွင် လာရောက်ပင့်ဆောင်တော် မူသွားသည်ကိုလည်း သိရှိရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ပင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်တော်များနှင့် ဆံတော်များအပါအဝင် မြတ်စွာဘုရားရှင် သရီရဓာတ်တော်များကို လက်ဝယ်ရှိသူတို့မှ ပြန်လည်ကာ အပ်နှံလိုသဖြင့် ပြန်လည်ပင့်ဆောင်ကြသည်မှာ စာရေးသူသိမှီမှတ်သားမိသမျှပင် မနည်းပါ။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ခန္ဓာဝန်ချတော်မူရာ ဂေါစရမ်ဂါမ်ရွာတစ်ဝိုက်မှာပင် မနည်းလှပါ။ အချို့အချို့သော အရိုးတော်နှင့်ဆံတော်ကို ပူဇော်ထားသူတို့ကလည်း ပြန်လည်ကာ အပ်နှံကြသဖြင့် ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလ (အင်းကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်းတိုက်) မှ ပြန်လည်ကာ သွားရောက်ပင့်ဆောင်ခဲ့ရသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။

ထိုအခြေအနေများသည် စာဖတ်သူများအဖို့ သိရှိမှတ်သားရမည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ၏ဆံတော်များနှင့်ပတ်သက်သည့် သိသင့်၊ သိထိုက်မှတ်သားထိုက်သည့် သမိုင်းကွင်းဆက်ငယ်လေးတစ်ခုဟူ၍သာ စာရေးသူမှ ဆိုချင်မိပါသည်။

■

အခန်း-၃၂

မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများတွင်ပါဝင်သည့် ဓာတ်တော်လှည့်လည် ပူဇော်ပွဲမှ ကျောက်ဆည်ဆင်ရုပ်ကြီးသမိုင်း

စာရေးသူအနေနှင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများကိုလေ့လာပြီး သမိုင်းကွင်းဆက်များကို ပြုစုရေးသားသောအခါတွင် ကျောက်ဆည်ဆင်ရုပ်ကြီးပါ ထည့်သွင်းထားပြီး မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံတင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် စာရေးသူအနေနဲ့ လေ့လာ စေ့ငုမိပါသည်။

ကျောက်ဆည်ဆင်ပွဲသည် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားလှသည့် ဆင်အက အလှပြိုင်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်ပွဲရာသီရောက်ပြီဆိုလျှင် ကျောက်ဆည်တစ်မြို့လုံး လမ်းကြား ရေးနားမကျန် မြို့ဝင်မြို့ထွက်လမ်းများပေါ်တွင်ပါ ဆင်ရုပ်ကြီးများနှင့်လှည့်လည် ကခုန်အလှူခံ ခြင်းကိုရော ပြိုင်ပွဲအတွက် လှည့်လည် ကခုန်ကြသည်ကိုပါ တွေ့မြင်ရလေ့ ရှိပါသည်။

အဆိုပါ ကျောက်ဆည်ဆင်ရုပ်ကြီးသည် တွေ့မြင်နေကျ ကိုးရုပ်တစ်ခုကဲ့သို့ပင် စာရေးသူ အနေနှင့် ခေါင်းထဲတွင် သိပ်မရှိလှပါ။ ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင်တွင် သိတင်းသုံးသောကြောင့် ဆင်ရုပ်ကို အလှူအဖြစ် လက်ခံထား ရသည်ပဲဟုသာ တွေးမိထားပါသည်။ သို့သော် အမှန်တကယ် စေ့ငုလိုက်သောအခါတွင်မှ အဆိုပါဆင်ရုပ်ကြီးမှာ ရွှေဘိုအောင်မြေနှင့် အင်ကြင်းပင်တို့တွင် အသုံးပြုခဲ့သော ဆင်ရုပ်ကြီးဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။

၁၃၁၆ ခုနှစ်တွင် ကျောက်ဆည်မြို့မှ ရွှေဘိုအောင်မြေသို့ ကြွတော်မူရာတွင် ဝေဘူ ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်အတူ ကျောက်ဆည်မြို့ ဆင်ပွဲအပြီး လှူဒါန်းလိုက်သော ဆင်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ် ပါလာခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။ အဆိုပါ ဆင်ရုပ်ကြီးကို ရွှေဘိုမြို့ရှိ ပန်းချီဆရာဦးတင်အောင်ဆိုသူအား ပြုပြင်ရန် စေခိုင်းတော်မူသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ အဆိုပါ ဦးတင်အောင်ဆိုသူမှာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးရှိရာ ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင်သို့ပင် မကြာခဏရောက်ရှိပြီး ဆရာရင်း ဒကာရင်းသဖွယ် ရင်းနှီးနေသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်ဆည်မြို့မှ လှူဒါန်းလိုက်သော ဆင်ရုပ်ကြီးမှာ ဆေးပြယ်သည့်နေရာပြယ် ပေါက်သည့်နေရာပေါက်နေရာ ပြန်လည်ပြင်ဆင်ပြီး အသုံးပြုမှသာ အမြင်တင့်တယ်မည်ဖြစ်သောကြောင့် အဆိုပါ ဆင်ရုပ်ကြီးကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်နိုင်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဦးတင်အောင်မှ ပြင်ဆင်ပေးသော ဆင်ရုပ်ကြီးဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များ၊ ရုပ်ပွားတော်များကို တင်ဆောင်ပြီး လှည့်လည်အပူဇော်ခံလေ့ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။

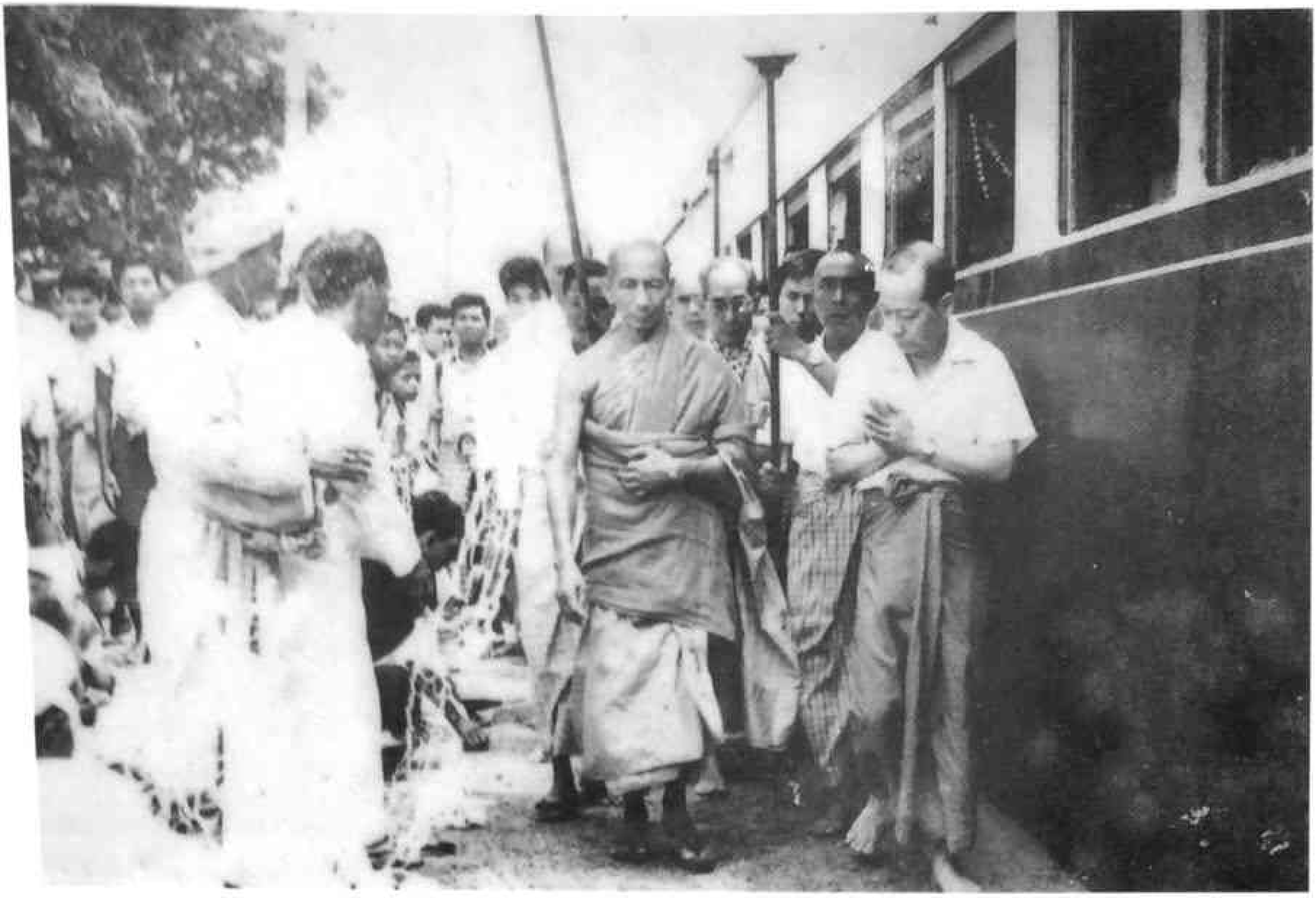

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပျော်ဘွယ်ဘူတာသို့ ရောက်ရှိနေစဥ် ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြပုံ

ဆရာတော်အား အဖူးမြော် အကန်တော့လာကြသော တကာတကာမများအတွက် ဓာတ်တော် မွေတော်များကို နေ့စဥ်လှည့်
လည်ရာတွင် ဆရာတော်က ကားသစ်ကြီးတွင် စီး၍ လိုက်လေသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား အဖူးမြော်ကန်တော့လာကြသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအတွက် ဓာတ်တော်မွေတော်များကို နေ့စဥ်လှည့်လည်ရာတွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ကားနှင့်အတူ အပူဇော်ခံကြွရောက်စဥ်

၁၃၂၀ခု၊ နယုန်လဆန်း (၁၀)ရက်နေ့၊ အာလံမြို့ (အောင်လံမြို့)တွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်တကွ
နောက်ပါသံဃာတော်များ ဆွမ်းခံရာတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကုလားလူမျိုးများက ထီးတော်မိုးပေးနေစဉ်
(မူရင်းဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း စာသားအတိုင်းသာ စာရေးသူမှ ကူးယူဖော်ပြပေး ထားပါသည်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပြည်မြို့-အာလံမြို့(အောင်လံမြို့) အသွားလမ်းရှိ
ကသစ်ကန်ရွာ (၂၇)မိုင် စခန်းတစ်နေရာသို့ ရောက်ရှိဖူးမြော်ခံနေစဉ်

ထိုကဲ့သို့ ဆေးခြယ်ပြီး ပြန်လည်ပြုပြင်ပေးသည့် ပန်းချီဆရာဦးတင်အောင်ကိုလည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ

"မောင်တင်အောင် မင့် ဆင်အလှူက ဝေဿန္တရာမင်းကြီးလှူတဲ့ ဆင်အလှူထက် မြတ်ပါတယ်ဗျာ" ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုလည်း မှတ်မှတ်သားသား သိရှိရပါသည်။ ထိုအကြောင်းချင်းရာများသည်လည်း မှတ်သားသိထားသင့်သည့် ဆက်နွယ်နေသည့် သမိုင်းကြွင်းဆက်များသာဖြစ်သည်ဟု စာရေးသူမှ ဆိုချင်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဓာတ်တော်များကို ဆရာတော်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံးစံတော်မူရာ သုံးဌာနစလုံးတွင် ဆင်ရုပ်ကြီးပေါ်တွင် တင်ဆောင်တော်မူကာ လှည့်လည်အပူဇော်ခံပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အပူဇော်ခံရာတွင် စာရေးသူဖော်ပြပေးထားသော ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများတွင် ပါဝင်သည့်အတိုင်း ရာဇဝင်း၊ ဒေဝါဝင်း စသဖြင့် ဓာတ်စုံတော်များခင်းပြီး ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုစေသောသူမှာ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ဓာတ်တော်များကို စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားသူ ဦးဝန်ကြီး (ခေါ်) ဦးရင်ကြီးမှ စီစဉ်ဆောင်ရွက်သည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။

အတီးအမှုတ်များ ဓာတ်စုံတော်များဖြင့် လှည့်လည်အပူဇော်ခံရာတွင် မပါမဖြစ် ထည့်သွင်းသုံးစွဲလေ့ရှိသဖြင့် အဆိုပါ ဆင်ရုပ်ကြီးနှင့်ပတ်သက်သည်ကို သမိုင်းကြွင်းဆက်တစ်ခုသဖွယ် မှတ်မှတ်သားသား ဖော်ပြပေးရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ထက်ထူးသည့် အခြေအနေကိုလည်း စာရေးသူမှဆိုချင်ပါသေးသည်။ သိမှီလိုက်သူတို့၏ ဆိုစကားအရဆိုရသော် ကျောက်ဆည်မြို့မှ လှူဒါန်းကြသော ဆင်ရုပ်များမှာ မကြာခဏ ရွှေတိုအောင်မြေကျောင်းတိုက်နှင့် အင်ကြင်းပင်ကျောင်းတိုက်များသို့ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသည်။ ထိုအထဲကမှ ဦးတင်အောင် ဆေးခြယ်ပြုပြင်သည့် ဆင်ရုပ်ကြီးက ဘာများထူးနေရပါသလဲဟုဆိုရသော် အဆိုပါဆင်ရုပ်ကြီးကိုပြင်ဆင်ရန် ဦးတင်အောင်မှ လက်ခံထားသော်လည်း တစ်ရက် တစ်ရက်နှင့် မပြုပြင်ဖြစ်ဘဲ ရက်ကာလသာ ကြာလာပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မေးတော်မူသည့်အခါတွင်လည်း မပြီးသေးသဖြင့် လှည့်ပတ်ရှောက်ထားနေသည်ဟု သိရပါသည်။

တစ်ရက်တွင် ဦးတင်အောင် လက်ခံထားသည့် မပြင်ဆင်ရသေးသည့် ဆင်ရုပ်ကြီးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာကိစ္စရပ်တစ်ခုဖြစ်ပွားခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဦးတင်အောင်မှနေ၍ ချက်ချင်းပင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ရည်မှန်းကန်တော့ကာ တောင်းပန်ပြီးလျှင် ဆင်ရုပ်ကြီးကို အားရှင်းပြင်ဆင်ပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား သွားရောက်ကပ်လှူသည် ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ

"မောင်တင်အောင် မင့် ဆင်အလှူက ဝေဿန္တရာမင်းကြီးလှူတဲ့ ဆင်အလှူထက် မြတ်ပါတယ်ဗျာ" ဟု ဆိုရခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အဆိုပါ ဦးတင်အောင်ပြင်ဆင်လှူဒါန်းသည့် ဆင်ရုပ်ကြီးသမိုင်းကို ထို့ထက်ပို၍ သိလိုကြသေးပါမူ မှန်၏/မမှန်၏ ဝေဖန်ဆန်းစစ်ကြလိုသေးပါမူ စာဖတ်သူများ ရှာဖွေလေ့လာနိုင်ကြပါသည်။ စာရေးသူအဖို့မှာမူ သိမှီလိုက်သူတို့၏ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများမှတစ်ဆင့် ရှာဖွေစုဆောင်းဖော် ပြပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ချဲ့ထွင်ရေးသားသည်ဟုလည်းမထင် မြင်ကြစေလိုပါ။

စာရေးသူ၏သုံးသပ်ချက်

စာရေးသူအနေနှင့် ဦးတင်အောင်ပြုပြင်သည်ဆိုသော ဆင်ရုပ်ကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် အံ့အားသင့်စဖွယ် သမိုင်းမှတ်တမ်းတစ်ခုကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါသော်လည်း ခေတ်ကာလအမြင်နှင့်သာဆိုလျှင် လက်ခံနိုင်ဖွယ်မရှိသည့် အခြေအနေတစ်ရပ်ဖြစ်နေသည်ကြောင့်

- စာရေးသူအား ချဲ့ထွင်ရေးသားသည်ဟု ထင်မြင်မည်စိုးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်ပြီး သံသယဝင်လျှင် စာဖတ်သူများအဖို့ အပြစ်ဖြစ်နိုင်

ကောင်း၍လည်းကောင်း ထည့်သွင်းရေးသားခြင်းမပြုဘဲ ချန်လှပ်ထားခဲ့ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာ အခြေအနေတစ်ရပ်ဟူ၍သာ သုံးနှုန်းဖွဲ့ဆိုလိုက်ခြင်းကိုလည်း စာဖတ်သူများဘက်မှ နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးကြစေလိုပါသည်။

■

အခန်း-၃၃

မီးသင်္ဂြိုဟ်ပူဇော်စဉ်တွင်လည်း သုံးဌာနစလုံးတွင် အပူဇော်ခံရသည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏သမိုင်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သုံးဌာနစလုံးတွင် အပူဇော်ခံရသည် ဆိုသည်မှာတော့ အတော်များများသော သမိုင်းမှတ်တမ်းများတွင်ပါ တွေ့ရှိရပါသည်။ သို့သော် စာရေးသူသိရှိရသည့်အချက်မှာ ဆန်းကြယ်ကောင်းလည်း ဆန်းကြယ်နေပါလိမ့်မည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ခန္ဓာဝန်ချပြီးသည့်အချိန်တွင် ကျန်ရစ် တော်မူသည့် ရုပ်ကလပ်တော်ကို ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင်မှလည်းကောင်း၊ ရွှေဘိုအောင်မြေ တို့မှလည်းကောင်း ပင့်ဆောင်လိုကြသဖြင့် တောင်းဆိုကြပါသည်။

အင်ကြင်းပင်မှလည်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင် ဤနေရာဌာနသို့ ကြွရောက် တော်မူလာပြီးမှ ခန္ဓာဝန်ချခြင်းဖြစ်သဖြင့် မပေးနိုင်ပါဆိုပြီး အသီးသီးအသက ငြင်းခုန်နေကြသည် ကိုတော့ စာဖတ်သူများ သိရှိပြီးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ခန္ဓာဝန်ချပြီးချိန်တွင် မီးသင်္ဂြိုဟ်သင့်၊ မသင်္ဂြိုဟ်သင့်ကိုလည်း တပည့်ရင်းများဖြစ်ကြသော ဆရာတော်ဦးသုမန(ကံကြီးသာ)နှင့် ဆရာတော် ဦးအာစရတို့ ဝိဝါဒကွဲပြားကြပြီး အချေအတင်ဖြစ်ကုန်သည့် သမိုင်းကွင်းဆက်ကိုလည်း စာရေးသူမှ ဖော်ထုတ်ရေးသားခဲ့ပါသေးသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် တွေ့ရှိမှတ်သားရသည့်အချက်မှာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီးဦးကုမာရ၏ ကြွင်းကျန်ရစ်တော်မူသော ရုပ်ကလပ်တော်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ် သောအခါတွင် အင်ကြင်းပင်ကျေးရွာရှိ ဈာပနပူဇာသဘင်ကျင်းပသောအချိန်အခါတွင် ကျောက်ဆည်မြို့ ရှိ ဝေဘူချောင်တွင်လည်းကောင်း၊ ရွှေဘိုမြို့ရှိ အောင်မြေကျောင်းတိုက်တွင်လည်းကောင်း တစ်ချိန် တည်း တစ်နေ့တည်း မီးသင်္ဂြိုဟ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ကြသည်ဆိုသောအချက်ကို ထူးထူး ခြားခြား သွားရောက်တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုအချက်များသည် စာရေးသူအဖို့ တိတိကျကျ တွေ့ရှိရသော သမိုင်းကွင်းဆက်တစ်ခုကို ရှာဖွေတွေ့ရှိရသဖြင့် နောင်လူငယ်များအဖို့ မှတ်သားသိရှိနိုင်ကြစေရန် အတွက် ဖြည့်သွင်းမှတ်တမ်းတင်ရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူအဖို့ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော လူငယ်ဘဝတွင် အဆိုပါ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူ ဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရကဲ့သို့ပင် သုံးဌာနလက်ခံသီတင်းသုံးရသော ဆရာတော်ကြီးများ တိုက်တာအာရာမ်အဆောက်အအုံများ လှူဒါန်းမှုကို လက်ခံရရှိသော ဆရာတော်ကြီးများလည်း ရှိကောင်းလည်း ရှိနိုင်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ မွေးရပ်မြေမှ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဆိုလျှင်

လည်း မာဃဒေဝလင်္ကာစာတမ်းဖြင့် ကျော်ကြားလှပြီး စာပေကျမ်းဂန်များကို အမြောက်အများ ပြုစုပေးခဲ့သူ ဆရာတော်ဘုရားကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းကန်တိုက်တာများကိုပင် အမြောက်အမြား လက်ခံရရှိထားပြီး လှည့်လည်သီတင်းသုံးပြီး အပူဇော်ခံရသော စာပေကျမ်းဂန်တတ်မြောက်လှသော ဆရာတော်ကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

'အထက်တွင် မန်လည်၊ အောက်တွင် လယ်တီ' ဆိုသော စာချိုးအရပင် စာတတ်ဆရာတော်ကြီးများဆိုပြီး လယ်တော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်အပြိုင် ဂုဏ်သတင်းကျော်ကြားလှသူများ ဖြစ်ကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

သို့ရာတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကဲ့သို့ ခန္ဓာဝန်ချပြီးချိန်တွင်သော်မှ သူ့ထက်ငါအပြိုင် သုံးဌာနစလုံးတွင် မီးသင်္ဂြိုဟ်ပူဇော်ခံရသည်ဆိုသော သမိုင်းကွင်းဆက်ကို တွေ့ရှိရသောအခါတွင်မူ စာရေးသူအနေနှင့် အဆိုပါ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ ကဲ့သို့ပင် သုံးဌာနစလုံးတွင် မီးသင်္ဂြိုဟ်ပူဇော်ပွဲကို ကျင်းပပူဇော်သော မှတ်တမ်းရှိသော ဆရာတော်ကြီးများကို လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ထိုကဲ့သို့ သုံးဌာနမီးသင်္ဂြိုဟ်ပူဇော်သည့် သမိုင်းမှတ်တမ်းမျိုးကိုမူ အခြားခြားသော ဆရာတော်ကြီးများ၏ မှတ်တမ်းတွင် ထပ်မံ၍မတွေ့ရှိရတော့ပါ။ စာရေးသူအနေနှင့် မတွေ့ရှိသေးတာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။

စာရေးသူမှ ဆိုချင်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့သော တိုက်ဆိုင်မှုများသည် သာမန်မဟုတ်သော တိုက်ဆိုင်မှုများပင်ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကို ပြုစုရေးသားသောအခါများတွင်လည်း တိုက်ဆိုင်မှုများစွာ ရှိခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရာကြီးဦးကုမာရ၏ သမိုင်းမှတ်တမ်းကို ပြုစုသည့်အခါတွင် ၂၀၁၀ ခုနှစ်ခန့်မှစပြီး အခက်အခဲအမျိုးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ရပြီး မကြာခဏဆိုသလိုပင် ရပ်နားထားရပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် အချက်အလက်များကို ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး ကွန်ပျူတာသင်ခန်းစာအုပ်ပြုစုသကဲ့သို့ပင် တိကျသေချာသော သမိုင်းကွင်းဆက်များကို ရှာဖွေတွေ့ရှိရသောအခါမှပင် ထည့်သွင်းရေးသားခြင်းအမှုကို ပြုပါသည်။

နောက်ဆုံး ဆရာတော်ဘုရားကြီးသမိုင်းကို ရေးသားပြုစုခဲ့ကြသောသူတို့၏ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများမှ ပါဝင်သော ဆရာတော်ရှာန်ပျံသည်ကို တွေ့ဖူးသည်ဆိုသော ကျောက်ဆည်မြို့မှ ကုလားလူမျိုးဆိုသူကိုပင် ဆွေမျိုးစဉ်ဆက် လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့သော် မတွေ့ရှိခဲ့ရပါ။ ရေးသားသူတို့ကို မှားသည်ဟုဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ စာရေးသူအနေနဲ့ လိုက်လံရှာဖွေခဲ့သည်ဆိုခြင်းကိုသာ ပြောလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ တိကျသေချာရန် အချက်အလက်များ ရှာဖွေနေစဉ်၌ အင်းကြင်းပင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်မှ နာယကဆရာတော်ကြီးများဖြစ်ကြသော ဆရာတော်ဦးဥက္ကသံ(ကံကြီးသာ) နှင့် ဆရာတော်ဦးကုသလတို့၏ညီတော် ရဟန်းဖြစ်သူ ဆရာတော်ဦးသန္တ(အင်းကြင်းပင်ဝေဘူကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း) ရေးသားသော

■ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အနှစ်သာရ

ဟူသောစာအုပ်သည် စာရေးသူပြုစုသော စာအုပ်မထွက်ရှိခင် ရက်ပိုင်းအလိုတွင်ပင် ထွက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် အင်းကြင်းပင် အရှေ့ကျောင်းတိုက်မှ စာချဆရာတော် ဦးမဏ္ဍလပြုစုသော

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ထေရုပ္ပတ္တိနှင့်တရားတော်များ

စာအုပ်သည်လည်း စာရေးသူ၏စာအုပ်ထွက်မည့်လတွင်ပင် တစ်ပြိုင်နက်ထွက်ရှိခဲ့ပြီး စာရေးသူ၏စာအုပ်မှာ နောက်ဆုံးမှသာ ထွက်ရှိခဲ့ပါသည်။

အမှန်မှာ စာရေးသူ၏စာအုပ်သည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်တည်းက ရေးသားပြုစုပြီးစီးခဲ့သော်လည်း ထုတ်ဝေသူနှစ်ယောက် ပြောင်းသွားရခြင်းနှင့် စာပေစီစစ်ရေးတွင် ထုံးစံအတိုင်း ကြန့်ကြာနေရခြင်းတို့ကြောင့် ထွက်မည့်ထွက်တော့လည်း သုံးအုပ်စလုံး

သည် တစ်လဝန်းကျင်ခန့်တွင် တိုင်ပင်ထားသလိုပင် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ထွက်ရှိခဲ့ ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့သော စာရေးသူသုံးယောက်စလုံးမှ ရေးသားပြုစုကြခြင်းမှာလည်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းခြင်းလည်း မရှိကြပါ။ ရေးနေကြမှန်းလည်း မသိကြပါ။ ထွက်လာမှသာလျှင် တစ်ပြိုင်နက်တည်းလိုလိုပင် ထွက်ရှိလာသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုအချက်များကို အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်းမှ ဆရာတော်ဦးမင်္ဂလနှင့်တွေ့ဆုံစဉ် ဆရာတော်မှ မှတ်မှတ်သားသားပင် မိန့်တော်မူပါသည်။

“ကျုပ်က ထင်နေတာ ဆရာတော်ကြီးနဲ့ပတ်သက်ရင် သုံးဌာနပူဇော်လေ့ရှိတာဆိုတော့ တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ ရေးလိမ့်ဦးမယ် ထပ်ထွက်လာလိမ့်ဦးမယ်လို့ကို စိတ်ထဲက အလိုလိုသိနေတာ ”ဟု မိန့်ဆိုတော်မူပါသည်။

စာရေးသူသည် သာမန်မျှသော အကြောင်းချင်းရာ တိုက်ဆိုင်မှုများကိုလည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုအချက်များကိုတော့ စာရေးသူမှ မှတ်တမ်းမတင်လိုတော့ပါ။ သို့ရာတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် အရိုးတော်ဓာတ်တော်များနှင့် မှတ်တမ်းတစ်ခုကိုတော့ မှတ်မှတ်သားသား မှတ်တမ်းပြုလိုပါသည်။ ထိုအချက်မှာ အရိုးတော်ဓာတ်တော်များနှင့်ပတ်သက်သည့် အချက်များပင်ဖြစ်ပါသည်။

■

အခန်း-၃၄

ပြန်လည်ပင့်ဆောင်ပူဇော်ရသည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်တော်များ

စာရေးသူသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ၏ အရိုးတော် ဓာတ်တော်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ်ဝင်တစားနှင့် ကြည်ညိုရင်းစွဲရှိခဲ့ပါသည်။ တတ်နိုင်သမျှလည်း ဖူးတွေ့လိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ ယခုဒုတိယတွဲစာအုပ်မထွက်မည်အချိန်ပိုင်းအထိ အောင် အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားအားထုတ်ပြီး သမိုင်းကြွင်းဆက်များကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအခြေအနေတွင် တွေ့မြင်ရသော အချက်အလက်များမှာ အံ့အားသင့်စရာ အခြေအနေများကို လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ယခင့် ယခင်ကတော့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ၏ အရိုးဓာတ် တော်များကို စာရေးသူ ဖူးတွေ့ချင်လွန်း၍ လိုက်လံရှာဖွေခဲ့သော်လည်း မတွေ့ရှိခဲ့ရပါ။ သို့သော်လည်း စာရေးသူ စာအုပ်ထွက်ရှိပြီး နောက်ပိုင်းတွင် တချို့သော စာဖတ်သူများမှနေ၍ မည်သို့မည်ပုံ ပင့်ဆောင်ထားကြသည် မသိရှိရသော ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်တော်များကို လက်ဝယ်လက်ခံရရှိထားကြောင်းနှင့် ပြန်လည်ကာ ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင်သို့ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အင်ကြင်းပင်နှင့် ရွှေဘိုအောင်မြေကျောင်း တိုက်တို့သို့ဖြစ်စေ သင့်သလို ပြန်လည်ကာ အပ်နှံလို ကြောင်းကို ဆက်သွယ်ကာ ပြောဆိုလာကြသူများကို အများအပြား တွေ့ရှိရပါသည်။

စာရေးသူထံသို့ ဆက်သွယ်လာသူများထဲမှ အဘဦးရဲရွှေထံ၌ဆိုလျှင် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ အသွေးတော် (ဆေးစစ်ချိန်တွင်ထုတ်ယူထားသော သွေးကိုစုဆောင်းထားခြင်း) ကိုပင် လက်ဝယ်ရှိသူတို့နှင့်ပင် တွေ့ဆုံရပါသည်။

ထိုအကြောင်းချင်းရာများနှင့်ပတ်သက်ပြီးလည်း ဆံတော်များ ဓာတ်ပုံစုံပေါ်သော သမိုင်း မှတ်တမ်းတွင် စာရေးသူမှ ရေးသားဖော်ပြပြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ စာဖတ်သူများ မှတ်မိကောင်း မှတ်မိနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ထို့အပြင် ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလ(အင်ကြင်းပင် အရှေ့ကျောင်း)မှလည်း တစ်ရက်တွင် မှတ်မှတ်သားသား မန္တလေးသို့ ကြွလာသဖြင့် ဆွမ်းကပ်ရင်းနှင့် စကားပြောဆိုကြရင်း စာရေးသူမှ ထိုကဲ့သို့သော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ၏ အရိုးတော် အသွေးတော် များကို ပြန်လည်ကာ ပို့ဆောင်လိုသော သူများအကြောင်းကို လျှောက်တင်မိသောအခါတွင် ဆရာတော်မှနေ၍

“ဟုတ်တယ် ကိုဇေယျာရေ အခုလာရတာလည်း ဒီကိစ္စပဲ ကျုပ်က ကိုဇေယျာကို ဖွင့်

တောင် မပြောဘူးလို့ ရည်ရွယ်ထားတာ အခုလည်း မန္တလေးက အရင် ကျုပ်တို့ဆီမှ သံဃာအဖြစ် နဲ့နေထိုင်သွားတဲ့ ဆရာဟောင်းက စွန့်ယူသွားတဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ အရိုးတော်ဓာတ်တော် နောက် မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ဓာတ်တော်တွေကို ပြန်လည် အပ်နှံချင်ပါတယ်ဆိုလို့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လာပြီး ပြန်လည်ပင့်ဆောင်ရတာ ကိုဗေယျာက အခုစကားစခဲ့လို့ ထူးထူးခြားခြားပဲ ဒီလိုတွေ ပြန်လည် ပို့နေကြတာ တော်တော်တော့ များနေပြီ။ ကျုပ်ပဲ ဦးဆောင်ပြီး ပြန်လည်ပင့်ဆောင် သိမ်းဆည်းနေရတာ" ဆိုသော စကားကို မိန့်ဆို တော်မူပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့်ဆိုရသော် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်တော်များကို ပြန်လည်ပို့ဆောင်လိုကြသော သူများအကြောင်းကို ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလနှင့် စကားလည်း စပ်မပြောမိသလို ယခုကဲ့သို့ ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလထံ ပြန်လည်ကာ ဆက်သွယ် အပ်နှံသူတို့အကြောင်းကိုလည်း စာရေးသူမှ သိရှိမထားခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် ထူးခြားသော တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

သို့သော် စာရေးသူမှတစ်ခုကိုဖြင့် ဆိုချင်ပါသည်။ စာရေးသူမှတိကျချင်စိတ်ဖြင့် ရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့သော သမိုင်းကြွင်းဆက် နှင့် ဓာတ်ပုံ Movie_Clip မှတ်တမ်းတို့ကြောင့် စာဖတ်သူများအဖို့ ဖူးတွေ့ကြည်ညိုပြီး ကုသိုလ်တစ်စုံတစ်ရာရသည်ဟု ခံစားရသော် စာရေးသူ ရှာရှာဖွေဖွေ ပြုစုရကျိုးနပ်ပြီဟူ၍သာ ဆိုချင်ပါသည်။ ထိုအချက်သည်လည်း စာရေးသူပြုခဲ့မိသော ကုသိုလ်တစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

■

အခန်း-၃၅

ကျေးဇူးတော်ရှင် စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကဝိနှင့် ပတ်သက်သည့် သမိုင်းကွင်းဆက်များ

စာရေးသူရေးသားခဲ့သော သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့်မှတ်တမ်းများစာအုပ်သည် လူငယ်များကို အဓိကထားပြီး လူငယ်များ ဖတ်ချင်စိတ်ရှိအောင် ဖတ်လိုအောင် ရေးသားခဲ့သည့်အတွက် လူငယ်တော်တော်များများပင် ဖတ်ရှုကြပြီး စိတ်ဝင်တစားနှင့် ဆက်သွယ်မေးမြန်းကြသည်လည်း ရှိခဲ့ပါသည်။

တချို့သော သံဃာတော်ကြီးများနှင့်အသက်ကြီးပိုင်း ရောက်နေသာသူတို့ကမူ ရေးဟန်ကို မကြိုက်ဟုလည်း စာရေးသူကို အပြစ်တင်ကြသည်လည်း ရှိပါသည်။ စာရေးသူရေးနေကြ ကွန်ပျူတာသင်ခန်းစာများရေးသလို စကားပြောဟန်နှင့်ရေးသဖြင့် အနည်းငယ်ပုံစံပြောင်းနေသည်ကိုတော့ ဝန်ခံလိုပါသည်။ သို့သော် လူငယ်လူရွယ်များ ဖတ်ကြသည်ကိုမူ တော်တော်လေးကိုမှ စိတ်ကျေနပ်မှု ရှိရပါသည်။ ရိုးရှင်းသော ထေရုပ္ပတ္တိရေးဟန်မှ ပြောင်းလဲခဲ့သဖြင့် အနည်းငယ်တော့ အပြစ်ဆိုခံရမည်မှန်း သိခဲ့ပါသည်။ ထို့အတွက်လည်း အပြစ်ဆိုကြသောသူတို့ကို စာရေးသူမှ အပြစ်မမြင်ခဲ့ပါ။

စာရေးသူရေးသားသော ပထမစာအုပ်ထဲတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်သို့ ကြွရောက်လာခဲ့ဖူးသော စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကဝိအကြောင်းကို ထည့်သွင်းရေးသားခဲ့ဖူးပါသည်။ တချို့သော လူငယ်လူရွယ်များက စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကဝိ၏ သမိုင်းမှတ်တမ်းကိုပါ ထည့်သွင်းပေးရန် တောင်းဆိုလာကြပါသည်။ ထိုအခါတွင် သိမှတ်မှတ်သားလိုကြသောလူငယ်များ လေ့လာနိုင်ကြစေရန်အတွက် စာဖတ်သူမှ မဟာစရိယဦးဌေးလှိုင်ပြုစုသော ရဟန္တာနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများစာအုပ်မှ ထည့်သွင်းထားသော မြင်းခြံစွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကဝိအကြောင်းကိုသာ ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

(မဟာစရိယဦးဌေးလှိုင်ရေးသားသော ရဟန္တာနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများစာအုပ်မှ ကူးယူဖော်ပြပေးထားပါသည်။ ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ထည့်သွင်းထားခြင်းမရှိပါ)

■

ကျေးဇူးတော်ရှင် စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကဝိ၏ ထေရုပ္ပတ္တိသမိုင်း

စွန်းလွန်းဆရာတော် ဦးကဝိ

(၁၂၃၉-၁၃၁၄)

“ ၁၂၈၂ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁၃ ရက် အင်္ဂါနေ့ည ၁၀ နာရီ အချိန်၊

ကိုရင်ကြီးဦးကဝိသည် စွန်းလွန်းတောင်ဖက်ရှိ မောင်ရင်ပေါ်ချောက်၌ တစ်ကိုယ်တည်း တရားရှုမှတ်နေ၏။ ကောင်းကင်မှ တစီစီအသံကြီးမှာ ကြက်သီးထလောက်အောင် မြည်ဟည်းနေ၏။

သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ထက်သန်ညီမျှစွာ ရှုမှတ်နေရာမှ အသံကြားရာအထက်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ရာ ငွေစောင်းတန်းကြီးမှ နတ်ရထားပျံကြီးတစ်စင်း အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် မိမိထံသို့ တည့်တည့်ကြီး ဦးတည်ဆင်းလာနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဦးကဝိကား နတ်ရထားပျံကြီးကို ဆက်၍ မကြည့်တော့ဘဲ မိမိတရားကိုပင် ရှုမှတ်နေလိုက်သည်။

ဦးကဝိသည် တရားကိုသာ ဖိ၍ မိမိရရ ရှုမှတ်နေစဉ် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ သိသိသာသာ ပေါ့၍ပေါ့၍လာ၏။ အိကနဲ၊ ငြိမ့်ကနဲ၊ သိမ့်ကနဲဖြစ်ကာ အပေါ်သို့ မြောက်တက်သွားသည်ဟုထင်၍ မျက်စိကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ စောစောက တွေ့လိုက်ရသော ရထားပျံကြီးမှာ မိမိအောက်သို့ ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။

ထိုရထားပျံကြီး၏ ထောင့်လေးထောင့်တွင် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်နှင့် လက်ယာဘက်တွင် သိကြားမင်းကို တွေ့ရ၏။ အားလုံးအရိုအသေပြုနေကြသည်။ တစ်နေ့ကပင် ကျောင်းအနီး၌ မှိုပွင့်ကြီးတစ်ပွင့်တွေ့၍ နုတ်လိုက်ရာ မှိုင်း မှိုမြစ်ပါမကျန် တစ်ခုံလုံး ကျွတ်ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရကတည်းက “အမြစ်ပြတ်လုံးဝ အကျွတ်တရားရတော့မည်” ဟု ယူဆကာ အရိုး ကြေကြေ အရည်ခန်းခန်း မထတမ်း ကြိုးစားခဲ့ရာ ယခုနတ်သိကြားများကို တပ်အပ်သေချာ တွေ့မြင်ရပြန်သောအခါ -

“ငါ့အား တရားထူးရတော့မည်ဖြစ်၍ လာရောက်စောင့်ကြသည်” ဟု မှတ်ထင်လိုက်၏။ နတ်ရထားနှင့်နတ်သိကြားတို့ကို ဂရုမမူဘဲ ဣရိယာပုတ်တစ်ခုတည်းဖြင့် တစ်ရှိန်တည်း တစ်သံတည်း ခန္ဓာကိုယ်နှင့်အသက်ကိုပင် စွန့်လွှတ်၍ အားထုတ်ရာ ထိုနေရာ၌ပင် “ရဟန္တာ” ဖြစ်တော်မူလေ၏။

ကျော်ဓေယျာလေး(ကသာ)

ဘဝများစွာ ကမ္ဘာထုတ်ချင်း မြင်တော်မူပုံ

အတန်ကြာသောအခါ သတိရလာ၍ စောစောက နတ်ရထားကြီးကို ကြည့်လိုက်ရာ မရှိတော့ပေ။ အထက်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ရာ သိကြားမင်းနှင့် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် "အချင်းတို့၊ လူပြည်၌ ရဟန္တာတစ်ပါး ပေါ်ထွန်းနေပြီ၊ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြကုန်လော့" ဟု ကြွေးကြော်နေသည်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။

ထို့နောက် အနီးအပါးရှိ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးနတ်များနှင့်တကွ၊ နတ်ဗြဟ္မာများ တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် လာရောက်ဖူးမြော်ကြသည်မှာ ကြည့်၍မဆုံးနိုင်အောင် ရှိတော့သည်။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးလုံး ထူးထူးခြားခြား ငြိမ်းချမ်း၍ လန်းဆန်းကြည်လင်စွာဖြင့် စကြာဝဠာ ကမ္ဘာလောကဓာတ်ကြီးကို လှမ်းမျှော်၍ ကြည့်တော်မူရာ အထက်ဘဝဂ်အောက်အဝီစိ ရှိရှိသမျှ ငရဲပြည်၊ လူပြည်၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည် အားလုံးကို ဒိုးယိုထုတ်ချင်း ဟင်းလင်းအပြင် အကုန်စင်ကြီး တွေ့မြင်တော်မူရလေ၏။ သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောက လောကကြီးသုံးပါးလုံးကိုလည်း အနုစိတ်ဝင်စားသုံးသပ်တော်မူနိုင်လေသည်။

ထို့နောက် မိမိဘဝကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားနေမိ၏။

မြင်းခြံမြို့ တောင်လက် စွန်းလွန်းရွာ ဦးသန့်-ဒေါ်တုတ်တို့မှ ၁၂၃၉ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်းနှစ်ရက် တနင်္လာနေ့ နံနက်လေးချက်မတီးမီ ဖွားမြင်။

မြင်းခြံမင်းကျောင်း ဆရာတော်ထံ စာသင်သော်လည်း စာမတတ်သဖြင့် ၁၅နှစ်သားတွင် ကျောင်းမှထွက်၊ ဖခင်နှင့်အတူ အရေးပိုင်ရုံးတွင် ယပ်လေကြိုးဆွဲရသော မင်းစေအလုပ်။ အသက်သုံးဆယ်တွင် အလုပ်မှထွက်၍ တောင်ယာလုပ်ကိုင်စား၊ အသိဉာဏ် လွန်စွာချို့ငဲ့လှသော မိမိ၏ လက်ရှိဘဝနှင့် အတုမရှိ မြင့်မြတ်လှသော အရဟတ္တဖိုလ်ဆုကြီးကို အပြီးတိုင် ရတော်မူခြင်း၏ ရှေ့ဖြစ်နောက်ယောင်း အကြောင်းများကို ဆက်လက်ဝင်စားကာ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။

ဦးကဝိအရှင်မြတ်ကြီး ရရှိတော်မူသော အရဟတ္တဖလ အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်သည် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် နှစ်ပါးနှင့်အတူ ပု-ဒိ-အာ ဟူသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါးလုံး ရတော်မူသဖြင့် "တေဝိဇ္ဇ ရဟန္တာ" ဟုပင် ဆိုရပေမည်။

"အဘယ်ကဲ့သို့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို လုပ်ခဲ့၍ ဤသို့တရားထူးရလေသနည်း" ဟု ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က မိမိပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကို ဤသို့မြင်တော်မူလေ၏။

တသနွေ့နွေ့ တပေလျှင်းလျှင်း တညှဉ်းဆိုးဆိုး အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ သက်တုံ့တက်တုံ့ ဆူကြွနိမ့်မြင့် တစ်ဖြင့်တစ်ပါး ဆုံလည်နွားသို့ ပြေးသွားကျင်လည်ခဲ့ရသော ဘဝသံသရာတစ်ခွင်၌ အမျှင်မပြတ် လူနတ်တိရစ္ဆာန် နောက်ကြောင်းလှန်၍ ပြန်ကြည့်မဆုံးအောင် ရှိနေတော့၏။

ထိုဘဝများစွာတွင် ယခုအခါ တရားထူးရခြင်း၏ အကြောင်းအရင်း ဥပနိဿယ ကုသိုလ်ကံ ထောက်မပုံကို ဆင်ခြင်တော်မူရာ ကဿပဘုရားလက်ထက်၌ ကျေးသား(ကြက်တူရွေး) ဖြစ်ခဲ့သည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ထိုကျေးသားမှာ ဘုရားရှင်အား လွန်စွာကြည်ညိုလှသဖြင့် တောင်ပံနှစ်ဖက်ထိပ်မှာယှဉ်၍ နှစ်သက်ကြည်နူး သစ်သီးဆွမ်းလှူခဲ့ဖူးသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ထိုကုသိုလ်ကြောင့် လူ့ပြည်နတ်ပြည်တို့၌ လောကီစည်းစိမ်များ သူမတူအောင်ခံစားရသည့် ဘဝများကိုလည်း မြင်တော်မူ၏။

ထိုမှ နောက်ဘဝတစ်ခုတွင်ကား တက္ကသိုလ်ပြည်၌ လွန်စွာထင်ရှားသော သမားတော်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ဖူးရာ ဆေးပညာဖြင့် သတ္တဝါတို့အား ကယ်မခဲ့ရဖူးသည်ကို တွေ့ရပြန်၏။ "ထိုဘဝက တွေ့ကြုံ ဆက်ဆံခဲ့ဖူးသူတိုင်း ယခုအခါ ငါ့ထံသို့လာရောက်၍ ကိလေသာရောဂါ ကင်းဝေးအောင် တရားတည်းဟူသောဆေးကို စားသုံးကြလိမ့်မည်" ဟုလည်း မြင်တော်မူ၏။ (ယခု ဆရာတော်၏ ဝေနေယျများလည်း ဆေးဆရာကြီး ဘဝတုန်းက ဝေနေယျများ ဖြစ်ဟန်တူ၏။)

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသာသနာခေတ်တွင် သုဝဏ္ဏဘူမိသထုံပြည်၌ မနုဟာမင်းကြီး၏ဆရာ ဘားမဲ့ဆရာတော် ဘဝလည်း တစ်ဘဝဖြစ်ခဲ့ရဖူးကြောင်း တွေ့မြင်တော်မူ၏။

ယခုဘဝ မိခင်လောင်းဒေါ်တုတ်၏ ဝမ်းကြာတိုက်၌ ဆိုက်ရောက်ကိန်းဝပ်မည်ရှိစဉ် ဖခင်ကြီး ဦးသန့်၌ အိပ်မက်မြင်၏။

ရည်ရည်မွန်မွန် လူတစ်ယောက်က "ဤအိမ်၌ လာ၍နေပါရစေ" ဟုပြောရာ "ဆင်းရဲလွန်း၍ မနေချင်ပါနဲ့" ဟု ပြောသည်ကို မရ၍ လက်ခံရသည်ဟု ဦးသန့်က ပြောခဲ့ဖူး၏။ ထို့ကြောင့် "မောင်ကျော်ခင်" ဟူသောအမည်ဖြင့် အသိဉာဏ်ရော ဥစ္စာပါဆင်းရဲမြို့ပြင်၌ အသက်ရှည်ခဲ့ရရှာ၏။ ကျင်လည်ခဲ့ရသော ဘဝများမှာလည်း အများအားဖြင့် အဟိတ်တိရစ္ဆာန် ဘဝသာလျှင် များပြားခဲ့သဖြင့် ပစ္ဆိမဘဝိက (နောက်ဆုံး) ရဟန္တာဖြစ်တော်မူရသည့် ယခုဘဝ၌ပင် အသိဉာဏ်ပညာအား နည်းတော်မူရ၏။ "ဘဝငါးရာတွင် လူအဖြစ် နှစ်ဘဝသာ ရခဲ့သည်" ဟု ဟောတော်မူဖူးသည်။ လူဘဝကို အဘယ်မျှ ရခဲကြောင်း သတိပြုကြရာ၏။

ဂိုဏ်းဆရာ၏ တဘောင်စကား

ဦးကဝိလောင်းလျာ "မောင်ကျော်ခင်"သည် ဆင်းရဲမြို့ပြင်၌ မင်းစေဘဝဝမ်းကျောင်းခဲ့ရစဉ် အချိန်တန်အရွယ် ရောက်သောအခါ တစ်ရွာတည်းနေ "မရွှေရည်" ဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်သင့်မြတ်၍ သားသမီး ငါးယောက်ထွန်းကား ခဲ့၏။ လေးဦးမှာ ငယ်စဉ်ကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြရာ ကိုရှိန်(ခေါ်) ကိုကံညွန့်တစ်ဦးသာလျှင် ရှိသည်။ အသက် ၃၀ တွင် လစာအလုပ်မှ ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် မိဘလက်ငုတ် တောင်ယာအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးရ၏။

ကိုကျော်ခင်မှ ဦးကျော်ခင်ဖြစ်ကာ ဘဝဖြစ်စဉ်မှာလည်း တက်သုတ်နှင်၍ လာတော့၏။ ဘုရားရှင် ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ အနီးအပါးတွင် ဒေဝီလ၊ ကောဏ္ဍည စသော လောကီဆရာကြီးများ ကပ်မြှောင်၍ ရှိနေတတ်ကြသကဲ့သို့ ဦးကျော်ခင်၏ အနီးအပါးတွင်လည်း သူငယ်ချင်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးစံတင်မှာ ကောဏ္ဍညပင်ဖြစ်၏။ ဦးစံတင်အား "သမာဓိ မှော်အောင်သူ" ဟု ပြောသူကပြော၍ "ရုံခါကမ္ဘာစောင့်နတ်ကြီးများ ပူးကပ်ခံရသူ" ဟုဆိုသူက ဆိုကြလေသည်။

လောကီနှင့်လောကုတ္တရာသည်ခွဲ၍ မရသကဲ့သို့ ထိုမမြင်ရသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကလည်း ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ အနီးအပါး တွင် ကပ်ဝင်လာတတ်ပေသည်။

တစ်နေ့တွင် ဦးကျော်ခင်အိမ်သို့ ဦးစံတင် ရောက်လာ၏။ ခရီးရောက်မဆိုက် ဦးစံတင်က အောက်ပါတဘောင်ကို ရွတ်ပြသည်။

"တစ်လိမ်နှစ်လိမ် လိမ်လို့ရှုပ်၊ အမယ်စုတ်ကဲ့ သူ့ချည်ခင်
ဘယ်သူငယ်မှ သည်ရှုပ်ထွေး၊ ရှင်းနိုင်ပါ့မလေး"
"ချည်ခင်ကြီး ချည်ခင်ကြွား၊ လွန်းကလေးနဲ့သွား
ဘုရားငုတ်တို ရောင်တော်လွှတ်ပါလို့၊ ပုံတော်ဝတ်တဲ့ မရွှေရယ်"
"အနားစိမ်းရောင်ခြယ်၊ အလယ်ပြာ ဘောင်ကွက်နဲ့၊
လက်ဝေ့သံ ကျွန်းဖိုသား၊ သောင်းတိုက်က ကြွား"

ဦးစံတင်သည် တဘောင်ကို ရွတ်ပြပြီး အဓိပ္ပာယ်ကိုပါ ဆက်၍ ရှင်းပြနေသဖြင့်ဦးကျော်ခင်မှာ ဘုမသိ ဘမသိ နားထောင်ရင်း အင်း···· လိုက်နေရပြန်၏။

"အမယ်စုတ် ချည်ခင်ဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ရှုပ်ရှုပ် ရက်ကန်းစင်ကျရင် ရှင်းသွားတာပဲ ကိုကျော်ခင်ရဲ့။ အမယ်စုတ် ခေါ်တဲ့ ဒီဘုရားရှင် လက်ထက်မှာ အဝိဇ္ဇာချည်ခင်ရှုပ်ကြီးကို သတိပဋ္ဌာန် ရက်ကန်းစင်မှာ သတိလွန်း တစ်လုံးတည်းနဲ့ပဲ ကိုကျော်ခင် ခင်ဗျား ရှင်းရလိမ့်မယ်ဗျာ။

"အဲဒီအခါမှာ စွန်းလွန်းရွာတောင်ဘက်မှာ တကယ့်ရက်ကန်းစင်လည်း ပေါ်လိမ့်မယ်၊ ရက်ကန်းစင်ပေါ်တဲ့ ကျွန်းဖို ကုန်းမှာ ခင်ဗျား သာသနာပြုရလိမ့်မယ်။ သာသနာပြုတဲ့အခါ ကျွန်းတိုင်နှစ်လုံးလည်း ပါလိမ့်မယ်။ "ဘုရာငုတ်တို ရောင်တော်လွှတ်" ဆိုတာက ပဋိပတ္တိသာသနာကြီး ငုတ်တိုနေခဲ့တာ ပြန်ပေါ်လာတော့မယ်လို့ ဆိုလိုတာပဲဗျ။ အဲဒီတော့ ကိုကျော်ခင် ခင်ဗျားရဲ့ တရားလက်ခက်သံကို တစ်နိုင်ငံလုံး ၃၁- ဘုံလုံးက ကြားလာရမှာ" ဟု ဆက်တိုက် မမောနိုင်မပန်း နိုင်ပြောလျက်ရှိရာ···

"မွန်းစံတင် … တော်စမ်းပါကွာ၊ တောက်တီးတောက်တဲ့တွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့" ဟု ဦးကျော်ခင်က မကြားလိုဟန် ပြောလိုက်သောအခါ …

"ခင်ဗျား စောင့်ကြည့်သေးတာပေါ့" ဟုပြောလိုက်၏။

အမှောင်ခွင်းမည့် ဆီမီးတစ်ထောင်

ဦးကျော်ခင်နှင့် မရွှေရည်တို့သည် ထိုနှစ်တွင် အထိုက်အလျောက် သောင်သာသဖြင့် ယာတစ်ကွက်ကိုပင် ဝယ်ယူကာ ဇနီးမောင်နှံ ယာရှင်းခုတ်ထွင်ကြရာ-

"ရှင် ရွှေရည်ရေ… တို့ဒီနှစ် ဒီယာထဲမှာ နှမ်းကြဲကြရင် ကောင်းမယ်။ နှမ်းအတင်း ငါးဆယ်သာထွက်ပစေ၊ ဘုရားမှာ ဆီမီးတစ်ထောင် ပူဇော်ရအောင်ဟာ" ဟု ဦးကျော်ခင်က ပေါက်ပြားကိုင်၍ နားရင်း ပြောလိုက်၏။

"ငါးဆယ် မရပါနဲ့ဦးတော်၊ လေးဆယ်ပဲရရ၊ ဆီမီးပူဇော်ရတာပဲ" ဟု မရွှေရည်က သစ်မြစ်သစ်မှိုက်ကောက်ရင်း ချက်ချင်းပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"အေး… ကောင်းသဟာ၊ ကတိ မဖျက်တမ်းနော်" ဟု ဦးကျော်ခင်က ပြောဆိုကာ အတန်ငယ် စကားရပ်၍ စိတ်ကူးဖြင့် အလှူပေးကြည့်လျက်-

"ရှေးကလို အတီးအမှုတ်တွေနဲ့ ငါမသွားချင်ဘူးကွာ၊ ကလေးမတွေ လက်ဝတ်လက်စားပျောက်နေရင် တို့တာဝန် ဖြစ်နေဦးမယ်၊ ရိုးရိုးပဲသွားကြမယ်" ဟု မမောနိုင်မပန်းနိုင် တောင်ယာခုတ်ရင်း စိတ်ကူးအလှူ ပေးနေမိကြ၏။

မိုးကျ၍ နှမ်းများကြဲကြရာ မိုးခေါင်နေသဖြင့် နှမ်းပင်များ သေလုသေခင်ဖြစ်သွား၏။ ကျန်ယာသီးချင်း အခင်းများ အားလုံးသေကုန်ကြ၏။ ဦးကျော်ခင်၏ နှမ်းခင်းမှာမူ မသေမီ မိုးရ၍ ထူးထူးခြားခြား နှမ်းများရခဲ့သည်၊ မရွှေရည်တောင့်တသည့်အတိုင်း အတင်းလေးဆယ်တိတိ တစ်လက်ဆွမ်းမျှ မပို မလို ရှိလေ၏။

ထိုနှစ် ၁၂၈၀-ခု သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် ဘုရား၊ တရား သံဃာအား ဆီသုံးပိသာစီ လှူ၍ ပရိတ်တရားနာကြ၏။ ထိုနှစ်တွင် စီးပွားလည်းတက်၊ ဒေါ်ရွှေရည်မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်ကလည်း ကိုက်ညီ၍ ဒေါ်ရွှေရည်လည်း ပရိတ်နာလာသူများအား ဆေး၊ ကွမ်း၊ လက်ဖက်ဖြင့် ဧည့်ခံရသည်ကို မမောနိုင်အောင်ရှိတော့သည်။

ထို့နေ့ နေဝင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရွာ၏အရှေ့တောင်ဘက်ရှိ စေတီတော်သို့သွားကာ ဆီမီးပူဇော်ကြသည်။ ဦးကျော်ခင်ကား စေတီအပါးမှမခွာ၊ ဆီမီးတောက်များကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရင်း ပီတိဖြစ်နေ၏။ ဆီမီးခွက်ထဲမှ မီးစာအဖျားမှာ မည်း၍မည်း၍လာ၏။ ဆီမီးအညွန့်ကလေးများက အဆက်မပြတ် တဖျပ်ဖျပ် တလျှပ်လျှပ် တက်၍ တက်၍ လာ၏။ ဆီများဆူဝေ၍ ပွက်လာ၏။ တချို့မီးခွက်များ မီးစာကုန် ဆီခန်း၍ ငြိမ်းသွား၏။

ဦးကျော်ခင်သည် တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရင်းက မီးပူကြောင့် ဆူဝေကာ တဖျစ်ဖျစ်မြည်သော အသံနှင့် ဆီမီးခွက်များ၏ တောက်လောင် ချုပ်ငြိမ်းမှုများက သူ့အား တဖြိုးဖြိုး တဖြန်းဖြန်းနှင့် ကြက်သီးမွေး ညင်းထစေ၏။

နေကမင်းကြီးနှင့် ကရက္ခာကမင်းကြီးတို့အား အပွင့်အသီးကြောင့် ခက်ရွက်ကျိုးရသော သစ်ပင်များက တောထွက်ရန် တရားဟောပြနေသကဲ့သို့ ဆီမီးခွက်များကလည်း ဦးကျော်ခင်အား အဘယ်သို့သော တရားကို ဟောပြလိုက်သည်မသိ။ ဦးကျော်ခင်ကား ချက်ချင်းထိုင်ကာ ဘုရားကို လက်အုပ်ချီ၍ ဆုတောင်းလိုက်တော့သည်။

"ယခုနေသာ ငါဆုတောင်းရရင် ဧကန္တ တောင်းတိုင်းရမှာပဲ" ဟုလည်း ပီတိအဟုန်ဖြင့် ယုံကြည်စိတ်ဝင်ကာ-

"ဤသို့ အလင်းရောင် ဆီမီးအလှူကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းဖြစ်ရပါလို၏။ ရဟန်းဖြစ်သောအခါ အကျွန်ုပ် တရားဟောပြောဆုံးမသည့်အတိုင်း သတ္တဝါတွေ ကျွတ်ကြနိုင်ကြပါစေ" ဟု စိတ်အကြံပေါ်လာသည့်အတိုင်း ဆုတောင်းလိုက်သည်။

ဆုတောင်းပြီးသွားသော်လည်း စိတ်ထဲတွင် "ငါ ဘယ်လိုလုပ် တရားဟောနိုင်မတုံး၊ စာမှမတတ်ဘဲ" ဟူသော မိမိတောင့်တချက်ကို အနတ်လက္ခဏာပြသည့် နောင်တပူပန်မှုက ဝင်လာပြန်၏။

“စာတက်မှသာ တရားယောနိုင်မည်”ဟု ထင်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တိုးတက်အောင်လုပ်နိုင်သည်မှာလည်း ထိုစိတ်ပင်ဖြစ်၍ နိမ့်ကျစေနိုင်သည်မှာလည်း ထိုစိတ်ပင်တည်း။ မည်သို့ဖြစ်စေ ဆီမီးတစ်တောင် အလင်းက အမှောင်ခွင်းလေပြီ။

မသေသော တရားရှာသင့်ပြီ

“ပစ္စည်းဥစ္စာတက်ရင် လူသေတက်တယ်”ဟူသော အစွဲက ဦးကျော်ခင်အား ဥပါဒါန်ဖြစ်စေ၏။ ထိုနှစ် ဦးကျော်ခင်တို့ လင်မယား ထူးထူးခြားခြား စီးပွားတက်သည်။ မြင်းခြံမြို့၌ ပလိပ်ရောဂါဖြစ်၍ နေ့စဉ် သုသာန်၌ လူစည်ကားနေ၏။ သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်း နိမိတ်ကြီးလေးပါးထင်သကဲ့သို့ ဦးကျော်ခင်၌လည်း သေခြင်းတရားက အရိပ်နိမိတ်များ ပြလျက်ရှိ၏။

“ပလိပ်ကပ်ရောဂါပါထဲများ ခုနေပါသွားရင် ငါ့မှာ ဘာကုသိုလ်မှ မယ်မယ်ရရ အားကိုးစရာ မရှိသေးပါလား” ဟု နီးကပ်သော သေဘေးကြီးကို တွေး၍ မိမိကိုယ်ကို စစ်ဆေးကြည့်မိကာမှ ပို၍ ကြက်သီးထနေမိ၏။

တပေါင်းလ၏ ညတစ်ညတွင် ဦးကျော်ခင်သည် အလန့်တကြားအိပ်ယာမှထကာ ဗလုံးဗထွေး မပီ မသ အသံကြီးဖြင့် မရွှေရည်အား အိပ်ယာမှ လှုပ်နှိုးလိုက်သည်။ မရွှေရည်မှာ-

“ဘာလဲ ကိုကျော်ခင်ရဲ့”ဟု အလန့်တကြား ထူးထူးထထ ထထိုင်လိုက်၏။ ဦးကျော်ခင်မှာ ကတုန်ကရင်ဖြစ်လျက်-

“ရွှေရည်ရ၊ ငါ့ရင်ဘက်ကို စမ်းကြည့်ဦး၊ ငါတော့ သေရတော့မှာပါကွာ…” ဟုဆိုကာ အိပ်မက်မက်ပုံကို ပြောပြသည်။

“ရွှေရည်ရယ်၊ တို့အိမ်ရှေ့က မဏ္ဍပ်ထဲမှာ ဘုရားဆင်းတုတော်ကြွလာပြီး လှုပ်လှုပ် လှုပ်လှုပ်နဲ့ ပြုံးတော်မူတာ ဖူးရတယ်၊ ဒါနဲ့ငါက ညည်းလက်ထဲက ဆွမ်းအုပ်ကိုယူပြီး ငါကိုယ်တိုင် ဆွမ်းကပ်ရတယ်၊ ဆွမ်းကပ်တော့ ဘုရားဆင်းတုက ပြောတယ်၊ “သတ္တဝါတွေဟာ တယ်ရှုပ်တယ်၊ ငါ ယခုသာ စကားပြောမယ်၊ နောက်မပြောတော့ဘူးတဲ့” ကဲပါဟယ် ဘုရားဖူးပူဇော်ရအောင် ငါ့ကို ဖယောင်းတိုင်းပေးစမ်းပါ။ ငါတော့ သေရတော့မှာပါ၊ နောက်ဆုံး ကုသိုလ်လုပ်ရအောင် ဘုရားကြွလာပြီး သတိပေးတာနေမှာဘဲ” ဟုပြောပြ၏။

“အိပ်မက်အကြောင်း ဘယ်သူ့မှမပြောရင် ဖယောင်းတိုင်ပေးမယ်” ဟု ကတိခံစေကာ ဖယောင်းတိုင် ပေးလိုက်၏။

ဦးကျော်ခင်လည်း ဖယောင်းတိုင်ယူပြီး ချက်ချင်းပင် ဘုရားဘက်သို့ ထွက်သွား၏။ ဘုရားသို့ရောက်လျှင် သူငယ်ချင်း ဦးချိုတိုင်နှင့်တွေ့၍ အကျိုးအကြောင်းမေးရာ သေရမည်ကြောက်၍ ဘုရားဖူးပူဇော်ရန်လာကြောင်း ပြောပြသောအခါ ဦးချိုတိုင်က ခုနစ်သတ္တရာစ်မေးစမ်းပြီး တွက်ချက်ကြည့်၏။

“ဟ…မွန်းကျော်ခင်၊ မင်း စနေဂြိုဟ်ထဲမှာပါလားကွာ၊ အေး…ကြောက်တော့လဲ သိပ်ကြောက် မနေနဲ့ပေါ့၊ မင်းအိမ်မှာ ခြေနှစ်ချောင်းထွက်ကိန်းလည်း တွေ့နေရတယ်” ဟု ပြောလိုက်ရာ-

“ဟ…မပြောစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ နဂိုကမှ ကြောက်ရတဲ့အထဲ” ဟုပြောလျှင်-

“ငါက ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ ဗေဒင်က ပြောတာ”ဟု ထပ်၍ လောပြန်သဖြင့် ဦးကျော်ခင်မှာ ဆောက်တည်ရာမရ ပို၍ပင် ကြောက်လန့်နေတော့သည်။

သေရမည်ကို ကြောက်လန့်လှ၍ မသေတရား ရှာခြင်းအားဖြင့် ကြိုးစား၍ ဘုရားဝတ်တက်မည်ဟု အားခဲလိုက်သည်။ သူငယ်ချင်း ဦးချိုတိုင်နှင့် ဦးစံတင်တို့ကိုလည်း နေ့စဉ် ဝတ်တက် ဝတ်ကပ် ခေါ်ရန် သတိပေးတောင်းပန်ထား၏။

များမကြာမီကာလ လသာသောညတစ်ည၌ ဦးကျော်ခင်သည် ဦးစံတင်နှင့်အတူ အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်၌ စကားပြောရင်း နှစ်ယောက်သား အိပ်ပျော်သွားကြ၏။ တစ်နာရီခန့်ရှိလျှင် ဦးကျော်ခင်က ဦးစံတင်အား အလန့်တကြား လှုပ်၍နှိုးပြီးလျှင်-

“ကဲ…မင်းပြောတာ ငါနားမလည်ဘူးကွ၊ ဆက်ပြီး ပြောစမ်းပါဦး” ဟုလောတိုက်မေးရာ ဦးစံတင်မှာ အိပ်မှုန်စုံမွှားဖြင့်-

“ကျုပ် ဘာပြောလို့လဲ” ဟု ကြောင်အမ်းအမ်း ပြောလိုက်ကာမှ ဦးကျော်ခင်သည် မိမိဘာသာ အိပ်မက်ထဲတွင်

နှစ်ယောက်သား စကားပြောကြရာ နားမရှင်း၍ ထပ်မေးမည်ရှိစဉ် နိုးလာသော်လည်း အိပ်မက်ဇာတ်လမ်းအရ ဆက်၍မေးနေမိခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သတိရသွား၏။ ဦးကျော်ခင်မှာ သေခြင်းဘေးကြောင့် မအိပ်နိုင်မစားနိုင်ဖြစ်ကာ အိပ်ပျော်သည်ဆိုရစေကာမူ ကြက်နိုးကြက်အိပ် ဖြစ်နေရှာ၏။ သမ္မာဒေဝနတ်တို့ အပူတပြင်းနှိုးဆော်နေဟန်ရှိသည်။

“ငါတော့ သေဖို့ရက် နီးနေပြီထင်ပါရဲ့ သူငယ်ချင်းရာ၊ ခုတစ်ခါ အိပ်မက်မက်ပြန်တယ်။ မင်းက ငါ့ကို ပြောတယ်၊ သတ္တဝါတွေဟာ အလွန်သနားစရာကောင်းနေပြီ၊ ကပ်ကြီးသုံးပါး ဆိုက်နေတယ်၊ မျက်စိလယ် လမ်းမှားပြီး ချောက်ကမ်းပါး ကျကုန်ပြီ”လို့ ပြောတော့ ငါက “ ချောက်ကမ်းပါးကျမှန်းတော့ သိတယ်၊ ခုနေများ လမ်းမှန်တွေ့ရင်လိုက်ချင်ပါသကွာ” လို့ ပြန်ပြောတာကိုးကွ၊ ဒီတော့ မင်းက “လမ်းမှန်ရောက်ချင်ရင် မခက်ပါဘူး၊ လမ်းဆုံးလမ်းမ လမ်းလေးခွကနေ စောင့်ပါ၊ လမ်းမှန်ပြမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ်လာလိမ့်မယ်” လို့ ပြောတာကို ငါနားမရှင်းလို့ မေးတာ၊ လက်စသတ်တော့ မင်းလည်း ဘယ်သိမလဲ။ အိပ်မက်ထဲမှာ ပြောကြတဲ့ စကားဟာကိုး”

ပထမတစ်ရက် နှစ်ရက်တွင်ရွာထဲက အဘိဓမ္မာဆရာ တသမားများသာလာကြ၏။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင်ကား စတီးဘရားသားစက်ထဲမှ စာရေးကြီးဦးဘစံသည် အထူးမပင့်ဖိတ်ရဘဲ တရားဆွေးနွေးရန် ပေါက်လာ၏။ စက်ထဲသို့ ထင်းရောင်းလာကြသော အညာဘက်မှ လှည်းသမားနှစ်ယောက်လည်း စာရေးကြီးနှင့် လိုက်ပါလာကြသည်။ လှည်းသမားတစ်ဦးမှာ ဘုန်းကြီးလူထွက်၊ လယ်တီဆရာတော်၏ တပည့်ဖြစ်၍ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းအကြောင်းကို ပါဠိများ ရွတ်ကာရွတ်ကာ များစွာ ဟောပြောဆွေးနွေးသည်။

စာရေးကြီးဦးဘစံကား အာနာပါနအကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှသာပြော၍ လှည်းသမားနှင့် ရွှမ်းလွှန်းမှ တရားဆရာများကို မိတ်ဆက်ပေး၏။ ဦးဘစံကား လယ်တီဆရာတော်ကပင် တရားထူးရထားသူဖြစ်ကြောင်း (တရားစစ်မေးပြီး) သာဓုခေါ်ခံရသူဖြစ်သည်။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ထူးပင်တည်း။

ဦးကျော်ခင်သည် တရားသမား အဘိဓမ္မာသမားများ အားရပါးရ ဆွေးနွေးနေကြသည်ကို အနားမှထိုင်၍ သက်ပြင်းချကာ မလှုပ်မရှက် တွေတွေကြီးနားစိုက်နေ၏။ သူတို့ပြောသောစကားများတွင် နားမလည်သည်က များသည်။ သို့သော် “အာနာပါန” ဟူသော စကားကို ထပ်ချည့်တလဲလဲ ပြောဆိုနေကြရာ “အာနာပါန” ဟူသော အသံကို ကြားရခါမှဖြင့် ဦးကျော်ခင်မှာ ကြက်သီးတဖျန်းဖျန်း ထနေ၏။

အာနာပါနနှင့် ပြောင်းရိုးစဉ်း၍ ကောင်း

နောက်တစ်ရက်ည စာရေးကြီးဦးဘစံ ကြွလာသောအခါ ဦးကျော်ခင်သည် မဏ္ဍပ်အဝင်မှပင် ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ကာ-

“စာရေးကြီး၊ ခင်ဗျားတို့ တရားအလုပ်က ကျုပ်တို့လို စာမတတ်တဲ့လူ လုပ်လို့ရပါ့မလားဟု” စိုးရိမ်တကြီးမေးရာ-

“အို…စာတတ်တာ မတတ်တာ လိုရင်းမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ တကယ်ယုံပြီး အဟုတ်လုပ်နိုင်ဖို့သာ အရေးကြီးတာပါ။ သဒ္ဓါဝီရိယ ရှိဖို့လိုတာပါပဲ” ဟုပြောလိုက်၏။

“ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်ရမတုံး” ဟု ဆက်၍မေးပြန်သဖြင့်…

“ထွက်သက်-ဝင်သက် မှတ်နေရုံပါပဲ” ဟုပြောပြောဆိုဆို ဦးဘစံသည် မဏ္ဍပ်တွင်းရှိသူ၏ ဓမ္မမိတ်ဆွေများ ရှိရာသို့ ဝင်သွား၏။ ထုံးစံအတိုင်း ဟောပြောဆွေးနွေးနေကြပြန်သည်။

ဦးကျော်ခင်ကား မဏ္ဍပ်ထဲသို့ပင် မဝင်တော့ဘဲ အိမ်ဘေးအဖီထဲသွားကာ ဂုန်နီအိတ်အခင်း ခင်းထားသော ပက်လက်ကုလားထိုင်၌ထိုင်၍ “ဟင်း-ဝင်တယ်၊ ဟင်း-ထွက်တယ်” ဟု လူမသိအောင် ကျိတ်၍ မျက်စိစုံမှိတ်ပြီး ရှုရှိုက်မှတ်ရှုနေလေတော့၏။

ထွက်လေ…ဝင်လေ အဝင်အထွက်မျှပြီး သက်တောင့်သက်သာဖြင့် အရသာတွေ့စ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်အရတွင် အနာဂါမ်ဒေါ်ငွေဘုံကြီးထံမှ သတိပဋ္ဌာန်အမှတ်တရားမှတ်ဖူးသူ ဦးရွှေလုပ်သည် အိမ်သို့ရောက်လာကာ…

“အသိလိုက်ရသေးတယ်”ဟု ဆို၍…

"ဘယ်လို အသိလိုက်ရမတုံး" ဟု မေးလျှင်…

"သိ-သိ-သိပေါ့ကွာ" ဟု လွယ်လွယ်ပင် ဦးရွှေလုပ်က ပြော၏။

"အသိလိုက်တော့ ဘာဖြစ်မတုံး" ဟု ဦးကျော်ခင်က မေးပြန်၍…

"ကုသိုလ်ရတာပေါ့ကွာ" ဟု သာဖြေလေသည်။ ဦးကျော်ခင်ကလည်း…

"ငါလုပ်ရင် မုချ ရ-ရမယ်" ဟု တစ်ထစ်ချ စွဲမြဲယုံကြည်သွားပြီဖြစ်၍…

"ကုသိုလ်ရရင် လုပ်မယ်ဗျာ" ဟုဆိုကာ ထိုအသိမျှလောက်ဖြင့် အာနာပါနကို စတင်ခဲ့ရရှာ၏။ အားကျဖွယ်ကြီးပါပေ။ ဦးကျော်ခင်သည် ဤမျှလောက်သောအသိဖြင့် အချိန်ရှိသမျှ သတိကပ်ပြီးလာခဲ့ရာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ တိုးတက်လာ၏။ နွားစာအတွက် မြောင်းရိုးများကို စဉ်းရာ၌လည်း သတိကပ်ပြီးစဉ်းရာ ဖျောက်ကနဲ ဖျောက်ကနဲ မြောင်းရိုးဖြတ်သံနှင့် အမှတ်သတိ အံကျဖြစ်ကာ တိကနဲ တိကနဲ ချက်ကျကျ သွားသည်ကို ပီတိဖြစ်နေ၏။ မောရမှန်းပင် မသိချေ။

"အင်း…ခုမှ ပိုပြီးနေရာကျ၊ ကုသိုလ်လည်းရ၊ မြောင်းရိုးစဉ်းလည်း များများရ၊ အမောလည်း သက်သာသေး" ဟု တွေးကာ ဝမ်းသာအားရ နေ့ညမပြတ် ရေခပ်ရင်း၊ နွားကျောင်းရင်း၊ ပေါင်းနုတ်ရင်း တစ်ချိန်တည်း အလုပ်နှစ်ခုပြီးနေလေ၏။

ရှုပုံမှတ်ပုံလည်း "မုဆိုးစိုင်သင်" ဟူသကဲ့သို့ အလုပ်ကပင် တည့်၍တည့်၍ ပေးသွားလေသည်။ အိပ်သောအခါ ခေါင်း၊ လက်၊ ခြေ၊ ကိုယ်အင်္ဂါအနေအထားကို တမင်ပြုပြင်မနေရဘဲ အိပ်ရင်းက နေသားတကျ အလိုလို ပြင်ပြီးသား ဖြစ်သွားသကဲ့သို့တည်း။ တရားကိုသာ အားထုတ်ပါလေ။ မှားလျှင် တရားကပင် ပြင်ပေးသွားလိမ့်မည် ဟူ၏။

မောင်ရင်ပေါ်ရောက်သို့သွား၍လည်း ညအိပ်ညနေ အားထုတ်၏။ အလင်းရောင်များကို တွေ့သောအခါ-

"ငါ တရားအားထုတ်လို့ ဘုရားရောင်ခြည်တော် ဖူးရပယော့" ဟုတိုး၍ ကြိုးစားပြန်၏။ မျက်နှာအနီး၌ ရှာရှာ လည်နေသော အလင်းလုံးကလေးများကို မြင်ရပြန်သောအခါ တစ်မျိုးအားတက်ကာ စိုက်၍ကြည့်မိ၏။ ကြည့်လျှင် အလင်းလုံးကလေးများက အပေါ်သို့ တက်၍တက်၍ သွား၏။ တက်၍ တက်၍သွားတိုင်း…

"တက်ဟာ တက်ဟာ" ဟု အားပေးရင်း စိတ်က အမိုလိုက်၍ ကြည့်ရာ တိမ်ပေါ်သို့ပင် ရောက်သွား၏။

"အင်း…တယ်လဲ ဟုတ်ပါကလား။ ငါ တိမ်ပေါ်ကိုတောင် ရောက်နေနိုင်မှကော" ဟု မမောနိုင်အောင် ကျေနပ်လျက်ရှိသည်။ မကြာမီ အလင်းလုံးကလေးများကို တက်၍ တက်၍လိုက်ရင်း ဘုံနန်းပြာသာဒ်ကြီးများကို တွေ့ရပြန်ရာ…

"အင်း..တရားအားထုတ်လို့ ငါသေရင် နေရမယ့် ပြာသာဒ်ကြီးတွေပဲ" ဟု ယူဆကာ မကြောက်မရွံ့ စွန့်စွန့်စားစား တိုး၍ အားထုတ်ပြန်လေ၏။

(ယခုခေတ်ကဲ့သို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမရှိသေး၍ စိတ်ကူးပေါက်သလို လုပ်နေရသည်ကို သတိပြုပါ။ ဤယခု ရေးနေသည်မှာ ဆရာတော်ပြန်ဟောသည့်အတိုင်း ရေးနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

မှတ်ချက် - အထက်ပါအကြောင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဟောကြားသော မူရင်းအသံကို အင်တာနက်စာမျက်နှာများတွင် ရှာဖွေနာယူနိုင်ပါသည်။

ထိ-သိ သတိ လွယ်လွန်း၏

ဦးကျော်ခင်သည် လူတွေပြောပုံဆိုပုံ၊ လုပ်ပုံကိုင်ပုံတို့ကို ကြောက်လေ၊ ငရဲခံနေရသည့် သတ္တဝါများကို မြင်လေ ထိတ်လန့်လေ ဖြစ်နေ၏။ ကြောက်၍ထိတ်လန့်လေ ဝီရိယကို တိုးမြှင့်လေဖြစ်သည်။ သွားလည်း ဒီစိတ် အိပ်လည်း ဒီစိတ်ဖြင့် ကျိတ်မှိတ်ပြီး လုပ်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ "ငါတို့တော့ နိဗ္ဗာန်မရချင် နေပေစေ၊ ဒီလောက်တော့ မလုပ်နိုင်ဘူး" ဟုထင်ရ၏။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လျှော့တွက်ကြသည်။ "သူ ဒီလို ဒုက္ခခံနိုင်တာ ပါရမီရှိလို့" ဟု မြင်၍ တွက်တတ်ကြပြန်၏။ မဟုတ်ချေ။ လက်တွေ့လုပ်ကြည့်လျှင် တဖြည်းဖြည်း ရက်ပိုင်းမျှဖြင့် ဓမ္မအရသာတွေ့ကာ ယုံကြည်မှု (သဒ္ဓါ)၊ တိုးလာ၏၊ ယုံကြည်မှုတိုးလျှင် ဝီရိယတိုး၏။ ဝီရိယတိုးလျှင် သတိတိုး၏။ သတိတိုးလျှင် သမာဓိတိုး၏။ သမာဓိတိုးလျှင် ပညာတိုး၏။

တမင်ကြိုးစား ဖျစ်ညှစ်၍ လုပ်နေရသည် မဟုတ်ချေ။

တစ်ရက်ထက်တစ်ရက် ကိုယ်နှုတ်စိတ် အပူဓာတ်များကင်းကာ အေးငြိမ်း၍ အေးငြိမ်း၍ လာသည်ကို ကိုယ်တိုင်ပင် သိလာ၏။ သူများဟောစရာ၊ တိုက်တွန်းစရာမလို။ ယင်းကိုပင် **"အကာလိကော=ချက်ချင်းအကျိုးရနိုင်သည်၊ သန္ဒိဋ္ဌိကော=ကိုယ်တိုင် လက်ငင်းခံစားတွေ့ရှိနိုင်သည်"** ဟု တရားတော်က ဆိုလေသည်။

လက်တွေ့စမ်းဖို့၊ လုပ်ကြည့်ဖို့သာ အရေးကြီး၏။ "ဒီလိုမှန်းသိ ငါအစောကြီးက (ငယ်ငယ်) လုပ်ရလေလား" ဟုယောဂီတိုင်း နောင်တဖြစ်ကြရသည်။ ပြောရသည်ထက် အလုပ်က ပို၍ လွယ်၏။ ထို့ကြောင့် **"ဧဟိ ပဿိကော= မယုံရင်လာလှည့် စမ်း၍ကြည့်"** ဟု အာမခံရဲခြင်းဖြစ်သည်။ လူတိုင်းမလုပ်တတ်မရှိရအောင်လည်း ရှင်းလင်း၏။ လွယ်ကူ၏။ သို့ရာတွင် လက်တွေ့ ယုံယုံကြည်ကြည် လုပ်လိုသူများ ရှားပါးလှသဖြင့် တဖွဖွဟောရလွန်း၍-

"နွားစာမှရရဟု ကျွတ်တီးကုန်းမှာ တောင်ယာလုပ်ရသလို တစ်ပုဒ်တစ်ပါဒမျှ သိရင်မနည်း အကျိုးများမည်ဟု ယူဆ၍ ဒီလောက် ငါပြောပြလို့မှ မသိမမြင်တဲ့ ပုထုဇဉ် အမိုက်အကန်းတွေကို ငါဘာတတ်နိုင်ဦးမှာလဲ" ဟု တစ်ခါက ဘုရားရှင်ပင်လျှင် ညည်းညူတော်မူဖူး၏။(ဓနုဝဂ္ဂ-ဓေတ္တူပသုတ်။)

ထိုချမ်းသာကား အဖော်မလို၊ သန္တော=အေးငြိမ်း၏။ ပဏီတော=မြိန်၏။ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲမှု မရှိ။ အသေစနကော=ပို၍ကောင်းအောင် တစ်စုံတစ်ရာ ဖြည့်စွက်(နှမ်းဖြူး) စရာမလို၊ အလိုလို့ကို အရသာရှိနေ၏။ ပြဆိုပြီး (ဣန္ဒြေငါးပါး၊ ဗိုလ်ငါးပါးဟုလည်း ခေါ်ဆိုရသော) သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ငါးမျိုးတိုးတက်လာလေ ပို၍ အရသာရှိလေ အသိဉာဏ် တိုးလေဖြစ်တော့သည်။ ထိုအခါ အာရုံငါးပါး၏ နှိုင်းစေရာ လိုက်ပါနေကြရသော လူများစုနှင့်ခွဲခွာကာ တစ်ကိုယ်တည်း နေနိုင်သည်မှာ သတ္တိကောင်းလွန်း၍၊ ပါရမီရှိလွန်း၍ မဟုတ်။ အလိုလို ခံနိုင်ရည်ရှိသွား၏။ ချမ်းသာနေ၏။ လူသာမန်တို့ ကိုယ်ချင်းစာ၍ မရနိုင်ပြီ။

ဦးကျော်ခင်သည် နာသီးဖျား၌ ထွက်လေ-ဝင်လေတို့ **"ထွက်တိုင်းထိ၊ ထိတိုင်းသိ၊ ဝင်တိုင်းထိ၊ ထိတိုင်းသိ၊ အသိချင်းစပ်အောင်"** မှတ်နိုင်လာသည့်အပြင်လျောင်း၊ ထိုင်၊ရပ်၊ သွားဣရိယာပုတ်၊ လေးပါးလုံး၌လည်း ရှုမှတ်ပုံ တိုးချဲ့မှတ်သိနိုင်လာ၏။ သွားလျှင် မြေ၌ ခြေဖြင့်ထိသည်ကို သတိကပ်၍ မှတ်ခြင်း၊ ယင်းတို့ မှတ်နေသည်ကို သိမြင်နေခြင်း (သတိ၊ ပညာ) ထိုင်လျှင် တင်ပါးနှင့်ကြမ်းပြင် ထိနေသည်ကို မှတ်သိခြင်း၊ စားလျှင် ထမင်းလုပ်နှင့် လက်ထိနေသည်ကို မှတ်သိခြင်း၊ ပါးစပ်၌ ထိနေသည်ကို မှတ်သိခြင်း စသည်ဖြင့် **"ထိ+သိ+သတိ"** ဟုပင် သတိပဋ္ဌာန် တစ်ခုလုံးကို မြဲမြံအောင် ဆောင်ပုဒ်ပြုသွားနိုင်လေတော့၏။ (ပထဝီဓာတ်ကို ပဓာနပြု ရှုမှတ်သော သတိပဋ္ဌာန်ဖြစ်၏။ မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကား ဝါယောဓာတ်ကို ပဓာနမူသည်။)

ထို့နောက် ခန္ဓာကိုယ်၌ နာကျင်ကိုက်ခဲမှု၊ ပူမှု၊ အေးမှု စသော ဝေဒနာများကိုပါ ရှုစိုက်၍ မှတ်သိခြင်းများပင် တိုး၍လာ၏။ "ဝေဒနာလိုက် "သည်ဟု ပြောစမှတ်ပြုကုန်၏။ ဝေဒနာနုပဿနာခေါ်သည်။ ထင်ရှားခံခက်သော ဒုက္ခဝေဒနာကိုသာ ဦးစားပေး၍ မှတ်ဟန်တူ၏။ (သုခ-ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့ကိုလည်း မှတ်သိရသည်ပင်။ သို့သော် အကျုံးဝင်လေပြီဖြစ်၍ အထူးမဆို။) ထို့ကြောင့်လည်း ဦးကျော်ခင်က အောက်ပါအတိုင်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။

"မခံသာ မှန်ပါဘိ သည်တရား။ ခံသာလျှင် သံသာကြောမှာ၊ မျောလိမ့်အများ"

ဦးကျော်ခင်အား အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့်နေ့

ဦးကျော်ခင်သည် ထိုသို့နေ့ညမလပ် သတိချင်းစပ်အောင် ရှုမှတ်လေရာ မရိုးမဆန့် ထိုးအောင့် ကိုက်ခဲလာသော ဝေဒနာများ ရိပ်ကနဲ ရိပ်ကနဲ အားသေးပျောက်ကွယ်သွားကုန်၏။ အာရုံနိမိတ်များလည်း တဖြည်းဖြည်းကင်းကွာ၍၊ နွာ၍၊ လျှစ်လျူရှု၍ ခန္ဓာကိုယ် ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်မှုပျက်မှု အစဉ်ကိုသာ သိမြင်လျက်ရှိ၏။ ဖြစ်ပျက်အပေါ်၌သာ စူးစိုက်သိမှတ်နေခဲ့ရာ ရှုမှတ်၍ အလွန်ချက်ကျ လက်ကျ စီးစီးပိုင်ပိုင် ရှိနေ၏။ စိတ်ထဲတွင် အလွန်ကြေနပ် ဝမ်းမြောက်နေမိ၏။ ကြည်နူး နှစ်သက်နေမိပြန်၏။ ကြေနပ်ဝမ်းသာလွန်း အားကြီးနေစဉ် ဦးကျော်ခင်၏ရှေ့၌ အလင်းဓာတ်ကြီးမှာ ထင်းကနဲ ပေါ်လာတော့

သည်။ ပီတိဖြင့် ဖုံးအုပ်ပေးထား၍ ဝေဒနာငြိမ်းသွားပြီဟု ထင်ရသော်လည်း အစိုးအရှိန်များ ပြည့်ဟုန်ပြီး ခွဲကျန်နေသေးရာ အလင်းဓာတ်ကြီးပေါ်လာသောအခါတွင်မှ ဝေဒနာများ စုပ်စမြုပ်စ ငြိမ်းချုပ်ကာ လုံးဝအေးသွားတော့သည်။ ထို့ကြောင့် အလင်းဓာတ်ကြီးကို တွယ်တာနေမိပြန်၏။ ဖြစ်ပျက်သတိလည်း လွတ်နေတော့သည်။

ဦးကျော်ခင်သည် အတန်ငယ်စဉ်းစားကာ "အင်ဟင် ငါ့ဟာ ဟုတ်သေးပါဘူး" ဟု ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ သိမှတ်မှုကို ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ချက်ခြင်းပြန်၍ တင်ပို့ လိုက်၏။ (ဩဘာသ၌ လဲကျ၍ ပဿဒ္ဓိ၌ နစ်သွားသည်ကို ဆွဲထူလိုက်ခြင်း ပင်တည်း။) ထိုအခါ စောစောက ဝေဒနာများ ပြန်၍ ပေါ်လာကြပြန်၏။ လှိုင်းထန်သောဝဲဂယက်၌ သစ်တုံးတို့ကိုဖက်၍ ကူးနေရသကဲ့သို့ ရှိတော့သည်။ မဂ္ဂါမဂ္ဂ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ ခေါ် လမ်းမှန်လမ်းမှား၌ သတိရှိရှိ၊ ဝီရိယမှန်မှန်၊ ဉာဏ်ကိုအသုံး ချ၍ ပဲ့ကိုင်နေရပုံတည်း။

ပေါ်လာသော ဝေဒနာများကို သိမှတ်ပြန်ရာ အာရုံနှင့် သိမှတ်မှုမှာ တော်တော်နှင့် အံမကိုက်၊ ခွင်မကျ။ မဆုံးနိုင်အောင် တစ်မှတ်တည်းမှတ်နေရသည်ကိုပင် ငြီးငွေ့လာ၏။ အာရုံနှင့်သိမှတ်မှုမှာ အထက်လွန်သွားလိုက်၊ အောက်ကျသွားလိုက်၊ ရှေ့ရောက် သွားလိုက်၊ နောက်ကျကျန်ရစ်လိုက် ဖြစ်နေပြန်၏။ ထိုအခါ ဦးကျော်ခင်သည် အသက်မှန်မှန် ရှူရှိုက်ကာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ကျအောင် ညှိယူလိုက်သောအခါ ဣန္ဒြေငါးပါးလုံး မျှတညီညွတ်သွားသဖြင့် နိရောဓဓာတ်ကို ဖော်ကာနဲမိကာ ယမ်းတောင့်ထိုးထားသော သေနတ်ကို စိကနေ ကိုင်ဖြုတ်လိုက်သကဲ့သို့ ဒိုင်းကနဲ မှတ်သိမှု ပြုတ်ထွက်သွားလေတော့၏။ သတိ၊ ဝီရိယဉာဏ်ရှိသော ရေနစ်သူသည်အလိုက်သင့်မှေး၍ မျှောလိုက်ရာမှ ဆိပ်ကမ်းကို ခေါင်းဖြင့် ဒိုင်းကနဲ ဆောင့်ဝင်၍ တိုက်ရာ ဆိပ်ကမ်းကို မလွှတ်တမ်းဆုပ်ကိုင်၍ အမောဖြေသကဲ့သို့လည်း ဖြစ်နေပေမည်။ တစ်သံသရာလုံး မခံစားခဲ့ရဖူးသေး သော ငြိမ်းအေးမှုကြီးကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရသော အမောပြေ သက်သာရာ ရလေတော့၏။

"အာလောကော ဥဒပါဒိ" တရားအလင်းဓာတ်ကြီးသည် ဦးကျော်ခင်၌ ပထမဆုံးအကြိမ် ကိန်းဝပ်လေတော့သည်။ မြွေကိုက်ခံရသူသည် ထိုဝေဒနာ လုံးဝချုပ်ငြိမ်းပပျောက်သွားသော်လည်း တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် မမေ့နိုင်အောင်စဉ်းစားလိုက် တိုင်း ခံစားရပုံကို တပ်အပ်မှတ်ချ သိနိုင်သကဲ့သို့ ထိုအခြေအနေနှင့် ထိုနေ့ကို ဦးကျော်ခင်အဖို့ ရာသက်ပန် မမေ့နိုင်တော့ချေ။ ပထမရစ်အနေဖြင့် အပါယ်လေးပါး ကြွေးစာရင်း ဖျက်လိုက်သော ထိုနေ့ကား…

"၁၂၈၂ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁၃ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၊ ညဉ့် ၁၀နာရီခန့်"

ဒုတိယအကြိမ် နိဗ္ဗာန်ရောက်ခြင်း

ဦးကျော်ခင်သည် ဒေါ်ရွှေရည်၏ အမျိုးမျိုးသော နှောင့်ယှက်ခြင်းကို မေတ္တာဖြင့် သည်းခံကာ အချိန်ရသမျှ ရှုမှတ် ပွားများရာ ယခင်ကထက် ပို၍ အသိဉာဏ်များလင်းလာ၏။ သွားဖူးပြီးသော လမ်းဖြစ်၍ အခက်အခဲလည်း မရှိတော့ပေ။ 'အတွင်းဝေဒနာ ပို၍ တက်ခြင်းမျှလောက်သာ ထူးတော့သည်' ဟု ပြောကြားဖူး၏။ (ယောဂီတိုင်း ဤသို့ဖြစ်ရမည်ဟုကား တစ်ထစ်ချ မမှတ်သင့်) တစ်ညတွင် ဦးကျော်ခင်သည် သတိဖြင့်ပင် အိပ်ပျော်သွားခိုက် အိပ်မက်ထဲတွင် မီးရထားဘူတာရုံတစ်ခုကို ရောက်သွား၍ လက်မှတ်ယူရာ မိမိက တစ်ခုသာယူသော်လည်း လက်မှတ်ရောင်းသူက လေးခုပေးပုံ၊ ထို့နောက် လေးခုလုံး အိတ်ထဲထည့်ပြီး ရထားသို့ လျှောက်ခဲ့ရာရထားမှာ ထွက်ခါနီးနေ၍ အမြန်လိုက်ပါ တက်စီးရပုံကို မြင်မက်၏။ နောက် မကြာမီရက်အတွင်း အိပ်မက်မက်ပြန်သည်မှာ ယာခင်းသို့ရောက်သွားခိုက် နွားတစ်ကောင်ပြေးလာသည်ကိုမြင်၍ လိုက်ဆွဲရာ အမြီးကိုဆွဲမိသဖြင့် အမြီးရင်းမှ ပြုတ်ပါလာသည်ကို မြင်မက်၏။(ယောဂီ၌ အိပ်မက်များသည် တစ်နည်းတစ်ဖုံအားဖြင့် အကျိုးပြုပုံကို ကျွန်ုပ်တို့ပြခဲ့ပြီ။)

ဦးကျော်ခင်သည် အဆိုပါအိပ်မက်များကို အတိတ်ကောက်၍ "သာသနာနောက်ပိုင်းမှာ အပြုတ်ဟ" ဟု ကြိမ်းဝါး ကာ ဝင်လာသမျှ အာရုံသညာတို့ကို သတိဖြင့် ဖမ်း၍ ပညာဖြင့်ဖြတ်လျက် ပထမအကြိမ်နှင့် တစ်လတိတိအကြာ-

"၁၂၈၂ခုနှစ် ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၃ရက်၊ စနေနေ့ ညဉ့် ၁၀နာရီ အချိန်ခန့်တွင်
ဒုတိယအကြိမ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုတော်မူ၏"

ဦးကျော်ခင်ရှေ့ မိုးကြိုးကျခြင်း

ဦးကျော်ခင်သည် ဒုတိယဆင့်ရောက်ပြီး တစ်လတိတိကြာသောအခါ -

"၁၂၈၂ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၁၃ရက်၊ တနင်္လာနေ့၊ ညဥ့် ၁၀နာရီ အချိန်ခန့်၌ တတိယကြိမ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုလေ၏"

ဆယ်နာရီ မထိုးမီကလေးတွင် ဦးကျော်ခင်တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အကြောအခြင်များ တုတ်တုတ်ဆွဲကာ ပြတ်သွားမတတ် အလွန်ပြင်းထန်လှသော ဝေဒနာကို ခံစားရသည်။

"ဒီနေရာမှာ ခံနိုင်ရင်ခံ၊ မခံနိုင်ရင် လန်ရော၊ ဒါကျော်မှ ငါ သာခုခေါ်မည်" ဟုလည်း ပြန်လည်ဟောကြားဖူး၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဦးကျော်ခင်၏ ရှေ့၌ပင် ပြင်းထန်သော မိုးကြိုးကျ၏။ ဦးကျော်ခင်ကား မည်သို့မျှ မတုန်လှုပ်၊ မထိတ်လန့်၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ထိတ်လန့်ခြင်းသည် ဒေါသပင်ဖြစ်၏။ ဦးကျော်ခင်ကား ဒေါသကို အမြစ်ပြတ်သတ်နိုင်လေပြီ။ ထိုအဆင့်သို့ ရောက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံချက်ပေးလာသော မိုးကြိုးပင်တည်း။

နွားနှစ်ကောင်နှင့်ထွန်ထောင်ကိုယ်တော် ဦးကျော်ခင်သည် ၁၂၈၂ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ငါးရက်နေ့တွင်ပဲကြဲရန် ထွန်ကို ယာခင်းသို့ထွက်လာခဲ့၏။ ယာထဲသို့ရောက်သောအခါ ထွန်းရေးစရန် မောင်းနှင်းရာ နွားနှစ်ကောင်မှာ လှည့်ကြည့်လှည့်ကြည့် လုပ်ကာမသွားဘဲ တွေပြီး ရပ်နေကြ၏။ "ဟဲ့" ဟု ငေါက်သော်လည်း ရှေ့သို့မတိုးဘဲ လှည့်ကြည့်ပြီး ဦးကျော်ခင်အား တစ်စုံတစ်ခု ပြန်ပြောနေကြသကဲ့သို့ ရှိ၏။

"ခါတိုင်းဆို ဟဲ့လို့တောင် မငေါက်ရဘဲ သူ့ထက်ငါ ရုန်းကြတဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီးနှစ်ကောင်ကတောင် ထုံပေပေနဲ့ ငါ့ကို နှင်နေကြပါပကောလား။ အင်း ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်အသိဆုံးမို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် မဆုံးဖြတ်နိုင်ရင် ကိုယ့်အသိဉာဏ်ဟာ ဘာအသုံးကျတော့မှာလဲ"

ဦးကျော်ခင်သည် ရုတ်တရက် အကြံပေါက်ကာ ထွန်ပေါ်ကဆင်းပြီး နွားကို ထမ်းပိုးမှ ကြိုးဖြုတ်၍ ထွန်းတုံးကို ထောင်ထားလိုက်၏။

"ကဲ မင်းတို့နဲ့ ငါနဲ့လည်း သေခန်းဖြတ် ကြွေးရှင်းကြစို့။ တော်ရာ သွားကြပေရော့။ သင်တို့ကို ငါဘေးမဲ့ပေးလိုက်ပြီ" ဟုဆိုကာ နွားနှစ်ကောင်ကို လွှတ်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ဦးဝိရိယ ခေါ် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကျောက်ကျောင်းဆီသို့ ထွက်လာခဲ့၏။ လမ်းတွင် ဒေါ်တင်ဆိုသူနှင့်တွေ့၍ အကျိုးအကြောင်းမေးရာ သင်္ကန်းဝတ်သွားမည့်အကြောင်း ပြောပြလျှင်…

"ဟဲ့..မောင်ကျော်ခင်၊ ဒီလိုဆိုရင် တို့အိမ်က မောင်တာ ကိုရင်ကြီးဝတ်တုန်းက ကေသီအဟောင်း တစ်ထည်ရှိတယ်၊ ယူသွား။ မိရွှေရည်လည်း မသိစေနဲ့" ဟု ဆိုကာ ဒေါ်တင်လှူလိုက်သော ကေသီ၊ ဦးဝိရိယ နှီးမြှင့်သော သင်းပိုင်တစ်ထည်ဖြင့် ထိုနေ့၌ပင် ဦးကျော်ခင်မှ ကိုရင်ကြီး ရှင်ကဝိ ဖြစ်လာလေတော့၏။

"ထွန်းဆင်းကိုယ်တော် ထွန်ထောင်ကိုယ်တော်" ဟုလည်း သမုတ်ကြသည်။

ကိုရင်ကြီး ဦးကဝိကား ယခုမှပင် စိတ်နှင့်ကိုယ်၊ အတွင်းနှင့်အပြင်၊ အသွင်နှင့်သဘောထား တစ်သားတည်း ကိုက်ညီကာ အနာပါနကို စိတ်တိုင်းကျ ရှုမှတ်ခွင့်ရလေတော့သည်။

ဦးကဝိ ကိုရင်ဝတ်ပြီး ငါးရက်အရတွင် သူငယ်ချင်း ဦးရွှေလုပ်လည်း ရှင်ဝိဇယအမည်ဖြင့် ရှင်ကဝိနှင့်အတူ လိုက်ပါ၍ သာမဏေပြု၏။ (ပြဆိုခဲ့သည်အတိုင်း) အနာဂါမ်ဖြစ်ပြီး တစ်လတိတိအကြာ မောင်ရင်ပေါ်ချောက်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကာ "ရဟန္တာ" ဖြစ်တော်မူလေ၏။

ဦးကျော်ခင်သည် ၁၂၈၁ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌ ဆီးမီးတစ်ထောင်ပူဇော်၍ ထိုနှစ် တပေါင်းလတွင် မဏ္ဍပ်ထိုးကာ ဘုရားပူဇော်ခဲ့၏။ အနာပါနတရားကို တစ်စွန်းတစ်စ ကြားသိရုံမျှဖြင့် "မုဆိုးစိုင်သင်" အားထုတ်ခဲ့ရာ ၁၂၈၂ခုနှစ်၊ ဝါဆို၊ ဝါခေါင်၊ တော်သလင်း၊ သီတင်ကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁၃ရက် ညဥ့် ၁၀နာရီ အချိန်ချည်းသာလျှင် အချိန်ကာလ တစ်လစီခြားကွာ၍ အရိယာလေးဆင့် အောင်လံလွှင့်တော်မူလေပြီ။

သက်တော် ၄၃နှစ် ကိုရင်ကြီးဘဝဖြင့် "ရဟန်းကိစ္စ" ပြီးတော်မူသည်။ အရိယာစခန်းအတွက် ဦးကျော်ခင်ပေးသော

သင်ခန်းစာထက် အားကျဖွယ်သည် အဘယ်မှာ ရှိပါသေးတော့အံ့နည်း။

တရားအစစ်ခံခြင်း

မြင်းခြံမြို့ ဦးဖြိုးသာနှင့် စာရေးကြီး ဦးဘစံတို့၏ လျှောက်ထားသတင်းပေးချက်အရ မိတ္ထီလာရေလယ် ဆရာတော်က ပင့်ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ ရေလယ်တိုက်သို့ ကြွရောက်ကာ တရားအစစ်ခံခဲ့ရာ ဣန္ဒြေနှင့်ပြောဆိုသော စကားများအရ "ရဟန္တာ" ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာယုံကြည်၍ နှစ်ထောင်းအားရ သာဓု ခေါ်တော်မူသည်။

ရေလယ်ဆရာတော်သည် ရှင်ကဝိနှင့် ရှင်ဝိဇယတို့အား အပန်းဖြေစေပြီးနောက် စာပေကျမ်းဂန်နှင့် ညှိ၍ ပို၍တိကျစွာ ကြည်ညိုနိုင်ရန် အောက်ပါအတိုင်းထပ်မံ မေးစစ်ပြန်လေသည်။ ဦးဖြိုးသာနှင့် ဦးဘစံတို့လည်း အနားခွဲပင် နာယူကြည်ညိုနေကြ၏။

(မှတ်ချက် - စာမတတ်သူတစ်ဦးအနေဖြင့် ဖြေဆိုရန် မည်မျှခက်ခဲသော မေးခွန်းများဖြစ်သည်ကို သတိပြု၍ ဖတ်ပါ)

မေး - ရှင်ကဝိ၊ ဘုံသုံးပါးမှာ ဘယ်သူက အိမ်ဆောက်လုပ်ပေးပါသလဲ။
ဖြေ - တဏှာက ဆောက်လုပ်ပေးပါတယ်ဘုရား။
မေး - တေဘုမ္မက သင်္ခါရဟာ ဘယ်ကမျိုးစေ့ ဖြစ်ပါသလဲ။
ဖြေ - အဝိဇ္ဇာက မျိုးစေ့ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။
မေး - လူရယ်လို့ဖြစ်တာ ကုသိုလ်ကြောင့်လား၊ ဒါမှမဟုတ် အကုသိုလ်ကြောင့်လား။
ဖြေ - လူဖြစ်တာ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် နှစ်မျိုးလုံးကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။
မေး - ကုသိုလ်ဟာ သုခဆိုမလား၊ ဒုက္ခဆိုမလား။
ဖြေ - ကုသိုလ်ဟာ သုခလို့ ဆိုပါတယ်။ စင်စစ်အားဖြင့် ဒုက္ခပါပဲ။
မေး - လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာဆိုတာ အမှန်ရှိသလား။
ဖြေ - သမ္မုတိနယ်မှာ အမှန်ပင်ရှိပါတယ်။ ပရမတ်သဘောအရဆိုလျှင် မရှိပါ။
မေး - ငရဲခံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ နတ်ပြည်စံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိသလား။
ဖြေ - မရှိပါဘုရား။
မေး - လောကကြီးမှာ ခံစားသူ စံစားသူ နှစ်မျိုးရှိသည့်တွင် ဘယ်သူ့ကို အမှန်ခေါ်မတုံး။
ဖြေ - နှစ်မျိုးစလုံးပင် မှန်ပါတယ်ဘုရား။
မေး - ၎င်း နှစ်မျိုးကို ဘာခေါ်မတုံး။
ဖြေ - နာမ်ရုပ် နှစ်ပါးဟု ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။
မေး - လောကမှာ သတ်သူ၊ သေသူ ရှိသလား။
ဖြေ - ရှိပါတယ်ဘုရား။
မေး - ရှိပါတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှတ်ရမလဲ။
ဖြေ - နာမ်ရုပ် နှစ်ပါးပါပဲဘုရား။
မေး - သူ့အသက် သတ်လျှင် ငရဲကျတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလား။
ဖြေ - အမှန်ပါပဲဘုရား။
မေး - မှန်တယ်ဆိုလျှင် ဘယ်ဟာ အမှန်ခေါ်မတုံး။
ဖြေ - ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးဟာ ငရဲကျအောင်လည်း သူတို့ပါပဲ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်လည်း သူတို့ပါပဲ။

မေး - သတ်သူသေသူ ရှိတယ်ယူတာမျိုး၊ မရှိဘူး ယူတာမျိုး၊ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် ဘယ်ဟာ သမ္မာအယူခေါ်၍ ဘယ်ဟာ မိစ္ဆာအယူ ခေါ်သတုံး။

ဖြေ - ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကလွဲ၍ ရှိတယ်မရှိဘူး နှစ်မျိုးစလုံးပင် မိစ္ဆာအယူဆိုရမှာပဲဘုရား။

မေး - သမ္မာအယူဖြစ်အောင် ဘယ်လိုယူရမှာတုံး။

ဖြေ - ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးသာ ရှိတယ်ယူလျှင် သမ္မာအယူ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - ပရမတ်သဘောကို မသိသောသူ ပါရမီဆယ်ပါး ပြည့်စုံနိုင်ပါသလား။

ဖြေ - မပြည့်စုံနိုင်ပါဘုရား။

မေး - ပညတ်၊ ပရမတ်နှစ်ပါးရှိရာ ပညတ်ကိုသာ သိသောသူ မဂ်ကို ရသလား။

ဖြေ - မရနိုင်ပါဘုရား။

မေး - ပညတ်၊ ပရမတ်နှစ်ပါး ဘယ်ဟာ အမှန်ခေါ်မတုံး။

ဖြေ - ပရမတ်ကိုသာ အမှန်ခေါ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား။

မေး - မိစ္ဆာအယူ သမ္မာအယူ နှစ်မျိုးတွင် ဘယ်အခါ သမ္မာအယူ ဖြစ်ပါပြီဘုရား။

ဖြေ - ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ကင်းလွတ်သည်က စ၍ သမ္မာအယူဖြစ်ပါပြီဘုရား။

"အင်း....သာဓု သာဓု၊ မှန်ကန်ကောင်းမြတ်လှပါပေတယ် ဦးကဝိ၊ သည်သဘောသဘာဝမျိုးဟာ အလွန်အသိခက်ပေတယ် ဦးကဝိ၊ သည်နေ့ကစပြီး ဘုန်းကြီးများလည်း ဦးကဝိရဲ့ နည်းနာနိဿယအတိုင်း အားထုတ်လိုပါတယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေလည်း အပါယ်တံခါးပိတ်အောင် ဦးကဝိတို့လည်း တစ်ဝါတစ်ချို ဒီမှာပဲ သီတင်းသုံးပါဦးနော်" ဟု ရေလယ်ဆရာတော်က အမိန့်ရှိရာ ...

"မှန်လှပါဘုရား၊ တပည့်တော်များလည်း ယခုအခါ မှီခိုရာ နိဿရည်း ဆရာရှာတုန်း၊ ယခုလိုအမိန့်ရှိတာ ဝမ်းမြောက်လှပါတယ်ဘုရား" ဟု လျှောက်ကာ ရေလယ်တိုက်၌ပင် ဦးကဝိနှင့် ဦးဝိဇယတို့ သီတင်းသုံး နေထိုင်ကြလေ၏။

ဈာန်တက်ပုံ ညောင်လွန့်ဆရာတော် မေးစမ်းခြင်း

ရေလယ်ဆရာတော်နှင့် ညောင်လွန့်တောရဆရာတော်တို့သည် "တရားထူးရလျှင် အသိပေးကြစတမ်း" ကတိအရ ရှင်ကဝိအကြောင်း စာရေးလျှောက်ထားသဖြင့် ညောင်လွန့်တောရဆရာတော် မိတ္ထီလာသို့ ကြွလာစုံစမ်း စစ်မေးတော်မူသည်။

ရှင်ကဝိက လောကီ လောကီသတ်သတ်၊ လောကုတ္တရာ လောကုတ္တရာသတ်သတ်မေးရန် ကြိုတင်လျှောက်ထား၏။

လောကုတ် - လောကီ တစ်ရက်စီခွဲ၍ မေးတော်မူသည်။

အနယ်နယ်မှ စာတတ်ပေတတ် အကျော်ဆရာတော်ကြီး တချို့ကလည်း စာမတတ်ဘဲ တရားထူးရသည်ဆိုသည်ကို မယုံကြည်နိုင်ကြသဖြင့် အထပ်ထပ် စစ်မေးကြပုံ၊ နှိမ့်ချသော စကားများပြောဆို၍ အပြစ်ကြီးကြပုံ၊ စာမတတ်သော ဦးကဝိ၏ အလုပ်ခွင်နှင့်စပ်သော သိပုံများကို နောက်ဆက်တွဲ၌ ကြည့်ပါ။

ယင်းသို့ မေးမြန်းစိစစ်ကြည့်သည်မှာ ပဓာနအားဖြင့် အစစ်အမှန် ဝမ်းမြောက်ကြည်ညိုလိုကြ၍ ဖြစ်သည်။ အထင်သေးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း များစွာရှိ၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ၊ ထိုအစစ်အဆေး အမေးအမြန်းအားလုံးသည် ဦးကဝိ၏ အရဟတ္တဂုဏ်ကို တစ်နိုင်ငံလုံးက ယုံကြည်လက်ခံလာရအောင် မှတ်ကျောက်တင် အတည်ပြုပေးကြရခြင်းပင်တည်း။

မေးသောပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းကပင် "စာမသင်ဘဲ စာတတ်" နေသော ပဋိပတ်သဘောကို အံ့ဩမဆုံး ရှိကြရလေ၏။ ထို့ကြောင့် (ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်နှင့် ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ) တို့၌ "အရိယာဖြစ်သွားလျှင် ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ မဖြစ်သူ မရှိနိုင်" ဟု ဖွင့်ဆိုကြကုန်၏။

"ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ" ဟူသည် ရုပ်နာမ်သဘာဝကို သဒ္ဒါအနက် စသည်ခွဲခြားဝေဖန်၍ အမှန်တကျ ထိုးထွင်းသိမြင်

သွားသည့် အသိဉာဏ်ထူးရသူဟု ဆိုလိုပေ၏။ အရိယာတိုင်း ပဋိဝေဓအဖြစ် ရောက်သည်ကိုပင် "ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ရသည်" ဟုဆိုသည်။

မေး - ရှင်ကဝိ၊ လောကီဈာန်အင်္ဂါငါးပါး ပြောစမ်းပါ။
ဖြေ - ဆရာတော် အမိန့်ရှိတဲ့ ဈာန်ကို တပည့်တော် မပြောတတ်ပါ။ တပည့်တော် ပြောတတ်သလို ပြောပါရစေဘုရား။ (ပြောပါ၊ ပြောပါ ဆို၍) ဆရာတော်ဘုရား ဟောဒါက ကသိုဏ်းဝန်းပါဘုရား။ ပထမ ကသိုဏ်းဝန်းပေါ်ကို အာရုံသိမ်းပြီး တင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဆင်ခြင်တယ်။ ကြက်သီးထပြီး တုန်လာတယ်။ ချမ်းသာနေတယ်။ တည်ငြိမ်နေတယ်။
မေး - ဘာ… ဘာ… ဘာဗျ။ ရှင်ကဝိရဲ့၊ ပြန်ပြောစမ်းပါဦး။
ဖြေ - ဟောဒါက ကသိုဏ်းဝန်းပါဘုရား။ အဲသည်အပေါ်ကို အာရုံသိမ်းပြီး တင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ဆင်ခြင်တယ်၊ ကြက်သီးထပြီး တုန်လာတယ်၊ ချမ်းသာနေတယ်၊ တည်ငြိမ်နေတယ်။ အဲဒါပါပဲ ဘုရား၊ အမည်ကတော့ အရှင်ဘုရားတို့ မှည့်ချင်သလို မှည့်ခေါ်ချင်သလို ခေါ်ရုံပါပဲဘုရား။

ထိုအခါ ညောင်လွန်ဆရာတော်က "ဟုတ်ပြီ ရှင်ကဝိရေ၊ ကသိုဏ်းဝန်းအပေါ် (နှာသီးဖျားမှာ မှတ်လျှင် နှာသီးဖျားကို ယူပါ) အာရုံသိမ်းပြီး တင်လိုက်တာက ဝိတက်၊ ဆင်ခြင်တာက ဝိစာရ၊ ကြက်သီးထပြီး တုန်လာတာက ပီတိ၊ ချမ်းသာတာက သုခ၊ တည်ငြိမ်နေတာက ဧကဂ္ဂတာ၊ ကဲ…သဘောကျပါပြီဗျာ၊ ရှေ့ဆက်လျှောက်ပါဦး " ဆို၍ ပဉ္စမဈာန်အထိ ဆက်၍ လျှောက်ထားရ၏။ (စာသိပုံနှင့် အလုပ်သိပုံကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာသင့်၏။)

မေး - ဒါဖြင့် နေပါဦး၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ဟာ ပညတ်အာရုံ ပြုသလား၊ ပရမတ်အာရုံ ပြုသလား။
ဖြေ - ပညတ်အာရုံ ပြုပါတယ်ဘုရား။
မေး - ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကကော။
ဖြေ - ပရမတ်အာရုံ ပြုပါတယ်ဘုရား။
မေး - အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကကော။
ဖြေ - ပညတ်အာရုံ ပြုပါတယ်ဘုရား။
မေး - နေဝသညာ နာသညာယတနဈာန်ကကော။
ဖြေ - ပရမတ်အာရုံ ပြုပါတယ်ဘုရား။
မေး - ဒါဖြင့် အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကနေ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို တက်တော့ အောက်အာရုံပြုသလား၊ အထက် အာရုံပြုသလား။
ဖြေ - အောက်အာရုံပြုပြီး တက်ပါတယ်ဘုရား။

ထိုအခါ ဆရာတော်က "ဟင်…ဘယ်နှယ့် မဟုတ်တာ၊ အထက်တက်တာ ဘာ့ကြောင့် အောက်အာရုံပြုရမှာတုံးဗျ" ဟုဆို၍ ရှင်ကဝိက….

"တပည့်တော် ဥပမာနဲ့ လျှောက်ပါ့မယ်ဘုရား၊ ဟောဟိုနားမှာ မစင်ပုံကြီးရှိတယ်။ အဲဒီ မစင်ပုံကြီးထဲ ကျသွားမှာ စိုးလို့ အထက်တွယ်တက်ရတာပါ၊ အဲသလိုပါပဲ၊ အောက်ကို အာရုံပြုပြီး အထက်ကို တွယ်တက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား" ဟု ပြန်၍ လျှောက်ထားသဖြင့် ကျေနပ်တော်မူသွား၏။

"အဲဒီတုန်းက ဆရာတော်များက ရှေ့ဆက်မမေးလို့၊ မေးရင် အရူပဘုံမှာ နတ္ထိဘာဝပညတ် မရှိလို့ စာက ဆိုထားတယ်။ ပညတ်ကိုလည်း အာရုံပြုတယ်လို့ ဆိုတယ်၊ ဘယ်လို ပညတ်ကို ဘယ်ပုံ အာရုံပြုသတုံးလို့ မေးမယ်ဆိုပါတော့။ ဒီတော့ "မရှိပညတ်ကို အာရုံပြုတယ်"လို့ ဖြေလိုက်မှာပဲ။ မရှိတာကို ဘယ်လိုအာရုံပြုသတုံးလို့ ထပ်မေးမယ်ဆိုရင် ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ပြပြီး ဒီမှာကြည့်စမ်း၊ မြင်တယ် မဟုတ်လား၊ ဝှက်ထားလိုက်ပြီး၊ ရှိသေးရဲ့လား၊ မရှိတော့ဘူး။ မရှိပေမယ့် စောစောက မြင်ဖူးတာကို အာရုံပြုကြည့်စမ်း၊ အာရုံပြုလို့ ရတယ် မဟုတ်လား၊ " အဲသလို မရှိ ပညတ်ကို အာရုံပြုတယ်လို့ ဖြေလိုက်မှာပဲ" ဟု ဦးကဝိကိုယ်တိုင် တစ်ချိန်က ဟောပြခဲ့ဖူး၏။

ရှင်ကဝိ ရဟန်းဘောင်တက်၍ သာသနာပြုခြင်း

ယင်းသို့ ရှင်ကဝိအား စာပေကျမ်းဂန်နှင့် စစ်ဆေးပြီးနောက် ရေလယ်ဆရာတော်သည် ရှင်ကဝိအား ရဟန်းပြုရန် တိုက်တွန်းတော်မူ၏။

"တပည့်တော်လည်း စာကမတတ်၊ သင်လည်း မသင်လိုတော့ပါ။ တပည့်တော် ရှိပြီးတရားကိုသာ နှလုံးသွင်း နေချင်ပါတယ်။ ပဉ္စင်းမတက်လိုပါဘုရား" ဟုငြင်းဆိုနေရာ ရေလယ်ဆရာတော်က....

"ဦးကဝိ ဝိနည်းသင်ဖို့ မလိုပါ၊ ကျုပ်တို့ပြောစကားနားထောင်နေလျှင် ပြီးရောပေါ့၊ ရဟန်းပြုတဲ့အကျိုးဟာ အင်မတန်ကြီးပါတယ်။ ဦးကဝိလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ရဟန်းဘောင်တက်ပြီး ရဟန်းတစ်ပါးလောက်ဖြစ်စေ၊ သိမ်တစ်လုံးလောက် ဖြစ်စေ ဆောင်ရွက်ပေးရလျှင် အလွန်အကျိုးများသွားနိုင်ပါတယ်" ဟု တိုက်တွန်းတော်မူသည်။

ဦးကဝိကလည်း သဘောတူ၍ ၁၂၈၂ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၂ရက်၊ တနင်္လာနေ့ ညနေလေးနာရီ ကိုးမိနစ် အချိန်၊ ယင်းကျောင်းရှိ ဓမ္မာသိမ်၌ ဟင်းရန့်ကန်ဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရေလယ်ဆရာတော်၊ ညောင်လွန့်ဆရာတော်များ ဦးစီးကာ သံဃာတော် တစ်ကျိပ်ကျော်တို့က ဥပသမ္ပဒါဘိသေက မင်္ဂလာရဟန်းဘိသိက်သွန်းတော်မူကြ၏။ မိတ္ထီလာမြို့ ပွဲစား ဦးပေါ်၊ ဒေါ်ကျီးညိုတို့က ပဉ္စင်းဒကာပြု၍ ရှင်ကဝိနှင့် ရှင်ဝိစယတို့ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်တော်မူကြသည်။

ယခု စာရေးသူဖော်ပြပေးလိုက်သော မြင်းခြံစွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကဝိသည် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရထံတော်သို့ ကြွရောက်တော်မူဖူးသော တရားဆွေးနွေးတော်မူဖူးသော ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်ကြီးများဖြစ်ပြီး နှစ်ပါးစလုံးသည် သိမ်သမုတ်ခြင်းအမှုကို ပြုဆောင်ကြရာတွင် တွေ့ဆုံခဲ့သေးသည်ဟူသော သမိုင်းမှတ်တမ်းကိုမူ စာရေးသူပြုစုခဲ့သော ပထမတွဲတွင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖော်ပြပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထပ်မံ၍ ကျေးဇူးတော်ရှင် မြင်းခြံစွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကဝိအကြောင်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိရှိလိုသေးပါက ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်ရေးသားသော

- **ရဟန္တာနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ**

  ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာနမှ ဆရာမောင်ပန်းမွှေးရေးသားသော

- **ရဟန္တာနှင့် ရဟန်းထူးများ**

  စာအုပ်များတွင် အကျယ်ချဲ့ရေးသားပူဇော်ထားကြသဖြင့် လေ့လာရှာဖွေပြီး မှတ်သားဖတ်ရှုနိုင်ကြပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မြင်းခြံစွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကဝိ၏ရုပ်ကလာပ်တော်သည် ယနေ့ထက်တိုင်ပင် မပုတ်မသိုးဘဲ မြင်းခြံစွန်းလွန်းဂူကျောင်းတွင် အပူဇော်ခံထားသည်ဟု သိရှိရပြီး သွားရောက်ဖူးမြော်ကြည်ညိုနိုင်ကြကြောင်းကိုလည်း စာဖတ်သူများကို အသိပေးလိုပါသေးသည်။

တစ်ဘဝဝယ် ခန္ဓာဖျက်ကာ သံသရာတစ်ဖက်ကမ်းသို့ တက်လှမ်းသွားသော အာဂယောက်ျားများ တစ်နည်းဆိုရသော် သာသနာ့အာဇာနည် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများကို ကြည်ညိုလေးမြတ်ရင်းနှင့် မြတ်ဗုဒ္ဓဟောညွှန်ပြဆိုခဲ့သော သံသရာချုပ်ငြိမ်းကြောင်းတရားကို ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ကြစေလိုပါသည်။

■

အခန်း-၃၆

အနာဂါမ်ဆရာသက် တစ်နည်းဆိုရသော် ဆရာကြီးဦးဘခင်၏ တရားပြဆရာရင်း

စာရေးသူပြုစုသော သိမ်းစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများစာအုပ်တွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အထံတော်သို့ တရားလာရောက် အားထုတ်ဖူးကြသောသူများသမိုင်းကြောင်းဆက်ကိုလည်း ထည့်သွင်းပြုစုပေးခဲ့ရာ ဆရာကြီး ဦးဘခင်၊ ဆရာကြီး ဦးကိုလေး စသော ယနေ့ကမ္ဘာကျော် ထင်ရှားကျော်ကြားလှသည့် ပညာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီးများသမိုင်းကိုပါ ထည့်သွင်းခဲ့ပါသည်။

ယခုစာအုပ်တွင်ပင် ဆရာကြီးဦးဘခင်နှင့်ဆက်နွယ်နေသော တရားတော်တစ်ပိုဒ်ကိုပင် ဖြည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပါသည်။ ယခုအခန်းကဏ္ဍအပြီးတွင် ဆက်လက်လေ့လာကြည့်နိုင်ပါသည်။

တချို့သော သမိုင်းမှတ်တမ်းများတွင်သာမက ဓာတ်ပုံ Movie_Clip စသော အင်တာနက်ပေါ်တွင် ပျံ့နှံ့နေသော အကြောင်းအချက်တို့တွင် ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာအကြောင်း ဆရာကြီး အနာဂါမ်ဆရာသက်တို့အကြောင်း စသဖြင့်ပါ ပါဝင်ပတ်သက်မှုရှိလာသဖြင့် အဆိုပါ တရားပြ ဆရာကြီးများနှင့်ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်များကို သိလိုကြသော လူငယ်လူရွယ်များလည်း ရှိကြပါသည်။

ထို့အပြင် ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာဆိုသည်မှာလည်း ယနေ့ခေတ် တရားအားထုတ်နေကြသူများအဖို့ ကြားဖူးနေကြပြီး ဝိပဿနာတရားတော်ကို ပြန့်ပွားအောင် ကြိုးကုတ်နေသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်မို့ ထိုသူတို့၏ဆက်စပ်ပုံကို သိရှိထားလျှင်လည်း သမိုင်းမှတ်တမ်းသဖွယ် ဖြစ်လာလိမ့်မည်မို့ စာရေးသူမှ ဖြည့်သွင်းဖော်ပြပေးနိုင်ရန်အတွက် ကြိုးစားရှာဖွေခဲ့ပါသည်။

အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီးသည် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏တပည့်ရင်း တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး တရားနည်းနာနိသယများကို ကြိုးစားဖြန့်ဝေခဲ့သူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟုလည်း သိရပါသည်။ ထိုမှ ဆင်းသက်လာကြသော အနာဂါမ်ဆရာသက်၏တပည့် ဆရာကြီး ဦးဘခင်၊ ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာတို့သည်မှ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအထံတော်တွင် လာရောက်နည်းနာခံယူဖူးသော တရားလာရောက် အားထုတ်ဖူးသောသူများဖြစ်ကြသဖြင့် ဆက်နွယ်နေသော သမိုင်းကြောင်းဆက်တစ်ခုကို ကွက်လပ်ဖြစ်မသွားအောင် စာရေးသူမှ ကြိုးစားပြီး ဖြည့်သွင်း ဖော်ပြပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(ယခုစာရေးသူ ဖော်ပြပေးထားသော အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီးနှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများသည် မှော်စရိယဦးဌေးလှိုင်ရေးသားသော အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး၏ သူ့ဘဝ၊

သူ့တရားနှင့်သူ့ကျေးဇူးစာအုပ်မှ တိုက်ရိုက်ကူးယူဖော်ပြပေးထားခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ပြင်ဆင် ဖြည့်စွက်ထားခြင်းမရှိပါ)

အနာဂါမ် ဆရာသက်ကြီး

ဆရာသက် ခေါ် ဦးဖိုးသက်မှာ ရန်ကုန်မြို့တစ်ဖက်ကမ်း ဒလဖျော်ဘွယ်ကြီး ရွာသားဖြစ်၏။ ဖျော်ဘွယ်ကြီးရွာနေ ဦးကျော်တုတ်၊ ဒေါ်ငွေဥတို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၃၅ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၃)ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် မောင်ဖိုးသက်ကို ဖွားမြင်ခဲ့လေသည်။ မွေးချင်းလေးယောက်တို့တွင် မောင်ဖိုးသက်မှာ အကြီးဆုံးဖြစ်၏။

ဖျော်ဘွယ်ကြီးရွာမှာ ရန်ကုန်မြို့၏ တောင်ဖက်(၇)မိုင်မျှသာကွာ၍ အိမ်ခြေတစ်ထောင်ကျော်ရှိသော ရွာကြီးဖြစ်၏။ ရွာသူရွာသားတို့မှာလည်း များသောအားဖြင့် သမ္မာအာဇီဝဖြစ်သော လယ်ယာအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးကြသူများ ဖြစ်သည်။ မောင်ဖိုးသက် အသက်(၁၁)နှစ်အရွယ်တွင် ဖခင်ဦးကျော်တုတ် ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် မိခင်မုဆိုးမကြီး ဒေါ်ငွေဥက သားသမီး လေးယောက်အား အကြော်ရောင်း၍ လုပ်ကျွေးခဲ့ရသည်။

သားကြီးမောင်ဖိုးသက်ကိုလည်း မြန်မာစာခြောက်တန်းအထိ ပညာသင်ပေးခဲ့သည်။ မောင်ဖိုးသက်ကား ကျောင်းနေဆဲမှာပင် ကျောင်းအားရက်များ၌ လှည်းဦးစီး၊ သမ္ဗာန်ဦးစီးအဖြစ်ဖြင့် စပါးသယ်ပို့သောလုပ်ငန်း၌ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်လျက် မိခင်ကြီး၏ စီးပွားရေးကို ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရိုးသားကြိုးစားသော မောင်ဖိုးသက်ကို ဆန်စက်ပိုင်တစ်ဦးက သဘောကျ၍ သူ့ဆန်စက်၌ တာလီစာရေး ခန့်ထားခဲ့သည်။ တစ်လ ၆ကျပ်စားမှ ၂၅ကျပ်အထိ လခတိုးပေးခဲ့သည်။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသက်တို့မိသားစု စားဝတ်နေရေး ချောင်လည်လာခဲ့သည်။

မောင်ဖိုးသက် အသက်(၁၆)အရွယ်တွင် ဖျော်ဘွယ်ကြီးရွာမှ လယ်ပိုင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဦးသိန်း၊ ဒေါ်သူဇာတို့၏ သမီးထွေး မမျှင်နှင့် အိမ်ထောင်ကျလေသည်။ ထိုအခါသူသည် ယောက္ခမ မိသားစုနှင့်အတူနေထိုင်လျက် လယ်ယာအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ စီးပွားရေးပြေလည်၍ မိသားစုအသိုက်အဝန်းမှာလည်း ပြည့်စုံသဖြင့် ကာလအတန်ကြာမျှ ပျော်ရွှင်စွာနေခဲ့ရသည်။

ထိုအချိန်ကာလအတွင်း ဘာသာရေးနှင့်ပတ်သက်၍လည်း အလှူဒါနပြုခြင်း ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်ခြင်း စသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလုပ်ဆည်းပူးနိုင်ခဲ့သည်။ အထူးအားဖြင့် ထိုခေတ်က ရဟန္တာဟု ကျော်ကြားသော ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလနှင့် ပညာနေတ္တိ ဝိပဿနာကျမ်းပြု ဖိုလ်ဝင်တောင် ဆရာညွန့်တို့ ဟောပြောသောတရားများကို ကြားနာခွင့်ရရှိခဲ့ခြင်း၊ လယ်တီဆရာတော်၏ ဒီပနီကျမ်းတချို့ကို ဖတ်ရှုခဲ့ရခြင်းတို့ကြောင့် မောင်ဖိုးသက်မှာ ဘာသာရေးအခြေခံ အတော်အသင့် ပြည့်စုံလေသည်။

သို့သော်လည်း ထိုသို့ အစစချောမွေ့နေသောအချိန်တွင် မမျှော်လင့်သော ကြမ္မာဆိုးတစ်ခုက မောင်ဖိုးသက်တို့ မိသားစုနှင့်တကွ ဖျော်ဘွယ်ကြီးရွာတစ်ရွာလုံးကို ဝင်ရောက်မွှေနှောက်ခဲ့သည်။ ထိုကြမ္မာဆိုးမှာ တခြားမဟုတ်။ ကာလဝမ်း ရောဂါပင်ဖြစ်၏။ ကာလဝမ်းရောဂါ ကျရောက်လာသဖြင့် ရွာသူရွာသား အမြောက်အများ သေကြေပျက်စီးကြရာတွင် မောင်ဖိုးသက်တို့မိသားစုမှာ အထိအနာဆုံး ဖြစ်ခဲ့သည်။ မမျှင်၏အစ်မ မခင်တို့လင်မယားနှင့်အတူ တူမလေး မချစ်မြိုင်၊ ကိုဖိုးသက်၏ သမီးလေး မလှညွန့်ပါ ဝမ်းရောဂါထဲသို့ ပါသွားခဲ့ကြရရှာသည်။

လယ်တီဆရာတော်နှင့် ဆရာသက်

အသက်သုံးဆယ်ကျော်မျှသာ ရှိသေးသော ကိုဖိုးသက်မှာ မိမိလက်တွင်း၌ မချိမဆန့် အသက်ပျောက်သွားခဲ့ရသည့် တစ်ဦးတည်းသောသမီးလေး မလှညွန့်အတွက် အကြီးအကျယ် စိတ်ထိခိုက်သွားသည်။ လအတော်ကြာမျှ သောကဝေဒနာကို မဖြေနိုင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ရက်လညောင်း၍ မိမိစိတ်ကို အသင့်အတင့် ဖြေနိုင်သောအခါတွင်မူ ကိုဖိုးသက်မှာ ဖျော်ဘွယ်ကြီးရွာ၌ နေလိုစိတ်မရှိတော့ချေ။ ထို့ကြောင့် ဇနီးမမျှင်နှင့် ကျန်မိသားစုများအား အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပြီး ဖျော်ဘွယ်ကြီးရွာမှ

ထွက်လာခဲ့လေသည်။

မောင်ညို ခေါ် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို အဖော်ပြုလျက် ရွာမှထွက်လာသော ကိုဖိုးသက်သည် မြန်မာပြည် တောတောင်ဒေသ အနှံ့အပြားသို့ လှည့်လည်လျက် သောကငြိမ်းအေးကြောင်းတရားကို ရှာဖွေသည်။

ရှေးဦးစွာ ဖိုလ်ဝင်တောင် ဆရာညွန့်ထံသို့ ရောက်၍ အာနာပါန ရှုမှတ်နည်းကို ရရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် ညောင်လွန့်ဆရာတော်၊ အင်းမကြီးတောရဆရာတော်၊ ရွှေမြို့ဥဒေါင်းတောင် ဆရာတော်၊ သေကျွတောင်ဆရာတော်ဦးတိလောက စသည့် ပဋိပတ္တိအကျော် ဆရာတော်များထံသို့လည်း ခိုဝင်ဆည်းကပ်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးကား လယ်တီဆရာတော်ဖြစ်လေသည်။

ကိုဖိုးသက်သည် လယ်တီဆရာတော်ထံ၌ (၇)နှစ်မျှ အနီးကပ်ဆည်းကပ်နေထိုင်လျက် ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို အားထုတ်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်၏ ဆုံးမဩဝါဒများကို အလေးအနက် နာယူမှတ်ထားခဲ့သည်။

ဤသို့လျှင် အိုးပစ်အိမ်ပစ်ဘဝဖြင့် ကိုဖိုးသက် တရားရှာခဲ့သည်မှာ (၁၃)နှစ်မျှ ကြာမြင့်သွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်ကာလအတွင်း ဆရာသမား သူတော်ကောင်း ပညာရှိတို့၏ ဆုံးမဩဝါဒများကို မပြတ်မလပ် ကြားနာခဲ့ရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တရားအသိ ထိုက်သင့်သလောက် တိုးပွားလာခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကိုဖိုးသက်၏ သောကဝေဒနာမှာ သိသိသာသာကြီး လျော့ပါးသွားခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုဖိုးသက်သည် အဖော်ဖြစ်သူ မောင်ညိုနှင့်အတူ လယ်တီဆရာတော်အား ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး ဇာတိချက်ကြွေမွေးရပ်မြေဖြစ်သော ပျော်ဘွယ်ကြီးရွာသို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

ပျော်ဘွယ်ကြီးရွာသို့ ရောက်သောအခါ အိမ်သို့သွားလိုစိတ်မရှိသေးသဖြင့် ကိုဖိုးသက်နှင့် မောင်ညိုတို့သည် ရွာထိပ်ရှိ ဓမ္မာရုံဇရပ်၌ ယာယီသဘောဖြင့် စတည်းချနေကြသည်။ ထိုဓမ္မာရုံမှာ တစ်ချိန်က ကိုဖိုးသက်တို့မိသားစု ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သော ဇရပ်ဖြစ်၏။

ကိုဖိုးသက်သည် ရောက်မဆိုက်မှပင် ဓမ္မာရုံအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်အား သွားရောက်ဦးတိုက်သည်။ ထိုအခါ ရုပ်ပွားတော်ကိန်းဝပ်ရာပလ္လင်မှ-

"၁၂၆၉ခု၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော်(၃)ရက် ပျော်ဘွယ်ကြီးရွာနေ အဖ ဦးသိန်း၊ အမိ ဒေါ်သူဇာ၊ သားဘုရားဒါယကာ ကိုဖိုးသက်၊ ဘုရားအမ မမျှင်၊ သမီး မလှညွန့်တို့ကောင်းမှု၊ သာဓုခေါ်စေသော်" ဟူသော ကမ္ဗည်းစာတန်းကို ခပ်မှားမှား တွေ့မြင်ရလေသည်။

ထိုအခါ ကိုဖိုးသက်မှာ ဝေဒနာဟောင်း ပြန်ထလာသည်။ သမီးလေး မလှညွန့်၏ မျက်နှာကို မြင်ယောင်လျက် မျက်ရည်များပင် စီးကျလာသည်။ သို့သော် ကိုဖိုးသက်သည် ချက်ချင်းဆိုသလို မိမိစိတ်ကို ပြန်၍ထိန်းလိုက်သည်။

"၁၃နှစ်တိုင်တိုင် တရားရှာခဲ့ပြီးမှ ခုလိုမျက်ရည်ကျရတာ မသင့်တော်ချေတကား" ဟု မိမိကိုယ်ကို မိမိ ဆုံးမလိုက်သည်။

ဆရာသက် တရားပြခြင်း

ထို့နောက် ကိုဖိုးသက်သည် ရုပ်ပွားတော်၏ရှေ့၌ပင် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လျက် အာနာပါနကို စူးစိုက်စွာရှုမှတ်နေသည်။ ယင်းသို့ ရှုမှတ်သောအခါ တဖြည်းဖြည်း သမာဓိအားကောင်းလာပြီး စောစောက ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် စိတ်သောကမှာလည်း တဒင်္ဂအားဖြင့် လျော့ပါးသွားသည်။ သို့သော် ကိုဖိုးသက်ကား ဤမျှဖြင့် မကျေနပ်ချေ။

"ဤသောက ဝေဒနာမျိုး နောက်ထပ်မပေါ်လာအောင် ငါအားထုတ်မှ ဖြစ်တော့မည်။" ဟု သန္နိဋ္ဌာန် ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဇနီးမမျှင်တို့ အိမ်သို့ နှုတ်ဆက်ရုံမျှပင် မသွားတော့ဘဲ မောင်ညိုနှင့်အတူ ဇရပ်မှာပင်ဖြစ်သလိုနေထိုင်လျက် တရားကို ဆက်လက်အားထုတ်သည်။

အာနာပါနဖြင့် သမာဓိနိုင်မြဲအောင် ထူထောင်ပြီး မိမိခန္ဓာကိုယ်မှ ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့၏ ဖြစ်ပျက်မှုများကို ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ထင်မြင်အောင် ရှုမှတ်သည်။ သို့အားဖြင့် မကြာမီကာလအတွင်း၌ပင် ကိုဖိုးသက်သည် ခန္ဓာကိုယ်တွေ့တရားကို လင်းလင်းချင်းချင်း ထိုးထွင်းသိမြင်ခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် ကိုဖိုးသက်သည် ရွာဦးဇရပ်မှာပင် ဆက်လက်နေထိုင်လျက် မရီးဒေါ်ရင် အပါအဝင် ရင်းနှီးသူ ၁၅ဦး ခန့်အား အာနာပါန အားထုတ်နည်းကို စတင်သင်ပြပေးသည်။ ယောဂီများအား တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် တရားစစ်ပြီး နေ့စဉ် တရားဟောသည်။ ကိုဖိုးသက်မှာ စာတတ်ပေတတ်တစ်ဦး မဟုတ်သော်လည်း သူဟောပြောသော တရားကား ရှင်းလင်း ပြတ်သားသည်။ ယောဂီများသာမက ယောဂီမဟုတ်သူများလည်း လာရောက်နာယူကြသည်။ တရားထိုင်သော ယောဂီများ မှာလည်း တိုးတတ်မှုရရှိ၍ များစွာကျေနပ်နှစ်သက်ကြသည်။

ကိုဖိုးသက်သည် သီတင်းဝါကျွတ်သောအခါ ယောဂီတချို့နှင့်အတူ လယ်တီဆရာတော်ထံ သွားရောက်ဖူးမြင်သည်၊ မိမိတရားပြပုံများကိုလည်း ဆရာတော်အား လျှောက်ကြသည်။ လယ်တီဆရာတော်က အကြိမ်ကြိမ်သာဓု ခေါ်တော်မူပြီး ဆက်လက်တရားပြရန် တိုက်တွန်းတော်မူသည်၊ မိမိအမြဲသုံးနေသော လက်ကိုင်တောင်ဝှေးကိုလည်း ဒကာသက်အား ချီးမြှင့်တော်မူလိုက်လေသည်။ ကိုဖိုးသက်သည် လယ်တီဆရာတော်ထံမှ ပြန်လာပြီးနောက် ဆရာတော်၏အားပေး တိုက်တွန်းချက်နှင့်အညီ တရားပြမှုကို တိုး၍ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အနီးပတ်ဝန်းကျင် ရွာများနှင့်တကွ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ လူများ အဆက်မပြတ် လာရောက်၍ ကိုဖိုးသက်ထံ၌ တရားအားထုတ်ကြသည်။ "ဆရာသက်ကြီး" ဟူ၍ လေးလေးစားစား အသိအမှတ် ပြုလာကြသည်။

ဆရာသက်ကြီးသည် ပျော်ဘွယ်ကြီးရွာ၌သာမက ရန်ကုန်၊ မြောင်းမြ၊ ရွှေကျင် စသော တခြားမြို့ ရွာများ၌လည်း တရားပြခဲ့သည်။ ပျော်ဘွယ်ကြီးရွာမှာ ရန်ကုန်မြို့နှင့်နီးသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့မှ အစိုးရအမှုထမ်းများနှင့် တခြားသူများလည်း ဆရာသက်ထံ မကြာခဏ လာရောက်ကြသည်။ နောင်အခါ၌ ဗွေစာရင်းမင်းကြီးဖြစ်လာမည့် ဦးဘခင်သည်လည်း တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆရာသက် ကွယ်လွန်ခြင်း

ဆရာသက်ကြီး၏ တပည့်တချို့သည် ဆရာကြီး အသက်ထင်ရှားရှိနေစဉ်ကပင် အာဇာနည်ကုန်း၌ ဟံသာဝတီ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနသို့ လာရောက်၍ တရားပြခဲ့သည်။ ဆရာကြီးသည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၇ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း (၁၄)ရက်နေ့ညတွင် ဗဟန်း ရေတာရှည်လမ်းဟောင်းမှ တပည့်ဖြစ်သူ ဦးအုံး၏နေအိမ်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ အသက်(၇၂) နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်သွားခြင်းဖြစ်၏။ ဆရာကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ကို အာဇာနည်ကုန်း၌ တပည့်ကြီးငယ်တို့က စည်းကားသိုက်မြိုက်စွာ သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြလေသည်။

နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်

ဤမျှအထိကား ဆရာသက်ကြီး၏ ဘဝဖြစ်စဉ် အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်လေသည်။ ဤဘဝဖြစ်စဉ်ကို ကြည့်လျှင် ဆရာကြီးသည် မိမိ၏ဘဝကို ပဋိပတ္တိအလုပ်၌ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်မျှ မြှုပ်နှံခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။

"ငါ့တပည့်ကြီး လူပေါင်းခြောက်ထောင်ထက်မနည်း တရားသိအောင် တရားပြပေးရမယ်" ဟူသော လယ်တီ ဆရာတော်၏ မိန့်ကြားချက်နှင့်အညီ ဆရာသက်ကြီးထံ၌ နည်းနိဿယခံ၍ တရားအားထုတ်သူပေါင်းမှာ ထောင်ဂဏန်း အထိပင် ရှိခဲ့လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ ဆရာကြီး၏ နည်းနိဿယနှင့်အညီ တရားပြနေသည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနများလည်း ယနေ့အထိ ရှိနေကြလေသည်။ ယင်းတို့မှာ

၁။ ပျော်ဘွယ်ကြီးရွာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာန

၂။ ရန်ကုန်မြို့ ဟံသာဝတီ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာန (အာဇာနည်ကုန်းမှ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သော ဌာနဖြစ်၏)

၃။ အင်းယားမြိုင်လမ်း အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပဋိပတ္တိလုပ်ငန်းဌာန၊

၄။ လယ်တီမူ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာန၊

3.7

International Meditation Centre
Inya-Myaing
(off University Avenue)

RANGOON

Personal Experiences of Candidates
(Buddhists and non-Buddhists)

1. **Statement by Mr. J. Van Amersfoort** and the **explanatory remarks** of Sithu U **Ba Khin.** 2. Statement by **Mr. H.L.B. Rajapaksa.**	Buddhist
3. **Letter from Dr. D. G. Vinod, M.A., Ph.D.** 4. **Letter from Mr. A.N David, B.Sc.** 5. **Letter from Mr. A. Muthia.**	**Non-Buddhist**

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံမှ သြဝါဒခံယူကာ ငွေစာရင်းမင်းကြီး ဦးဘခင်မှ ဦးဆောင်ဖွင့်လှစ်
ခဲ့သည်ဆိုသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအသင်း၏ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် အထောက်အထားမှတ်တမ်း

၅။ သံသရာ အေးရိပ်သာ (ကမာရွတ်စပယ်ခြံ)၊
၆။ မန္တလေးမြို့ မဟာဗောဓိ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာန၊
၇။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ငါးထပ်ကြီးဘုရားလမ်း၊ မေ့မဇာတိက ဝိပဿနာရိပ်သာ
စသည်တို့ဖြစ်၏။

ဆရာကြီးဦးဘခင်နှင့် ဦးဂိုအင်ကာ

အထက်ပါ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနတို့တွင် အင်းယားမြိုင်လမ်းမှ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပဋိပတ္တိလုပ်ငန်းဌာနကို ၁၉၅၃ခုနှစ်တွင် ငွေစာရင်းမင်းကြီး ဦးဘခင် တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ငွေစာရင်းမင်းကြီး ဦးဘခင်မှာ ဆရာသက်ကြီး၏ နည်းနိသ္သယကို အပြည့်အဝခံယူခဲ့သော တပည့်ရင်းတစ်ဦးဖြစ်၏။

အင်္ဂလိပ်စာကို ကျွမ်းကျင်စွာ ရေးသားပြောဆိုနိုင်သောကြောင့် ဦးဘခင်၏ ပဋိပတ္တိတရားဌာန၌ နိုင်ငံခြားသားအများအပြား လာရောက်တရားထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဆရာကြီးဦးဘခင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက်တွင် သူ၏ လက်ထောက်တပည့်များဖြစ်သော ဆရာမကြီးဒေါ်မြသွင်နှင့် ဆရာဦးချစ်တင်တို့က အင်္ဂလန်၊ ဩစတြေးလျ စသောနိုင်ငံများသို့ သွားရောက်၍ တရားပြခဲ့ကြသည်။ တစ်နေ့တခြား တိုးတက်အောင်မြင်မှုများ ရှိနေကြောင်းလည်း ကြားသိရပေသည်။

ဆရာကြီးဦးဘခင်၏ လက်ထောက်တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သော အိန္ဒိယအမျိုးသား ဦးဂိုအင်ကာမှာမူ ယခုအခါ ကမ္ဘာကျော် ဝိပဿနာဆရာကြီး ဖြစ်ပေသည်။ ၁၉၆၉ခုနှစ်တွင် ဘုံဘေမြို့၌ စတင်တရားပြခဲ့ရာ ယခုအခါ အိန္ဒိယနိုင်ငံအတွင်းရှိ မြို့ကြီးမြို့ငယ်တိုင်း၌ တရားဌာနနှင့် တရားစခန်းများ ဖွင့်လှစ်ပေးလျက်ရှိသည်။

အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်၊ ဩစတြေးလျ စသည့် အရှေ့အနောက် နိုင်ငံပေါင်းများစွာတို့၌လည်း သူ၏တရားဌာနများ ဖွင့်လှစ်ထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။ အထူးအားဖြင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ အကျဉ်းထောင်တို့၌ ဝိပဿနာတရားစခန်းများဖွင့်၍ ထောင်ပေါင်းများစွာသော အကျဉ်းသားတို့၏ ဘဝကို မြှင့်တင်ပေးနေသည်မှာ လွန်စွာအောင်မြင်လျက်ရှိကြောင်း ကြားသိရပေသည်။

ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာနှင့် သူလက်ထောက်တပည့်များထံ၌ တရားထိုင်ခဲ့ပြီးသော နိုင်ငံတကာ ယောဂီပေါင်းမှာ ယနေ့အထိ (ဤနေရာ၌ စာအုပ်ထုတ်ဝေသည့် ၁၉၉၄ခုနှစ်ကို သတိပြုစေလိုပါသည်။) သိန်းဂဏန်းကျော်နေပြီ ဖြစ်ပေသည်။ ဆရာကြီး ဦးဘခင်နှင့် ဦးဂိုအင်ကာတို့သည် ဆရာသက်ကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို အထူးတလည် ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ပြီး သူတို့နှစ်ဦး၏ အားထုတ်မှုကြောင့်ပင် ယခုအခါ ဆရာသက်ကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများ ကမ္ဘာသို့ ပျံ့နှံ့လျက်ရှိပေသည်။

(ယခုစာရေးသူဖော်ပြပေးလိုက်သော အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် သမိုင်းမှတ်တမ်းသည် လေ့လာလိုကြသော လူငယ်လူရွယ်များ ဖတ်ရှုနိုင်ကြစေရန်အတွက် ရှာဖွေဖော်ပြ ပေးလိုက်ရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်)

စာရေးသူအနေနဲ့ ဆရာကြီး ဦးဘခင်၊ ဆရာကြီးဦးကိုလေး၊ ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာ စသူတို့နှင့်ဆက်နွယ်နေသော သမိုင်းကြောင်းဆက်များကိုပါ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြစ်အောင် ဖြည့်သွင်းဖော်ပြပေးခဲ့သည်အပြင် အဆိုပါဆရာကြီးများနှင့်ပတ်သက်သည့် Movie_Clip မှတ်တမ်းများကိုပါ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ရသည့်အတွက် ယခုစာအုပ်နှင့်အတူပါရှိလာသော DVD ခွေတွင် အဆိုပါ ဆရာကြီးများအား မှတ်တမ်းတင်ထားသော Movie_Clip Files များကိုပါ ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပါသည်။

စာဖတ်သူများအဖို့ ဝိပဿနာတရားတော်နှင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ပုံများကို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအနှံ့အပြားသို့ ပျံ့နှံ့အောင် ဆောင်ရွက်နေခဲ့ကြသော ကျေးဇူးရှင်ဆရာကြီးများ၏ သမိုင်းကြောင်းဆက်မှတ်တမ်းများနှင့် တချို့သော သမိုင်းမှတ်တမ်းကြောင်းဆက်များကိုပါ တွေ့ရှိမှတ်သားပြီး အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာရရှိခဲ့သည် ဆိုငြားအံ့သော် စာရေးသူ ပြုစုရှာဖွေထည့်သွင်းရကြိုးနပ်ပြီ ဟုသာ ဝမ်းမြောက်ရပေလိမ့်မည်။

■

အခန်း-၃၇

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝေးလျက်နှင့်နီး တရားတော်

ဦးချစ်တင် - ဒါ ဆရာကြီး ဦးဘခင်ရဲ့ တပည့်တွေပါဘုရား။
နိုင်ငံခြားသား၊ နိုင်ငံခြားသူ (၁၅) ယောက်ပါဘုရား။

ဒီနေ့ဟာ ဆရာကြီးဦးဘခင်ရဲ့ ငါးနှစ်မြောက် ကွယ်လွန်တဲ့နေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေ့ သံဃာတော် (၅၀) အရုဏ်ဆွမ်း ကပ်ပါတယ်။ ဆရာကြီးရဲ့တပည့် (၁၅၀) ခန့် ပင့်ဖိတ်ပါတယ်ဘုရား။ နိုင်ငံခြားသားတွေကလည်း (၇) ရက် လာနိုင်ပါတယ်။ (၇) ရက် တရားထိုင်ကြတယ်။ ပြီးတော့ ပြန်သွားကြတယ်။ နောက် တစ်ခေါက် ပြန်လာကြတယ်။ တချို့ဆို ဒုတိယခေါက် ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ လာကြပါဦးမယ်။ တတိယအခေါက်အနေနဲ့ လာတုန်းမှာ ဆရာကြီး အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ကြုံပါတယ်။

တချို့က အမေရိကန်၊ တချို့က အင်္ဂလန်၊ တချို့က ပြင်သစ်၊ တချို့က နယူးဇီလန်၊ တချို့က ဩစတြေးလျ လူမျိုးစုံပါ။ မလေးရှားကလည်း တစ်ယောက်ပါ သေးတယ်။

ဆရာတော် - ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်ကနဲ့ တူတာဗျ။ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်ကလည်း
ဘုရားရှင်ထံမှောက် အချိန်တစ်ခုမှာ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ရောက်လာကြတာ။

တစ်နိုင်ငံတည်း၊ တစ်မြို့တည်း၊ တစ်ရပ်တည်းက မဟုတ်ဘူး။ နိုင်ငံပေါင်းစုံ၊ သူတော်ကောင်းပေါင်းစုံ၊ တစ်ပြိုင်နက်တည်းရောက်လာ ဘုရားရှင်အသရေတော် ကြည်ညိုရတော့ ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာမှ အားမရ မရောင့်ရဲနိုင်ကြဘူး။ စိတ်အားဖြင့် ကြည်ညိုပြီးတော့ ပူဇော်ခြင်းပြုကြတာ။ မဟာကရုဏာရှင်ဖြစ်တဲ့ အားလျော်စွာ အစဉ်သနားလို့ ညွှန်ကြားဆုံးမတော်မူတာကို ရကြ။ "သောဝစဿတာ"ဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံပြီးတော့ လိုက်ပါတော့။ အခါမလင့် ဆိုက်လာ။ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တ၍ ရည်မှန်းထားတာတွေ ပြီးစီးအောင်မြင်လို့ နိဗ္ဗာန်ကို စံဝင်ကြွသွားတော်မူကြတာ၊ မှတ်သားလို့ မကုန်နိုင်အောင် များပါတယ်ဗျာ။

အခုလည်းပဲ အချိန်နဲ့အခါ ဘဝညီတယ်။ ရှေးအရှင်တွေလို အရယူမယ်။ မြင့်မြတ်တဲ့ ဆန္ဒတွေ တစ်ပြိုင်နက်တည်းဖြစ်လို့ စေတီရင်ပြင်၊ ဗောဓိရင်ပြင် ရောက်လာ၊ ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူတဲ့ သာသနာတည်မှုကို အမြင်များပြီးတော့ လိုတာမှမရှိရအောင် ပြုကြ။ အစဉ်သနားလို့ ညွှန်ကြားဆုံးမတော်မူရတာ။ သောဝစဿတာဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံပြီးတော့ အချိန်အချည်းအနှီး မဖြစ်ရအောင် စိစစ်ကာ အသီးသီးဆောင်ကြတာ၊ ဆောင်နိုင်ကြတာ ဝမ်းမြောက်ကြ။

ဆရာတော် - နားလည်ကြရဲ့လား မရဘူးထင်တယ်။ ဒကာကြီးက နားလည်တယ်။ အေး…အေး…ကောင်းပါတယ်။

ဦးချစ်တင် - တစ်ယောက်ကတော့ နားလည်ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော် - တစ်ယောက်နားလည်တယ်ဆိုရင် ဘုရားဆုံးမတော်မူတာတွေကို နားလည်အောင် အားလုံးကို ပြောပြတော့ အစီးအပွားတွေ များနိုင်တာပေါ့လေ။ ဘယ်နိုင်ငံက ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးက မြန်မာလို သွက်သွက်ပြောနိုင်တာတုန်း။ (နားလည်သော ဒကာကြီးကို ညွှန်ပြကြသည်)

ဆရာတော် - ဩော်… ဒကာကြီးကတော့ ငါတို့ပြောတာ နားလည်တယ်။

ဒကာ - နည်းနည်းနားလည်ပါတယ်။

ဆရာတော် - နည်းနည်းနားလည်တယ်။ နည်းနည်းနားလည်လည်းပဲ ဘုရားဆုံးမတော်မူတာဟာ မနည်းတော့ပါဘူးဗျာ။ သံသရာ တစ်လျှောက်လုံး တောင့်တပြီးတော့ နေတာတွေရှိတယ်။ ဘာတွေတုန်းဆိုတော့ ပစ္စုပ္ပန်လည်း ချမ်းသာချင်တယ် ဟုတ်ကဲ့လား။ အားလုံး တောင့်တတယ်မဟုတ်လား၊ တောင့်တတယ်နော်။ ပစ္စုပ္ပန် ချမ်းသာက ဘာတုန်း။ အခုချက်ချင်း ချမ်းသာတာ။ သံသရာချမ်းသာက ဘာတုန်း။ သံသရာ ကျင်လည်ရတာ။ အိုရ၊ နာရ၊ သေရတာ၊ ပြီးတော့ ဆင်းရဲတယ်။ အိုမှု၊ နာမှု၊ သေမှုတွေကို အကုန်ကြောက်ကြတာ။ ဟုတ်ကဲ့လား ကြောက်တော့ ဒီဆင်းရဲတွေနဲ့ မနေချင်ဘူး။ မနေချင်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်ချင်တာလဲဆိုတော့ ဒီဆင်းရဲတွေ မရှိတဲ့နေရာ၊ ဒီဆင်းရဲတွေမရှိလို့ ချမ်းသာတဲ့နေရာ၊ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ။ အိုမှု၊ နာမှု၊ သေမှု၊ ဒါတွေမရှိတော့ အလုံးစုံ ဒုက္ခတွေ ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်။ ဒါကို တောင့်တတာဗျ။ တောင့်တတဲ့အတိုင်း ဘုရားရှင် အဆုံးအမရလို့ လိုက်ပါတော့ အကုန်လုံး ပြီးစီးအောင်မြင်ကြရတယ် မဟုတ်လား။ အေး… ဒါကြောင့်မို့လို့ ယခုလည်း နည်းနည်းလေးပေမဲ့ ဆုံးမတော်မူတာရလို့ လိုက်ပါပြီဆိုတော့ စိတ်နှလုံးအလိုတောင့်တမှု ပြီးတာကတော့ နည်းပါ့မလားဗျာ။ (မနည်းပါဘုရား)

ဆရာတော် - အေး… အေး… နည်းနည်းလေးသာပြောလိုက်။ အကုန်နားလည်လိမ့်မယ်။ နားလည်လို့ လိုက်ပါပြီ ဆိုလို့ ရှိရင် ချမ်းသာတွေ ရတာတွေဟာ တစ်လောကလုံးကြီးဟာ အကုန်မရနိုင်ဘူးလားဗျာ။ နည်းနည်းလေးပေမဲ့ လိုချင်တာ အကုန်မပြီးဘူးလား။ ပြီးတာပေါ့ဗျာ။ ပြောတာ ကြားကြရဲ့လား။ အဲဒီလို ငါတို့ဘုရားရှင် ရှေး လက်ထက်တော်က အခုလိုပဲ။ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာ သံသရာချမ်းသာ တောင့်တလိုချင်ကြသလို တစ်ခါတည်း ရချင်ပြီးတော့ ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူတဲ့အချိန်မှာ လိုက်ရှာနေကြတာပေါ့ဗျာ။ ဘယ်သူများတုန်းဆိုပါရင် တစ်လောကလုံးကြီးပေါ့လေ။ သွက်လက် ဖျတ်လတ်တယ်ဆိုတဲ့ဟာတွေက ငါတို့ဘုရားရှင် တပည့်သား အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဧတဒဂ်ရာထူးတွေနဲ့ရတဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တရာတို့၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၊ ဒါတော့ ဒကာကြီး သိတယ်မဟုတ်လားဟင်။ ဟုတ်တယ်ဗျာ။ သူက လိုက်ရှာတာ လိုက်ရှာတော့ ဘုရားရှင်ဆုံးမတော်မူတာ ဆောင်လို့ကိစ္စပြီးစီးတဲ့ အရှင်နဲ့ တွေ့ကြသကိုးဗျာ။ တွေ့တော့ မြင်တယ် သိတယ်ဗျာ။ ငါရှာတဲ့တရား ဒီအရှင်မှာ ရှိတယ်တဲ့ဗျာ။ ပြီးတော့ ဆည်းပူးထားတဲ့ ပါရမီတွေကလည်း လုံလောက်ပြည့်စုံတာကိုးဗျာ။ ဆည်းကပ် ရမယ့်အချိန်အခါ အလုံးစုံပြုရမယ့် ဝတ္တရားတွေ စုံလင်စွာ သူတို့ကတော့ တတ်ပြီးသားတွေကို။ ဒီတော့ အချိန်မဟုတ်တော့ အသာလေး အစဉ်မပျက်အောင် လိုက်ပြီးတော့နေတာ။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတဲ့ နေရာရောက်ပြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးတော့ ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ သူပြုရမယ့်ဝတ်တွေ အကုန်သိပြီးတော့ ပြုတာဗျာ။ ပြီးတော့မှ ချမ်းသာစွာ သီတင်းသုံးတဲ့အခါကျတော့မှ လျှောက်ပတ်တဲ့နေရာမှာ နေပြီးတော့ လျှောက်ထားတာဗျာ။ ဒီတော့ အရှင်မြတ်က ဘာတုန်းဆိုတော့ ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူတာတွေကတော့ သူလိုက်နာလို့ သိတော့ ပြွမ်းတီးလိမ္မာတာပေါ့။ သို့သော်လည်း သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ ဓလေ့ထုံးစံအားလျော်စွာ သိတဲ့အတိုင်း ပြောတာ။ “ငါတော့ ရဟန်းပြုတာက မကြာသေးဘူးဟဲ့ နည်းနည်းလေးသာ ပြောတတ်သေးတာတဲ့” သို့ပေမဲ့ အရှင်မြတ် များမှာတော့ လိုက်နာလို့ ဆိုက်လာတော့။ ဘာတုန်း နည်းပါ့မလား။ သိထားတာက နည်းပါ့မလား။ အရှင် သာရိပုတ္တရာ ပညာအရာမှာ ဧတဒဂ်ရတဲ့ အရှင်က ဘာပြောသတုန်းဆိုတော့ “များများကြီး မလိုချင်ပါဘူးတဲ့

နည်းနည်းလေးပါ'' တဲ့ဗျ။ ဒီတော့ ဘုရားဆုံးမတာကို နည်းနည်းဟောတာဗျ။ ဘယ်လောက် နည်းသလဲ ဆိုတော့ တစ်ဂါထာ တစ်ဂါထာတောင်မှ မပြည့်စုံသေးဘူးဗျ။ သူက ကြားရတဲ့အခါ ကြားတော့ သိပါတယ်ဗျ။ တော်လောက်ပါပြီတဲ့။ သိတယ်တဲ့ဗျ။ နည်းနည်းဆိုသူက အကုန်သိတာ ဘုရားဆုံးမတာတွေ အကုန် သိတာ သူက ဒီလောက်နဲ့ပဲသိတာ။ နည်းနည်းလေး ကြားလိုက်ရတာနဲ့ပဲ နည်းနည်းလေး သိတာလားဗျ။ (မဟုတ်ပါဘုရား)။

ဘယ်လောက်သိသွားတာတုန်း။ အကုန်စလုံး နေရာကျသွားတာ ကြားကြရဲ့လားဗျ။ အခုလည်း ဒကာကြီးက နည်းနည်းတော့ တတ်တယ်ဆို။ အဲဒီလို တတ်လို့ရှိရင် နည်းနည်းလေးပဲဟော ဟုတ်ကဲ့လားဗျ။ ငါတို့ ကတော့ ဘုရားဆုံးမတာတွေကို ငါတတ်သလို ပြောတတ်တာဗျ။ ဒကာကြီးတွေလိုတော့ မပြောတတ်ဘူး။ ဒကာကြီးတွေ အချင်းချင်းတော့ မှန်မှန်ပြောတတ်ကဲ့လား။ ပြောတတ်မှာပါ။ ပြောတတ်လွန်းလို့ သူတို့မှာလည်း အကုန်စလုံး ဆည်းပူးခဲ့တဲ့ ပါရမီဂုဏ်တွေက လုံလောက်ပြည့်စုံတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သူတို့ တစ်နိုင်ငံတည်း မဟုတ်ဘူး။ လာကြတာ ဒီနေရာနဲ့ဆိုရင် နီးရဲ့လား။ (မနီးပါဘုရား)

နောက်ကဆည်းပူးခဲ့တဲ့ ပါရမီဂုဏ်တွေ ပြည့်စုံလုံလောက်ပြီ ဖြစ်တာကြောင့်မို့ အခုဒီနိုင်ငံသို့ အချိန်တစ်ခု တည်းမှာ တစ်ပြိုင်နက် ရောက်လာကြတာဗျ။ ကြားကြရဲ့လား။ (မှန်ပါ့ဘုရား)

ရောက်တော့ ရောက်ရုံမက ဘုရားဆုံးမတာတွေကို ဆုံးမတဲ့အတိုင်း အဆုံးအမလို့ သိလွယ်၊ သိလွယ်တော့ တို့ဘုရားဆုံးမတာကို သိသလောက် သူတို့ရကြတယ်မဟုတ်လား။ ဘုရားဆုံးမတာ ရကြတော့ မှတ်မိရုံနဲ့ သာယာနေတာလား။ မနေကြဘူးဗျ။ ဘာလုပ်တုန်းဆိုတော့ သူတို့ လိုချင်တာရအောင် ရလောက်တဲ့ ဝီရိယ တွေနဲ့ ထူထောင်တော့ ဝီရိယိဒ္ဓိပါဒ်က ဝီရိယအရှင်သခင်ရဲ့ထံမှာ ဆိုက်လာတော့ သိကြတယ် မဟုတ်လား။ (သိပါတယ်ဘုရား)

ဒကာ - သူက အခုဆိုရင် ကိုးကြိမ်မြောက်ပါဘုရား။

ဆရာတော် - ဘယ်သူတုန်း။

ဒကာ - သူပါ ဘုရား။ ဒါပါနဲ့ဆို ဆရာတော်ကို ဒုတိယအကြိမ် ဖူးမြင်တာပါဘုရား။

ဆရာတော် - ဟုတ်ကဲ့လား။ ဒကာကြီးများ (ဦးဘခင်) ရှိတုန်းက ရောက်တာလား။

ဒကာ - မရှိမှ ရောက်တာပါဘုရား။

ဆရာတော် - မရှိမှရောက်တာ။ ဪ... အရင်တုန်းက ရှိတုန်းကရောက်တဲ့ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေလည်း ပါတယ်မဟုတ်လား။

ဒကာ - ပါပါတယ်ဘုရား။ သူက တပည့်တွေနဲ့ပါဘုရား။ ဂျာမဏီမှာမွေးပြီး အခု အမေရိကမှာ ဆရာကြီးရဲ့ အဆုံးအမ ကို ခံယူပြီးတော့ တရားပြနေပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော် - အေး... အေး... ကောင်းပါ့ဗျာ။

ဒကာ - ဒီအမျိုးသမီးကတော့ အရင်တစ်ခေါက်ကတည်းက ဆရာတော်ဘုရားဆီ ဖူးမြင်ချင်ပါတယ် လိုက်ပို့ပါဆိုလို့ တပည့်တော်တို့က လိုက်ပို့တာပါ။ သူက ပြင်သစ်က (၆၄) နှစ် ရှိပါပြီဘုရား။

ဆရာတော် - ဒါဆို ဆည်းပူးခဲ့တဲ့ ပါရမီတွေက ပြည့်စုံလုံလောက်ကြတာဗျာ။ ပြောတာ ကြားရဲ့လား။ ဒါကြောင့်မို့ ဝေးနေပေမဲ့လို့လည်း ငါဘုရားဆုံးမတော်မူတာကိုရလို့ လိုက်ပါမယ်ဆိုရင် ငါဘုရားနဲ့အတူ သီတင်းသုံးရတာနဲ့ တူတယ်တဲ့။ အင်း ငါဘုရားနဲ့နီးပြီး သင်္ကန်းအစွန်းကို ကိုင်ထားပေမဲ့လို့ ငါဘုရား ဆုံးမတော်မူတာကို မလိုက်ပါရင် ငါဘုရားနဲ့ စကြဝဠာ ကွာခြားတယ်တဲ့။ ဝေးတယ်တဲ့ဗျ။ ပြီးတော့ သူတို့ပြောတာ ဘယ်နိုင်ငံ၊ ဘယ်နိုင်ငံဆိုတော့ ဝေးတာပဲ။ ဝေးပေမယ့် ဘုရားရှင်နဲ့ ဘယ်နဲ့တုံး။ ဝေးသလား။ (မဝေးပါဘုရား) လိုက်ပါ ကျင့်သုံးတော့ ဘုရားရှင်နဲ့ ဝေးသလား (မဝေးပါဘုရား) မဝေးဘူးဗျ။ ကြားလား။ ဒီတော့ ဆုံးမတော်မူတာ ရလို့ လိုက်ပါကြတော့ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တောင့်တလာတာတွေ ရှိတယ်။ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာ၊ သံသရာ

ချမ်းသာ နှစ်ဖြာတောင့်တတဲ့အတိုင်း ဆုံးမတာရလို့ လိုက်ပါတော့ ပြီးစီးအောင်မြင်ကြတယ်။ ဘုရားရှင် ရွှေလက်ထက်တော်က နိဗ္ဗာန်စံဝင်ကြွသွားတော် မူကြတာ မှတ်သားပြီးတော့ မကုန်နိုင်အောင် များတယ်ဗျာ။ ခုလည်းပဲ အချိန်အခါနဲ့ ဘဝညီမျှလို့ စေတီရင်ပြင်၊ ဗောဓိရင်ပြင်မှာ နိုင်ငံပေါင်းစုံက မြို့ပေါင်းစုံ၊ သူတော်ကောင်း ပေါင်းစုံတွေဟာ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ရောက်လာပြီးတော့ အစဉ်သနားလို့ ညွှန်ကြားဆုံးမတာကို "သောဝ စသတော" ဂုဏ်နဲ့ပြည့်စုံကာ ကိုယ်မှန်းထားတဲ့အတိုင်း ပြီးလောက်တဲ့ ဝီရိယတွေနဲ့ ထူထောင်ကာ အသီးသီး ဆောင်နိုင်ကြတာ ဝမ်းမြောက်ကြ။

သာဓု… သာဓု… သာဓု…

◆

အခန်း-၃၈

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် ကြွရောက်တော်မူသည့် ခရီးစဉ်မှတ်တမ်းများ

စာရေးသူအနေနဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် မှတ်တမ်းမှတ်ရာများမှန်သမျှကို ရှာဖွေ၍လေ့လာခဲ့ပါသည်။ အဓိကအားဖြင့် စာရေးသူသည် သိချင်မိသည်မှာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအနေနှင့် ကြွရောက်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံတနံတလျား ကြွရောက်တော်မူပြီး တရားရေအေးတိုက်ကျွေးခဲ့သည့် မှတ်တမ်းမှတ်ရာများကို အတတ်နိုင်ဆုံး လေ့လာမှတ်သားပြီး ပြုစုရေးသားခဲ့ပါသည်။

ထိုအချက်များ ရှာဖွေစဉ်ကာလတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေစဉ်ကာလထဲတွင်ပင် ရေးသားပြုစုထုတ်ဝေသော

အသျှင်သူရိယ(ထန်းတပင်မြို့မ) ရေးသားသည့် **မှေမညူရီကထာများ** စာအုပ်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ အသျှင်သူရိယသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အထံတော်တွင် လာရောက်ပြီး ဆည်းကပ်နေထိုင်သွားသော တပည့်ရင်းတစ်ယောက်ဟုလည်း တချို့က ဆိုကြပါသည်။ တချို့ကလည်း ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူစဉ်တွင် လိုက်ပါလေ့ရှိသူဟုလည်း ဆိုကြပါသည်။

သို့သော် စာရေးသူအနေနဲ့မှ ထိုအချက်များထက် ထူးခြားမှုတစ်ခုကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အကြောင်းမှာ စာရေးသူအသျှင်သူရိယ(ထန်းတပင်မြို့မ) ပြုစုသော စာအုပ်ထွက်ရှိလာသောအခါတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ

“ဟဲ့ ဟဲ့ အဲဒီ စာအုပ်တွေကို ပြန်သိမ်းကြဟဲ့ ပြန်သိမ်းကြဟဲ့”

ဆိုကာ ပြန်သိမ်းကြစေကြောင်းကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် အဆိုပါ အသျှင်သူရိယ(ထန်းတပင်မြို့မ) ရေးသားသော **မှေမညူရီကထာများ** စာအုပ်သည် မည်သည့်နေရာတွင်မဆို တွေ့မြင်ရခြင်းမရှိဘဲ ပျောက်ကွယ်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။

စာရေးသူကို ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍာလ(အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်း) မှ ဒါနပြုလိုက်သဖြင့် အဆိုပါစာအုပ်အပြင် ၁၉၈၀၊ ဇွန်လတွင် ထွက်ရှိထားသော ဆရာလူမင်းဟန် (ပျဉ်းမနား) ရေးသားသော **ဝေဘူဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိနှင့်ကွင်းဆက်များ** စာအုပ်ကိုပါ လက်ခံရရှိခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါစာအုပ်များသည် နေရာတော်တော်များများတွင် ပျောက်ကွယ်နေပါပြီ။

သို့သော် စာရေးသူအနေနဲ့ အဆိုပါ **မှေမညူရီကထာများ** စာအုပ်အပြင် ဆရာလူမင်းဟန်(ပျဉ်းမနား) ရေးသားသော စာအုပ်များကိုပါ သေသေချာချာ ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ပါသည်။

အချို့အားလျှင် အားသလို ထပ်ကြိမ် တစ်လဲလဲ လေ့လာကြည့်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာလူမင်းဟန်သည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတွင် သွားရောက်တရားအားထုတ်ခဲ့ဖူးပြီး သေသေချာချာ ကိုယ်တွေ့များကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီး ရေးသားပြုစုထားသော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဗေဒင်၊ လက္ခဏာအမြင်နှင့်ပါ သုံးသပ်ရေးသားခဲ့သော စာအုပ်တစ်အုပ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူ သေသေချာချာ သုံးသပ်လေ့လာဖတ်ရှုခဲ့ပါသည်။

ထို့ထက်ပိုပြီး ကျေးဇူးတင်စရာကောင်းသည်မှာ အသျှင်သူရိယ(ထန်းတပင်မြို့မ)ရေးသားသော **ဓမ္မမဉ္ဇူရီကထာများ** စာအုပ်တွင်မူ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူခဲ့သော ခရီးစဉ်မှတ်တမ်းများကို သေသေချာချာ လေ့လာတွေ့ရှိရသဖြင့် ဝမ်းသာအားရပြီး မှီငြမ်းပြီး ပြုစုပေးခဲ့ပါသည်။ မည်သို့သော အကြောင်းချင်းရာများကြောင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင် ပြန်လည်ကာသိမ်းဆည်းစေခဲ့သည်ဆိုသော စာအုပ်ဖြစ်သည် မသိရသော်လည်း စာရေးသူအနေနဲ့ ကွယ်ပျောက်လုနီးနီးဖြစ်နေသော မှတ်တမ်းမှတ်ရာတချို့တွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိတော့သည့် နယ်မြို့ငယ်လေးများတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူစဉ် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် တရားတော်မှတ်တမ်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မှတ်သားတွေ့ရှိရပါသည်။

အဆိုပါ **ဓမ္မမဉ္ဇူရီကထာများ** စာအုပ်တွင်မူ အဓိကအားဖြင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အနယ်နယ်အရပ်ရပ်တွင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို

ပဲခူးမြို့ ဒေသနာစရဏဝိဇ္ဇာ
ဝါးခယ်မ ဓမ္မမဉ္ဇူရီကထာ
လမုတ္တာမြို့ ပမာဒနှင့်အပ္ပမာဒ

စသဖြင့် အခန်းငယ်များခွဲပြီး ရေးသားပြုစုထားပါသည်။ မည်သို့သောအကြောင်းချင်းရာများကြောင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ သိမ်းဆည်းခိုင်းခဲ့သည် မသိသော်လည်း ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး နိုင်ငံအနှံ့အပြား ကြွရောက်တော်မူသည့် သမိုင်းကွင်းဆက်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် စာရေးသူအနေနဲ့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိပါသည်။

နောက်အချက်တစ်ချက်လည်း ရှိပါသေးသည်။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သက်တော်ထင်ရှားရှိနေစဉ်ကာလ၌ ထေရုပ္ပတ္တိကို ပြုစုရန်လာရောက်လျှောက်ထားကြသောသူများကို ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ခြင်းမရှိဟုလည်း သိရှိရပါသည်။

ထိုအချက်ကြောင့်ပင်လျှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ အသျှင်သူရိယ(ထန်းတပင်မြို့မ) ရေးသားသော စာအုပ်ကို ပြန်လည်ကာ သိမ်းဆည်းခိုင်းခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါသည်။ မှားယွင်းသော အချက်အလက်ပါဝင်သောကြောင့်လည်း ဟုတ်ဟန်မတူပါ။

စာရေးသူ လေ့လာတွေ့ရှိရသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူသော သမိုင်းမှတ်တမ်းများကို အပြည့်စုံဆုံးဖြစ်အောင် ရေးသားပြုစုခွင့်ရသည့်အတွက် စာရေးသူအနေနှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိပါသည်။

■

အခန်း-၃၉

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူသည့် ခရီးစဉ်မှတ်တမ်းများ

၁၃၁၅ခု၊ တခူးလဆန်း (၆)ရက်၊ ၁၉၅၃ခု၊ ဧပြီလ (၉)ရက်နေ့မှ အစပြုပြီး ရွှေဘို အောင်မြေကျောင်းတိုက်ကြီးမှ အစပြု၍ ခရီးစဉ်ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူရာတွင် အသျှင်သုရိယ(ထန်းတပင်မြို့မ) သည် ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် လိုက်ပါဟန်တူပါသည်။ ထို့ကြောင့် မှတ်တမ်းမှတ်ရာ ပြုစုထားဟန်ရှိပါသည်။

ထိုမှတ်တမ်းများအရ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အသျှင်သုရိယ (ထန်းတပင်မြို့မ)၏ ရေးသားမှုအရ **ဝေဘူလဆရာတော်ဘုရားကြီး**ဟု ခေါ်ဝေါ်ရေးသားပြုစုထားပါသည်။

မန္တလေး၊ ရန်ကုန်၊ ဝါးခယ်မ၊ လပွတ္တာ၊ မြောင်းမြ၊ ပုသိမ်၊ ပဲခူး စသည့်မြို့များသို့ ကြွရောက်တော်မူပြီး အဆိုပါ မြို့ရွာအသီးသီးမှလည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ပင့်ဆောင်နိုင်ရေးအတွက် ပင့်ဆောင်ပူဇော်ရေးအဖွဲ့များ ဖွဲ့ကြပြီးလျှင် ရန်ကုန်မြို့သို့ လာရောက် ပင့်ဆောင်ကြသည်ဟုလည်း မှတ်သားသိရှိရပါသည်။

ထိုခေတ်ထိုကာလကပင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံးတော်မူရာ အင်ကြင်းပင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်ကြီးသို့

ရွှေဘို၊ ခင်ဦး၊ ရေဦး၊ ထန်းတပင်၊ စီးကုန်း၊ ကန့်ဘလူ၊ ကောလင်း၊ ဝန်းသို၊ ထီးချိုင့်၊ ကသာ စသည့် မြို့ရွာများမှနေ၍ လာရောက်ပြီး ပူဇော်ကြကြောင်းကိုလည်း သိရှိမှတ်သားရပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူရာခရီးစဉ်တစ်လျှောက် မန္တလေးမြို့တွင် ဆွမ်းကပ်လှူပူဇော်လှူဒါန်းသည်ကို လက်ခံရရှိပြီး ကြွရောက်တော်မူရာတွင် ပျဉ်းမနားဘူတာတွင် ညအိပ်ရပ်နားကြရသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။

ထိုသို့ပျဉ်းမနားဘူတာတွင် ညအိပ်ရပ်နားစဉ် ရထားဘူတာကွင်းကြီးထဲ၌ပင် တရားဒေသနာများကို ဟောကြားချီးမြှင့်တော်မူသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ နံနက်လင်းလျှင်လည်း ဝေဘူဆရာတော်ကြီးဘုရားကြီးအား အမှူးထားပြီး နောက်လိုက်နောက်ပါ သံဃာနှင့်သီလရှင်၊ ယောဂီများကိုပါ ဆွမ်းကပ်လှူပူဇော်လှူဒါန်းကြောင်းကိုလည်း သိရှိရပါသည်။ ထို့နောက် ဆက်လက်ပြီး ရထားနှင့်ထွက်ခွာလာရာ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် ဘူတာများ၌ရပ်နားစဉ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် သီလပေးတရားချီးမြှင့်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ဧပြီလ ၉ ရက်နေ့ည (၇) နာရီအချိန်

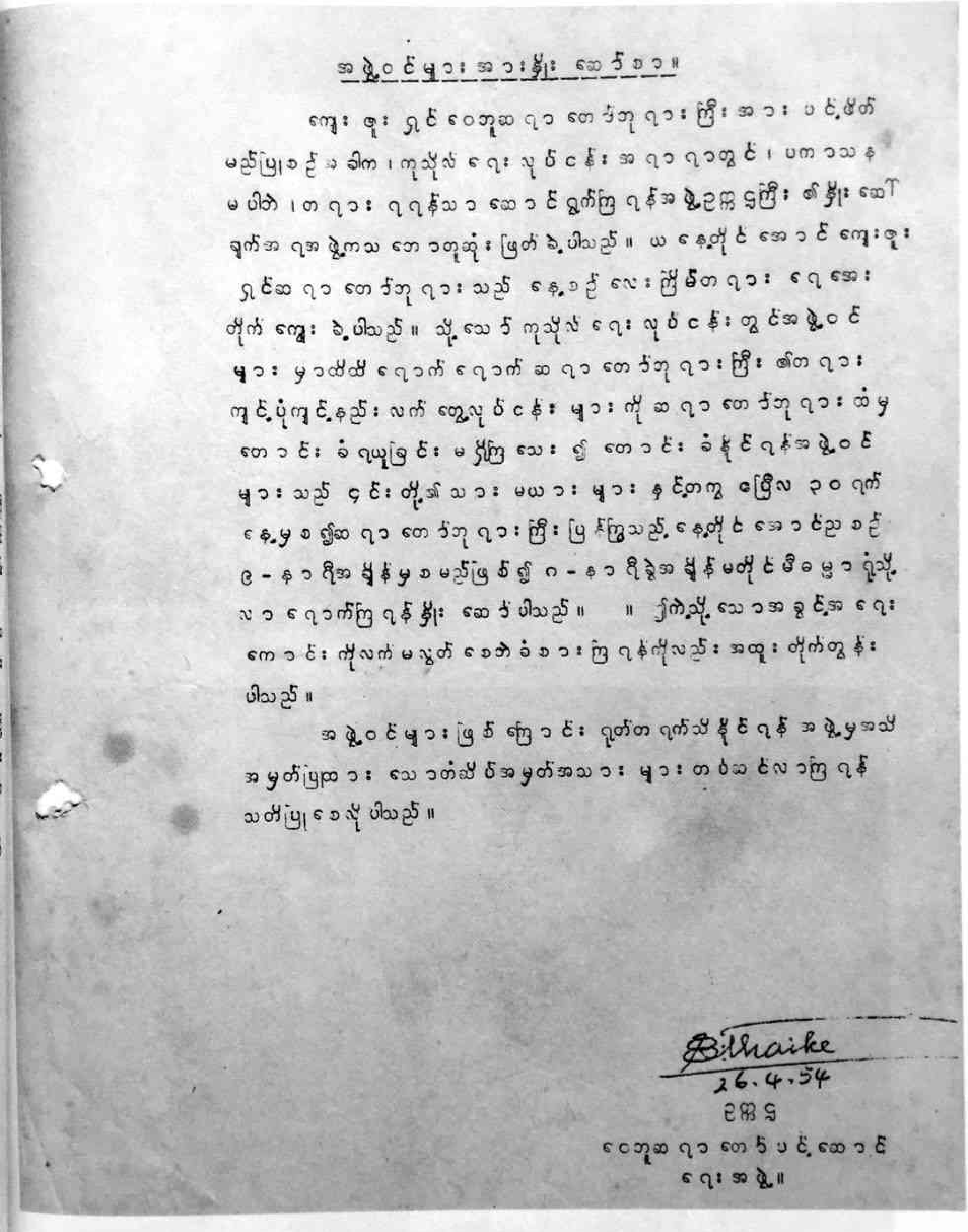

အဖွဲ့ဝင်များအား နှိုးဆော်စာ ။

ကျေးဇူးရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ပင့်ဖိတ်မည်ပြုစဉ်အခါက ၊ ကုသိုလ်ရေးလုပ်ငန်း အရာရာတွင် ၊ ပကာသနမပါဘဲ ၊ တရားရရန်သာ ဆောင်ရွက်ကြရန် အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌကြီး၏ နှိုးဆော်ချက်အရ အဖွဲ့ကသဘောတူဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည် ။ ယနေ့တိုင်အောင် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ဘုရားသည် နေ့စဉ်လေးကြိမ်တရားရေအေးတိုက်ကျွေးခဲ့ပါသည် ။ သို့သော် ကုသိုလ်ရေးလုပ်ငန်းတွင်အဖွဲ့ဝင်များမှာထိထိရောက်ရောက် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏တရားကျင့်ပုံကျင့်နည်း လက်တွေ့လုပ်ငန်းများကို ဆရာတော်ဘုရားထံမှ တောင်းခံရယူခြင်း မရှိကြသေး၍ တောင်းခံနိုင်ရန်အဖွဲ့ဝင်များသည် ၎င်းတို့၏သားမယားများနှင့်တကွ ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့မှစ၍ဆရာတော်ဘုရားကြီးပြန်ကြွသည့်နေ့တိုင်အောင်ညစဉ် ၆ - နာရီအချိန်မှစမည်ဖြစ်၍ ၈ - နာရီခွဲအချိန်မတိုင်မီ ဓမ္မာရုံသို့ လာရောက်ကြရန် နှိုးဆော်ပါသည် ။ ။ ဤကဲ့သို့သောအခွင့်အရေးကောင်းကိုလက်မလွှတ်စေဘဲ ခံစားကြရန်ကိုလည်း အထူးတိုက်တွန်းပါသည် ။

အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြောင်း ရုတ်တရက်သိနိုင်ရန် အဖွဲ့မှအသိအမှတ်ပြုထားသော တံဆိပ်အမှတ်အသားများ တပ်ဆင်လာကြရန် သတိပြုစေလိုပါသည် ။

B. Thaike
26.4.54
ဥက္ကဋ္ဌ
ဝေဘူဆရာတော်ပင့်ဆောင်
ရေးအဖွဲ့ ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ရန်ကုန်မြို့သို့ပင့်ဆောင်ရာတွင် လူမျိုးစုလွှတ်တော်နာယက သမ္မတဟောင်းစဝ်ရွှေသိုက်မှ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ရေးအဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင်များအား နှိုးဆော်စာထုတ်ပြန်ထားပုံ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပုံတော်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို
မီးရထားတွဲပေါ်တွင် ဖူးမြော်ရစဉ်

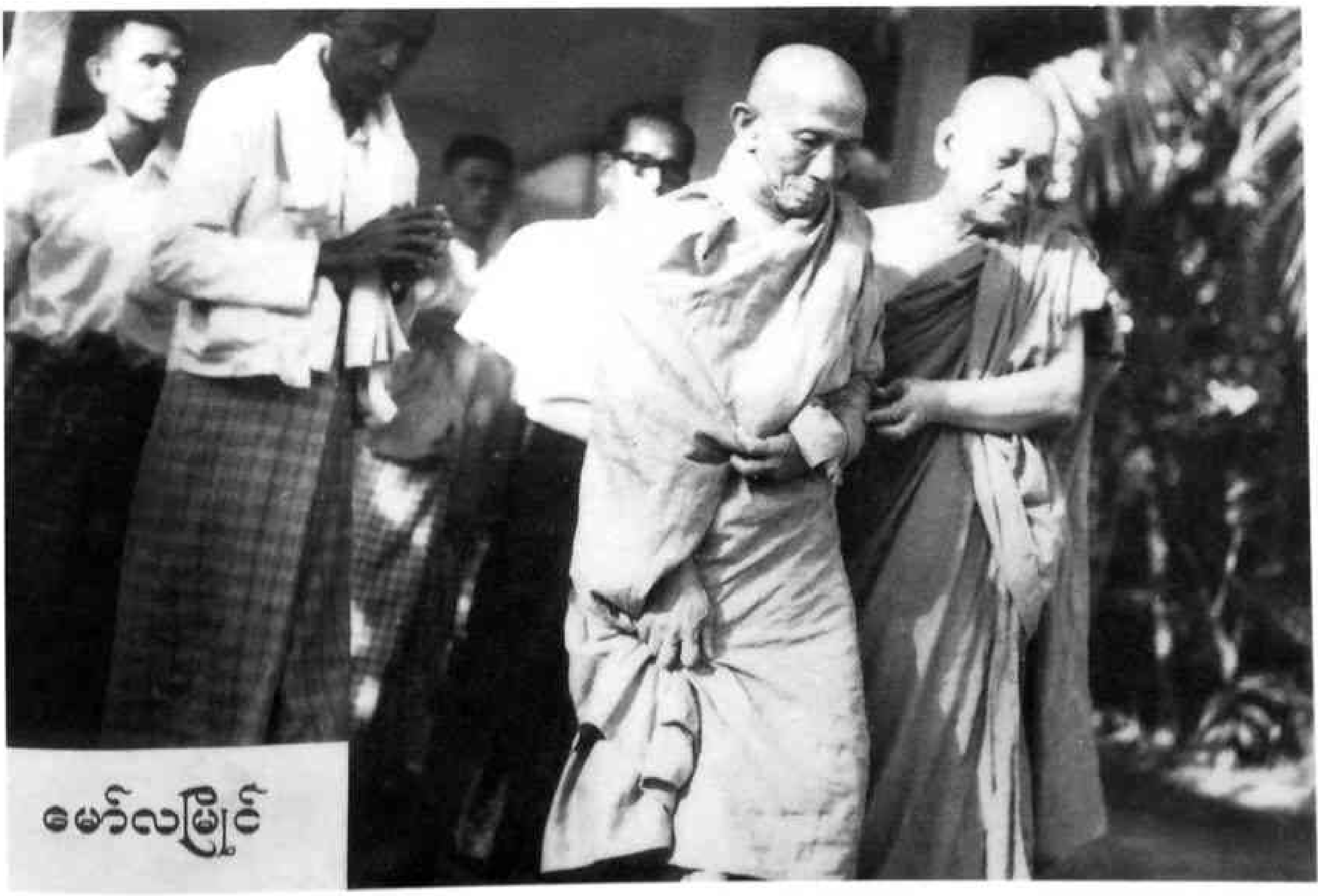

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မော်လမြိုင်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ်

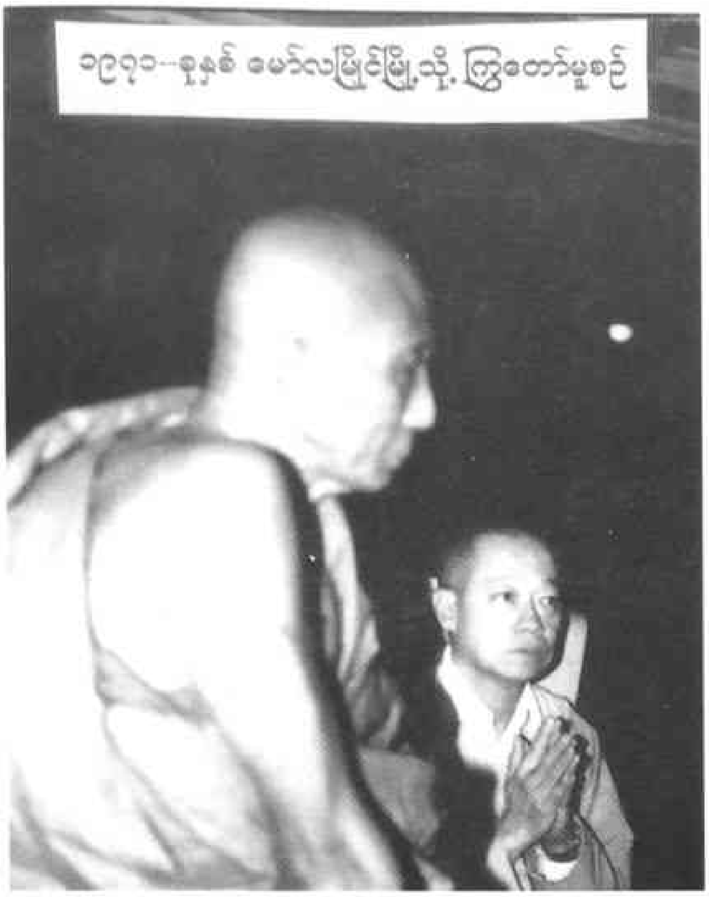
၁၉၇၁--ခုနှစ် မော်လမြိုင်မြို့သို့ ကြွတော်မူစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
မော်လမြိုင်မြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ် (၁၉၇၁ခုနှစ်)

၁၉၇၁--ခုနှစ် မော်လမြိုင်မြို့သို့ ကြွတော်မူစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
မော်လမြိုင်မြို့သို့ ကြွတော်မူစဉ် (၁၉၇၁ခုနှစ်)

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား မော်လမြိုင်မြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ် ဖူးတွေ့ရပုံ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရန်ကုန်မြို့၌ ဆွမ်းခံကြွစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဆွမ်းကြီးခံ အလှူကြွရောက်တော်မူစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မော်လမြိုင်မြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း

တွင်မှ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးသို့ ရောက်ရှိကြောင်းကို သိရှိမှတ်သားရပါသည်။ အဆိုပါမှတ်တမ်းအချက်အလက်များသည် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူရာ ခရီးစဉ်များကို နာရီနေ့ရက်နှင့်တကွ မှတ်တမ်းတင်ထားသောကြောင့် စာဖတ်သူများအဖို့ လေ့လာစေနိုင်စေရန်အတွက် စာရေးသူမှ ဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင်ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွတော်မူစဉ် ဆွမ်းခံကြွတော်မူသည့် မှတ်တမ်းများ

စာဖတ်သူများအနေဖြင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ်ကာလတွင် နေ့စဉ်ဆွမ်းခံကြွတော်မူသည်ဆိုသော မှတ်တမ်းကို စာရေးသူအနေနှင့် **"သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့်မှတ်တမ်းများ"** စာအုပ် (ပထမတွဲ) တွင် ဖော်ပြပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်ဆွမ်းခံတော်မူရာ မှတ်တမ်းများကိုမူ စာရေးသူအနေနဲ့ ဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်းမရှိပါ။

ထို့ကြောင့် ယခုမှတ်တမ်းတွင်မူ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးတော်မူနေစဉ်ကာလတွင် ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာမှတ်တမ်းကို ရေးသားပြုစုပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုအချက်များသည် သိမှီစုဆောင်းလိုကြသူများအဖို့ မှတ်တမ်းမှတ်ရာကောင်းတစ်ခု ဖြစ်သွားမည်ဆိုလျှင် စာရေးသူအနေနဲ့ ရှာဖွေထည့်သွင်းဖော်ပြပေးရကျိုးနပ်ပြီဟူ၍သာ ဆိုချင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် ရောက်ရှိသီတင်းသုံးနေစဉ် ဆွမ်းခံရပ်ကွက်များကို ရက်စဉ်အလိုက်ဖော်ပြပေးထားသော မှတ်တမ်းများ - တန်ခူးလဆန်း (၁၀)ရက် သင်္ကြန်နေ့မှစ၍ ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာ ရက်စဉ်

လမ်းမတော်ရပ်ကွက်၊ တက္ကသိုလ်ရပ်ကွက်၊ သမ္မတကြီးအိမ်တော် တောင်ဖက်နှင့်အနောက်ဖက်၊ ကမာရွတ်ရပ်ကွက်နှင့် ရွှေဂုံတိုင်ရပ်ကွက်၊ ကြည့်မြင်တိုင်ရပ်ကွက်၊ စမ်းချောင်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်အနောက်ပိုင်း၊ အလုံရပ်ကွက်၊ ပုဇွန်တောင်၊ ဗိုလ်တစ်ထောင်၊ စက်ဆန်း ၊ ဗဟန်းရပ်ကွက်၊ ကန်တော်ကလေး၊ တာမွေ၊ တာမွေမြင်းပြိုင်ကွင်း၊ တာမွေ မင်းမနိုင်ရပ်ကွက်၊ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း၊ သမိုင်းရပ်ကွက် ၊ ကံဘဲ့ရပ်ကွက်၊ ဖဆပလရပ်ကွက်၊ မြေနီကုန်းရပ်ကွက် မူလ လမ်းမတော်ရပ်ကွက်က ပြန်ပင့်၍ နောက်တစ်ကြိမ် ဆွမ်းခံတော်မူကြောင်း စသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆွမ်းခံကြွတော်မူသည့်မှတ်တမ်းကို သိရှိမှတ်သားရပါသည်။

(ယခု ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူသည့် မှတ်တမ်းကို လေ့လာလျှင် စာဖတ်သူများအနေနှင့် အချို့ချို့သော မှတ်တမ်းမှတ်ရာများ၏ ပြောင်းလဲမှု ရှိသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ စာရေးသူဆို လိုသည်မှာ ရန်ကုန်မြို့ မြို့သစ်ကွက်များ ဖော်ဆောင်ရာတွင် နေရာဒေသပြောင်းလဲသတ်မှတ်မှုကြောင့် နေရာဒေသများ ရောထွေးနေမှုများလည်း ရှိနိုင်သည်ကို ဆိုလိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် အခေါ်အဝေါ်တချို့လည်း ပြောင်းလဲနေသည်ရှိသော်လည်း စာရေးသူကမူ မူလမှတ်တမ်းအတိုင်းသာ ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။)

ထိုခေတ်ထိုကာလက ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာတွင် ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံး အုံးအုံးကျက်ကျက်နှင့် လှူဒါန်းပူဇော်မှုပြုကြသည်ကိုလည်း စာဖတ်သူများအနေနဲ့ ယခုစာအုပ်ရော ယခင်ထွက်ရှိပြီးသား စာအုပ်မှတ်တမ်းများတွင်ပါ ဖော်ပြပေးထားသော ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများအရလည်း တွေ့ရှိလေ့လာနိုင်ပါသည်။ ထို့အပြင် စာရေးသူ၏စာအုပ်နှင့်အတူပါဝင်လာသော ရုပ်ရှင်မှတ်တမ်းအသစ်ဖြစ်သော Movie_Clip မှတ်တမ်းများတွင်လည်း ထပ်မံပြီး လေ့လာဖူးမြော်ကြည်ညိုနိုင်ကြပါသည်။

စာရေးသူအနေနဲ့လည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ၏ သမိုင်းမှတ်တမ်းကို ကြားဖူး လေ့လာမှတ်သားမိသည့်အချိန်ကပင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား သက်တော်ထင်ရှားဖူးမြော်လိုသည့် စိတ်ဆန္ဒရှိခဲ့ပါသည်။ သို့သော်

ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများအရသာလျှင် စာရေးသူအနေနဲ့ တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ကြိုးစားပြီးရှာဖွေခဲ့ရာတွင် ယခုစာရေးသူများလက်ထဲသို့ ရောက်ရှိနေသော Movie_Clip Files များကို စုဆောင်းရရှိခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် လွယ်လွယ်ကူကူတော့ ရရှိခဲ့သည်မဟုတ်ပါ။ စာရေးသူအနေနဲ့ အချိန်၊ ငွေ စသဖြင့် အရင်းအနှီး များစွာအကုန်အကျခံပြီးမှ စုဆောင်းရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူစုဆောင်းရရှိခဲ့သော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သက်တော်ထင်ရှား ရှိခဲ့စဉ်ကာလက မှတ်တမ်းတင်ထားသော Movie_Clip Files များကို DVD , EVD and Computer များတွင် လွယ်လင့် တကူဖွင့်လှစ်ပြီး ပူဇော်သက္ကာယပြုနိုင်ကြစေရန်အတွက် စာရေးသူအနေနဲ့ရည်သန်ပြီးမှ ထည့်သွင်းပေးလိုက်ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်လိုလျှင် သက်တော်ထင်ရှားဖူးမြင်နိုင်ရန်မှာ စာဖတ်သူများ အနေနဲ့ ခက်ခဲလှမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ အပင်ပန်းခံပြီး စုဆောင်းထားသော Move_Clip Files များကို ဖူးမြော်နိုင်ကြစေရန်အတွက် စာရေးသူမှ ထည့်သွင်းပေးထားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရဟန္တာဟုထင်ရှားသော ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား သက်ရှိထင်ရှား ဖူးမြော်ကြည်ညိုရလျှင် စာဖတ်သူများအဖို့ ရနိုင်ခဲ့သော ကုသိုလ်တရားကို ပိုမိုပြီးပွားများနိုင်လိမ့်မည်ဟု စာရေးသူမှ တွေးမြင်မိပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အရပ်ရပ်သော တခြားဒေသများသို့ ဒေသစာရီကြွချီတော်မူသော ခရီးစဉ်မှတ်တမ်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ ကြွရောက်တော်မူသည့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း များကို စာရေးသူအနေဖြင့် တွေ့ရှိရသော်လည်း စာထက်အက္ခရာတင်ထားသည်မှာ မရှိသလောက်ပင် ရှားပါးလှပါသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ တစ်ခုသောအချိန်ကာလတွင်မှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြား ကြွရောက်တော်မူသည့် သမိုင်းမှတ်တမ်းသည် ကွယ်ပျောက်သွားရမည်ကို စာရေးသူအနေနဲ့ မလိုလားပါ။ ထို့အတွက်ကြောင့် စာရေးသူ ရှာဖွေလေ့လာစုဆောင်းမိသမျှသော သမိုင်းကွင်းဆက်မှန်သမျှကို ယခုမှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ယခင်ထွက်ရှိခဲ့သည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သတ်သည့် သမိုင်းမှတ်တမ်းများတွင်လည်း စာရေးသူအနေနဲ့ ကွယ်ပျောက်သလိုဖြစ်နေသော သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)သို့ ကြွရောက်တော်မူသည့်မှတ်တမ်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်အောင် စာရေးသူအနေနဲ့ရေးသားဖော်ပြပေးထားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယခုဖော်ပြပေးမည့် မှတ်တမ်းများသည်လည်း ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူသည့် မှတ်တမ်းမှတ်ရာများကို စာဖတ်သူများအနေနဲ့ လေ့လာမှတ်သားနိုင်အောင် ဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ၁၃၁၇ခုနှစ် ရန်ကုန်မြို့တွင် တစ်လတိတိ နေထိုင်သီတင်းသုံးပြီး အခြားသောဒေသများသို့ ဒေသစာရီကြွချီတော်မူသော ခရီးစဉ်မှတ်တမ်း

ညောင်တုံးမြို့၊ မော်လမြိုင်၊ မုဒုံ စသည်တို့ကိုမှ လေကြောင်းခရီးစဉ်ဖြင့် ကြွတော်မူကြောင်းသိရှိရပြီး ဟဲဟိုး၊ ဟိုပုံး၊ လွယ်လင်၊ ပင်လုံ၊ မိုင်းနောင်၊ လဲချား၊ မိုင်းကိုင်၊ ကြေးသီး၊ မိုင်းရယ်၊ လားရှိုး၊ သိန္နီ၊ သီပေါ၊ နမ့်မတူ၊ သီပေါမှ မန္တလေးမြို့သို့ ပြန်လည်ကာကြွရောက်တော်မူပါသည်။

အဆိုပါကြွတော်မူသည့်ခရီးစဉ်တစ်လျှောက်တွင် သမ္မတဟောင်း စဝ်ရွှေသိုက်မှလိုက်ပါတော်မူပြီး ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီး တရားဟောဆိုမိန့်ကြားတော်မူရာတွင် ရှမ်းဘာသာသို့ ပြန်လည်ကာ ဘာသာပြန်ဆိုပေးတော်မူကြောင်းကိုလည်း သိရှိရပါသည်။

သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဩဝါဒကထာ တရားတော်နှင့်ကျန်ရှိနေသောမှတ်တမ်းများ

စာရေးသူ ထင်မြင်သုံးသပ်မိသောအချက်မှာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ရှမ်းပြည်နယ်ခရီးစဉ် တစ်လျှောက် ကြွရောက်တော်မူအောင် အဓိကအားဖြင့် ပင့်ဆောင်ယူသူမှာလည်း သမ္မတကြီးစဝ်ရွှေသိုက်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

အဆိုပါ စာရေးသူပြုစုထားသော အချက်များသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူသည့် ခရီးစဉ်များမှတ်တမ်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်အောင် ပြုစုပေးလိုက်သော မှတ်တမ်းတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သည့်အတွက် စာဖတ်သူများ ကျေနပ်နှစ်သက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု စာရေးသူအနေနှင့် ထင်မြင်မိပါသည်။

■

အခန်း-၄၀

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဧရာဝတီတိုင်း မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မြို့ငယ်လေးများသို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်မှတ်တမ်းများ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူရာ မှတ်တမ်းအချက်အလက်များကို စာရေးသူအနေနဲ့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြစ်နိုင်စေရန်အတွက် ပြုစုပြီးစုဆောင်းခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရောက်ရှိတော်မူရာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မြို့ငယ်လေးများတွင်လည်း တရားတော်များကို ဟောကြားချီးမြှင့်ပေးတော်မူခဲ့ပါသေးသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ အဆိုပါဟောကြားခဲ့သော တရားတော်များကို လေ့လာကြည့်သောအခါတွင်လည်း တရားရှာဖွေလိုကြသူများ လွယ်လင့်တကူ တရားအားထုတ်တော်မူနိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ ထိုသို့ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များထဲမှ မြောင်းမြမြို့နှင့် လပွတ္တာမြို့တို့တွင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်တို့ကို ဖြည့်သွင်းပြီး ပြုစုပေးခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ တရားတော်တို့သည် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ရနိုင်သမျှသော အချိန်ပိုင်းတစ်ခဏလေးတွင် တရားအားထုတ်နိုင်ကြစေရန်နှင့် သေခြင်း၏သဘောတရားတို့ကို သိမြင်သုံးသပ်နိုင်ကြစေရန် ဟောကြားပေးတော်မူခဲ့ဟန်တူပါသည်။

တရားတော်များကို ဟောပြောချိန်ကာလမှာ တိုတောင်းလှသည်ဖြစ်သော်လည်း ရတတ်သမျှသော အချိန်တစ်ခဏမှာပင် တတ်နိုင်သမျှ ဟောကြားသွန်သင်ဆုံးမပေးတော်မူခဲ့သည့် တရားတော်များ ဖြစ်သဖြင့် စာဖတ်သူများအဖို့ တန်ဖိုးဖြတ်မရနိုင်သည့် အသိတရားကို ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ စာဖတ်သူများ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရည်ညွှန်းဟောကြားသည့် တရားအနှစ်သာရကို သိမြင်ပြီး လိုက်နာကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ကြပါစေ။

◆

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မြစ်ဝကျွန်းပေါ် မြို့ကစ်မြို့သို့ ကြွရောက်စဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဓနုဖြူမြို့ထဲသို့ လှည့်လည်ကြွရောက် အပူဇော်ခံနေစဉ်

ပြည်မြို့ရှိ စွယ်တော်ကြုတ်ပုံတော်
(၁၃၂၀ခုနှစ်ဖြစ်ပါသည်)

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
နယ်မြို့များသို့ ကြွတော်မူစဉ် ဖူးတွေ့ရစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မြို့များသို့ ကြွရောက်အပူဇော်ခံစဉ်

ရွှေဘိုအောင်မြေဗောဓိပင်တွင်

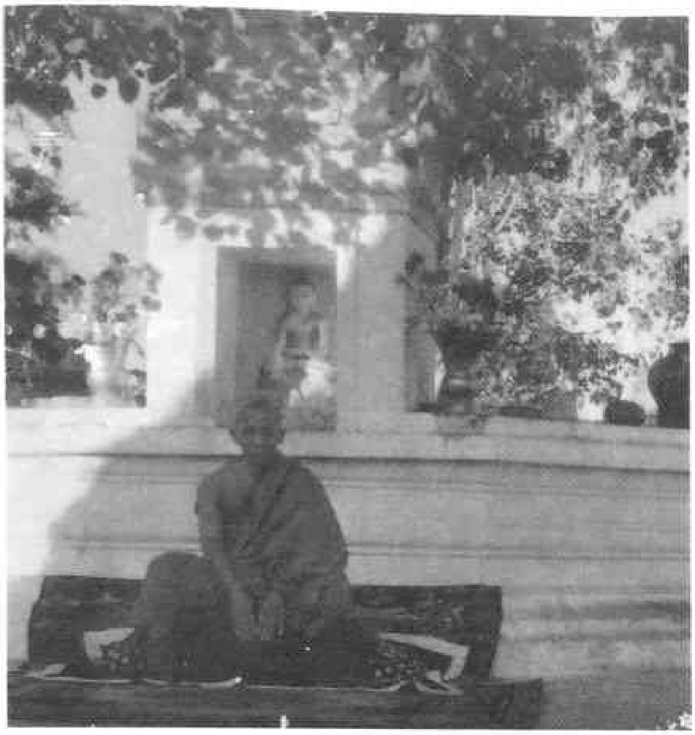

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရွှေဘိုအောင်မြေဗောဓိပင်အောက်တွင် သီတင်းသုံးနေစဉ်

သံလျှင်မြို့မှ အပြန်သင်္ဘောမှအဆင်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
သံလျင်မြို့မှအပြန် သင်္ဘောမှဆင်းတော်မူနေစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အာလံမြို့
(ယခုခေတ် အောင်လံမြို့ (ခေါ်) မြေထဲမြို့) ဆွမ်းလောင်းပွဲတော်သို့ ဆွမ်းခံကြွနေစဉ်

နိုင်ငံတော်အစိုးရပါဠိတက္ကသိုလ်
12/16/2004 3:32 am

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဓနုဖြူမြို့ရှိ အစိုးရပါဠိတက္ကသိုလ်သို့ ကြွရောက်စဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပြည်မြို့-အာလံမြို့ (အောင်လံမြို့)

အခန်း-၄၁

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မြောင်းမြမြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် ဒုတိယညသို့ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

အေး…တရားနာနေကြတဲ့ ဒို့တကာကြီး၊ တကာမကြီးတို့အား၊ တရားအလုပ် အား ထုတ်ရန်၊ လွယ်ပါတယ်ဗျာ။ တခြားမှာ ရှာမနေရပါဘူး၊ အားလုံး တရားနာနေကြတဲ့ သူတွေဟာ၊ အသက်ရှူနေကြတယ်မဟုတ်ကြဘူးလား။

အသက်ရှူနေကြပါတယ်ဘုရား။

အသက်မရှူဘဲနေတဲ့သူများကော၊ ပါကြသေးသလား။

မပါပါဘူးဘုရား။

သွားရင်ကောဗျာ အသက်ရှူကြသလား။ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်းကော အသက်ရှူကြသလား။

ရှူနေကြပါတယ် ဘုရား။

အေး…အိပ်ရင်းကောဗျာ၊ အသက် မရှူကြဘူးလား။

(ဤသို့ အသီးသီး မကျန်အောင်မေးတော်မူသည့်အခါတွင် တရားနာယူပရိသတ်မှမပ်သိမ်း အသက်ရှူနေကြတဲ့ သူချည်း ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏။)

အေး…အသက်ရှူပြီး နေကြတယ်လို့ ပြောကြသော်လည်း၊ အသိအမှတ်ကင်းပြီး ရှူကြတာလား၊ အသိအမှတ်နှင့် ရှူနေကြတာလား။

အသိအမှတ်မရှိတဲ့၊ တချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း ရှူပြီးနေကြပါသည်ဘုရား။

အေး…ဗျာ (တကတဲဘာမှ) သူတို့တတွေဟာ အမြဲပင်၊ အသက်ရှူနေကြတဲ့ သူတွေပါ၊ သို့သော်လည်း ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတို့၊ ရှေးသူဟောင်းတို့ ပြောကြားတဲ့ စကား၊ ကြားဖူး ကြပါလိမ့်မယ်။

ဒို့က လူချင်းတူပေမဲ့၊ အသက်ရှူ ကွဲတယ်ဟောလို့၊ ဒီလို ယခုလည်း ပြောလေ့ရှိတယ် မဟုတ်ကြဘူးလား။

ပြောလေ့ ရှိကြပါတယ်ဘုရား။

အေး-ရှေးသူဟောင်းတို့၊ သုံးသွားတဲ့စကားများဟာ၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဖြစ်ကြလို့၊ မှတ်သားဖို့ရာ ဥဒါန်းတွင် ရစ်ကြတယ်။ ရှေးအခါကလိုမဟုတ်ကြဘဲ၊ အသိအမှတ်များနှင့်သာ အသက်ရှူနေရစ်ကြဖို့ ဟောခဲ့မည်၊ စွဲမြဲပြီးမှတ်သား ရစ်ကြကုန်။

ထွက်လေ၊ ဝင်လေ၊ ထွက်သက်အစ၊ ဝင်သက်အစ၊ နှာသီးဖျားက အဲဒါလို ထွက်တိုင်းဝင်တိုင်း ထိပြီး ထွက်တယ်၊ ထိပြီး ဝင်သွားတယ်။ အဲဒီလိုသတိ အမှတ်စိတ်ဖြင့်၊ ထိတော့ ထိတယ်ဟု သိရမယ်။ နှာသီးဖျားက ဝင်သွားတော့လည်း ဝင်သွားတယ်လို့ သိရမယ်။

ဤသို့နှာသီးဖျားမှ ထိပြီး ထွက်သွားတဲ့အခါ၊ ထွက်လေကိုသိ၊ ဝင်လာတဲ့အခါ ဝင်တဲ့လေကိုသိပါ။ ထွက်လေ၊ ဝင်လေ၊ နှာသီးဖျား ဤသုံးချက် ပိုင်နိုင်အောင်။ ထွက်တိုင်းသိ၊ ဝင်တိုင်းသိ။ ဤအသိကလေးကို နာမ်တရားဟုမှတ်ပါ။ ထိနေတဲ့ ဝါယောရုပ်၊ ပထဝီရုပ်၊ မသိတာက ရုပ်ဟု မှတ်ပါ။

အဲဒါလို သိနေတဲ့အခါ အခြားတပါး အာရုံသို့ စိတ်ကလေးဟာ မသွားပါဘူး။ ထိုရုပ်နာမ် နှစ်ပါးကို သိနေပါ၍၊ နာမ၊ ရူပ၊ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်တွေဖြစ်နေ၏။ နာမ်ရုပ်ပိုင်းခြားပြီး သိနေတယ်လို့ ခေါ်ဆိုရတယ်။

(အဆိုပါ တရားတော်မှတ်တမ်းသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မြောင်းမြမြို့တွင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များထဲမှ ဒုတိယညတွင် ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်ကို ကောက်နုတ် ဖော်ပြပေးထားခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။)

◆

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး
တောင်ငူမြို့သို့ ကားဖြင့် ကြွရောက်တော်မူစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား မော်လမြိုင်မြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ် ဖူးတွေ့ရပုံ

အခန်း-၄၂

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး လပွတ္တာမြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်မှတ်တမ်းများ

သဗ္ဗေဘာယန္တိမစ္စုနောဟု ဘုရားရှင်က၊ ဟောခဲ့တိုင်းသေခြင်းဆိုတဲ့ သဘောတရားကို၊ မကြောက်ကြတဲ့ သူရယ်လို့ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ကို ချန်လှပ်ပြီး၊ ထိတ်လန့်ကြောက်တတ်တဲ့ သဘောရှိကြသော ပုထုဇဉ်သတ္တဝါများ မှန်ပါလျှင်၊ သေရမည့်မရဏဘေးမှ ကြောက်လန့်ကြတယ် မဟုတ်ကြဘူးလား။

အေး-ကြောက်လန့်ကြလို့ ခဏခဏ မသေချင်ကြပါလျှင်လည်း မအို၊ မနာ၊ မသေရာ ဌာနကြီးရှိတယ်။ မဟာအသင်္ခတခေါ်ဆိုရတဲ့နိဗ္ဗာန်ကြီးဟာ၊ မသေရာဌာနကြီးဖြစ်တယ် မဟုတ်ကြဘူးလား။

(တရားနာပရိတ်တို့အား၊ ဆရာတော်ဘုရားက၊ တရားပွဲအစမှာ၊ အဓိပ္ပာယ်သွား တစ်မျိုးပြလျက်၊ ယခု လပွတ္တာမြို့မှာတော့ ရှုသော၊ ရှုရှင် ခွဲတဲ့အပ္ပမာဒဆေးတော်ဖြင့်၊ မသေရာဌာန ညွှန်ပြတော်မူတယ်)

မဟာအသင်္ခတ ခေါ်ဆိုရတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီးသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓေဓာတ်ဘဝ အကျိုးအမျိုးမျိုး တို့ကို၊ ရအောင်ထူထောင်ပေးတတ်တဲ့၊ ကံသစ်၊ ကံဟောင်းတို့က၊ ဘဝအသစ် ဖြစ်ပေါ်လာအောင်၊ ပြုပြင်မပေးတော့ဘူး။

ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ အကြောင်းတရားလေးပါးတို့၏ အထောက်အပံ့ရမှ၊ တည်တံ့နေနိုင်တဲ့၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဖြစ်လို့၊ မပြုပြင်နိုင်လျှင်၊ ချုပ်ဆုံးကွယ်ပျောက်သွားရရှာ၏။ သံသရာစက် ရပ်သွားလျက်၊ ပြတ်သွားရာဌာနကြီးကိုရမှ၊ အသစ်အသစ် ဘဝဓာတ်မဖြစ်လျှင်၊ ဘယ်တော့မှ သေခြင်းဆိုတဲ့ မရဏဘေးဆိုးကြီးများရဲ့ နှိပ်စက်ခြင်း မခံရတော့ဘူး။ အလွန့်အလွန် ချမ်းသာလှ၍၊ သန္တိသုခခေါ်ဆိုရတဲ့၊ ခေမာအမတ၊ မရမနေရအောင်၊ ရှာတော်မူကြရကုန်၏။ ရှာတော်မူကြရတယ်ဆိုတာက ကောင်းမှုကုသိုလ် တရားတို့၌ ဘယ်အခါမှ မမေ့မလျော့၊ အားထုတ်ပါလျှင် "အပ္ပမတ္တာနမီယန္တိ" လို့၊ ဘုရားရှင်က ဟောခဲ့တယ်။

အားထုတ်ရာကြိုကျင့်သုံးရမဲ့၊ သမထ၊ ဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာတရားတို့ကို၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် ဘာဝီတာ ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ်၊ မလပ်အောင် စပ်အောင်ပွားများပါက၊ တရား သဘောတွေ ဟုတ်မှန်တိုင်းမြင်ရလျှင်၊ ရွှင်ရွှင်ပျပျနှင့်၊ သံသရာထဲမှာ နေချင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်များဟာ၊ ရှေးကလို မရှိပဲ၊ နိဗ္ဗိန္ဒသဘောပေါ်လာလျှင်၊ ဘာဝနာသို့သာ ချဉ်းကပ်ပြီးသုညာဂါရ အရပ်များ၌သာ၊ ပျော်မွေ့ချင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်များဟာ ဖြစ်ပေါ်လာမြဲပေတည်း။ မေ့မေ့လျော့လျော့၊

ပေါ့တော့တော့နှင့် အချိန်များကို ကုန်သွားစေသော သူတို့ကိုတော့ မသေသော်လည်း သူသေနှင့်မခြား ဘာတစ်ခုမျှ ရသင့်တဲ့ ကုသိုလ်များ မရှာနိုင်ကြတဲ့ သူတွေကို၊ ဘုရားရှင်က "ယေပမတ္တာ၊ ယထာမတာ" လို့ ဤကဲ့သို့ ဟောတော်မူခဲ့တယ်။ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ပါဠိအနက်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သော သူတို့သည် နမိယန္တိ၊ သေသည်မမည်ကုန်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည် ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ ဘာတခုမှမပြုကြဘဲ၊ မေ့ကြောဆွဲကာနေကြရှာကုန်၏။ တေ၊ ထိုမေ့မေ့လျော့လျော့၊ ပေါ့ပေါ့တန်တန်၊ အချိန်ကုန်ခံကြကုန်သော သူတို့သည် မတာယထာ၊ သေသောသူများနှင့်မခြား၊ အလားတူသည်သာလျှင်တည်း"

သူသေဆိုတာက၊ အသက်ဝိညာဏ်၊ ဥသမာခေါ်ဆိုရတဲ့တေဇောအငွေ့မရှိလို့၊ လူသေလို့ ခေါ်ရတယ်။ မေ့လျော့သော သူတို့သည်၊ တွေဝေလျက် သေရကုန်၏။ ဘုရားရှင် ဆုံးမတိုင်း၊ လိုက်နာကျင့်ကြံလျက်၊ တရားတော်လာတိုင်း၊ အလုပ်စခန်း ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာ ဝိပဿနာမှု အမြဲပင် ရှုဆင်ခြင်နေကြတဲ့ သူများမှာတော့၊ မမေ့မလျော့နေသည် ဖြစ်ပါသောကြောင့်၊ တွေဝေလျက် မသေကြရတုန်း။ အသံရှူမရဏဆိုတာ၊ မတွေမဝေ၊ အသေကောင်းနှင့် သေရသဖြင့် သေပန်းပွင့်တယ်လို ခေါ်တယ်။

လားရမဲ့ ဘဝဂတိများ၌၊ ကောင်းမြတ်တဲ့ ဣဋ္ဌာရုံ၊ ဘုံနန်းပြာသဒ် ဥယျာဉ်ရေကန် ကမ္ဗလာနီခြုံ ထားသလို၊ အမိဝမ်းရေ ကမ္မဂတိ၊ နိမိတ်များ တွေ့မြင်ရတော့၊ ဝမ်းသာ ရွှင်လန်းလှသဖြင့်၊ သေပန်းပွင့်တယ်လို့ ဆိုရတယ်။ ဤကဲ့သို့ အာရုံနိမိတ်တွေကို မြင်နေတုန်းမှာ၊ သေဆုံးသွားပါလျှင်၊ သုဂတိ ဘုံဌာနသို့ရောက်မည်ကား မလွဲပါဘူး။

နတ်ကတော်နှင့် ဗေဒင်များကို မမေးနှင့်တော့၊ အေးအေးသာသာ၊ ထိုသူမှာနတ်ပြည် လူ့ရွာဆိုတဲ့ သုဂတိဘဝကောင်း သို့၊ ပြောင်းသွားစံစားရမည့်ဂတိမြဲလျက်၊ မလွဲနိုင်တော့ပြီဟု၊ ယုံကြည်ပေတော့။ အေးဗျာ...ယခုတရားနာနေကြကုန်သော လပွတ္တာမြို့သူမြို့သား၊ ဥပါသကာ-ဥပါသိကာ ဖြစ်ကြတဲ့၊ ကြီးငယ်တစုတို့ဟာ သံသရာစခန်း၌ ချမ်းချမ်းသာသာနှင့် ကျွတ်တန်းမဝင်ရခင်၊ အရိပ်ကြီးရာဌာန၊ သုဂတိဘုံဘဝတို့၌သာ၊ ကျင်လည်လျက်၊ တသိုက်တအုံ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး၊ ကိုယ်ဖြင့် ရင်းနှီးပြီး၊ ပင်ပန်းကြီးစွာ မလုပ်မကိုင်ရပဲ၊ ကောင်းမှုစီမံ၊ ကံရဲ့အကျိုးများကို၊ အေးအေးသက်သာ၊ အသက်မွေးရ၊ စံစားပြီးမှ၊ သံသရာစခန်းက ၊ ကျွတ်တမ်းဝင်ရမည့် ဘဝတိုင်ရောက်အောင်၊ မကွဲမကွာ၊ သွားလိုကြပါလျှင်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုကြတဲ့အခါ၊ စိတ်တူသဘောတူ၊ သဟပုညကာရီဆိုရတဲ့ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြ၊ ထူထောင်ပွားများကြကုန်ဟု အဆုံးအမ၊ ဒေသနာ ဤသို့ဟောတော်မူလေသတည်း။

မူလစချီ၊ ဟောကြားခဲ့တဲ့ အပ္ပမာဒ ဒေသနာတော်ကြီးဟာ၊ အလွန်တရာကျယ်လှ၏။ အနက်အဓိပ္ပာယ် ဟောရမယ်ဆိုပါလျှင် အလုံးစုံသော ပိဋကတ်သုံးပုံဟုခေါ်ဆိုရတဲ့ ဘုရားရှင်၏ ပါဝစနစကားတော်များ အကုန်အစင်၊ ဤအပ္ပမာဒခေါ်ဆိုရတဲ့ သတိတရားသို့သာ၊ ဝင်ရတော့၏။ ဥပမာပြဆိုပါလျှင်၊ ကုန်းမြေမြင့်အရပ်တို့မှာ၊ သွားလာနေကြတဲ့ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ခြေရာများတို့တွင်၊ ဆင်၏ ခြေရာသည် အကြီးဆုံးဟု ခေါ်ဆိုရတယ်။ သတ္တဝါအများရဲ့ ခြေရာ တို့ဟာလည်း၊ ဆင်၏ ခြေရာအတွင်းသို့သာ ဝင်ကြရကုန်၏။ ထို့အတူ ခပ်သိမ်းသော ကုသိုလ်တရားတွေ ရှိကြကုန်၏။

ထိုအလုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားတွေဟာလဲ၊ "အပ္ပမာဒ" တရားတော်အတွင်းသို့သာ ဝင်ရောက်ကြရကုန်၏။ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၌၊ အပ္ပမာဒတရားသာလျှင် အရင်းမူလတရားကြီးပေပေါ့။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်က၊ မမေ့မလျော့၊ မပေါ့သော သတိရှိကြတဲ့ သူများဆိုပါလျှင်၊ "အပ္ပမာဒေါ အမတံပဒံ" လို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေ၏။ အာဟာရ ပရိယေသနရှာမှုနှင့် မကင်းကြလို့၊ ရှာရဖွေရ၊ လုပ်ကိုင်ကြတဲ့အခါများမှာလည်း သိမှုသတိမလွတ်ကြစေဘဲ အားထုတ်နိုင်ကြတယ်။

အချိန်အခါကာလ အခွင့်ရမှ တရားအလုပ် အားထုတ်နိုင်ကြမည် ဆိုပါလျှင် "ဃရာဝါသော ဗဟုကိစ္စော" ဟု ကျမ်းဂန်လာတိုင်းကိစ္စများလှ၍ အားလပ်ခွင့်ရမှ အားထုတ်မယ်ဟုဆိုပါလျှင် အဘယ်ခါမှ လွတ်လပ်စွာအခွင့်ရနိုင်မည် မဟုတ်ကြဘူး။ အေးဗျာ သတိပေးခဲ့တိုင်းသာ အချိန်အခါရွှေ့ပြီးမနေကြနှင့် အခွင့်သင့်ပြီး ကံကောင်းထောက်မလို့ ဘုရားရှင်၏ အဆုံးမ သာသနာတော်ကြီးနှင့် ကြုံကြိုက်ပြီးနေကြတယ်။

ရခဲလှတဲ့ မနုဿတ္တဒုလ္လဘ အရတော်ခိုက် အခါကောင်း ဘဝကောင်းကြီးများ၌ ရထိုက်တဲ့ကုသိုလ်များကို ကြိုးစားပြီး ရှာမှီးထားကြ ဆည်းပူးစုဆောင်းထားကြဟု ဝေဘူဆရာတော်ကြီးမှ ဟောကြားသွန်သင်တော်မူပါတယ်။

အာလံမြို့ (အောင်လံမြို့) ရေဝန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်သို့
ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြည်ညိုစဉ်

02/16/2004 3:33 am

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကညွတ်ကွင်းမြို့တွင် ဖူးမြော်ခံနေစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဓမ္မာရုံ အတွင်းသို့
ကြွရောက်နေစဉ် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ဖူးမြော်နေပုံ

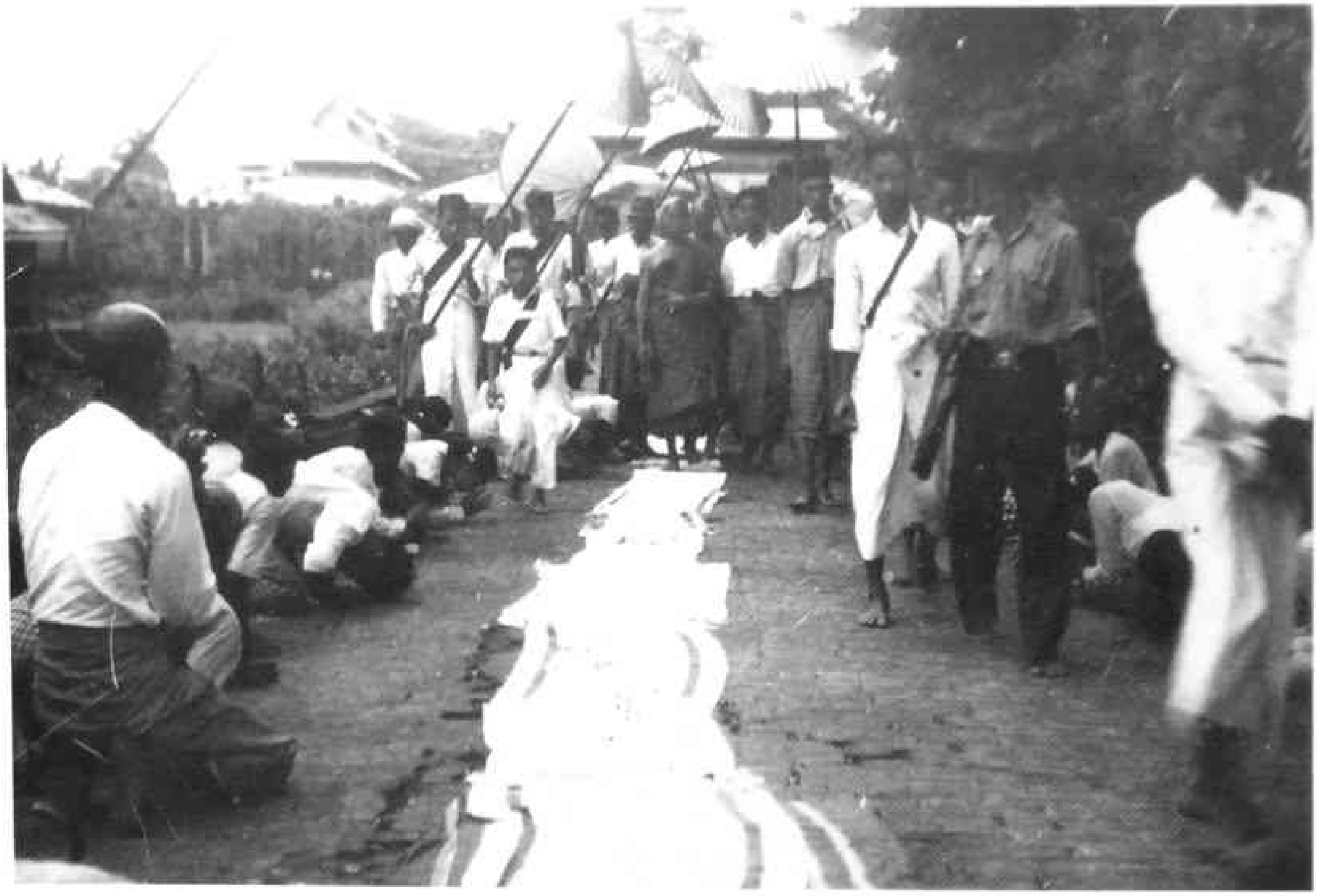

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်တော်မူရာတွင် ပင့်ဆောင်ပူဇော်ကြပုံ

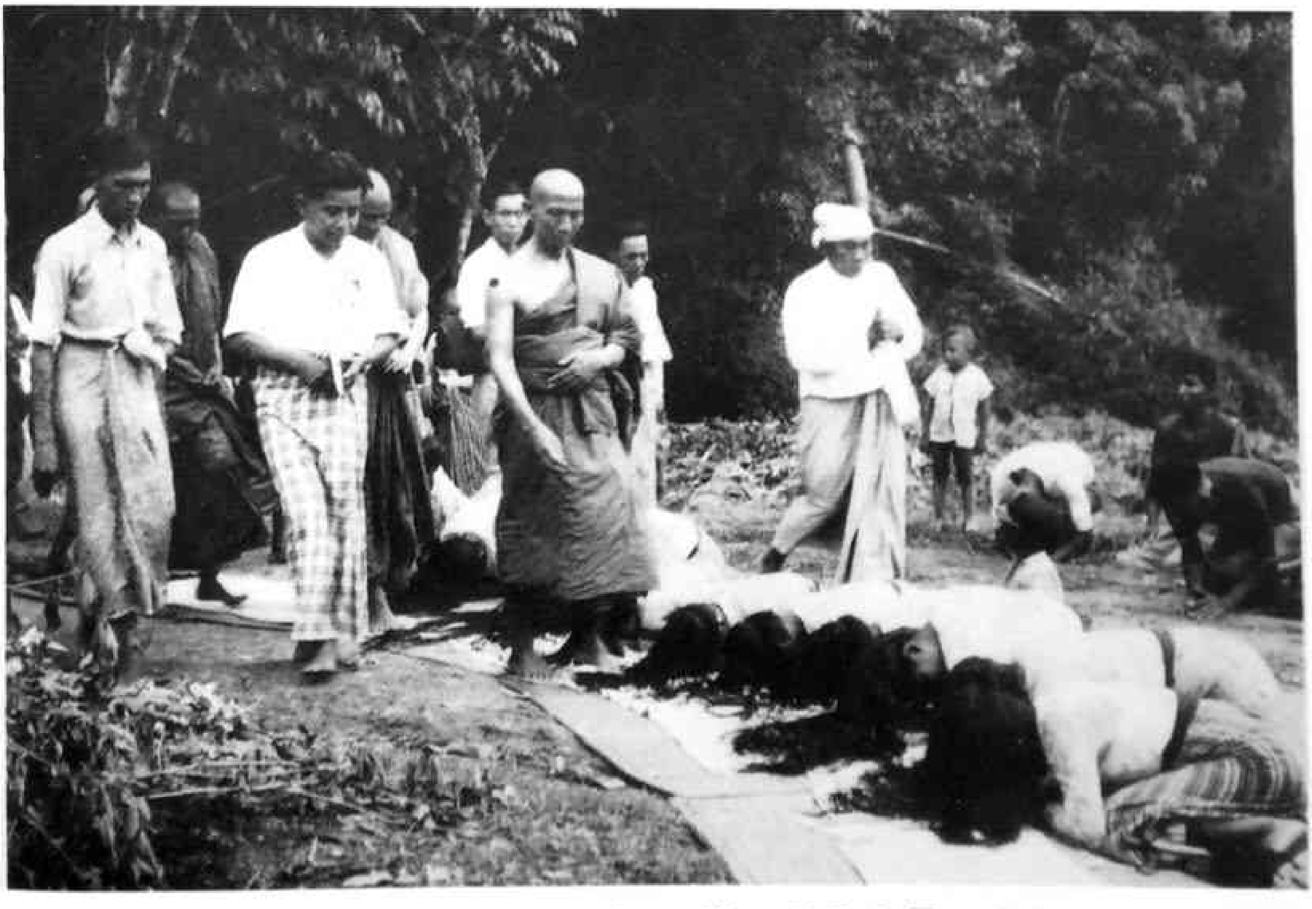

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဓနုဖြူမြို့သို့ ကြွရောက်စဉ်
ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက ဖူးမြော်ကြည်ညိုပြီး ဝတ်ဖြည့်နေကြပုံ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မနဖြူမြို့သို့ရောက်ရှိပြီး တရားဓမ္မများ ဟောကြားနေစဉ်

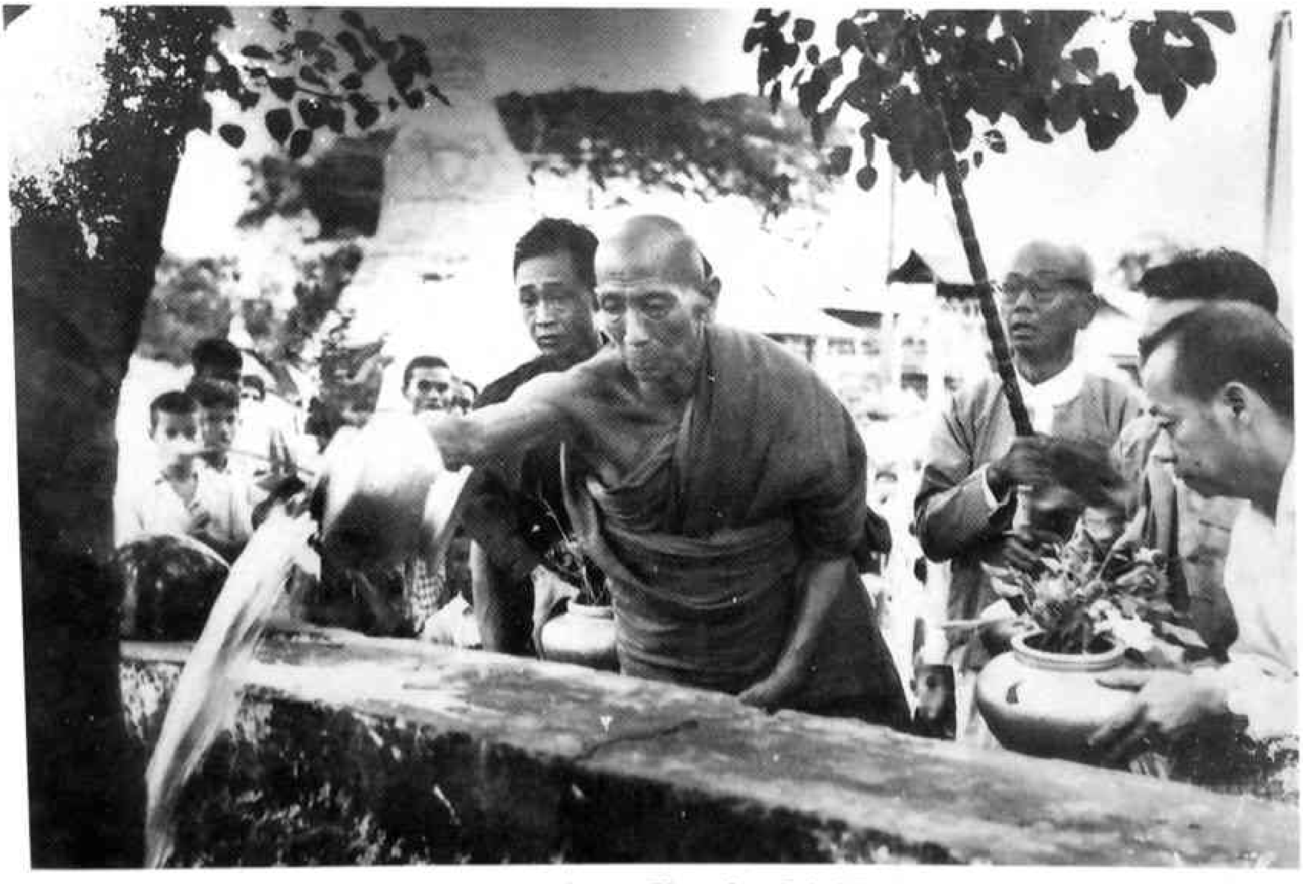

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကျိုက်ထိုမြို့ရှိ ဗောဓိညောင်ပင်ကို
ညောင်ရေသွန်းလောင်းပူဇော်နေစဉ် ၁၃၂၉ခု၊ နယုန်လဆန်း ၅ရက်၊ တနင်္လာနေ့ (၁၂.၆.၁၉၆၇)

(ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လပွတ္တာမြို့တွင် နှစ်ရက်တိုင်တိုင် သီတင်းသုံးပြီးမှ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ အဓိကအားဖြင့် လပွတ္တာမြို့သူမြို့သားတို့အား (၂) ရက်တိုင်တိုင် သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ အပ္ပမာဒ၊ သတိ တရားတို့ကိုသာ၊ အဓိကအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူသည်ဟု သိရှိရပါသည်)

စာရေးသူ၏ထင်မြင်သုံးသပ်ချက်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှနေ၍ မြောင်းမြမြို့တွင် ဟောကြားတော်မူသည့် တရားတော်နှင့် လပွတ္တာမြို့တွင် ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်တို့ကို လေ့လာကြည့်မည်ဆိုလျှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဘာဝနာအလုပ်ပေးရမှာ၊ အကျဉ်းဆုံးနည်းအားဖြင့်၊ ထိသိနှစ်ပါး အမြဲတမ်း မလွတ်အောင်၊ ရှုမှတ်ပွားများကြစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး တရားပေးလေ့ရှိကြောင်းကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ နယ်မြို့များသို့ ကြွရောက်တော်မူရာတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအနေနှင့် ရတတ်သမျှသော အချိန်ကာလလေးတွင် ဝင်လေ၊ ထွက်လေ ကလေးကို သတိဖြင့်ရှုမှတ်နိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ဟောကြားပြသပေးသွားသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရသော် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် နယ်မြို့ငယ်များတွင် ကြွရောက်တော်မူစဉ် အချိန်ကာလ၌ ဟောကြားတော်မူသော တရားများ၏ပုံသဏ္ဌာန်သည် ရန်ကုန်မြို့ပေါ်တွင် ဟောကြားတော်မူသကဲ့သို့ တရားနာခံတော်များဖြင့် အကျယ်ချဲ့ အမေးအဖြေပုံစံများဖြင့် အပြန်အလှန်လျှောက်တင်ခြင်းမရှိစေကာမူ ဟောကြားတော်မူသော ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးနှင့် ဟောကြားသွန်သင်ဆုံးမသည့်အနှစ်သာရမှာ အတူတူပင်ဖြစ်သည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များသည် လွယ်လင့်တကူဖြင့် နိဗ္ဗာန်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်စေမည့် တရားများသာဖြစ်နေသည်ဟုသာ စာရေးသူမှ ဆိုချင်မိပါသည်။

■

အခန်း-၄၃

ငှက်တွင်းနည်းဟူသော စကားရပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး သိမှတ်ဖွယ်ရာအချက်များနှင့် စာရေးသူ၏ ထင်မြင်သုံးသပ်ချက်

စာရေးသူသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရနှင့်ပတ်သက်သည့်အချက်အလက်များကို ရေးသားပြုစုခဲ့ရာတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ငယ်ဆရာတော်ဦးသုမနမှဦးဆောင်၍ ***ငှက်တွင်းနည်း*** ဟုသမုတ်ကြ၍ တရားစစ်ဆေးကြသည်ဆိုသော စကားရပ်ကို ဆရာတော်ကြီးများ မိန့်မှာချက်အတိုင်း စာရေးသူမှ ရေးသားပြုစုလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါတွင် ယနေ့ခေတ်လူငယ်လူရွယ်များအဖို့ ဇဝေဇဝါဖြစ်နိုင်သည့်အချက်များ ဖြစ်နိုင်သည့်အချက်များဖြစ်သောကြောင့် မေးမြန်းခဲ့သော်လည်း ဆရာတော်ကြီးများမှ “ဘုရားရှင် လက်မခံနိုင်တဲ့အချက်ဖြစ်လို့နေမှပေါ့။ ငါတို့ကတော့ မသိဘူး” ဟူ၍သာ ခပ်တိုတို မိန့်တော်မူကြပါသည်။

သို့သော် စာရေးသူထင်သည့်အတိုင်း စာအုပ်ထွက်လာသည့်အခါတွင်မူ ဖတ်မှတ်ကြသော ကျောင်းသား လူငယ်လူရွယ်များမှအစ အတော်များများသည် အဘယ်ကြောင့်ငှက်တွင်းနည်းဆိုသည်ကို ခေါ်ဝေါ်ကြ၍ လက်မခံနိုင်ခြင်းဆိုသည်ကို စာရေးသူထံ ဆက်သွယ်မေးမြန်းလာကြသဖြင့် စာရေးသူမှ ဆက်လက်ပြီး ရေးသားပြုစုရန်မှာ စာရေးသူ၏တာဝန်သာလျှင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူရေးသားမိခဲ့သော အကြောင်းခြင်းရာတစ်ရပ်ဖြစ်သည့်အတွက် စာရေးသူမှ တာဝန်ယူရပါမည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူ ဆက်လက် ရှာဖွေသုတေသနပြုချက်အရ ***“အင်းခန်းတော့ လယ်ပေါ်၊ လယ်ပေါ်တော့ ငှက်ဆင်း၊ ငှက်ဆင်းတော့ ကြောင်ခုတ်”*** ဟူသော ဆိုရိုးစကားလည်း ရှိခဲ့သည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ တချို့ကလည်း ***“အင်းခန်းတော့ လယ်ပေါ်၊ လယ်ပေါ်တော့ ငှက်ကျ၊ ငှက်ကျတော့ ကြောင်ခုတ်”*** ဟုဆိုကြသည်လည်း ရှိသလို **“အင်းခန်းလို့ လယ်ပေါ်၊ လယ်ပေါ်တော့ ငှက်တော်၊ ငှက်တော်တော့ ကြောင်ခုတ်”** စသဖြင့် စာချိုးကြသည်လည်း ရှိပါသည်။

စာရေးသူအနေနဲ့ ထိုစာချိုးအရလေ့လာကြည့်မည်ဆိုလျှင်
အင်းခန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၊
လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၊
ငှက်တွင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၊
ကြောင်ယန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး

စသဖြင့် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး အကျော်ဒေးယျဖြစ်ခဲ့သည့် ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်ကြီးများထဲမှ ငှက်တွင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဆိုလိုဟန်ရှိပါသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် စာရေးသူသုံးသပ်သည်မှာ

ထိုအကြောင်းရဟန်းတို့၏ တရားအားထုတ်ကျင့်ကြံပုံ မှားပုံ၊ မှန်ပုံတို့ကို ဆုံးဖြတ်သုံးသပ်ရန်မှာ ဝိနိစ္ဆယခုံရုံးမှတာဝန်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူအနေနဲ့ ထိုသို့ မှားသည်၊ မှန်သည်ဆိုသော အချက်တို့ကို ပြောဆိုရေးသားပိုင်ခွင့်လည်း မရှိသလို အဆိုပါ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်ကြီးများကို ဝေဖန်ရေးသားသလို ဖြစ်မည်ကိုလည်း စိုးရိမ်မိသောအချက်ကြောင့် စာရေးသူသည် မှတ်တမ်းမှတ်ရာများအရသာ ရေးသားပြုစုခဲ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် အဆိုပါ ငှက်တွင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဖြစ်မှား သကဲ့သို့ရေးသားခဲ့မိသည် ဖြစ်ခဲ့လျှင်လည်း အပြစ်မမြင်ကြစေရန်အတွက် ဖြေရှင်းရေးသားပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ဆရာရင်းဖြစ်သူ **ယဉ်ပွမ္ဗုဿယ်ဆရာတော် ဦးသုမနမှ ငှက်တွင်း နည်းဖြစ်နေမည်စိုးသဖြင့်** တရားစစ်မေးရသည်ဆိုရာ၌ ယခုစာဖတ်သူတွေ့ရှိရသော ငှက်တွင်းဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ နည်းလမ်းလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေမည်ကို ဆိုလိုရင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် ထိုအချက်များသည် စာရေးသူ ကျော်စေယျာလေး(ကသာ)၏သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သောကြောင့် မှားယွင်းကောင်းလည်း မှားယွင်းနိုင်ပါသည်။ထိုအချက်များသည် စာရေးသူ၏ထင်မြင်သုံးသပ်ချက်မျှသာဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ထပ်မံ၍ဝန်ခံလိုပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ငှက်တွင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ရည်ရွယ်ပြီးပြစ်မှားလိုရင်းမဟုတ်ဘဲ ကြားဖူးသော စကားရပ် နှင့်သာ ပြီးတိုက်ဆိုင်ရေးသားသောကြောင့် အကြောင်းကြောင့်သာ စာရေးသူထင်မြင်ယူဆချက်များ မှားယွင်းခဲ့သည်ဆိုခဲ့လျှင်လည်း စာရေးသူမှ ခြေတော်ဦးခိုက်ကာ ခွင့်လွှတ်တော်မူပေးပါရန် ဝန်ချတောင်းပန်လိုပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများနှင့်ဆက်စပ်နေသော စာချိုးစကားစပ်များကိုသာ ဖော်ပြပေးရခြင်း သာလျှင်ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ စာရေးသူ၏ ထင်မြင်သုံးသပ်ချက်အပြုအမူသည် မှားယွင်းခဲ့သည်ဆိုပါက စာရေးသူ၏ ပြစ်မှားထင်မြင်ခဲ့မိသလို ပြုမိသောကံတို့ ကျေလည်ပြေပျောက်ပါစေသားဟုသာ ဆုတောင်းလိုပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် ရေးသားခဲ့မိသော စကားစုတစ်ခုအတွက် ဆက်လက်ပြီး ရှာဖွေသုတေသနပြုပေးခြင်းဟုသာ ထင်မြင်ယူဆကြစေလိုပါသည်။

■

အခန်း-၄၄

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်အတူ သင်္ဂါယနာ တင်ပွဲ၌ တွေ့ဆုံခဲ့ရသော မြတောင်တိုက်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သမိုင်းမှတ်တမ်းကွင်းဆက်များကို ရေးသားနေစဉ်ကာလ၌ စာရေးသူအဖို့မှာလည်း အမျိုးမျိုးသော အကြောင်းတရားများကို တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရပါသေးသည်။ လူမှုရေးကိစ္စရပ်များ၊ အမျိုးမျိုးသော အကြောင်းတရားများကို တွေ့ဆုံရင်းနှင့်အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို စာရေးသူအနေနှင့် ပြုလုပ်ခဲ့ရပါသည်။ စိတ်ပင်ပန်းမှုများကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ပင်တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသည်။

ထိုသို့သော အကြောင်းတရားများကိုရင်ဆိုင်ရင်း စာရေးသူအနေနှင့် သင်တန်းတွင် ပရိတ်တရားချီးမြှင့်ပေးပါရန်နှင့် ဆွမ်းကပ်လှူပူဇော်နိုင်ရန်အတွက် မြတောင်တိုက်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ထံတော်သို့ သွားရောက်လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။ မြတောင်တိုက် အဓိပတိမဟာနာယက ဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်သာသနာဘိဝံသမှာ သက်တော်(၉၀)ပြည့်ပြီး (၉၁) နှစ်ထဲသို့ပင် ရောက်ရှိနေသည့် သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအချိန်ကာလအထိတိုင်အောင်ပင် စာချ၊ စာသင်ရင်းနှင့် စာပေကျမ်းဂန်များကို ပြုစုနေသည့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်အနားတွင် အတူနေတပည့်ရင်းဖြစ်သူ အရှင်နန္ဒမာလာ၏ လျှောက်ထားကူညီပေးမှုကြောင့် စာရေးသူသင်တန်းကျောင်းသို့ ကြွရောက်ပြီး တရားချီးမြှင့်ပေးခြင်းနှင့်အတူ ဆွမ်းကပ်လှူပူဇော်လှူဒါန်းသည်ကို ကြွရောက်တော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဆွမ်းကပ်ကြွရောက်ပါရန် လျှောက်ထားစဉ်တွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ထေရုပ္ပတ္တိကထာကိုပြုစုထုတ်ဝေခဲ့သည့်အကြောင်းကို လျှောက်ထားရင်း စကားစပ်မိသည်မှ စာရေးသူရေးသားသော စာအုပ်တွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ပွဲအကြောင်းကို ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသော်လည်း ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူသည့်သမိုင်းအချက် အလက်မှတ်တမ်းကိုသာ ရေးသားထားသည်ကိုသာ တွေ့ရှိရပြီး ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ပွဲတွင် ပြုဆောင်ခဲ့သည်များကို စာရေးသူမှထည့်သွင်း ဖော်ပြပေးထားခြင်းမရှိဆိုသည့်အချက်ကို မြတောင်တိုက်ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ မှတ်မှတ်သားသား မိန့်ဆိုတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်ဆိုသောအချိန်တွင်မှ စာရေးသူလည်း စာရေးသူ လစ်လပ်ကျန်ရစ်ခဲ့သော သမိုင်းမှတ်တမ်းကို ဖော်ထုတ်ရေးသားရန် မြင်မိလာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် မြတောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ပွဲတွင် ကိုယ်တော်တိုင် ကြွရောက်

တော်မူခဲ့သည်။ (ထိုအချိန်ကာလတွင် မန္တလေးမြို့မှ သက်တော်ဝါတော် အငယ်ဆုံးသော ဆရာတော်နှစ်ပါးကြွတော်မူရာတွင် ယခုမြတောင်တိုက် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တစ်ပါးအပါအဝင်ဟု သိရပါသည်။)

ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား စာရေးသူမှ တတ်နိုင်သလောက် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ရေးသားပြုစုပေးနိုင်ပါလျှင် ပိုမိုကောင်းမွန်ပါမည့်အကြောင်းကို တောင်းပန်လျှောက်ထားရပါသည်။ စာရေးသူမှ သမိုင်းကွင်းဆက်ကို လိုက်လံရှာဖွေပြုစုသည်ထက် သက်ရှိထင်ရှားသိမှီလိုက်သည့် ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တော်တိုင် ပြုစုပေးနိုင်ပါလျှင် ပိုမိုကောင်းမွန်နိုင်သည့် သမိုင်းအထောက်အထားကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရရှိနိုင်ပေမည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူမှ မြတောင်တိုက်ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လျှောက်ထားတောင်းပန်မှုကြောင့်ရော ဆရာတော်အနီးနေ အရှင်နန္ဒမာလာ၏ ကူညီပေးခဲ့မှုကြောင့် ယခုအခန်းကဏ္ဍတွင်ပါဝင်သော သမိုင်းမှတ်တမ်းများကို မြတောင်တိုက် အဓိပတိမဟာနာယက ဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်သာသနာဘိဝံသမှ ပြုစုပေးခဲ့ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပါဝင်ပြုဆောင်တော်မူခဲ့သည့် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်လျှပွဲနှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်သည့် သမိုင်းအထောက်အထားမှတ်တမ်းများ၊ ဓာတ်ပုံများသည် စာရေးသူလက်ထဲတွင် ရှိပြီးသားဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူအနေနှင့် သင့်တင့်သည့်အချိန်ပေးမှုရနိုင်မည်မို့ ချန်လှပ်ခဲ့ရခြင်းသာဖြစ်ပြီး ယခုမှုပြည့်စုံအောင် ထည့်သွင်းပြုစုနိုင်ပြီဖြစ်သည်မို့ ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်မိပါသည်။ အချိန်ပေးပြီးပြုစုရေးသားပေးခဲ့သော မြတောင်တိုက် သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအားလည်း အထူးပင် ခြေတော်ဦးခိုက် ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

စာဖတ်သူများအဖို့လည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရာကြီးကိုယ်တော်တိုင် ပါဝင်ခဲ့သော ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်လျှပွဲမှတ်တမ်းနှင့်တကွ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် မြတောင်တိုက် သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများနှင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ ပြုဆောင်မှုများကို လေ့လာကြည်ညိုခြင်းဖြင့် စိတ်သဒ္ဓါတိုးပွားနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ပွဲနှင့် ပတ်သက်သည့် သမိုင်းမှတ်တမ်းများ

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလ တိကျစွာ လိုက်နာကျင့်သုံးပုံ

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ မဟာဓမ္မသဘင်ကြီးကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၆ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့် နေ့ (၁၇-၅-၁၉၅၄)နေ့မှစ၍ သုံးရက်တိတိဖွင့်လှစ်ကာ တစ်ရက်အနားယူခဲ့ပြီးနောက် ကဆုန် လပြည့်ကျော် (၄)ရက် (၂၁-၅-၁၉၅၄)နေ့ကစ၍ ပဉ္စမသန္နိပါတ အခါတော်ကြီးကို ကျင်းပခဲ့ကြရာ ရက်ပေါင်း(၄၁)ရက်ကြာမျှ ဝိနည်းပါဠိတော် (၅)အုပ်ကို သင်္ဂါယနာ တင်တော်မူကြလေသည်။

ထိုသို့ ဝိနည်း (၅)ကျမ်းကို သင်္ဂါယနာတင်ကြရာ မြန်မာရဟန်းတော်များ၊ သီရိလင်္ကာ၊ ကိုလံဘို၊ ယိုးဒယား၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ ဗီယက်နမ်၊ အာသံပြည်၊ အိန္ဒိယရဟန်းတော်များအပါအဝင် (၅၀၃)ပါးတို့ဖြင့် သင်္ဂါယနာတင်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲနေစဉ်အတွင်း **ဝိသောဓနေလုပ်ငန်း သြသာနသော ဓေယျအဖွဲ့** တွင်ပါဝင်တော်မူသည့်

သိက္ခာတော် (၄၃)ဝါရှိ သုံးခွမြို့၊ ရွှေညောင်ပင်တိုက်ဆရာတော်ဦးနန္ဒမာလာ
သိက္ခာတော် (၁၃)ဝါရှိ မြတောင်တိုက်၊ ရွှေဝါဝင်းကျောင်းလောင်းလျာဦးသာသနာဘိဝံသ
သိက္ခာတော် (၄၀)ဝါရှိ ဟင်္သာတမြို့၊ ငါးဖယ်တူကျောင်းဆရာတော်ဦးနန္ဒိယ
သိက္ခာတော် (၂၉)ဝါရှိ ဟင်္သာတခရိုင်၊ ကြံခင်းမြို့၊ ပါဌကခေါင်းဆောင် ဓမ္မစကြာကျောင်းဆရာတော်ဦးကုမုဒ
သိက္ခာတော် (၂၃)ဝါရှိ ဟင်္သာတမြို့၊ ပိုးစာတောတိုက်ကျောင်းဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒ
ဘွဲ့တော်မမှတ်မိသည့် **သံဂီတိကာရက** ဆရာတော်(၂)ပါး

ပေါင်း (၇)ပါးတို့သည် ဝေဘူဆရာတော်သီတင်းသုံးရာ ရန်ကုန်မြို့ တက္ကသိုလ်မှော်ကုန်းသို့ ကြွရောက်ကြ၍

ဝေဘူဆရာတော်နှင့် တွေ့ဆုံကြရာ ငယ်စဉ်က အတူစာသင်ဖက်ဖြစ်သော ဆရာတော်ဦးနန္ဒိယမှ

"ဝေဘူဆရာတော်ရဟန္တာဟု နာမည်ကြီးနေရာ ရဟန်းကိစ္စပြီးပြီလား"

ဟု လျှောက်ထားမေးမြန်းလိုက်သည်။

ဝေဘူဆရာတော်က

"တပည့်တော်လည်း အရှင်ဘုရားတို့နှင့်အတူတူပါပဲ။ ဘာမှမထူးပါဘူး။

တရားထူးတွေ ဘာတွေမေးမနေပါနဲ့။ ပညာသင်စဉ်အချိန်အခါက မန္တလေးမြို့ ဘုရားကြီးတိုက်၌ စာဝါလိုက်နေစဉ်က အတွေ့အကြုံများကို ဆွေးနွေးကြပါစို့" ဟု ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ ပြည့်စုံအောင် ကျင့်သုံးနေပုံ ထင်ရှားသိရအောင် စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို ရှောင်လွှဲဖြေကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်တော် မြန်မာပြန်

အကြင်ရဟန်းသည် မသိပဲ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော မြတ်သော ဉာဏ်အမြင်ဟုဆိုအပ်သော လူတို့ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန် မဂ် ဖိုလ်တရားကို မိမိသို့ဆောင်ကပ်၍ ဤသို့ငါသိ၏၊ ဤသို့ ငါမြင်၏ဟု ပြောကြားငြားအံ့။ ထိုသို့ပြောကြားပြီးမှ နောင်အခါ၌(သူတပါးတို့) မေးစစ်အပ်၍သော်လည်းကောင်း၊ မမေးစစ်အပ်ပဲသော်လည်းကောင်း အာပတ်သင့်ရောက်ပြီး၍ စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိရကာ

"ငါ့သျှင်တို့ ဤသို့ငါမသိပဲ သိ၏ဟု ဆိုမိပြီ။ မမြင်ပဲ မြင်၏ဟုဆိုမိပြီ။ အချည်းအနှီး မှားယွင်းသောစကားကို ပြောမိပြီဟု ပြောဆိုငြားအံ့ အထင်ကြီးမှုကိုကြဉ်၍ ဤရဟန်းသည်လည်း သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏။ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်းမရှိ။ ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ပါရာဇိကမြန်မာပြန် စာပိုဒ်(၄) စာမျက်နှာ ၁၂၈

ဤသို့လျှင် ရဟန်းတော်တိုင်း ကျင့်သုံးနိုင်ခဲ့သည့် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို ဝေဘူဆရာတော် ထူးထူးခြားခြား ကျင့်သုံးနိုင်ခြင်းအတွေ့အကြုံကို နောင်လာနောက်သား သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းတော်များ အတုယူစံနမူနာထား၍ ကျင့်သုံးနိုင်ကြစေရန် ရည်သန်လျက် ဤစာရေးသူ အကျဉ်းချုပ် ဖော်ပြနိုင်ခြင်းသည် အောက်ပါအဓိကကျသည့် လုပ်ငန်းတာဝန်များကို (၅) နှစ်ကြာအောင် အစဉ်တစိုက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ခြင်း

(က) မန္တလေးမြို့၊ တောင်ပြင် မြင်းဝန်မင်းကြီးတိုက်၊ ပဋ္ဌာန်မြားကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေစဉ်ကာလအတွင်း ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ တင်ပွဲအတွက် ပါဠိတော်များ အကြိုတည်းဖြတ်ခြင်းလုပ်ငန်း။

(ခ) ပဥ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ ပိဋကတ်ကျောက်စာတော်မူနှင့် ပါဠိတော်ကျမ်းစာအုပ်များ ညှိနှိုင်း တိုက်ဆိုင် စစ်ဆေးမှုလုပ်ငန်း။

(ဂ) ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကျမ်းစာများ တည်းဖြတ်သုတ်သင်ခြင်းလုပ်ငန်းတွင် ပါဠိဝိသောဓက၊ ပဋိဝိသောဓက၊ ဩသာနသောဓေယျ ပဋ္ဌာပါဌက တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

(ဃ) ၁၃၁၅ (၁၉၅၃)ခုနှစ် ရဟန်း(၁၀)ဝါအရတွင် တန်ဆောင်မုန်းလမှစ၍ တပေါင်းလ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၌ သီတင်း သုံး၍လည်းကောင်း၊ ၁၃၁၅ (၁၉၅၄)ခုနှစ် နှောင်းတန်ခူးလမှစ၍ ၁၃၁၈ (၁၉၅၆)ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာသာသနာ(၂၅၀၀) အောင်ပွဲကျင်းပသည့်တိုင်အောင် (၂)နှစ်တိုင်တိုင် သီရိမင်္ဂလာကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ - စိရံ တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော -

သာသနာတော် ၂၄၉၈ ၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၆ ခု

ကဆုန်လပြည့်နေ့၌စတင်ကျင်းပသော

ဆဋ္ဌသံဂါယနာ

တတိယနေ့

အခမ်းအနားအစီအစဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သင်္ဂါယနာတင်လှူပွဲတွင် ဖိတ်ကြားခံရသည့် ပင့်လျှောက်လွှာ

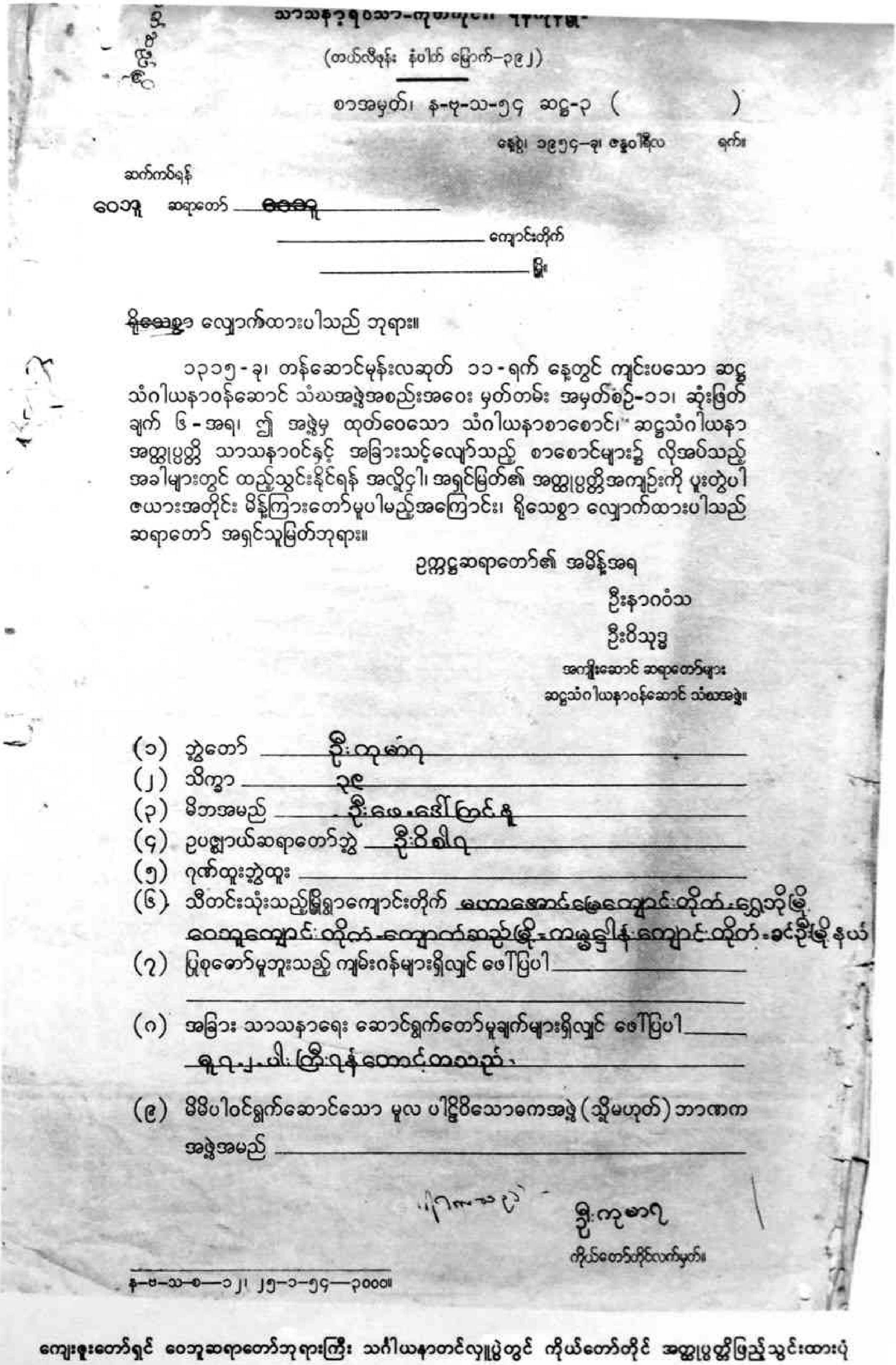

သာသနာ့[illegible]

(တယ်လီဖုန်း နံပါတ် မြောက်-၃၉၂)

စာအမှတ်၊ န-ဗု-သ-၅၄ ဆင္ဃ-၃ (   )

နေ့စွဲ၊ ၁၉၅၄-ခု၊ ဇန္နဝါရီလ   ရက်။

ဆက်ကပ်ရန်

ဝေဘူ ဆရာတော် ______________

______________ ကျောင်းတိုက်

______________ မြို့

ရှိသေစွာ လျှောက်ထားပါသည် ဘုရား။

၁၃၁၅-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် ၁၁-ရက် နေ့တွင် ကျင်းပသော ဆင္ဃသံဂါယနာဝန်ဆောင် သံဃအဖွဲ့အစည်းအဝေး မှတ်တမ်း အမှတ်စဉ်-၁၁၊ ဆုံးဖြတ်ချက် ၆-အရ၊ ဤ အဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေသော သံဂါယနာစာစောင်၊ ဆင္ဃသံဂါယနာ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ သာသနာဝင်နှင့် အခြားသင့်လျော်သည့် စာစောင်များ၌ လိုအပ်သည့် အခါများတွင် ထည့်သွင်းနိုင်ရန် အလို့ငှါ၊ အရှင်မြတ်၏ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို ပူးတွဲပါ ဇယားအတိုင်း မိန့်ကြားတော်မူပါမည့်အကြောင်း၊ ရှိသေစွာ လျှောက်ထားပါသည် ဆရာတော် အရှင်သူမြတ်ဘုရား။

ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်၏ အမိန့်အရ

ဦးနာဂဝံသ

ဦးဝိသုဒ္ဓ

အကျိုးဆောင် ဆရာတော်များ

ဆင္ဃသံဂါယနာဝန်ဆောင် သံဃအဖွဲ့။

(၁) ဘွဲ့တော် ဦးကုမာရ
(၂) သိက္ခာ ၃၉
(၃) မိဘအမည် ဦးဖေ၊ ဒေါ်ကြင်နု
(၄) ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်ဘွဲ့ ဦးဝိစာရ
(၅) ဂုဏ်ထူးဘွဲ့ထူး ______________
(၆) သီတင်းသုံးသည့်မြို့ရွာကျောင်းတိုက် မဟာအောင်မြေကျောင်းတိုက်၊ ရွှေဘိုမြို့
ဝေဘူကျောင်းတိုက်၊ ကျောက်ဆည်မြို့၊ [illegible] ကျောင်းတိုက်၊ ခင်ဦးမြို့နယ်
(၇) ပြုစုတော်မူဘူးသည့် ကျမ်းဂန်များရှိလျှင် ဖော်ပြပါ ______________
(၈) အခြား သာသနာရေး ဆောင်ရွက်တော်မူချက်များရှိလျှင် ဖော်ပြပါ ______
ရှုရ ၂၂ ပါး ကြီးရန် တောင့်တသည်၊
(၉) မိမိပါဝင်ရွက်ဆောင်သော မူလ ပါဠိဝိသောဓကအဖွဲ့ (သို့မဟုတ်) ဘာဏက အဖွဲ့အမည် ______________

ဦးကုမာရ

ကိုယ်တော်တိုင်လက်မှတ်။

န-ဗ-သ-စ—၁၂၊ ၂၅-၁-၅၄—၃၀၀၀။

ကျေးစူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သင်္ဂါယနာတင်လျှုပွဲတွင် ကိုယ်တော်တိုင် အဋ္ဌုပ္ပတ္တိဖြည့်သွင်းထားပုံ

သာသနာတော် ၂၄၉၈၊ မြန်မာဂေါဇာ ၁၃၁၆ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၂ ရက် နေ့တွင်ကျင်းပသော ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အခမ်းအနားအစီအစဉ်

ဒုတိယနေ့

၁။ နေ့ ၁၂ နာရီအချိန် အခမ်းအနားကို စတင်ဖွင့်လှစ်ရန်။

(ကြေးစည် ဆယ်ချက်ဖြင့်အချက်ပေးမည်။)

[ထိုသို့ ဖွင့်လှစ်ကြောင်းကို ဘဒ္ဒန္တ နာဂဝံသ က (ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ဘာသာ ဖြင့်) လျှောက်ထားကျေညာမည်။]

၂။ သာသနာတော် သန့်ရှင်း စည်ကားရေးကို သာသနာရေးဝန်ကြီး ဦးဝင်း က လျှောက်ထားရန်။

၃။ အောက်ပါ ပဏ္ဏာကာရသဝဏ်လွှာများကို ဘတ်လျှောက်ရန်—

(၁) လောနိုင်ငံတော် သံဃရာဇာ သာသနာပိုင်၏ သဝဏ်လွှာကို ဘဒ္ဒန္တ ဖရားမဟာပရာဒိတ်ထေရ (လောနိုင်ငံ) က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၂) သီရိလင်္ကာ ရွှေကျင်နိကာယ အာရက္ခကသဘာ၏ သဝဏ်လွှာ ကို ဘဒ္ဒန္တ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၃) အိန္ဒိယနိုင်ငံ မဟာဗောဓိအသင်း၏သဝဏ်လွှာကို သီရိ အင်(န်)၊ စီ၊ ဂို့(ရှ်) (ထိုအသင်း၏ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ) က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၄) ဘင်္ဂါလီ ဗုဒ္ဓဘာသာအသင်း၏ သဝဏ်လွှာ ကို ဒေါက်တာ အာရာ ဘင်ဒါ ဘရူဝါး က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၅) ဂျပန်နိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဘာသာ အသင်းများ၏ သဝဏ်လွှာကို အရှင် တိုင်ယို ဆာဆာကီး က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၆) လောနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဘာသာ အသင်း၏ သဝဏ်လွှာ ကို မစ္စတာ ခမ် ချန် ပရာဒိတ် က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၇) မာလာယုပြည် ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာ သမဂ္ဂအဖွဲ့ပေါင်းချုပ်၏ သဝဏ်လွှာကို မစ္စတာ ခူးဆူးဂျင်း က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၈) တရုတ်နိုင်ငံ ပီကင်းမြို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကောင်စီ၏ သဝဏ်လွှာ ကို ဦးဘဆွေ က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၉) ယိုးဒယားနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓဘာသာ အမျိုးသမီးများ၏ သဝဏ်လွှာ ကို မေဒမ် ခွန်ယင်းရာဘီယဗ် က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၁၀) ယိုးဒယားနိုင်ငံတော် ဘုရင်မင်းမြတ် နာယကပြုသော ဗုဒ္ဓဘာသာ အသင်း၏ သဝဏ်လွှာ ကို ဒေါက်တာ လွှင်စုရိယဘုံစိ က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၁၁) ယိုးဒယားနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓဘာသာလူငယ်များအသင်း၏ သဝဏ်လွှာ ကို ဗိုလ်ကြီးပရာဆန်သောင်ဘဒိ က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၁၂) ဗွိဒ်ဖေါင်ဒေးရှင်း၏ သဝဏ်လွှာကို ဒေါက်တာ ဗွန်စကေ့အဲဗါတန် က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၁၃) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော်အစိုးရ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး အေ၊ ရတန နာယက ၏ သဝဏ်လွှာကို ပညာရေးဝန်ကြီး (မစ္စတာ အမ်၊ ဒီ၊ ဗန်ဒါ) က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(၁၄) သဝဏ်လွှာများ ပေးပို့သည့် အခြားအသင်းအဖွဲ့နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်ကို ဦးဘဆွေ က ဘတ်လျှောက်ရန်။

(က) အဘယတိဿမဟာထေရ၊ ဒိုဟာဇရီ။

(ခ) မဟိန္ဒောသဘာ အသင်းနှင့် သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် ပိုလဝတ္တဂါမ ရွာသူရွာသားများ။

(ဂ) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် အမ္ဗလံဂေါဒမြို့ သီရိပုညဝဍ္ဎနအသင်း။

(ဃ) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် အမ္ဗလံဂေါဒ မော်တော်ကားအသင်း။

(င) အမေရိကန်ပြည် ဝါရှင်တန်မြို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ မိတ္တသင်္ဂဟအဖွဲ့။

(စ) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် ဒိဝုလပိတိယမြို့ သီရိဉာဏောဒယ နာယက ထေရ။

(ဆ) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် ပန္နဒူရမြို့ ဓမ္မကိတ္တိသီရိဝိမလမဟာထေရ။

(ဇ) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် ကန္ဒီမြို့ အတ်စဂိရိကျောင်းတော် သျာမော ပါလိ မဟာနိကာယ၏ မဟာနာယကထေရ ဓမ္မကိတ္တိသီရိ သုမင်္ဂလ ဓမ္မရတနထေရ။

(ဈ) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် အမရပူရနိကာယ မဟာနာယက ဥဒမ္ဗိတ သီရိဓမ္မရက္ခိတ တိဿနာယကထေရ။

(ည) ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံတော် ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာသမဂ္ဂအသင်း။

(ဋ) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် ကိုလံဘိုမြို့၊ ဒီ၊ ဗီ၊ ဝဇိရ ဉာဏ မဟာထေရ်။
(ဌ) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် ဩပနာယကရွာ၊ အီ၊ ဘီ၊ လေဂမ အဘယ တိဿ မဟာနာယက ထေရ။
(ဍ) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် ဗန္ဒနိဂေါဍ၊ သိရိဝိမလဇောတိ မဟာနာယက ထေရ။
(ဎ) စစ်တကောင်းမြို့၊ ဘဒ္ဒန္တ သုဗုဒ္ဓိထေရ။
(ဏ) နိုင်ငံခြား ကိုယ်စားလှယ်တော် အဖွဲ့များမှ အလှူတော်စာရင်းကို ဘဒ္ဒန္တ ဝိသုဒ္ဓ က ဘတ်လျှောက်ပါမည်။

၄။ အောက်ပါ သန္ဒေသကထာများကိုလျှောက်ထားရန်—

(၁) ကုသိနာရုံဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ စန္ဒမုနိ။
(၂) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ ဗုဒ္ဓဒတ္တ။
(၃) ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံတော် ဘဒ္ဒန္တ ဓမ္မဝရ။
(၄) အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတော် ဘဒ္ဒန္တ ဇိနရက္ခိတ။
(၅) သီဟိုဠ်နိုင်ငံတော် မစ္စတာ အိပ် (ချ်)၊ ဒဗလျူ၊ အမရသူရိယ။
(၆) အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတော် မစ္စတာ တန်ဂျီ အမ်ရှီးလာ။
(၇) အိန္ဒိယနိုင်ငံတော် ကာလကတ္တားမြို့ ဒေါက်တာ အာရာဘင်ဒါ ဘရူဝါး။
(၈) အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတော် မစ္စတာ အောင် တီအန် ဘီအော။
(၉) အိန္ဒိယနိုင်ငံတော် သီရိ အင် (န်)၊ စီ၊ ဂို့ (ရှ်)။
(၁၀) သီဟိုဠ် နိုင်ငံတော် ဒေါက်တာ ဂျီ၊ ပီ၊ မာလာလာဆေကရ။
(၁၁) ယိုးဒယားနိုင်ငံတော် မေဒမ် ခွန်ယင်းရာဘီယမ်။

၅။ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ ဇန္တာသဘ က (ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့်) ပဋိသန္ထာရစကားပြန်ကြားရန်။

၆။ နေ့ ၂ နာရီခွဲမှ ၃ နာရီခွဲအထိ ခေတ္တ ရပ်နားချိန်။

[ထိုသို့ ရပ်နားကြောင်းကို ဘဒ္ဒန္တ နာဂဝံသ က (ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့်) လျှောက်ထားကြေညာမည်။]

(ကြေးစည်ထယ်ချက်မြင့်အချက်ပေးမည်။)

[ခေတ္တရပ်နားချိန်]

၇။ ညနေ ၃ နာရီခွဲ၌ အခမ်းအနားကို ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ရန်။

(ကြေးစည်ဆယ်ချက်ဖြင့်အချက်ပေးမည်။)

[ထိုသို့ ဖွင့်လှစ်ကြောင်းကို ဘဒ္ဒန္တ နာဂဝံသ က (ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့်) လျှောက်ထားကျေညာမည်။]

၈။ သံဃနာယက က အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ သောဘန နှင့် တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ဘဒ္ဒန္တ ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ အား ဝိနယပိဋက စတုတ္ထ ပါရာဇိကဆိုင်ရာ ပုစ္ဆက နှင့် ဝိသဇ္ဇက အဖြစ်ဖြင့်၊ အသီးအသီးဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အလို့ငှါ (ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့်) သမ္မုတိ ပေးတော်မူရန်။

၉။ ပုစ္ဆကနှင့် ဝိဇ္ဇကတို့က မိမိတို့သက်ဆိုင်ရာနေရာများသို့ ကြွတော်မူကြရန်။

၁၀။ ပုစ္ဆက က ပုစ္ဆနဉတ်ထားလျက် စတုတ္ထပါရာဇိကကို (ပါဠိ-မြန်မာနှစ်ဘာသာဖြင့်) မေးရန်။

၁၁။ ဝိသဇ္ဇနက ဝိသံဇ္ဇနဉတ်ထားလျက် (ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့်) ဖြေရန်။

(အပြီးတွင် သံဃာအားလုံးက သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်၍ ခရုသင်းမှုတ်၊ ကြေးစည်တီးရန်။)

၁၂။ ဘိက္ခုပါတိမောက် စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို သင်္ဂီတိကာရက တို့က ပေါင်းစုရွတ်ဆိုကာ သံဂါယနာတင်တော်မူကြရန်။

(အပြီးတွင် သံဃာနှင့် လူပရိသတ်အားလုံးက သာဓု သုံးကြိမ်ခေါ်၍ခရုသင်းမှုတ်၊ကြေးစည်တီးရန်။)

၁၃။ သာသနာတော် ၂,၅၀၀ ပြည့်မည့်၊ မြန်မာဂေါဇာ ၁၃၁၈ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ထိ နှစ်နှစ်အတွင်း၌ ၅ ကြိမ်တိုင်တိုင်ကျင်းပလတ့်သော ဆဋ္ဌသံဂါယနာ သန္နိပါတများအတွက် ရွေးချယ်ထားသော ရဟန်းတော် ၂,၅၀၀ စာရင်းကို ဆဋ္ဌသံဂါယနာဝန်ဆောင် သံဃအဖွဲ့အကျိုးဆောင် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဝိသုဒ္ဓ က ဘတ်လျှောက်၍ သံဃာ၏ဆန္ဒကို ရယူရန်။

(စာရင်းဘတ်ပြီးဆုံးသောအခါ ပရိသတ်အားလုံးက သာဓု သုံးကြိမ်ခေါ်၍ ခရုသင်းမှုတ်၊ ကြေးစည်တီးရန်။)

၁၄။ ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အခမ်းအနား အောင်မြင်စွာ ကျင်းပဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ခြင်းအတွက် ပီတိသောမနဿဖြစ်ကြောင်း နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ အကျိုးဆောင် စာချီ သတိုးမဟာသရေစည်သူ ဦးချန်ထွန်းက လျှောက်ထားရန်။

၁၅။ ဆဋ္ဌသံဂါယနာ အခမ်းအနားဖွင့်၍ အဆင့်ဆင့် အောင်မြင် ပြီးစီးကြောင်း ဇယမင်္ဂလာဂါထာကို ဘဒ္ဒန္တ ဥက္ကဋ္ဌ က (ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့်) ဘတ်လျှောက်၍ အခမ်းအနားဖွင့်ပွဲရုပ်သိမ်းရန်။

(ကြေးစည်ဆယ်ချက်ဖြင့်အချက်ပေးမည်။)

ဓမ္မဒီပကျောင်းဆောင်၌ ဝါဆိုဝါကပ်အမြဲ သီတင်းသုံး၍လည်းကောင်း ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာလုပ်ငန်းတွင် ပါဠိတော်အုပ်ရေ (၄၀) ပြီးဆုံးသည်အထိ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

(င) ၁၃၁၈ (၁၉၅၆)ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမြို့၊ မဏိရတနာရာမမြတောင်ကျောင်းတိုက်၊ ရွှေဝါဝင်းကျောင်း၌ ကျောင်းထိုင်နာယက ဆရာတော်အဖြစ် ဝါကပ်သီတင်းသုံးနေထိုင်၍ စာသင်သားများအား စာပေပို့ချပေးရင်း အဋ္ဌကထာအုပ်ရေ (၅၁)အုပ် သင်္ဂါယနာကိစ္စ၊ ဋီကာစုံအုပ်ရေ (၂၇)အုပ် သင်္ဂါယနာကိစ္စများကို ၁၃၂၃ (၁၉၆၁)ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ ဋီကာသင်္ဂါယနာ ပဋ္ဌမသန္နိပါတတိုင်အောင် (၆)နှစ်တိုင်တိုင် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ရာဌာန၊ သီရိမင်္ဂလာ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေသို့ အခွင့်ရတိုင်းသွားရောက်လျှက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

(စ) ၁၃၁၉ (၁၉၅၇)ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ လာရောက်၍ ပရိယတ္တိနှင့် ပဋိပတ္တိတို့ကို လေ့လာသင်ယူကြသော ဂျပန်သာမဏေ (၁၇)ပါးတို့အား ရဟန်းခံပေးရာ၌ ကာရကသံဃာ ကမ္မဝါစာဆရာအဖြစ် ပါဝင်ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

(မြတောင်တိုက် အဓိပတိမဟာနာယက သက်တော်ရှည် ရွှေဝါဝင်းကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်သာသနာဘိဝံသ ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်ဆိုပြုစုရေးသားပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

အထက်ပါပြုဆောင်မှုများသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ပါဝင်တော်မူသည့် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်လျှပွဲတွင် ပြုဆောင်မှုများကို မှတ်တမ်းမှတ်ရာရှိသလောက် ကျေးဇူးတော်ရှင် သက်တော်ရှည် မြတောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်သာသနာဘိဝံသမှနေ၍ မှတ်သားမိန့်ဆို ပြုစုပေးတော်မူခဲ့ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ အဓိကကျသည့် ပြုဆောင်မှုများကို ပါဝင်ဆောင်ရွက်တော်မူကြသည့် သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးဖြစ်သည့် အရှင်သာသာနာဘိဝံသ ကိုယ်တော်တိုင် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေစဉ်ကာလတွင် ချီးမြှင့်ပေးခဲ့တော်မူခြင်းဖြစ်သောကြောင့် တန်ဖိုးဖြတ်မရနိုင်သော မှတ်တမ်းတစ်ခု ဖြစ်သည် ဆိုရလျှင်မှ ပိုမိုမှန်ကန်ပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူအနေနှင့်လည်း အထက်ပါမြတောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်ဆိုရေးသားပေးတော်မူသော မှတ်တမ်းမှတ်ရာများနှင့် သက်ဆိုင်သည့် သမိုင်းအထောက်အထားများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်အောင် အချက်အလက်များ ရှာဖွေပြီး ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်လျှပွဲနှင့်သက်ဆိုင်သော သမိုင်းမှတ်တမ်းအထောက်အထားများကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများအဖြစ် ဖြည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပါသည်။

စာဖတ်သူများအနေနှင့် လေ့လာသုံးသပ်ရင်းနှင့် ထိုခေတ်အခါက ထေရဝါဒပြန့်ပွားစေရန် ပြုဆောင်ခဲ့မှုများကို လေ့လာကြည့်ညို မှတ်သားနိုင်ကြပါသည်။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို သိမှီလိုက်သော မြတောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် မှတ်သားပြုစုပေးခဲ့သော သမိုင်းမှတ်တမ်းတစ်ခုဖြစ်သောကြောင့် လေ့လာသင့်သော အဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် သမိုင်းမှတ်တမ်းတစ်ခုဟူ၍သာ စာရေးသူမှ ဆိုချင်မိပါတော့သည်။

ယခုမှတ်တမ်းတင်ထားသော ပြုဆောင်မှုများသည် မြတောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပြုဆောင်မှုများသာ ဖြစ်သော်လည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့သော အချက်အလက်များကို ပြုစုထားသည်သာမက ဆဋ္ဌသင်္ဂါတင်ပွဲတွင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သော မြတောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆောင်ရွက်ချက်များကိုပါ မှတ်တမ်းတင်ခွင့် ရလိုက်သည်ဟု ဆိုရပါလိမ့်မည်။

တစ်နည်းဆိုရသော် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သမိုင်းကွင်းဆက်များကို ဖော်ထုတ်ရင်းနှင့် သိမှီလိုက်သော မြတောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သမိုင်းမှတ်တမ်းများကိုပါ မှတ်တမ်းတင်ခွင့်ရလိုက်ခြင်းဟုပင် စာရေးသူမှ ဆိုရပေလိမ့်မည်။

■

အခန်း-၄၅

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မန္တလေးတောင်မှ သာသနာပြုရသေ့ကြီးဦးခန္တီ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဆက်နွယ်နေသော သမိုင်းကွင်းဆက်မှတ်တမ်းများကို ဆက်လက်ရှာဖွေပြီးရေးသားပြုစုရာတွင် မန္တလေးတောင်မှ သာသနာပြုရသေ့ကြီးဦးခန္တီနှင့်ပါ ဆက်နွယ်နေသည့်အချက်ကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့် စာရေးသူအနေနဲ့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြစ်သွားနိုင်စေရန်အတွက် ရှာဖွေပြီး ပြုစုပေးခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူလေ့လာတွေ့ရှိရသော သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ မန္တလေးတောင် အခြေပြုကာ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်သွားသော ရသေ့ကြီးဦးခန္တီသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရနှင့် ငယ်စဉ်က စာသင်သားဘဝကပင် ရင်းနှီးခဲ့သည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ ထိုအချိန်က ဦးခန္တီသည် ရဟန်းဝတ်ဖြင့်သာ ရှိနေပါသေးသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဆရာတော်ဦးခန္တီအနေနှင့် မဟာဗောဓိဆုကိုတောင်းပြီး သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို စတင်ဆောင်ရွက်သောအခါတွင် ရသေ့ဝတ်သို့ ပြောင်းလဲပြီး သာသနာပြုခဲ့ပါသည်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်တွေ့ဆုံသည့် အချိန်တွင် ရသေ့ကြီးဦးခန္တီသည် ငွေကြေးအရလည်း သိပ်ပြီးပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှိသေးဟန်မတူပါ။

ရသေ့ကြီးဦးခန္တီသည် ခေတ်ပညာကိုလည်း နားလည်ပြီး ခေတ်မီပစ္စည်းများကိုလည်း ဖန်တီးတတ်ကြောင်း ဥပမာဆိုရသော် ဓာတ်မီးများ မီးခလုပ်များ စသဖြင့် လောကဓာတ်ပညာကို တတ်ကျွမ်းနားလည်ပြီး စိတ်ဝင်တစားနှင့် ဖန်တီးလေ့ရှိကြောင်းကိုလည်း ပြောလေ့ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။

ထို့အပြင် ပညာပါရမီကို ဖြည့်ဆည်းသည့်အနေနှင့် ပန်းပု၊ ပန်းရံ၊ ပန်းချီစသည့် ပညာရပ်များကိုလည်း တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်အောင် သင်ကြားလေ့လာပြီး ကိုယ်တော်တိုင် လက်တွေ့အသုံးချလေ့ရှိသည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် တွေ့ဆုံသည့်အခါတိုင်းလိုလိုပင် ပြဒါးရှင်လုံးများ ဓာတ်လုံးများအကြောင်းကိုပြောဆိုလေ့ရှိကြပြီး ထိုကဲ့သို့သာ ရှိပါကလည်း သာသနာပြုလုပ်ငန်းများလည်း အောင်မြင်နိုင်မည်ဆိုသော အကြောင်းကိုလည်း ငြီးငြူပြောဆိုလေ့လည်းရှိဟန်တူပါသည်။ ထိုအချက်ကို လေ့လာကြည့်ပါက ရသေ့ကြီးဦးခန္တီသည် အဂ္ဂိရတ်ပညာရပ်များကိုလည်း လေ့လာနေဟန်တူပါသည်။

ထိုအခါတွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှနေ၍ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီအား

အောက်ပါအတိုင်း မှတ်သားဖွယ်ရာကောင်းသော ဩဝါဒကထာကို မိန့်တော်မူပါသည်။

"သံတစ်လုံးဆောင် အိုတောင်မဆင်းရဲဘူးတဲ့"

ဟူသော ဩဝါဒမိန့်ဆိုစကားပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါတွင် ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီမှနေ၍

"ဘယ်ကရတဲ့ သံလုံးကို ပြောတာလည်း ဘုန်းကြီး"

ဟု ပြန်လည်မေးလျှောက်သောအခါတွင်

"ဦးခန္တီကလည်း ဘုရားပေးတဲ့ သပိတ်ဆိုတဲ့ သံလုံးကိုပြောတာလေ"

"အဲဒါသာဆောင်ပါဗျာ"

ဟူ၍ မိန့်ဆိုဆုံးမတော်မူကြောင်းကို သိရှိရပါသည်။

ရသေ့ကြီးဦးခန္တီသည် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးသို့ လှည့်လည်ပြုဆောင်တော်မူရာတွင် မန္တလေးတောင်ကို အခြေပြုပြီးဆောင်ရွက်ခဲ့သောကြောင့် **မန္တလေးတောင်မှ သာသနာပြုရသေ့ကြီးဦးခန္တီ** ဟူ၍ နောက်ပိုင်းတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားလာပါသည်။

ရသေ့ကြီးဦးခန္တီသည် ပျံလွန်တော်မူမည့်အချိန်ကာလတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင်ပင် နောက်ပါသံဃာတော်များနှင့်အတူ ထိုအချိန်တွင် ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ နေထိုင်သီတင်းသုံးနေသည့် **သရက်ကန်တောကျောင်း** သို့ ကြွရောက်တော်မူကြောင်းကိုလည်း သိရှိရပါသည်။ ထို့နောက် အတူလိုက်ပါလာသည့် သီလရှင်နှင့်ယောဂီများကို ပန်း၊ ဆီမီးနှင့်ရေချမ်းများကို ယူဆောင်စေကာ ကပ်လှူရန် စေခိုင်းတော်မူပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး နှုတ်တော်မှလည်း

"ဟဲ့ ပူဇော်ကြဟဲ့ ပူဇော်ကြ၊ သူက **မဟာဗောဓိပါဗျ**"

ဟူ၍ပင် နှုတ်မှဖွင့်ဟပြီး မိန့်တော်မူကြောင်းကိုလည်း သိရှိရပါသည်။

ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ ပျံလွန်တော်မူခါနီး အချိန်တွင်လည်း ဦးခန္တီ၏ခေါင်းရင်းမှထိုင်တော်မူပြီးလျှင်

"သတိဗျ သတိ၊ သတိကို လက်မလွှတ်စေနဲ့"

ဆိုကာ သတိမလွှတ်စေရန်အတွက် အကြိမ်ကြိမ်မိန့်တော်မူခဲ့ကြောင်းကို သိရှိရပါသည်။

ယခု စာရေးသူရေးသားသော အကြောင်းအချက်များသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မဟာဗောဓိဆု (ဘုရားဆုပန်)ကာ သာသနာပြုခဲ့သော ရသေ့ကြီးဦးခန္တီနှင့်ပတ်သတ်သည့် သမိုင်းကွင်းဆက်ငယ်ကို တွေ့ရှိမှတ်သားရသဖြင့် စာဖတ်သူများသိရှိနိုင်စေရန်ရည်ရွယ်ကာ ရေးသားပေးခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် စာရေးသူအဖို့ ကိုယ်တွေ့ လေ့လာသိမှီလိုက်သော အကြောင်းချင်းရာမဟုတ်သဖြင့် သိရှိထားရသောအကြောင်းအချက်တို့ကို မှတ်သားပြီး ရေးသားဖော်ပြပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူပြုစုပေးလိုက်သော သမိုင်းကွင်းဆက်များသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် ပြီးပြည့်စုံသော သမိုင်းမှတ်တမ်းတစ်ခုဖြစ်သွားမည်ဆိုခဲ့လျှင်မူ စာရေးသူအနေနဲ့ ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်ရမည်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

■

အခန်း-၄၆

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးသို့ တရားတော်ကို အသံလွှင့်ခဲ့သည့်မှတ်တမ်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် ကာလတွင် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးသို့ အသံလွှင့်ပြီး တရားဟောကြားတော်မူခဲ့သည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးသို့ အသံလွှင့်တရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် မှတ်တမ်းကို စာအုပ်မှတ်တမ်းများတွင် မတွေ့ရှိရသဖြင့် စာရေးသူမှနေ၍ ရှာဖွေဖော်ပြပေးရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ လေ့လာစုဆောင်းမိသမျှသော မှတ်တမ်းမှတ်ရာများအရဆိုရသော် ဝေဘူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ပင့်ဆောင်ရေး အဖွဲ့ဝင်လူကြီးများ၏ တောင်းယန်ဖျောက်ထားခြင်းကြောင့်

၁၃၁၆ခု၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၈)ရက်၊ တနင်္လာနေ့၌ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မြန်မာ့အသံ အသံလွှင့်ရုံကြီးတို့ ကြွပြီးလျှင် (၇)နာရီ (၄၅)မိနစ် အချိန်မှာ မဟာသတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာတော်ကြီးကို အများကြည်ညိုစွာနှင့် နာကြားကြရလေအောင် (၁၅) မိနစ်ကြာမျှအချိန်ယူလျက် ထိုနေ့ည အသံလွှင့်ဟောကြားတော်မူသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

စာရေးသူစုဆောင်းရသမျှသော အချက်အလက်များအရဆိုရသော် ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူသော မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားတော်ကြီးကို မြန်မာ့အသံ အသံလွှင့်ရုံမှ အသံသွင်းယူထားပြီးမှ ထိုနေ့ညအချိန်သို့ရောက်မှသာလျှင် ပြန်လည်ကာ အသံလွှင့် ဟောကြား တော်မူဟန်ရှိပါသည်။

သို့သော် ထိုအချက်မှာ စာရေးသူအနေနဲ့ ထင်ထင်မြင်မိသော အချက်များသာလျှင်ဖြစ်ပြီး ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင်မှလည်း တိုက်ရိုက်အသံလွှင့် ဟောကြားတော်မူသည် လည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှနေ၍ မြန်မာ့အသံ အသံလွှင့် ရုံမှနေ၍အသံလွှင့်ကာ တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်ဆိုသည်ကိုလည်း သိမှီ စုဆောင်း မှတ်သားထားသူများအရသာ သိရှိရသည်ဖြစ်ပြီး အမှတ်တကယ် ကိုယ်တွေ့တွေ့ကြုံမှတ်သားထား လိုက်ကြသည်တို့မှာလည်း မရှိကြတော့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် သမိုင်းမှတ်တမ်း ဆိုလျှင်လည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်အောင် ပြုစုနိုင်မှသာလျှင် သမိုင်းမှတ်တမ်းဟု ခေါ်ဆိုနိုင်မည် ဖြစ်သဖြင့် စာရေးသူမှ ရှာရှာဖွေဖွေ ပြုစုပေးလိုက်ရခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိနေစဉ်ကာလက

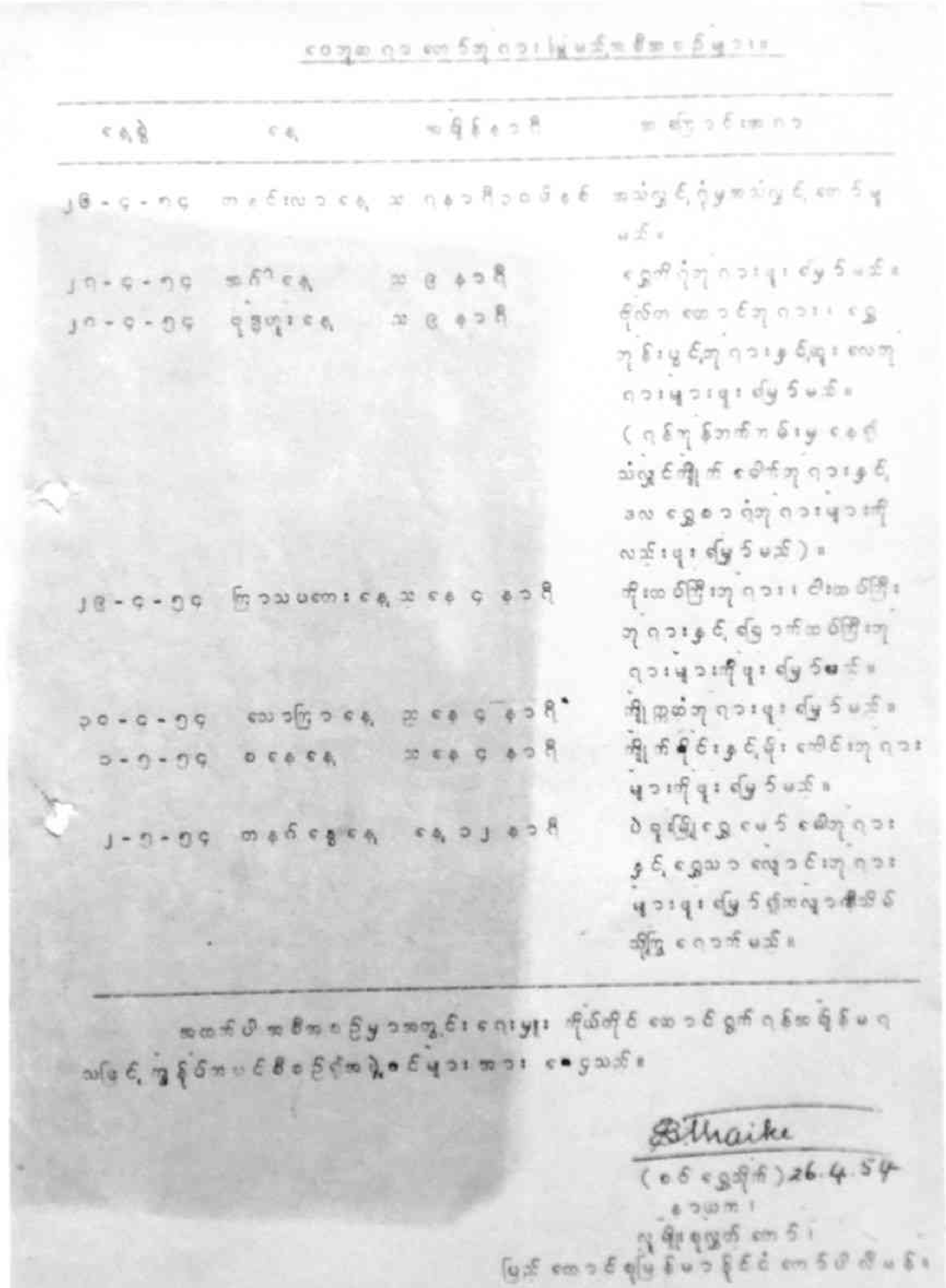

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရား၊ ပြုမည့်အစီအစဉ်များ။

နေ့စွဲ	နေ့	အချိန်နာရီ	အကြောင်းအရာ
၂၆-၄-၅၄	တနင်္လာနေ့	ည ၇ နာရီ ၁၀ မိနစ်	အသံလွှင့်ရုံမှ အသံလွှင့်တော်မူမည်။
၂၇-၄-၅၄	အင်္ဂါနေ့	ည ၉ နာရီ	ရွှေတိဂုံဘုရားဖူးမျှော်မည်။
၂၈-၄-၅၄	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	ည ၉ နာရီ	ဗိုလ်တထောင်ဘုရား၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားနှင့်ဆူးလေဘုရားများဖူးမျှော်မည်။ (ရန်ကုန်ဘက်ကမ်းမှနေ၍ သံလျင်ကျိုက်ခေါက်ဘုရားနှင့် ဒလ ရွှေစာရံဘုရားများကိုလည်းဖူးမျှော်မည်)။
၂၉-၄-၅၄	ကြာသပတေးနေ့	ညနေ ၄ နာရီ	ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ ငါးထပ်ကြီးဘုရားနှင့် ခြောက်ထပ်ကြီးဘုရားများကိုဖူးမျှော်မည်။
၃၀-၄-၅၄	သောကြာနေ့	ညနေ ၄ နာရီ	ကျိုက္ကဆံဘုရားဖူးမျှော်မည်။
၁-၅-၅၄	စနေနေ့	ညနေ ၄ နာရီ	ကျိုက်ဝိုင်းနှင့်မိုးကောင်းဘုရားများကိုဖူးမျှော်မည်။
၂-၅-၅၄	တနင်္ဂနွေနေ့	နေ့ ၁၂ နာရီ	ပဲခူးမြို့ရွှေမော်ဓောဘုရားနှင့် ရွှေသာလျောင်းဘုရားများဖူးမျှော်၍ [illegible] သို့ ပြန်ရောက်မည်။

အထက်ပါအစီအစဉ်မှာ [illegible] ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန်အချိန်မရသဖြင့် ကျွန်ုပ်က [illegible] စီစဉ်ထားခြင်းများ [illegible] နေသည်။

B. Thaike
(စဝ်ရွှေသိုက်) 26.4.54
နာယက၊
လူမျိုးစုလွှတ်တော်၊
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါလီမန်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ပင့်ဆောင်ရာတွင် လူမျိုးစုလွှတ်တော်နာယက သမ္မတဟောင်းစဝ်ရွှေသိုက်မှ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပုံနှင့် သမ္မတဟောင်း၊ စဝ်ရွှေသိုက်၏လက်မှတ်ကို လူငယ်လူရွယ်များ တွေ့မြင်လေ့လာနိုင်စေရန် ရှားပါးမှတ်တမ်းများမှ ရှာဖွေဖော်ပြထားပါသည်။

မှတ်တမ်းမှတ်ရာများသည် အကြောင်းကြောင်းများကြောင့် ပျောက်ပျက်ကုန်သော်လည်း ယခု စာရေးသူပြန်လည်ကာ ရှာဖွေပြုစုပေးမှုကြောင့် အတော်အသင့်တော့ ပြန်လည်ပေါ်ထွက်လာရသည်ဟု စာရေးသူသူမှ ထင်မြင်မိပါသည်။ ထိုအမြင်သည် စာရေးသူ၏အမြင်သာလျှင်ဖြစ်သဖြင့် မှားယွင်းကောင်းလည်း မှားယွင်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။

■

နိဂုံး

စာရေးသူ ယခုရေးသားဖော်ပြပေးခဲ့သော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့်မှတ်တမ်းများ၊ ဩဝါဒကထာများနှင့် တရားတော်များ၊ လင်္ကာသံပေါက်များနှင့် အဆုံးအမများသည် အချိန်ယူ ရေးသားပြုစုခဲ့ရသောကြောင့် ပြီးပြည့်စုံသွားခဲ့ရသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း စာရေးသူမှ စိတ်တိုင်းကျ မဖြစ်ခဲ့သေးပါ။

သို့သော်လည်း စာရေးသူ အချိန်ပေးပြီး ပြုစုနိုင်မှုသည် ကွန်ပျူတာ Programming သင်ခန်းစာ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ရေးသားပြုစုခဲ့သော အချိန်ကာလနှင့် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများထက်တော့ မလျော့နည်းခဲ့ပါဆိုသည်ကိုတော့ အာမခံဝံ့ပါသည်။

စာရေးသူသည် အချိန်ကာလတစ်ခုတိုင်အောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ပြီး သုံးသပ်ရေးသားရသောကြောင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရနှင့်ပတ်သက်သည့် သမိုင်းကွင်းဆက်မှန်သမျှသည် ပြည့်ပြည့်စုံစုံနှင့် တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာအထိ ကိုးကားလေ့လာစရာအထိ ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်ကိုတော့ ယုံကြည်မိပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်မှန်သမျှကို တစ်ချိန်ချိန်တွင် တရားစာအုပ်သီးသန့်အဖြစ် ပြုစုထုတ်ဝေရန် ကြိုးစားကောင်းလည်း ကြိုးစားမိပါလိမ့်ဦးမည်။

သို့သော် တရားရိပ်သာများနှင့် သံဃာတော်ကြီးများ၏ လိုအပ်ချက်အရ မှာကြားသော အရေအတွက်များဖြင့်သာ ကန့်သတ်ရိုက်နှိပ်ပူဇော် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ယခင်ထွက်ရှိခဲ့သော **"သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် မှတ်တမ်းများ"** နှင့် ယခုစာအုပ်ဖြစ်သည့် **"သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာ တရားတော်နှင့် ကျန်ရှိနေသောမှတ်တမ်းများ"** စာအုပ်တို့တွင် ပါရှိသည့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများကို လိုအပ်သလို ထုတ်နှုတ်ပူဇော် နိုင်ကြသလို လိုအပ်ကြပါလျှင်လည်း စာရေးသူထံသို့ ဆက်သွယ်ပြီး တောင်းခံပူဇော်နိုင်ကြပါသည်။ စာရေးသူမှ အခမဲ့ပေးပို့ လှူဒါန်းပေးပါမည်။

နောက်နောင်တွင် စာရေးသူအနေနဲ့ ကွန်ပျူတာနည်းပညာစာအုပ်များကိုသာ ဆက်လက်ရေးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ သမိုင်းကွင်းဆက်များကို အခြေခံသည့် စာအုပ်များကိုမူ ပြုစုနိုင်လိမ့်မည်တော့ မဟုတ်တော့ပါ။

ယခုစာအုပ်ကို ရေးသားပြုစုရခြင်းသည်ပင် ပျံလွန်သွားပြီဖြစ်သည့် ဆရာတော် ဦးသုမန

(ကံကြီးသာ)၏ ကျေးဇူးဂုဏ်အင်နှင့် မြေးဆရာတော်ကြီးများဖြစ်သည့် ဆရာတော် ဦးဥက္ကံသ(ကံကြီးသာ)တို့၏ အပင်ပန်းခံ စုဆောင်းပေးခဲ့သော အချက်အလက်များ၊ အင်ကြင်းပင်အရှေ့ကျောင်းမှ ဆရာတော်ကြီး ဦးပညာဝံသ၊ ဆရာတော် ဦးမဏ္ဍလတို့၏ ကူညီပေးခဲ့မှုတို့ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပျံလွန်တော်မူသွားရှာပြီဖြစ်သည့် ရွှေတာင်းခြင်း ဆရာတော် ဦးအာစာရ၏ ကူညီမှုသည်လည်း မနည်းခဲ့ပါ။

စာရေးသူသည် ပုဂ္ဂိုလ်စွဲဖြင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ ဆိုဆုံးမမှုမှတစ်ဆင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်လာသော အခြေအနေမှ လေ့လာသုံးသပ်ပြီး ပြုစုပေးခဲ့ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ခဲ့သဖြင့် အမှန်တကယ် သိမှီလိုက်သူတို့၏အမြင်တွင် စာရေးသူပြုစုခဲ့သော အချက်အလက်တို့သည် လိုအပ်ချက်များ ရှိကောင်း ရှိနေနိုင်သည်ဆိုသည်ကိုလည်း ရိုးသားစွာဖြင့် ဝန်ခံလိုပါသည်။

စာရေးသူပြုစုခဲ့သော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ပတ်သက်သည့် ထေရုပ္ပတ္တိကထာနှင့် အဆုံးအမဩဝါဒကထာများ၊ တရားတော်များနှင့် သမိုင်းကွင်းဆက်မှတ်တမ်းများသည် တစ်ချိန်ချိန်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူတို့အဖို့ လေ့လာမှတ်သားစရာ၊ မှီငြမ်းကိုးကားစရာဖြစ်လာခဲ့ပါလျှင်မူ စာရေးသူအနေနှင့် ဝမ်းသာကြည်နူးရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ရိုသေလေးမြတ်စွာဖြင့် ပြုစုရေးသားခဲ့သော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်သော မှတ်တမ်းမှတ်ရာများသည် လေ့လာဖတ်ရှုကြသော စာဖတ်သူများအဖို့ တစ်စုံတစ်ခုသော အထောက်အပံ့ပေးနိုင်သည့် မှတ်တမ်းမှတ်ရာများသာလျှင် ဖြစ်ကြစေကြောင်းကို ရည်သန်မိပါသည်။

စာဖတ်သူများအားလုံး ဗုဒ္ဓ၏တရားမွေ့တွင် နှစ်လိုပျော်ဝင်နိုင်ကြပါစေ။

ကျော်ဇေယျာလေး(ကသာ)
Tel : 09 - 2058472
E.mail : kyawzayarlay.java@gmail.com

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- ကျေးဇူးရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးထေရုပ္ပတ္တိနှင့် တရားတော်များ
  အရှင်မဏ္ဍလ (အင်ကြင်းပင်)
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ထေရုပ္ပတ္တိ
  စာပြုစုသူ ဦးသိန်းညွန့် (မိုးရထား)
- ရဟန္တာနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ
  ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင် စုစည်းစီစဉ်သည်
- အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး၏ သူ့ဘဝ၊ သူ့တရားနှင့်သူ့ကျေးဇူး
  ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင် ပြုစုသည်
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သန္နိဋ္ဌိကတရားတော်များ
  ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင် စုစည်းစီစဉ်သည်
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ထေရုပ္ပတ္တိနှင့်ကျင့်စဉ်
  မောင်ကျော်ညွန့် (မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာအယ်ဒီတာ)
- မြန်မာနိုင်ငံ ရဟန္တာနှင့် ရဟန်းထူးများ (ပထမတွဲ)
  ဆရာမောင်ပန်းမွေး (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာန)
- **The Young Buddhist 1986**
  Singapore Buddha - Yana Organisation (SBYO)
- **The Young Buddhist Supplement**
  Singapore Buddha - Yana Organisation (SBYO)
- ဝေဘူဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိနှင့်ကွင်းဆက်များ
  လူမင်းဟန် (ပျဉ်းမနား)
- ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဓမ္မမဉ္ဇူရိကထာများ
  အသျှင်သူရိယ (ထန်းတပင်-မြို့မ)
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော တရားအနှစ်သာရများ
  THE ESSENCE OF BUDDHA DHAMA By The Venerable Webu Sayadaw
  ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ပြုစုထုတ်ဝေသည်

- **Programming နဲ့ Database**
  ဘာသာရပ်တွေကိုပဲ သင်ကြားပေးနေတဲ့နေရာ
- **International Certified**
  ဖြစ်အောင် သင်ကြားပေးနေတဲ့နေရာ
- ပြည်တွင်းပြည်ပ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်
  ပညာရှင်တွေ မွေးထုတ်ပေးနေတဲ့နေရာ

ကျော်ဇေယျာလေး (ကသာ)

- A 17-T (တတိယထပ်)၊ ၇၇ လမ်း၊
  ၃၁ နှင့် ၃၂ လမ်းကြား၊ မန္တလေး၊
  ဖုန်း - ၀၉-၂၀ ၅၈၄၇၂
  ၀၉-၆၁၀ ၃၉၀ ၅၁

Objective-C Programming
လက်တွေ့သင်ခန်းစာများ

Demonstrate Video & Audio Training Files,Source Code_Files and Installer များပါဝင်သည်

Programming in
Objective-C
Developer Guide

ကျော်ဇေယျာလေး(ကသာ)

အတွဲ(၁)

Window OS များပေါ်တွင် iPhone, iPad, MacBook Pro & Air အစရှိသော Apple အုပ်စုဝင် iOS Device များအတွက် အသုံးချ Software များရေးသားနိုင်စေနိုင်သည့် Objective-C Programming Language ကို အခြေခံမှစပြီး မြန်မာဘာသာနှင့် ရေးသားပြုစု သင်ကြားပို့ချပေးထားသော ပထမဦးဆုံးစာအုပ်ဖြစ်ပြီး C++, Java and C# Language များနှင့် Compare လုပ်ပြီး သင်ကြားပို့ချပေးထားပါသည်။

ယခု စာဖတ်သူ၏လက်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိနေသော
သိမှီစုဆောင်းမိသမျှ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကထာ တရားတော်နှင့် ကျန်ရှိနေသောသမိုင်းမှတ်တမ်းများ
စာအုပ်တွင်

- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆိုဆုံးမတော်မူခဲ့သော မှတ်သားဖွယ်ရာဩဝါဒကထာများ
- ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာတွင် ဆုံးဖြတ်သုံးသပ်ရန်ခက်ခဲသော အခြေအနေများကို ဆရာတော်မှ လွယ်လင့်တကူ ဆုံးဖြတ်သုံးသပ်ပြထားပုံ
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တမထေရ် ကိုးကွယ်သင့် မသင့်ကို ဆိုဆုံးမထားတော်မူပုံ
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် စာရေးသူ၏မွေးရာဇာတိ ကသာမြို့တို့၏ဆက်နွယ်မှုသမိုင်းမှတ်တမ်း
- ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကာလက ဆရာတော်ဘုရားကြီးအထံတော်တွင် လာရောက်တရားအားထုတ်ခဲ့ဖူးသော ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလနှင့်စင်္ကာပူနိုင်ငံရှိ Singapore Buddha-Yana Organisation (SBYO) အကြောင်းမှတ်တမ်းများ
- ဆရာတော်အာနန္ဒမင်္ဂလ၏ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏အသံတော်ကို အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ ပြန့်နှံ့အောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်သွားပုံမှတ်တမ်းများ
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သော အရိုးတော်ဓာတ်တော်များနှင့်သုံးသပ်ချက်များ
- ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအထံတော်တွင် လာရောက်တရားအားထုတ်ကြသော သူတို့နှင့်ပတ်သက်သည့် သမိုင်းကွင်းဆက်များ
- ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆိုဆုံးမတော်မူသည့် **သက္ကစ္စ** ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များနှင့်အမြဲတစေ ဆိုဆုံးမတော်မူသည့် အဆုံးအမများ
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင်ရေးဖွဲ့သီကုံးခဲ့သည်ဆိုသော ဆိုဆုံးမလင်္ကာသံပေါက်များ
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် လာရောက်လှူဒါန်းခဲ့ကြသူတို့၏ အလှူတော်မှတ်တမ်းများ
- သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင်ပင့်ဆောင်လာသော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏သရီရဓာတ်တော်မွေတော်များနှင့်ပတ်သက်သည့် သမိုင်းမှတ်တမ်းကွင်းဆက်များ
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အရိုးတော်ဓာတ်တော်များနှင့် ဆက်နွယ်နေသော အသွေးတော်မှတ်တမ်းများ
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သောတရားတော်များထဲမှ နိုင်ငံတကာသို့ ပျံ့နှံ့နေသော အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် ပြန်ဆိုထားသည့် တရားတော်များနှင့်ဆက်နွယ်နေသော သမိုင်းကြောင်း
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပယ်စွန့်လိုက်သော ဆံတော်များ၏ထူးခြားမှုမှတ်တမ်းများ
- ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများတွင် ပါဝင်နေသော ကျောက်ဆည်ဆင်ရုပ်ကြီး၏ထူးခြားသော သမိုင်းကွင်းဆက်များ
- မီးသင်္ဂြိုဟ်ပူဇော်စဉ်သော်မှ သုံးဌာနစလုံးတွင် အပူဇော်ခံရသည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏အံ့ချီးဖွယ်ရာ ကျေးဇူးဂုဏ်
- ပြန်လည်ပင့်ဆောင်ပူဇော်ရသည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏အရိုးတော်ဓာတ်တော်များ
- ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် တရားဆွေးနွေးခဲ့သည့် ကျေးဇူးတော်ရှင်စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကဝိ၏ ထေရုပ္ပတ္တိ သမိုင်းကြောင်း
- အနာဂါမ်ဆရာသက် တစ်နည်းဆိုရသော် ဆရာကြီးဦးဘခင်၏ တရားပြဆရာရင်းအကြောင်း
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် ကြွရောက်တော်မူသည့်ခရီးစဉ်မှတ်တမ်းများ
- **ငှက်တွင်းနည်း** ဟူသော စကားရပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး သိမှတ်ဖွယ်ရာအချက်များနှင့် စာရေးသူ၏ထင်မြင်သုံးသပ်ချက်များ
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်အတူ သင်္ဂါယနာတင်ပွဲ၌ တွေ့ဆုံခဲ့ရသော မြတောင်တိုက်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏မှတ်တမ်း
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မန္တလေးတောင်မှ သာသနာပြုရသေ့ကြီးဦးခန္တီတို့၏ဆက်နွယ်မှု
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးသို့ တရားတော်ကိုအသံလွှင့်ခဲ့သည့် မှတ်တမ်း

စသော သမိုင်းကွင်းဆက်များနှင့် အချက်အလက်များကို စာရေးသူ ကျော်ဇေယျာလေး(ကသာ) မှနေ၍ ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်အောင် ထည့်သွင်းရေးသားပြုစုပေးထားပြီး စုဆောင်းရမိသမျှ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများကိုလည်း အပြည့်စုံဆုံးဖြစ်အောင် ဖြည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပါသည်။

ယခုစာအုပ်နှင့်အတူ ပါဝင်လာသော DVD-ROM တွင် စာဖတ်သူများ ဖူးမြင်နိုင်စေရန်အတွက် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် မှတ်တမ်းတင်ထားသော စာဖတ်သူများမဖူးမြင်ရသေးသည့် ရုပ်ရှင်မှတ်တမ်းဖိုင် Movie_Clip၊ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏တရားတော် MP3 File များ၊ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှ ပင့်ဆောင်လာသော မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သရီရဓာတ်တော်မွေတော်များကို အနီးကပ် မှတ်တမ်းတင်ထားသော Movie_Clip Files များနှင့်အတူ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးကုမာရနှင့် ဆက်နွယ်နေသော သမိုင်းကွင်းဆက်များဖြစ်သည့် ဆရာကြီးဦးဘခင်၊ ဆရာကြီးဦးကိုလေး၊ ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာတို့ကို မှတ်တမ်းတင်ထားသော Documentary မှတ်တမ်း Movie_Clip Files များကိုပါ ရနိုင်သလောက် စုဆောင်းဖော်ပြထည့်သွင်းပေးထားပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်တော်များကိုပါ Movie_Clip အဖြစ်ရိုက်ကူးပြီး စာဖတ်သူများအနေနှင့် Computer, DVD, EVD Player များတွင် လွယ်လင့်တကူ ဖူးမြော်ကြည်ညိုနိုင်စေရန် DVD-ROM အဖြစ်ဖန်တီးပြီး ထည့်သွင်းပေးထားပါသည်။

စာရေးသူ ထပ်မံစုဆောင်းရရှိခဲ့သော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် Movie_Clip Files များအပါအဝင် ဆက်နွယ်နေသော သမိုင်းကွင်းဆက်မှန်သမျှကို အပြည့်စုံဆုံးဖြစ်အောင် ချန်လှပ်ထားခြင်းမရှိဘဲ ထည့်သွင်းပြုစု ဖန်တီးပေးထားပါသည်။